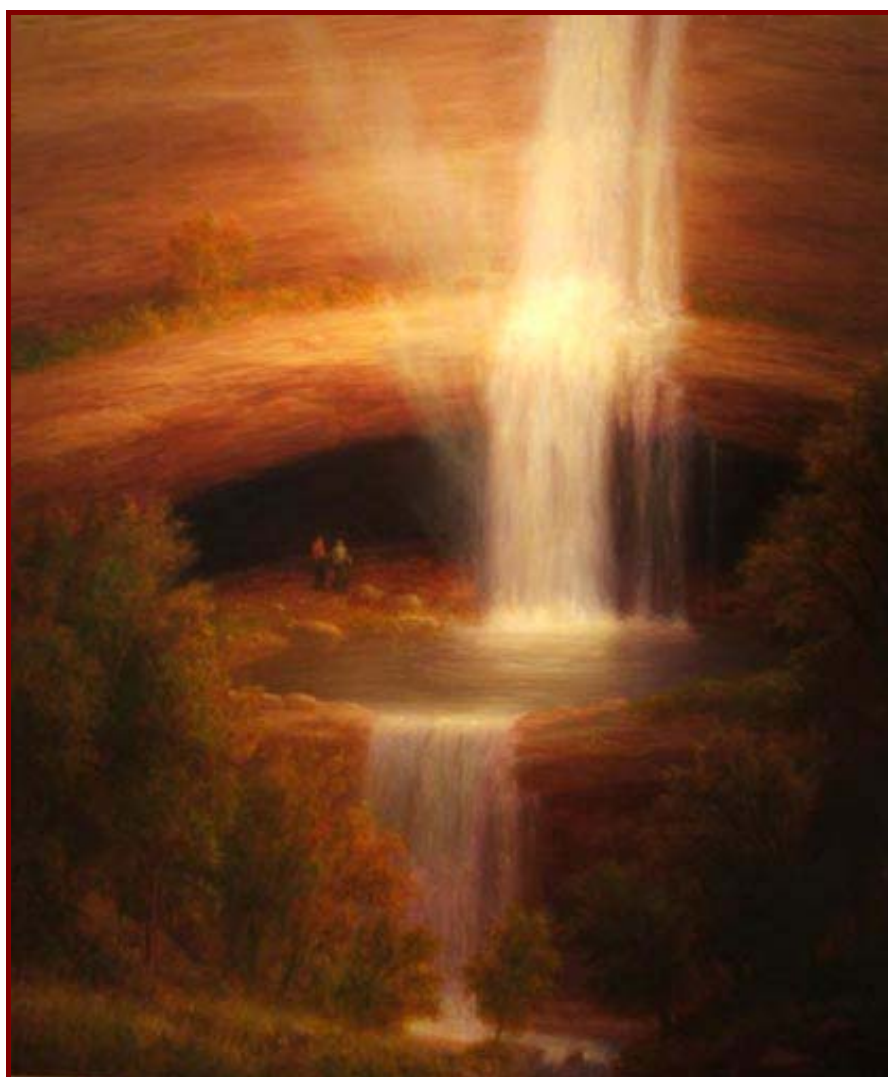

Mózes öt könyve

Dr. Bernstein Béla fordításában

Mózes első könyve

Dr. Bernstein Béla fordítása

Brésit (1Mózes 1:1–6:8.)

1. fejezet

A világegyetem keletkezése és az emberi nem eredete

A világ teremtése

1. Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. 2. És a föld pusztaság és kietlen volt és sötétség volt a mélység színe fölött; Isten szelleme pedig lebegett a vizek színe fölött.

Az első nap: A világosság megteremtése

3. És mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. 4. És látta Isten a világosságot, hogy jó és elválasztotta Isten a világosságot a sötétségtől. 5. És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig elnevezte éjjelnek. És lett este és lett reggel: egy nap.

Második nap: Az égboltozat

6. És mondta Isten: Legyen boltozat a vizek közepében, hogy legyen elválasztó víz és víz között. 7. És alkotta Isten a boltozatot és elválasztotta a vizeket, melyek a boltozat alatt vannak, a vizektől, melyek a boltozat fölött vannak. És úgy lett. 8. És elnevezte Isten a boltozatot égnek. És lett este és lett reggel: második nap.

Harmadik nap: A tenger, a szárazföld és a növényzet

9. És mondta Isten: Gyűljenek össze a vizek az ég alatt egy helyre, hogy meglássák a szárazföldet! És úgy lett. 10. És elnevezte Isten a szárazföldet földnek, a vizek gyűleményét meg elnevezte tengereknek: És látta Isten, hogy jó.

11. Akkor mondta Isten: Sarjasszon a föld sarjadékot, fűvet, mely magot hoz, gyümölcsfát, gyümölcstermőt a maga neme szerint, amelynek magva benne van a földön! És úgy lett. 12. És előhozott a föld sarjadékot, fűvet, mely magot hoz, a maga neme szerint és fát, gyümölcstermőt, melynek magva benne van, a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó. 13. És lett este és lett reggel: harmadik nap.

Negyedik nap: A világító testek megteremtése

14. És mondta Isten: Legyenek világítók az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjjeltől és legyenek jelekül ünnepek, napok és évek számára; 15. és legyenek világítók az ég boltozatán, hogy világítsanak a földre! És úgy lett. 16. És alkotta Isten a két nagy világítót; a nagyobbik világítót nappali uralomra és a kisebbik világítót éjjeli uralomra, meg a csillagokat. 17. És tette azokat Isten az ég boltozatára, hogy világítsanak a földre, 18. és hogy uralkodjanak nappal és éjjel, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy jó. 19. És lett este és lett reggel: negyedik nap.

Ötödik nap: Halak és madarak

20. És mondta Isten: Nyüzsgjenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, a madár pedig röpdössön a föld fölött, az ég boltozatának színén! 21. És teremtette Isten a nagy tengeri szörnyeket és mind az élőlényt, mely mozog; amelyektől nyüzsgtek a vizek, a maguk neme szerint, és mind a szárnyas madarat, a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó. 22. És

megáldotta azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a vizet a tengerekben, és a madár sokasodjék a földön. 23. És lett este és lett reggel: ötödik nap.

Hatodik nap: A szárazföldi állatok és az ember

24. És mondta Isten: Hozzon elő a föld élőlényt a maga neme szerint, barmot és csúszó-mászót, meg földi vadat a maga neme szerint! És úgy lett. 25. És alkotta Isten a föld vadját a maga neme szerint, a barmot a maga neme szerint és a föld minden csúszó-mászóját a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó.

26. És mondta Isten: Alkossunk embert képmásunkra, hasonlatosságunk szerint, hogy uralkodjék a tenger halán, az ég madarán és a barmon, meg az egész földön és minden csúszó-mászón, mely mozog a földön. 27. És teremtette Isten az embert az ő képmására, Isten képmására teremtette őt; férfinak és nőnek teremtette őket. 28. Megáldotta őket Isten és mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet és hódítsátok meg; és uralkodjatok a tenger halán, az ég madarán és minden élőn, mely mozog a földön. 29. És mondta Isten: Íme, adtam nektek minden fűvet, mely magot hoz, amely az egész föld színén van és minden fát, melyen rajta van a fa gyümölcse, mely magot hoz; tiétek legyen eledelül. 30. A föld minden vadjának pedig, meg az ég minden madarának és mindennek, ami mozog a földön, amiben élő-lélek van, minden zöld fűvet (adtam) eledelül. És úgy lett.

31. És látta Isten mindazt, amit alkotott, hogy íme igen jó. És lett este és lett reggel: a hatodik nap.

2. fejezet

A szombat

1. És elvégeztetett az ég és a föld és minden seregük. 2. Elvégezte Isten a hetedik napon művét, melyet alkotott és megnyugodott a hetedik napon minden művétől, melyet alkotott. 3. És megáldotta Isten a hetedik napot és megszentelte azt, mert azon nyugodott meg minden művétől, melyet teremtett Isten és alkotott.

Az emberi nem keletkezése

Éden kertje

4. Ez a keletkezése az égnek és a földnek, amidőn teremtettek, amely napon alkotta az Örökkévaló Isten a földet és az eget. 5. De semmi mezei növény sem volt a földön és semmi mezei fű sem sarjadt még, mert nem bocsátott esőt az Örökkévaló Isten a földre és ember sem volt, hogy megmunkálja a földek. 6. De köd szállt föl a földről és megáztatta a föld egész színét. 7. Akkor megalkotta az Örökkévaló Isten az embert a föld porából és lehelt az orrába éltető lelket, és az ember lett élőlényé.

A kert

8. És ültetett az Örökkévaló Isten kertet Édenbe, kelet felől és odahelyezte az embert, akit alkotott. 9. És növesztett az Örökkévaló Isten a földből mindenféle fát, kíváncsiságát a tekintetre és jót az eledelre; az élet fája pedig a kert közepén volt, meg a jó és rossz tudásának fája. 10. És egy folyam jött ki Édenből; hogy áztassa a kertet; onnan pedig elágazott és lett négy főfolyóvá. 11. Az egyiknek neve Píson, az, mely megkerüli Cháviló egész országát, ahol az arany van. 12. És ezen országnak aranya jó; ott van a bedólách és a sóhámkő. 13. A második folyó neve Gichón; az, mely megkerüli Kúsnak egész országát. 14. És a harmadik folyó neve Chiddekel, az, mely Ássúr keleti oldalán folyik; és a negyedik folyó a Perosz.

15. És vette az Örökkévaló Isten az embert és belehelyezte Éden kertjébe, hogy megmunkálja és őrizze azt. 16. És megparancsolta az Örökkévaló Isten az embernek, mondván: A kertnek minden fájáról ehetsz; 17. de a jó és rossz tudásának fájáról ne egyél arról, mert amely napon eszel arról, meg kell halnod.

Az asszony teremtése

18. És mondta az Örökkévaló Isten: Nem jó, hogy az ember egyedül van, alkotok számára segítőt, neki megfelelőt. 19. Mert alkotta az Örökkévaló Isten a földből a mező minden vadját és az ég minden madarát, elvitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi azt el, és bárminek nevezi el az ember az élőlényt, az legyen a neve. 20. És adott az ember neveket minden baromnak, az ég madarának és a mező minden vadjának; de az ember számára nem talált segítőt, neki megfelelőt. 21. Akkor bocsátott az Örökkévaló Isten mély álmot az emberre, hogy elaludt; ekkor kivett egyet annak bordáiból és húst zárt helyébe. 22. És alakította az Örökkévaló Isten a bordát; melyet kivett az emberből, asszonnyá és elvitte azt az emberhez. 23. Akkor mondta az ember: Ez immár csontomból való csont és húsból való hús; azért neveztessek nébernek, mert az emberből vétetett az. 24. Azért hagyja el a férfi az ő atyját és anyját és ragaszkodjék feleségéhez, hogy legyenek egy testté. 25. És mindketten meztelenek voltak, az ember és az ő felesége, de nem szégyenlették magukat.

3. fejezet

Az ember próbája

1. A kígyó pedig ravaszabb volt a mező minden vadjánál, melyet alkotott az Örökkévaló Isten és mondta az asszonynak: Valóban azt mondta Isten, hogy ne egyetek a kertnek egy fájáról sem? 2. És mondta az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk. 3. De azon fának gyümölcséből, mely a kert közepén van, mondta Isten, ne egyetek abból és ne nyúljatok hozzá, hogy meg ne haljatok. 4. És mondta a kígyó az asszonynak: Nem kell majd meghalnotok. 5. Hanem Isten tudja, hogy amely napon esztek abból, megnyílnak szemeitek és lesztek mint Isten, jót és rosszat tudók. 6. És látta az asszony, hogy jó a fa eledelre és hogy gyönyörűség az a szemnek és kíváncsi a megtekintésre, vett annak gyümölcséből, evett és adott férjének is, ki vele volt és az is evett. 7. Akkor megnyíltak mindkettőjüknek szemei és megtudták, hogy ők meztelenek; összefűztek fügelevelet és készítettek maguknak öveket. 8. Mikor meghallották az Örökkévaló Isten hangját, amint jár a kertben a nap alkonyatán; akkor elrejtőzött az ember és az ő felesége az Örökkévaló Isten előtt a kert fái között.

Az ítélet

9. És szólította az Örökkévaló Isten az embert és mondta neki: Hol vagy? 10. És az mondta: Hangodat hallottam a kertben és féltem, mert meztelen vagyok, azért elrejtőztem. 11. És (az Örökkévaló) mondta: Ki adta tudtadra, hogy te meztelen vagy? talán azon fáról, melyre nézve megparancsoltam neked, hogy ne egyél arról, ettél? 12. És mondta az ember: Az asszony, kit mellém adtál, ő adott nekem a fáról és én ettem. 13. És mondta az Örökkévaló Isten az asszonynak: Mit tettél? És az asszony mondta: A kígyó szedett rá engem és én ettem.

14. És mondta az Örökkévaló Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt tetted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad közül, hasadon jársz és port egyél életed minden napján át! 15. És gyűlölséget vetek közéd és az asszony közé, a te magzatod és az ő magzata közé; ő fejen sebez meg téged és te megsebzéd őt a sarkon.

16. Az asszonynak pedig mondta: Szaporítani fogom terhességed fájdalmát; fájdalommal fogsz szülni gyermekeket, de férjed után lesz vágyakozásod és ő fog uralkodni rajtad.

17. Az embernek pedig mondta: Mivelhogy hallgattál feleséged szavára és ettél a fáról melyre nézve megparancsoltam, mondván: Ne egyél arról, átkozott legyen a föld miattad, fáradsággal egyél belőle életed minden napján át. 18. Tövist és kórót növezzsen neked és

edd a mező fűvét. 19. Arcod verejtékével edd a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél, mert por vagy és a porba térsz vissza.

20. És elnevezte az ember az ő feleségét Chavvának (Éva), mert ő volt anyja minden élőnek. 21. És készített az Örökkévaló Isten az embernek és feleségének bőrköntösöket és felöltöztette őket.

A kiűzetés Édenből

22. És mondta az Örökkévaló Isten: Íme, az ember olyan lett, mint bármelyik közülünk, tudván jót és rosszat; most pedig, hogy ki ne nyújtsa kezét és vegyen az élet fájáról is, hogy egyék és örökké éljen! 23. Aki küldte tehát őt az Örökkévaló Isten Éden kertjéből, hogy megmunkálja a földet, melyből vétetett. 24. És elűzte az embert és elhelyezte az Éden kertet keletre a kerubokat és a villogó kardot, mely körülforog, hogy megőrizze az utat az élet fájához.

Káin, Sét és utódaik

4. fejezet

Káin és Ábel

1. Az ember pedig megismerte Évát, az ő feleségét; ez fogant és szülte Káint, és mondta: Szereztem férfit az Örökkévaló által. 2. Továbbá szülte annak testvérét Ábelt; és Ábel juhásztor lett, Káin pedig földműves volt. 3. És történt napok múltán, hogy Káin hozott: föld gyümölcséből áldozatot az Örökkévalónak. 4. És Ábel, őszintén hozott juhainak elsőszülötteiből és pedig a kövérjeikből; és fordult az Örökkévaló Ábelhez és áldozatához, 5. Káinhoz pedig és áldozatához nem fordult; ez igen bosszantotta Káint és beesett az arca. 6. Ekkor mondta az Örökkévaló Káinnak: Miért bosszankodsz és miért esett be arcod? 7. Nemde ha jót cselekszel, akkor emelkedsz, ha pedig nem cselekszel jót, az ajtónál hever a bűn, utánad van vágyakozása, de te uralkodjál rajta. 8. És beszélt Káin Ábelrel, az ő testvérével. történt, midőn a mezőn voltak, rátámadt Káin Ábelre az ő testvérére és megölte őt.

9. És mondta az Örökkévaló Káinnak: Hol van Ábel, a te testvéred? És ő mondta: Nem tudom; vajon testvérem őrzője vagyok-e én? 10. És mondta (az Örökkévaló): Mit tettél? a te testvéred vérenek hangja kiált föl hozzám a földből! 11. Azért most kiátkozott légy te a földről, mely megnyitotta száját, hogy befogadja testvérednek vérére a te kezedből. 12. Ha megmunkálsz a földet, ne adja többé erejét neked, kóbor és bujdosó légy a földön. 13. És mondta Káin az Örökkévalónak: Nagyobb az én bűnöm, semhogy elviselhetném. 14. Íme, elűztél engem ma a föld színéről; a Te színed előtt rejtőzsem el, kóbor és bujdosó legyek a földön, lesz tehát, hogy bárki rátalál, megöl engem. 15. És mondta neki az Örökkévaló: Azért, aki a Káint megöli; hétszeres a bosszú őére! És csinált az Örökkévaló jelt Káinra, hogy agyon ne üsse őt, bárki rátalál. 16. És elment Káin az Örökkévaló színe elől és letelepedett Nód országában, Édentől keletre.

Káin leszármazottai

17. És megismerte Káin az ő feleségét, ez fogant és szülte Chánócho; ő pedig épített várost és elnevezte a várost, az ő fiának neve szerint: Chánóchnak. 18. Chánóchnak pedig született Iród, és Iród nemzette Mechújoél; Mechújoél pedig nemzette Meszúsoél és Meszúsoél nemzette Lemecht. 19. És vett magának Lemech két feleséget; az egyiknek a neve Ódó, a másikkal a neve Cilló. 20. És Ódó szülte Jóvót; ez volt atyja a sátorlakóknak és baromtenyésztőknek. 21. Testvérenek neve pedig Júvól; ez volt atyja minden hárfásnak és fuvalásnak. 22. És Cilló is szült; (szülte) Tuvál-Káint, köszörülője volt minden érc- és vasszerszámnak; Tuvál-Káin nővére pedig volt Náámo. 23. És mondta Lemech az ő feleségeinek: Ódó és Cilló! halljátok szavamat, Lemech feleségei, figyeljétek szózatomra! Mert férfit öltem sebem miatt és ifjút sérülésem miatt. 24. Mert hétszeres a bosszú Káinért, de Lemechért hetvenhétszeres. 25. És Ádám újból megismerte az ő feleségét és ez fia szült és

elnevezte Sésznek: Mert adott nekem Isten más magzatot Ábel helyett, mivelhogy megölte őt Káin. 26. És Sésznek is született fia és elnevezte Enósnak; akkor kezdték el hívni az Örökkévaló nevét.

5. fejezet

Ádámtól Nóéig

1. Ez Ádám nemzetségeinek könyve. Amely napon teremtette Isten az embert, Isten hasonlatosságára alkotta őt. 2. Férfinek és nőnek teremtette őket, megáldotta őket és elnevezte őket embernek, amely napon teremtettek. 3. Élt pedig Ádám százharminc évet, midőn nemzett az ő hasonlatosságára, az ő képmására és elnevezte Sésznek 4. És voltak Ádám napjai, miután Sészt nemzette, nyolcszáz év; és nemzett fiakat meg lányokat. 5. Voltak pedig Ádám összes napjai, melyeket élt kilencszázharminc év, azután meghalt.

6. És élt Sész százöt évet, midőn nemzette Enóst. 7. És élt Sész, miután Enóst nemzette, nyolcszázhet évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 8. Voltak pedig Sésznek összes napjai kilencszáztizenkét év, azután meghalt.

9. És élt Enós kilencven évet, midőn nemzette Kenónt. 10. És élt Enós, miután Kénont nemzette, nyolcszáztizenöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 11. Voltak pedig Enós összes napjai kilencszázöt év, azután meghalt.

12. És élt Kénon hetven évet, midőn nemzette Máhálálélt. 13. És élt Kénon, miután Máhálálélt nemzette nyolcszáznegyven évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 14. Voltak pedig Kénon összes napjai kilencszáztíz év, azután meghalt.

15. És élt Máhálálél hatvanöt évet, midőn nemzette Jeredet. 16. Élt élt Máhálálél; miután Jeredet nemzette, nyolcszázharminc évet; és nemzett fiakat és lányokat. 17. Voltak pedig Máhálálél összes napjai nyolcszázkilencvenöt év, azután meghalt.

18. És élt Jered százhatvankét évet, midőn nemzette Chánócho. 19. És élt Jered, miután Chánócho nemzette, nyolcszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 20. Voltak pedig Jered összes napjai kilencszázhatvankét év, azután meghalt.

21. És élt Chánóch hatvanöt évet, midőn nemzette Meszúselácho. 22. És járt Chánóch Istennel, miután Meszúselácho nemzette, háromszáz évig; és nemzett fiakat meg lányokat. 23. Voltak pedig Chánóch összes napjai háromszázhatvanöt év. 24. És járt Chánóch Istennel és nem volt többé, mert magához vette őt Isten.

25. És élt Meszúselách száznyolcvanhét évet, midőn nemzette Lemecht. 26. És élt Meszúselách, miután Lemecht nemzette, hétszáznyolcvankét évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 27. Voltak pedig Meszúselách összes napjai kilencszázhatvankilenc év, azután meghalt.

28. És élt Lemech száznyolcvankét évet, midőn nemzett fiat. 29. És elnevezte azt Noáchnak (Nóé), mondván: Ez fog bennünket megvigasztalni munkánkban és kezünk fáradoelmában, a földön, melyet elátkozott az Örökkévaló. 30. És élt Lemech, miután Nóét nemzette, ötszázkilencvenöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 31. Voltak pedig Lemech összes napjai hétszázhetvenhét év, azután meghalt.

32. Nóé pedig ötszáz éves volt, midőn nemzette Nóé Sémet, Chomot és Jefeszt.

6. fejezet

Az emberiség romlottságának terjedése

1. És történt, midőn az emberek sokasodni kezdtek a föld színén és leányaik születtek, 2. látták Isten fiai az ember leányait, hogy szépek azok és vettek maguknak feleségeket mindazok közül, akiket választottak. 3. De mondta az Örökkévaló: Ne maradjon szellemem az emberben örökké, mivel ő test is; azért legyenek napjai százhusz év. 4. Az óriások voltak a földön ama napokban és azután is, midőn Isten fiai bementek az ember leányaihoz és ezek szültek nekik; ezek azok a hősök, akik ősidőtől fogva hírneves férfiak voltak.

5. És látta az Örökkévaló, hogy nagy az ember gonoszsága, a földön és hogy minden indulata az ő szíve gondolatainak csak gonosz egész nap; 6. és megbánta az Örökkévaló, hogy alkotta az embert a földön és szomorkodott szívében. 7. És mondta az Örökkévaló: Eltörölöm az embert akit teremtettem, a föld színéről, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, mert megbántam, hogy alkottam azokat. 8. De Nőé kegyet talált az Örökkévaló szemeiben.

Noách [Nőé] (1Mózes 6:9–11:32.)

A vízözön

A bárka építése

9. Ezek Nőé nemzetségei. Nőé igazságos, tökéletes férfiú volt az ő nemzedékében; Istennel járt Nőé. 10. És nemzett Nőé három fiat: Sémet, Chamot és Jefeszt. 11. De megromlott a föld Isten színe előtt és megtelt a föld erőszakossággal. 12. És látta Isten a földet, hogy íme megromlott, mert elrontotta minden test az ő útját a földön.

13. És mondta Isten Nőénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mert megtelt a föld erőszakossággal általuk; azért íme én megrontom őket a földdel együtt. 14. Készíts magadnak bárkát gófer-fából, kamrákkal készítsd a bárkát és kend be azt belülről és kívülről szurokkal. 15. És ekként készítsd azt: Háromszáz könyök a bárka hossza, ötven könyök a szélessége és harminc könyök a magassága. 16. Világítást készíts a bárkának és egy könyöknyire fejezd be felülről; a bárka ajtaját pedig oldalára tedd, alsó, második és harmadik emeletre készítsd azt. 17. Én pedig íme hozom az özönvizet a földre, hogy elpusztítsak minden testet, melyben az élet lehelete van, az ég alól; minden, ami a földön van, vesszen el. 18. De megkötöm szövetségemet veled és menj be a bárkába, te, a te fiaid, feleséged és a te fiaid feléségei veled együtt. 19. És minden élőből, minden testből, mindegyikből kettőt vigyél be a bárkába, hogy életben tartsad veled együtt; hím- és nőnemből valók legyenek. 20. A madárból a maga neme szerint és a baromból a maga neme szerint, a földnek minden csúszó-mászójából a maga neme szerint; mindegyikből kettő menjen be hozzád, hogy életben tartsad. 21. Te pedig vegyél magadnak minden eledelből, ami megehető és gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen neked és nekik eledelül. 22. És Nőé megtette, mind aszerint, amint megparancsolta neki Isten, úgy tett.

7. fejezet

Bevonulás a bárkába

1. És mondta az Örökkévaló Nőénak: Menj be te és egész házad a bárkába, mert téged láttalak igazságosnak szíнем előtt ezen nemzedékben. 2. Minden tiszta baromból vegyél magadnak hetet-hetet, hímet és nőtényt, és a baromból, mely nem tiszta, kettőt, hímet és nőtényt. 3. Az ég madarából is hetet-hetet, hímet és nőtényt, hogy életben tarts magot az egész föld színén. 4. Mert hét nap múlva esőt bocsátok én a földre, negyven nap és negyven éjjel és eltörölök minden lényt, melyet alkottam, a föld színéről. 5. És tett Nőé mind aszerint, amint megparancsolta neki az Örökkévaló. 6. Nőé pedig hatszáz éves volt, midőn az özönvíz volt a földön. 7. És bement Nőé, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele

együtt a bárkába az özönvíz elől. 8. A tiszta baromból és a baromból, mely nem tiszta, a madárból és mindabból, ami mozog a földön, 9. kettő-kettő ment be Nőéhez a bárkába, hím és nőtény, amint megparancsolta Isten Nőének.

„Az ég zsilipjei megnyílnak”

10. És történt hét nap múlva és az özönvíz volt a földön. 11. Hatszázadik évében Nőé életének, a második hónapban, a hónap tizenhetedik napján, ezen a napon felfakadtak minden forrásai a nagy mélységnek és az ég csatornái megnyíltak. 12. És volt az eső a földön negyven nap és negyven éjjel. 13. Ugyanezen a napon ment be Nőé, meg Sém, Chom és Jefesz, Nőé fiai és Nőé felesége, meg az ő fiainak három felesége velük együtt, a bárkába. 14. Ők és minden vad a maga neme szerint és minden barom a maga neme szerint és minden csúszó-mászó, mely mozog a földön a maga neme szerint és minden madár a maga neme szerint, minden madár, minden szárnyas. 15. Bement Nőéhez a bárkába kettő-kettő minden testből, amelyben az élet lehelete van. 16. És amik bementek, hím és nőtény minden testből ment be, amint megparancsolta neki Isten; és bezárta az Örökkévaló mögötte (a bárkát).

17. És volt az özönvíz negyven nap a földön; megsokasodtak a vizek és vitték a bárkát, hogy fölemelkedett a földről. 18. És erősbödtek a vizek és nagyon megsokasodtak a földön; és ment a bárka a víz színén. 19. És a vizek igen nagyon erősbödtek a földön és elborították mind a magas hegyeket, melyek az egész ég alatt voltak. 20. Tizenöt könyöknyire (a hegyeken) felül erősbödtek a vizek és elborították a hegyeket. 21. És elveszett minden test, mely mozog a földön, madárból, baromból, vadból és féregből, mely csúszik-mászik a földön és minden ember. 22. Mindaz, aminek orrában az élet lehelete volt, mindabból, ami a szárazon volt, meghalt. 23. És eltörölt (Isten) minden lényt, mely a föld színén volt, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, úgy, hogy eltöröltettek a földről; csak Nőé maradt meg és ami vele volt a bárkában. 24. És erősbödtek a vizek a földön százötven napig.

8. fejezet

A vizek csökkenése

1. És megemlékezett Isten Nőéről és minden vadról és minden baromról, mely vele volt a bárkában; és bocsátott Isten szelet a földre és lecsillapodtak a vizek. 2. Bezáródtak a mélység forrásai, meg az ég csatornái, és megszűnt az eső az égből. 3. És visszahúzódtak a vizek a földről, folyton vissza és megfogytak a vizek százötven nap múltán. 4. És megnyugodott a bárka a hetedik hónapban, tizenhetedik napján a hónapnak, az Árárt hegységén. 5. A vizek pedig folyton fogytak a tizedik hónapig; a tizedik hónapban, a hónapnak elsején meglátszottak a hegyek csúcsai.

A holló és a galamb

6. És volt negyven nap múlva, kinyitotta Nőé a bárka ablakát, melyet csinált, 7. és kibocsátotta a hollót; ez ki-kiment, de meg visszatért, míg föl nem száradt a víz a földről. 8. És kibocsátotta a galambot maga mellől, hogy lássa, vajon leapadtak-e a vizek a föld színéről? 9. De a galamb nem talált nyugvóhelyet lába talpa, számára és visszatért őhöz a bárkába, mert víz volt az egész föld színén; és ő kinyújtotta kezét és megfogta, bevitte magához a bárkába. 10. És várt még másik hét napig és újra kibocsátotta a galambot a bárkából. 11. És megjött hozzá a galamb estnek idején és íme: leszakasztott olajfalevél a szájában. Így megtudta Nőé, hogy leapadtak a vizek a földön. 12. És várt még másik hét napig és kibocsátotta a galambot, de az nem tért többé őhöz vissza. 13. És volt a hatszázegyedik évben, az első hónapban, a hónapnak elsején fölszáradtak a vizek a földről; és Nőé eltávolította a bárka fedelét és látta, hogy íme megszikkadt a föld színe. 14. A második hónapban pedig, a hónap huszonhetedik napján száraz volt a föld.

A bárka elhagyása és oltárépítés

15. És szólt Isten Nőéhez, mondván: 16. Menj ki a bárkából, te, a te feleséged, a te fiaid és a te fiaid feleségei veled együtt. 17. Minden állatot, mely veled van minden testből madárból, baromból és minden csúszó-mászóból, mely mozog a földön, vigyél ki magaddal, hogy nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön. 18. És kiment Nőé, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt. 19. Minden állat, minden csúszó-mászó és minden madár, minden, ami mozog a földön, családjaik szerint mentek ki a bárkából.

20. Nőé pedig épített oltárt az Örökkévalónak és vett minden tiszta baromból és minden tiszta madárból és bemutatott égőáldozatokat az oltáron. 21. És megérezte az Örökkévaló a kellemes illatot és mondta az Örökkévaló a szívében: Nem fogom többé elátkozni a földet az ember miatt, – mert az ember szívének indulata gonosz ifjúságától kezdve – és nem fogok többé megverni minden élő, amint cselekedtem. 22. A föld minden napján át: Vetés és aratás, hideg és hőség, nyár és tél, nappal és éjjel meg nem szűnnek.

9. fejezet

Az ember hét parancsolata

1. És megáldotta Isten Nőét és fiait, és mondta nekik: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a földet. 2. A töleitek való félelem és rettegés legyen a föld minden állatján és az ég minden madarán, minden ami mozog a földön, meg a tenger minden halain. Kezetekbe adattak. 3. Minden mozgó lény, amely él, a tietek legyen eledelül; mint a zöld füvet, úgy adtam nektek mindet. 4. De húst lelkével: vérével ne egyetek! 5. És bizony véreteket lelketek szerint számon kérem, minden élőlény kezéből számon kérem azt; és az ember kezéből, mindenki testvéreinek kezéből számon kérem az ember lelkét. 6. Aki ember vérént ontja, ember által ontassék annak vére, mert Isten képmására alkotta az embert. 7. Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsögjétek a földön és sokasodjatok rajta.

A szövetség Nőével

8. És szólt Isten Nőéhez, meg fiaikhoz, mondván: 9. Íme, én megkötöm szövetségemet veletek és magzatotokkal utánaatok; 10. és minden élőlényvel, mely veletek van, madárból, baromból és a föld minden vadjából, mely veletek van, mindazokkal, melyek kijöttek a bárkából, a föld minden vadja szerint. 12. És én megkötöm szövetségemet veletek, hogy ne irtassék ki többé semmi test sem özönvíz által és ne legyen többé özönvíz, hogy megrontsa a földet. 12. És mondta Isten: Ez a jele a szövetségnek, melyet én helyezek közém és közétek és minden élőlény közé, mely veletek van, örök nemzedékekre. 13. Ivemet helyeztem, a felhőbe, hogy legyen jelül a szövetségnek közöttem és a föld között. 14. És lesz, midőn sűrű felhőt borítok a földre és meglátszik az ív a felhőben, 15. akkor megemlékezem az én szövetségemről, mely van közöttem és köztetek és minden élőlény között minden testből; és nem lesz többé a víz özönné, hogy megrontson minden testet. 16. És lesz az ív a felhőben és én meglátom azt, hogy megemlékezzem az örök szövetségről, mely van Isten között és minden élőlény között, minden testből, mely a földön van. 17. És mondta Isten Nőének: Ez a jele a szövetségnek, melyet szereztem közöttem és minden test között, mely a földön van.

Szőőlőkert ültetése

18. És voltak Nőé fiai, akik kimentek a bárkából, Sém, Chom és Jefesz; Chom pedig, ő Kánaán atyja. 19. Ezek hárman Nőé fiai és ezektől népesült be az egész föld. 20. És Nőé kezdte, a földműves, hogy szőlőt ültetett. 21. És ivott a borból és megrészegetett és feltakarózkodott sátorában. 22. Midőn meglátta Chom, Kánaán atyja, az ő atyjának meztelenségét, tudtára adta két fivérének, kinn. 24. És vették Sém és Jefesz a ruhát, rátették kettőjük vállára és mentek háttal fordulva és befődték atyjuk meztelenségét; arcuk pedig hátra fordulva volt és atyjuk meztelenségét nem láttak. 24. Midőn Nőé fölébredt borosságából, megtudta, mit tett vele kisebbik fia. 25. És mondta: Átkozott Kánaán, rabszolgája legyen

testvéreinek. 26. És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Séur Istene és Kánaán legyen az ő szolgájuk. 27. Terjessze ki Isten Jefeszt és lakjék Sém sátraiban; Kánaán pedig legyen az ő szolgájuk. 28. És élt Nőé az özönvíz után háromszáz és ötven évig. 29. Voltak pedig Nőé összes napjai: kilencszázötven év, azután meghalt.

10. fejezet

A nemzetek leszármazásának táblázata

1. Ezek pedig nemzetségei Nőé fiainak, Sémnek, Chomnak és Jefesznek: születtek fiaik az özönvíz után. 2. Jefesz fiai: Gómer, Mágóg, Módáj, Jóvon és Tuvol, Mesech és Tirosz. 3. Gómer fiai pedig: Áskenáz, Rifász és Tógármó. 4. Jóvon fiai: Elisó és Tarsis, Kittim és Dodónim. 5. Ezekről oszoltak el a szigeti népek, országaikban, mindegyik a maga nyelve szerint, családjaik szerint, népeikkel. 6. Chom fiai pedig: Kús, Micráim, Pút és Kánaán. 7. Kús fiai pedig: Szevó, Cháviló, Szávto, Rámo és Szávtechó; Rámo fiai pedig: Sevó és Dedón. 8. Kús nemzette Nimród, ő kezdett el hőssé lenni a földön. 9. Ő hős vadász volt az Örökkévaló színe előtt, azért mondják: Mint Nimród, oly hős vadász az Örökkévaló színe előtt. 10. Volt pedig birodalmának elseje Babel és Erech, Ákkád meg Kálne, Sineor országában. 11. Ezen országból ment ki Ássúrba és építette Ninivét és Rechóvosz-Irt, meg Keláhot, 12. és Reszent, Ninive és Kelách között; az a nagyváros. 13. Micráim pedig nemzette Lúdimót, Ánomimot, Lehovimot és Náftúchimot, 14. és Pászrúszimot, meg gáslúchimot – ahonnan a filiszteusok származtak – és a Kaftórimot. 15. Kánaán pedig nemzette Cidont, elsőszülöttét és Chétet, 16. és a Jevúszit, az Emórit, a Girgósit 17. a Chivvit, az Árkit és a Szinit; 18. az Árvódit, a Cemorit és a Chámószit; és azután elszéledtek a Kánaáni családjai. 19. És Kánaán határa volt Cidontól, Geror mentén Ázzóig, Szodoma, Gomorrha, Ádmó és Cevóim mentén Lesáig. 20. Ezek Chom fiai családjaik szerint, nyelveik szerint, országaikban, népeikkel. 21. És Sémnek is születtek (fiai); ő volt atyja Éver minden fiának, nagyobbik fivére Jefesznek. 22. Sém fiai: Élom, Ássúr, Árpáchsod, Lúd és Áram. 23. Áram fiai pedig: Uc, Chúl, Geszer és Más. 24. Árpáchsod pedig nemzette Seláhot és Selách nemzette Évert. 25. Évernek pedig született két fia; az egyik neve Peleg, mert az ő napjaiban osztatott föl a föld és testvéreinek neve: Jokton. 26. És Jokton nemzette Álmódodot és Selefet, Chácármóveszt és Jeráhot; 27. Hádoromot, Uzolt és Diklót; 28. Óvolt, Ávimóélt és Sevót; 29. Ófirt és Chávilót és Jóvovot; mindezek Jokton fiai. 30. És lakásuk volt Mesától Szefár mentén a keleti hegyig. 31. Ezek Sém fiai családjaik, nyelveink szerint, az ő országaikban, népeik szerint. 32. Ezek Nőé fiainak családjai nemzetségeik szerint, az ő népeikkel, és ezekről oszoltak el a népek a földön az özönvíz után.

11. fejezet

Babel tornya és a nyelvek sokfélesége

1. És volt az egész föld egy nyelvű és egyforma beszédű. 2. És történt, midőn elvonultak keletről, találtak egy völgyet Sineor országában és letelepedtek ott. 3. És mondta egyik a másiknak: Nosza! vessünk téglát és égezzük azt égetett téglává; és lett számukra a téglakő gyanánt és a gyanta volt számukra vakolat gyanánt. 4. És mondták: Nosza! építsünk magunknak várost és tornyot, csúcsa az eget érje, hogy szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén. 5. És leszállott az Örökkévaló, hogy megnézzé a várost és a tornyot, melyet építettek az ember fiai. 6. És mondta az Örökkévaló: Íme, egy nép és egy nyelve van mindnyájuknak s ez az, amit ők tenni kezdtek és most nem lesz megvonható tőlük semmi, amit tenni szándékoznak. 7. Nosza! szálljunk le és zavarjuk el legott nyelvüket, hogy ne értse meg egyik a másik nyelvét. 8. És elszórta őket onnan az Örökkévaló az egész föld színére és abbahagyták a város építését. 9. Azért nevezték Babelnek, mert ott zavarta meg az Örökkévaló az egész föld nyelvét és onnan szórta el őket az Örökkévaló az egész föld színére.

Sémtől Ábrahámig

10. Ezek nemzetségei Sémnek; Sém száz éves volt, midőn nemzette Árpáchsodot, két évvel az özönvíz után. 11. És élt Sém, miután Árpáchsodot nemzette, ötszáz évet; és nemzett fiaikat meg lányokat.

12. Árpáchsod pedig élt harmincöt évet, és nemzette Seláchot. 13. És élt Árpáchsod, miután Seláchot nemzette négyszázhárom évet és nemzett fiakat meg lányokat.

14. Sélách pedig élt harminc évet, midőn nemzette Évert. 15. És élt Selách, miután Évert nemzette, négyszázhárom évet; és nemzett fiakat meg lányokat.

16. Éver pedig élt harmincnégy évet, midőn nemzette Peleget. 17. És élt Éver, miután Peleget nemzette, négyszázharminc évet; és nemzett fiakat meg lányokat.

18. Peleg pedig élt harminc évet, midőn nemzette Reút. 19. És élt Peleg, miután Reút nemzette, kétszázkilenc évet; és nemzett fiakat meg lányokat.

20. Reú pedig élt harminckét évet, midőn nemzette Szerúgot. 21. És élt Reú, miután Szerúgot nemzette, kétszázhet évet; és nemzett fiakat meg lányokat.

22. Szerúg pedig élt harminc évet és nemzette Nóchórt. 23. És élt Szerúg, miután Nóchórt nemzette, kétszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat.

24. Nóchór pedig élt huszonkilenc évet, midőn nemzette Teráchot. 25. És élt Nóchór, miután Teráchot nemzette, száztizenkilenc évet; és nemzett fiakat meg lányokat.

26. Terách pedig élt hetven évet, midőn nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront. 27. És ezek nemzetségei Teráchnak; Terách nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront. És Hóron nemzette Lótót. 28. De Hóron meghalt Teráchnak, az ő atyjának színe előtt, szülőföldjén, Ur-Kászdímban. 29. Ávrom pedig és Nóchór vettek maguknak feleséget: Ávrom feleségének neve: Szóráj és Nóchór feleségének neve Milkó, Hóron leánya, aki atyja volt Milkónak és atyja Jiszkónak. 30. Szóráj azonban magtalan volt, nem volt neki gyermeke. 31. És vette Terách Ávromot, az ő fiát, és Lótót, Chóron fiát, az ő unokáját és Szórájt, az ő menyét, az ő fiának, Ávromnak feleségét és elmentek velük UrKászdímból, hogy menjenek Kánaán országába; elérkeztek Chóronig és letelepedtek ott. 32. Voltak pedig Terách napjai kétszázöt év; és meghalt Terách Chóronban.

Lech löchá (1Mózes 12–17.)

12. fejezet

Az ősatyák története

Ábrahám

Ábrahám hivatása

1. És mondta az Örökkévaló Ávromnak: Menj el a te országodból, a te szülőföldről és a te atyádnak házából azon országba, melyet én neked mutatok. 2. És nagy néppé teszlek téged, megáldalak s naggyá teszem nevedet, hogy áldássá légy. 3. És megáldom azokat, akik téged áldanak és aki téged átkoz, azt megátkozom; és megáldatnak általad a föld összes családjai. 4. És elment Ávrom, amint szólt hozzá az Örökkévaló és vele ment Lót; Ávrom pedig hetvenöt éves volt, midőn elment Chóronból. 5. És vette Ávrom Szórájt, az ő feleségét és Lótót, az ő testvérfiát, meg minden szerzeményüket, melyet szereztek és a személyzetet, melyre szert tettek Chóronban és elindultak, hogy menjenek Kánaán országába és elérkeztek Kánaán országába. 6. És átvonult Ávrom az országon egész Sechem helységéig, Móre tölgyéig; és a Kánaáni akkor az országban volt. 7. És megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta: Magzatodnak fogom adni ezt az országot. És épített ott oltárt az Örökkévalónak, aki neki megjelent. 8. Onnan pedig tovament a hegyre, Bész-Éltől keletre és felütötte sátorát; Bész-Él volt nyugatról, Áj meg keletről. És épített ott oltárt az Örökkévalónak és hívta az Örökkévaló nevét. 9. És elvonult Ávrom, folyton délnek vonulva.

Ábrahám Egyiptomban

10. És éhség volt az országban; akkor lement Ávrom Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert nyomasztó volt az éhség az országban. 11. És történt, midőn közel volt, hogy bemenjen Egyiptomba, mondta Szórájnak, az ő feleségének: Íme, én tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy te. 12. És lesz, ha majd látnak téged az egyiptomiak azt mondják: felesége az; és engem megölnek, téged pedig életben hagynak. 13. Mondd, kérlek, hogy nővérem vagy; hogy jó dogom legyen miattad és életben maradjon lelkem érte. 14. És történt, midőn érkezett Ávrom Egyiptomba, láttak az egyiptomiak az asszonyt, hogy igen szép. 15. És megláttak Fáraó nagyjai és eldicsérték őt Fáraónak; és elvitték az asszonyt Fáraó házába. 16. Ávrommal pedig jót tett miatta és voltak juhái, marhái, szamarai; szolgálói, nőtényszamarai és tevéi. 17. De az Örökkévaló sújtotta Fáraót nagy csapásokkal, és az ő házat, Szóráj, Ávrom felesége miatt. 18. És hívatta Fáraó Ávromot és mondta: Mit tettél velem? Miért nem adtad tudtomra, hogy feleséged ő? 19. Miért mondtad: nővérem ő és én feleségül vettem magamnak; most pedig, imhol a te feleséged, vedd és menj! 20. És rendelt Fáraó mellé embereket és elkísérték őt, a: ő feleségét és mindenét, amije volt.

13. fejezet

Ábrahám és Lót

1. És fölment Ávrom Egyiptomból, ő, az ő felesége és mindene, amije volt, meg Lót is övele, dél felé. 2. Ávrom pedig igen gazdag volt marhában, ezüstben és aranyban. 3. És ment állomásai szerint délről Bész-Élig, azon helyig, ahol a sátra volt eleinte, Bész-El és Áj között, 4. az oltár helyére, melyet készített ott elsőízben; és hívta ott Ávrom az Örökkévaló nevét. 5. De Lótnak is, ki Ávrommal ment, voltak juhai, marhái és sátrai. 6. És nem bírta meg őket a föld, hogy együtt, lakjanak, mert szerzeményük sok volt, és nem bírtak együtt lakni. 7. És civakodás volt Ávrom nyájának pásztorai és Lót nyájának pásztorai között; a Kánaáni és a Perizzi akkor az országban volt. 8. És mondta Ávrom Lótnak: Ne legyen, kérlek, civakodás közöttem és közötted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között; hisz atyafiak vagyunk mi. 9. Nemde az egész ország előtted van? Válj el, kérlek, tőlem! Ha te balra mész, én jobbra megyek, ha pedig te jobbra mész, én balra megyek. 10. És fölvetette Lót szemeit és látta a Jordán egész környékét, hogy az egész megáztatott, – mielőtt elpusztította az Örökkévaló Szodomát és Gomorrhát – olyan, mint az Örökkévaló kertje, mint Egyiptom országa Cóár felé. 11. És választotta Lót magának a Jordán egész környékét és elvonult Lót keletről; így elváltak egymástól. 12. Ávrom lakott Kánaán országában, Lót pedig lakott a környék városaiban és sátorozott Szodomáig. 13. Szodoma emberei pedig gonoszak és bűnösök voltak az Örökkévaló előtt, igen nagyon. 14. Az Örökkévaló pedig mondta Ávromnak, miután Lót elvált tőle: Vesd fel csak szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra; 15. mert az egész országot, amelyet látsz, neked adom és a te magzatodnak örökre. 16. És teszem a te magzatodat annyivá, mint a föld pora hogy megbírja valaki számlálni a föld porát, úgy lesz a te magzatod is megszámlálható. 17. Kelj fel, járd be az országot hosszában és széltében, mert neked adom azt. 18. És Ávrom sátorozott és érkezett és letelepedett Mámré völgyeinél, melyek Hebrónban vannak; és épített ott oltárt az Örökkévalónak.

14. fejezet

A királyok háborúja

1. És történt Ámrofelnek, Sineor királyának, Árjóchnak, Elloszor királyának, Kedorloómernek, Élom királyának és Szideolnak, Gójim királyának napjaiban, 2. háborút viseltek Bera, Szodoma királya, Birsó, Goromorrha királya, Síneov, Ádmo királya, Seméver, Cevójim királya és Bela – az Cóár – királya ellen. 3. Mindezek egyesültek Sziddim völgyében, az a Sóstenger. 4. Tizenkét évig szolgálták Kedorloómert, de a tizenharmadik évben föllázadtak. 5. A tizennegyedik évben pedig eljött Kedorloómer, meg a királyok, akik vele voltak és megverték Refóimot Ásterosz-Kárnájimban és a Zuzimot Homban, és az Émimet Sóvé-Kirjoszojimban, 6. és a Chórit az ő hegyiségükön, Széiren, Él-Póronig, mely a pusztá mellett van. 7. És visszatérvén érkeztek Én-Misposhoz, az Kodés és leverték az Amáléki

egész földjét és az Emórit is, aki Chácecón-Tomorban lakott. 8. Ekkor kivonult Szodoma királya, Gomorrha királya; Ádmo királya, Cevójim királya és Béla – az Cóár – királya és sorakoztak ellenük csatára a Sziddim völgyében; 9. Kedorloómer, Élom királya, Szideol, Gójim királya, Ámrófel, Sineor királya és Árjóch, Eloszor királya ellen: négy király öt ellen. 10. A Sziddim völgye pedig csupa gyantagödör volt; és menekülte Szodoma meg Gomorrha királyai és beleestek oda, a megmaradtak pedig a hegységbe menekültek. 11. Elvitték minden vagyonát Szodomának és Gomorrhának, minden eleségüket és elmentek. 12. Elvitték Lótót – Ávrom testvérfiát – és vagyonát és elmentek; ő ugyanis Szodomában lakott.

Ábrahám megmenti Lótót

13. És jött egy menekülő és tudtára adta Ávromnak, az ivrinek; ő pedig lakott Mámré tölgyeinél, az emóriénél, aki Eskól és Ónér fivére volt, és ők Ávrom szövetségesei voltak. 14. Midőn meghallotta Ávrom, hogy fogságba esett az ő atyafia, fölfegyverezte begyakorlott szolgálait, háza szülötteit, háromszáztizennyolcat és üldözte őket Donig. 15. És megoszolván rájuk támadt éjszaka, ő és az ő szolgálai, megverte őket és üldözte őket Chóvóig, mely Damaszkusztól balra van. 16. És visszavitte mind a vagyont; és Lótót, az ő atyafiát is, meg annak vagyonát visszavitte, meg az asszonyokat és a népet is. 17. És kijött ő elébe Szodoma királya, miután ő visszatért megvervén Kedorloómert és a királyokat, akik vele voltak, Sové völgyében, az a király völgye.

Ábrahám és Malkicedek

18. És Málki-Cedek, Solém királya kenyeret és bort vitt ki; ő ugyanis papja volt a fölséges Istennek. 19. És megáldotta őt és mondta: Áldott legyen Ávrom a fölséges Istentől, aki teremtője égnek és földnek. 20. És áldott legyen a fölséges Isten, ki átszolgáltatta elleneidet kezedbe! És adott neki (Ávrom) tizedet mindenből.

21. És mondta Szodoma királya Ávromnak: Add nekem: személyeket, a vagyont pedig vedd magadnak. 22. És mondta Ávrom Szodoma királyának: Fölemeltem kezemet az Örökkévalóhoz, a fölséges Istenhez, aki teremtője égnek és földnek, 23. hogy egy szál fonáltól a sarukötőig, hogy semmit el nem veszek mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én tettem gazdaggá Ávromot. 24. Nekem semmit! Csak amit megettek a legények és ama férfiak részét, akik velem mentek: Ónér, Eskól és Mámré, ők vegyék el az ő részüket.

15. fejezet

Ábrahám ígéretet kap, hogy örököse lesz

1. Ezen dolgok után volt az Örökkévaló ígéje Ávromhoz látomásban, mondván: Ne félj Ávrom, én pajzsod vagyok neked, a te jutalmad igen sok. 2. És mondta Ávrom: Uram, Isten! mit adsz én neked? hisz én járok magtalanul és házam birtokosa a damaszkusi Eliezer. 3. És mondta Ávrom: Íme, nekem nem adtál magzatot és íme, az én házam szolgaszülöttje örököl utánam. 4. És íme az Örökkévaló ígéje hozzá, mondván: Nem örököl ez te utánad, hanem az, aki származni fog ágyéködből, az örököl majd utánad. 5. És kivezette őt a szabadba és mondta: Tekints csak fel az égre és számláld meg a csillagokat, ha meg bírod azokat számlálni. És mondta neki: Így lesz a te magzatod! 6. És ő hitt az Örökkévalóban és (Isten) betudta azt neki igazsággal. 7. És mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló, aki kihoztalak téged Ur-Kászdimból, hogy neked adjam ezt az országot, hogy bírd azt.

8. És ő mondta: Uram, Isten! mi által tudom meg, hogy én fogom azt bírni? 9. És mondta neki: Vegyél nekem egy három éves üszőt, egy hároméves kecskét és egy három éves kost, egy gerlicét és egy galambfiát. 10. És ő vette Neki mindezt és szétvágta azokat középen és tette mindegyiknek a részét a másikkal szembe; a madarat azonban nem vágta ketté. 11. És leszállottak a ragadozó madarak a hullákra, de Ávrom elkergette azokat. 12. És midőn a nap lemenőben volt, mély álom borult Ávromra és íme, félelem, nagy sötétség borul rá. 13. És mondta (Isten) Ávromnak: Tudd meg, hogy idegen lesz a te magzatod egy országban, mely nem az övék és szolgálatra szorítják őket és sanyargatják őket négyszáz évig. 14. De ama nép

fölött is, melyet szolgálni fognak, ítéletet tartok én és azután ki fognak vonulni nagy vagyonnal. 15. Te pedig elmegy atyáidhoz békében, el fogsz temettetni jó vénségben. 16. És a negyedik nemzedék tér majd vissza ide, mert nem telik be az Emóri vétke addig. 17. És volt, midőn a nap lement és sötétség lett, íme, egy kemence: füst és tűzláng, mely átvonult ama darabok között. 18. Azon a napon kötött az Örökkévaló szövetséget Ávrommal, mondván: A te magzatodnak adom ezt a földet, az egyiptomi folyamtól a nagy folyamig, a Perosz folyamig: 19. A Kénit, a Kenizzit és a Kádmónit, 20. a Chittit, a Perizzit és a Refóimot, 21. az Emórit, a Kánaánit, a Girgósit és a Jevúszit.

16. fejezet

Hágár és Ismáel

1. Szóráj pedig, Ávrom felesége, nem szült neki; de volt neki egy egyiptomi szolgálója és neve Hágár. 2. És mondta Szóráj Ávromnak: Íme, elzárt engem az Örökkévaló, hogy ne szüljek; menj be szolgálómhoz, talán felépülök általa. És Ávrom hallgatott Szórá szavára. 3. És vette Szóráj, Ávrom felesége, az egyiptomi Hágárt, az ő szolgálóját, a tíz év végével, amióta Ávrom Kánaánban lakott és adta őt az ő férjének Ávromnak feleségül. 4. Az bement Hágárhoz, ez pedig fogant; de midőn látta, hogy fogant, csekély lett úrnője az ő szemében. 5. És szólt Szóráj Ávromhoz: A rajtam elkövetett sérelem rád száll. Én adtam szolgálómat öledbe, és midőn látta, hogy ő fogant, akkor csekély lettem az ő szemeiben. Ítéljen az Örökkévaló, köztem és közötted. 6. És mondta Ávrom Szórájnak: Íme, szolgálód kezében van; tégy vele, amint jónak tetszik szemeidben. És Szóráj sanyargatta, úgy, hogy megszökött előle. 7. És találta őt az Örökkévaló angyala a vízforrásnál a pusztában, a forrásnál, a Súr felé vezető úton, 8. és mondta: Hágár, Szóráj szolgálója, honnan jössz és hova mész? És ő felelt: Szóráj, úrnőm elől szököm. 9. És mondta neki az Örökkévaló angyala: Térj vissza úrnődhöz és alázkodj meg keze alatt. 10. És mondta neki az Örökkévaló angyala: Megsokasítom a te magzatodat, hogy nem lesz megszámlálható sokasága miatt. 11. És mondta neki az Örökkévaló angyala: Íme, te fogantál és fiat fogsz szülni, nevezd őt Ismáelnek: mert hallgatott az Örökkévaló a te nyomorúságodra. 12. Ő pedig vad lesz az emberek között, keze mindenek és mindenkinek keze rajta és minden testvérének színe előtt fog lakni. 13. És hívta az Örökkévaló nevét, aki beszélt vele: Te, a látomás Istene! mert azt mondta: Láttam-e itt valamit a látomás után? 14. Azért nevezte el a kutat: az élő látomás kútja; íme, az Kódés és Bered között van. 15. És szült Hágár Ávromnak fiat és Ávrom elnevezte az ő fiát, akit Hágár szült, Ismáelnek. 16. Ávrom pedig nyolcvanhat éves volt, midőn Hágár szülte Ismáelt Ávromnak.

17. fejezet

Ábrahám szövetsége

1. Midőn Ávrom kilencvenkilenc éves volt, megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta neki: Én vagyok Isten, a Mindenható, járj előttem és légy tökéletes. 2. És én teszem szövetségemet közém és közéd és megsokasítlak igen nagyon. 3. És Ávrom leborult arcára; Isten pedig beszélt vele, mondván: 4. Az én szövetségem íme veled van és te leszel a népek tömegének atyjává. 5. Azért ne neveztessék a te neved Ávromnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek tömegének atyjává teszlek én téged. 6. És megszorítottalak téged igen nagyon és népekké teszlek, és királyok származnak majd tőled. 7. És én fönntartom, szövetségemet közöttem és közötted, meg magzatod között utánad, az ő nemzedékeiken át, örök szövetség gyanánt, hogy legyek teneked Istened és magzatodnak utánad. 8. Neked adom és a te magzatodnak utánad tartózkodásod országát: Kánaán egész országát, örök birtokul; és én leszek nekik Istenük. 9. És mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig az én szövetségemet őrizd meg, te és a te magzatod utánad, az ő nemzedékeiken át. 10. Ez az én szövetségem, amelyet megőriztetek közöttem és köztetek és magzatod között utánad: Metéltessék körül nálatok minden férfiszemély! 11. Metéltessék körül fitymátok húsát és legyen ez szövetségjelül köztem és köztetek: 12. És pedig nyolc napos korában metéltessék körül nálatok minden férfiszemély, nemzedékeiteken át; a házban született vagy a pénzen vett bármely idegen közül, aki nem a te magzatodból való. 13. Körülmetéltessék a házadban született és a pénzeden vett és legyen

szövetségem a testeteken örök szövetségül! 14. A körülmetéletlen férfiszemély pedig, aki nem metéli körül fitymájának húsát, irtassék ki az a lélek népe köréből, szövetségemet szegte meg.

15. És mondta Isten Ábrahámnak: Szórájt, a te feleségedet ne nevezd Szórájnak, hanem Sára legyen a neve. 16. Én pedig megáldom őt és adok is őtőle neked fiát; megáldom őt, hogy nemzetekké legyen és népek királyai származzanak tőle. 17. És leborult Ábrahám arcára és nevetett; mondta pedig szívében: Vajon a száz évesnek szülessék-e, vagy Sára, a kilencven éves szüljön? 18. És mondta Ábrahám Istennek: Vajha Ismáel élne a te színed előtt! 19. És mondta Isten: Bizony, Sára, a te feleséged szül neked fiút és nevezd őt Jicchoknak (Izsák); és föntartom szövetségemet vele örök szövetségül az ő magzata számára, utána. 20. Ismáelre nézve pedig meghallgattalak; íme, megáldom őt, megszorítom őt és megsokasítom őt igen nagyon, tizenkét fejedelmet fog nemzeni és nagy néppé teszem őt. 21. De szövetségemet Izsákkal tartom fenn, akit Sára fog neked szülni ezen időben, a jövő évben. 22. Midőn végzett azzal, hogy beszéljen vele, fölszállt Isten Ábrahámától.

23. És vette Ábrahám Ismáelt, az ő fiát és házának minden szülöttét, és minden pénzen vett, minden férfiszemélyt Ábrahám háza népe közül és körülmetélte fitymájának húsát ugyanazon a napon, melyen beszélt vele Isten. 24. Ábrahám pedig kilencvenkilenc éves volt, midőn körülmetélte fitymájának húsát. 25. És Ismáel, az ő fia, tizenhárom éves volt, midőn körülmetéltetett fitymájának húsa. 26. Ugyanazon a napon metéltetett körül Ábrahám és Ismáel, az ő fia; 27. meg házának minden férfi, házában született vagy pénzen vett az idegen közül, vele együtt metéltettek körül.

Vájérá (1Mózes 18–22.)

18. fejezet

Az angyalok látogatása

1. És megjelent neki az Örökkévaló Mámré tölgyeinél, ő pedig ült a sátor bejáratában, a nap hevében. 2. És fölvetette szemeit és látta, hogy íme, három férfiú áll előtte; midőn látta, elébük futott a sátor bejáratából és meghajolt a földre. 3. És mondta: Uram, ha ugyan kegyet találtam szemeidben, ne vonulj el, kérlek, szolgálj mellett. 4. Hadd hozzanak egy kis vizet, mossátok meg lábaitokat és dőljetek le a fa alatt. 5. Én pedig hadd vegyek egy darab kenyeret, hogy felüdítsétek szíveteket, azután elvonulhattok, mivelhogy elvonultok szolgátok mellett. És ők mondták: Tégy úgy, amint szoltál. 6. És besietett Ábrahám a sátorba Sárahoz és mondta: Siess, három mérték lánglisztet! gyúrd meg és készíts lepényeket. 7. A marhához pedig futott Ábrahám és vett egy fiatal marhát, gyengét és jót, átadta azt a legénynek és az sietve elkészítette. 8. És vett vaját és tejet, meg a fiatal marhát, melyet elkészített és elébük tette; ő pedig állt mellettük a fa alatt és ők ettek. 9. És mondták neki: Hol van Sára, a te feleséged? És ő mondta: Íme, a sátorban. 10. Az pedig mondta: Visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és íme, fia lesz Sárának, a te feleségednek; és Sára hallotta a sátor bejáratából, ez ugyanis mögötte volt. 11. Ábrahám és Sára öregek voltak, előrehaladt korúak; megszűnt lenni Sárának a nők módja szerint. 12. És nevetett Sára magában, mondván: Miután elfonnyadtam, legyen vágyam? és uram öreg! 13. És mondta az Örökkévaló Ábrahámnak: Miért is nevetett Sára, mondván: Vajon valóban szülők-e holott megöregedtem? 14. Vajon lehetetlen-e az Örökkévalónak valami! A kitűzött időben visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és Sárának fia lesz. 15. Sára pedig tagadta, mondván: Nem nevettem; mert félt. Ő pedig mondta: Nem, bizony neveltél. 16. És fölkerekedtek onnan a férfiak és Szodoma felé tekintettek; Ábrahám pedig velük ment, hogy elkísérje őket.

Szodoma és Gomorrha pusztulása

17. És az Örökkévaló mondta: Vajon eltitkoljam-e Ábrahám előtt, amit tenni akarok? 18. Hisz Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz és megáldatnak általa a föld összes népei. 19. Mert megismertem őt, hogy meg fogja parancsolni az ő fiainak és az ő házának maga után, hogy őrizzék meg az Örökkévaló útját, cselekedvén igazságot és jogot, hogy elhozza az Örökkévaló Ábrahámra, amit szolt róla. 20. És mondta az Örökkévaló: A jajkiáltás Szodoma és Gomorrha

miatt bizony megsokasodott és az ő bűnük bizony nagyon súlyos lett. 21. Hadd szálljak alá és lássam, vajon a jajkiáltás szerint, mely hozzám eljutott, cselekedtek-e egészen? és ha nem, hadd tudjam meg! 22. És elfordultak onnan a férfiak és mentek Szodomába; Ábrahám pedig még állt az Örökkévaló színe előtt.

Ábrahám könyörgése Szodomáért

23. És odalépett Ábrahám és mondta: Vajon elpusztítod-e az igazat a gonosszal? 24. Talán van ötven igaz a városban, vajon akkor is elpusztítod-e és nem bocsátasz meg a helységnek az ötven igaz miatt, akik közepette vannak? 25. Távol legyen tőled, hogy cselekedj ilyen dolgot, hogy megöld az igazat a gonosszal és hogy az igaz olyan legyen, mint a gonosz, távol legyen tőled! Az egész föld bírása ne cselekednék igazságot? 26. És mondta az Örökkévaló: Ha találok Szodomában ötven igazat, a városban, úgy megbocsátok az egész helységnek miattuk. 27. De Ábrahám felelt és mondta: Íme, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, pedig én por és hamu vagyok. 28. Talán hiányoznak az ötven igazból ötven, vajon elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? És Ő mondta: Nem fogom elpusztítani, ha találok ott negyvenötöt. 29. És ismét szólt még hozzá (Ábrahám) és mondta: Talán találatnak ott negyvenen? És Ő mondta: Nem teszem a negyven miatt. 30. És (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak; talán találatnak ott harmincan? És Ő mondta: Nem teszem, ha találok ott harmincat. 31. És (Ábrahám) mondta: Íme, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, talán találatnak ott húszan? És Ő mondta: Nem pusztítom el a húsz miatt. 32. De (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak még ez egyszer; talán találatnak ott tízen? És Ő mondta: Nem pusztítom el a tíz miatt. 33. És elment az Örökkévaló, miután végzett azzal, hogy beszéljen Ábrahámmal; Ábrahám pedig visszatért helyére.

19. fejezet

Az angyalok, Szodoma és Lót

1. És elérkezett a két angyal Szodomába este, Lót pedig ült Szodoma kapujában; midőn Lót látta, fölkelt elébük és meghajolt arccal a földig. 2. És mondta: Íme, kérlek, uraim! térjete csak be szolgátok házába, háljatok meg, mossátok meg lábaitokat és reggel fölkeltetek és mentek utatokra. De ők mondták: Nem, hanem az utcán hálunk. 3. De ő igen unszolta őket és betértek hozzá, bementek házába; és ő készített nekik lakomát, kovásztalan lepényt sütött és ők ettek. 4. Mielőtt lefeküdtek volna, a város emberei, Szodoma emberei körülvették a házat, ifjútól öregig, az egész nép, minden végről. 5. Szólították Lótot és mondták neki: Hol vannak a férfiak, akik hozzád jöttek az éjjel? Vezesd ki őket hozzánk, hadd ismerjük meg őket. 6. És kiment hozzájuk Lót a bejárat elé, az ajtót pedig bezárta maga mögött. 7. És mondta: Ne, ő testvéreim, ne cselekedjete rosszat! 8. Íme, kérlek, van nekem két leányom, akik még nem ismertek férfit, hadd vezessem ki őket hozzátok és tegyetek velük, amint jónak tetszik szemeitekben; csak ezen férfiaknak ne tegyetek semmit, mivelhogy már jöttek födelem árnyékába. 9. De ők mondták: Állj odébb! És mondták: Ez az egy idejött, hogy itt tartózkodjék és már bíraskodni akar! Most rosszabbul fogunk veled bánni, mint velük. És igen szorították a férfiút, Lótot és odaléptek, hogy betörjék az ajtót. 10. Akkor kinyújtották a férfiak kezüket és bevitték Lótot magukhoz a házba, az ajtót pedig bezárták. 11. És az embereket, kik a ház bejáratánál voltak, vaksággal verték meg, kicsinytől nagyig; így belefáradtak, hogy megtalálják a bejáratot.

12. És mondták a férfiak Lótnak: Még kid van itt? Vőt, fiaidat, leányaidat és mindazt, akid van a városban vidd ki a helységből; 13. mert mi elpusztítjuk ezt a helységet, mert nagy lett a jajkiáltás miattuk az Örökkévaló színe előtt; és elküldött bennünket az; Örökkévaló, hogy elpusztítsuk. 14. És kiment Lót és szólt az ő vejeihez, akik el akarták venni leányait és mondta: Fel, menjete ki ezen helységből, mert az Örökkévaló elpusztítja a várost; de ő tréfálkózónak tűnt fel vejei szemeiben. 15. És amint a hajnalpír feljött, sürgették az angyalok Lótot, mondván: Fel, vedd feleségedet, két leányodat, akik itt vannak, hogy el ne vessz a város vétke miatt. 16. Midőn késedelmeskedett, akkor megragadták a férfiak a kezét, az ő feleségének a kezét és két leánya kezét – az Örökkévaló könyörülete lévén rajta és kivezették őt és otthagyták a városon kívül. 17. És volt, midőn kivezette őket a szabadba, mondta: Menekülj lelked kedvéért, ne tekints magad mögé és meg se állj az egész környékben; a

hegységbe menekülj, hogy el ne vessz. 18. És mondta nekik Lót: Ó ne uraim! 19. Íme, kegyet talált szolgád szemeidben és nagyra tetted kegyelmedet, melyet műveltél velem, hogy életben tartod lelkemet, de én nem menekülhetek a hegységbe, hogy utol ne érne a veszedelem és én meghalok. 20. Íme, kérlek, ez a város közel van, hogy oda meneküljek és kicsiny is az, hadd meneküljek oda, hisz kicsiny az, hogy életben maradjon lelkem. 21. És mondta neki: Íme, tekintetbe veszek ebben a dologban is, hogy nem forgatom föl ama várost, melyről szóltál. 22. Siess, menekülj oda, mert nem tehetek semmit amíg oda nem érsz azért nevezte el ama várost Cóárnak.

23. A nap feljött a földre és Lót Cóárba ért. 24. Az Örökkévaló pedig hullatott Szodomára és Gomorrhára kénkövet és tüzet, az Örökkévalótól az égből. 25. És felforgatta a városokat, meg az egész környéket, a városok összes lakóit és a föld növényzetét. 26. És felesége hátratekintett és sóoszloppá lett. 27. Ábrahám pedig kora reggel fölkel (és elment) azon helyre, ahol állott az Örökkévaló színe előtt. 28. És tekintett Szodoma meg Gomorrha felé és a környék egész földje felé és látta, íme fölszállt a földből, mint a kemence füstje. 29. És volt, midőn elpusztította Isten a környék városait, megemlékezett Isten Ábrahámról és elküldte Lót a felforgatás közepéből, midőn felforgatta a városokat, melyekben Lót lakott.

[A fejezet végéig nem volt az iskolai kiadásban. Ezt a régi IMIT-ből egészítettük ki.]

30. És Lót fölment Cóárból és lakott a hegyen, és két leánya vele, mert félt Cóárban lakni; és lakott a barlangban, ő és két leánya. 31. És szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Atyánk öreg, férfi pedig nincs a földön, hogy jönne hozzánk az egész föld szokása szerint. 32. Jer, adjunk apánknak bort inni és háljunk vele, hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. 33. És adtak inni bort az atyjuknak azon éjjel és bement az idősebbik és hált atyjával, s ő nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. 34. És történt másnap, szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Ime, én háltam tegnap éjjel atyámmal, adjunk neki inni bort ez éjjel is és menj be, hálj vele, hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. 35. És adtak inni azon éjjel is atyjuknak bort, és fölket a fiatalabbik s hált vele, és ő nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. 36. És viselős lett Lót két lánya atyjuktól; 37. és szült az idősebbik fiút és elnevezte Moábnak; az Moáb atyja mind e napig; 38. és a fiatalabbik is szült fiút és elnevezte őt Ben-Amminak: az Ammón fiainak atyja mind e napig.

20. fejezet

Ávimelech

1. És elvonult onnan Ábrahám a déli földre én lakott Kódés és Súr között és tartózkodott Gerorban. 2. És azt mondta Ábrahám Sáráról, az ő feleségéről: nővérem ő. És elküldött Ávimelech, Geror királya és elvette Sárát. 3. De eljött Isten Ávimelechhez éjjeli álomban és mondta neki: Íme, te meghalsz az asszony miatt, akit elvettél, mert az férjes asszony. 4. Ávimelech azonban nem közeledett hozzá és mondta: Uram! vajon az igaz népet is megölné-e? 5. Vajon nem ő mondta-e nekem: Nővérem ő; és ez maga is mondta: Fivérem ő. Szívem ártatlanságában és kezeim tisztaságában tettem ezt. 6. És mondta neki Isten álomban: Én is tudom, hogy szíved ártatlanságában tetted ezt, azért tartottalak vissza én is téged, hogy ne vétkezz ellenem, azért nem engedtelek hozzányúlni. 7. Most pedig add vissza a férfi feleségét, mert próféta ő, és imádkozik érted, hogy élj; ha pedig nem adod vissza, tudd meg, hogy meg kell halnod, neked és mindennek, ami a tied. 8. És fölkel Ávimelech kora reggel, hívatta mind az ő szolgáit és elbeszélte mindezen dolgokat fülük hallatára, és a férfiak igen féltek. 9. És hívatta Ávimelech Ábrahámot és mondta neki: Mit tettél velünk? És mit vétettem neked, hogy hoztál rám és birodalmamra ily nagy bűnt? Olyan dolgokat, melyeket nem szabad tenni, tettél te velem! 10. És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire néztél, hogy ezt a dolgot tetted? 11. És mondta Ábrahám: Mert azt gondoltam, bizony, nincs istenfélelem ebben a helységben és megölnék a feleségem miatt. 12. És valóban a nővérem is atyám leánya és így lett feleségemmé. 13. És történt, midőn kivándoroltatott engem Isten atyám házából, mondtam neki: Ez legyen kegyelmed, melyet velem művelsz, minden helyen, ahova jövünk, mondd rólam: fivérem ő. 14. És vett Ávimelech juhot, marhát, szolgákat és szolgálókat és adta Ábrahámnak, és visszaadta neki Sárát, az ő feleségét. 15. És mondta Ávimelech: Íme országom előtted van; ahol jónak tetszik szemeidben, ott lakjál. 16. Sárának pedig mondta:

Íme, én adtam ezer ezüstöt fivérednek, íme, ez számodra szemtakaró mindazok előtt, akik veled vannak és mindenki előtt igazolt vagy. 17. Ábrahám pedig imádkozott Istenhez és meggyógyította Isten Ávimelechét, az ő feleségét és az ő szolgálóit, hogy szültek; 18. mert elzárt az Örökkévaló minden anyaméhet Ávimelech házában, Sára, Ábrahám felesége miatt.

21. fejezet

Izsák és Ismáél

1. Az Örökkévaló pedig gondolt Sárára, amint mondta és cselekedett az Örökkévaló Sárával, amint szólt. 2. Sára fogant és szült Ábrahámnak fiát, az ő öregségére, azon időre, melyről szólt neki Isten. 3. És elnevezte Ábrahám az ő fiát, aki született neki, akit szült neki Sára: Izsáknak. 4. És körülmetélte Ábrahám Izsákot, az ő fiát nyolc napos korában, amint megparancsolta neki Isten. 5. Ábrahám pedig száz éves volt, midőn született neki Izsák, az ő fia. 6. És mondta Sára: Nevetséget tett velem Isten; mindenki, aki hallja, nevetni fog rajtam. 7. És mondta: Ki mondta volna Ábrahámnak; fiakat szoptat Sára, hogy én szültem fiát az ő öregségére. 8. És felnövekedett a gyermek és elválasztatott. És csinált Ábrahám nagy lakomát, amely napon elválasztatott Izsák.

9. És látta Sára az egyiptomi Hágár fiát, akit az szült Ábrahámnak, amint gúnyolódik. 10. És mondta Ábrahámnak: Űzd el ezt a szolgálót és az ő fiát, hogy ne örököljön ennek a szolgálónak a fia az én fiammal; Izsákkal. 11. De nagyon visszatetszett a dolog Ábrahám szemeiben, az ő fia miatt. 12. És mondta Isten Ábrahámnak: Ne legyen visszatetsző szemeidben a fiú miatt és szolgálód miatt; mindenben, amit mond neked Sára, hallgass szavára, mert Izsákról fog elneveztetni magzatod. 13. De a szolgáló fiát is néppé fogom tenni, mert magzatod ő. 14. És fölkelt Ábrahám kora reggel, vett kenyeret, egy tömlő vizet és odaadta Hágárnak; föltette a vállára, meg a gyermeket és elbocsátotta. Az pedig elment és bolyongott Beér-Seva pusztájában.

15. Midőn kifogyott a víz a tömlőből, odadobta a gyermeket a bokrok egyike alá. 16. Ő pedig elment és leült szemközt egy íjlövésnyi távolságra, mert azt mondta: Ne lássam a gyermek halálát; és leült szemközt, fölemelte hangját és sírt. 17. És Isten meghallotta a fiú hangját és szólította Isten angyala Hágárt az égből és mondta neki: Mi bajod Hágár? Ne félj, mert Isten meghallotta a fiú hangját ott, ahol ő van. 18. Kelj föl, vedd föl a fiút, fogd meg erősen kezeddél őt, mert nagy néppé teszem őt. 19. És megnyitotta Isten szemeit (Hágárnak) és látott egy kutat vízzel; odament, megtöltötte a tömlőt vízzel és megittatta a fiút. 20. És Isten vele volt a fiúval és az felnőtt, a pusztában lakott és íjász lett. 21. És lakott Poron pusztájában, anyja pedig vett neki feleséget Egyiptom országából.

Szövetség Ábrahám és Ávimelech közt

22. És történt abban az időben, hogy szólt Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére Ábrahámhoz mondván: Isten veled van mindenben, amit teszel; 23. azért most esküdjél meg nekem itt Istenre, hogy nem fogsz csalárdul cselekedni sem velem, sem gyermekemmel, sem unokámmal! De azon kegyesség szerint, mellyel én cselekedtem veled, cselekszel te velem és az országgal, melyben tartózkodtál. 24. És mondta Ábrahám: Én esküszöm! 25. És megfedtte Ábrahám Ávimelechét a kút miatt, melyet erőszakkal elvettek Ávimelech szolgálói. 26. És mondta Ávimelech: Nem tudom ki tette ezt a dolgot, te sem adtad tudtomra és én nem is hallottam, csak ma. 27. És Ábrahám vett juhot és marhát és Ávimelechnek adta és ők ketten kötöttek szövetséget. 28. És Ábrahám külön állította a hét juhbarányt. 29. És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire való ez a hét juhbárány, melyet különállítottál? 30. Ő pedig mondta: Hogy a hét bárányt fogadd el kezemből, azért, hogy legyen nekem tanúbizonyságul, hogy én ástam ezt a kutat. 31. Azért nevezte azt a helységet Beér-Sevának, mert ott esküdtek mindketten. 32. És szövetséget kötöttek Beér-Sevában; azután fölkerekedett Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére visszatértek a filiszteusok földjére. 33. És (Ábrahám) ültetett ligetet Beér-Sevában és hívta ott az Örökkévalót, az örök Istent. 34. És Ábrahám tartózkodott a filiszteusok földjén sok ideig.

22. fejezet

Izsák megkötözése

1. És történt ezen dolgok után, hogy az Isten megkísértette Ábrahámot és mondta neki: Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok. 2. És mondta (Isten): Vedd csak a te fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot és menj el Mórija földjére és áldozd fel ott égőáldozatul a hegyek egyikén, melyet majd mondok neked. 3. És fölkelt Ábrahám kora reggel, fölnyergelte szamarát, vette két legényét maga mellé és Izsákot, az ő fiát; hasogatott az égőáldozathoz való fát, fölkerelkedett és elment azon helyre, melyet az Isten neki mondott. 4. A harmadik napon fölvetette Ábrahám szemeit és látta a helyet távolról. 5. És mondta Ábrahám az ő legényeinek: Maradjatok ti itt a számmal, én pedig és a fiú elmegyünk odáig, hogy leboruljunk; azután visszatérünk hozzátok. 6. És vette Ábrahám az égőáldozathoz való fát, föltette Izsákra, az ő fiára és kezébe vette a tüzet, meg a kést; és mentek ketten együtt. 7. És mondta Izsák Ábrahámnak, az ő atyjának és mondta: Atyám! Az mondta: Itt vagyok, fiam. És ő mondta: Íme, a tűz és a fa, de hol van a bárány az égőáldozatra? 8. És mondta Ábrahám: Isten fogja kiszemelni magának a bárányt az égőáldozatra, fiam; és mentek ketten együtt. 9. Midőn elértek azon helyre, melyet Isten mondott neki, fölépítette ott Ábrahám az oltárt, elrendezte a fát, összekötözte Izsákot, az ő fiát és föltette az oltárra a fa fölé; 10. és kinyújtotta Ábrahám a kezét, vette a kést, hogy levágja az ő fiát. 11. Akkor szólította őt az Örökkévaló angyala az égből és mondta: Ábrahám! Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok. 12. És mondta: Ne nyújtsd ki kezedet a fiúra és ne tégy neki semmit, mert most tudom, hogy istenfélő vagy és nem vontad meg fiadat, a te egyetlenedet tőlem. 13. Ábrahám pedig fölvetette szemeit és látta, hogy íme, egy kos mögötte megakadt a bozótban szarvaival; és odament Ábrahám, elvette a kist és föláldozta égőáldozatul fia helyett. 14. És elnevezte Ábrahám ama helyet: Az Örökkévaló lát, ahogy mondják ma is: Az Örökkévaló hegyén fog megjelenni. 15. Az Örökkévaló angyala pedig szólította Ábrahámot másodszor az égből, 16. és mondta: Én magamra esküszöm, – úgy mond az Örökkévaló – mivelhogy megtetted ezt a dolgot és nem vontad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet, 17. bizony meg foglak áldani és meg fogom sokasítani magzatodat, mint az ég csillagait és mint a fővényt, mely a tenger partján van és magzatod elfoglalja ellenségeinek kapuját. 18. És megáldják magukat magzatoddal a föld összes népei, jutalmul annak, hogy hallgattál szavamra. 19. És visszatért Ábrahám az ő legényeihez, fölkerelkedtek és együtt mentek Beér-Sevába; és Ábrahám lakott Beér-Sevában.

20. És történt ezen dolgok után, tudtára adták Ábrahámnak, mondván: Íme; Milko is szült fiaikat Nochórnak, a te fivérének. 21. Úcot, elsőszülöttét és Búzt, a fivérét és Kemúélt, Áram atyját; 22. és Keszedet és Cházót és Pildost és Jidlofot és Beszúélt. 23. Beszúél pedig nemzette Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milko Nochórnak, Ábrahám testvérének. 24. És ágyasa, kinek neve Reúmo, szintén szült; Tevácht és Gáchámot és Táchást és Máácht.

Chájé Szára (1Mózes 23:1–25:18.)

23. fejezet

Sára halála és temetése

1. És volt Sárának élete: százhuszonhét év; ezek Sára életévei. 2. És meghalt Sára Kirjász-Árbában, az Hebrón, Kánaán országában; és eljött Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa. 3. És fölkelt Ábrahám az ő halottja mellől és szólt Chész fiaihoz, mondván: 4. Idegen és lakó vagyok és nálatok, adjatok nekem sírnak való birtokot nálatok, hadd temessem el halottamat magam előtt. 5. És feleltek Chész fiai Ábrahámnak, mondván: neki: 6. Hallgass meg minket, Uram! Isten fejedelme vagy te mi közöttünk, sírjaink legkiválóbbjába temesd el halottadat; senki közülünk sem fogja megvonni az ő sírját te tőled, hogy eltemessed a te halottadat. 7. Ábrahám pedig fölkelt és meghajolt az ország népe, Chész fiai előtt. 8. És szólt hozzájuk mondván: Ha úgy akarjátok, hogy eltemessem halottamat magam előtt, hallgassatok meg engem és könyörögjetek értem Efrónnál, Cóchár fiánál, 9. hogy adja nekem a Máchpéla barlangját, mely az övé, mely az ő mezeje végében van; teljes pénzért adja nekem közöttetek

sírnak való birtokul. 10. Efrón pedig ült Chész fiai között; és felelt Efrón, a chitti, Ábrahámnak, Chész fiai fülének hallatára, mindazok hallatára, akik bemennek az ő városának kapuján, mondván: 11. Nem, uram! hallgass meg engem; a mezőt neked adtam és a barlangot, mely benne van, neked adtam azt, népem fiai szeme előtt adtam azt neked; temesd el halottadat. 12. És meghajolt Ábrahám az ország népe előtt. 13. És szólt Efrónhoz az ország népének füle hallatára, mondván: Bárcsak meghallgatnál engem: megadom a pénzt a mezőért, vedd el tőlem, hogy hadd temessem el halottamat oda. 14. És felelt Efrón Ábrahámnak, mondván neki: 15. Uram, hallgass meg engem! Egy föld négyszáz sékel ezüstért, köztem és közted, mi az? Halottadat pedig temesd el. 16. És elérte Ábrahám Efrónt és lemérte Ábrahám Efrónnak az ezüstöt, amelyről szólt Chész fiainak füle hallatára, négyszáz sékel ezüstöt, kelendőt a kereskedőnél. 17. Így maradt Efrón mezeje, mely Máchpélában van, mely Mámré előtt van, a mező és a barlang, mely benne van és minden fa, mely a mezőn van, egész határában, köröskörül, 18. Ábrahámé vétel gyanánt, Chész fiai szeme előtt, mindazok előtt, akik bemennek az ő városának kapuján, 19. És aztán eltemette Ábrahám Sárát, az ő feleségét Máchpéla mezejének barlangjába, Mámré előtt, az Hebrón; Kánaán országában. 20. És maradt a mező, meg a barlang, mely benne van, Ábrahámé sírnak való birtokul Chész fiaitól.

24. fejezet

Rebeka

1. Ábrahám öreg volt, előrehaladt korú; és az Örökkévaló megáldotta Ábrahámot mindennel. 2. És mondta Ábrahám az ő szolgájának, háza vénjének, aki rendelkezett mindenben, amiye volt: Tedd csak kezedet csípőm alá! 3. Én megesketlek téged az Örökkévalóra, az ég Istenére és a föld Istenére, hogy nem veszel feleséget fiamnak a Kánaáni leányai közül, akinek közepette én lakom; 4. hanem országomba, szülőföldemre mésh el és veszel feleséget az én fiamnak, Izsáknak. 5. De a szolga mondta neki: Talán nem akar majd a nő eljönni utánam ebbe az országba, vajon vissza vigyem-e fiadat az országba, melyből te kijöttél? 6. És mondta neki Ábrahám: Örizzedjél, nehogy visszavidd fiamat oda. 7. Az Örökkévaló, az egek Istene, aki elvett atyám házából és szülőföldem országából és aki beszélt velem, aki megesküdt nekem, mondván: Magzatodnak adom ezt az országot, ő fogja küldeni angyalát te előtted, hogy feleséget vegyél az én fiamnak onnan. 8. Ha pedig nem akar a nő eljönni utánad, akkor föl vagy mentve ezen esküm alól, csak fiamat ne vidd oda vissza! 9. És odatette a szolga a kezét Ábrahám, az ő ura csípője alá és megesküdt neki e dologra.

10. És vett a szolga tíz tevét urának tevéi közül és elment; urának minden java az ő kezében volt. Fölkerekedett és elment Áram-Náharáimba, Nochér városába. 11. És letérdeltette a tevéket a városon kívül, a kútnál, estnek idején, amidőn kimennek a vízmerítők. 12. És mondta: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak! Mutasd csak rendelésedet előttem ma és művelj kegyelmet az én urammal, Ábrahámmal. 13. Íme, én állok a vízforrásnál és a város embereinek leányai kijönnek vizet meríteni; 14. legyen tehát, hogy a leány, akinek mondani fogom: Nyújtsd csak korsódat, hogy igyam, ő pedig azt mondja: Ígyál és tevéidet is megítatom – azt jelölted ki a te szolgádnak, Izsáknak és erről tudom meg, hogy kegyelmet műveltél az én urammal. 15. És történt, ő még nem végzett azzal, hogy beszéljen, íme jött Rebeka, aki született Beszúélnek Milkó fiának, aki Nóchornak, Ábrahám testvérének felesége volt, és korsója a vállán. 16. A leány pedig igen szép ábrázatú volt, hajadon, férfi nem ismerte őt még; lement a forráshoz megtöltötte korsóját és feljött. 17. A szolga pedig elébe futott és mondta: Hagyj, kérlek, hörpintenem egy kis vizet korsódból. 18. ő mondta: Ígyál, uram! Sietett és leeresztette korsóját kezére és adott neki inni. 19. Midőn végzett azzal, hogy inni adott neki, mondta: Tevéidnek is merítek, amíg eleget ittak. 20. Sietett és kiürítette korsóját az itatóba és újra futott a kúthoz, hogy merítsen; és merített összes tevéinek. 21. A férfi pedig bámult rajta, hallgatva, hogy megtudja, vajon sikeressé teszi-e az Örökkévaló az ő útját vagy sem? 22. És volt, midőn a tevék eleget ittak, akkor vett a férfi egy arany orrgyűrűt, amelynek súlya fél sékel volt, és két karperecet kezére, tíz arany a súlyuk. 23. És mondta: Kinek a leánya vagy te? Add csak tudtomra, vajon van-e atyád házában hely számunkra. hogy megháljunk? 24. És ő mondta neki: Beszúél leánya vagyok és: ki Milkónak fia, akit szült Nochórnak. 25. És mondta neki: Szalma is van, abrak is van sok nálunk, meg hely is a meghálásra. 26. És meghajolt a férfiú és leborult az Örökkévaló előtt. 27. És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, aki nem vonta meg kegyelmét és

hűségét uramtól. Én az úton vagyok, melyen az Örökkévaló vezetett engem: uram rokona házába.

28. A leány pedig futott és tudtára adta anyja házában ezeket a dolgokat. 29. Rebekának pedig volt egy fivére és neve: Lábán; és kifutott Lábán a férfiúhoz, ki a forráshoz. 30. És volt, midőn látta az orrgyűrűt és a karpereceket nővérenek kezein, és midőn hallotta Rebekának, az ő nővérenek szavait, mondván: Így szólt hozzám a férfiú – akkor elment a férfiúhoz és íme, az áll a tevék mellett a forrásnál. 31. És mondta: Jöjj be, áldottja az Örökkévalónak! Amiért állsz kint, pedig én kitakarítottam a házat és a helyet a tevéknek. 32. És bement a férfi a házba, feloldozta a tevéket, adott szalmát és abrakot a tevéknek és vizet megmosni lábait és a férfiak lábait, akik vele voltak. 33. És elébe tettek, hogy egyék, de ő azt mondta: Nem eszem, míg el nem mondtam szavaimat. És ő mondta: Beszélj. 34. És ő mondta: Ábrahám szolgája vagyok én. 35. Az Örökkévaló pedig megáldotta az én uramat nagyon, úgy, hogy nagy lett; adott neki juhot és marhát, ezüstöt és aranyat, szolgálkat és szolgálókat, tevéket és szamarakat. 36. És szült Sára, az én uramnak felesége, fiat az uramnak, miután megöregedett; és neki adta mindenét, amije van. 37. Engem pedig megesketett az én uram, mondván: Ne vegyél feleséget fiamnak a Kánaáni leányai közül, akinek országában én lakom, 38. hanem atyám házába menj el és családomhoz, hogy vegyél feleséget fiamnak. 39. De én mondtam uramnak: Talán nem fog eljönni a nő utánam? 40. És ő mondta nekem: Az Örökkévaló, akinek színe előtt én jártam, elküldi majd angyalát veled és sikeressé teszi utadat, hogy vegyél feleséget fiamnak az én családomból, atyám házából. 41. Akkor leszel fölmentve esküm alól, ha eljössz családomhoz és ha nem adják neked, akkor légy fölmentve esküm alól. 42. És én eljöttem ma a forráshoz és mondtam: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, ha ugyan sikeressé akarod tenni utamat, melyen én járok, 43. íme, én állok a vízforrásnál, legyen tehát, hogy a leány, aki kijön, hogy vizet merítsen, én pedig mondom neki: Adj innom, kérlek, egy kis vizet korsódból, 44. ő pedig azt mondja nekem: Te is igyál és tevéidnek is merítek, az az a nő, akit kijelölt az Örökkévaló az én uram fiának. 45. És még nem végeztem el, hogy így szóljak szívemben és íme Rebeka kijön, korsója a vállán, lement a forráshoz és merített; én pedig mondom neki Adj, kérlek innom! 46. Ő sietett és leeresztette korsóját magáról és mondta: Igyál és tevéidet is megitatom; én ittam és a tevéket is megitatta. 47. És megkérdeztem őt és mondtam: Kinek a leánya vagy te? Ő pedig mondta: Leánya Bészúélnak, aki Nochórnak fia, akit szült annak Milkó; akkor rátettem a gyűrűt orrára és a karpereceket kezeire. 48. Meghajoltam és leborultam az Örökkévaló előtt és áldottam az Örökkévalót, az én uramnak, Ábrahámnak Istenét, aki vezetett engem az igaz úton, hogy elvegyem uram testvérenek leányát az ő fiának. 49. Most tehát, ha akartok szeretetet és hűséget gyakorolni az én urammal, adjátok tudtomra; és ha nem, adjátok tudtomra, hogy fordulhassak jobbra vagy balra. 50. És feleltek Lábán és Bészúél és mondták: Az Örökkévalótól indult ki a dolog, mi nem szólhatunk hozzád sem rosszat, sem jót. 51. Íme, Rebeka előtted van, vedd és menj, hogy felesége legyen a te urad fiának, amint szólt az Örökkévaló.

52. És volt, amidőn hallotta Ábrahám szolgája az ő szavait, leborult a földre az Örökkévaló előtt. 53. És kivett a szolga ezüst edényeket, aranyedényeket, meg ruhákat és adta Rebekának, és drágaságokat adott fivérének meg anyjának. 54. Ettek és ittak, ő és a férfiak, akik vele voltak és ott háltak; reggel fölkeltek és ő mondta: Bocsássatok el az én uramhoz. 55. És mondták fivére meg anyja: Maradjon a leány velünk néhány napig, vagy tízig és azután menj el. 56. De ő mondta nekik: Ne késleltessetek engem, miután az Örökkévaló sikeressé tette utamat, bocsássatok el, hadd menjek uramhoz. 57. És ők mondták: Hívjuk elő a leányt és kérdezzük meg az ő száját. 58. Elhívták Rebekát és mondták neki: Elmész-e ezzel a férfival? És ő mondta: Elmegyek. 59. És elbocsátották Rebekát, az ő nővérüket és dajkáját, meg Ábrahám szolgáját és az ő embereit. 60. És megáldották Rebekát és mondták neki: Nővérünk te, légy tízezrek ezreivé és foglalja el magzatod az ő gyűlölöinek kapuját. 61. És fölkerekedett Rebeka, meg szolgáló leányai, nyargaltak a tevéken és elmentek a férfi után; és vette a szolga Rebekát és elment.

62. Izsák pedig jött, érkezvén Lácháj-Rói kútjától; ő pedig a déli országban lakott. 63. És kiment Izsák sétálni a mezőre estefelé, fölvetette szemeit és látta, hogy íme tevék jönnek. 64. Rebeka fölvetette szemeit és meglátta Izsákot és lecsúszott a tevéről. 65. És mondta a szolgának: Ki az a férfi, aki a mezőn élénk jön? És a szolga mondta: Ő az én uram. Erre vette a fátyolt és befödte magát. 66. És elbeszélte a szolga Izsáknak mindazon dolgokat, amiket

végzett. 67. Izsák bevitte őt (Rebekát) Sárának, az ő anyjának sátrába, elvette Rebekát és felesége lett neki és szerette őt; így megvigasztalódott Izsák az anyja után.

25. fejezet

Ábrahám halála

1. És Ábrahám ismét vett magának feleséget és a neve volt Ketúro. 2. És ez szülte neki Zimront, Jokson, Medont és Midjont, Jisbokot és Súácht. 3. Jokson pedig nemzette Sevót és Dedont; Dedon fiai pedig voltak: Ássúrim, Letúsim és Leummim. 4. Midjon fiai pedig: Éfó, Éfer, Chánóch, Ávido és Eldoo; mindezek Ketúro fiai. 5. És odaadta Ábrahám mindenét, amije volt, Izsáknak. 6. Az ágyasok fiainak pedig, akik Ábraháméi voltak, adott Ábrahám ajándékokat és elküldte őket Izsák, az ő fia mellől még az ő életében, kelet felé, a keleti országba. 7. És ezek Ábrahám életévének napjai, amelyeket élt: százhetvenöt év. 8. Kimúlt és meghalt Ábrahám szép vénségben, öregen és élettelen és eltakarított népéhez. 9. És eltemették őt Izsák és Ismáel, az ő fiai a Máchpéla barlangjába, Efrón, Cóchár fiának, a chittinek mezejébe, amely Mámré előtt van; 10. abba a mezőbe, melyet megvett Ábrahám Chész fiaitól; oda temettetett Ábrahám és Sára, az ő felesége. 11. És volt Ábrahám halála után, Isten megáldotta Izsákot, az ő fiát; Izsák pedig lakott Lácháj-Rói kútja mellett.

Ismáel utódai

12. Ezek pedig nemzetségei Ismáelnek, Ábrahám fiának, akit szült Hágár, az egyiptomi nő, Sára szolgálója, Ábrahámnak. 13. És ezek a nevei Ismáel fiainak, neveikkel nemzetségeik szerint: Ismáel elsőszülötte: Nevojósz, Kédor, Ádbeél és Mivszom; 14. Mismo, Dúmo és Másszo; 15. Chádár, Témo, Jetúr, Nófis és Kédmo. 16. Ezek Ismáel fiai és ezek a neveik, az ő tanyáikon és váraikban, tizenkét fejedelem, nemzetségeik szerint. 17. És ezek Ismáelnek életévei: százharminchév; ő kimúlt és meghalt és eltakarított népéhez. 18. És laktak Chávilótól Súríg, mely Egyiptom előtt van, egész Ássúrig; összes testvérei előtt telepedett meg.

Toldot (1Mózes 25:19–28:9.)

25. fejezet

Jákób és Ézsau

19. És ezek nemzetségei Izsáknak, Ábrahám fiának: Ábrahám nemzette Izsákot. 20. És Izsák negyven éves volt, midőn elvette Rebekát, az arámi Beszúél leányát, Páddán-Áromból az arámi Lábánnak nővérét, magának feleségül. 21. És fohászkodott Izsák az Örökkévalóhoz feleségéért, mert magtalan volt és az Örökkévaló meghallgatta fohászát és fogant Rebeka, az ő felesége. 22. De tolakodtak a gyermekek az ő bensejében. És ő mondta: Ha így van, minek vagyok én? És elment, hogy megkérdezze az Örökkévalót. 23. És mondta neki az Örökkévaló: Két nép van méhedben és két nemzet válik ki bensődből; az egyik nemzet erősebb lesz a másik nemzetnél és az idősebb szolgál majd az ifjabbnak. 24. És beteltek napjai, hogy szüljön és íme, ikrek voltak méhében. 25. És kijött az első, vörhenyes, egészben olyan, mint egy szőrös köpeny, és elnevezték Ézsau. 26. Azután kijött az ő testvére és keze belefogódott Ézsau sarkába és elnevezték Jákobnak; Izsák pedig hatvan éves volt, midőn (Rebeka) szülte őket. 27. És felnőttek a fiúk és lett Ézsau vadászathoz értő ember, a mező embere, Jákob pedig jámbor ember, sátorlakó. 28. És szerette Izsák Ézsaut, mert a vad szája íze szerint volt, Rebeka pedig Jákobot szerette.

Az elsőszülöttség joga

29. És főzött Jákob főzeléket; Ézsau pedig jött a mezőről és fáradt volt. 30. És mondta Ézsau Jákobnak: Adj ennem, kérlek, ebből a vörösből, mert fáradt vagyok; azért nevezték el Edómnak. 31. Jákob pedig mondta: Add el nekem ezen a napon a te elsőszülöttségedet. 32. És mondta Ézsau: Íme, én megyek a halál elé, minek is nekem az elsőszülöttség? 33. De Jákob

mondta: Esküdj meg nekem ezen a napon, és ő megesküdt neki; és eladta elsőszülöttségét Jákobnak. 34. Jákob pedig adott Ézsauak kenyeret és lencsefőzeléket; ez evett, ivott, fölkel és elment. Így vetette meg Ézsau az elsőszülöttséget.

26. fejezet

Izsák és a filiszteusok

1. És éhség volt az országban – az első éhségen – kívül, mely volt Ábrahám idejében – és elment Izsák Ávimelechhez, a filiszteusok királyához, Gerorba. 2. És megjelent neki az Örökkévaló és mondta! Ne menj le Egyiptomba, lakjál az országban, melyet mondom neked. 3. Tartózkodjál ebben az országban és én veled leszek és megáldalak téged, mert neked és magzatodnak fogom adni mindez országokat, hogy fönnartsam az esküt, mellyel megesküdtem Ábrahámak, a te atyádnak. 4. És megsokasítom magzatodat, mint az ég csillagait és magzatodnak adom mindez országokat; és megáldják magukat magzatoddal a föld minden népei. 5. Jutalmául annak, hogy hallgatott Ábrahám az én szavamra és megőrizte őrizetemet: parancsolataimat, törvényeimet és tanaimat. 6. És lakott Izsák Gerorban.

7. És kérdezték a helység lakói felesége felől és ő mondta: Nővérem ő; mert félt azt mondani: Feleségem – nehogy megöljenek a helység lakói Rebeka miatt, mivelhogy szép ábrázatú volt. 8. És történt, midőn hosszas ideig ott volt, kitekintett Ávimelech, a filiszteusok királya az ablakon és látta, hogy íme Izsák enyeleg Rebekával, az ő feleségével. 9. És hívatta Ávimelech Izsákot és mondta: Íme, bizony feleséged ő és hogy mondtad, nővérem ő? És mondta neki Izsák: Mert azt gondoltam, talán meghalok miatta. 10. És szólt Ávimelech: Mit tettél velünk? Kevésbe múlt, hogy elvette volna valaki a népből a te feleségedet és hoztál volna ránk bünt. 11. És megparancsolta Ávimelech az egész népnek, mondván: Aki hozzányúl a férfiúhoz és az ő feleségéhez, ölessék meg.

12. És vetett Izsák abban az országban és elért abban az évben százszorost, mert megáldotta őt az Örökkévaló. 13. És a férfi nagy lett, folyvást nagyobb lett, míg igen nagy lett. 14. És volt neki juhnyája és marhanyája, meg sok cselédsége; és irigykedtek rá a filiszteusok. 15. És mind a kutakat, melyeket ástak az ő atyjának szolgái, Ábrahámnak, az ő atyjának idejében, betömtek a filiszteusok és megtöltötték azokat porral. 16. És mondta Ávimelech Izsáknak: Menj el tőlünk, mert sokkal hatalmasabb lettél nálunknál. 17. És elment onnan Izsák és táborozott Geror völgyében és ott lakott.

18. Izsák pedig újra felásta azon kutakat, melyeket ástak Ábrahámnak, az ő atyjának idejében, de amelyeket betömtek a filiszteusok Ábrahám halála után; és elnevezte azokat azon nevekké, amely nevekké nevezte azokat az ő atyja. 19. És ástak Izsák szolgái a völgyben és találtak ott kutat élő vízzel. 20. És perlekedtek Geror pásztorai Izsák pásztoraival, mondván: Miénk a víz; és elnevezte a kutat Északnak (civakodás), mert civakodtak vele. 21. És ástak másik kutat és amiatt is pörlekedtek; és elnevezte Szitnónak (ellenkezés). 22. És tovament onnan és ásott másik kutat, amiatt nem pörlekedtek; és elnevezte azt Rechóvósnak (tágasság), mert azt mondta: Most tág teret szerzett az Örökkévaló nekünk, hogy szaporodjunk az országban. 23. Onnan pedig fölment Beér-Sevába. 24. És megjelent neki az Örökkévaló amaz éjjel mondta: Én vagyok Ábrahámnak, a te atyádnak Istene ne félj, mert veled vagyok én, megáldalak és megsokasítom magzatodat Ábrahám, az én szolgám kedvéért. 25. És épített ott oltárt és hívta az Örökkévaló nevét, fölütötte ott sátrát és ástak ott Izsák szolgái kutat.

26. Ávimelech pedig elment hozzá Gerorból és Áchuzzász, az ő barátja, meg Fichól, az ő hadvezére. 27. És mondta nekik Izsák: Miért jöttetek hozzám, hisz ti gyűlöltek engem és elküldtetek magatoktól. 28. És ők mondták: Szemlátomást láttuk, hogy az Örökkévaló veled volt és azt mondtuk, legyen csak eskü köztünk, köztünk és közted és kössünk szövetséget veled, 29. hogy nem teszel velünk rosszat, amint mi nem nyúltunk hozzád és amint mi csak jót tettünk veled és elbocsátottunk békében. Te most az Örökkévaló áldottja vagy! 30. És készített nekik lakomát, ők ettek és ittak. 31. Fölkeltek kora reggel és megesküdték egymásnak; és elbocsátotta őket Izsák, ők pedig elmentek tőle békében. 32. És történt azon a

napon, hogy jöttek Izsák szolgálai és tudtára adták a kút ügyét, amelyet ástak és mondták neki: Találtunk vizet. 32. És elnevezte azt Siveónak, azért a város neve Beér-Sevá mind a napig.

34. És Ézsau negyven éves volt, midőn feleségül vette Jehúdiszt, Beérinek, a chittinek leányát és Boszmászt, Élónnak, a chittinek leányát. 35. És ők lettek lelki keserősége Izsáknak és Rebekának.

27. fejezet

Izsák áldása

1. És volt, midőn megöregedett Izsák, elhomályosodtak szemei, hogy nem látott és szólította Ézsaut, az ő nagyobbik fiát és mondta neki: Fiam; és ez mondta neki: Itt vagyok. 2. És mondta (Izsák): Íme, kérlek, megöregedtem, nem tudom halálom napját. 3. Most tehát vedd csak eszközeidet: tegzedet és íjadat, menj ki a mezőre és vadássz nekem vadat; 4. és készíts nekem ízletes ételt, amint én szeretem és hozd el nekem, hogy egyem, azért, hogy megáldjon lelkem, mielőtt meghalok. 5. Rebeka pedig hallotta, amint beszélt Izsák Ézsauval, az ő fiával. És Ézsau elment a mezőre, hogy vadásszon vadat és elhozza.

6. Rebeka pedig szólt Jákobhoz, az ő fiához, mondván: Íme, hallottam. amint atyád szólt Ézsauhoz, a te testvéredhez, mondván: 7. Hozz nekem vadat és készíts nekem ízletes ételt, hogy egyem és megáldjalak az Örökkévaló színe előtt, halálom előtt. 8. Azért most fiam, hallgass szavamra, arra, amit én parancsolok neked. 9. Menj csak a juhokhoz és vegyél nekem onnan két jó kecskegödölyét, hogy készítek belőlük ízletes ételt atyádnak, amint ő szereti. 10. Te elviszed azt atyádnak, hogy egyék, azért, hogy megáldjon téged halála előtt. 11. És mondta Jákob Rebekának, az ő anyjának: Íme, Ézsau az én testvérem szőrös ember, én pedig sima ember vagyok; 12. talán megtapogat engem atyám és akkor leszek az ő szemeiben mint valami ámitó; és hozok magamnak átkot, de nem áldást. 13. És mondta neki az anyja: Rám a te átkod, fiam! Csak hallgass szavamra, menj, hozd el nekem. 14. Ő ment, vette és elhozta anyjának; anyja pedig készített ízletes ételt, amint atyja szerette. 15. És elővette Rebeka Ézsauinak, az ő nagyobbik fiának ruháit, a drágákat, melyek nála voltak a házban, és felöltöztette Jákobot, az ő kisebbik fiát. 16. A kecskegödölyék bőrét pedig felöltötte a kezeire és nyaka simaságára; 17. és odaadta az ízletes ételt meg a kenyeret, melyet készített, Jákobnak; az ő fiának kezébe. 18. Ez bement atyjához és mondta: Atyám! És azt mondta: Itt vagyok; ki vagy te, fiam? 19. És mondta Jákob az ő atyjának: Én vagyok Ézsau, a te elsőszülötted; cselekedtem, amint szóltál hozzám. Kelj föl, kérlek, ülj le és egyél vadamból, azért, hogy megáldjon engem a te lelked. 20. És mondta Izsák az ő fiának: Hogy is talátlad ilyen hamar, fiam? És ő mondta: Mert elém rendelte az Örökkévaló, a te Istened. 21. És mondta Izsák Jákobnak: Lépj csak ide, hogy megtapogassalak fiam; vajon te vagy-e az én Ézsau fiam avagy nem? 22. És odalépett Jákob Izsákhoz, az ő atyjához; ez megtapogatta őt és mondta: A hang Jákob hangja, de a kezek Ézsau kezei. 23. És nem ismerte föl; mert olyanok voltak a kezei, mint Ézsauinak, az ő testvéreinek kezei: szőrösek; és megáldotta őt. 24. És mondta: Te vagy az, Ézsau fiam? És az mondta: Én. 25. És mondta: Add ide nekem, hadd egyem fiam vadjából, hogy megáldjon a lelkem; és odaadta neki és ő evett, hozott neki bort és ő ivott. 26. És mondta neki Izsák, az ő atyja: Lépj csak ide és csókolj meg engem, fiam. 27. Ő odalépett és megcsókolta; (Izsák) megérezte ruhái illatát, megáldotta őt és mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, melyet megáldott az Örökkévaló. 28. Adjon neked az Isten az ég harmatából és föld kövérségéből; sok gabonát és mustot. 29. Szolgáljanak téged népek és boruljanak le előtted nemzetek, légy ura testvéreidnek és boruljanak le előtted anyád fiai; aki téged átkoz, átkozott az és s ki téged áld, áldott az!

30. És volt, midőn Izsák végzett azzal, hogy megáldja Jákobot, akkor történt, hogy alig ment ki Jákob Izsáknak, az ő atyjának színe elől, Ézsau, az ő testvére jött vadászatáról. 31. És ő is készített ízletes ételt és elvitte atyjának; és mondta az atyjának: Keljen föl atyám és egyék fiának vadjából, azért, hogy megáldjon engem a te lelked. 32. És mondta neki Izsák, az ő atyja: Ki vagy te? És ő mondta: Én vagyok fiad, a te elsőszülötted Ézsau. 33. És megrémült Izsák nagy rémülettel, szerfelett, és mondta: Ki az tehát, aki vadat vadászott, elhozta nekem és én ettem mindenből, mielőtt te jöttél és megáldottam őt; áldott is legyen. 34. Amint Ézsau hallotta az ő atyjának szavait, fölkiáltott nagy és keserves kiáltással, szerfelett és mondta

atyjának: Áldj meg engem is atyám! 35. Az pedig mondta: Eljött testvéred álnoksággal és elvette a te áldásodat. 36. És ő mondta: Azért nevezték hát Jákobnak, rászedett engem immár kétszer: elsőszülöttségemet elvette és íme, most elvette áldásomat! És mondta: Vajon nem hagyta-e nekem áldást? 37. Izsák felelt és mondta Ézsau: Íme, uraddá tettem őt és összes testvéreit átadtam neki szolgálk, gabonával és musttal támogattam őt; veled tehát mid tegyek, fiam! 38. És mondta Ézsau az ő atyjának: Vajon csak egy áldásod van-e neked, atyám? Áldj meg engem is atyám. És fölemelte Ézsau hangját és sírt. 39. És felelt Izsák, az atyja és mondta neki: Íme, a föld kövérségéből lehetne lakóhelyed és az ég harmatából felülről, 40. de kardod után élj és testvéredet szolgálj; és lesz, ha majd törekszel, lerázod jármát nyakadról.

41. És gyűlölte Ézsau Jákobot az áldás miatt, amellyel megáldotta őt az atyja; és azt mondta Ézsau szívében: Közelednek majd az atyámért való gyásznapiak, akkor megölöm testvéreimet, Jákobot. 42. És tudára adták Rebekának Ézsau, az ő nagyobbik fiának szavait; azért elküldött és elhívatta Jákobot, az ő kisebbik fiát és mondta neki: íme, Ézsau, a te testvéred azzal vigasztalja magát rád nézve, hogy megöl téged. 43. Azért most fiam, hallgass szavamra! Kerekedj föl és menekülj Lábánhoz, az én fivéremhez, Choronba; 44. és maradj nála egy ideig, amíg lecsillapul - testvéred haragja, 45. amíg lecsillapul testvéred haragja ellened és elfelejti, amit neki tettél; akkor elküldök és elhozlak téged onnan. Miért fosztassam meg mindkettőtöktől egy napon?

46. És mondta Rebeka Izsáknak: Megutáltam életemet Chész leányai miatt; ha Jákob feleséget vesz Chész leányai közül, olyant, mint ezek, az ország leányai közül, minek nekem az élet?

28. fejezet

1. És szólította Izsák Jákobot, megáldotta őt, megparancsolta neki és mondta neki: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül. 2. Kerekedj föl, menj el Páddán-Áromba Beszúélnak, anyád atyjának házába és vegyél magadnak onnan feleséget Lábánnak, anyád fivérének leányai közül. 3. És Isten, a Mindenható áldjon meg, szaporítson meg, sokasítson meg és legyél népek gyülekezetévé! 4. És adja neked Ábrahám áldását, neked és magzatodnak veled együtt, hogy elfoglaljad tartózkodásod országát, melyet Isten adott Ábrahámnak. 5. És elküldte Izsák Jákobot és ez elment Páddán-Áromba, Lábánhoz, az arámi Beszúél fiához, aki fivére volt Rebekának, Jákob és Ézsau anyjának.

6. És látta Ézsau, hogy Izsák megáldotta Jákobot, és elküldte őt Páddán-Áromba, hogy vegyen magának onnan feleséget, midőn megáldotta őt és megparancsolta neki, mondván: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül! 7. Jákob pedig hallgatott atyjára és anyjára, és elment Páddán-Áromba. 8. Látta tehát Ézsau, hogy visszatetszők Kánaán leányai Izsáknak, az ő atyjának szemeiben, 9. azért elment Ézsau Ismáelhez, és elvette Máchalászt, Ismáelnek, Ábrahám fiának a leányát, Nevójósz nővérét, feleségei mellé, magának feleségei mellé, magának feleségül.

Vájécé (1Mózes 28:10–32:3.)

28. fejezet

Jákób álma

10. És elment Jákob Beér-Sevából és ment Choronba. 11. Elérkezett egy helyre és meghált ott, mert lement a nap, vett a helység köveiből és feje alá tette; és lefeküdt azon a helyen. 12. És álmolta, hogy íme létra van állítva a földre, teteje pedig az eget éri; és íme, Isten angyalai föl és alá járnak rajta. 13. És íme, az Örökkévaló állt fölötte és mondta: Én vagyok az Örökkévaló, Ábrahámnak, a te atyádnak Istene és Izsák Istene; a földet, melyen te fekszel, neked adom és magzatodnak. 14. És magzatod lesz, mint a föld pora és kiterjeszkedsz nyugatra és keletre, északra és délre, és megáldatnak általad a föld összes nemzetségei, meg magzatod által. 15. És íme, én veled vagyok és megőrizlek, bárhol jársz és visszahozlak erre a

földre, mert nem hagylak el, amíg meg nem tettem, amit neked mondtam. 16. És fölébredt Jákob az álmából és mondta: Valóban az Örökkévaló van ezen a helyen és én nem tudtam. 17. Félt és mondta: Milyen félelmetes ez a hely; nem más ez, mint Isten háza és ez az ég kapuja.

18. És fölkelt Jákob kora reggel, vette a követ, melyet feje alá tett és tette azt oszlopnak és öntött olajat a tetejére. 19. És elnevezte azt a helyet Bész-Élnék (Isten háza); azonban Lúz volt a város neve azelőtt. 20. És fogadást tett Jákob, mondván: Ha Isten velem lesz, megőriz ezen az úton, melyen én járok és ad nekem kenyeret enni, ruhát felöltetni; 21. és visszatérek majd békében atyám házába, akkor az Örökkévaló lesz nekem Istenem, 22. ez a kő pedig, melyet oszlopnak tettem, legyen Isten háza és mindennek, amit nekem adsz, tizedét neked adom.

29. fejezet

Jákob és Lábán

1. És fölemelte Jákob lábait és elment a Kelet fiainak országába. 2. És látta, hogy íme egy kút van a mezőn és íme ott három juhnyáj heverész mellette, mert abból a kútból itatták a nyájakat; de a kő nagy volt a kút száján. 3. És miután odagyűltek mind a nyájak, akkor elgördítették a követ a kút szájáról és megittatták a juhokat; azután visszatették a követ a kút szájára, a helyére. 4. És mondta nekik Jákob: Testvéreim, honnan valók vagytok ti? És ők mondták: Choromból valók vagyunk mi. 5. És mondta nekik: Ismeritek-e Lábánt, Nochór fiát? És ők mondták: Ismerjük. 6. És mondta nekik: Békességben van-e? És ők mondták: Békességben; és íme, Ráchel, az ő leánya jön a juhokkal. 7. És ő mondta: Íme, még nagy a nap, nincs még ideje beterelni a nyájat, itassátok meg a juhokat és menjetek, legeltessetek. 8. De ők mondták: Nem tehetjük, amíg össze nem gyűlnek mind a nyájak, akkor elgördítik a követ a kút szájáról, hogy megittassuk a juhokat.

9. Még beszélt velük és Ráchel jött a juhokkal, melyek atyjáéi voltak, mert pásztornő volt ő. 10. És volt, midőn meglátta Jákob Ráchelt, Lábánnak, anyja fivérének leányát és Lábánnak, anyja fivérének juhait, akkor odalépett Jákob és elgördítette a követ a kút szájáról és megittatta Lábánnak, anyja testvérének juhait. 11. Megcsókolta Jákob Ráchelt és fölemelte hangját és sírt. 12. És tudtára adta Jákob Ráchelnek, hogy az ő atyjának rokona ő és hogy Rebeka fia ő; az pedig futott és tudtára adta atyjának. 13. És volt, midőn Lábán hallotta híret Jákobnak, az ő nővére fiának, elébe futott, átölelte, megcsókolta és bevitte a házába; ő pedig elbeszélte Lábánnak mind a dolgokat. 14. És mondta neki Lábán: Bizony csontom és húsom vagy te! És maradt nála egy teljes hónapig. 15. Ekkor mondta Lábán Jákobnak: Vajon azért, mert rokonom vagy te, szolgálnál engem ingyen? Add tudtomra, mi legyen a béred? 16. Lábánnak pedig volt két leánya: a nagyobbik neve Léa, a kisebbik neve pedig Ráchel. 17. Léa szemei azonban gyengék voltak, Ráchel pedig szép alakú és szép ábrázatú volt.

18. És Jákob szerette Ráchelt; és mondta: Szolgállak téged hét évig Ráchelért, kisebbik leányodért. 19. És mondta Lábán: Jobb, ha neked adom őt, mintha adom őt más férfinak; maradj nálam. 20. És szolgált Jákob Ráchelért hét évig; és olyanok voltak szemeiben, mint egynéhány nap, mivelhogy szerette őt. 21. És mondta Jákob Lábánnak: Add ide feleségemet, mert leteltek napjaim; hadd menjek be hozzá. 22. Erre egybegyűjtötte Lábán a helység összes embereit és csinált lakomát. 23. És volt este, vette leányát, Leát és bevitte őhozzá; ő pedig bement hozzá. 24. És Lábán odaadta neki Zilpót, az ő szolgálóját, Léa lányának szolgálóul. 25. És volt reggel, íme Léa az; akkor mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Nem-e Ráchelért szolgáltam nálad, miért csaltál meg? 26. És mondta Lábán: Nem tesznek úgy a mi helységünkben, hogy odaadják az ifjabbikat az idősebb előtt. 27. Töltsd ki ennek a hetét és odaadjuk neked amazt is, a szolgátért, mellyel majd szolgálsz nálam még másik hét évig. 28. És Jákob úgy tett; kitöltötte emennek a hetét is azt neki adta Ráchelt, a leányát öneki feleségül. 29. És odaadta Lábán Ráchelnek, az ő leányának Bilhót, az ő szolgálóját, öneki szolgálóul. 30. Bement (Jákob) Ráchelhez is és jobban szerette Ráchelt Leánál; és szolgált nála még másik hét évig.

Jákób gyermekeinek születése

31. Az Örökkévaló pedig látta, hogy Léa gyűlölt és megnyitotta méhét; Ráchel pedig magtalan volt. 32. Léa fogant és fiat szült és elnevezte Rúbénnek, mert mondta: Bizony látta az Örökkévaló nyomorúságomat, mert most szeret majd az én férjem. 33. Újra fogant és fiat szült és mondta: Mert meghallotta az Örökkévaló, hogy gyűlölt vagyok, azért adta nekem ezt is; és elnevezte Simonnak. 34. Újra fogant és fiat szült és mondta: Most immár ragaszkodni fog hozzám férjem, mert szültem neki három fiút; azért nevezte el Lévinek. 35. Újra fogant és fiat szült és mondta: Immár hálát adok az Örökkévalónak, azért nevezte el Júdának. És többet nem szült.

30. fejezet

1. Midőn Ráchel látta, hogy ő nem szült Jákobnak, irigykedett Ráchel az ő nővérére és mondta Jákobnak: Adj nekem gyermekeket, mert ha nem, meghalok én. 2. És fölgerjedt Jákob haragja Ráchel ellen és mondta: Vajon Isten helyében vagyok-e én, aki megvonta tőled a méhnek gyümölcsét? 3. És az mondta: Íme szolgálóm Bilhó, menj be hozzá és szüljön az én térdeimen, hogy felépüljek én is általa. 4. És odaadta neki Bilhót, az ő szolgálóját feleségül; és Jákob bement hozzá. 5. És fogant Bilhó és fiat szült Jákobnak. 6. És mondta Ráchel: Itélt fölöttem Isten, meg is hallgatta szavamat és fiat adott nekem; azért nevezte el Dánnak. 7. Újra fogant és szült Bilhó, Ráchel szolgálója második fiút Jákobnak. 8. És mondta Ráchel: Isteni küzdelmeket küzdtem nővéremmel, győztem is; azért nevezte el Náftálinak. 9. És látta Léa, hogy nem szül többet, vette Zilpót, az ő szolgálóját és odaadta őt Jákobnak feleségül. 10. És szült Zilpó, Léa szolgálója, Jákobnak fiat. 11. És mondta Léa: Megjött a szerencse; és elnevezte Gádnak. 12. És szült Zilpó, Léa szolgálója, második fiút Jákobnak. 13. És mondta Léa: Boldogságom ez, mert boldognak mondanak engem a leányok: és elnevezte Ásérnek.

14. És elment Rúbén a búzaaratás napjaiban és talált nadragulyákat a mezőn, elvitte azokat anyjának, Léának; és mondta Ráchel Léának: Adj csak nekem fiad nadragulyáiból. 15. De ő mondta neki: Vajon kevés-e, hogy elveszed férjemet, még elvennéd fiam nadragulyáit is? És mondta Ráchel: Azért maradjon veled az éjjel fiad nadragulyáiért. 16. Midőn Jákob jött a mezőről este, kiment elébe Léa és mondta: Hozzám jöjj be, mert bérbe vettelek fiam nadragulyáiért. És vele maradt az éjjel. 17. És meghallgatta Isten Leát, ez fogant és szült. Jákobnak ötödik fiút. 18. És mondta Léa: Isten megadta jutalmamat, hogy odaadtam szolgálómat férjemnek; és elnevezte Isszáchárnak. 19. Léa újra fogant és szült Jákobnak hatodik fiút. 20. És mondta Léa: Megajándékozott engem Isten ajándékkal, immár nálam fog lakni férjem, mert szültem neki hat fiút; és elnevezte Zebulúnnak. 21. Azután szült egy leányt és elnevezte Dinának.

22. És megemlékezett Isten Ráchelről, meghallgatta őt Isten és megnyitotta méhét; 23. fogant és fiat szült és mondta: Elhárította Isten az én gyalázatomat. 24. És elnevezte Józsefnek, mondván: Adjon még az Örökkévaló nekem másik fiút.

Jákób bére

25. És volt, amint szülte Ráchel Józsefet, mondta Jákob Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek el helységembe és országomba. 26. Add ide feleségeimet és gyermekeimet, akikért téged szolgálalak, hadd menjek el; mert te ismered szolgálómat, amellyel szolgálalak. 27. És mondta neki Lábán: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben – sejtem, hogy az Örökkévaló megáldott engem miattad. 28. És mondta: Szabd ki béredet rám és megadom. 29. És mondta neki: Te tudod, miként szolgálalak és mivé lett a te nyájad nálam. 30. Mert kevés az, amid volt én előttem és elterjedt sokasággá, az Örökkévaló megáldott téged nyomomban; és most, mikor tegyek valamit én is az én házamért? 31. És ő mondta: Mit adjak neked? És mondta Jákob: Ne adj nekem semmit; ha megteszed nekem ezt a dolgot, ismét legeltetem juhaidat és őrzöm. 32. Bejárom ma összes juhaidat, eltávolítván onnan minden bárányt, mely pöttyös és foltos és minden sötétszínű bárányt a juhok közül, meg a foltost és pöttyöst a kecskéik közül; ez legyen a bérem. 33. És tanuskodjék mellettem igazságom a holnapi napon, ha majd eljössz béremhez, mely előtted van; minden, ami nem pöttyös és

oltos a kecskék között és sötétszínű a juhok között, lopott az nálam. 34. És Lábán mondta: Igen, vajha lenne szavad szerint. 35. És eltávolította aznap a bakokat, a tarka lábúakat és foltosakat és mind a kecskéket, a pöttyöseket meg a foltosakat, mindazt, amelyen valami fehér volt és minden sötétszínűt a juhok közül; és adta fiai kezére. 36. És hagyott három napi utat maga között és Jákob között; Jákob pedig legeltette Lábánnak többi juhait.

37. És vett magának Jákob friss nyárfapálcát és mogyoró- meg gesztenyefát és héjazott rajtuk fehér csíkokat, megmeztelenítvén a fehéret, mely a pálcákon volt. 38. És odaállította a pálcákat, melyeket lehéjazott, a vályúba, a vízitatóba, ahova mennek a juhok, hogy igyanak, szemközt a juhokkal és felhevültek, midőn eljöttek inni. 39. És felhevültek a juhok a pálcáknál; és ellettek a juhok tarkalábúakat, pöttyöseket és foltosakat. 40. A bárányokat elkülönítette Jákob és fordította a juhok arcát a tarkalábúak felé és minden sötétszínű felé Lábán juhai között; és külön helyezett el magának nyájakat és nem helyezte azokat Lábán juhaihoz. 41. És volt, valahányszor felhevültek a korai juhok, akkor odatette Jákob a pálcákat a juhok szemei elé a vályúba, hogy felhevüljenek a pálcáknál. 42. Midőn pedig későn ellettek a juhok, nem tette oda; és lettek a későn ellők Lábáné, a koraiak Jákobé. 43. És kiterjeszkedett a férfiú igen nagyon és volt neki sok juha, szolgálója, szolgálja, tevéje és számar.

31. fejezet

Jákob szökése

1. És (Jákob) hallotta Lábán fiainak szavait, amint mondták: Elvette Jákob mindazt, ami atyánké és abból, ami atyánké, szerezte mind a gazdagságot. 2. És látta Jákob Lábán arcát, hogy íme nem olyan őhöz, mint tegnap tegnapelőtt. 3. Az Örökkévaló pedig mondta Jákobnak: Térj vissza atyáid országába; szülőföldedre és én veled leszek. 4. És elküldött Jákob és hívatta Ráchelt meg Léát a mezőre juhaihoz. 5. És mondta nekik: Én látom atyátok arcát, hogy nem olyan hozzám, mint tegnap tegnapelőtt; de atyám Istene velem volt. 6. Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőmmel szolgáltam atyátokat. 7. Atyátok azonban megcsalt engem és megváltoztatta béremet tízszer; de Isten nem engedte, hogy rosszat tegyen velem. 8. Ha így szólt: A pöttyösek legyenek a béred, akkor ellettek mind a juhok pöttyöst; ha pedig így szólt: A tarkalábúak legyenek a béred, akkor ellettek mind a juhok tarkalábúakat. 9. És elvette Isten atyátok nyáját és nekem adta. 10. És történt a juhok hevülésekor, fölvettem szemeimet és láttam álmomban, hogy íme a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, és foltosak. 11. És mondta nekem Isten angyala álomban: Jákob! És én mondtam: Itt vagyok. 12. És mondta: Vesd csak fel szemeidet és látta mind a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, pöttyösök és foltosak, mert láttam mindazt, amit Lábán veled tesz. 13. Én vagyok Bész-Él Istene, ahol fölmentél oszlopot, ahol fogadást tettél nekem; most kerekedj fel, menj el országból és térj vissza szülőfölded országába. 14. És felelt Ráchel meg Léa és mondták neki Van-e még részünk és örökségünk atyánk házában? 15. Nem-e idegeneknek tartott minket, hogy eladott bennünket és föl is emésztette pénzünket! 16. Mert mind a gazdagság, amit elvett Isten atyánktól, a miénk az és gyermekeinké. Most pedig mindazt, amit Isten mondott neked, tedd meg. 17. És fölkerekedett Jákob és föltette fiait és feleségeit a tevékre. 18. És vezette minden nyáját és minden szerzeményét, amelyet szerzett, tulajdon jószágát, melyet szerzett Páddán-Áromban, hogy elmenjen Izsákhöz, az ő atyjához, Kánaán országába.

19. Lábán pedig elment, hogy megnyírja juhait; és Ráchel ellopta a bálványképeket, melyek atyjáéi voltak. 20. És meglopta Jákob az arámi Lábán szívét, mivelhogy nem adta tudtára, hogy szökni akar. 21. És elszökött ő és mindene, amije volt; fölkerekedett és átvonult a folyamon és fordította arcát Gileád hegye felé.

Lábán üldözi Jákobot

22. És tudtára adták Lábánnak harmadnapra, hogy Jákob elszökött. 23. Magával vitte (Lábán) a rokonait és üldözte őt hét napi úton és utolérte őt Gileád hegyénél. 24. De Isten eljött az arámi Lábánhoz éjjeli álomban és mondta neki: Őrizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal

se jót, se rosszat! 25. És elérte Lábán Jákobot; Jákob felütötte sátorát a hegyen és Lábán felütötte az ő rokonaival Gileád hegyén.

26. És mondta Lábán Jákobnak: Mit tettél, hogy megloptad szívemet és elvezetted leányaimat, mint kardejttette foglyokat? 27. Miért szöktél el titokban és megloptál engem! Nem adtad tudtomra, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekkel, dobszóval és hárfával. 28. És nem engedted hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat; ezúttal balgául cselekedtél. 29. Volna hatalma kezemnek, hogy rosszat tegyek veletek, de atyátok Istene tegnap éjjel szólt hozzám, mondván: Őrizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszat! 30. És most elmentél, mert vágyódtál atyád háza táján, de miért loptad el isteneimet? 31. És felelt Jákob és mondta Lábánnak: Mivel féltem, mert azt gondoltam, talán elrablod leányaidat tőlem. 32. Akinél pedig megtalálod isteneidet, ne maradjon életben; rokonaink előtt ismerd fel, mid van nálam és vedd el. Jákob pedig nem tudta, hogy Ráchel lopta el azokat. 33. És bement Lábán Jákob sátorába, Léa sátorába és a két szolgáló sátorába, de nem találta; kiment Léa sátorából és bement Ráchel sátorába. 34. Ráchel pedig vette a bálványképeket és betette azokat a teve nyergébe és rájuk ült. Átkutatta az egész sátort és nem találta. 35. És mondta atyjának: Ne keltsen haragot uram szemeiben, hogy nem bírok fölkelni előtted, mert a nők módja szerint van rajtam. És ő kutatott, de nem találta a bálványképeket.

36. Ez bosszantotta Jákobot és pörlekedett Lábánnal; fölszólalt Jákob és mondta Lábánnak: Mi az én bűnöm, mi az én vétkem, hogy üldözőbe vettél? 37. Hogy átkutattad minden holmimat, mit találtál házad minden holmijából? Tedd ide rokonaim és rokonaid elé, hogy döntsenek kettőnk között. 38. Immár húsz évig voltam nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el és juhaid kosait nem ettem meg. 39. Széttépettet nem hoztam hozzád, én bűnhődtem érte; kezemből követelted a nappal ellopottat és az éjjel ellopottat. 40. Úgy voltam nappal, hogy megemésztett a hőség és a fagy éjjel, hogy elillant az álom szemeimről. 41. Íme, húsz évig voltam házadban, szolgálталak tizennégy évig két leányodért és hat évig juhaidért, te pedig megváltoztattad béremet tízszer. 42. Ha atyám Istene, Ábrahám Istene és Izsák félelme nem lett volna velem, bizony most üresen bocsátottál volna el engem; nyomorúságomat és kezem fáradozását látta Isten és döntött tegnap éjjel.

43. Lábán pedig felelt és mondta Jákobnak: A leányok az én leányaim, a fiúk az én fiaim, a juhok az én juhaim és minden, amit látsz, az enyém az; leányaimmal pedig, mit tegyek ezekkel ma, vagy az ő fiaikkal, akiket szültek? 44. Most tehát gyere, hadd kössünk szövetséget, én meg te, hogy legyen tanú köztem és közted. 45. És vett Jákob egy követ és oszloppá emelte azt. 46. És mondta Jákob a rokonainak: Szedjete köveket! Ők vettek köveket és csináltak kőhalom; és ettek ott a kőhalomnál. 47. És elnevezte Lábán Jegár-Száhádúszónak; Jákob pedig nevezte Gál-Édnek. 48. És mondta Lábán: Ez a kőhalom tanú köztem és közted ma; azért nevezte el Gál-Édnek, 49. és Micpónak, mert mondta: Örökkévaló köztem és közted, miután majd elváltunk egymástól, 50. hogy nem nyomorgatod leányaimat és hogy nem veszel feleségeket leányaimon kívül! Nincs senki velünk; lásd, Isten a tanú köztem és közted. 51. És mondta Lábán Jákobnak: Íme, ez a kőhalom és íme, az oszlop, melyet felhántam köztem és közted, 52. tanú ez a kőhalom és tanú az oszlop, hogy én nem fogok átvonulni hozzád a kőhalmon túl és te sem fogsz átvonulni hozzám a kőhalmon és az oszlopon túl rosszra! 53. Ábrahám Istene és Nóchór Istene ítéljen közöttünk, az ő atyjuk Istene! És Jákob megesküdött Izsáknak, az ő atyjának félelmére. 54. És áldozott Jákob vágóáldozatot a hegyen és meghívta rokonait, hogy egyenek kenyeret; ettek kenyeret és megháltak a hegyen.

32. fejezet

1. És fölkel Lábán kora reggel, megcsókolta fiait és lányait és megáldotta őket; elment és visszatért Lábán az ő helységébe. 2. Jákob pedig ment az útjára és találkozta vele Isten angyalai. 3. És mondta Jákob, amint látta őket: Isten tábora ez; és elnevezte azt a helyet Máchánájimnak (két tábor).

32. fejezet

A félelem Ézsautól

4. És küldött Jákob követeket maga előtt Ézsauhoz, az ő testvéréhez, Széir országába, Edóm földjére. 3. Megparancsolta nekik, mondván: Így szóljatok uramhoz, Ézsauhoz: Így szól a te szolgád Jákob: Lábánnál tartózkodtam és időztem mostanáig; 6. és lett ökröm, számaram, juhóm, szolgám és szolgálóm; azért küldtem én, hogy tudtára adjam uramnak, hogy kegyet találjak a te szemeidben. 7. És visszatértek a követek Jákobhoz, mondván: Ejöttünk testvéredhez, Ézsauhoz és ő jön is elődbe és négyszáz ember vele. 8. Erre igen félt Jákob és aggódott; elfelezte a népet, mely vele volt, a juhokat; a marhát és a tevékkel két táborra, 9. mert mondta: Ha jön Ézsau az egyik táborra és megveri azt, akkor majd a megmaradt tábor menekülhet. 10. És mondta Jákob: Atyámnak, Ábrahámnak istene és atyámnak, Izsáknak Istene, az Örökkévaló, aki mondta nekem: Térj vissza országodba, szülőföldedre és én jót teszek veled; 11. csekély vagyok mindama szeretetre és mindama hűségre, melyet Te műveltél szolgálóddal, mert pálcámmal vonultam át ezen a Jordánon és most lettem két táborra. 12. Ments meg, kérlek, testvérem kezéből, Ézsau kezéből, mert félek tőle, hátha jön és megver engem anyástól, fiastól. 13. Te pedig azt mondtad: Jót teszek majd veled, és teszem magzatodat annyivá, mint a tenger fövénye; amely nem számlálható meg sokasága miatt.

14. És meghált ott azon éjjel; vett abból, ami kezébe jött, ajándékot Ézsauinak, az ő testvérének. 15. Kecskét kétszázat és bakot húszat; juhot kétszázat és kost húszat. 16. szoptatós tevéket és fiaikat harmincat; tehenet negyvenet és bikát tizet, nőtény szamarat húszat és vemhét tizet. 17. És átadta szolgálói kezébe, minden nyáját külön-külön, és mondta szolgálóinak: Vonuljatok előttem és térséget hagyjatok nyáj és nyáj között. 18. Megparancsolta az elsőnek, mondván: Ha találkozik veled Ézsau testvérem és kérdez téged, mondván: Kié vagy te, hova mész és kiéi ezek is előtted? 19. Akkor mondd: Szolgádé Jákobé, ajándék ez küldve uramnak, Ézsauinak; és íme, ő is mögöttünk van. 20. És megparancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindazoknak is, akik mentek a nyájak után, mondván: Így szóljatok Ézsauhoz, midőn találkoztok vele, 21. és mondjátok: Íme, a te szolgád, Jákob is mögöttünk van; mert azt mondta, hadd engesztelem ki az ajándék által, mely előttem megy és azután látom majd a színét, talán jól fogad engem. 22. Az ajándék elvonult előtte; ő azonban meghált azon éjjel a táborban.

Jákóbból Izrael lesz

23. Fölkelt azon éjjel, vette két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét és átkelt a Jábbók átkelőjén. 24. Vette őket és átvitte őket a patakon és átvitte amije volt. 25. És hátramaradt Jákob egyedül; és tusakodott vele valaki a hajnal feljöttéig. 26. Midőn ez látta, hogy nem bír vele, megérintette csípőjének forgócsontját; és kificamodott Jákob csípőjének forgócsontja, amint tusakodott vele. 27. És mondta: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal; de ő mondta: Nem bocsátlak el, hanem ha megáldottál engem. 28. És az mondta neki: Mi a neved? És ő mondta? Jákob. 29. És az mondta: Ne Jákobnak mondassék többé a te neved, hanem Jiszróélnak (Izrael), mert küzdöttél Istennel, meg emberekkel és győztél. 30. És kérdezte Jákob és mondta: Add tudtomra, kérlek, nevedet. De az mondta: Minek is kérdezed nevedet? És megáldotta őt ott. 31. És elnevezte Jákob a helyet Peniélnek: mert láttam Istent színről-színre és megmenekült lelkem. 32. És fölsütött rá a nap, midőn elvonult Peniélnek; ő pedig sántított csípőjére. 33. Azért nem eszik meg Izrael fiai a szökő inat, mely a csípő forgócsontján van, a mai napig, mert megérintette Jákob csípőjének forgócsontján a szökő inat.

33. fejezet

Jákób és Ézsau találkozása

1. Fölvetette Jákob a szemeit és látta, hogy íme Ézsau jön és vele négyszáz ember; ekkor fölosztotta a gyermekeket Leára, Ráchelre és a két szolgálóra. 2. Elhelyezte a szolgálókat és gyermekeiket elől, Léát és gyermekeit hátrább és Ráchelt, meg Józsefet leghátul. 3. Ő pedig vonult előttük és meghajolt a földig hétszer; amíg odalépett testvéréhez. 4. Ézsau pedig elébe futott, átölelte, nyakába borult és megcsókolta; és sírtak. 5. Midőn fölvetette (Ézsau) a szemeit és látta az asszonyokat meg a gyermekeket, mondta: Mik ezek neked? És ő mondta: A gyermekek, akikkel megajándékozta Isten a te szolgádat. 6. És odaléptek a szolgálók, ők és gyermekeik és meghajoltak. 7. És odalépett Léa is, meg gyermekei és meghajoltak; azután odalépett József, meg Ráchel és meghajoltak. 8. És mondta: Minek neked ez az egész tábor, mellyel találkoztam? És ő mondta: Hogy kegyet találjak uram szemeiben. 9. És mondta Ézsau: Van nekem elég; testvérem, legyen a tied, ami a tied. 10. De Jákob mondta: Nem így, kérlek, ha csak kegyet találtam szemeidben, fogadd el ajándékomul kezemből; mert úgy néztem arcodat, mintha Isten színét látják, és te kedvesen fogadtál. 11. Fogadd el, kérlek, ajándékomat, melyet hoztak neked, mert megajándékozott engem Isten és mert van nekem mindenem; és unszolta őt és elfogadta. 12. És mondta (Ézsau): Induljunk és menjünk, én pedig hadd menjek melletted. 13. De ő mondta neki: Uram tudja, hogy a gyermekek gyengék és a juhok meg a marhák szoptatásak nálam, ha meghajtják azokat egy nap, elhull mind a juh. 14. Vonuljon csak uram az ő szolgálója előtt, én pedig hadd ballagok lassan az előttem levő jószág lépése szerint és a gyermekek lépése szerint, amíg eljutok uramhoz Széirbe. 15. És mondta Ézsau: Hadd állítok csak melléd a népből, amely velem van; de ő mondta: Minek ez? csak találjak kegyet az én uram szemeiben! 16. És visszatért Ézsau aznap az ő útján Széirbe. 17. Jákob pedig vonult Szukkószba és épített magának házat, nyájának pedig készített sátrakat; azért nevezte el a helyet: Szukkósznak.

Sekemben

18. És elérkezett Jákob épségben Bechem városába, mely Kánaán országában van, amidőn jött Páddán-Áromból és táborozott a város előtt. 19. Megvette a mező részét, ahol felvonta sátorát, Chámor, Sechem atyjának fiaitól száz keszitőért. 20. És állított ott oltárt és elnevezte: Isten, Izrael Istene.

34. fejezet

Dina

[Ez a fejezet nem volt az iskolai kiadásban. Ezt a régi IMIT-ből egészítettük ki.]

1. És kiment Dina, Léa leánya, a kit szült Jákóbnak, hogy megnézzé az ország leányait. 2. És meglátta őt Sekhem, a chivvita, Chamór fia, az ország fejedelme, vette őt, hált vele és meggyalázta. 3. És ragaszkodott a lelke Dinához, Jákób leányához, s megszerette a leányt és a leánynak szívére beszélt. 4. És szólt Sekhem Chamórhoz, az atyjához, mondván: Vedd el nekem e leányt feleségül. 5. Jákób pedig meghallotta, hogy megfertőztették Dinát, a leányát, de fiai az ő jószágával a mezőn voltak, és hallgatott Jákób, míg megjöttek. 6. És kiment Chamór, Sekhem atyja Jákóbbhoz, hogy beszéljen vele. 7. Jákób fiai pedig jöttek a mezőről; midőn meghallották, bosszankodtak a férfiak és haragjukra volt nagyon, hogy aljasságot tettek Izraelben, hálván Jákób leányával, és így nem szabad tenni.

8. És beszélt velük Chamór, mondván: Sekhem fiam lelke csüng leánytokon, adjátok, kérlek, őt neki feleségül. 9. Házasodjatok össze velünk: leányaitokat adjátok nekünk és leányainkat vegyétek el magatoknak; 10. és velünk lakjatok: az ország legyen előttetek, lakjátok és járjátok be és foglaljátok birtokot benne. 11. És szólt Sekhem az atyjához és fivéreihez: Csak találjak kegyet szemeitekben, és a mit mondtok nekem, azt megadom. 12. Vessetek ki reám igen sok jegybért meg ajándékot és én megadom, a mint mondjátok nekem; de adjátok nekem a leányt feleségül. 13. És feleltek Jákób fiai Sekhemnek és Chamórnak, az

atyjának csellel és szóltak - mivelhogy megfertőztette Dinát, a nővérüket - 14. és mondták nekik: Nem tehetjük ezt a dolgot, hogy odaadjuk nővérünket egy férfiúnak, kinek előbbre van, mert szégyen az nekünk. 15. Csak akképpen egyezünk meg veletek, ha olyanok lesztek, mint mi, körülmetélkedvén köztetek minden férfi; 16. akkor odaadjuk leányainkat nektek, leányaitokat pedig elveszük magunknak, veletek lakunk és leszünk egy néppé. 17. De ha nem hallgattok reánk, hogy körülmetélkedjétek, akkor vesszük leányunkat és megyünk. 18. És jónak tetszettek szavaik Chamór szemeiben és Sekhem, Chamór fiának szemeiben. 19. És nem késett az ifjú megtenni a dolgot, mert megkedvelte Jákób leányát; ő pedig tiszteltebb volt atyja egész házában. 20. És jöttek Chamór és Sekhem a fia, városuk kapujába és szóltak városuk embereihez, mondván: 21. Ezek az emberek békések velünk, lakjanak hát az országban és járják azt be, és az ország íme tág határú előttük; leányaikat vegyük el magunknak feleségül, leányainkat pedig adjuk nekik. 22. Csak akképpen egyeznek meg velünk ez emberek, hogy velünk lakjanak, hogy egy néppé legyünk, ha körülmetélkedik közöttünk minden férfi, a mint ők körülmetéltek. 23. Jóságuk, birtokuk s minden barmuk, nemde a mienk? Csak egyezzünk meg velük, hogy velünk lakjanak. 24. És hallgattak Chamórra és Sekhemre, a fiára mind, a kik kimentek városának kapujába és körülmetélkedett minden férfi, mind, a kik kimentek városának kapujába.

25. És történt a harmadik napon, midőn fájdalmat szenvedtek, vették Jákóbnak két fia, Simeón és Lévi, Dina fivérei, mindegyik a kardját és mentek a gyanútlan város ellen és megöltek minden férfit; 26. Chamórt és Sekhemet a fiát is megölték a kard élével és vették Dinát Sekhem házából és elmentek. 27. Jákób fiai rámentek a megöltekre és kifosztották a várost, mivelhogy megfertőztették nővérüket. 28. Juhait, marhájukat és szamaraikat és a mi a városban meg a mezőn volt, elvették; 29. és egész vagyonukat és mind a gyermekeiket s asszonyaikat fogva vitték és elprédálták - mindent, a mi a házban volt. 30. És szólt Jákób Simeónhoz és Lévihez: Megzavartatok engem, rossz hírbe kevervén az ország lakójánál, a kanaáninál és a perizzinél, holott én csekély számmal vagyok, s ha ők összegyülekeznek ellenem, megvernek és elpusztulok én és házam. 31. És mondták: Hát mint paráznával bánjanak-e nővérünkkel?

35. fejezet

Visszatérés Bét-Élbe

1. És mondtá Isten Jákobnak: Kerekedj fel, menj fel Bész-Élbe és lakjál ott; és készíts ott oltárt az Istennek, aki megjelent neked, midőn menekültél Ézsau, a te testvéred elől. 2. És Jákob mondtá házában és mindazoknak, akik vele voltak: Távolítsátok el az idegen isteneket, melyek közepettetek vannak, tisztuljatok meg és váltsátok ruhát, 3. hogy fölkerelkedjünk és fölmenjünk Bész-Élbe; és készítek ott oltárt az Istennek, aki meghallgatott engem szorultságom napján és velem volt az úton, melyen jártam. 4. És átadták Jákobnak mind az idegen isteneket, melyek kezükben voltak és a karikákat, melyek füleikben voltak; Jákob pedig elrejtette azokat a tölgyfa alatt, mely Sechemnél volt. 5. És elvonultak; és volt Istentől való rettegés a városokon, melyek körülöttük voltak és nem üldözték Jákob fiait. 6. Jákob pedig elérkezett Lúdba, mely Kánaán országában van, az Bész-Él; ő és az egész nép, mely vele volt. 7. És épített ott oltárt és elnevezte a helyet: Bész-Él Istene, mert ott nyilatkozott meg neki Isten, midőn menekült az ő testvére elől. 8. És meghalt Debóra, Rebeka dajkája és eltemették Bész-Élen alól, a tölgyfa alatt és elnevezte azt: Állón-Bóchúznak (Sírás-tölgye).

9. És megjelent Isten Jákobnak újra, midőn jött Páddán-Áromból, és megáldotta őt. 10. Mondta neki Isten: A te neved Jákob; ne neveztesd a te neved többé Jákobnak, hanem Izrael legyen a te neved. És elnevezte őt Izraelnek. 11. És mondtá neki Isten: Én vagyok Isten, a Mindenható! Szaporodjál és sokasodjál, nemzet és nemzetek gyülekezete lesz belőled és királyok származnak ágyékaidból. 12. Az országot pedig, melyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam, neked fogom adni, és magzatodnak utánad fogom adni az országot. 13. És fölszállt tőle Isten azon a helyen, ahol beszélt vele. 14. Jákob pedig fölállított oszlopot, azon a helyen, ahol beszélt vele, kőoszlopot és öntött rá italáldozatot és öntött rá olajat. 15. És elnevezte Jákob a helyet, ahol beszélt vele Isten, Bész-Élnek.

16. És elindultak Bész-Élből, de még egy dűlő volt, hogy elérkezzenek Efroszba; akkor szült Ráchel, de nehezen szült. 17. És volt, midőn nehezen szült, mondta neki a szülésznő: Ne félj, mert ez is fiad neked. 18. És volt, midőn elszállt lelke, mert meghalt, elnevezte Ben-Óninak (nyomorúság fia); atyja pedig nevezte Benjáminnak. 19. Ráchel meghalt és eltemették az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem. 20. És fölállított Jákob oszlopot a sírja fölött, az Ráchel sírjának oszlopa a mai napig.

21. És elvonult Izrael és felütötte sátorát Migdol-Éderen túl. 22. És volt, midőn Izrael lakott abban az országban, ment Rúbén és elvette Bilhót, atyjának ágyasát és Izrael meghallotta. – Jákob fiai pedig voltak tizenketten. 23. Léa fiai: Jákob elsőszülöttje Rúbén, Simon, Lévi, Júda, Isszáchár és Zebúlun. 24. Ráchel fiai: József és Benjámin. 25. Bilhó, Ráchel szolgálójának fiai: Dán és Náftáli. 26. Zilpó, Léa szolgálójának fiai: Gád és Ásér; ezek Jákob fiai, akik születtek neki Páddán-Áromban.

Izsák halála

27. És elérkezett Jákob Izsákhoz, az ő atyjához Mámréba, Kirjász-Árbába, az Hebrón, ahol tartózkodott Ábrahám és Izsák. 28. És voltak Izsák napjai: száznyolcvan év, 29. És kimúlt Izsák, meghalt és eltakarítottatott népéhez, öregén és telve napokkal; és eltemették őt Ézsau és Jákob, az ő fiai.

36. fejezet

Ézsau leszármazottai

1. Ezek pedig Ézsau nemzetségei, ő Edóm. 2. Ézsau pedig vette feleségeit Kánaán leányai közül: Ódót, Élonnak, a chittinek leányát és Oholivomot, leányát Ánónak, aki Civónnak, a chivvinek leánya volt, 3. és Boszmászt, Ismáel leányát, Nevojósz nővérét. 4. És szülte Ódó Ézsauinak Elifázt, Boszmász pedig szülte Reúélt. 5. És Oholivomo szülte Jeúst meg Jálámot és Kóráchot; ezek Ézsau fiai, akik születtek neki Kánaán országában. 6. És vette Ézsau az ő feleségeit, fiait és leányait, meg háza minden személyzetét, nyáját, minden barmát és minden birtokát, amelyet szerzett Kánaán országában és elment más országba Jákob, az ő testvére elől; 7. mert szerzeményük több volt, semhogy együtt lakjanak és nem bírta tartózkodásuk földje őket elviselni nyájai miatt. 8. Ézsau lakott tehát Széir hegyén; Ézsau az Edóm. 9. Ezek pedig Ézsau, Edóm atyjának nemzetségei Széir hegyén. 10. Ezek Ézsau fiainak nevei: Elifáz, Ódónak, fiai feleségének fia; Reúél, Boszmásznak, Ézsau feleségének fia. 11. Elifáz fiai pedig voltak: Témon, Ómor, Czufó, Gátom és Kenáz. 12. Timná pedig volt Elifásznak, Ézsau fiának ágyasa és szülte Elifásznak Ámálékot; ezek Ódó, Ézsau feleségének fiai. 13. Ezek pedig Reúél fiai: Náchász és Zerách, Sámmo és Mizzo; ezek voltak Boszmásznak, Ézsau feleségének fiai. 14. Ezek pedig voltak fiai Oholivómónak, Áno leányainak, Civón leányának, Ézsau feleségének; ugyanis szülte Ézsauinak: Jeúst, Jálámot és Kóráchot. 15. Ezek Ézsau fiainak törzsfői: Elifáz, Ézsau elsőszülöttének fiai: Témon törzsfő, Ómor törzsfő, Czufó törzsfő, Kenáz törzsfő; 16. Kórách törzsfő, Gátom törzsfő, Ámálék törzsfő. Ezek Elifáz törzsfői Edóm országában; ezek Ódó fiai. 17. Ezek pedig Reúél, Ézsau fiának fiai: Náchász törzsfő, Zerách törzsfő, Sámmo törzsfő; Mizzo törzsfő; ezek Reúél törzsfői Edom országában. Ezek Boszmász, Ézsau feleségének fiai. 18. Ezek pedig Oholivomo, Ézsau feleségének fiai: Jeús törzsfő, Jálám törzsfő, Kórách törzsfő; ezek törzsfői Oholivomonak, Áno leányának, Ézsau feleségének. 19. Ezek Ézsau fiai és ezek a törzsfők; ez Edóm.

20. Ezek Széirnak, a Chórinak fiai, az ország lakói: Lóton, Sóvol, Civón és Áron. 21. Disón, Écer és Dison; ezek a Chórinak törzsfői, Széir fiai, Edóm országában. 22. És voltak Lóton fiai: Chóri és Hémom; Lóton nővére pedig Timna. 23. Ezek pedig Sóvol fiai: Álvon és Monáchász és Évol, Sefó és Ónom. 24. És ezek Civón fiai: Ájjo és Áno; ez amaz Áno, aki találta az öszvéreket a pusztában, midőn legeltette Civónnak, az ő atyjának szamarait. 25. És ezek Áno fiai: Disón és Oholivomo, Áno leánya. 26. Ezek pedig Dísón fiai: Chemdon, Esbon, Jíszron és Cheron. 27. Ezek Écer fiai: Bilhon, Záávon és Ákon. 28. Ezek Dísón fiai: Úcz és Áron. 29. Ezek a Chóri törzsfői: Lóton törzsfő, Sóvol törzsfő, Civón törzsfő, Áno törzsfő; 30. Dísón törzsfő, Écer törzsfő, Dísón törzsfő; ezek a Chóri törzsfői, törzsfőik szerint Széir országában.

31. És ezek a királyok, akik uralkodtak Edóm országában, mielőtt király uralkodott Izrael fiain. 32. És uralkodott Edómban Belá, Beór fia, és városának neve: Dinhovo. 33. Meghalt Belá és uralkodott helyette Jóvov, Zerách fia, Bocróból. 34. Meghalt Jóvov és uralkodott helyette Chúsom, a témóni országából. 35. Meghalt Chúsom és uralkodott helyette Hádád, Bedád fia, aki megverte Midjont Móáb mezőségén, városának neve Ávisz. 36. Meghalt Hádád és uralkodott helyette Számló, Mászrékoból. 37. Meghalt Számló és uralkodott helyette Sól Rechóvószból, a folyam mellett. 38. Meghalt Sól és uralkodott helyette Báál-Chonon, Áchbor fia. 39. Meghalt Báál-Chonon, Áchbór fia és uralkodott helyette Hádár és városának neve: Poú; feleségének neve pedig Mehétávél, Mátréd leánya, aki Mé-Zóhov leánya volt.

40. Ezek pedig nevei Ézsau törzsfőinek, családjaik szerint, helységeik szerint neveikkel: Timnó törzsfő, Álvon törzsfő, Jeszész törzsfő; 41. Oholivomo törzsfő, Éló törzsfő, Pinón törzsfő; 42. Kenáz törzsfő, Témon törzsfő, Mivcor törzsfő; 43. Mágdiél törzsfő, Irom törzsfő; ezek Edóm törzsfői lakhelyeik szerint, birtokuk országában, ez Ézsau, Edom atyja.

Vájésev (1Mózes 37–40.)

37. fejezet

József és testvérei

József álmai

1. És Jákob lakott atyja tartózkodásának országában, Kánaán országában. 2. Ezek Jákob nemzetségei: József, tizenhét éves korában legeltette testvéreivel a juhokat; ő pedig ifjú volt Bilhó fiaival és Zilpó fiaival, akik atyjának feleségei voltak; és elvitte József rossz hírust atyjukhoz. 3. Izrael pedig jobban szerette Józsefet mind a fiainál, mert öregségének gyermeke volt, és készített neki, tarka köntöst. 4. Midőn testvérei látták, hogy őt szereti atyjuk jobban mind a testvéreinél, gyűlölték őt és nem bírtak vele békésen beszélni. 5. József pedig álmódott álmot és tudtára adta testvéreinek; és még inkább gyűlölték őt. 6. És mondta nekik: Halljátok csak ezt az álmot, melyet álmódtam. 7. Íme, mi kévéket kötöttünk a mezőn és íme, fölállt az én kévém és állva is maradt, és íme, körülveszik a ti kévéitek és leborulnak az én kévém előtt. 8. És mondták neki testvérei: Vajon király akarsz-e lenni fölöttünk, avagy uralkodni akarsz rajtunk? És még inkább gyűlölték őt álmai miatt és beszédei miatt. 9. És még álmódott egy másik álmot és elbeszélte azt testvéreinek és mondta: Íme, álmódtam még egy álmot és íme, a nap, a hold és tizenegy csillag leborulnak előttem. 10. És elbeszélte atyjának és testvéreinek, de atyja megdorgálta őt és mondta neki: Micsoda álom ez, melyet álmódál? Vajon eljőjjünk-e én, anyád és testvéreid, hogy leboruljunk előtted a földre? 11. És irigykedtek rá testvérei, atyja pedig megjegyezte a dolgot.

12. És elmentek testvérei, hogy legeltessék atyjuk juhait Sechemben. 13. Izrael pedig mondta Józsefnek: Nemde, testvéreid legeltetnek Sechemben Gyere, hadd küldjelek el hozzájuk; és ő mondta neki: Itt vagyok. 14. És mondta neki: Menj csak el, nézd meg testvéreid jólétét és a juhok jólétét és hozz nekem feleletet; és elküldte őt Hebrón völgyéből és ő ment Sechembe. 15. És rátalált egy férfi és íme, ő tévelyeg a mezőn; és megkérdezte őt a férfi, mondván: Mit keresel? 16. És ő mondta: Testvéreimet keresem én; add, kérlek, tudtomra, hol legeltetnek ők? 17. És a férfiú mondta: Elvonultak innen, mert hallottam, amint mondták: Menjünk el Dószonba. És elment József az ő testvérei után és megtalálta őket Dószonban. 18. Midőn meglátták őt távolról, még mielőtt közeledett hozzájuk, fondorkodtak ellene, hogy megöljék. 19. És mondta egyik a másiknak: Íme, az álmok embere ott jön! 20. Most gyertek, öljük meg őt és dobjuk a gödrök egyikébe és mondjuk majd, vadállat ette meg őt; majd meglátjuk, mivé lesznek az ő álmai. 21. De meghallotta Rúbén és megmentette őt kezükből; mondta: Ne üssük őt agyon. 22. És mondta nekik. Rúbén: Ne ontsatok vért, dobjátok ebbe a gödörbe, amely a pusztában van, de kézzel ne nyúljatok hozzá; hogy megmentse őt a kezükből, hogy visszavigye az atyjához. 23. És volt, midőn odaérkezett József az ő testvéreihez, levettették Józseffel a köntösét, a tarka köntöst, mely, rajta volt, 24. Vették és beledobták őt a gödörbe; a gödör pedig üres volt, nem volt benne víz.

25. És leültek kenyeret enni: fölvetették szemeiket és látták, hogy íme Ismaelből karavánja jön Gileádból, tevéik pedig visznek fűszert, balzsamot és lótuszt, mennek, hogy levigyék Egyiptomba. 26. És mondta Júda az ő testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket és befedjük a vérét? 27. Gyertek, adjuk el őt az ismaelitáknak, de kezünk ne legyen rajta, hisz testvérünk, ami húsunk ő; és hallgattak rá testvérei. 28. És arra vonultak midjárita emberek, kereskedők, akkor kihúzták és fölhozták Józsefet a gödörből és eladták Józsefet az ismaelitáknak húsz ezüstért; és elvitték Józsefet Egyiptomba. 29. Midőn Rúbén visszatért a gödörhöz és íme, József nincs a gödörben, akkor megszaggatta ruháit. 30. Visszatért testvéreihez és mondta: A gyermek nincs meg, én pedig, hova legyek én?

31. És vették József köntösét, levágtak egy kecskebakot és belemártották a köntöst a vérbe. 32. És elküldték a tarka köntöst és elvitték atyjukhoz és mondták: Ezt találtuk; ismerd csak föl, vajon fiadnak köntöse-e, vagy nem? 33. És ő fölismerte azt és mondta: Fiamnak köntöse, vadállat ette meg őt szétszaggattatott József! 34. És megszaggatta Jákob a ruháit, zsákot öltött csípőire, és gyászolt fiáért sok ideig. 35. És fölkerelkedtek mind a fiai és mind a lányai, hogy megvigasztalják, de ő vonakodott vigasztalódni és mondta: Bizony leszállok fiamhoz gyászolva a sírba; és megsiratta őt az atya.

36. A Medónim pedig eladták őt Egyiptomba, Potifárnak, Fáraó udvari tisztjének, a testőrök főnökének.

38. fejezet

Júda és Támár

[Ez a fejezet nem volt az iskolai kiadásban. Ezt a régi IMIT-ből egészítettük ki.]

1. És történt abban az időben, elment Jehúda a testvéreitől és betért egy adullámi férfiúhoz, neve Chíra. 2. És meglátta ott Jehúda egy Súa nevű kanaáni férfiúnak a, leányát, elvette és bement hozzá. 3. És viselős lett, és szült egy fiút, és elnevezte Érnek. 4. És ismét viselős lett és szült egy fiút és elnevezte Ónánnak. 5. És ismét szült egy fiút és elnevezte Sélának; ő pedig Kezíbben volt, midőn szülte azt. 6. És vett Jehúda feleséget Érnek, az elsőszülöttjének, neve Támár. 7. De Ér, Jehúda elsőszülöttje rossz volt Isten szemeiben, és megölte az Örökkévaló. 8. És mondta Jehúda Ónánnak: Menj be testvéred feleségéhez és sógorképpen vedd el és támassz magzatot testvérednek. 9. És tudta Ónán, hogy nem az övé lesz a magzat és volt, ha bement testvére feleségéhez, a földre vesztette, hogy ne adjon magzatot testvérenek. 10. És rossznak tetszett az Örökkévaló szemeiben, a mit tett és megölte őt is. 11. Akkor mondta Jehúda Támárnak, a menyének: Maradj özvegyen atyád házában, a míg nagy lesz Sela fiam; mert azt gondolta, hátha meghal ő is, mint testvérei. És elment Támár és maradt atyja házában. 12. Sok idő múlt el és meghalt Súa leánya, Jehúda felesége; és megvigasztalódott Jehúda és fölment juhainak nyírőihez, ő és Chíra, az ő adullámi barátja, Timnába. 13. És tudtára adták Támárnak, mondván: Íme, ipad fölmege Timnába juhait nyírni. 14. És letette özvegysége ruháit magáról, elfödte magát fátyollal és beburkolózott és leült Énájim bejáratán, mely a Timnába való úton van, mert látta, hogy nagy lett Sela és ő nem adatott hozzá feleségül. 15. És meglátta őt Jehúda és paráznának gondolta, mert elfödte arcát. 16. És letért hozzá az útra és mondta: Nosza, kérlek, hadd menjek be hozzád - mert nem tudta, hogy a menyé. Mondta: Mit adsz nekem, ha bejössz hozzám? 17. És mondta: Én küldök majd egy kecskegödölyét a nyájból. Mondta: Ha adsz zálogot, a míg elküldöd. 18. És mondta: Mi az a zálog, a mit adjak neked? Mondta: Pecséted, zsinórod és a botod, mely kezeden van. És odaadta neki, bement hozzá, és viselős lett tőle. 19. És fölkel, elment és letette fátyolát magáról, és felöltötte özvegysége ruháit. 20. És elküldte Jehúda a kecskegödölyét az ő adullámi barátja által, hogy átvegye a zálogot az asszony kezéből, de nem találta. 21. És megkérdezte a helysége embereit, mondván: Hol van a szentelt nő, a ki Énájimban az út mellett van? Mondták: Nem volt erre szentelt nő. 22. És visszatért Jehúdához és mondta: Nem találtam meg őt, és a helység emberei is mondták: Nem volt erre szentelt nő. 23. És mondta Jehúda: Tartsa meg magának, nehogy csúffá legyünk; íme, elküldtem e gödölyét, te pedig nem talátlad meg őt. 24. És történt mintegy három hónap múlva, tudtára adták Jehúdának, mondván: Paráználkodott Támár, a menyed, és íme, viselős is paráznaságból. És mondta Jehúda: Vezessétek ki, hogy elégettessék. 25. Éppen kivezették,

ekkor küldött ipjához, mondván: Attól a férfitől, a kié ezek, vagyok én viselő; mondta ugyanis: Ismerd csak fel, kié ez a pecsét, a zsinór és a bot. 26. És fölismerte Jehúda és mondta: Igazságosabb ő nálamnál, mivelhogy nem adtam őt Sela fiamhoz. És többé nem ismerte meg őt. 27. És volt szülésekor, íme, ikrek a méhében. 28. És volt, midőn szült, kinyúlt az egyiknek keze; akkor vett a baba és rákötött kezére piros fonalat, mondván: Ez jött ki először. 29. S történt, a mint visszahúzta kezét, íme kijött testvére, és mondta: Mily rést törtél magadnak! És így nevezték őt el: Pérecz. 30. Azután kijött testvére, a kinek kezén volt a piros fonal, és így nevezték el: Zérach.

39. fejezet

Potifár felesége

1. József pedig levitetett Egyiptomba és megvette Potifár, Fáraó udvari tisztje, a testőrök főnöke, egy egyiptomi férfi, az ismaelitáktól, akik levítették őt oda. 2. És az Örökkévaló volt Józseffel és szerencsés ember lett; és volt urának, az egyiptomiak házában. 3. Midőn látta az ura, hogy az Örökkévaló van és hogy mindent amit tesz, az Örökkévaló sikeressé tesz kezében, 4. akkor József kegyet talált a szemeiben és szolgáltáta őt; az pedig háza felé rendelte és mindent, amije volt, kezébe adott. 5. És volt, amióta őt rendelte a háza fölé és minden fölé, amije volt, megáldotta az Örökkévaló az egyiptominak a házáat József miatt; és az Örökkévaló áldása volt mindenben, amije volt a házban és a mezőn. 6. És hagyott mindent, amije volt, József kezében és nem tudott mellette semmiről, csakis a kenyérről, melyet evett; József pedig szép termetű és szép ábrázatú volt.

7. És történt e dolgok után, rávetette urának felesége a szemeit Józsefre és mondta: Hálj velem. 8. De ő vonakodott és mondta ura feleségének: Íme, az én uram nem tud mellettem semmiről, mi van a házban és mindent, amije van, kezembe adott. 9. Nincs nagyobb nálamnál a házban és nem vont meg tőlem semmit, csak téged, mivelhogy te a felesége vagy; hogy tenném hát meg ezt a nagy gonoszságot és vétkezném Isten ellen? 10. És volt, midőn beszélt Józseffel nap nap után, ő nem hallgatott rá, hogy vele háljon, hogy vele legyen. 11. És történt egy napon, midőn bement a házba, hogy végezze munkáját és nem volt senki a ház emberei közül ott a házban, 12. akkor megragadta őt (a nő) ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem; de ő otthagyta ruháját a kezében, elmenekült és kiment az utcára. 13. És volt, midőn látta, hogy otthagyta ruháját a kezében és kimenekült az utcára, 14. akkor hívta házának embereit és szólt hozzájuk, mondván: Lássátok, hozott nekünk egy héber embert, hogy csúfot üzzön belőlünk: bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiabáltam; 15. és volt, midőn hallotta, hogy fölelelem hangomat és kiáltok, akkor itt hagyta ruháját nálam, elmenekült és kiment az utcára. 16. És eltette ruháját magánál, míg jött az ura az ő házába. 17. És szólt hozzá a szavak szerint, mondván: Bejött hozzám a héber szolga, akit hoztál nekünk, hogy csúfot üzzön belőlem. 18. És volt, midőn föleleltem hangomat és kiáltottam, akkor itt hagyta ruháját nálam és elmenekült az utcára. 19. És volt, midőn hallotta az ő ura feleségének szavait, melyekkel szólt hozzá, mondván: Ilyen dolgokat tett velem a te szolgád, akkor föllobbant a haragja.

20. Vette tehát József ura őt és a fogházba vetette, arra a helyre, ahol a király foglyai fogva voltak; és ott volt a fogházban. 21. De az Örökkévaló volt Józseffel, feléje fordította a kegyelmet és kegyet adott neki a fogház főnöke szemeiben. 22. És átadta a fogház főnöke József kezébe mind a foglyokat, akik a fogházban voltak és mindent, amit ott végeztek, ő végzett. 23. A fogház főnöke nem nézett semmi után, ami (József) kezében volt, minthogy az Örökkévaló vele volt, és amit ő végzett, az Örökkévaló sikeressé tette.

40. fejezet

József és a foglyok

1. Történt pedig eme dolgok után, vétkeztek Egyiptom királyának pohárnoka és a sütőmester, az ő uruk, Egyiptom király ellen. 2. És Fáraó megharagudott két udvari tisztjére, a főpohárnokra és a főszütőmesterre; 3. és őrizet alá helyezte őket a testőrök főnökének

házában, a fogházba, arra a helyre, ahol József fogva volt. 4. És rendelte a testőrök főnöke Józsefet melléjük ez szolgálta őket; és voltak egy ideig őrizet alatt. 5. És álmodtak álmot mind a ketten, mindegyik a maga álmát egy éjjel, mindegyik álmának megfejtése szerint, a pohárnok és a sütőmester, akik Egyiptom királyánál voltak, akik fogva voltak a fogházban. 6. Bement hozzájuk József reggel és látta őket, hogy íme kedvetlenek. 7. És megkérdezte Faraó udvari tisztjeit, akik vele voltak őrizet alatt ura házában, mondván: Miért olyan szomorú arcotok ma? 8. És mondták neki: Álmot álmodtunk és nincs, aki megfejtse; József pedig mondta nekik: Nem-e Istennél vannak a megfejtések? Beszéljétek csak el nekem.

9. Elbeszélte tehát a főpohárnok az ő álmát Józsefnek és mondta neki: Álmomban, íme, szőlőtő előttem; 10. a szőlőtőn pedig három vessző és az, amint fakadt, kinyílt a virága, fürtjei érleltek bogyókat, 11. Faraó serlege pedig a kezemben; és én vettem a bogyókat, kifacsartam azokat Faraó serlegébe és odatettem a serleget Faraó tenyerére. 12. És mondta neki József: Ez a megfejtése: a három vessző, az három nap. 13. Három nap múlva számba veszi Faraó a te fejedet és visszahelyez állásodba, és te adod Faraó serlegét a kezébe, az előbbi rend szerint, midőn pohárnoka voltál. 14. Csakhogy emlékezz meg rólam magadban, amint jó dolgod lesz és tegyél velem, kérlek, kegyelmet, hogy említs meg engem Faraónál és vezess ki engem ebből a házból. 15. Mert elloptak engem a héberek országából, és itt sem tettem semmit, hogy börtönbe vetettek engem.

16. És látta a főszütőmester, hogy jól fejtette meg és mondta Józsefnek: Én nekem is álmomban, íme, három fonott kosár a fejemben; 17. a legfelső kosárban pedig Faraónak minden ételéből, sütőmester műve, és a madár eszi azt a kosárból a fejemről. 18. És felelt József, mondván: Ez a megfejtése: a három kosár, az három nap. 19. Három nap múlva leveszi Faraó a te fejedet rólad és fölakasztanak a fára, a madár pedig eszi majd húsdodat rólad. 20. És volt a harmadik napon, Faraó születése napján, lakomát csinált összes szolgálóinak; és számba vette a főpohárnok fejét és a főszütőmester fejét szolgálói között. 21. És visszahelyezte a főpohárnokot pohárnokságába, és ez adta a serleget Faraó tenyerére. 22. A főszütőmestert pedig fölakasztották, amint megfejtette nekik József. 23. De nem emlékezett meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfejtette őt.

Mikéc (1Mózes 41:1–43:17.)

41. fejezet

József és Faraó

1. És történt két év múltán, Faraó álmodott, és íme, ő áll a folyam mellett. 2. És íme, a folyamból feljön hét tehen, szép ábrázatúak és kövér húsúak, és legelnek a nádasban. 3. És íme, más hét tehen jön fel utánuk a folyamból, rút ábrázatúak és vékony húsúak; és megálltak a tehenek mellett a folyam partján. 4. És fölfalták a tehenek, a rút ábrázatúak és vékony húsúak, a hét tehenet, a szép ábrázatúakat és kövéreket; és Faraó fölébredt. 5. Elaludt és álmodott másodszor; és íme, hét kalász terem egy száron, kövérek és szépek. 6. És íme hét kalász, vékony és a keleti szélről elperzselt, nő utánuk. 7. És elnyelték a vékony kalászok a hét kövér és tele kalászt; Faraó fölébredt és íme, álom volt. 8. És volt reggel, nyugtalankodott a lelke, elküldött és hívatta Egyiptom összes írástudóit és összes bölcseit; és elbeszélte nekik Faraó az ő álmát, de nem volt, aki megfejtse azokat Faraónak.

9. Ekkor szólt a főpohárnok Faraóhoz, mondván: Vétkeimet említem én föl ma. 10. Faraó haragudott az ő szolgálóira és őrizet alá helyezett engem a testőrök főnökének házában, engem és a főszütőmestert. 11. Mi pedig álmodtunk álmot egy éjjel, én és ő; mindegyik a maga álmának megfejtése szerint álmodtunk. 12. És ott volt velünk egy héber fiú, a testőrök főnökének szolgálója, mi elbeszéltük neki és ő megfejtette nekünk álmainkat; mindegyiknek a maga álma szerint fejtette meg. 13. És volt, amint ő megfejtette nekünk, úgy lett, engem visszahelyeztek állásomba, őt pedig felakasztották. 14. És elküldött Faraó, hívatta Józsefet és gyorsan kivették a börtönből; megnyiratkozott, ruhát váltott és bement Faraóhoz.

15. És mondta Fáraó Józsefnek: Álmodtál és nincs, aki megfejtse, én pedig hallottam rólad, mondván: értesz álmodat, hogy megfejtsd azt. 16. És felelt József Fáraónak, mondván: Nem én, Isten jelenti ki Fáraó békéjét. 17. És szólt Fáraó Józsefhez: Álmodban, íme, én álltam a folyam partján. 18. És íme, a folyamból feljön hét tehén, kövér húsúak és szép alakúak, és legelnek a nádasban. 19. És íme, más hét tehén jön fel utánuk, hitványak, igen rút alakúak és sovány húsúak; nem láttam olyanokat Egyiptom egész országában rútságra nézve. 20. És fölfalták a sovány és rút tehenek az első hét tehenet, a kövéreket; 21. és bejutottak belsejükbe, de nem ismerszett meg, hogy bejutottak belsejükbe, és ábrázatuk oly rút volt, mint kezdetben; erre fölébredtem. 22. Azután láttam álmodban, íme, hét kalász terem egy száron, teliek és szépek. 23. És íme, hét kalász, aszott, vékony, a keleti szélről elperzselve nő utánuk; 24. és elnyelték a vékony kalászok a hét szép kalászt. És elmondtam az írástudóknak, de nincs, aki megmagyarázza nekem. 25. És mondta József Fáraónak: Fáraó álma egy; amit Isten tesz, tudtára adta Fáraónak. 26. A hét szép tehén, az hét év, a hét szép kalász az hét év; az álom egy. 27. És a hét sovány és rút tehén, mely utánuk följött, az hét év, meg a hét üres kalász, a keleti szélről perzselve – lesz az éhség hét éve. 28. Ez az, amit mondtam Fáraónak; amit Isten tesz, azt megmutatta Fáraónak. 29. Íme, hét év jön, nagy bőség lesz Egyiptom egész országában. 30. De támad majd az éhség hét éve utánuk, úgy, hogy elfelejtik az egész bőséget Egyiptom országában; és fölemészti az éhség az országot. 31. És nem ismerszik majd meg a bőség az országban azon éhség miatt, azután, mert igen nyomasztó lesz az. 32. Hogy pedig az álom megismétlődött Fáraónál, kétszer, mivel meg van állapítva a dolog az Istentől és siet az Isten, hogy megtegye. 33. Most tehát szemeljen ki Fáraó értelmes és bölcs férfit és tegye őt Egyiptom országa fölé. 34. Tegye meg Fáraó, hogy rendeljen felügyelőket az ország fölé, és szedjen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét évében. 35. És gyűjtsék össze minden eleségét a jó éveknek, ezeknek a jövődőknek; halmozzanak föl gabonát Fáraó keze alatt, eleségül a városokban és őrizték meg. 36. És legyen az eleség őrizetül az ország számára az éhség hét évére, amelyek lesznek Egyiptom országában, hogy el ne vesszen az ország az éhség miatt. 37. És jónak tetszett a dolog Fáraó szemeiben és összes szolgálai szemeiben; 38. és mondta Fáraó szolgálainak: Találhatunk-e illet mint ez, férfiút, akiben Isten szelleme van?

39. És mondta Fáraó Józsefnek: Miután Isten tudatta veled mindezt, nincs olyan értelmes és bölcs, mint te. 40. Te legyél házam fölött és parancsodhoz alkalmazkodjék egész népem; csak a trónnal leszek nagyobb nálad. 41. És mondta Fáraó Józsefnek: Lásd, én tettelek téged Egyiptom egész országa fölé. 42. És lehúzta Fáraó a gyűrűjét kezéről és rátette azt József kezére, felöltöztette őt biszrusruhába és tette az arany láncot a nyakába. 43. És meghordoztatta őt másodrendű kocsijában és kiáltották előtte: Ávré! Így tette őt Egyiptom egész országa fölé. 44. És mondta Fáraó Józsefnek: Én vagyok Fáraó, de nálad nélkül ne emelje föl senki se kezét, se lábát Egyiptom egész országában.

45. És elnevezte Fáraó Józsefet Cofnász-Pánéáchnak, és nekiadta Osznást, Pótifera, Ön papjának leányát feleségül; és József kiment Egyiptom földjére. 46. József pedig harminc éves volt, midőn állt Fáraó, Egyiptom királya előtt; és kiment József Fáraó színe előtt és bejárta Egyiptom egész országát. 47. És termett a föld a bőség hét évében tele marokkal. 48. És ő összegyűjtötte mind az eleségét a hét éveknek, mely Egyiptom országában volt és eltett eleséget a városokba; eleségét a város mezejének, mely körülötte volt, betette abba. 49. És fölhalmozott József gabonát, mint a tenger fövénye, igen sokat, amíg nem fölhagyott, hogy számba vegye, mert nem volt száma. 50. Józsefnek pedig született két fia, mielőtt elérkezett az éhség éve, akiket szült neki Osznász, Pótifera, Ön papjának a leánya. 51. És elnevezte József az elsőszülöttet Menássénak: mert elfelejtette velem Isten minden bajomat és atyám egész házat. 52. A másodikat pedig elnevezte Efraímnak: mert megsaporított engem nyomorúságom földjén.

53. És véget ért a bőség hét éve, mely volt Egyiptomban. 54. És kezdett az éhség hét éve bekövetkezni, amint mondta József; éhség volt minden országban, Egyiptom egész országában pedig volt kenyér. 55. Majd éhezett Egyiptom egész országa és a nép kiáltott Fáraóhoz kenyérért; Fáraó pedig mondta egész Egyiptomnak: Menjetek Józsefhez, amit ő fog nektek mondani, azt tegyétek. 56. Az éhség pedig volt az ország egész színén; akkor megnyitotta József mindazokat (a tárákat), amelyekben volt és eladott gabonát Egyiptomnak; az éhség

pedig erősödött Egyiptom országában. 57. És az egész föld eljött Egyiptomba gabonát venni Józsefhez, mert erős volt az éhség az egész földön.

42. fejezet

József testvérei Egyiptomban

1. Midőn látta Jákob, hogy van gabona Egyiptomban, mondta Jákob a fiainak: Miért nézitek egymást? 2. És mondta: Íme; hallottam, hogy van gabona Egyiptomban; menjetek le oda és vegyetek nekünk onnan gabonát, hogy éljünk és meg ne haljunk. 3. És lementek József testvérei tízen, hogy gabonát vegyenek Egyiptomból. 4. De Benjámint, József testvérét nem eresztette el Jákob a testvéreivel, mert azt mondta: Netalán baleset érné! 5. És eljöttek Izrael fiai, hogy gabonát vegyenek, az odajövők között, mert éhség volt Kánaán országában. 6. József pedig, ő volt a kormányzó az ország, fölött, ő az, aki eladta a gabonát az ország egész népének; és eljöttek József testvérei és leborultak előtte arccal a földre. 7. Midőn meglátta József az ő testvéreit, fölismerte őket; de idegennek tetette magát velük szemben és keményen beszélt velük és mondta nekik: Honnan jöttök? Ők mondták: Kánaán országából, hogy eleséget vegyünk. 8. József fölismerte testvéreit, de ők ne ismerték föl. 9. És megemlékezett József az álmokról, melyeket álmodott felőlük; és mondta nekik: Kémek vagytok ti, hogy megtekintsétek az ország meztelenségét, azért jöttetek. 10. És ők mondták neki: Nem, uram; hanem szolgáid jöttek, hogy eleséget vegyenek. 11. Mindnyájan egy ember fiai vagyunk mi; becsületesek vagyunk mi, soha sem voltak a te szolgáid kémek. 12. De ő mondta nekik: Nem, hanem az ország meztelenségét megtekinteni jöttetek. 13. És ők mondták: Tizenketten vannak a te szolgáid, testvérek vagyunk mi, egy ember fiai Kánaán országában; és íme, a legkisebb atyánknál van ma, az egyik pedig nincs meg. 14. És mondta nekik József: Az az, amit szóltam hozzátok, mondván: Kémek vagytok ti. 15. Ezáltal fogtok megpróbáltatni: Fáraó életére, nem mentek ki innen, hanem ha eljön legkisebb testvéreitek ide. 16. Küldjétek magatok közül egyet, hogy elhozza testvéreiteket, ti pedig fogva maradtok, hogy megpróbáltassanak szavaitok, vajon igazság van-e veletek? Ha pedig nem, Fáraó életére, bizony kémek vagytok. 17. És együtt tette őket őrizet alá három napra. 18. És mondta nekik József a harmadik napon: Ezt tegyétek, hogy éljétek az Istent félem én. 19. Ha becsületesek vagytok, egyik testvéreitek maradjon fogva őrizetetek házában, ti pedig menjetek, vigyetek gabonát házaitek éhségére. 20. Legkisebb testvéreiteket hozzátok el hozzám, hogy igazoltassanak szavaitok és meg ne haljatok; és így tettek. 21. És mondták egymásnak: Bizony vétkesek vagyunk mi testvérünk miatt, mivelhogy láttuk lelke szorongását, midőn könyörgött nekünk, de mi nem hallgattunk rá; azért jött ránk ez a szorongatás. 22. És felelt nekik Rúbén, mondván: Nem szóltam-e nektek, mondván: Ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám; és íme, vérét is számon kérik. 23. Ők pedig nem tudták, hogy József érti, mert tolmács volt közöttük. 24. És ő elfordult tőlük és sírt; azután visszatért hozzájuk és beszélt velük, elvette tőlük Simont és bezárta őt szemük láttára. 25. És megparancsolta József, hogy töltsék meg az edényeiket gabonával és hogy tegyék vissza pénzüket mindegyiknek a zsákjába, és hogy adjanak nekik élelmet az útra; és így tettek velük. 26. Ők föltették gabonájukat szamaraikra és elmentek onnan. 27. Az egyik kibontotta zsákját, hogy abrakot adjon szamarának a szálláson; és meglátta pénzét, hogy íme a zsákja szájában van. 28. És mondta testvéreinek: Visszatették pénzemet és itt is van zsákomban; akkor elment bátorságuk és remegve fordultak egymáshoz, mondván: Mit is tett Isten velünk?

29. És elérkeztek Jákobhoz, az ő atyjukhoz Kánaán országába és tudtára adták neki mindazt, ami őket érte, mondván: 30. Beszélt velünk a férfiú, az ország ura keményen olyanoknak tartott bennünket, mint akik kikémelelik az országot. 31. Mi pedig mondtuk neki: Becsületesek vagyunk, nem voltunk soha kémek; 32. tizenketten vagyunk mi testvérek, atyánk fiai; nincs meg, a legkisebb pedig atyánknál van Kánaán országában. 33. És mondta nekünk a férfiú, az ország ura; Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok, egyik testvéreiteket hagyjátok nálam és a házaitek éhségére valót vegyétek és menjetek. 34. És hozzátok el legkisebb testvéreiteket hozzám, hogy megtudjam, hogy nem vagytok kémek, hogy becsületesek vagytok; testvéreiteket kiadom majd nektek az országot bejárhatjátok. 35. És volt, ahogy ők kiürítették zsákjaikat, íme, mindegyiknek a pénzcsomagja a zsákjában; midőn meglátták pénzcsomagjaikat, ők és atyjuk, megfélemlettek. 36. És mondta nekik Jákob, az ő atyjuk: Engem megfosztotok ti gyermekeimtől: József nincs, Simon nincs és Benjámint

elviszitek; engem ér mindez! 37. És szólt Rúbén az ő atyjához, mondván: Két fiamat öld meg, ha nem hozom el hozzád; add őt az én kezemre és én visszahozom neked. 38. De ő mondta: Nem megy le fiam veletek, mert testvére meghalt és ő egyedül maradt meg; ha baleset érne az úton, melyen mentek, akkor leszállítjátok ősz fejemet búbanatban a sírba.

43. fejezet

József testvéreinek második útja Egyiptomba

1. Az éhség pedig nyomasztó volt az országban. 2 És volt, midőn egészen elfogyasztották a gabonát, melyet hoztak Egyiptomból, mondta nekik atyjuk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget. 3. És szólt hozzá Júda, mondván: Óva intett bennünket a férfiú, mondván: Ne lássátok színemet, hacsak nincs testvéretek veletek. 4. Ha tehát eleresztet testvérünket velünk, lemegyünk és veszünk neked eleséget; 5. ha pedig nem eresztet el, nem megyünk le, mert a férfiú megmondta nekünk: Ne lássátok színemet, hacsak nincs testvéretek veletek. 6. És mondta Izrael: Miért tettetek velem rosszat, tudtára adván a férfiúnak, hogy van még testvéretek? 7. És ők mondták: Kérdezősködött a férfiú felőlünk és nemzetségünk felől, mondván: Él-e még atyátok, van-e még testvéretek? És mi tudtára adtuk e szavak szerint; tudhattuk-e, hogy azt fogja mondani, hozzátok le testvéreteket? 8. És mondta Júda Izraelnek, az ő atyjának: Ereszd csak el a fiút én velem, hogy fölkerelkedjünk és elmenjünk, hogy éljünk és meg ne haljunk, mi is, te is és gyermekeink is. 9. Én kezeskedem érte, az én kezemből követeld; ha nem hozom őt el hozzád és odaállítom eléd, akkor vétkeztem ellened minden időre. 10. Mert ha nem késlekedtünk volna, bizony mostmár visszatértünk volna kétszer. 11. És mondta nekik Izrael, az ő atyjuk: Ha már így van, ezt tegyétek: Vegyetek az ország legjavából edényeitekbe és vigyétek le a férfiúnak ajándék gyanánt; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszereket is lótszát, pisztáciadiót és mandolát. 12. Meg kétszeres pénzt vegyetek kezetekbe; a pénzt is, melyet visszatettek zsákjaitok szájába; vigyétek vissza kezetekben, talán tévedés az. 13. Testvéreteket is vegyétek, kerekedjete föl és menjetek vissza a férfiúhoz. 14. És Isten, a Mindenható adjon nektek irgalmat a férfiú előtt, hogy elbocsássa veletek másik testvéreteket és Benjámint; én pedig amint megfosztattam gyermekeimtől, hát legyenek megfosztva!

A testvérek József palotájában

15. És vették az emberek ezt az ajándékot és kétszeres pénzt vettek kezükbe, meg Benjámint; fölkerelkedtek, lementek Egyiptomba és odaállottak József elé. 16. Midőn látta József velük Benjámint, mondta annak, aki háza fölött volt: Vidd be az embereket a házba, vágj vágóállatot és készítsd el, mert nálam fognak enni az emberek délben. 17. És a férfiú úgy tett, amint József mondta és bevitte a férfiú az embereket József házába. 18. Az emberek pedig megfélemlettek, hogy bevittetek József házába és mondták: A pénz miatt, mely visszakerült zsákjainkba első ízben, visznek be minket, hogy ránk támadjanak és ránk vessék magukat és elvegyenek bennünket rabszolgáknak, és szamarainkat. 19. És odaléptek a férfiúhoz, ki József háza fölött volt, és szóltak hozzá a ház bejáratában, 20. és mondták: Kérünk, uram! lejöttünk első ízben, hogy eleséget vegyünk; 21. és volt, midőn bementünk a szállásra és kinyitottuk zsákjainkat, íme, mindegyiknek a pénze zsákja szájában van, pénzünk az ő súlya szerint; mi pedig visszahoztuk azt kezünkben. 22. Meg másik pénzt hoztunk le kezünkben, hogy eleséget vegyünk; nem tudjuk, ki tette pénzünket zsákjainkba. 23. De ő mondta: Béke veletek! Ne féljete, Istenetek és atyátok Istene adott nektek kincset zsákjaitokba, pénzetek eljutott hozzám. És kivezette hozzájuk Simont.

24. És bevitte a férfiú az embereket József házába, adott vizet, megmosták lábaikat és adott abrakot szamarainknak. 25. Ők pedig előkészítették az ajándékot, mire József bejött délben; mert hallották, hogy ott fognak enni ételt. 26. Midőn József bejött a házba, bevitték neki az ajándékot, mely kezükben volt, a házba; és leborultak előtte a földre. 27. És ő kérdezte őket jólétükről és mondta: Békességben van-e öreg atyátok, akiről szóltatok, vajon él-e még? 28. És ők mondták: Békességben van szolgád, a mi atyánk, még él; meghajoltak és leborultak. 29. Ő pedig felvetette szemeit és meglátta Benjámint, az ő testvérét, anyjának fiát és mondta: Ez a legkisebb testvéretek, akiről nekem szóltatok? És mondta: Isten legyen kegyes irántad, fiam! 30. De József sietett, mert kigyulladt szeretete testvére iránt és sírni

akart; bement a szobába és ott sírt. 31. Azután megmosta az arcát és kiment; tartóztatta magát és mondta: Hozzátok az ételt. 32. És hozták, neki külön és nekik külön és az egyiptomiaknak, akik vele ettek, külön, mert nem bírtak az egyiptomiak enni a héberekkal ételt, mert utálat az az egyiptomiaknak. 33. És leültek előtte, az elsőszülött elsőszülöttsége szerint és a fiatalabb fiatsága szerint és bámultak a férfiak egymásra. 34. És vittek ajándékokat ő tőle hozzájuk és több volt Benjámín ajándéka valamennyinek az ajándékánál ötszörte; és ittak és megrészegedtek nála.

44. fejezet

A jóslás serlege

1. És megparancsolta annak, aki háza fölött volt, mondván: Töltsd meg az emberek zsákjait eleséggel, amennyit csak bírnak elvinni, és tedd mindegyiknek pénzét zsákjának szájába. 2. Serlegemet pedig, az ezüst serleget tedd a legkisebbik zsákjának a szájába, meg gabonájának árát; és az cselekedett József szava szerint, amit szólt. 3. A reggel virradt és az emberek elbocsáttattak, ők és szamaraik. 4. Alig mentek ki a városból, nem mentek messze és József mondta annak, aki háza fölött volt: Kerekedj föl, vedd úzóbe az embereket és ha elérted őket, mondd nekik: Miért fizettetek rosszat a jó helyett? 5. Nemde ez az, amiből iszik az én uram és ő jósol is abból; rosszul cselekedtetek, amit tettetek. 6. Az elérte őket és mondta nekik ezeket a szavakat. 7. És ők mondták neki: Miért beszél uram eme szavak szerint? Távol legyen szolgálidtól, hogy cselekedjenek ilyen dolgot. 8. Íme, a pénzt, melyet megtaláltunk zsákjaink szájában, visszahoztuk neked Kánaán országából; hogy lopnánk tehát uradnak házából ezüstöt vagy aranyat? 9. Akinél megtalálják szolgálid közül, haljon meg; és mi is leszünk uramnak rabszolgái. 10. És ő mondta: Most is szavaitok szerint legyen! Akinél megtalálják, az legyen rabszolgám, de ti mentek leszte. 11. És siettek, és lerakta mindegyik az ő zsákját a földre és kibontotta mindegyik az ő zsákját. 12. És az átkutatta, a legnagyobbiknál kezdte és a legkisebbiknél végezte; és megtaláltatott a serleg Benjámín zsákjában. 13. Erre megszággatták ruháikat, fölrakodott mindegyik az ő szamarára és visszatértek a városba. 14. És bementek Júda meg testvérei József házába, ő pedig még ott volt, és leborultak előtte a földre. 15. És mondta nekik József: Micsoda dolog az, amit ti tettetek? Vajon nem tudjátok-e, hogy jósolni tud olyan férfiú, mint én vagyok? 16. És mondta Júda: Mit mondjunk uramnak, mit szóljunk és mivel igazoljuk magunkat? Isten megtalálta szolgálid bűnét! Íme, mi rabszolgái vagyunk uramnak, mi is és az is, akinek kezében a serleg megtaláltatott. 17. De ő mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt megtegyem; az, akinek kezében a serleg megtaláltatott, az legyen rabszolgám, ti pedig menjetek békében atyátokhoz.

Vájigás (1Mózes 44:18–47:27.)

44. fejezet

18. Akkor odalépett hozzá Júda és mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon csak szolgálád egy szót uram fülei hallatára és ne gerjedjen föl haragod szolgálád ellen, mert te olyan vagy, mint Fáraó. 19. Uram kérdezte szolgálait, mondván: van-e atyátok vagy testvéretek? 20. És mi mondtuk uramnak: Van nekünk egy öreg atyánk és öregségének gyermeke, a legkisebbik testvére pedig meghalt és ő maradt egyedül az anyjától, atyja pedig szereti őt. 21. És te mondtad szolgálidnak: Hozzátok le őt hozzám, hadd vessem rá szemeimet. 22. De mi mondtuk uramnak: A fiú nem hagyhatja el az atyját; ha elhagyja az atyját, ez meghal. 23. Te azonban mondtad szolgálidnak: Ha nem jön le legkisebb testvéretek veletek, ne lássátok többé az én színemet. 24. És volt, midőn fölmentünk szolgálodhoz, az én atyámhoz, tudtára adtuk neki uram szavait. 25. És mondta atyánk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget! 26. De mi mondtuk: Nem mehetünk le; ha legkisebb testvérünk velünk van, akkor lemegyünk, mert nem láthatjuk a férfiú színét, ha legkisebb testvérünk nincs velünk. 27. És mondta szolgálád, az én atyám nekünk: Ti tudjátok, hogy kettőt szült nekem feleségem; 28. és elment az egyik tőlem és azt mondtam; Bizony szétszággattatott, és nem láttam őt mindeddig. 29. Ha elviszitek ezt is színem elől és baleset éri őt, akkor leszállítjátok ősz fejemet szerencsétlenségben a sírba. 30. Most tehát, midőn eljövök szolgálodhoz, az én atyámhoz és a fiú nincs velünk az ő lelke pedig össze van kötve lelkével, 31. és lesz, midőn látja, hogy a fiú nincs meg, meghal, és leszállították szolgálid ősz fejét a te szolgálodnak, a mi atyánknak

búbánatban a sírba. 32. Mert szolgád kezeskedett a fiúért atyámnál; mondván: Ha meg nem hozom őt neked, vétkeztem atyám ellen minden időre. 33. És most, maradjon csak a te szolgád a fiú helyett rabszolgául uramnak, a fiú pedig menjen föl testvéreivel; 34. mert hogy menjek föl atyámhoz és a fiú nincs velem? Nem nézhetném a szerencsétlenséget, mely atyámat éri.

45. fejezet

József megismerteti magát

1. Ekkor nem bírta József magát tartóztatni mindazok előtt, akik mellette álltak és kiáltott: Vezessetek ki mindenkit tőlem! És nem állt senki nála, midőn megismertette magát József az ő testvéreivel. 2. És hangos sírásra fakadt, hogy meghallották az egyiptomiak és meghallotta Fáraó háza. 3. És mondta József az ő testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még atyám? De testvérei nem bírtak felelni neki, mert megrémültek tőle. 4. József pedig mondta az ő testvéreinek: Lépjete csak ide hozzám! És odaléptek, ő pedig mondta: Én vagyok József, a ti testvéreitek, akit eladtatok Egyiptomba. 5. Most pedig ne bánkódjatok és ne keltsen haragot szemeitekben, hogy eladtatok engem ide, mert életfenntartásra küldött engem Isten előttem. 6. Mert immár két éve van az éhség az országban a még öt év, amelyekben nem lesz szántás és aratás. 7. Azért küldött engem Isten előttem, hogy megtartsak-nektek maradékot a földön és hogy életben tartalak benneteket nagy megmenekülésre. 8. Most tehát, nem ti küldtetek engem ide, hanem Isten; ő tett engem atyjává Fáraónak, urává az ő egész házának és uralkodóvá Egyiptom egész országában. 9. Siessetek, menjetek föl atyámhoz és mondjátok neki: Így szól a te fiad József, Isten tett engem egész Egyiptom urává; jöjj le hozzám, ne vesztegelj. 10. És lakjál Gósen földjén, hogy közel légy hozzám, te, fiaid és fiaid fiai, juhod, marhád és mindened, amid van. 11. Én pedig eltartalak téged ott, mert még öt évig lesz éhség; hogy el ne szegényedj te, házad és mindened, amid van. 12. És íme, szemeitek látják és testvérem, Benjámin szemei, hogy az én szám az, amely szól hozzátok. 13. Adjátok tudtára atyámnak minden dicsőségemet Egyiptomban és mindent, amit láttatok; siessetek és hozzátok le atyámat ide. 14. És borult Bénéjáminnak, az ő testvérének a nyakába és sírt; Benjámin meg sírt az ő nyakán. 15. Megcsókolta összes testvéreit és sírt rajtuk; azután pedig beszéltek vele testvérei.

16. És a hír hallatszott Fáraó házában, mondván: Eljöttek József testvérei. És jónak tetszett Fáraó szemeiben és szolgálai szemeiben. 17. És mondta Fáraó Józsefnek: Mondd testvéreidnek, ezt tegyék, rakjátok meg barmaitokat és eredjete, menjete Kánaán országába; 18. és vegyék atyákat, meg házatok népét és jöjjetek el hozzám; én pedig hadd adjam nektek Egyiptom országának legjavát, hogy egyék a föld zsírját. 19. Neked pedig meg van parancsolva: Ezt tegyék, vegyetek magatoknak Egyiptom országából szekereket gyermekeitek és feleségeitek számára, és vegyék föl atyákat és jöjjetek el. 20. Szemetek pedig ne sajnálja holmitokat, mert Egyiptom országának legjava a tietek. 21. És így cselekedtek Izrael fiai; József pedig adott nekik szekereket Fáraó parancsára, és adott nekik élelmet az útra. 22. Mindnyájuknak adott, mindegyiknek két váltó ruhát, Benjáminnak pedig adott háromszáz ezüstöt és öt váltó ruhát. 23. Atyjának pedig küldött ilyenképpen: Tíz szamarat, mely vitt Egyiptom legjavából és tíz nőtény szamarat, mely vitt gabonát és kenyeret, és eledelt atyjának az útra. 24. És elbocsátott testvéreit és elmentek; és mondta nekik: Ne vesszete össze az úton!

25. Fölmentek Egyiptomból és elérkeztek Kánaán országába Jákobhoz, az ő atyjukhoz. 26. És tudtára adták neki, mondván: József még él, és hogy ő uralkodik Egyiptom egész országán; de megdermedt szíve, mert nem hitt nekik. 27. És elbeszélte neki József minden szavát, amit szólt hozzájuk, és látta a szekereket, melyeket József küldött, hogy őt vigyék; akkor föléledt Jákobnak, az ő atyjuknak lelke. 28. És mondta Izrael: Sok ez! József fiam még él! Hadd megyek, hogy lássam őt, mielőtt meghalok.

46. fejezet

Jákób utazása Egyiptomba

1. És elindult Izrael és mindene, amije volt és elérkeztek Beér-Sevába; és ő áldozott áldozatokat az ő atyja, Izsák Istenének. 2. És szólt Isten Izraelhez éjjeli jelenésben és mondta: Jákob, Jákob! Ő pedig mondta: Itt vagyok. 3. És mondta: Én vagyok az Isten, atyád Istene, ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszek téged ott. 4. Én lemegyek veled Egyiptomba és én föl is hozlak téged; József pedig teszi majd kezét szemeidre. 5. És fölkerekedett Jákob Beér-Sevából és vitték Izrael fiai Jákobot, az ő atyjukat, gyermekeiket és feleségeiket a szekereken, melyeket Fáraó küldött, hogy vigyék őt. 6. Vették nyájaikat és szerzeményüket, amit szereztek Kánaán országában és eljöttek Egyiptomba; Jákob és minden magzata vele. 7. Fiait és fiainak fiait, leányait és fiainak leányait; minden magzatát elvitte magával Egyiptomba.

8. Ezek pedig Izrael fiainak nevei, akik eljöttek Egyiptomba, Jákob és fiai; Jákob elsőszülötte Rúbén. 9. Rúbén fiai pedig: Chánóch, Fáállú, Checrón és Chármí. 10. Simon fiai pedig: Jemúél, Jómin; Óhád, Jóchin és Cóchár, meg Sóúl, a Kánaánita nő fia. 11. Lévi fiai pedig: Gérsón, Kehosz és Meróri. 12. Júda fiai pedig: Ér, Ónon, Séló, Perec és Zerách; de meghaltak Ér meg Ónon Kánaán országában. Perec fiai pedig voltak: Checrón és Chómúl. 13. Isszáchár fiai pedig: Tóla, Fuvvó, Jóv és Simrón. 14. Zebúlun fiai pedig: Szered, Élón és Jáchleél. 15. Ezek Léa fiai, akiket szült Jákobnak Páddán-Áromban és Dinát, az ő leányát; fiainak és leányainak összes lélekszáma: harminchárom. 16. Gád fiai pedig: Cifjón, Chággi, Súi és Ecbón; Éri, Áródi és Áréli. 17. És Ásér fiai: Jimno, Jisvo, Jisvi és Berio, meg Szerách, az ő nővérük; Berio fiai pedig: Chéver és Málkiél. 18. Ezek Zilpó fiai, akit Lábán adott Léának, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak: tizenhat lélek. 19. És Ráchel, Jákob feleségének fiai: József és Benjámin. 20. És született Józsefnek, Egyiptom országában, akiket szült neki Osznász, Pótifera, Őn papjának leánya: Menásse és Efraím. 21. Benjámin fiai pedig: Belá, Becher, Ásbél, Géro, Náámon. Échi és Rós; Muppim, Chuppim és Ord. 22. Ezek Ráchel fiai, akik születtek Jákobnak, minden lélekszáma: tizennégy. 23. Dán fiai pedig: Chusim. 24. Náftáli fiai pedig: Jáchceél, Gúni, Jécér és Sillém. 25. Ezek Bihó fiai, akit Lábán adott Ráchelnek, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak, minden lélekszáma: hét. 26. Mind a lélek, mely jött Jákobbal Egyiptomba az ágyékából származók, Jákob feleségein kívül, minden lélekszáma: hatvanhat. 27. József fiai pedig, akik születtek neki Egyiptomban, két lélek; minden lélekszáma Jákob házának, mely lejött Egyiptomba: hetven.

28. Júdát pedig maga elé küldte Józsefhez, hogy mutasson előtte utat Gósenbe; és elérkeztek Gósen földjére. 29. És befogatott József a szekérébe és fölment Izrael, az ő atyja elé Gósenbe; midőn megjelent előtte nyakába borult és sírt nyakán sokáig. 30. És mondta Izrael Józsefnek: Immár meghalhatok, miután láttam arcodat, hogy még élsz. 31. És mondta József az ő testvéreinek és atyja házának: Fölmegyek, hadd adom tudtára Fáraónak és mondom neki: Testvéreim és atyám háza, akik Kánaán országában voltak, eljöttek hozzám; 32. az emberek pedig juhpásztorok, mert baromtenyésztő emberek voltak, és juhaikat meg marháikat és mindenüket amijük van, elhozták. 33. És lesz, ha hivat benneteket Fáraó és mondja: mi a foglalkozásotok? 34. Akkor mondjátok: Baromtenyésztő emberek voltak szolgálid ifjúságunktól kezdve egész mostanáig, mi is, atyáink is; azért, hogy lakjatok Gósen földjén; mert Egyiptomnak utálata minden juhpásztor.

47. fejezet

Jákób és fiai Fáraó előtt

1. József bement, tudtára adta Fáraónak és mondta: Atyám és testvéreim, meg juhaik és marháik és mindenük, amijük van, eljöttek Kánaán országából; és íme, ők Gósen földjén vannak. 2. Testvérei közül pedig vett öt embert és odaállította Fáraó elé. 3. És mondta Fáraó (József) testvéreinek: Mi a foglalkozásotok? És ők mondták Fáraónak: Juhpásztorok a te szolgálid, mi is, atyáink is. 4. És mondták Fáraónak: Hogy az országban tartózkodjunk, azért jöttünk, mert nincs legelő a juhok számára; melyek szolgálidé; mert nyomasztó az éhség

Kánaán országában; és most hadd lakjanak szolgálid Gósen földjén. 5. És szólt Fáraó Józsefhez, mondván: Atyád és testvéreid eljöttek hozzád; 6. Egyiptom országa előtted van, az ország legjavában telepítsd le atyádat és testvéreidet: lakjanak Gósen földjén. Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük derék emberek, hát tedd őket nyájfelügyelőkké a fölé, ami az enyém.

József bemutatja apját a királynak

7. És elhozta József Jákobot, az ő atyját, odaállította őt Fáraó elé és Jákob megáldotta Fáraót. 8. És mondta Fáraó Jákobnak: Mennyi a te életed éveinek napja? 9. És mondta Jákob Fáraónak: Földi tartózkodásom éveinek napjai: százharminc év; kevesek és rosszak voltak életem éveinek napjai és nem érték el atyáim életéveinek napjait az ő földi tartózkodásuk napjaiban. 10. És megáldotta Jákob Fáraót és elment Fáraó elől. 11. József pedig letelepítette atyját és testvéreit és adott nekik birtokot Egyiptom országában, az ország legjavában, Rámszész földjén, amint megparancsolta Fáraó. 12. És eltartotta József az ő atyját és testvéreit és atyjának egész házáat kenyérrel a gyermekek száma szerint.

Éhínség Egyiptomban

13. Kenyér pedig nem volt az egész országban, mert nyomasztó volt, az éhség nagyon; és elepedt Egyiptom országa és Kánaán országa az éhség miatt. 14. És összeszedte József mind a pénzt, ami találtatott Egyiptom országában és Kánaán országában, a gabonáért, melyet azok vettek; és bevitte József a pénzt Fáraó házába.

15. Midőn elfogyott a pénz Egyiptom országában és Kánaán országában, akkor eljött egész Egyiptom Józsefhez, mondván: Adj nekünk kenyeret, miért haljunk meg előtted, mert elfogyott a pénz. 16. És mondta József: Adjátok ide marháitokat és én adok nektek marháitokért, ha elfogyott a pénz. 17. És elhozták marháikat Józsefhez és adott nekik József kenyeret a lovakért, a juhnyájakért, a marhanyájakért és a szamarakért; és ellátta őket kenyérrel mind az ő marháikért abban az évben.

18. De elmúlt az év és jöttek hozzá a második évben és mondták neki: Nem titkolhatjuk el urunk előtt, hogy elfogyott a pénz és a marhanyáj uramhoz jutott; nem maradt uram előtt semmi, csupán csak testünk és földünk. 19. Miért vesszünk el szemed előtt mi is, földünk is? Vegyél meg minket és földünket kenyérért; és leszünk mi és földünk szolgálói Fáraónak, és adj magot, hogy éljünk és meg ne haljunk, a föld pedig el ne pusztuljon. 20. És megvette József Egyiptom egész földjét Fáraó számára, mert eladták az egyiptomiak mindegyik az ő mezejét, mert erőt vett rajtuk az éhség; így lett az ország Fáraóé. 21. A népet pedig, áthelyezte azt városok szerint, Egyiptom határának egyik szélétől a másik széléig. 22. Csak a papok földjét nem vette meg, mert kiszabott részük volt a papoknak Fáraótól és ők élvezték törvényes részüket, melyet Fáraó adott nekik, azért nem adták el földjüket.

23. És mondta József a népnek; Íme; én megvettelek benneteket ma és földeteket Fáraó számára; imhol nektek mag, vessétek be a földet. 24. És lesz, a termésből adjátok egy ötödöt Fáraónak, négy rész pedig legyen a tietek a mező vetőmagjául és eledetelekre, meg azoknak, kik házaikban vannak és hogy ennivalója legyen gyermekeiteknek. 25. És ők mondták: Életben tartottál bennünket! Hadd találjunk kegyet uram szemeiben és mi szolgálai leszünk Fáraónak! 26. És ezt tette József törvénné e napig Egyiptom földjére nézve, hogy Fáraóé az ötöd; csak a papok földje egyedül nem lett Fáraóé.

27. És lakott Izrael Egyiptom országában, Gósen földjén; birtokot szereztek abban, szaporodtak és megsokasodtak nagyon.

Vájechi (1Mózes 47:28–50:26.)

47. fejezet

28. És élt Jákob Egyiptom országában tizenhét évig; és voltak Jákob napjai, életének évei: száznegyvenhét év. 29. Midőn közeledtek Izrael napjai a halálhoz, akkor hívatta fiát,

Józsefet és mondta neki: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, tedd, kérlek, kezedet csípőm alá, hogy cselekszel velem szeretetet és hűséget: ne temess el kérlek, Egyiptomban. 30. Ha majd elnyugszom atyáimmal, akkor vigyél el engem Egyiptomból és temess el az ő temetőhelyükön. És ő mondta: Én szavad szerint fogok cselekedni. 31. És ő mondta: Esküdj meg nekem! És megesküdött neki. És leborult Izrael az ágy fejére.

48. fejezet

Efráim és Menase

1. Történt ezen dolgok után, mondták Józsefnek: Íme, atyád beteg. És ő vette két fiát magával, Menássét és Efráimot. 2. Midőn tudtára adták Jákobnak és mondták: Íme fiad, József jön hozzád, akkor erőlködött Izrael és felült az ágyon. 3. És mondta Jákob Józsefnek: Isten, a Mindenható megjelent nekem Lúzbán, Kánaán országában és megáldott engem; 4. és mondta nekem: Íme, én megszorítlak és megsokasítlak és teszek népek gyülekezetévé; és adom ezt az országot magzatodnak utánad örök birtokul. 5. Most tehát, két fiad, akik születtek neked Egyiptom országában, amíg eljöttem hozzád Egyiptomba, az enyéim ők; Efráim és Menásse, mint Rúbén és Simon legyenek az enyéim. 6. Nemzettjeid pedig, akiket nemzettél utánuk, a tieid legyenek; testvéreik nevére neveztesse az ő örökségükben. 7. Én pedig, midőn jöttem Páddánból, meghalt mellettem Ráchel Kánaán országában, az úton, midőn még egy dűlő föld volt, hogy elérkezzem Efroszba és eltemettem őt ott, az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem.

8. Meglátta Izrael József fiait és mondta: Kik ezek? 9. És mondta József az ő atyjának: Fiaim ők, akiket adott nekem Isten itt; és ő mondta: Hozd csak ide őket hozzám, hogy megáldjam őket. 10. Izrael szemei pedig nehezek voltak az öregségtől, nem bírt látni; és közel vitte őket hozzá, megcsókolta és megölelte őket. 11. És mondta Izrael Józsefnek: Arcodat látni sem gondoltam és íme, látnom engedte Isten a te magzatodat is. 12. És József kivezette őket térdei közül, és leborult arcával a földre.

13. És vette József mindkettőjüket, Efráimot jobbjával Izrael baljáról és Menássét baljával Izrael jobbjáról és közelvitte hozzá. 14. Izrael pedig kinyújtotta jobbját és rátette Efráim fejére, az pedig az ifjabbik, és balját Menásse fejére; megfontolva tette kezeit, mert Menásse volt az elsőszülött. 15. Megáldotta Józsefet és mondta: Az Isten, aki előtt jártak atyáim, Ábrahám és Izsák, az Isten, a pásztorom, mióta vagyok e napig; 16. az angyal, aki megváltott engem minden bajtól, áldja meg a gyermekeket és neveztesse rajtuk az én nevem és atyáimnak, Ábrahámnak és Izsáknak neve és halként szaporodjanak sokasággá az országban.

17. Midőn József látta, hogy atyja jobb kezét teszi Efráim fejére, visszatetszett szemeiben; megfogta atyja kezét, hogy eltávolítsa azt Efráim fejről Menásse fejére. 18. És mondta József az atyjának: Nem így atyám, mert ez az elsőszülött, tedd jobbodat az ő fejére. 19. De atyja vonakodott és mondta: Tudom fiam, tudom, ő is néppé lesz és ő is nagy lesz, de kisebbik testvére nagyobb lesz nála és magzatja lesz népek sokaságává. 20. És megáldotta őket azon a napon, mondván: Tegyen téged Isten olyanná, mint Efráim és mint Menásse. És elé helyezte Efráimot Menássénak.

21. És mondta Izrael Józsefnek: Íme, én meghalok, de Isten veletek lesz és visszavisz benneteket őseitek országába. 22. Én pedig adok neked egy részt testvéreid fölött, amit elvettem az Emóri kezéből kardommal és ifjammal.

49. fejezet

Jákób áldása

1. És szólította Jákob az ő fiait és mondta: Gyűljetek egybe, hadd adom tudotokra, mi ér benneteket a késő jövőben. 2. Gyülekezzetek és halljátok Jákob fiai, hallgassatok Izraelre, a ti atyátokra.

Reubén

3. Rúbén, elsőszülöttem vagy te, erőm és tehetségem zsengéje, első méltóságra, első hatalomra! 4. De túláradtál, mint a víz, ne légy első, mert fölszálltál atyád fekvőhelyére, akkor szentségtörő voltál bizony ágyamra szállt föl.

Simeón és Lévi

5. Simon és Lévi testvérek, erőszakosság eszközei az ő fegyvereik. 6. Tanácsukba ne jusson lelkem, gyülekezetükkel ne egyesüljön becsületem; mert haragjukban embert öltek és önkényükben ökröt bénítottak. 7. Átkozott az ő haragjuk, mert hatalmas és fölgerjedésük, mert kegyetlen! Elosztom őket Jákobban és elszórom őket Izraelben.

Júda

8. Júda te, téged dicsőítenek testvéreid – kezéd ellenségeid nyakán! Előtted leborulnak atyád fiai. 9. Fiatal oroszlán Júda; zsákmánylásból jöttél fel fiam! Lehever, leterül, mint oroszlán és nőtény-oroszlán, ki kelti föl őt! 10. Nem távozik a jogar Júdából és a törvény pálca lábai közül, míg nem eljön Silóba és az övé a népek hódolata. 11. Odaköti a szőlőtőhöz csikáját, a venyigéhez samarának vemhét; borban mossza öltözetét és szőlővérben ruháját. 12. Piros szemű a bortól, fehér fogú a tejtől.

Zebúlon

13. Zebúlon tengerek partján lakik, ő a hajók vénénél és oldala Cidónnál.

Jiszákár

14. Isszáchár csontos számár, hever a cserények; között; 15. látta a nyugalmat, hogy jó és a földet, hogy kellemes, vállát hajtotta a teherhordásra és lett adófizető szolgává.

Dán

16. Dán ítél majd népe fölött, mint bármelyike Izrael törzseinek. 17. Dán kígyó lesz az úton, vipera az ösvényen, megmarja a ló sarkát, hogy hátrabukik lovása. 18. Segítségedet remélem; Örökkévaló.

Gád

19. Gád csapat csődül ellene, de ő sarkába csap.

Ásér

20. Ásérnek kövér a kenyere és ő ad királyi csemegéket.

Naftáli

21. Náftáli szabadjára eresztett szarvasünő; ő ad szép szózatokat.

József

22. Termő sarjadék József, termő sarjadék a forrás mellett; sarjai felkúsztak a falra. 23. Azért keserítették, lövöldözték és gyűlölték a nyilasok, 24. de megmaradt mereven az íjja, megizmosodtak kezeinek karjai, Jákob hatalmasának kezétől, onnan, Izrael pásztortól, szirtjétől; 25. atyád Istenétől, aki megsegít téged, a Mindenhatótól, aki megáld téged, az egek áldásával felülről, a mélység áldásával, mely alant honol, az emlék és az anyaméh áldásával.

28. Atyád áldásai meghaladták az én szüleim áldásait, egész az örök halmok határáig, szálljanak József fejére, feje tetejére testvérei koszorúzottjának.

Benjámin

27. Benjámin farkas, mely széjjelszaggat; reggel fölemészti a ragadmányt és este oszt zsákmányt.

28. Mindezek Izrael törzsei, tizenkettő és ez az, amit szólt hozzájuk atyjuk, midőn megáldotta őket; mindegyiket a maga áldása szerint áldotta meg. 29. És megparancsolta nekik és mondta nekik: Én eltakarítottam népemhez, temessetek el engem atyáim mellé a barlangba, mely Efrónnak, a chittinek mezejében van; 30. a barlangba, – mely Máchpéla mezejében, mely Mámré előtt van Kánaán országában – a melyet megvett Ábrahám mezőstül Efróntól, a chittitől sírnak való birtokul. 31. Ott temették el Ábrahámot és Sárát, az ő feleségét, ott temették el Izsákot és Rebekát, az ő feleségét és oda temettem el Léát. 32. Megvett birtok a mező és a barlang, mely benne van, Chész fiaitól. 33. Midőn végzett Jákob azzal, hogy parancsot adjon fiainak, fölszedte lábait az ágyra; kimúlt és eltakarítottott népéhez.

50. fejezet

Jákób temetése

1. És ráborult József az ő atyja arcára és sírt rajta és megcsókolta őt.

2. És megparancsolta József az ő szolgálinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be atyját; és az orvosok bebalzsamozták Izraelt. 3. És betelt számára negyven nap, mert így telnek be a bebalzsamozás napjai, és megsiratták őt az egyiptomiak hetven napig. 4. Midőn elmúltak megsiratásának napjai, akkor szólt József Fáraó házához, mondván: Ha ugyan kegyet találtam szemeitekben, szóljatok, kérlek, Fáraó fülei hallatára, mondván: 5. Atyám megesketett engem, mondván: Íme, én meghalok; síromba, melyet ástam magamnak Kánaán országában, oda temess el engem! Most tehát hadd menjek el, hogy eltemessem atyámat és azután visszatérek. 6. És mondta Fáraó: Menj föl és temesd el atyádat, amint megesketett téged.

7. És fölment József; hogy eltemesse az ő atyját; fölmentek vele Fáraó összes szolgálai, házának vénei és Egyiptom országának összes vénei; 8. meg József egész háza, testvérei és atyjának háza; csak gyermekeiket, juhaikat és marhájukat hagyták Gósen földjén. 9. És fölmentek vele szekerek is, lovasok is és a tábor igen nagy volt. 10. Elérkeztek Óted szérújéig, mely a Jordánon túl van és ott gyászoltak igen nagy és súlyos gyászolással; és tartott atyjáért hét napi gyászt. 11. Midőn látta az ország lakója, a Kánaáni; a gyászt Ótod szérújében, mondta: Súlyos gyász ez Egyiptomnak; azért nevezték el Óvél-Micrájim (Egyiptom gyásza), mely a Jordánhoz túl van. 12. És fiai úgy cselekedtek vele, amint megparancsolta nekik. 13. És elvitték őt fiai Kánaán országába és eltemették őt a Máchpéla mezejének barlangjába, amelyet megvett Ábrahám mezőstül sírnak való birtokul Efróntól, a chittitől; Mámré előtt. 14. József pedig visszatért Egyiptomba, ő és testvérei, meg mind, akik fölmentek vele hogy eltemessék atyját, miután eltemette az atyját.

15. Midőn láttak József testvérei, hogy atyjuk meghalt; mondták: Hátha gyűlölni fog bennünket József és visszafizeti nekünk mindama rosszat, mit elkövettünk vele. 16. Azért üzentek Józsefnek, mondván: Atyád meghagyta halála előtt, mondván: 17. Így szóljatok Józsefhez: Ó bocsásd meg, kérlek, a te testvéreid hűtlenségét és vétküket, mert rosszat követtek; el veled! Azért most, bocsásd meg, kérünk, hűtlenséget a te atyáid Istene szolgálinak! József pedig sírt, midőn szóltak hozzá. 18. El is mentek testvérei és leborultak előtte és mondták: Itt vagyunk szolgálidul. 19. De József mondta nekik: Ne féljetek, mert vajon Isten helyében vagyok-e én? 20. Ti ugyan, rosszat gondoltatok ellenem de Isten jóra gondolta, hogy tegyen, mint ezen a napon, életben tartván sok népet. 21. Most tehát ne féljetek, én eltartalak benneteket és gyermekeiteket; megvigasztalta őket és szívükre beszélt.

József halála

22. És lakott József Egyiptomban, ő és atyja háza; és élt József száztíz évig. 23. És látott József Efráimtól harmadíziglen való utódokat; Móchir, Menassé fiának fiai is József térdein születtek. 24. És mondta József az ő testvéreinek: Én meghalok; Isten pedig majd gondol rátok és fölvisz benneteket ebből az országból amaz országba, melyről megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. 25. És megeskette József Izrael fiait, mondván: Isten gondol majd rátok és akkor vigyétek föl innen csontjaimat. 26. És meghalt József száztíz éves korában; bebalzsamozták őt és koporsóba tették Egyiptomban.

1. fejezet

Izrael Egyiptomban: Az elnyomás és a megváltás (1–15. fejezet)

Az izraeliták elnyomatása

1. És ezek a nevei Izrael fiainak, akik Egyiptomba jöttek; Jákobbal, kiki az ő házával, jöttek ők. **2.** Rúben, Simon, Lévi és Júda; **3.** Isszáchár, Zebúlun és Benjámin; **4.** Dán, Náftáli, Gád és Ásér. **5.** És volt összes lélekszáma a Jákob ágyékából származóknak: hetven lélek; József pedig Egyiptomban volt. **6:** És meghalt József, meg mind a testvérei és az az egész nemzedék. **7.** Izrael fiai pedig szaporodtak és nyüzsögtek, megsokasodtak és elhatalmasodtak igen nagyon, és megtelt az ország velük.

8. És új király támadt Egyiptom fölött, aki nem ismerte Józsefet. **9.** és mondta az ő népének: Íme, Izrael fiainak népe több és hatalmasabb nálunknál. **10.** Nosza, legyünk okosak vele szemben, hogy el ne sokasodjék, mert lesz, ha háború támadna, ő is csatlakoznék ellenségeinkhez, harcolna ellenünk és felmenne az országból. **11.** És rendeltek feléje robotfelügyelőket, hogy sanyargassák őt rabmunkáikkal; és épített (Izrael) eleséggyűjtő városokat Fáraónak: Pítomot és Raámszést. **12.** De amint sanyargatták őt, úgy sokasodott és terjeszkedett; úgy, hogy irtóztak Izrael fiaitól. **13.** És az egyiptomiak dolgoztattak Izrael fiaival szigorúsággal. **14.** Megkeserítették az életüket kemény munkával agyagkeveréssel és téglavetéssel és minden munkával a mezőn; minden munkájukat, amelyet velük dolgoztattak, szigorúsággal (végeztették). **15.** És mondta Egyiptom királya a héber szülésszűknek, akik közül az egyiknek neve Sifró és a másiknak neve Púó, **16.** és mondta: Midőn szülésnél segédkeztek a héber nőknek, tekintetek a szülésszűkre: ha fiú az, öljétek meg őt, ha pedig leány, maradjon életben. **17.** De a szülésszűk félték Istent és nem tettek úgy, amint szólt hozzájuk Egyiptom királya, és életben hagyták a fiúgyermeket. **18.** És hívatta Egyiptom királya a szülésszűket és mondta nekik: Miért tettétek ezt a dolgot, hogy életben hagytátok a fiúgyermeket? **19.** És mondták a szülésszűk Fáraónak: Mert nem olyanok a héber nők, mint az egyiptomi nők, hanem életrevalók; mielőtt jön hozzájuk a szülésszű, már szültek. **20.** És jót tett Isten a szülésszűkkel; a nép pedig sokasodott és nagyon elhatalmasodott. **21.** És volt, minthogy félték a szülésszűk Istent, szerzett nekik házakat. **22.** Fáraó pedig megparancsolta egész népének, mondván: Minden fiút, aki születik, a folyamba vessetek és minden leányt hagyjátok életben.

2. fejezet

Mózes születése és neveltetése

1. És ment egy férfiú Lévi házából és elvette Lévi leányát. **2.** Az asszony fogant és fiat szült; midőn látta, hogy szép, elrejtette őt három hónapig. **3.** De nem tudta tovább elrejtetni, azért vett számára egy ládát sásból, bekente gyantával és szurokkal, beletette a gyermeket és betette a nádasba a folyam partján. **4.** A nővére pedig megállott távolról, hogy megtudja, mi történik vele: **5.** Ekkor lejött Fáraó leánya, hogy fürödjék; a folyamban, szolgálói pedig jártak a folyam partján; és meglátta a ládát a nádas közepette, odaküldte szolgálóját és elvette azt. **6.** Felnyitotta és meglátta a gyermeket és íme, egy síró fiú; megkönyörült rajta és mondta: A héberek gyermekei közül való ez. **7.** És mondta a nővére Fáraó leányának: Elmenjek-e és hívjak-e neked szoptatós asszonyt a héber nők közül hogy szoptassa neked a gyermeket? **8.** És mondta neki Fáraó leánya: Menj! És a leány elment és elhívta a gyermek anyját. **9.** És mondta neki Fáraó leánya: Vidd a gyermeket és szoptasd őt nekem, és én megadom bérédet; és elvette az asszony a gyermeket és szoptatta őt. **10.** Midőn felnőtt a gyermek, akkor elvitte őt Fáraó leányának és lett neki fia gyanánt; elnevezte őt Mózesnek és mondta: Mert vízből húztam őt ki.

11. És történt ama napokban, Mózes nagy lett és kiment az ő testvéreihez és látta rabmunkáikat; és látott egy egyiptomi embert, amint üt egy héber embert az ő testvérei közül.

12. És erre meg arra fordult és látta, hogy nincs senki; akkor agyonütötte az egyiptomit és elrejtette őt a fővénybe. **13.** Kiment másnap és íme, két héber férfiú dulakodik; és mondta az igaztalannak: Miért ütöd, felebarátodat? **14.** És az mondta: Ki tett téged felügyelővé és bírónak felénk, tán engem is megölni szándékozol, amint megölted az egyiptomit? És félt Mózes és mondta: Valóban, kitudódott a dolog. **15.** Fáraó meghallotta ezt a dolgot és meg akarta ölni Mózeset; de Mózes elmenekült Fáraó elől és letelepedett Midján országában és leült a kútnál. **16.** Midján papjának pedig volt hét leánya; jöttek, merítettek és megtöltötték a vályúkat, hogy megittassák atyjuk juhait. **17.** De jöttek a pásztorok és elűzték őket; akkor felkelt Mózes, segített nekik és megittatta juhaikat. **18.** Midőn eljöttek Reúelhez, az ő atyjukhoz, ez mondta: Miért jöttetek így hamar ma? **19.** És ők mondták: Egy egyiptomi férfiú mentett meg bennünket a pásztorok kezéből és meríteni is merített nekünk és megittatta a juhokat. **20.** És mondta leányainak: Hát hol van? Miért hagyátok el a férfiút? Hívjátok őt, hogy egyék kenyeret. **21.** És beleegyezett Mózes, hogy lakják a férfiúnál; és ez odaadta Cippórát, az ő leányát Mózesnek. **22.** Az pedig fiat szült és elnevezte (Mózes) Gersómnak, mert mondta: Idegen voltam idegen országban.

23. És történt abban a hosszú időben, meghalt Egyiptom királya és feljajdultak Izrael fiai a munkától és kiáltottak, és felszállt kiáltásuk Istenhez a munkától. **24.** És meghallotta Isten az ő jajkiáltásukat és megemlékezett Isten az ő szövetségéről Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal. **25.** Isten látta Izrael fiait és megismerte Isten.

3. fejezet

Mózes hivatása

1. Mózes legeltette juhait az ő apjának, Jitrónak, Midján papjának; és elvezette a juhokat a pusztá mögé és elérkezett Isten hegyéhez, Chórebhez. **2.** És megjelent neki az Örökkévaló angyala tűzlángban a csipkebokor közepéből; és ő látta; hogy íme a csipkebokor ég tűzben, de a csipkebokor nem emésztődik meg. **3.** És mondta Mózes: Hadd térek csak oda, hogy lássam ezt a nagy látványt: miért nem ég el a csipkebokor? **4.** Midőn látta az Örökkévaló, hogy odatér megnézni, szólította őt Isten a csipkebokor közepéből és mondta: Mózes! Mózes! És ő mondta: Itt vagyok. **5.** És mondta (Isten): Ne közeledj ide, vedd le saruidat lábaidról, mert a hely, amelyen te állsz, szent föld az. **6.** És mondta: Én vagyok, atyád Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene! És elrejtette Mózes az arcát, mert félt feltekinteni Istenhez. **7.** És mondta az Örökkévaló: Bizony láttam nyomorát népemnek, mely Egyiptomban van és hallottam kiáltásukat szorongatóik miatt, bizony ismerem fájdalmait. **8.** Azért leszálltam, hogy megmentsem Egyiptom kezéből, hogy felvigyem amaz országból jó és tágas országba, tejjelmézzel folyó országba, a Kánaáni, a Chitti, az Emóri, a Perizzi, a Chívvi és a Jevúsi helyére. **9.** És most, íme Izrael fiainak kiáltása elérkezett hozzám és láttam is a nyomorgatást, a mellyel az egyiptomiak nyomorgatják őket. **10.** Most tehát gyere és elküldelek téged Fáraóhoz és vezesd ki népemet, Izrael fiait Egyiptomból. **11.** És mondta Mózes Istennek: Ki vagyok én, hogy menjek Fáraóhoz és hogy kivezesse Izrael fiait Egyiptomból? **12.** És (Isten) mondta: Mert én veled leszek! És ez legyen neked a jele, hogy én küldelek téged: midőn kivezeted a népet Egyiptomból, szolgálni fogjátok Istent a hegyen. **13.** És mondta Mózes Istennek: Íme, én eljövök Izrael fiaihoz és mondom nekik: Öseitek Istene küldött engem hozzátok és ők azt mondják nekem: Mi a neve? Mit mondjak nekik? **14.** És mondta Isten Mózesnek: Leszek aki leszek! És mondta: Így szólj Izrael fiaihoz: Ehje küldött engem hozzátok. **15.** És még mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izrael fiaihoz: Az Örökkévaló, őseitek Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött engem hozzátok; ez az én nevem mindörökké és ez az én emlékezetem nemzedékről nemzedékre. **16.** Menj és gyűjtsd egybe Izrael véneit és mondd nekik: Az Örökkévaló, őseitek Istene megjelent nekem, Ábrahám, Izsák és Jákob Istene, mondván: Gondoltam rátok és arra, ami veletek történik Egyiptomban; **17.** és mondtam: Felviszlek benneteket Egyiptom nyomorából, a Kánaáni, a Chitti, az Emóri, a Perizzi, a Chívvi és a Jevúsi országába, tejjelmézzel folyó országba. **18.** És hallgatnak majd szavadra; akkor menj be te és Izrael vénei Egyiptom királyához és mondjátok neki: Az Örökkévaló, a héberek Istene megjelent nekünk, azért most hadd menjünk csak három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek. **19.** De én tudom, hogy nem fogja megengedni nektek Egyiptom királya, hogy elmenjete, még erős kéz folytán sem. **20.** És én kinyújtom kezemet és megverem Egyiptomot minden csodatetteimmel, amelyeket teszek közepette;

azután elbocsát majd benneteket. **21.** És én kegyet adok a népnek az egyiptomiak szemeiben; és lesz, ha elmentek, nem mentek el üresen. **22.** És kérjen minden asszony a szomszédasszonyától és háza lakónéjától ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat; és tegyék fiaitokra és leányaitokra és így kiürítitek Egyiptomot.

4. fejezet

Mózes harmadik vonakodása:

az izraeliták esetleg nem hisznek az ő szabadulás hírének

1. Mózes pedig felelt és mondta: Íme, majd nem hisznek nekem és nem hallgatnak szavamra, mert azt mondják: Nem jelent meg neked az Örökkévaló. **2.** És mondta neki az Örökkévaló: Mi ez a kezedben? És ő mondta: Bot. **3.** És: (Isten) mondta: Dobd le a földre! Ő ledobta a földre és kígyóvá lett; és Mózes elfutott előle. **4.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg a farkát; ő kinyújtotta kezét, megfogta azt és bottá lett kezében. **5.** Hogy elhiggyék, hogy megjelent neked az Örökkévaló, az ő őseik Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene. **6.** És még mondta neki az Örökkévaló: Tedd csak kezedet öledbe; ő betette kezét az ölébe és midőn kivette, íme, keze poklos volt, mint a hó. **7.** És mondta: Tedd vissza kezedet öledbe, és ő visszatette kezét az ölébe, midőn kivette az öléből, íme, ismét olyan lett, mint teste. **8.** Lesz, ha nem hisznek majd neked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek az utóbbi jel szavára. **9.** És lesz, ha nem hisznek majd a két jelre sem és nem hallgatnak szavadra, akkor vegyél a folyam vizéből és önts a szárazra; és lesz a víz, melyet veszel a folyamból, lesz majd vérré a szárazon.

Mózes még habozik: nincs szónoki képessége

10. És mondta Mózes az Örökkévalónak: Kérlek, Uram, nem vagyok én a szónak embere sem tegnaptól sem tegnapelőttől, sem amióta te szoltál szolgálhoz, hanem nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok én. **11.** De az Örökkévaló mondta neki: Ki adott száját az embernek, avagy ki tesz némává vagy süketté? vagy éleslátóvá, vagy vakká, nemde én az Örökkévaló? **12.** Azért most menj, én pedig leszek a te száddal és megtanítalak arra, hogy mit beszélj. **13.** De ő mondta: Kérlek, Uram, küldd csak, aki által küldeni akarod. **14.** Ekkor felgerjelt az Örökkévaló haragja Mózes ellen és mondta: Nemde Áron, a te testvéred, a levita; tudom, hogy ő tud beszélni és íme, ő ki is jön eléd és ha meglát, örül a szívében. **15.** Szólj hozzá és tedd a szavakat az ő szájába; én pedig leszek a te száddal és az ő szájával és megtanítalak benneteket arra, amit tegyetek. **16.** Ő szóljon helyetted a néphez és lesz, ő lesz neked száj gyanánt, te pedig leszel neki Isten gyanánt. **17.** Ezt a botot pedig vedd kezedbe, a mellyel majd végzed a jeleket.

Mózes visszatér Egyiptomba

18. Mózes elment és visszatért Jeszerhez, az ő apjához és mondta neki: Hadd menjek csak el és térjek vissza testvéreimhez, kik Egyiptomban vannak, hogy lássam, vajon élnek-e még? És mondta Jitró Mózesnek: Menj békével! **19.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek Midjában: Menj, térj vissza Egyiptomba, mert meghaltak mindazok az emberek, kik életedre törtek. **20.** Mózes vette feleségét meg fiait, felültette őket a számárra és visszatért Egyiptom országába; és vette Mózes az isteni botot a kezébe. **21.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Midőn mész, hogy visszatérj Egyiptomba, lásd, mindama csodákat, melyeket kezedbe tettem, tedd meg azokat Fáraó előtt; én pedig erőssé teszem szívét, hogy nem bocsátja el a népet. **22.** És mondd Fáraónak: Így szól az Örökkévaló: Az én elsőszülött fiam Izrael; **23.** azért mondtam neked, bocsásd el fiamat, hogy szolgáljon engem, de te vonakodtál őt elbocsátani, íme én megölöm a te elsőszülött fiadat.

24. És történt az úton a szálláson, megtámadta az Örökkévaló és meg akarta ölni. **25.** És vett Cippóra egy éles követ és levágta fiának fitymáját és odavetette lábaihoz, és mondta: Bizony vérjegyesem vagy te nekem. **26.** Midőn alábbhagyott (a baj), akkor mondta (Cippóra): Vérjegye a körülmetélés által.

27. És mondta az Örökkévaló Áronnak: Menj Mózes elé a pusztába. Ő elment és találkozott vele Isten hegyénél és megcsókolta. **28.** És Mózes tudtára adta Áronnak az Örökkévaló minden szavát, melyekkel őt küldte és mind a jeleket, melyeket megparancsolt neki. **29.** És ment Mózes meg Áron és összegyűjtötték Izrael fiainak minden véneit. **30.** És elmondta Áron mindama szavakat, melyeket mondott az Örökkévaló Mózesnek és megtette a jeleket a nép szeme láttára. **31.** A nép pedig hitt; és hallották, hogy gondolt az Örökkévaló Izrael fiaira és hogy látta az ő nyomorukat, amikor meghajoltak és leborultak.

Eredménytelen felszólítás Fáraóhoz

5. fejezet

Az elnyomatás növekedése

1. Azután bementek Mózes és Áron és mondták Fáraónak: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, bocsásd el népemet, hogy ünnepet üljenek nekem a pusztában. **2.** De Fáraó mondta: Ki az Örökkévaló, hogy hallgassak a szavára, hogy elbocsássam Izraelt? Nem ismerem az Örökkévalót és Izraelt sem fogom elbocsátani. **3.** És ők mondták: A héberek Istene jelent meg nekünk; hadd menjünk csak három napi útra a pusztába és áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, hogy ne sújtsen bennünket halálvésszel, vagy karddal. **4.** És mondta nekik Egyiptom királya: Mózes és Áron, miért zavarjátok ki a népet munkájából; menjetek rabmunkáitokra! **5.** És mondta Fáraó: Íme, sok most az ország népe, és ti szüneteltetitek rabmunkáikban. **6.** És megparancsolta Fáraó az nap a nép hajtóinak és felügyelőinek, mondván: **7.** Ne adjatok többé szalmát a népnek a téglavetéshez, mint tegnap, tegnapelőtt; maguk menjenek és tarlózzanak maguknak szalmát. **8.** De a téglák számát, amelyet szoktak készíteni tegnap, tegnapelőtt, vessétek ki rájuk, ne vonjatok le belőle; mert restek ők, azért kiáltanak, mondván: Hadd menjünk, hadd áldozzunk Istenünknek! **9.** Nehezedjék a munka a férfiakra, hogy foglalkozzanak vele és ne forduljanak hazug szavak felé. **10.** És kimentek, akik a népet hajtják és felügyelői, és szóltak a néphez, mondván: Így szól Fáraó: Én nem adok nektek szalmát; **11.** ti menjetek, vegyetek magatoknak szalmát onnan, a hol találtok, mert nem vonnak le munkátokból semmit. **12.** És elszéledt a nép Egyiptom egész országában, hogy tarlózzon tarlót szalmának. **13.** A hajtók pedig sürgették mondván: Végezzétek munkáitokat, a napi dolgot a maga napján, mint amikor volt szalma. **14.** És megverettek Izrael fiainak felügyelői, akiket tettek feléjük Fáraónak a hajtói, mondván: Miért nem végeztétek el kiszabott részeteket, téglát vetve, mint tegnap tegnapelőtt, sem tegnap, sem ma? **15.** És eljöttek Izrael fiainak felügyelői és kiáltottak Fáraóhoz, mondván: Miért teszel így szolgáliddal? **16.** Szalmát nem adnak szolgálidnak és téglákat, azt mondják nekünk, csináljatok; és íme, szolgálidat megverik és így vétkezik néped. **17.** De ő mondta: Restek vagytok ti, restek! Azért mondjátok: Hadd menjünk, hadd áldozzunk az Örökkévalónak. **18.** És most, menjetek, dolgozzatok, szalma pedig ne adassék nektek, de a téglák számát beadjátok. **19.** És látták Izrael fiainak felügyelői azokat a bajban, mondván: Ne vonjatok le tégláitokból, a napi dologból a maga napján. **20.** És találkoztak Mózesel és Áronnal, kik előttük álltak, midőn kimentek Fáraótól, **21.** és mondták nekik: Tekintsen rátok az Örökkévaló és ítéljen, hogy rossz hírbe kevertetek minket Fáraó előtt és szolgálai előtt, kardot adván kezükbe, hogy megöljenek bennünket. **22.** És visszatért Mózes az Örökkévalóhoz, és mondta: Uram miért bántál rosszul a néppel, minek is küldtél engem? **23.** Amióta bementem Fáraóhoz, hogy szóljak nevedben, gonoszul bántál e néppel; de megmenteni, nem mentetted meg népedet.

6. fejezet

1. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Most fogod meglátni, hogy mit teszek Fáraóval, mert erős kéz által fogja őket elbocsátani és erős kéz által fogja őket elűzni országából.

6. fejezet

A megváltás ígéretének megújítása

2. Szólt Isten Mózeshez és mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló! **3.** Megjelentem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak mint Isten, mindenható, de nevemet: Örökkévaló, nem ismerttettem meg velük. **4.** És meg is kötöttem szövetségemet velük, hogy nekik adom Kánaán országát, az ő tartózkodásuk országát, amelyben tartózkodtak. **5.** És hallottam is Izrael fiai jajkiáltását, mivelhogy az egyiptomiak szolgálatra szorítják őket és megemlékeztem szövetségemről. **6.** Azért mondd Izrael fiainak: Én vagyok az Örökkévaló, kivezetlek benneteket Egyiptom rabmunkái alól, megmentelek benneteket az ő szolgálatukból, megváltalak benneteket kinyújtott karral és nagy ítéletekkel. **7.** És veszlek benneteket magamnak népemül, én pedig leszek nektek Istenetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezet benneteket Egyiptom rabmunkái alól. **8.** És elviszlek benneteket az országba, melyre nézve felemeltem kezemet, hogy adom azt Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, és nektek adom azt örökségül, én az Örökkévaló. **9.** És szólt Mózes Izrael fiaihoz eképpen, de ők nem hallgattak? Mózesre kislelkűség és a kemény munka miatt.

10. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **11.** Menj be, szólj Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy bocsássa el Izrael fiait az országából. **12.** De szólt Mózes az Örökkévaló színe előtt mondván: Íme, Izrael fiai nem hallgattak rám, hogyan hallgatna meg Fáraó, holott én metéletlen ajkú vagyok? **13.** De az Örökkévaló szólt Mózeshez meg Áronhoz és parancsot adott nekik Izrael fiaihoz és Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy vezessék ki Izrael fiait Egyiptom országából.

Mózes és Áron geneológiája

14. Ezek atyai házuk fejei: Rúbén, Izrael elsőszülöttjének fiai: Chánóch és Fállú, Checrón és Chármí; ezek Rúbén családjai. **15.** Simon fiai pedig: Jemúél, Jómiu, Ohód, Jóchin, Cóchár és Sól, a kánaánita nő fia; ezek Simon családjai. **16.** Ezek pedig Lévi fiainak nevei, nemzetségeik szerint: Gérsón, Kehosz és Meróri. Lévi életének évei pedig százharminchét év. **17.** Gérsón fiai: Livni és Símei családjaik szerint. **18.** Kehosz fiai pedig: Ámrom, Jichor, Chevrón és Uziél; Kehosz életének évei pedig: százharminchárom év. **19.** Merori fiai pedig: Máchli és Músi; ezek Lévi családjai nemzetségeik szerint. **20.** És elvette Ámrom Jóchevedet, nagynénjét, magának feleségül és ez szülte neki Áront és Mózes; Ámrom életének évei pedig százharminckét év. **21.** Jichor fiai: Kórách, Nefeg és Zichri. **22.** Uzziél fiai pedig: Misóél; Elccófon és Sziszi. **23.** És elvette Áron Elisevát, Áminódov leányát, Náchsón nővérét magának feleségül és ez szülte neki Nádábot, Ábihút, Eleázárt és Itámárt. **24.** Kórách fiai pedig: Ásszir, Elkóno és Aviószo; ezek a Korchi családjai. **25.** Eleázár, Áron fia pedig vett magának Pútiél leányai közül feleséget és ez szülte neki Pinchoszt; ezek a leviták atyáinak fejei, családjaik szerint. **26.** Ez Áron és Mózes, akiknek az Örökkévaló mondta: Vezessétek ki Izrael fiait Egyiptom országából, seregeik szerint; **27.** ők azok, akik szóltak Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy kivezessék Izrael fiait Egyiptomból. Ez Mózes és Áron.

28. És történt az nap, midőn szólt az Örökkévaló Mózeshez, Egyiptom országában, **29.** és szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: Én vagyok az Örökkévaló! Mondd el Fáraónak, Egyiptom királyának mindazt, amit én mondok neked. **30.** De Mózes mondta az Örökkévaló színe előtt: Íme, én metéletlen ajkú vagyok, hogy hallgatna rám Fáraó?

7. fejezet

1. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Lásd, én tettelek téged Istenévé Fáraónak, Áron pedig, a te testvéred lesz a prófétád. **2.** Te mondd el mindazt, amit én parancsolok neked; Áron pedig, a te testvéred szóljon Fáraóhoz, hogy bocsássa el Izrael fiait az országából. **3.** Én pedig megkeményítem Fáraó szívét és megsokasítom jeleimet és csodáimat Egyiptom országában. **4.** De majd nem hallgat rátok Fáraó és én teszem kezemet Egyiptomra; és

kivezetem seregeimet, az én népemet, Izrael fiait Egyiptom országából nagy ítéletekkel. **5.** És megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kivezetem Izrael fiait közülük. **6.** És cselekedett Mózes meg Áron, amint megparancsolta nekik az Örökkévaló, úgy cselekedtek. **7.** Mózes nyolcvan éves volt, Áron pedig nyolcvanhárom éves, midőn szóltak Fáraóhoz.

8. És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **9.** Ha szól hozzátok Fáraó, mondván: Tegyetek csodát! akkor mondd Áronnak: Vedd botodat és dobd le Fáraó előtt, hogy legyen kígyóvá. **10.** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta; Áron ledobta botját Fáraó előtt és szolgálai előtt és kígyóvá lett. **11.** De Fáraó is hívatta a bölcseket és varázslókat és cselekedtek azok is, Egyiptom írástudói az ő bűvészetük által akképpen. **12.** Ledobta mindegyik az ő botját és kígyókká lettek; de elnyelte Áron botja az ő botjaikat. **13.** És erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló.

A tíz csapás

Az első csapás: a víz vérré változik

14. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Konok Fáraó szíve, vonakodik a népet elbocsátani. **15.** Menj el Fáraóhoz reggel, íme, ő kimegy a vízhez, állj elébe a folyam partján; a botot pedig, mely átváltozott kígyóvá, vedd kezedbe. **16.** És mondd neki: Az Örökkévaló, a héberek Istene küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak engem a pusztában; és íme, te nem hallgattál rám eddig. **17.** Így szól az Örökkévaló: Ezáltal tudod meg, hogy én vagyok az Örökkévaló; íme, én rávágok a bottal, mely kezemben van, a vízre, mely a folyamban van és az átváltozik vérré. **18.** A hal pedig, mely a folyamban van; elvész és megbűzshődik a folyam; és az egyiptomiak undorodni fognak vizet inni a folyamból.

19. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak, vedd botodat és nyújtsd ki kezedet Egyiptom vizeire, folyóira, folyamaira, tavaira és minden vízgyűleményére, hogy vérré legyenek; és legyen vér Egyiptom egész országában, úgy a fa-, mint a kőedényekben. **20.** És úgy cselekedtek Mózes meg Áron, amint parancsolta az Örökkévaló; felemelte a botot, rávágott a vízre, mely a folyamban volt, Fáraó szeme láttára és az ő szolgálainak szeme láttára és átváltozott mind a víz, mely a folyamban volt, vérré. **21.** A hal pedig, mely a folyamban volt, elveszett és megbűzshődött a folyam, úgy, hogy nem tudtak az egyiptomiak vizet inni a folyamból; és volt a vér Egyiptom egész országában. **22.** De így cselekedtek Egyiptom írástudói az ő bűvészetükkel; és erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **23.** Fáraó pedig megfordult és bement házába és nem hajlította szívét erre sem. **24.** És ástak mind az egyiptomiak a folyam körül vízért, hogy ihassanak; mert nem tudtak inni a folyam vizéből. **25.** És eltelt hét nap, miután megverte az Örökkévaló a folyamot.

A második csapás: Békák

26. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és mondd neki: Így szól az Örökkévaló: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak engem. **27.** Ha pedig vonakodol elbocsátani, íme, én sújtom egész határodat békákkal. **28.** És a folyam nyüzsgő majd békáktól, feljönnek és bemennek házádba, hálószerződésbe és ágyadra; szolgálid házába, népedre, kemencéidbe és dagasztó teknőidbe; **29.** te rád, népedre és minden szolgálidra felmennek a békák.

8. fejezet

1. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújtsd ki kezedet botoddal a folyókra, s folyamokra és a tavakra, és hozd fel a békákat Egyiptom országára. **2.** Áron kinyújtotta a kezét Egyiptom vizeire és feljött a béka és ellepte Egyiptom országát. **3.** És így tettek az írástudók az ő bűvészetükkel és felhozták a békákat Egyiptom országára. **4.** Fáraó pedig hívatta Mózes meg Áront és mondta: Fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el a békákat rólam és népemről; én pedig elbocsátom majd a népet, hogy áldozzanak az

Örökkévalónak. **5.** Mózes pedig mondta Fáraónak: Szerezz dicsőséget felettem! mikorra fohászkodjam érted, szolgálédért és népedért, hogy kiirtsa (Isten) a békákat rólad és házadból; csak a folyamban maradjanak. **6.** És ő mondta: Holnapra! És (Mózes) mondta; Szavad szerint! hogy megtudd, hogy nincs olyan, mint az Örökkévaló, ami Istenünk. **7.** Eltávoznak majd a békák tőled, házaidból, szolgálédtól és népedtől, csak a folyamban maradnak meg. **8.** És kiment Mózes meg Áron Fáraótól; és Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz a békák miatt, melyeket Fáraóra bocsátott. **9.** Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és kivesztek a békák a házakból, az udvarokból és a mezőkről. **10.** De összehalmozták azokat rakásokba és megbűzhödött az ország. **11.** Midőn Fáraó látta, hogy szabadulása lett, akkor konokká tette az ő szívét és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló.

A harmadik csapás: Férges

12. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújts ki botodat és üsd meg a föld porát, hogy legyen férgékké Egyiptom egész országában. **13.** És így cselekedtek: Áron kinyújtotta a kezét botjával és megütötte a föld porát és lett a féreg emberen és állaton. A föld minden pora féreggé lett Egyiptom egész országában. **14.** És így cselekedtek az írástudók az ő bűvészetükkel, hogy előhozzák a férgeseket, de nem bírták; és volt a féreg emberen és állaton. **15.** És mondták az írástudók Fáraónak: Isten ujja ez! De erős maradt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló.

A negyedik csapás: Rovarok

16. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj Fáraó elé; íme, ő kimegy a vízhez, mondd neki: Így szól az Örökkévaló, bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak engem; **17.** mert ha nem bocsátod el népemet, íme, én bocsátom rád, szolgálidra, népedre és házaidra a vadállatokat és megtelnek Egyiptom házai vadállatokkal, meg a föld is, melyen ők vannak. **18.** És kitüntetem ama napon Gósen földjét, amelyen az én népem van, hogy ne legyen ott vadállat, hogy megtudd, hogy én vagyok az Örökkévaló ezen a földön. **19.** És különbséget teszek az én népem és a te néped között; holnap meglesz ez a jel. **20.** És az Örökkévaló így tett és jött temérdek vadállat Fáraó házába és szolgálói házába, és Egyiptom egész országában megromlott a föld a vadállatok miatt. **21.** És Fáraó hívatta Mózes meg Áront és mondta: Menjete, áldozatok Isteneteknek az országban. **22.** De Mózes mondta: Nem helyes, hogy így cselekedjünk, mert az egyiptomiak utálatát fogjuk áldozni az Örökkévalónak, ami Istenünknek; íme, mi áldozunk majd az egyiptomiak utálatát az ő szemük láttára, nem fognak-e megkövezni bennünket? **23.** Három napi útra megyünk a pusztába, hogy áldozunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, amint mondja majd nekünk. **24.** És mondta Fáraó: Én elbocsátlak benneteket, hogy áldozatok az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek a pusztában, csak messzire ne menjete el; fohászkodjatok értem. **25.** És mondja Mózes: Íme, én kimegyek tőled és fohászkodom az Örökkévalóhoz, hogy távozzék a vadállat Fáraótól, szolgálítól és népétől holnap; csak ne ámítson többé Fáraó, el nem bocsátván a népet, hogy áldozzon az Örökkévalónak. **26.** Mózes kiment Fáraótól és fohászkodott az Örökkévalóhoz. **27.** Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és eltávolította a vadállatot Fáraótól, szolgálítól és népétől nem maradt vissza egy sem. **28.** És Fáraó konokká tette a szívét ez ízben is és nem bocsátotta el a népet.

9. fejezet

Az ötödik csapás: Dögvész

1. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és szólj hozzá: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népemet, hogy szolgáljon engem. **2.** Mert ha vonakodol elbocsátani és még tartóztatod őket, **3.** íme, az Örökkévaló keze lesz nyájadon, mely a mezőn van, a lovakon, a szamarakon, a tevéken, a marhán és a juhokon, igen súlyos dögvész. **4.** És különbséget tesz az Örökkévaló Izrael nyája és Egyiptom nyája között, és nem fog elhullani mindabból, ami Izrael fiaié, semmi. **5.** És az Örökkévaló szabott határidőt, mondván: Holnap teszi meg az Örökkévaló ezt a dolgot az országban. **6.** Az Örökkévaló megtette ezt a dolgot másnap és elhullott az egyiptomiak minden nyája; Izrael nyájából pedig

nem hullott el egy sem. **7.** Fáraó pedig elküldött és íme, nem hullott el Izrael nyájából még egy sem; és konok maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el a népet.

A hatodik csapás: Fekélyek

8. És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Vegyetek tele markotokkal kemencekormot, ez szórja Mózes az ég felé Fáraó szeme láttára; **9.** és legyen porrá Egyiptom egész országa fölött; és legyen emberen és állaton fekély, mely hólyagokat fakaszt, Egyiptom egész országában. **10.** Ők vették a kemencekormot és megálltak Fáraó előtt, Mózes feldobta azt az égnek és lett hólyagos fekély, mely kifakad, emberen és állaton. **11.** És nem bírtak az írástudók megállni Mózes előtt a fekély miatt, mert a fekély volt az írástudókön és mind az egyiptomiakon. **12.** De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló Mózeshez.

A hetedik csapás: Jégeső

13. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj meg Fáraó előtt és mondd neki: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak engem. **14.** Mert ez ízben küldöm én mind a csapásaimat szívedre és szolgálid ellen és néped ellen, azért, hogy megtudjad, hogy nincs hozzám hasonló az egész földön. **15.** Mert most kinyújthatnám kezemet és sújthatnálak téged és népedet halálvésszel, hogy eltűnnél a földről; **16.** ámde azért tartottalak meg, hogy megmutassam neked erőmet és azért; hogy hirdessék nevemet az egész országban. **17.** Ha még fennhéjázkodol népem ellen, hogy nem bocsátod el, **18.** íme, én hullatok holnap ez időben igen nagy jégesőt, amelyhez hasonló nem volt Egyiptomban ama naptól, hogy alapították, egész mostanáig. **19.** Azért most küldj ki, gyűjtsd be nyájadat és mindenedet, amid van a mezőn; minden ember és állat, mely a mezőn lesz található és nem takaríttatik be a házba - lejön rájuk a jégeső és elvesznek. **20.** Aki félt az Örökkévaló szavától Fáraó szolgálai közül, behajtott a szolgálait és nyáját a házakba; **21.** de aki nem fordította szívét az Örökkévaló szavára, hagyta szolgálait és nyáját a mezőn.

22. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, hogy legyen jégeső Egyiptom egész országában, emberre, állatra és a mező minden fűvére Egyiptom országában. **23.** Mózes kinyújtotta botját az ég felé és az Örökkévaló támasztott mennydörgést és jégesőt, meg tűz szállt le a földre; és hullatott az Örökkévaló jégesőt Egyiptom országára. **24.** És volt jégeső, meg cikázó tűz a jégeső között, fölötté nagy, amelyhez hasonló nem volt Egyiptom egész országában, mióta nemzetté lett. **25.** És elvert a jégeső Egyiptom egész országában mindent, ami a mezőn volt embertől baromig; és a mező minden fűvét elverte a jégeső, a mező minden fáját pedig letörte. **26.** Csak Gósen földjén, a hol Izrael fiai voltak, nem volt jégeső. **27.** Fáraó elküldött és hívatta Mózes meg Áront és mondta nekik: Vétkeztem ez ízben; az Örökkévaló az igazságos, én pedig és népem a bűnösök. **28.** Fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, hogy legyen elég, hogy ne legyen több mennydörgése Istennek és jégeső; akkor majd elbocsátalak benneteket és nem kell tovább maradnotok. **29.** És mondta neki Mózes: Mihelyt kimegyek a városból, kiterjesztem kezeimet az Örökkévaló felé; a mennydörgés meg fog szűnni és a jégeső nem lesz többé, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló a föld. **30.** Te azonban és szolgálid, tudom, hogy mégsem féltek az Örökkévaló Istentől. **31.** És a len meg az árpa elveretett, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós volt; **32.** de a búza és a tönköly nem veretett el, mert azok későiek, **33.** Mózes kiment Fáraótól, ki a városból és kiterjesztette kezeit az Örökkévaló felé; a mennydörgés megszűnt és a jég meg az eső nem ömlött a földre. **34.** Midőn Fáraó látta, hogy megszűnt az eső, a jég és a mennydörgés, akkor újra vétkezett és konokká tette a szívét, ő és az ő szolgálai. **35.** És erős maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el Izrael fiait, amint szólt az Örökkévaló Mózes által.

10. fejezet

A nyolcadik csapás: Sáskák

1. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz, mert én konokká tettem az ő szívét és a szolgálói szívét, hogy megtegyem ezeket a jeleimet közepette; **2.** és hogy elbeszéljed fiadnak és fiad fiának füle hallatára, amit műveltem Egyiptommal és jeleimet, melyeket tettem közöttük hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **3.** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és mondták neki: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, meddig vonakodsz megalázkodni előttem? Bocsásd el népemet, hogy szolgáljon engem; **4.** mert ha vonakodsz elbocsátani népemet, íme, én hozok holnap sáskát a te határodba; **5.** és ellepi a föld színét, hogy nem lehet látni a földet; és felemészti a megmentett maradékot, mely megmaradt nektek a jégeső után és felemészti minden fát, mely nő nektek a mezőn. **6.** És megtelnek házaid, minden szolgálid házai és egész Egyiptom házai, amit még nem láttak sem atyáid, sem atyáid atyái, amely naptól hogy léteznek a földön e napig. Megfordult és kiment Fáraótól.

7. És mondták Fáraó szolgálói neki: Meddig legyen ez nekünk tör gyanánt? Bocsásd el a férfiakat, hogy szolgálják az Örökkévalót, az ő Istenüket. Még nem tudod-e, hogy elveszett Egyiptom? **8.** És visszavitték Mózes meg Áront Fáraóhoz és mondta nekik: Menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneteket! Kik azok, akik menjenek? **9.** És Mózes mondta: Ifjainkkal és véneinkkel megyünk, fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és marháinkkal megyünk, mert az Örökkévaló ünnepe lesz nekünk. **10.** És mondta nekik: Úgy legyen az Örökkévaló veletek, amint én elbocsátlak benneteket és gyermekeiteket! Lássátok, hogy rossz van szándékotokban. **11.** Nem úgy! Menjetek csak a férfiak és szolgáljátok az Örökkévalót, hisz ezt kéritek ti. És elűzték őket Fáraó színe elől.

12. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet Egyiptom országa felé a sáskáért, hogy felszálljon Egyiptom országára és feleméssze a föld minden fűvét, amit meghagyott a jégeső. **13.** Mózes kinyújtotta botját Egyiptom országa felé, az Örökkévaló pedig támasztott keleti szelet az országban azon egész nap és egész éjjel; reggel lett és a keleti szél elhozta a sáskát. **14.** És felszállt a sáska Egyiptom egész országára és leereszkedett Egyiptom egész határában, nagyon súlyosan; előtte nem volt sáska hozzá hasonló és utána sem lesz olyan. **15.** És ellepte az egész ország színét, hogy sötét lett az ország és felemészttette a föld minden fűvét és a fa minden gyümölcsét, amit meghagyott a jégeső; és nem maradt meg semmi zöld a fán és a mező fűvén Egyiptom egész országában. **16.** És Fáraó sietett hivatni Mózes meg Áront és mondta: Vétkeztem az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen és ellenetek; **17.** most pedig bocsásd meg vétkeimet csak ez ízben és fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez, hogy távolítsa el tőlem még csak ezt a halált. **18.** És ő kiment Fáraótól és fohászkodott az Örökkévalóhoz. **19.** Az Örökkévaló fordított igen erős nyugati szelet és ez elvitte a sáskát és elsüllyesztette a nádistengerbe; nem maradt egy sáska sem Egyiptom egész határában. **20.** De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem bocsátotta el Izrael fiait.

A kilencedik csapás: Sötétség

21. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé; hogy legyen sötétség Egyiptom országa fölött hogy tapinthassák a sötétséget. **22.** Mózes kinyújtotta kezét az ég felé és lett sűrű sötétség Egyiptom egész országában három napig. **23.** Nem látta egyik a másikat és nem kelt fel senki a helyéből három napig; Izrael minden fiainál pedig világosság volt az ő lakóhelyeiken. **24.** És Fáraó hívatta Mózes és mondta: Menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, csak juhaitok és marháitok maradjanak; gyermekeitek is menjenek veletek. **25.** De Mózes mondta: Sőt te adsz majd kezünkbe vágóáldozatokat és égőáldozatokat, hogy elkészítsük az Örökkévalónak, ami Istenünknek. **26.** És barmunk is velünk megy, nem marad vissza egy pata sem, mert abból fogunk venni, hogy szolgáljuk az Örökkévalót, ami Istenünket; de mi nem tudjuk, hogyan szolgáljuk majd az Örökkévalót, amíg oda nem érkezünk. **27.** De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és ez nem akarta őket elbocsátani.

28. És mondta neki Fáraó: Menj el tőlem! Őrizkedjél, ne lásd többé színemet, mert amely napon látod a színemet, meghalsz. **29.** És mondta Mózes: Helyesen szóltál, nem látom többé színedet.

11. fejezet

Bejelenti az utolsó csapást

1. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Még egy csapást hozok Fáraóra és Egyiptomra, azután elbocsát majd benneteket innen; midőn elbocsát, végkép el fog űzni benneteket. **2.** Szólj csak a nép füle hallatára, hogy kérjenek, férfi az ő társától és nő az ő társnőjétől ezüst edényeket és arany edényeket. **3.** És az Örökkévaló adott kegyet a népnek az egyiptomiak szemeiben; a férfiú Mózes is igen nagy volt Egyiptom országában, Fáraó szolgálai szemeiben és a nép szemeiben.

4. És mondta Mózes: Így szól az Örökkévaló, éjfél táján kimegyek én Egyiptomba, **5.** és meghal minden elsőszülött Egyiptom országában, Fáraó elsőszülöttétől, aki ül trónján, a szolgáló elsőszülöttéig, aki a kézimalom mögött van és minden elsőszülötte a baromnak. **6.** És lesz nagy jajkiáltás Egyiptom egész országában melyhez hasonló nem volt még és amelyhez hasonló nem lesz többé. **7.** Izrael minden fiaira pedig a kutya sem ölti ki nyelvét, sem emberre, sem baromra, hogy megtudjátok, hogy különbséget tesz az Örökkévaló Egyiptom és Izrael között. **8.** Akkor lejönnek mindezek a te szolgálid hozzám és leborulnak előttem, mondván: Menj ki, te és az egész nép, mely téged követ és azután ki fogok menni. És kiment Fáraótól felgerjedt haraggal.

9. Az Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nem hallgat rátok Fáraó, hogy sokasodjanak csodáim Egyiptom országában. **10.** Mózes és Áron pedig végezték mindezeket a csodákat Fáraó előtt és az Örökkévaló erőssé tette a Fáraó szívét, hogy nem bocsátotta el Izrael fiait az ő országából.

12. fejezet

A peszách áldozata

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz Egyiptom országában, mondván: **2.** Ez a hónap nektek a hónapok kezdete, első ez nektek az év hónapjai között. **3.** Szóljatok Izrael egész községéhez, mondván: E hónap tizedikén vegyen magának kiki egy bárányt, az atyai ház szerint, egy bárányt egy ház számára. **4.** Ha pedig kevés a háznép, hogy elég legyen egy bárányhoz, akkor vegyen ő és az ő szomszédja, ki közel van házához, a lelkek száma szerint; mindenkit az ő evése szerint számítsatok a bárányhoz. **5.** Ép bárány, hím, egyéves legyen számotokra, a juhok közül és a kecskék közül vegyétek. **6.** És legyen nálatok őrizet alatt tizennegyedik napjáig; e hónapnak; akkor vágja le azt Izrael községének egész, gyülekezete, estefelé. **7.** És vegyenek a vérből és tegyenek a két ajtóféltre és a felső küszöbre a házakban, amelyekben azt elköltik. **8.** És egyék meg a húst amaz éjjel, tűzön sütvé, kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel együtt egyék meg azt. **9.** Ne egyetek belőle nyersen, sem megfőzve vízben, hanem tűzön sütvé, fejét lábszáraival és belsejével együtt. **10.** És ne hagyjátok meg belőle reggelre; ami pedig megmarad belőle reggelre, tűzben égessétek el. **11.** Így egyétek azt: Csípőitek övezve; saruitok lábaitokon, bototok kezetekben; és egyétek azt sietve, peszách az az Örökkévalónak. **12.** És átvonulok Egyiptom országán ez éjjel, megölök minden elsőszülöttet Egyiptom országában embertől baromig; és Egyiptom minden istenein ítéletet végzek, én az Örökkévaló. **13.** Azért legyen a vér nektek jelül a házakon amelyekben ti vagytok, és midőn látom a vért, elkerüllek benneteket; hogy ne legyen rajtatok pusztító csapás, midőn megverem Egyiptom országát.

Előírások a peszach-ünnepre

14. És legyen ez a nap nektek emlékül és ünnepeljétek azt ünnep gyanánt az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át, örök törvényül ünnepeljétek azt. **15.** Hét napig kovásztalant egyetek, de már az első napra takarítsatok ki minden kovászt házaiból, mert bárki kovászt eszik, írtassék ki az a lélek Izraelből, az első naptól a hetedik napig. **16.** Az első napon pedig szentség hirdetése legyen és a hetedik napon szentség hirdetése legyen nálatok, semmi munka se végeztessék azokon, csak ami eledelre való bármely személynek, az egyedül készíttessék el nálatok. **17.** És őrizzék meg a kovásztalan kenyér ünnepét, mert ezen a napon vezettem ki seregeiteket Egyiptom országából; azért őrizzék meg ezt a napot nemzedékeiteken át, örök törvényül. **18.** Az első hónapban, tizennegyedik napján a hónapnak, este egyetek kovásztalant, a huszonegyedik napjáig e hónapnak, este. **19.** Hét napig kovász ne találtassék házaiból, mert mindenki, aki eszik kovászt, írtassék ki az a lélek Izrael községéből, akár idegen, akár az ország szülötte. **20.** Semmi kovászt se egyetek, minden lakóhelyeiteken kovásztalant egyetek.

21. És szólította Mózes Izrael minden véneit és mondta nekik: Fogjatok és vegyetek magatoknak juhokat családaitok szerint és vágjátok le a peszácháldozatot. **22.** És vegyetek egy csomó izsópot, mártsátok be a vérbe, mely a medencében van és kenjétek a felső küszöbre és a két ajtóféltre a vérből, mely a medencében van, ti pedig ne menjetek ki, senki az ő háza bejáratán egész reggelig. **23.** Az Örökkévaló pedig átvonul, hogy sújtsa Egyiptomot és látja a vért a felső küszöbön és a két ajtófélen, akkor elkerüli az Örökkévaló a bejáratot és nem engedi a pusztítót bemenni házaiból, hogy sújtsa. **24.** És őrizzék meg ezt a dolgot törvényül magadnak és gyermekeidnek mindörökké. **25.** És lesz, ha bementek az országba, melyet az Örökkévaló nektek ad, amint szólt, akkor őrizzék meg ezt a szolgálatot. **26.** És lesz, ha mondják nektek gyermekeitek: Mi ez a szolgálat nektek? **27.** Akkor mondjátok: Peszácháldozat az az Örökkévalónak, mivelhogy elkerülte Izrael fiai házaiból Egyiptomban, midőn sújtotta Egyiptomot, ami házaikat pedig megmentette; és a nép meghajolt és leborult. **28.** Elmentek és cselekedtek Izrael fiai, amint az Örökkévaló megparancsolta Mózesnek meg Áronnak, úgy cselekedtek.

Az utolsó csapás és Izrael kivonulása

29. És történt éjfélkor, hogy megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom országában, Fáraó elsőszülöttétől kezdve, aki trónján ül, a fogoly elsőszülöttéig, aki a fogházban van, és a baromnak minden első fajzatát. **30.** És felkelt Fáraó éjjel, ő és minden szolgálója, meg egész Egyiptom és lett nagy jajkiáltás Egyiptomban, mert nem volt ház, ahol nem volt halott. **31.** És hívatta Mózes meg Áront éjjel és mondta: Kerekedjete fel, menjetek el népem közül, ti is, Izrael fiai is; menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, amint szóltatok. **32.** Juhaitokat is, marháitokat is vegyétek, amint szóltatok és menjetek; de áldjátok meg engem is. **33.** Az egyiptomiak pedig sürgették a népet, hogy mihamarabb elküldjék őket az országból, mert azt mondták: Mindnyájan meghalunk. **34.** És a nép vitte téstáját, mielőtt megkelt volna, teknőiket bekötve ruháikba, vállukon. **35.** Izrael fiai pedig cselekedtek Mózes szava szerint és kértek az egyiptomiaktól ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat. **36.** Az Örökkévaló pedig kegyet adott a népnek az egyiptomiak szemeiben és adtak nekik kérésükre; így kiűritették Egyiptomot.

A kivonulás

37. És vonultak Izrael fiai Rámszészből Szukkószba, mintegy hatszázezer gyalogos, a férfiak a gyermekeken kívül. **38.** De sok zagyva nép is ment fel velük, meg juh és marha, igen sok nyáj. **39.** És megsütötték a téstát, melyet kivittek Egyiptomból, kovásztalan lepényeknek, mert nem kelt meg; mert elűzetek Egyiptomból és nem késlekedhettek, meg eleséget sem készítettek maguknak. **40.** Izrael fiainak lakása pedig, amíg Egyiptomban laktak, négyszázharminc év. **41.** És volt négyszázharminc év multán, volt pedig ugyanazon a napon, mentek ki az Örökkévaló minden seregei Egyiptom országából. **42.** A megőrzés éjjele az az Örökkévalónak, hogy kivezesse őket Egyiptom országából, az az éjjel az Örökkévalóé, megőrzés Izrael minden fiainál nemzedékeiken át.

További utasítások a peszach ünnepre

43. És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Ez a peszách törvénye, semmiféle idegen se egyék belőle. **44.** És bárkinek szolgája, a pénzen vett, ha körülmetélte őt, akkor ehetik belőle. **45.** Lakos és béres ne egyék belőle. **46.** Egy házban költessék el, ne vigyél ki a házból a húsból az utcára, és csontot ne törjetelek össze benne. **47.** Izrael egész községe készítse el azt. **48.** És ha tartózkodik nálad idegen és készíteni akar peszácháldozatot az Örökkévalónak, körülmetéltessék nála minden férfiszemély és akkor közeledhetik, hogy elkészítse azt és lesz mint az ország szülötte; de semmiféle körülmetéletlen se egyék belőle. **49.** Egy tan legyen a bennszülött és az idegen számára, aki tartózkodik közöttetek. **50.** És úgy cselekedtek Izrael minden fiai, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek meg Áronnak; úgy cselekedtek.

51. És volt ugyanazon a napon, vezette ki az Örökkévaló Izrael fiait Egyiptom országából seregeik szerint.

13. fejezet

Az elsőszülöttek felszentelése

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez; mondván: **2.** Nekem szentelj minden elsőszülöttet, megnyitóját minden anyaméhnek Izrael fiainál, embernél és állatnál; enyém az. **3.** És mondta Mózes a népnek: Emlékezzetek meg a napról, amelyen kijöttetek Egyiptomból; a szolgák házából, mert erős kézzel vezetett ki az Örökkévaló benneteket onnan; azért ne egyetek kovászosat **4.** Ma mentek ki, a kalászerés hónapjában. **5.** És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni, a Chitti, az Emóri, a Chivvi és a Jevúsi országába, amelyről megesküdtök atyáidnak, hogy neked adja, a tejjel-mézszel folyó országot, akkor végezd ezt a szolgálatot ebben a hónapban. **6.** Hét napon át kovásztalant egyél és a hetedik napon ünnep legyen az Örökkévalónak. **7.** Kovásztalant egyenek hét napon át; és ne láttassék nálad kovászos és ne láttassék nálad kovász egész határodban. **8.** És add tudtára fiadnak azon a napon, mondván: Annak okáért van, amit tett az Örökkévaló velem, midőn kijöttem Egyiptomból. **9.** És legyen neked jelül, kezeden és emlékül szemeid között, hogy legyen az Örökkévaló tana a te szádban, mert erős kézzel vezetett ki téged az Örökkévaló Egyiptomból. **10.** És tartsd meg ezt a törvényt annak idejében évről-évre.

11. És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni országába, amint megesküdtök neked és őseidnek, és neked adja azt, **12.** akkor különítsd el az anyaméh minden megnyitóját az Örökkévalónak és a barom minden első fajzását, ami lesz neked, a hímeket az Örökkévalónak. **13.** A szamár minden első fajzását pedig váltsd meg egy báránnyal, ha pedig nem váltod meg, akkor szegd nyakát; de az ember minden elsőszülöttét fiaid közül váltsd meg. **14.** És lesz, ha kérdez téged fiad holnap, mondván: Mi ez? Úgy mondd neki: Erős kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból, a szolgák házából. **15.** És volt, midőn makacskodott Fáraó, hogy bennünket el ne bocsásson, akkor megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom országában, ember elsőszülöttétől a barom elsőszülöttéig, azért áldozom én az Örökkévalónak az anyaméh minden megnyitóját, a hímeket; fiaim minden elsőszülöttét pedig megváltom. **16.** Azért legyen jelül kezeden és homlokkötőül szemeid között, mert erős kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból.

Besálách (2Mózes 13:17–17:16.)

13. fejezet

A megváltás Egyiptomból

Átvonulás a Sástengeren

17. És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn

háborút látnak és visszatérnek Egyiptomba. **18.** Azért kerültette Isten a népet a puszta útján, a nádastenger felé; és felfegyverkezve mentek fel Izrael fiai Egyiptom országából. **19.** Mózes pedig elvitte József csontjait magával, mert ez megeskette Izrael fiait, mondván: Gondolni fog rátok Isten, akkor majd vigyétek fel csontjaimat innen magatokkal. **20.** És elvonultak Szukkószból és táboroztak Észonban, a puszta szélén. **21.** Az Örökkévaló pedig járt előttük nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton és éjjel tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy menjenek nappal és éjjel. **22.** Nem mozdult a felhőoszlop nappal és a tűz oszlop éjjel a nép előtt.

14. fejezet

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz, hogy forduljanak vissza és táborozzanak Pi-Háchirósz előtt, Mígdól és a tenger között; Baál-Cefón előtt, átellenében táborozzatok a tenger mellett. **3.** És azt mondja majd Fáraó Izrael fiairól: Eltévedtek ők az országban, körülfogta őket a puszta. **4.** Én pedig erőssé teszem Fáraó szívét és üldözi őket; és dicsőséget szerzek Fáraó által és egész serege által, hogy megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló! És így cselekedtek. **5.** Midőn tudtára adatott Egyiptom királyának, hogy elszökött a nép, akkor megváltozott Fáraónak és szolgáinak a szíve a nép iránt és mondták: Mit is tettünk, hogy elbocsátottuk Izraelt, hogy ne szolgáljon bennünket? **6.** És befogatott szekérébe és népét magával vitte **7.** vett hatszáz kiválogatott szekeret és Egyiptom minden szekerét és vitézeket mindazokra. **8.** Az Örökkévaló pedig erőssé tette Fáraó, Egyiptom királya szívét és ez üldözte Izrael fiait. Izrael fiai pedig felemelt kézzel mentek ki! **9.** És az egyiptomiak üldözték őket és elérték őket, amint táboroznak a tenger mellett, Fáraó minden szekérének lova, lovasai és serege Pi-Háchirósznál, Baál-Cefón előtt. **10.** Midőn Fáraó közeledett, felvetették Izrael fiai szemeiket és íme, Egyiptom vonul utánuk; akkor nagyon féltek és kiáltottak Izrael fiai az Örökkévalóhoz. **11.** Mózesnek pedig mondták: Vajon mivel nincsenek sírok Egyiptomban, hoztál el bennünket, hogy meghaljunk a pusztában? Mit is tettél velünk, hogy kivezettél bennünket Egyiptomból? **12.** Nem-e ez az a beszéd, amit szoltunk hozzád Egyiptomban, mondván: Hagyj bennünket és hadd szolgáljuk mi Egyiptomot, mert jobb nekünk szolgálni Egyiptomot, mint meghalunk a pusztában! **13.** De Mózes mondta a népnek: Ne féljetek, álljatok veszteg és lássátok az Örökkévaló segítségét, melyet veletek cselekszik ma, mert amint láttátok az egyiptomiakat ma, úgy nem fogjátok többé őket látni soha sem! **14.** Az Örökkévaló fog harcolni értetek, ti pedig hallgassatok!

15. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izrael fiaihoz, hogy vonuljanak. **16.** Te pedig emeld fel botodat és nyújtsd ki kezedet a tenger felé és hasítsd ketté, hogy menjenek Izrael fiai a tenger közepén, szárazon. **17.** Én pedig, íme én erőssé teszem az egyiptomiak szívét, hogy bemenjenek utánuk és dicsőséget szerzek Fáraó által és egész serege által, szekere és lovasai által; **18.** és megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn dicsőséget szerzek Fáraó által, szekere és lovasai által. **19.** És elvonult Isten angyala, aki járt Izrael tábora előtt és ment mögójük és elvonult a felhőoszlop előttük és állott mögójük; **20.** így jutott Egyiptom tábora és Izrael tábora közé - volt felhő meg sötétség - és megvilágította az éjjelt hogy nem közeledett egyik a másikhoz egész éjjel. **21.** Mózes pedig kinyújtotta kezét a tenger fölé és hajtotta az Örökkévaló a tengert hatalmas keleti széllel egész éjjelen át és szárazzá tette a tengert; így hasadtak ketté a vizek. **22.** És bementek Izrael fiai a tenger közepébe, szárazon; a víz pedig volt nekik fal gyanánt jobbjukról és baljukról. **23.** Az egyiptomiak pedig üldözték őket és bement utánuk Fáraó minden lova, szekere és lovasa a tenger közepébe. **24.** És volt a reggeli órszakban letekintett az Örökkévaló az egyiptomiak táborára tűz és felhőoszlopban és megzavarta Egyiptom táborát. **25.** Ez kivette szekereinek kerekeit és vontatta nehezen; és mondta Egyiptom: Hadd meneküljek Izrael elől, mert az Örökkévaló harcol értük Egyiptom ellen.

26. Az Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tenger fölé, hogy visszatérjen a víz Egyiptomra, szekérére és lovasaira. **27.** Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé és a tenger visszatért reggel felé az ő erejébe, az egyiptomiak pedig menekültek vele szembe; és beledöntötte az Örökkévaló az egyiptomiakat a tenger közepébe. **28.** A vizek pedig visszatértek és elborították a szekeret, meg a lovasokat, Fáraó egész seregét, akik utánuk jöttek a tengerbe; nem maradt meg közülük egy sem. **29.** Izrael fiai pedig átmentek szárazon a tenger közepében és a víz volt számukra fal gyanánt, jobbjukról és baljukról. **30.** És

megsegítette az Örökkévaló aznap Izraelt Egyiptom kezéből; és Izrael látta az egyiptomiakat holtan a tenger partján. **31.** Izrael látta a nagy hatalmat, amellyel cselekedett az Örökkévaló az egyiptomiak ellen és félté a nép az Örökkévalót; és hittek az Örökkévalóban és Mózesben, az ő szolgájában.

15. fejezet

Dal a Sástengernél

1. Akkor énekelte Mózes és Izrael fiai ezt az éneket az Örökkévalónak és szóltak, mondván: Hadd énekelek az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte. **2.** Erősségem és énekem Isten, ő lett nekem segedelmem. Ez az én Istenem, őt dicsóítem atyám Istene, őt magasztalom. **3.** Az Örökkévaló, a harc ura, Örökkévaló a neve! **4.** Fáraó szekereit és seregét a tengerbe vetette és válogatott vitézei elmerültek a nádistengerben. **5.** A mélységek borítják őket, leszálltak a habokba, mint a kő. **6.** Jobbod, Örökkévaló! dicső erőben; jobbod, Örökkévaló! összezúzza az ellent. **7.** Fenséged nagyságával lerontod támadóidat, kibocsátod haragodat és megemészti őket, mint a tarlót. **8.** Orrod leheletétől feltorlódtak a vizek, megálltak mint a fal a hullámok, megmerevedtek a mélységek a tenger szívében. **9.** Szólt az ellen: Üldözöm, elérem, zsákmányt osztok, betelik velük lelkem; kirántom kardom, kiirtja őt kezem! **10.** Fújtál leheleteddel: elborította őt a tenger; elsüllyedtek, mint az ólom a hatalmas vizekben. **11.** Ki olyan, mint te, a hatalmasak között, Örökkévaló! Ki olyan, mint te, dicső a szentségben, félelmetes dicsőségű csodatevő. **12.** Kinyújtottad jobbodat: elnyelte őt a föld. **13.** Kegyelmeddel vezetted a népet, melyet megváltottál, hatalmaddal szentséged lakába. **14.** Népek hallották és reszkettek, remegés fogta el Pelesesz lakóit. **15.** Akkor megrémültek Edóm törzsfői, Móáb hatalmasait elfogta a rettegés, elcsüggedtek Kanaán lakói mind. **16.** Rájuk borult félelem és rettegés, karod nagyságától elnémultak, mint a kő; míg átvonul a te néped, Örökkévaló! míg átvonul a nép, melyet szereztél. **17.** Elviszed és ülteted birtokod hegyére, a helyre, melyet lakóhelyednek alkottál, Örökkévaló! a szentélybe, Uram; melyet kezeid készítettek. **18.** Az Örökkévaló uralkodik mindörökké! **19.** Mert bement Fáraó lova szekerekével és lovasaival a tengerbe, és az Örökkévaló visszahozta rájuk a tenger vizét; Izrael fiai pedig átmentek a szárazon a tenger közepében.

20. És vette Mirjám, a prófétanő, Áron nővére a dobot kezébe, és kimentek mind a nők utána dobokkal és körtáncsal. **21.** És Mirjám elkezdte nekik: Énekeljete az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte.

Vonulás a Szinájhoz

Izrael Márában és Élimben

22. És elindította Mózes Izraelt a nádistengertől és mentek Súr pusztájába; mentek három napig a pusztában és nem találtak vizet. **23.** Elérkeztek Móróba, de nem tudtak vizet inni Móróból, mert keserű volt az, azért nevezték el Mórónak (keserű). **24.** És zúgolódott a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? **25.** Ő pedig kiáltott az Örökkévalóhoz és az Örökkévaló mutatott neki egy fát; ő beledobta a vízbe és édes lett a víz. Ott adott neki törvényt és jogot, és ott megkísértette őt. **26.** És mondta: Ha hallgatni fogsz az Örökkévaló, a te Istened szavára és azt, ami helyes az ő szemeiben teszed, figyelsz parancsolataira, megőrzöd mind a törvényeit: mindama betegséget, melyet Egyiptomra bocsátottam, nem fogom rád bocsátani, mert én vagyok az Örökkévaló, a te gyógyítód.

27. És elérkeztek Élimbe, ott pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma; és táboroztak ott a víz mellett.

16. fejezet

A manna

1. És elvonultak Élimből és elérkezett Izrael fiainak egész községe Szin pusztájába, mely Élim és Szináj között van, tizenötödik napján a második hónapnak, hogy Egyiptom országából kivonultak. **2.** És zúgolódott Izrael fiainak egész községe Mózes és Áron ellen a pusztában; **3.** és mondták nekik Izrael fiai: Vajha meghaltunk volna az Örökkévaló keze által Egyiptom országában, midőn ültünk a húsos fazék mellett, midőn ehettünk kenyeret a jóllakásig; mert ti kihoztatok bennünket a pusztába, hogy megöljétek ezt az egész gyülekezetet éhség által.

4. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én hullatok nektek kenyeret az égből; menjen ki a nép és szedje a napravalót a maga napján, hogy megkísértsem, vajon jár-e tanom értelmében, vagy sem? **5.** És lesz a hetedik napon, akkor készítsék el amit bevisznek és lesz kétszerese annak, amit naponként szednek. **6.** És mondta Mózes meg Áron Izrael minden fiainak: Este majd megtudjátok, hogy az Örökkévaló vezetett ki benneteket Egyiptom országából; **7.** reggel pedig majd látjátok az Örökkévaló dicsőségét, mivelhogy meghallotta zúgolódásotokat az Örökkévaló ellen; mi pedig mik vagyunk, hogy ellenünk zúgolódtok? **8.** És mondta Mózes: Azáltal, hogy ad az Örökkévaló nektek este húst, hogy egyetek és kenyeret reggel, hogy jóllakjatok; mivelhogy hallotta az Örökkévaló zúgolódásotokat, mellyel zúgolódtok ellene, mi pedig, mik vagyunk? Nem ellenünk van a ti zúgolódásotok, hanem az Örökkévaló ellen. **9.** És mondta Mózes Áronnak: Mondd Izrael fiai egész községének: Lépjetek oda az Örökkévaló színe elé, mert meghallotta zúgolódásotokat. **10.** És volt, midőn, Áron szólt Izrael fiai egész községéhez, a pusztá felé fordultak; és íme, az Örökkévaló dicsősége megjelent a felhőben.

11. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12.** Hallottam Izrael fiai zúgolódását; szólj hozzájuk, mondván: Estefelé esztek majd húst és reggel jóllaktok majd kenyérral, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **13.** És volt este, fölszállt a fűj és elborította a tábort; reggel pedig volt harmatréteg a tábor körül. **14.** Midőn fölszállt a harmatréteg, íme, a pusztá színén valami apró szemcsés, apró, mint a dér a földön. **15.** Midőn látták Izrael fiai, mondták egymásnak: Mi ez? Mert nem tudták, hogy mi az. És mondta nekik Mózes: Ez a kenyér, melyet az Örökkévaló adott nektek eledelül. **16.** Ez az a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Szedjétek belőle, kiki étke szerint, egy ómert fejenként, lelkeitek száma szerint, kiki a sátrában levők számára vegyetek. **17.** És így cselekedtek Izrael fiai és szedtek, ki többet, ki kevesebbet. **18.** És megmérték az ómerrel és nem volt fölöslege annak, ki többet szedett, aki pedig kevesebbet szedett, annak nem volt fogyatkozása; kiki az ő étke szerint szedett. **19.** És mondta nekik Mózes: Senki se hagyjon meg belőle reggelig. **20.** De nem hallgattak Mózesre és meghagytak némelyek belőle reggelig, de megférgesedett és megbűzhödött; és haragudott rájuk Mózes, **21.** Így szedték azt minden reggel, kiki az ő étke szerint; midőn pedig melegen süttött a nap, elolvadt. **22.** És volt a hetedik napon, szedtek kétszeres kenyeret, két ómert egynek; és eljöttek a község minden fejedelmei és tudtára adták Mózesnek. **23.** És ő mondta nekik: Ez az, amit szólt az Örökkévaló: Nyugalom, szent szombat lesz az Örökkévalónak holnap; amit sütni akartok, süssétek meg és amit főzni akartok, főzzétek meg, az egész fölösleget pedig tegyétek el magatoknak megőrzésre, reggelre. **24.** És eltették azt reggelre, amint parancsolta Mózes és nem bűzhödött meg és féreg sem volt benne. **25.** És mondta Mózes: Egyétek meg ma, mert szombat van ma az Örökkévalónak; ma nem találjátok azt a mezőn. **26.** Hat napon át szedjétek azt, de a hetedik napon szombat van; nem lesz azon. **27.** És volt a hetedik napon, kimentek a nép közül, hogy szedjenek, de nem találtak. **28.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Meddig vonakodtok még megőrizni parancsolataimat és tanaimat! **29.** Lássátok, hogy az Örökkévaló adta nektek a szombatot, azért ad nektek a hetedik napon két napi kenyeret; maradjatok kiki a helyén, ne menjen ki senki az ő helyéből a hetedik napon. **30.** És nyugodott a nép a hetedik napon. **31.** És elnevezte Izrael háza mannának; az pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, fehér és íze olyan, mint a mézeskalácsé.

32. És mondta Mózes: Ez a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Egy tele ómerrel legyen belőle megőrzésre nemzedékeiteknek, hogy lássák a kenyeret, melyet enni adtam nektek a pusztában, midőn kivezetlek benneteket Egyiptom országából. **33.** És mondta Mózes Áronnak:

Vegyél egy palackot és tegyél bele egy tele ómerrel mannát, és tedd azt az Örökkévaló színe elé megőrzésre nemzedékeiteknek. **34.** Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, odatette Áron a bizonyosság elé megőrzésre. **35.** Izrael fiai pedig ették a mannát negyven évig, amíg elértek lakott földre; a mannát ették, amíg elértek Kanaán országának határára. **36.** Az ómer pedig egy tized éfó volt.

17. fejezet

Mózes vizet fakaszt a sziklából Hórénbnél

1. És elvonult Izrael fiainak egész községe Szin pusztájából vonulásaik szerint az Örökkévaló parancsára; és táborozott Refidimben, de nem volt víz, hogy igyék a nép. **2.** És pörlekedett a nép Mózesrel és mondta: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk! És mondta nekik Mózes: Mit pörlekedtek velem, és mit kísértitek meg az Örökkévalót? **3.** És szomszójáhozott ott a nép vízre és zúgolódott a nép Mózes ellen, és mondta: Miért is hoztál fel bennünket Egyiptomból, hogy megölj engem és gyermekeimet és nyájaimat szomszúság által? **4.** És kiáltott Mózes az Örökkévalóhoz, mondván: Mit tegyek e néppel? Kevés híja, és megköveznek engem. **5.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vonulj a nép előtt és vegyél magaddal Izrael vénei közül, meg botodat, mellyel megverted a folyamot, vedd kezedbe és menj! **6.** Íme, én állok majd előtted ott a sziklán, a Chóreben, üss a sziklára és kijön abból víz és majd iszik a nép. Mózes így cselekedett Izrael vénei szeme láttára. **7.** És elnevezte a helyet Mászó (megkísértés) és Merivó (pörlekedés), Izrael fiainak pörlekedése miatt és mivelhogy megkísértették az Örökkévalót, mondván vajon közepettünk van-e az Örökkévaló, vagy nincs?

Harc az amálékítákkal

8. És eljött Amálét és harcolt Izraellel Refidimben. **9.** És mondta Mózes Józsuának: Válassz ki nekünk férfiakat és menj, harcolj Amálek ellen; holnap odaállok én a domb tetejére is az isteni bot kezemben. **10.** Józua úgy cselekedett, amint mondta neki Mózes; hogy harcoljon Amálek ellen; Mózes, Áron, meg Chúr fölmentek a domb tetejére. **11.** És volt, mikor Mózes fölemelte a kezét, akkor erősebb volt Izrael és mikor leeresztette kezét, akkor erősebb volt Amálek. **12.** Mózes kezei pedig nehezek voltak, vettek tehát egy követ, alátették és órá ült; Áron pedig és Chúr támasztották kezeit, innen egyik és onnan egyik. Így voltak kezei kitarók naplementéig. **13.** És Józua meggyengítette Amálékot és népét a kard élével.

14. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Írd fel ezt emlékül a könyvbe és tedd Józua füleibe; hogy el fogom törölni Amálék emlékét az ég alól. **15.** Mózes pedig épített oltárt és elnevezte: Az Örökkévaló az én zászlóm! **16.** És mondta: Mert Isten trónusán a kéz, hogy harca van az Örökkévalónak Amálék ellen, nemzedékről nemzedékre.

Jitró (2Mózes 18–20.)

18. fejezet

Jitró látogatása

1. Midőn hallotta Jitró, Midján papja, Mózes apósa mindazt, amit Isten tett Mózesrel és Izraellel, az ő népével, hogy kivezette az Örökkévaló Izraelt Egyiptomból; **2.** akkor vette Jitró, Mózes apósa Cippórát, Mózes feleségét, miután ez elküldöttje volt, **3.** és két fiát, akik közül az egyiknek a neve Gersóm, mert azt mondta: idegen voltam, idegen földön; **4.** a másikkal a neve pedig Eliezer: mert atyám Istene volt segítségemre és megmentett Fáraó kardjából. **5.** És eljött Jitró, Mózes apósa és fiai, meg felesége Mózeshez a pusztába, ahol táborozott az Isten hegyénél. **6.** És megüzente Mózesnek: Én, apád, Jitró jövök hozzád, meg feleséged és két fia velem. **7.** És Mózes kiment az ő apósa elé, leborult és megcsókolta őt és kérdezték egymást jólétük felől, azután bementek a sátorba. **8.** Mózes elbeszélte az apjának mindazt, amit az Örökkévaló tett Fáraóval és Egyiptommal Izrael miatt; mindazt a fáradságot, mely őket érte az úton, de megmentette őket az Örökkévaló. **9.** És Jitró örült mindama jó miatt, amit az Örökkévaló tett Izraellel, hogy megmentette Egyiptom kezéből. **10.** És mondta Jitró: Áldassék

az Örökkévaló, ki megmentett benneteket Egyiptom kezéből és Fáraó kezéből; aki megmentette a népet Egyiptom keze alól! **11.** Most tudom, hogy nagyobb az Örökkévaló minden isteneknél; mert amely dologgal vétkeztek, (az jött) rájuk. **12.** És hozott Jitró, Mózes apósa égőáldozatot és vágóáldozatokat Istennek; és eljött Áron, meg Izrael minden véne, hogy egyenek kenyeret Mózes apjával Isten színe előtt.

13. És volt másnap, leült Mózes törvényt tenni a nép között; és ott állt a nép Mózes körül reggeltől estig. **14.** És látta Mózes apósa mindazt, amit az tesz a néppel, és mondta: Micsoda dolog ez, amit te teszel a néppel? Miért ülsz te egyedül és az egész nép áll körülötted reggeltől estig? **15.** És mondta Mózes az ő apjának: Mivelhogy eljön hozzám a nép, hogy megkérdezze Istent. **16.** Ha ügyük van; eljönnek hozzám és én ítélek ember és társa között, és ismertetem Isten törvényeit és tanait. **17.** És mondta neki Mózes apósa: Nem jó a dolog, amit te teszel. **18.** El fogsz lankadni te is, meg a nép is, mely nálad van, mert túlságos nehéz a dolog neked, nem bírod azt végezni egyedül. **19.** Most tehát hallgass szavamra, tanácsot adok neked, Isten pedig legyen veled! Te légy a nép számára Istennel szemben és vidd te a dolgokat Isten elé. **20.** És világítsd meg nekik a törvényeket és tanokat, ismertesd meg velük az utat, melyen járjanak és a cselekedetet, melyet cselekedjenek. **21.** Te pedig szemelj ki az egész népből derék férfiakat, istenfélőket, igaz férfiakat, kik gyűlölik a haszonlesést, és tedd feléjük ezek tisztjeivé, százak tisztjeivé, ötvenek tisztjeivé és tizek tisztjeivé. **22.** Ők tegyenek törvényt a nép között minden időben és lesz, minden nagy ügyet hozzanak el hozzád, de minden kis ügyben ítéljenek ők; így könnyíts magadon és ők viseljék veled (a terhet). **23.** Ha ezt a dolgot megteszed és Isten megparancsolja neked, akkor megállhatsz és az egész nép is helyére jut békében. **24.** És Mózes hallgatott az ő apósa szavára és megtett mindent, amit mondott. **25.** Kiválasztott Mózes derék férfiakat egész Izraelből és tette őket főnökökké a nép fölé, ezek tisztjeivé, százak tisztjeivé, ötvenek tisztjeivé és tizek tisztjeivé, **26.** hogy törvényt tegyenek a nép között minden időben; a nehéz dolgot elviszik Mózeshez, minden kis dologban pedig ítélnek ők. **27.** És elbocsátotta Mózes az ő apját, és ez elment az országába.

19. fejezet

Előkészületek a szinaji szövetségre

1. A harmadik hónapban, hogy Izrael fiai kivonultak Egyiptom országából, aznap eljutottak Szináj pusztájába. **2.** Elvonultak Refidimből és eljutottak Szináj pusztájába, és táboroztak a pusztában; ott táborozott Izrael a hegygel szemben. **3.** Mózes pedig fölment Istenhez és szólította őt az Örökkévaló a hegyről, mondván: Így szólj Jákob házához, és add tudtára Izrael fiainak. **4.** Ti láttátok, mit tettem Egyiptommal, hogy vittelek benneteket sasszárnyakon és elhoztalak benneteket hozzám. **5.** Azért most, ha hallgattok szavamra és megőrzitek szövetségemet, akkor lesztek az én kiváló tulajdonom mind a népek közül, bár enyém az egész föld. **6.** És ti legyetek nekem papok birodalma és szent nép! ezek a szavak, melyeket elmondja Izrael fiainak. **7.** Mózes elment és szólította a nép véneit; eléjük terjesztette mind a szavakat, melyeket parancsolt neki az Örökkévaló. **8.** És felelt az egész nép egyetemben és mondta! Mindent, amit az Örökkévaló szólt, megteszünk Mózes visszavitte a nép szavait az Örökkévalóhoz. **9.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én eljövök hozzád felhő sűrűjében, hogy meghallja a nép, midőn veled beszélek és benned is higgyenek örökké. És Mózes hírül vitte a nép szavait az Örökkévalónak. **10.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj a néphez és szenteld meg őket ma és holnap, és mossák meg ruháikat. **11.** Legyenek készen a harmadik napra, mert a harmadik napon leszáll az Örökkévaló az egész nép szeme láttára a Szináj hegyére. **12.** Te pedig vonj határt a népnek, mondván: Őrizkedjetek, fogy fel ne menjetek a hegyre és hogy ne érintsétek annak szélét. Bárki érinti a hegyet, ölessék meg. **13.** Ne érintse őt kéz, hanem köveztesse meg, vagy lövessék agyon, akár barom, akár ember, ne maradjon életben. Midőn huzamosan szól a harsona, akkor felmehetnek ők a hegyre. **14.** És lement Mózes a hegyről a néphez; megszentelte a népet és megmosták ruháikat. **15.** És mondta a népnek: Legyetek készen harmadnapra, ne közeledjetek asszonyhoz.

16. És volt a harmadik napon, midőn reggel lett, akkor volt mennydörgés; és villámlás és sűrű felhő a hegyen és igen erős harsona hang; és megrémült az egész nép, mely a táborban volt. **17.** És Mózes kivezette a népet Isten elé a táborból, és megálltak a hegy tövében. **18.** A

Szináj hegye pedig egészben füstölgött, mivelhogy leszállott rá az Örökkévaló tűzben; és felszállt füstje, mint a kemence füstje és az egész hegy nagyon megrendült. **19.** És volt, a harsona hangja folyvást erősebb lett; Mózes beszél, Isten pedig felel neki hangosan. **20.** Az Örökkévaló leszállt a Sináj hegyére, a hegy tetejére és szólította az Örökkévaló Mózeset a hegy tetejére; és Mózes felment. **21.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj le, intsd meg a népet, hogy, ne rontsanak előre az Örökkévalóhoz, hogy lássanak és elesnék közülük sok. **22.** És a papok is, kik közel lépnek az Örökkévalóhoz; szenteljék meg magukat, nehogy rájuk törjön az Örökkévaló. **23.** És mondta Mózes az Örökkévalónak: A nép nem jöhet fel a Sináj hegyére, mert Te megintettél bennünket, mondván: Vonj határt a hegy körül és szenteld meg. **24.** És mondta neki az Örökkévaló: Eredj, menj le, azután jöjj fel te, meg Áron veled; de a papok és a nép ne rontsanak előre, hogy felmenjenek az Örökkévalóhoz, nehogy rájuk törjön. **25.** Mózes lement a néphez és megmondta nekik.

A tíz parancsolat

20. fejezet

Az első tábla: Kötelességeink Istennel szemben

Az első parancsolat: Isten uralmának elismerése

1. És Isten elmondta mindezeket az igéket, mondván: **2.** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek Egyiptom országából, a rabszolgák házából.

Második parancsolat: Isten egysége és szellemisége

3. Ne legyenek neked más isteneid az én színem előtt. **4.** Ne csinálj magadnak faragott képet, sem bármely alakját annak, mi az égben van, fenn és ami a földön van, alatt és ami a vízben van, a föld alatt. **5.** Ne borulj le előttük és ne szolgálj azokat; mert én az Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, ki megbüntetem az atyák vétkeit a gyermekekben, harmad- és negyedíziglen, akik engem gyűlölnék; **6.** de szeretetet gyakorlok ezeríziglen azokkal, akik engem szeretnek és megőrzik parancsolataimat.

A harmadik parancsolat: Hamis és fölösleges eskü ellen

7. Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert nem hagyja büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejti az ő nevét hiába.

A negyedik parancsolat: A szombat

8. Emlékezzél meg a szombat napjáról, hogy megszenteljed azt. **9.** Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; **10.** de a hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se barmod, se idegened, ki kapuidban van. **11.** Mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van és megnyugodott a hetedik napon; azért áldotta meg az Örökkévaló a szombat napját és megszentelte azt.

Az ötödik parancsolat: A szülők tisztelete

12. Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú életű legyél a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad.

A második tábla: Kötelességek az emberek iránt

A hatodik parancsolat: az emberi élet szentsége

13. Ne ölj!

A hetedik parancsolat: a házasság szentsége

Ne törj házasságot!

A nyolcadik parancsolat: A vagyon szentsége

Ne lopj!

A kilencedik parancsolat: Hamis tanúskodás ellen

Ne vallj felebarátod ellen, mint hamis tanú.

Tizedik parancsolat: Mohó kívánság ellen

14. Ne kívánd meg felebarátod házát! Ne kívánd meg felebarátod feleségét, szolgáját, szolgálóját, ökrét, szamarát, semmit se, ami felebarátodé!

A kinyilatkoztatás hatása

15. És az egész nép látta a mennydörgést, a lángokat és a harsona hangját és a hegyet, amint füstölög; midőn látta a nép, megrendült és megállt a távolban. **16.** És mondták Mózesnek: Beszélj te velünk, hogy halljuk, de ne beszéljen velünk Isten, hogy meg ne haljunk. **17.** De Mózes mondta a népnek: Ne féljete, mert azért, hogy megkísértsen benneteket, jött az Isten és azért, hogy legyen az ő félelme rajtatok, hogy ne vétkezzetek. **18.** A nép tehát állt a távolban, Mózes pedig odalépett a fellegethhez, ahol az Isten volt.

Hogyan kell Istent imádni

19. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Így szólj Izrael fiaihoz: Ti láttátok, hogy az égből beszéltem veletek: **20.** Ne csináljatok mellettem ezüst isteneket, meg arany isteneket ne csináljatok magatoknak. **21.** Földből való oltárt csinálj nekem és áldozd fel azon égőáldozataidat; és békeáldozataidat, juhodat és marhádat; minden helyen; ahol engedem említeni nevemet, eljövök hozzád és megáldalak téged. **22.** Ha pedig kőoltárt csinálsz nekem, ne építsd faragott kövekből, mert vasadat emelted rá és megszenteltelenítetted azt. **23.** És ne menj fel lépcsőn az én oltáromra, hogy fel ne fedessék meztelenséged rajta.

Mispátim (2Mózes 21–24.)

21. fejezet.

Polgári törvénykezés

Személyi jog

1. Es ezek a rendeletek, melyeket eléjük tegyél:

A héber rabszolga

2. Ha vásárolsz héber szolgát, hat évig szolgáljon: a hetedikben pedig menjen szabadon, ingyen. **3.** Ha egymagában jön, egymagában menjen el; ha nős férfi, menjen felesége vele. **4.** Ha ura ad neki feleséget és ez szült neki fiaikat vagy leányokat, az asszony és az ő gyermekei legyenek az uráé, ő pedig menjen el egymagában. **5.** Ha azonban azt mondja a szolga: Szeretem uramat, feleségemet és gyermekeimet, nem megyek el szabadon, **6.** akkor vezesse őt az ura a bírákhoz és vezesse oda az ajtóhoz vagy az ajtófélfához, és fúrja át ura az ő fülét az árral és szolgálja őt örökké.

7. Ha pedig eladja valaki az ő leányát szolgálóul, ez ne menjen el; mint a szolgák elmennek. **8.** Ha visszatetszik az ő ura szemeiben, aki magának szánta, akkor váltassa ki; idegen népnek eladni nincs hatalma, miután hűtlen volt hozzá. **9.** Ha pedig fiának szánja őt, a lányok joga szerint cselekedjék vele. **10.** Ha másikat vesz magának, amannak élelmezését, ruházását és lakását ne vonja meg. **11.** Ha pedig ezt a hármat nem cselekszi vele, úgy menjen el az ingyen, váltságpénz nélkül.

A gyilkosságról szóló törvények

12. Aki úgy megver valakit, hogy az meghal, ölessék meg. **13.** Ha pedig nem lesett rá, de Isten juttatta az ő kezébe, akkor rendelek neked helyet, ahová meneküljön. **14.** Ha valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy megölje orvul, oltárom mellől vedd el őt, hogy meghaljon.

Szülők ellen elkövetett bűnök. Gyermekrablás

15. Aki megveri az atyját vagy az anyját, ölessék meg.

16. Aki embert lop, hogy eladja azt és megtalálják a kezében, ölessék meg.

17. Aki átkozza az atyját vagy az anyját, ölessék meg.

Jogtalanságok személyek ellen

18. És ha pörlekednek férfiak és egyik megüti a másikat kővel vagy ököllel és az nem hal meg, de ágyba esik. **19.** Ha felkel és jár az utcán mankóján, akkor büntetlen legyen, aki megütötte, csak mulasztását térítse meg és gyógyíttassa meg.

20. Ha pedig valaki úgy megveri az ő szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy meghal keze alatt, toroltassék meg rajta. **21.** De ha egy napig, vagy két napig életben marad akkor ne toroltassék meg, mert az ő pénze az.

22. Midőn dulakodnak férfiak és meglöknek egy viselő asszonyt, úgy, hogy elmegy magzata, de veszedelem nincs, akkor bírságotassék meg, amint kiszabja rá az asszony férje és adja meg a bírák útján. **23.** Ha azonban veszedelem lesz, akkor adj lelket lélekért, **24.** szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért, **25.** égetést égetésért, sebet sebért, kékfoltot kékfoltért.

26. Ha pedig valaki úgy üti meg szolgája szemét, vagy szolgálója szemét, hogy megrontja azt, szabadon bocsássa el a szeméért. **27.** Ha pedig szolgája fogát, vagy szolgálója fogát üti ki, szabadon bocsássa el a fogáért.

Sérülés, melyet állat okozott

28. És ha megöklel egy ökör férfit vagy nőt, úgy, hogy ez meghal: köveztessék meg az ökör és ne egyék meg a húsát, az ökör gazdája azonban büntetlen. **29.** De ha öklelős ökör az tegnapiról tegnapelőtről és megintetett az ő gazdája és még sem őrzi, és megölt férfit vagy nőt: Az ökör köveztessék meg és gazdája is ölessék meg. **30.** Ha váltságdíjat vetnek ki rá, akkor adja meg lelkének váltságát egészen úgy, amint kivetik rá. **31.** Ha fiút öklel meg, vagy leányt öklel meg, e rendelet szerint bánjanak el vele. **32.** Ha szolgát öklel meg az ökör vagy szolgálói, harminc sékel ezüstöt adjon azok urának és az ökör köveztessék meg.

Vagyon elleni vétségek

Vigyázatlanságból vagy állat által

33. És ha valaki nyit vermet, vagy ha ás valaki vermet és nem fedi azt be, és beleesik ökror vagy szamar: **34.** A verem gazdája fizesse meg, árát térítse meg az urának és az elhullott az övé legyen.

35. Ha pedig valakinek ökre megrúgja felebarátjának ökrét, úgy, hogy ez elhull, akkor adják el az élő ökröt és felezzék meg az árát és az elhullottat is felezzék meg. **36.** Ha ismeretes volt, hogy öklelős ökror az tegnapiól tegnapelőttről és még sem őrzi gazdája, akkor fizessen ökröt ökörért, az elhullott pedig az övé legyen.

Lopás

37. Ha valaki lop ökröt vagy bárányt és levágja azt, vagy eladja: öt marhát fizessen az ökörért és még juhot a bárányért.

22. fejezet

1. Ha a betörésen rajta érik a tolvajt és úgy megverik, hogy meghal, nincs miatta vérbűn; **2.** ha rásütött a nap, vérbűn van miatta. Fizessen (a tolvaj), ha pedig nincs neki, adassék el az ő lopásáért. **3.** Ha megtalálják kezében a lopott dolgot, akár ökröt, akár szamarat vagy juhot élve, kétszerannyit fizessen.

Legeltetés vagy tűz által okozott kár

4. Ha lelegeltet valaki mezőt vagy szőlőt, rábocsátja ugyanis marháját és legelteti másnak a mezején: mezejének legjavából és szőlőjének legjavából fizessen. **5.** Ha tűz támad és ér töviseket és főlemészt asztagot, vagy lábán álló gabonát, vagy mezőt, fizesse meg az, aki a tüzet gyújtotta.

Az őrizetbe adott dolgok törvényei

6. Ha ad valaki felebarátjának pénzt vagy edényeket megőrzés végett és ellopták annak a férfiúnak a házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétszerannyit; **7.** de ha nem találják meg a tolvajt, lépjen oda a ház ura a bíróhoz, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja jószága után. **8.** Minden vétség ügyében, akár ökror, akár szamar, akár juh, akár ruha, akár elveszett dolog, amelyre azt mondja (a károsult), hogy ez az, a bíró elé jöjjön mindkettőjük ügye; akit elmarasztalnak a bírák, az fizessen kétszerannyit az ő felebarátjának.

9. Ha ad valaki felebarátjának szamarat, vagy ökröt, vagy juhot, vagy bármi barmot megőrzés végett és ez elhullott, vagy megsérült, vagy elfogatott és senki sem látta, **10.** Az Örökkévalóra tett eskü legyen kettőjük között, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja jószága után; és ezt fogadja el annak gazdája és ő ne fizessen. **11.** De ha ellopják tőle, fizesse meg gazdájának. **12.** Ha széttépetett, hozza el azt tanú gyanánt; a széttépettet ne fizesse meg.

13. Ha pedig kölcsönkér valaki felebarátjától (barmot) és ez megsérül vagy elhull, gazdája pedig nincs vele, fizesse meg. **14.** Ha gazdája vele van, ne fizesse meg; ha bérelt volt, bérébe megy.

Erkölcsei vétkek

Csábítás

15. Ha valaki elcsábít hajadont, ki nincs eljegyezve és vele marad, jegybérrel vegye el magának feleségül; **16.** ha vonakodik az atyja, hogy neki adja, akkor mérjen le ezüstöt a hajadonok jegybére szerint.

Varázslás

17. Varázslónőt ne hagyj életben.

Szodomitizmus

18. Mindenki, ki barommal hál, ölessék meg.

Poleitizmus

19. Aki isteneknek áldoz, pusztítassék el; kivéve az Örökkévalónak egyedül.

A gyengék elnyomása

20. Az idegent el ne nyomd és ne szorongasd őt, mert idegenek voltatok ti Egyiptom országában. **21.** Egy özvegyet és árvát se sanyargassatok. **22.** Mert ha sanyargatod őt, hogyha kiált majd hozzám, meg fogom hallgatni jajkiáltását; **23.** és fölgerjed haragom és megöllek benneteket karddal és a ti feleségeitek lesznek özvegyek és gyermekeitek árvák.

Kölcsönök és zálogok

24. Ha pénzt kölcsönzöl népemnek, a szegénynek melletted, ne légy irányában, mint a hitelező; ne vessetek rá kamatot. **25.** Ha zálogba veszed felebarátod ruháját, a naplemente előtt add vissza neki; **26.** mert az az egyedüli takarója, az ruhája testének, miben háljon? És lesz, ha kiált hozzám, meghallgatom, mert könyörületes vagyok én.

A bíró és az uralkodó iránti tisztelet

27. Bírakat ne átkozz és fejedelmet néped között ne szidalmazz.

Áldozat az első termésből

28. Gabonád és folyadékod adományát ne késleltesd; fiaid elsőszülöttét add nekem. **29.** Így tegyél ökröddel, juhoddal; hét napig maradjon az anyjánál, nyolcadik nap add nekem.

Tiltott étel

30. Szent emberek legyenek nekem; a mezőn széttépettnek húsát ne egyétek, a kutjának vessétek azt.

23. fejezet

Igazság a bíraskodásban

1. Ne hordjál hamis hírt! Ne fogj kezét a gonosszal, hogy tanú légy az erőszakra! **2.** Ne kövesd a sokaságot rosszra és ne vallj peres ügyben, hajolván a sokaság felé joghajlításra; **3.** A szegényt ne tüntesd ki pörében.

Az ellenség iránti szeretet

4. Ha rátalálsz ellenséged ökrére vagy szamarára, amely eltévedt, vidd azt neki vissza. **5.** Ha látod gyűlölőd szamarát leroskadva terhe alatt, távol legyen tőled, hogy magára hagyjad, segítsd fel vele együtt.

Pártatlanság a bíraskodásban

6. Ne hajlítsd el a te szűkölködőd jogát az ő peres ügyében. **7.** Hazug dologtól maradj távol; ártatlant és igazat meg ne ölj, mert én nem adok igazat a gonosznak. **8.** Megvesztegetést el ne fogadj, mert a megvesztegetés megvakítja az éleslátókat és elferdíti az igazak szavait. **9.** Idegent ne szorongass, hisz ti ismeritek az idegen lelkét, mert idegenek voltatok Egyiptom országában.

A szombati év és a szombati nap

10. Hat éven át vedd be földedet és gyűjtsd be termését; **11.** a hetedikben pedig engedd ugarnak és hagyd el, hogy egyék (termését) néped szűkölködői, és amit meghagynak, egye meg a mezei vad; így tegyél szőlőddel és olajfáddal. **12.** Hat napon át végezd munkádat, de a hetedik napon nyugodjál, hogy nyugodjék ökröd és szamarad és pihenjen szolgálód fia, meg az idegen.

13. És mindenben, amit mondtam nektek, legyetek óvatosak! Más istenek neveit ne említsétek; ne hallassék szádból.

Az év három zarándokünnepe

14. Háromízben ülj ünnepet nekem az évben: **15.** A kovásztalan kenyér ünnepét őrizd meg; hét napon át egyél kovásztalant, amint parancsoltam neked, a kalászerés hónapjának idején, mert abban vonultál ki Egyiptomból; és ne jelenjék meg senki színem előtt üresen. **16.** És az aratás ünnepét, munkád zsongóját, melyet elvetettél a mezőn; és a takarodás ünnepét, midőn végére jár az év, midőn betakarítod munkádat a mezőről. **17.** Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Úr, az Örökkévaló színe előtt.

18. Ne áldozd kovászos mellett áldozatom vérét, és ne maradjon éjjelen át ünnepi áldozatom zsiradéka, reggelig.

19. Földed zsongójának elsejét vidd az Örökkévaló, a te Istened házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében.

Intés

20. Íme, én küldök angyalt előtted, hogy megőrizzen téged az úton és hogy elvigyen arra a helyre, melyet én elkészítettem. **21.** Őrizkedjél tőle és hallgass szavára, ellene ne szegülj, mert ő nem fogja megbocsátani elpártolásotokat, mert nevem van benne. **22.** Hanem, ha hallgatni fogsz szavára és megteszed mindazt, amit mondok, akkor ellensége leszek a te ellenségeidnek és szorongatom a te szorongatóidat. **23.** Mert jár majd az én angyalom előtted és elvisz téged az Emórihoz, a Chittihez, a Perizihez; a Kánaánihoz, a Chivvihez és Jevúszizhoz; és én kipusztítom azt. **24.** Ne borulj le az ő isteneik előtt és ne szolgálj azokat, - és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint - hanem rombold le azokat és zúzd össze az ő oszlopaikat. **25.** És szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneteket, és ő megáldja a te kenyeredet és vizedet; és akkor eltávolítom a betegséget közeledből. **26.** Nem lesz idétlent szülő és magtalan asszony a te országodban; napjaid számát teljessé teszem. **27.** Félelmemet küldöm előtted és megzavarom mind a népet, amelyek közé te mész; és teszem, hogy mind a te ellenségeid hátat fordítanak neked. **28.** És küldöm a darazsat előtted, hogy előzze a Chivvit, a Kánaánit és Chittit előled. **29.** Nem űzöm el őt előled egy évben, hogy ne legyen az ország pusztaság és elszaporodjék ellened a mező vadja. **30.** Apránként űzöm el őt előled, amíg te megsaporodsz és birtokba veszed az országot. **31.** És teszem a te határodat a nádistengertől

a filiszteus tengerig és a pusztától a folyamig; mert kezetekbe adom az ország lakóit és te üződ azokat magad előtt. **32.** Ne köss velük, sem isteneikkel szövetséget. **33.** Ne lakjanak a te országodban, nehogy vétekre vígyenek téged ellenem, amidőn szolgálnád az ő isteneiket, mert ez törre lenne számodra.

24. fejezet

A szövetség szentesítése

1. Mózesnek pedig mondta: Menj fel az Örökkévalóhoz, te, Áron, Nádáb és ÁbiHU, meg hetvenen Izrael vénei közül, és boruljatok le távolról. **2.** Mózes lépjen oda egyedül es Örökkévalóhoz, de ők ne lépjenek oda, a nép pedig ne menjen fel vele. **3.** És Mózes eljött és elbeszélte a népnek az Örökkévaló minden szavait és mind a rendeleteket, a nép pedig felelt egyhangúlag és mondta: Mindama igéket, melyeket az Örökkévaló mondott, megtesszük. **4.** És felírta Mózes az Örökkévaló minden szavait és felkelt kora reggel és épített oltárt a hegy aljában és tizenkét oszlopot, Izrael tizenkét törzse szerint. **5.** És odaküldte Izrael fiainak ifjait és ők bemutattak égőáldozatokat és vágtak vágóáldozatokat, békeáldozatokul az Örökkévalónak tulkokat. **6.** Mózes pedig vette a vérnek felét és tepsikbe tette, a vér másik felét pedig ráhintette az oltárra. **7.** És vette a szövetség könyvét és felolvasta a nép füle hallatára, az pedig mondta: Mindent, amit az Örökkévaló szólt, megteszünk és meghallgatunk. **8.** Mózes pedig vette a vért, ráhintett a népre és mondta: Íme, a szövetség vére, amelyet kötött az Örökkévaló veletek mind a szavak szerint. **9.** És fölment Mózes meg Áron, Nádáb és ÁbiHU és hetvenen Izrael vénei közül. **10.** És látták Izrael Istenét; és lábai alatt olyasmi, mint fénylő száfir és mint maga az ég, oly tiszta. **11.** Izrael fiainak kiválasztottjaira pedig nem nyújtotta ki kezét; látták Istent és ettek és ittak.

12. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Jöjj fel hozzám a hegyre és légy ott; hadd adjam át neked a kőtáblákat, meg a tant és a parancsolatot, amelyet felírtam tanításukra. **13.** És felkerekedett Mózes meg Józsuá, az ő szolgája; és Mózes felment az Isten hegyére. **14.** A véneknek pedig mondta: Várjatok ránk itt, amíg mi visszatérünk hozzátok; és íme, Áron meg Chúr veletek van, akinek ügye van, lépjen oda hozzájuk. **15.** És Mózes felment a hegyre és a felhő befedte a hegyet. **16.** És nyugodott az Örökkévaló dicsősége Szináj hegyén, befedte ezt a felhő hat napon át, és szólította Mózes a hetedik napon a felhő közepéből. **17.** És az Örökkévaló dicsőségének jelenése, mint emésztő tűz a hegy tetején Izrael fiainak szeme láttára. **18.** És Mózes bement a felhő közepébe és felment a hegyre; és Mózes volt a hegyen negyven nap és negyven éjjel.

Terumá (2Mózes 25:1–27:19.)

25. fejezet

A szentély építéséhez való anyag

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak nekem: ajándékot; minden embertől, akit szíve arra ösztönöz, vegyétek el a nekem szánt ajándékot. **3.** És ez az ajándék, melyet tőlük elvegyetek: Arany, ezüst és réz; **4.** kék bíbor, piros bíbor, karmazsin és biszus, meg kecskeszőr; **5.** pirosra festett kosbőrök és táchásbőrök, meg sittimfa; **6.** olaj a világításra, illatszerek a kenetolajhoz és fűszeres füstölőszerhez; **7.** sóhámkövek és foglalókövek, az éfód és a mell dísz számára.

A szentély céljai

8. És készítsenek nekem szentélyt, hogy lakjam közepettük. **9.** Egészen úgy, amint én mutattam neked a hajlék mintáját és minden edényeinek mintáját, úgy készítsétek.

A frigyláda

10. És készítsenek ládát sittimfából; két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége és egy és fél könyök a magassága. **11.** És vond be azt tiszta arannyal, belülről és kívülről vond be azt; és készíts rá arany koszorút köröskörül. **12.** És önts számára négy arany karikát és tedd a négy szögletére; és pedig két karikát az egyik oldalára és két karikát a másik oldalára. **13.** És készíts rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal. **14.** Tedd be a rudakat a karikákba a láda oldalain, hogy vigyék a ládát azokon. **15.** A láda karikaiban legyenek a rudak, ne távozzanak azokból. **16.** És tedd a ládába a bizonysgot, amelyet majd adok neked.

17. És készíts födelet tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége. **18.** És készíts két kerubot aranyból; vert munkával készítsd azokat a födél két végén. **19.** Készíts pedig egy kerubot az egyik végén, innen, és egy kerubot a másik végén, amonnan; a födélből készítsétek a kerubokat, annak két végén. **20.** És legyenek a kerubok szárnyaikat kiterjesztve, felfelé, beborítva szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz fordulva; a födél felé legyen a kerubok arca. **21.** És tedd a födelet a ládára felülről; a ládába pedig tedd a bizonysgot, melyet majd adok neked. **22.** És én találkozom veled ott és elmondom neked a födélről, a két kerub közül, melyek a bizonysg ládáján vannak, mindazt, amit neked parancsolok Izrael fiai számára.

A szíkenyér asztala

23. És készíts asztalt sittimfából; két könyök a hossza, egy könyök a szélessége és egy és fél könyök a magassága. **24.** Vond be azt tiszta arannyal és készíts neki arany koszorút köröskörül. **25.** És készíts neki egy tenyéryi keretet köröskörül és készíts arany koszorút keretére köröskörül. **26.** És készíts neki négy arany karikát; és tedd a karikákat a négy sarokra, melyek négy lábánál vannak. **27.** A keret mellett legyenek a karikák tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. **28.** És készítsd a rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal, hogy vigyék azokon az asztalt. **29.** És készítsd az ő tálaikat, csészéiket, kannáikat és kancsóikat, amelyekkel italt áldoznak; tiszta aranyból készítsd azokat. **30.** És tegyél az asztalra (Isten) színe elé való kenyeret, színem előtt legyen állandóan.

A menóra

31. És készíts lámpát tiszta aranyból; vert munkával készíttessék a lámpás: szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai belőle legyenek. **32.** Hat ág jöjjön ki oldalából: a lámpás három ága az egyik oldalából, és a lámpás három ága a másik oldalából. **33.** Három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág, és három mandolaforma kehely másik ágon, gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból. **34.** És a lámpáson négy mandolaforma kehely, gombjai meg virágai. **35.** És egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle; a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból. **36.** Gombjaik és ágaik belőlük legyenek; az egész egy darabból verve, tiszta aranyból. **37.** És készítsd mécseit, hetet, hogy midőn felteszi mécseit, világítsanak az eleje felé. **38.** És hamvvveői, meg serpenyői tiszta aranyból. **39.** Egy kikkár tiszta aranyból készítsd azt, meg mind ez edényeket. **40.** Nézd meg és készítsd el, az ő mintájuk szerint, mely neked mutattatott a hegyen.

26. fejezet

A hajlák szőnyegei

1. A hajlákot pedig készítsd tíz szőnyegből, sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, kerubokkal, takácmunkával készítsd azokat. **2.** Egy szőnyeg hossza huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen mind a szőnyegeknek. **3.** Öt szőnyeg legyen összefűzve egymással és megint öt szőnyeg összefűzve egymással. **4.** És készíts hurkokat kék bíborból, az egyik szőnyeg szélére az összefűzés végén; és így készíts a szélső szőnyeg szélére is, a másik összefűzésnél. **5.** Ötven hurkot készíts az egyik szőnyegre és ötven hurkot készíts a szőnyeg szélére, mely a másik összefűzésnél van;

átellenben legyenek a hurkok egymással. **6.** És készíts ötven arany kapcsot; és fűzd össze a szőnyeget, egyiket a másikkal a kapcsok által, hogy a hajlék eggyé legyen.

A sátor további szőnyegei és takarói

7. És készíts kecskeszőr-szőnyeget sátor gyanánt a hajlék fölé; tizenegy szőnyeget készíts azokból. **8.** Egy szőnyeg hossza harminc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen a tizenegy szőnyegnek. **9.** És fűzz össze öt szőnyeget külön, meg hat szőnyeget külön; és hajtsd kétrétűen a hetedik szőnyeget a sátor előrésze felé. **10.** És készíts ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, mely a szélső az összefűzésben és ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, a másik összetűzésnél. **11.** És készíts rézkapcsokat, ötvenet, és tedd a kapcsokat a hurkokba, hogy összetűzd a sátort és eggyé legyen. **12.** A lelógó rész, mely fölös a sátor szőnyegeinél: a fölös fél szőnyeg lógjon a hajlék hátsó részén; **13.** és pedig egy könyöknyi innen és egy könyöknyi amonnan a fölöslegből, a sátor szőnyegeinek hosszában lógjon le a hajlék oldalán innen és onnan, hogy befedje azt.

14. És készíts takarót a sáornak, pirosra festett kosborökből, és egy takarót táchásbörből legfelül.

A hajlék deszkái

15. Készíts deszkákat a hajlékhoz sittimfából, egyenesen állókká. **16.** Tíz könyök a deszka hossza és egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. **17.** Két csapot egy-egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhöz; így készítsd a hajlék összes deszkáinak. **18.** És készítsd a deszkákat a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldal felől, dél felé. **19.** És negyven ezüst lábat készíts a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapja számára, és két lábat egy deszka alá, két csapja számára. **20.** És a hajlék másik oldalára, észak felé húsz deszkát. **21.** És negyven lábukat ezüsből; két lábat egy deszka alá és két lábat egy deszka alá. **22.** És a hajlék hátulsó részére, nyugat felé készíts hat deszkát. **23.** És két deszkát készíts a hajlék szögletei számára, a hátulsó részen. **24.** És kettősek legyenek alulról és teljesen egybeillők legyenek fent egy karikában; így legyen mindkettőnél, a két szögletnél. **25.** És legyen nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb; két láb egy deszka alatt, két láb egy deszka alatt. **26.** És készíts tolózárakat sittimfából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkái számára; **27.** és öt tolózárt a hajlék másik oldalának deszkái számára és öt tolózárt a hajlék oldalának deszkái számára; a hátulsó részen, nyugat felől; **28.** és a középső tolózárt, a deszkák közepén, mely átfut egyik végétől a másik végéig. **29.** A deszkákat pedig vond be arannyal és karikaikat készítsd aranyból, tartókul a tolózáraknak; és vond be a tolózárakat arannyal. **30.** Azután állítsd fel a hajlékot, annak rendje szerint, amint neked mutattatott a hegyen.

A függöny

31. És készíts függönyt kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és sodrott bisszusból, takácsmunkával készítsék azt, kerubokkal. **32.** És tedd azt négy sittimfaoszlopra, melyek arannyal vannak bevonva; horgaik aranyból, négy ezüst lábon. **33.** És tedd a függönyt a kapcsok alá és vidd be oda a függönyön belül, a bizonyág ládáját; és válassza el nektek a függöny a szentélyt a szentek szentjétől.

34. És tedd a födelet a bizonyág ládájára, szentek szentjében. **35.** És tedd az asztalt a függönyön kívül és a lámpást az asztallal szemközt, a hajlék oldalára, dél felé, az asztalt pedig tedd az északi oldalra. **36.** És készíts takarót a sátor ajtajának kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, még sodrott bisszusból, hímező munkával. **37.** És készíts a takaró számára öt sittimfaoszlopot és vond be azokat arannyal, horgaik aranyból; és önts számukra öt rézlábot.

27. fejezet

Az égőáldozat oltára

1. És készítsd az oltárt sittimfából; öt könyök a hossza és öt könyök a szélessége, négyszögű legyen az oltár és három könyök a magassága. **2.** És készítsd szarvait négy sarkára, magából legyenek szarvai; és vond be azt rézzel. **3.** És készítsd fazekait, hogy hamuját kivegyed, és lapáit, medencéit, villáit és serpenyőit; mind az edényeit rézből készítsd. **4.** És készíts hozzá rostélyt, hálómunkával, rézből és készíts a hálóra négy rézkarikát, a négy végére. **5.** És tedd azt az oltár párkányzata alá, alulról és legyen a háló az oltár feléig. **6.** És készíts rudakat az oltár számára, sittimfarudakat és vond be azokat rézzel. **7.** És tegyék rúdjaikat a karikákba, és legyenek a rudak az oltár két oldalán, midőn viszik azt. **8.** Üresen, táblákból készítsd azt; amint neked mutattatott a hegyen, úgy készítsék el.

A hajlék udvara

9. És készítsd a hajlék udvarát; déli oldalára függönyöket az udvarnak, sodrott bisszusból, száz könyök a hossza az egyik oldalnak. **10.** És oszlopait, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből; az oszlopok horgait és abroncsaikat ezüstműből. **11.** Épp így az északi oldalra, hosszában függönyöket, száz könyök a hossza; és oszlopait, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből, az oszlopok horgait és abroncsaikat ezüstműből. **12.** És az udvar szélességében a nyugati oldalra ötven könyöknyi függönyöket; oszlopaikat, tizet és lábaikat, tizet. **13.** És az udvar szélességében a napkeleti oldalra ötven könyöknyit. **14.** És pedig tizenöt könyöknyi függönnyt az egyik végére, oszlopaikat, hármat és lábaikat, hármat; **15.** és a második végére tizenöt könyöknyi függönnyt, oszlopaikat, hármat, meg lábaikat hármat. **16.** És az udvar kapuja gyanánt egy takarót, húsz könyöknyit, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, hímző munkával; oszlopaikat, négyet, meg lábaikat, négyet. **17.** Az udvar minden oszlopait köröskörül ezüstművel abroncsolva, horgaikat ezüstműből és lábaikat rézből. **18.** Az udvar hossza száz könyöknyi és szélessége ötven az ötvenre és magassága öt könyök; (függönyei) sodrott bisszusból és lábaik rézből. **19.** Minden edény a hajléknak, minden szolgálatában és minden szöge és szögei az udvarnak rézből legyenek.

Tecáve (2Mózes 27:20–30:10.)

27. fejezet

Olaj a lámpa számára

20. Te pedig parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törött faolajat a világításra, hogy felgyújtsatok örök mécset. **21.** A gyülekezés sátorában a függönyön kívül, mely a bizonyosság előtt van, rendezze el azt Áron és fiai estétől reggelig, az Örökkévaló színe előtt; örök törvény ez nemzedékeiken át Izrael fiai között.

28. fejezet

A papi ruházatok

1. Te pedig hadd közeledni magadhoz Áront, a testvéredet és az ő fiait vele Izrael fiai közepéből, hogy papommá legyen; Áron meg Nádáb és Ábihú, Eleázár és Itámár, Áron fiai. **2.** És készíts szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek, tiszteletül és díszül. **3.** Te pedig szólj minden bölcs szívűhöz, akit betöltöttem a bölcsesség szellemével, hogy készítsék Áron ruháit, hogy felszenteld őt és papommá legyen. **4.** És ezek a ruhák, amelyeket készítsenek: melldísz, éfód, köpeny, kockás köntös, süveg és öv; készítsenek szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek és fiainak, hogy papommá legyen. **5.** És ők vegyék el az aranyat, a kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a bisszust.

Az éfod

6. És készítsék az éfódot aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácsmunkával. **7.** Két hozzáfűzött vállszalagja legyen annak két végén, hogy összefűzhessék. **8.** És az átkötéséhez való szorító, mely rajta van, annak munkája szerint, belőle legyen: aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. **9.** És vedd a két sóhám követ és véd azokra Izrael fiainak neveit; **10.** hatot neveikből az egyik kőre és a hatnak nevét, kik fönnmaradtak, a másik kőre, születésük szerint. **11.** Kőmetsző munkával, pecsétvéséssel véd a két követ Izrael fiainak neveire, körülvéve arany kockákkal készítsd azokat. **12.** És tedd a két követ az éfód vállszalagjaira emlékkövekkül Izrael fiainak; és viselje Áron a neveket az Örökkévaló színe előtt két vállán emlékül. **13.** És készíts arany kockákat. **14.** És két láncot tiszta aranyból, egymásba öltve készítsd azokat, fonó munkával és tedd a fonott láncokat a kockákra.

A mell dísz

15. És készítsd az ítélet mell díszét, takácsmunkával, az éfód munkája szerint készítsd azt; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból készítsd azt. **16.** Négy szögletű legyen, kétrétűen; egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége. **17.** És foglalj abba kőfogalatot, négy sor követ; egy sor: ódem, pitdó és bőrekesz, az első sor. **18.** A második sor: nófech, száppir és jáhálóm. **19.** A harmadik sor: lesem, sevó és áchlómó. **20.** A negyedik sor: társis, sóhám és jوسفé; aranykockákban legyenek foglalatukban. **21.** És a kövek legyenek Izrael fiainak neveire, tizenkettő a neveikre; pecsétvéséssel, mindegyiknek a nevére legyenek, a tizenkét törzs szerint. **22.** És készíts a mell díszre egymásba öltött láncokat, fonómunkával, tiszta aranyból. **23.** És készíts a mell díszre két arany karikát és tedd a két karikát a mell dísz két végére. **24.** Tedd a hét aranyfonatot a két karikába, a mell dísz végére, **25.** És a két fonatnak két végét tedd a két kockára; és tedd az éfód szalagjaira, elő részére. **26.** És készíts két arany karikát és tedd azokat a mell dísz két végére, a szélére, mely az éfód oldalán van, belülről. **27.** És készíts két arany karikát és tedd azokat az éfód két vállszalagjára, alulról, elő részére, összefűzése irányában, az éfód szorítóján felül. **28.** És kössék a mell díszet, annak karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód szorítóján legyen és el ne csússzék a mell dísz az éfódról. **29.** És viselje Áron Izrael fiainak neveit az ítélet mell díszében, szíve fölött, midőn bemegy a szentélybe, emlékezetül az Örökkévaló színe előtt állandóan. **30.** És tedd az ítélet mell díszébe az úrimot és tummimot, hogy legyenek Áron szíve fölött, midőn bemegy az Örökkévaló színe elé; és viselje Áron Izrael fiainak ítéletét az ő szívéen az Örökkévaló színe előtt állandóan.

A ruházat

31. És készítsd az éfódhoz való köpenyt egészen kék bíborból. **32.** És legyen felső nyílása a közepében; szegélye legyen nyílásának köröskörül szövő munkával, mint a páncéling nyílása legyen rajta, hogy el ne szakadjon. **33.** És készíts széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, széleire köröskörül; és arany csengettyűket azok között köröskörül. **34.** Arany csengettyű és gránátalma, arany csengettyű és gránátalma legyen a köpeny szélein köröskörül. **35.** És legyen Áronon a szolgálatkor, hogy hallassék hangja, midőn bemegy a szentélybe; az Örökkévaló színe elé és midőn kimegy, hogy meg ne haljon.

Az arany lemez, a süveg és a főpap többi ruhái

36. Készíts lemezt tiszta aranyból és véd rá pecsétvéséssel: Szent az Örökkévalónak! **37.** És tedd azt kék bíbor zsinórra, hogy legyen a süvegen; a süveg elő részén legyen. **38.** És legyen Áron homlokán és viselje Áron a szentségek bűnét, amelyeket szentelnek Izrael fiai, minden szent ajándékaik szerint; és legyen homlokán állandóan, kedvességül nekik az Örökkévaló színe előtt. **39.** És kockásan készítsd a köntöst bisszusból és készíts süvegeket bisszusból és övet készíts, hímsző munkával. **40.** Áron fiainak pedig készíts köntösöket és készíts nekik öveket és magas süvegeket készíts nekik, tiszteletül és díszül. **41.** Öltöztess fel azokba Áront, a te testvéredet és fiait vele együtt; kend fel őket és töltsd meg kezüket, szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. **42.** És készíts nekik lennadrágokat, hogy

befedjék a szemérmet; a csipőktől a combokig érjenek. **43.** a legyenek Áronon, meg fiain, midőn bemennek a gyülekezés sátorába, vagy midőn odalépnek az oltárhoz szolgálatot végezni a szentélyben, és ne vegyenek bünt magukra, hogy meghaljanak. Örök törvény ez neki és az ő magzatának utána.

29. fejezet

A papság felszentelése

1. És ez az, amit tegyél velük, hogy megszenteld őket, hogy papjaimmá legyenek: Vegyél egy fiatal tulkot és két ép kost; **2.** meg kovásztalan kenyeret és kovásztalan kalácsokat, megkeverve olajjal és kovásztalan lepényeket, megkenve olajjal; búzalángból készítsd azokat. **3.** Tedd azokat egy kosárba és mutasd be azokat a kosárban, meg a tulkot és a két kost. **4.** Áront és fiait pedig hagyd közeledni a gyülekezés sátorának bejáratához és mosd meg őket vízben. **5.** Vedd a ruhákat és öltöztess fel Áront a köntösbe, az éfód köpenyébe, az éfódba és a mellűszbe, és övezd őt körül az éfód szorítójával. **6.** Tedd a süveget a fejére és tedd a szentség koronáját a süvegre. **7.** És vedd a kenetolajat és önts a fejére, hogy felkend őt. **8.** Fiait is hagyd közeledni és öltöztess fel őket köntösökbe; **9.** és övezd át őket övvel, Áront és fiait, és tegyél fel nekik magas süvegeket, hogy legyen nekik a papság örök törvényül; és töltsd meg Áron kezét és fiai kezét. **10.** Azután vidd oda a tulkot a gyülekezés sátora elé és tegyék Áron meg fiai kezeit a tulok fejére. **11.** És vágd le a tulkot az Örökkévaló színe előtt, a gyülekezés sátorának bejáratánál. **12.** Vegyél a tulok véréből és tedd az oltár szarvaira ujjaddal, a többi vért öntsd az oltár aljára. **13.** És vedd az egész zsiradékot, mely befedi a belet és a hártyát, mely a májon van, meg a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van, és füstölögtesd el az oltáron. **14.** A tulok húsát pedig, bőrét és ganaját égesd el tűzben a táboron kívül; vétekáldozat az. **15.** Az egyik kost pedig vedd és tegyék Áron meg fiai kezeit a kos fejére. **16.** És vágd le a kost, vedd vérét és hintsd az oltárra köröskörül. **17.** A kost pedig darabold fel az ő darabjaira, mosd meg belét és lábszárait, és tedd darabjaira meg fejére. **18.** Füstölögtesd el az egész kost az oltáron, égőáldozat az az Örökkévalónak; kellemes illatul, tűzáldozat az az Örökkévalónak. **19.** Azután vedd a második kost és tegyék Áron, meg fiai kezeit a kos fejére. **20.** Vágd le a kost és vegyél véréből, tedd Áron fülének porcogójára és fiai fülének porcogójára, a jobbikra, meg jobb kezük hüvelykujjára és jobb lábuk hüvelykujjára, és hintsd a vért az oltárra köröskörül. **21.** És vegyél a vérből, mely az oltáron van, meg a kenetolajból és fecskendezz Áronra és ruháira, fiaira és fiainak ruháira vele együtt, hogy szent legyen ő és ruhái, fiai és fiainak ruhái vele együtt. **22.** Vedd a kosból a zsiradékot és a farkot, meg a zsiradékot, mely befedi a belet, meg a máj hártyáját, a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van és a jobb lapockát, mert a felavatás kosa az; **23.** meg egy kerek kenyeret, egy olajos kalácsot és egy lepényt, a kovásztalannak kosarából, mely az Örökkévaló színe előtt van. **24.** És tedd mindezt Áron tenyereire; meg fiainak tenyereire; és lengesd azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. **25.** Azután vedd el azokat kezükből és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozaton felül; kellemes illatul az Örökkévaló színe előtt, tűzáldozat az az Örökkévalónak. **26.** És vedd a szegyet a felavatási kosból, mely Ároné és lengesd azt lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és legyen az a te részed. **27.** Szenteld meg a lengetett szegyet és az ajándéklapockát, melyet lengettek és melyet leemeltek a felavatási kosból, abból, mely Ároné és abból, mely fiaié. **28.** És legyen Áronnak meg fiainak örök törvényül Izrael fiai részéről, mert ajándék az és ajándék legyen Izrael fiaitól, békeáldozataikból, az ő ajándékuk az Örökkévalónak. **29.** És a szent ruhák, melyek Ároné, fiaié legyenek ő utána, hogy felkenessenek azokban és hogy megtöltsék azokban az ő kezüket. **30.** Hét napon át öltse fel, aki pap lesz helyette fiai közül, aki bemegy a gyülekezés sátorába, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben. **31.** A felavatási kost pedig vedd és főzd meg a húsát szent helyen. **32.** És egyék meg Áron és fiai a kos húsát, meg a kenyeret, mely a kosárban van a gyülekezés sátorának bejáratánál. **33.** És egyék meg azokat, amelyekkel engesztelést szereztek értük, hogy megtöltsék kezüket, hogy megszenteljék azokat; de idegen ne egye, mert szent az. **34.** Ha pedig marad a felavatási kos húsából és a kenyérből reggelig, akkor égesd el a maradékot tűzben, ne egyék meg, mert szent az. **35.** És tegyél Áronnal meg fiaival így, egészen úgy, amint parancsoltam neked; hét napon át töltsd meg kezüket. **36.** És egy vétekáldozati tulkot készíts minden napra az engesztelőn felül, hogy megtisztítsd az oltárt, midőn engesztelést végzel rajta; és kend fel azt, hogy megszenteljed. **37.** Hét napon át végezz

engesztelést az oltáron és szenteld meg azt, hogy legyen az oltár szentek szentje; mindenki, aki az oltárhoz ér, szent legyen.

A mindennapi áldozatok

38. És ez az, amit az oltáron bemutass: egyéves juhot, kettőt naponta, állandóan. **39.** Az egyik juhot mutasd be reggel és a második juhot mutasd be estefelé. **40.** És egy tized lánglisztet, megkeverve egy negyed hin tört olajjal és italáldozatul egy negyed hin bort, az egyik juh számára. **41.** A második juhot pedig mutasd be estefelé; a reggeli ételáldozat és annak italáldozata szerint készíts számára, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **42.** Állandó égőáldozat nemzedékeiteken át a gyülekezés sátorának bejáratánál, az Örökkévaló színe előtt, ahol én találkozom veletek, hogy beszéljek veled ott.

A szentély szent rendeltetése

43. És találkozom ott Izrael fiaival és megszenteltetik dicsőségem által. **44.** És megszentelem a gyülekezés sátorát és az oltárt; Áront és fiait megszentelem, hogy papjaimmá legyenek. **45.** És lakni fogok, Izrael közepette és leszek az ő Istenük, **46.** és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük, aki kivezettem őket Egyiptom országából, hogy lakózzam közepeztük: Én az Örökkévaló, az ő Istenük.

30. fejezet

A füstölögtető oltár

1. És készíts oltárt a füstölőszer elégetésére; sittimfából készítsd azt. **2.** Egy könyök a hossza és egy könyök a szélessége, négyszögű legyen és két könyök a magassága; magából legyenek a szarvai. **3.** És vond be azt tiszta arannyal, tetejét és falait köröskörül, meg szarvait; és készíts neki arany koszorút köröskörül. **4.** És két aranykarikát készíts rá koszorúja alól, két szélére csináld a két oldalán, hogy legyenek tartókul a rudaknak, hogy vigyék azt azokon. **5.** És készítsd a rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal. **6.** És tedd azt a függöny elé, mely a bizonyosság ládáján van, a fődél előtt, mely a bizonyosságon van, ahol találkozom veled. **7.** És füstölögtessen rajta Áron fűszeres füstölőszert reggelenként, midőn megigazítja a mécseket, füstölögtesse azt. **8.** És midőn felteszi Áron a mécseket estefelé, füstölögtesse azt; állandó füstölőszer az Örökkévaló színe előtt, nemzedékeiteken át. **9.** Ne mutassatok be rajta idegen füstölőszert, sem égőáldozatot és ételáldozatot, sem italáldozatot ne öntsetek rá. **10.** És engeszteljen Áron (az oltár) szarvain egyszer az évben; az engesztelő vétekáldozat véréből engeszteljen rajta nemzedékeiteken át; szentek szentje az az Örökkévalónak.

Ki tisztá (2Mózes 30:11–34:35.)

30. fejezet

A sékel törvénye

11. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12.** Ha felveszed Izrael fiainak összegét számlálásuk szerint, akkor adja kiki lelke váltságát az Örökkévalónak, midőn megszámlálják őket; hogy ne legyen rajtuk csapás, midőn megszámlálják őket. **13.** Ezt adja mindenki, aki átmegy a számláláson: fél sékelt, a szentség sékelje szerint, - húsz géra a sékel - fél sékelt ajándécul az Örökkévalónak. **14.** Mindenki, aki átmegy a számláláson, húsz évestől felfelé, adja az Örökkévaló ajándékát. **15.** A gazdag ne adjon többet és a szegény ne adjon kevesebbet a fél sékelnél, hogy adja az Örökkévaló ajándékát, hogy engeszteljen lelkeitekért. **16.** És vedd az engesztelés pénzét Izrael fiaitól és add azt a gyülekezés sátorának szolgálatára; és legyen Izrael fiainak emlékezetül az Örökkévaló színe előtt, hogy engeszteljen lelkeitekért.

A mosdómedence

17. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18.** Készíts medencét rézből és talapzatát rézből, mosdásra; és tedd a gyülekezés sátora és az oltár közé és tegyél oda vizet, **19.** hogy megmossák abból Áron és fiai kezeit és lábait. **20.** Midőn bemennek a gyülekezés sátorába, mosdjanak vízben, hogy meg ne haljanak; vagy midőn odalépnek az oltárhoz szolgálatot végezni, hogy füstölögtessenek tűzáldozatot az Örökkévalónak, **21.** mossák meg kezeit és lábait, hogy meg ne haljanak; és legyen nekik örök törvényül, neki és az ő magzatának, nemzedékeiken át.

A felkenő olaj

22. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **23.** Te pedig vegyél kiváló illatszereket: finom mirhát, ötszáz (sékelt), illatos fahéjat, annak felét, kétszázötvenet, és illatos nádat kétszázötvenet; **24.** és kassziát, ötszázat, a szentség sékelje szerint, és egy hin faolajat. **25.** És készítsd el azt a szentség kenetolajának, jól megkeverve, kenőcskeverő munkával; a szentség kenetolaja legyen. **26.** És kend fel vele a gyülekezés sátorát és a bizonyág ládáját, **27.** az asztalt, meg minden edényeit és a lámpást, meg edényeit és a füstölőszer oltárát, **28.** meg az égőáldozat oltárát és minden edényeit, meg a medencét és talapzatát. **29.** Szenteld meg azokat, hogy a szentek szentje legyenek; bárki érinti azokat, szent legyen. **30.** És Áront, meg fiait kend fel és szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. **31.** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: A szentség kenetolaja legyen ez nekem, nemzedékeiteken át. **32.** Ember testére ne öntsétek és mértéke szerint ne készítsétek hozzá hasonlót; szent az, szent legyen nektek. **33.** Bárki, aki kever hozzá hasonlót és aki ad abból idegenre, irtassék ki népe köréből:

A szent füstölőszer

34. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vegyél fűszereket: balzsamot, ónixot, galbánumot, fűszereket és tiszta tömjént; mindegyik egyenlő részben legyen, **35.** És készítsd azt füstölőszernek keveréssel, kenőcskeverő munkával, elegyítve, tisztán, szent az. **36.** És dörzsölj el belőle finomra és tegyél belőle a bizonyág elé a gyülekezés sátorában, ahol találkozom veled; szentek szentje legyen nektek. **37.** És a füstölőszer, melyet készítesz - annak mértéke szerint ne készítsétek magatoknak, - szent legyen az nálad az Örökkévalónak. **38.** Bárki, aki készít hozzá hasonlót, hogy szagolja azt, irtassék ki az ő népe közül.

31. fejezet

A művészek és feladataik

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Lásd, név szerint szólítottam Becálélt, Uri fiát, Chúr fiát, Júda törzséből; **3.** és betöltöttem őt Isten szellemével, bölcsességgel, értelemmel és ismerettel minden munkában, **4.** hogy kigondoljon terveket, hogy elkészítse aranyban, ezüstben és rézben, **5.** és kömetszésben foglalásra és fadaragásban, hogy elkészítse mindenféle munkával. **6.** És én íme adtam mellé Oholiovt, Áchiszó moch fiát, Dán törzséből és minden bölcsnek a szívébe adtam bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit neked parancsoltam. **7.** A gyülekezés sátorát és a ládát a bizonyág számára és a födelet, mely rá való és a sátor minden edényét; **8.** az asztalt és edényeit, a tiszta arany lámpás és minden edényeit és a füstölőszer oltárát; **9.** az égőáldozat oltárát és minden edényeit, a medencét és talapzatát; **10.** és a szolgálati ruhákat és a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit papi szolgálatra; **11.** a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert a szentségnek, egészen úgy, amint neked parancsoltam, készítsék:

A szombat

12. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **13.** Te pedig szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bizony szombataimat őrizzétek meg, mert jel az köztem és köztetek, nemzedékeiteken át, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteltek benneteket. **14.** Azért őrizzétek meg a szombatot, mert szent az nektek; aki

megszentségteleníti, ölessék meg, mert bárki munkát végez azon, irtassék ki az a személy az ő népe köréből. **15.** Hat napon át végeztessek munka, de a hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent az Örökkévalónak; bárki munkát végez a szombat napján, ölessék meg, **16.** És őrizzék meg Izrael fiai a szombatot, hogy megtartsák a szombatot nemzedékeiken át, örök szövetségül. **17.** Közöttem és Izrael fiai között jel az örökre; mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a hetedik napon pedig megnyugodott és pihent.

Mózes átveszi a kőtáblákat

18. És odaadta Mózesnek, amint végzett azzal, hogy beszéljen vele, a Szináj hegyén, a bizonyság két tábláját, kőtáblákat, írva Isten ujjával.

32. fejezet

Az aranyborjú és a nép bálványimádása

1. Midőn látta a nép, hogy Mózes késlekedik lejönni a hegyről, összegyülekezett a nép Áron körül és mondták neki: Kelj fel, készíts nekünk Istent, aki járjon előttünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki felhozott bennünket Egyiptom országából - nem tudjuk, mi történt vele. **2.** És mondta nekik Áron: Szedjétek le az arany függőket, melyek nejeitek, fiaitok és leányaitok füleiben vannak és hozzátok el hozzám. **3.** És leszedte magáról az egész nép az arany függőket, melyek füleikben voltak és elhozták Áronhoz. **4.** Ő elvette kezükből és alakította azt a vésővel és csinált belőle öntött borjút; és ők mondták: Ez a te Istened Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. **5.** Midőn Áron látta, oltárt épített előtte; és kikiáltotta Áron, mondván: Ünnepe lesz az Örökkévalónak holnap. **6.** És korán felkeltek másnap és hoztak égőáldozatokat és odavittek békeáldozatokat; és leült a nép enni és inni, azután fölkerekedtek mulatozni.

7. És szólt az Örökkévaló Mózeshez: Eredj, menj le, mert elromlott a te néped, melyet felhoztál Egyiptom országából. **8.** Letértek hamar az útról, melyet parancsoltam nekik, csináltak maguknak öntött borjút, leborultak előtte és áldoztak neki, mondván: Ez a te Istened Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. **9.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Láttam ezt a népet és íme kemény nyakú nép az. **10.** Azért most hagyj engem, hogy felgerjedjen haragom ellenük és elpusztítsam őket és tegyelek téged nagy néppé! **11.** De Mózes könyörgött az Örökkévaló, az ő Istene színe előtt és mondta: Miért; oh Örökkévaló gerjedjen fel haragod néped ellen, melyet kihoztál Egyiptom országából nagy erővel és hatalmas kézzel? **12.** Miért szóljanak az Egyiptomiak, mondván: Vesztükre hozta ki őket, hogy megölje őket a hegyek között és elpusztítsa őket a föld színéről; térj meg haragod felgerjedéséből és gondold meg a népednek szánt veszedelmet. **13.** Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról és Izraelről, a te szolgálóidról, akiknek megesküdtél magadra és szoltál hozzájuk: Megsokasítom magzatotokat, mint az ég csillagait és ezt az egész országot, amelyről szóltam, odaadom magzatotoknak, hogy bírják örökre. **14.** És az Örökkévaló meggondolta a veszedelmet, amelyről szólt, hogy cselekszi az ő népével.

Mózes visszatér a táborba

15. És megfordult és lement Mózes a hegyről és a bizonyság két táblája a kezében; táblák, beírva mindkét oldalukon, innen és onnan beírva, **16.** És a táblák, Isten műve azok és az írás; Isten írása az, bevésve a táblákba. **17.** És Józsuá hallotta a nép hangját, amint rivalgott és mondta Mózesnek: Háború hangja van a táborban! **18.** De ő mondta: Nem a győzelemkiáltás hangja ez és nem a vereségkiáltás hangja az; karének hangját hallom én. **19.** És volt, midőn közeledett a táborhoz és látta a borjút és a táncot, akkor felgerjedt Mózes haragja, ledobta kezeiből a táblákat és összetörte azokat a hegy alján. **20.** És vette a borjút, amelyet csináltak, elégette a tűzben és megőrlötte, míg nem finom lett; elszórta a víz színére és megittatta Izrael fiait. **21.** És mondta Mózes Áronnak: Mit tett neked ez a nép, hogy hoztál rá ilyen nagy vétket? **22.** És mondta Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja; te ismered a népet, hogy rosszra hajlik az. **23.** Ők mondták nekem: készíts nekünk Istent, aki járjon előttünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki kivezetett bennünket Egyiptom országából - nem tudjuk mi történt

vele. **24.** Én pedig mondtam nekik: Kinek van aranya? Szedjétek le magatokról - és odaadták nekem; én meg beledobtam a tűzbe és kijött ez a borjú. **25.** És Mózes látta a népet, hogy elvadult, mert elvadította Áron, gyalázatukra elleneiknél. **26.** És megállt Mózes a tábor kapujában és mondta: Aki az Örökkévalóé, ide hozzám! És odagyülekeztek hozzá Lévi minden fiai. **27.** És mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Kössétek fel kiki kardját a csípőjére és menjetek oda és vissza, kapuról kapura a táborban és öljétek meg, kiki az ő testvérét, kiki az ő felebarátját, kiki az ő rokonát. **28.** És Lévi fiai cselekedtek Mózes szava szerint; és elesett a népből az nap mintegy háromezer ember. **29.** És mondta Mózes: Töltsétek meg kezeiteket ma az Örökkévalónak, mert kiki az ő fia és testvére ellen lesz, hogy hozzatok magatokra ma áldást.

30. Volt pedig másnap, mondta Mózes a népnek: Ti nagy vétet követtetek el; azért most felmegyek az Örökkévalóhoz, talán engesztelést szerezhettek vétetekért. **31.** Mózes tehát visszatért az Örökkévalóhoz és mondta: Oh kérlek, ez a nép nagy vétet követett el, készítettek maguknak arany istent. **32.** Azért most, ha megbocsátod vétüket - ha pedig nem, törölj ki engem, kérlek, könyvedből, amelyet írtál. **33.** És az Örökkévaló mondta Mózesnek: Aki ellenem vétkezett, azt fogom kitörölni könyvemből. **34.** És most menj, vezesd a népet, ahova mondtam neked, íme angyalom jár előtted; és amely napon büntetek, megbüntetem őket vétükért. **35.** Ha az Örökkévaló sújtotta a népet, mivelhogy készítették a borjút, melyet készített Áron.

33. fejezet

A nép bűnbánata

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez: Menj, vonulj fel innen, te és a nép, melyet felhoztál Egyiptom országából, az országba, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván, magzatodnak adom azt **2.** - küldök előtted angyalt és elűzöm a Kánaánit, az Emórit, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúzit - **3.** a tejjel mézzel folyó országba; mert én nem vonulok fel közepetted, mivel kemény nyakú nép vagy te, hogy meg ne emésszelek az úton. **4.** Midőn a nép hallotta ezt a rossz dolgot, gyászba borultak és nem vette fel senki az ékességét magára. **5.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Izrael fiainak: Ti kemény nyakú nép vagytok; egy pillanatig ha vonulnék közepetted, megsemmisítenélek. És most vedd le ékességedet magadról, majd tudni fogom, mit cselekedjem veled. **6.** És levetették magukról Izrael fiai ékességüket Chóreb hegyétől.

Mózes és az ő „találkozás-sátra”

7. Mózes pedig vette a sátozt és felvonta a táboron kívül, távol a tábortól és elnevezte gyülekezés sátorának. És volt: Mindenki, aki kereste az Örökkévalót, kiment a gyülekezés sátorához, mely a táboron kívül volt. **8.** És volt, midőn Mózes kiment a sátorhoz, felállott az egész nép és megállott kiki az ő sátra bejáratában; és néztek Mózes után, míg nem bement a sátorba. **9.** És volt, ahogy Mózes bement a sátorba, leszállott a felhőoszlop és állott a sátor bejáratánál, és beszélt Mózesrel. **10.** Midőn látta az egész nép a felhőoszlopot állni a sátor bejáratán, fölállt az egész nép és leborult kiki az ő sátra bejáratánál. **11.** Az Örökkévaló pedig beszélt Mózesrel színről-színre, amint beszél ember az ő társával; és ő visszatér; a táborba, de szolgálja Józua, Nún fia, az ifjú, nem mozdult a sátorból.

Mózes imája

12. És mondta Mózes az Örökkévalónak: Lásd, Te azt mondtad nekem, vezesd fel ezt a népet, de Te nem tudtad velem, hogy kit küldesz velem; Te pedig azt mondtad, megismertelek név szerint és kegyet is találtál szemeimben. **13.** Azért most, hogy ha kegyet találtam szemeidben, ismertesd meg velem, kérlek, a Te utadat, hogy megismerjelek, hogy kegyet találjak szemeidben; és lásd, hogy a Te néped ez a nemzet. **14.** És (az Örökkévaló) mondta: Magam menjek és szerezzek nyugalmat neked? **15.** És mondta neki (Mózes): Ha nem vonulsz magad, ne vigyél fel bennünket innen; **16.** és vajon mi által ismertessék meg, hogy kegyet

találtam szemeidben, én és a Te néped, nemde, ha velünk jársz? És így kitűnünk én és a Te néped minden nép közül, mely a föld színén van.

17. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ezt a dolgot is, amiről szóltál, megteszem, mivelhogy kegyet találtál szemeimben, és megismertelek név szerint. **18.** Ő pedig mondta: Engedd látnom, kérlek, dicsőségedet! **19.** És (az Örökkévaló) mondta: Én elvonulni engedem javamat te előtted és kiáltom az Örökkévaló nevét előtted; és könyörülök, , akin könyörülök és kegyelmezek, akinek kegyelmezek. **20.** És mondta: Nem láthatod színemet, mert nem láthat engem ember, hogy élve maradjon. **21.** És mondta az Örökkévaló: Íme, egy hely van nálam, állj oda a sziklára! **22.** És lesz, ha átvonul dicsőségem, teszek téged a szikla hasadékába és rád borítom kezemet, míg átvonulok. **23.** És midőn eltávolítom kezemet, látni fogod hátamat, de színem nem látható.

34. fejezet

A második táblák

1. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Faragj ki két kőtáblát, mint az elsők voltak; és én ráírom a táblákra az igéket, melyek az első táblákon voltak, a melyeket összetörtél. **2.** És legyél készen reggelre; menj fel a Szináj hegyére és állj ott nálam a hegy tetején. **3.** De senki ne menjen fel veled és senki ne mutakozzék az egész hegyen; még juh és marha se legeljen ama hegygel szemben. **4.** És kifaragott két kőtáblát, mint az elsők voltak és felkelt Mózes korán reggel, felment a Szináj hegyére, amint az Örökkévaló neki parancsolta és kezébe vette a két kőtáblát.

Isten lényének kinyilatkoztatása, A tizenhárom tulajdonság

5. Az Örökkévaló pedig leszállt a felhőben és megállt ott nála és kiáltotta az Örökkévaló nevét. **6.** És elvonult az Örökkévaló előtte és kiáltotta: Az Örökkévaló, az Örökkévaló, irgalmas és könyörületes Isten, hosszantűrő, bő kegyelmű és igazságú! **7.** Megőrzi a szeretetet ezerízígen, megbocsát bűnt, elpártolást és vétket, de büntetlenül sem hagy; megbünteti az atyák vétkeit a fiakban és a fiak fiaiban, harmadízígen és negyedízígen.

Mózes imája

8. És sietett Mózes, meghajolt földig és leborult, **9.** és mondta: Hacsak kegyet találtam szemeidben, Uram, menjen csak Uram közepettünk, mert keménnyakú nép ez, de bocsáss meg bűnünkért és vétünkért és vegyél bennünket örökbe!

A szövetség felújítása és feltételei

10. És mondta (az Örökkévaló): Íme, én szövetséget kötök, egész néped előtt teszek csodákat, amilyenek még nem létesültek az egész földön és mind a népek között, hogy lássa az egész nép, melynek közepében te vagy, az Örökkévaló művét, mert félelmetes az, amit én veled teszek. **11.** Őrizd meg, amit én neked parancsolok ma. Íme, elűzöm előled az Emórit, a Kánaánit, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit és Jevúszit. **12.** Őrizkedjél, nehogy szövetséget köss az ország lakójával, amely ellen te mélsz, hogy ne legyen tőr gyanánt közepetted. **13.** Hanem oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze és ligeteit irtsátok ki. **14.** De le ne borulj idegen isten előtt, mert az Örökkévaló - buzgó az ő neve, buzgó Isten ő. **15.** Nehogy szövetséget köss az ország lakójával; mert ők paráználkodnak isteneik után, áldoznak isteneiknek és meghív téged valaki és te eszel az ő áldozatából, **16.** és elveszel az ő leányai közül fiaid számára és paráználkodnak leányaik isteneik után és elcsábítják fiaidat isteneik után. **17.** Öntött isteneket ne csinálj magadnak. **18.** A kovásztalan kenyér ünnepét őrizd meg: Hét nap egyél kovásztalant, amint parancsoltam neked, a kalászerés hónapjának idején, mert a kalászerés hónapjában mentél ki Egyiptomból. **19.** Az anyaméhnek minden megnyitója az enyém és minden barmod, mely hímnek születik, első fajzása az ökörnek és juhnak. **20.** A szamár első fajzását váltsd meg egy bárányon, ha pedig nem váltod meg, szegd nyakát; fiaid minden elsőszülöttét váltsd meg. És ne jelenjék meg senki színem előtt üresen. **21.** Hat napon

át dolgozzál, a hetedik napon pedig nyugodjál; szántáskor és aratáskor nyugodjál. **22.** És a hetek ünnepét tartsd meg, a búza zsongéjének aratásakor; a betakarítás ünnepét pedig az év fordulóján. **23.** Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Úr, az Örökkévaló, Izrael Istenének színe előtt. **24.** Ha majd elűzők népeket előled és kiterjesztem határodát nem fogja megkívánni senki a te országodat midőn felmész, hogy megjelenjél az Örökkévaló, a te Istened színe előtt háromszor az évben. **25.** Ne ontsd ki kovászos mellett áldozatom vérért és ne maradjon reggelig a peszáchünnep áldozata. **26.** Földed zsongéjének elsejét vidd be az Örökkévaló, a te Istened házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében.

A második táblák

27. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Írd fel magadnak ezeket a szavakat, mert eme szavak szerint kötöttem szövetséget veled és Izraellel. **28.** És ott volt az Örökkévalónál negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem evett és vizet nem ivott. És felírta (az Örökkévaló) a táblákra a szövetség szavait, a tíz ígét.

Mózes arcának sugárzása

29. És volt, midőn Mózes lement a Szináj hegyéről és a bizonyság két táblája Mózes kezében, midőn lement a hegyről, nem tudta Mózes, hogy sugárzott arcának a bőre, midőn beszélt vele (Isten). **30.** És látta Áron, meg Izrael minden fiai Mózes, hogy íme sugárzott arcának a bőre; és féltek hozzá közeledni. **31.** De Mózes szólította őket és visszatértek hozzá, Áron és mind a fejedelmek a községben és Mózes beszélt velük. **32.** Azután pedig odaléptek Izrael minden fiai és ő megparancsolta nekik mindazt, amit beszélt vele az Örökkévaló a Szináj hegyén. **33.** Midőn végzett Mózes azzal, hogy beszéljen velük, akkor fátyolt tett az arcára. **34.** Midőn pedig bement Mózes az Örökkévaló színe elé, hogy beszéljen vele, eltávolította a fátyolt, míg ki nem ment; azután kiment és elmondta Izrael fiainak, ami neki parancsoltatott. **35.** Izrael fiai pedig látták Mózes arcát, hogy sugárzott Mózes arcának a bőre és Mózes visszatette a fátyolt az arcára, amíg nem bement, hogy beszéljen vele.

Vájákhél (2Mózes 35:1–38:20.)

35. fejezet

A szombat

1. Mózes egybegyűjtötte Izrael fiainak egész községét és mondta nekik: Ezek azok a dolgok, amelyeket parancsolt az Örökkévaló, hogy megtegyétek azokat. **2.** Hat napon át végeztessék munka, de a hetedik napon legyen nálatok szentség, szombati nyugalom az Örökkévalónak; mindenki, aki azon munkát végez, ölessék meg. **3.** Ne gyűjtsatok tüzet mind a ti lakóhelyeiteken a szombat napján.

A szentély építéséhez való anyag

4. És szólt Mózes Izrael fiainak egész községéhez, mondván: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, mondván: **5.** Vegyetek a magatok köréből ajándékot az Örökkévalónak; mindenki; akit szíve arra ösztönöz, hozza el az Örökkévaló ajándékát: aranyat, ezüstöt, rezet; **6.** kék bíbort, piros bíbort és karmazsint, meg bisszust és kecskeszőrt; **7.** pirosra festett koszbőröket, táchásbőröket és sittimfát; **8.** olajat a világításra, illatszereket a kenetolajhoz és a fűszeres füstölőszerhez; **9.** sóhám köveket és foglaló köveket az éfód és a mell dísz számára.

A művészek feladatai

10. És minden bölcsszívű közöttetek jöjjön és készítse el mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló: **11.** A hajlékot, sátorát és takaróját, kapcsait és deszkáit, tolózárait, oszlopait és lábait; **12.** a ládát és rúdjait, a födelet és a takaró függönyt, **13.** az asztalt és rúdjait, meg minden edényeit és az (Isten) színe elé való kenyeret; **14.** a világító lámpást, edényeit és mécseit és a világító olajat; **15.** a füstölőszer oltárát és rúdjait, a kenetolajat és a fűszeres

füstölőszert; meg a bejárat takaróját a hajlék bejáratára; **16.** az égőáldozat oltárát és a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdjaikat és minden edényeiket; a medencét és talapzatát; **17.** az udvar függönyeit, oszlopaikat és lábait, meg az udvar kapujának takaróját; **18.** a hajlék szögeit, az udvar szögeit és köteleiket **19.** a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; a szent ruhákat, Áron, a pap számára és fiainak ruháit, papi szolgálatra.

A nép válasza

20. És kiment Izrael fiainak egész községe Mózes színe előtt. **21.** És eljött mindenki, akit szíve rávitt és mindenki, akit lelke arra ösztönzött, elhozták az Örökkévaló ajándékát a gyülekezés sátorának munkájához és minden szolgálatához és a szent ruhákhoz. **22.** Eljöttek pedig a férfiak a nőkkel együtt, mindazok, kiket szíve arra ösztönzött, hoztak csatot, orrkarikát, gyűrűt, karperecet, mindenféle aranyeszközt, és (eljött) mindenki, aki felajánlott arany ajándékot az Örökkévalónak. **23.** És mindenki, akinél találtatott kék bíbor, piros bíbor és karmazsin, bisszus és kecskeszőr pirosra festett koszbőrök és táchásbőrök, elhozta. **24.** Mindenki, aki ajándékozott ezüst- és rézajándékot, elhozta az Örökkévaló ajándékát, és mindenki, akinél találtatott sittimfa, a szolgálat bármely munkája számára, elhozta. **25.** És minden bölcsszívű asszony saját kezeivel font; és elhozták a fonottat, a kék bóbort, a piros bóbort és a karmazsint, meg a bisszust. **26.** És mind az asszonyok, akiket szívük arra rávett, bölcsességgel fontak kecskeszőrt. **27.** A fejedelmek pedig hozták a sóhám-köveket és a foglaló köveket az éfódhoz és a mellűzhez; **28.** meg az illatszert és az olajat, a világításra és a kenetolajhoz, meg a fűszeres füstölőszerhez. **29.** Minden férfi és nő, akiket szívük arra ösztönzött, hogy hozzanak az egész munka számára, amit parancsolt az Örökkévaló Mózes által, hogy elkészítsék, elhozták Izrael fiai önkéntes ajándékkal az Örökkévalónak.

30. Mózes pedig mondta Izrael fiainak: Lássátok, névleg szólította az Örökkévaló Becálét, Uri fiát, Chúr fiát, Júda törzséből; **31.** és betöltötte őt isteni szellemmel, bölcsességgel, értelemmel és ismerettel minden munkában; **32.** hogy kigondoljon terveket, hogy elkészítsék aranyban, ezüstben és rézben, **33.** kőmetszésben a befoglaláshoz és fafaragásban, hogy elkészítsenek minden művészi munkát. **34.** És tanításra való képességet adott az ő szívébe; ő neki és Oholiovnak, Achiszó moch fiának, Dán törzséből. **35.** Betöltötte őket a szív bölcsességével, hogy elkészítsék minden munkáját a faragómesternek, a takácsnak és hímzőnek, kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és bisszusból, meg a szövőmesterét, elkészítvén mindenféle munkát és kigondolván terveket.

36. fejezet

1. Készítse tehát Becálét és Oholiov, meg minden bölcsszívű férfi, akiknek adott az Örökkévaló bölcsességet és értelmet, hogy tudják elkészíteni minden munkáját a szentség szolgálatának, mind aszerint, amit parancsolt az Örökkévaló. **2.** És szólította Mózes Becálét és Oholiovot és mindama bölcs férfit, akinek adott az Örökkévaló bölcsességet a szívébe: mindazt, akit rávitt szíve, hogy közeledjék a munkához, hogy elkészítse azt.

A nép bőkezűsége

3. És elvették Mózes előtt mind az ajándékot, melyet hoztak Izrael fiai a szentség szolgálatának munkájához, hogy elkészítsék azt; de még hoztak hozzá önkéntes ajándékot, minden reggel. **4.** És eljöttek mind a bölcsék, akik elkészítik a szentség egész munkáját, kiki az ő munkájától, melyet ők végeztek, **5.** és szóltak Mózeshez, mondván: Többet hoz a nép, mint ami kell a feldolgozásra a munkához, melyet parancsolt az Örökkévaló, hogy elkészítsék azt. **6.** Akkor megparancsolta Mózes és kihirdették a táborban, mondván: Se férfi, se nő, ne készítsenek többé munkát a szentség ajándéka gyanánt. És megszűnt a nép hozni. **7.** A munkaanyag pedig elég volt mind a munkához, hogy elkészítsék azt és még maradt is.

A szőnyegek

8. Elkészítették mind a bölcsszívűek a munkát végzők között a hajlékot tíz szőnyegből; sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból; kerubokkal, takácsmunkával

készítette azokat. **9.** Egy szőnyeg hossza huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke volt mind a szőnyegeknek. **10.** És összefűzött öt szőnyeget egymással, meg öt szőnyeget fűzött össze egymással. **11.** És készített hurkokat kék bíborból az egyik szőnyeg szélére, az összefűzés végén; így készített a szélső szőnyeg szélére a másik összefűzésnél. **12.** Ötven hurkot készített az egyik szőnyegre és ötven hurkot készített a szőnyeg szélére, mely a másik összefűzésben volt; átellenben voltak a hurkok, egyik a másikkal. **13.** És készített ötven aranykapcsot és összefűzte a szőnyegeteket egymással, a kapcsokkal; és lett a hajlék egygyé.

14. És készített kecskeszőr szőnyegeteket sáturnak a hajlék felé, tizenegy szőnyeget csinált azokból. **15.** Egy szőnyeg hossza harminc könyök és négy könyök az egyik szőnyeg szélessége; egy mértéke volt a tizenegy szőnyegnek. **16.** És összefűzött öt szőnyeget külön és hat szőnyeget külön. **17.** És készített ötven hurkot ama szőnyeg szélére, mely a szélső volt az összefűzésben és ötven hurkot készített a másik összefűzés szőnyegének szélére. **18.** És készített rézkapcsokat, ötvenet, hogy összefűzze a sátozt, hogy egygyé legyen.

19. És készített takarót a sáturnak, pirosra festett kosborökből és egy táchásbőr takarót legfelül.

A fa-váz

20. Elkészítette a deszkákat a hajlékhoz sittimfából, egyenesen állókká. **21.** Tíz könyök a deszka hossza, egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. **22.** Két csapot egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így készített a hajlék minden deszkájának. **23.** Elkészítette a deszkákat a hajlékhoz, húsz deszkát a déli oldalra dél felé. **24.** És negyven ezüst lábat készített a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapjához és két lábat a másik deszka alá, két csapjához. **25.** A hajlék másik oldalára, észak felé, készített húsz deszkát; **26.** és negyven ezüst lábukat; két lábat egy deszka alá és két lábat a másik deszka alá. **27.** A hajlék hátulsó részére, nyugat felé, készített hat deszkát. **28.** És két deszkát készített a hajlék szögleteinek, a hátulsó részen; **29.** hogy kettősen voltak alulról és teljesen egybeillők tetején egy karikában; így készített mindkettőnek a két szögleten. **30.** És volt nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb, két-két láb egy deszka alá. **31.** És készített sittimfa-tolózárakat, ötöt a hajlék egyik oldalán deszkái számára, **32.** és öt tolozárt a hajlék másik oldalának deszkái számára, meg öt tolozárt a hajlék deszkái számára, a hátulsó részen, nyugat felé. **33.** És készítette a középső tolozárt, hogy átfusson a deszkák közepén, egyik végétől a másikig. **34.** A deszkákat pedig bevonta arannyal, karikáikat pedig készítette aranyból, tartókul a tolozáraknak; és bevonta a tolozárakat arannyal.

A függöny és az oszlopok

35. És készítette a függönyt kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácsmunkával készítette azt, kerubokkal. **36.** És készített hozzá négy sittimfaoszlopot; bevonta azokat arannyal, horgaik aranyból és öntött nekik négy ezüst lábat.

A sátor bejáratának takarója és az oszlopok

37. És készített takarót a sátor bejáratának, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, hímező munkával. **38.** Oszlopait pedig ötöt és horgaikat, és bevonta tetejüket és abroncsaikat arannyal; lába pedig öt volt, rézből.

37. fejezet

A frigyláda

1. És elkészítette Becálél a ládát sittimfából, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. **2.** Bevonta azt tiszta arannyal, belülről és kívülről és csinált rá arany koszorút köröskörül; **3.** és öntött neki négy arany karikát négy szögletére, és pedig két karikát az egyik oldalára, meg két karikát a másik oldalára. **4.**

Készített sittyimfarudakat és bevonta azokat arannyal; **5.** és beletette a rudakat a karikákba a láda oldalain, hogy vigyék a ládát. **6.** És készített födelei tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége. **7.** Készített két kerubot aranyból; vert munkával készítette azokat, a földének két végére. **8.** Egy kerub a végén innen és egy kerub a végén amonnan; a földéből csinálta a kerubokat a két végén. **9.** És voltak a kerubok szárnyaikat kiterjesztve fölfelé, befedve szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz fordulva; a föld felé voltak a kerubok arcai.

A színenyér asztala

10. Elkészítette az asztalt sittyimfából, két könyök a hossza, egy könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. **11.** És bevonta azt tiszta arannyal és készített rá arany koszorút köröskörül. **12.** Készített neki keretet, egy tenyérnyit köröskörül és készített arany koszorút a keretere köröskörül. **13.** És öntött neki négy arany karikát és rátette a karikákat a négy szögletére, amely négy lábánál volt. **14.** A keret mellett voltak a karikák, tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. **15.** És készítette a rudakat sittyimfából, bevonta azokat arannyal, hogy vigyék az asztalt. **16.** És elkészítette az edényeket, melyek az asztalon voltak, tálaikat, csészéit, kannáit és kancsóit, amelyekkel italt áldoznak, tiszta aranyból.

A menóra

17. És elkészítette a lámpást tiszta aranyból, vert munkával készítette a lámpást; szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai belőle voltak, **18.** És pedig hat ág nyúlt ki oldalából: a lámpás három ága az egyik oldalából és a lámpás három ága a másik oldalából. **19.** Három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág, és három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek kijöttek a lámpásból. **20.** A lámpáson pedig négy mandolaforma kehely, gombjai meg virágai; **21.** és pedig egy gomb a két ág alatt belőle és egy gomb, a két ág alatt belőle és egy gomb a két ág alatt belőle; így a hat ágnál, melyek kijöttek belőle. **22.** Gombjaik és ágaik belőle voltak; az egész; egy darabból verve, tiszta aranyból. **23.** És elkészítette mécseit, hetet, meg hamvvevőit és serpenyőit, tiszta aranyból. **24.** Egy kikkár tiszta aranyból készítette azt és minden edényeit.

A füstölőszert-oltár

25. És elkészítette a füstölőszert oltárát sittyimfából, egy könyök a hossza, egy könyök a szélessége, négyszögű, és két könyök a magassága; belőle voltak szarvai, **26.** Bevonta azt tiszta arannyal, tetejét és falait , köröskörül, meg szarvait; és készített rá aranykoszorút köröskörül. **27.** És két arany karikát készített neki koszorúja alatt, két szélére, két oldalára, tartókul a rudaknak, hogy vigyék azt azokon. **28.** Készítette pedig a rudakat sittyimfából és bevonta azokat arannyal.

A kenetolaj

29. Elkészítette a szent kenetolajat és a tiszta fűszeres füstölőszert, kenőcskeverő munkával.

38. fejezet

Az égőáldozati oltár

1. Elkészítette az égőáldozat oltárát sittyimfából, öt könyök a hossza és öt könyök a szélessége, négyszögű, meg három könyök a magassága. **2.** És csinálta szarvait négy sarkára, önmagából voltak szarvai; és bevonta azt rézzel: **3.** És elkészítette az oltár minden edényeit: a fazekakat, a lapátokat, a medencéket, a villákat és serpenyőket: minden edényeit rézből készítette. **4.** És készített az oltárnak rostélyt, hálómunkával, rézből, párkányzata alatt, az alatt, az aljától feléig érve. **5.** És öntött négy karikát négy szögletére a rézrostélynak, tartókul a rudaknak. **6.** Készítette pedig a rudakat sittyimfából és bevonta azokat rézzel. **7.** És beletette

a rudakat a karikákba az oltár oldalain, hogy vigyék azt azokon. Üregesen, táblákból készítette azt.

A mosdómedence

8. És elkészítette a medencét rézből és talapzatát rézből, az odasereglő nők tükreiből, akik odasereglettek a gyülekezés sátorának bejáratához.

Az udvar

9. És elkészítette az udvart; a déli oldalon az udvar függőyei, sodrott bisszusból, száz könyöknyi. **10.** Oszlopaik, húsz és lábaik, húsz, rézből az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstműből. **11.** És az északi oldalon száz könyöknyi, oszlopait, húsz, és lábaik, húsz, rézből; az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstműből. **12.** És a nyugati oldalon ötven könyöknyi függőny, oszlopaik, tíz és lábaik, tíz; az oszlopok horgai; és abroncsaik ezüstműből. **13.** És a napkeleti oldalon ötven könyöknyi. **14.** Tizenöt könyöknyi függőny az egyik végére oszlopaik, három és lábaik, három; **15.** és a másik végére innen és amonnan az udvar kapujánál tizenöt rőfnyi függőny, oszlopaik, három és lábaik három. **16.** Az udvarnak mind a függőyei köröskörül sodrott bisszusból. **17.** Az oszlopok lábai pedig rézből, az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstműből, tetejük borítása ezüstműből, azok maguk pedig abroncsosva ezüstművel, az udvarnak mind az oszlopai. **18.** Az udvar kapujának takarója hímez munkával, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból; és pedig húsz könyök a hossza és magassága szélében öt könyök, az udvar függőyeihez mérve. **19.** Oszlopaik, négy, és lábaik, négy, rézből; horgaik ezüstműből, tetejük borítása és abroncsaik ezüstműből. **20.** Mind a szögei a hajléknak és az udvarnak, köröskörül, rézből voltak.

Pekudé (2Mózes 38:21–40:38.)

38. fejezet

21. Ezek felszámolásai a hajléknak, a bizonyosság hajlékának, amelyeket megszámláltak Mózes parancsa szerint: a leviták szolgálata, Itámár, Aron, a pap fia által. **22.** Becálél, Uri fia, Chúr fia, Júda törzséből elkészítette mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló Mózesnek; **23.** és vele együtt Oholiov, Achiszó moch fia, Dán törzséből, faragómester, takács és hímez, kék bíborral, piros bíborral és karmazsinnal, meg bisszussal.

Összegzés

24. Mind az arany, mely feldolgoztattott a munkához a szentség minden munkájához: a felajánlott arany volt huszonkilenc kikkár és hétszázharminc sékel, a szentség sékelje szerint. **25.** A község megszámláltjainak ezüstműje pedig száz kikkár, és ezerhétszáz és hetvenöt sékel volt; a szentség sékelje szerint. **26.** Egy beká fejenként, fél sékel, a szentség sékelje szerint, mindazoktól, akik átmentek a számlálásón; húsz évestől fölfelé a hatszázháromezer és ötszázötventől. **27.** Volt pedig a száz kikkár ezüstmű, hogy öntsék a szentség lábait és a függőny lábait, száz láb a száz kikkárból, egy kikkár egy lábra. **28.** Az ezerhétszáz és hetvenöt (sékelből) pedig készítette az oszlopok horgait bevonta tetejüket és megabroncsozta azokat. **29.** A felajánlott réz pedig volt hetven kikkár és kétezernégyszáz sékel. **30.** Abból készítette a gyülekezés sátora bejáratának lábait, a rézoltárt és a rézrostélyt; mely hozzávaló, meg az oltár minden edényeit; **31.** és az udvar lábait köröskörül, meg az udvar kapujának lábait; a hajléknak mind a szögeit és az udvarnak mind a szögeit köröskörül.

39. fejezet

1. A kék bíborból; a piros bíborból és karmazsinból készítették a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; és készítették a szent ruhákat Áronnak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

A papok ruházata

Az éfód

2. És készítette az éfódot aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. **3.** Kiverték ugyanis az aranylemezeket és vágtak fonalakat, hogy feldolgozzák a kék bíbor közé, a piros bíbor közé és karmazsin közé, meg a bisszus közé, takácsmunkával. **4.** Vállszalagokat készítettek neki, összefűzőket, a két végén fűzték össze. **5.** És az átkötéséhez való szorító, mely rajta volt, belőle volt, annak munkája szerint: aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **6.** És készítették a sóhám-köveket, körülvéve arany kockákkal, pecsétvéséssel vésve Izrael fiainak neveire. **7.** Rátette azokat az éfód vállszalagjaira, emlékkövekkül Izrael fiainak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

A melldísz

8. Elkészítette a melldísz, takácsmunkával, az éfód munkája szerint; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. **9.** Négyzetű volt, kettősen csinálták a melldísz, egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége, kettősen. **10.** És belefoglaltak négy sor követ; egy sor: ódem, pitdó és bórekesz, az első sor. **11.** A második sor: nófech, száppir és jáhálóm. **12.** A harmadik sor: lesem, sevó, és áchlómo. **13.** A negyedik sor: társis, sóhám és jوسف; körülvéve arany kockákkal foglalatukban. **14.** A kövek pedig Izrael fiainak neveire voltak, tizenkettő az ő neveik szerint, pecsétvéséssel, mindegyiknek nevére, a tizenkét törzs szerint. **15.** És készítettek a melldíszre egymásba öltött láncokat, fonó munkával, tiszta aranyból. **16.** Készítettek két arany kockát két arany karikát, és tették a két karikát a melldísz két végére. **17.** És tették a két arany fonatot a két karikába, a melldísz végeire. **18.** A két fonat két végét pedig tették a két kockába és tették azokat, az éfód vállszalagjaira, előrsze felé. **19.** És készítettek két arany karikát és rátették a melldísz két végére, azon szélére, mely az éfód oldalán van, befelé. **20.** És készítettek két arany karikát és rátették azokat az éfód két vállszalagjára, alul, előrsze felé, összefűzése mellett, az éfód szorítója felett. **21.** És összekötötték a melldísz karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód szorítója felett legyen és el ne csússzék a melldísz az éfódról, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek.

Az éfód köpenye

22. És elkészítette az éfód köpenyét, szövő munkával, egészen kék bíborból. **23.** A köpeny nyílása pedig közepében volt, mint a páncéling nyílása, szegélye volt nyílásának köröskörül, hogy el ne szakadjon. **24.** És készítettek a köpeny széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, sodrottan. **25.** És készítettek csengettyűket tiszta aranyból, és tették a csengettyűket a gránátalmák közé, a köpeny széleire; köröskörül, a gránátalmák közé; **26.** csengettyű és gránátalma; csengettyű és gránátalma a köpeny szélein köröskörül, a szolgálatot végezni, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

A köntösök és a süvegek

27. És elkészítették a köntösöket bisszusból, szövő munkával, Áron és fiai számára. **28.** A süveget bisszusból és a magas dízsüvegeket bisszusból, meg a lennadrágokat sodrott bisszusból; **29.** és az övet sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, hímző munkával, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek.

Az aranylemez

30. Elkészítették a szentség koronájának lemezét, tiszta aranyból és ráírták pecsétvésés írásával: Szent az Örökkévalónak! **31.** És rátettek kék bíbor zsinórt, hogy rátehessék a süvegre felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

A mű összegzése

32. Így elvégződött a gyülekezés sátorának minden munkája; Izrael fiai pedig cselekedtek mind aszerint; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, így cselekedtek.

33. És elhozták a hajlékot Mózeshez: A sátozt és minden edényeit, kapcsait, deszkáit, tolózárait, oszlopait és lábait; **34.** meg a takarót a pirosra festett kosborökből és a takarót a táchásbőrökből és a takaró függönyt; **35.** a bizonyság ládáját és rúdait; meg a födelet; **36.** az asztalt, minden edényeit és az (Isten) színe elé való kenyeret; **37.** a tiszta aranyból való lámpást, mécseit, az elrendezés mécseit és minden edényeit; meg a világításra való olajat; **38.** az arany oltárt, a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert, meg a sátor bejáratának takaróját; **39.** a rézoltárt, a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdait és minden edényeit, a medencét és talapzatát; **40.** az udvar függönyeit, oszlopait és lábait, takarót az udvar kapujához, köteleit és szögeit, és a hajlék szolgálatához való minden edényeit a gyülekezés sátora számára; **41.** a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben, a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit, papi szolgálatra. **42.** Mind aszerint, amint az. Örökkévaló parancsolta Mózesnek, úgy végezték Izrael fiai az egész munkát. **43.** Mózes pedig látta az egész munkát és íme elkészítették azt, amint az Örökkévaló parancsolta, úgy készítették; és megáldotta őket Mózes.

40. fejezet

A szentély felállítása

1. Az Örökkévaló szólt Mózeshez, mondván: **2.** Az első hónap napján a hónap elsején állítsd fel a gyülekezés sátorának hajlékát. **3.** Tedd oda a bizonyság ládáját és borítsd a ládára a függönyt. **4.** Vidd be az asztalt, rendezd el az ő rendjét; vidd be a lámpást és tedd fel mécseit. **5.** Tedd az arany oltárt a füstölés számára a bizonyság ládája elé és tedd fel a hajlék bejáratának takaróját. **6.** És tedd az égőáldozat oltárát a gyülekezés sátora hajlékának bejárata elé. **7.** Tedd a medencét a gyülekezés sátora és az oltár közé, és tegyél oda vizet. **8.** És helyezd el az udvart: köröskörül, és tedd fel az udvar kapujának takaróját. **9.** Tedd a kenetolajat és kend fel a hajlékot és mindazt, ami benne van; szenteld meg azt és minden edényeit, hogy szent legyen. **10.** És kend fel az égőáldozat oltárát és minden edényeit, szenteld meg az oltárt, hogy legyen az oltár szentek szentje. **11.** És kend fel a medencét és talapzatát és szenteld meg azt. **12.** Hagyd közeledni Áront és fiait a gyülekezés sátorának bejáratához, és mosd meg őket vízben. **13.** Öltöztess fel Áront a szent ruhákba, kend fel őt, szenteld meg őt, hogy papommá legyen. **14.** Azután hagyd közeledni fiait és öltöztess fel őket köntösökbe. **15.** Kend fel őket, amint fölkened az ő atyjukat, hogy papjaimmá legyenek és legyen, hogy az ő fölkenetésük maradjon nekik örökös papság, nemzedékeiden át. **16.** És Mózes cselekedett mind aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett. **17.** És történt az első hónapban, a második évben, a hónap elsején felállított a hajlék. **18.** Mózes felállította a hajlékot, letette lábait, rátette a deszkáit, behelyezte tolózárait és felállította oszlopait. **19.** Kiterjesztette a sátozt a hajlék felé, rátette a sátor takaróját felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **20.** És vette és beletette a bizonyságot a ládába, rátette a rudakat a ládára és rátette a fedelet a ládára felülről; **21.** bevitte a ládát a hajlékba, föltette a takaró függönyt és ráborította a bizonyság ládjára, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **22.** Betette az asztalt a gyülekezés sátorába, a hajlék északi oldalára, a függönyön kívül; **23.** és elrendezte rajta a kenyér rendjét az Örökkévaló színe előtt, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **24.** Elhelyezte a lámpást a gyülekezés sátorában az asztallal szemben, a hajlék déli oldalára; **25.** és feltette a mécseket az Örökkévaló színe előtt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **26.** Elhelyezte az aranyoltárt a gyülekezés sátorában a függöny előtt, **27.** és füstölögtetett rajta fűszeres füstölőszert, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **28.** És föltette a hajlék bejáratának takaróját. **29.** Az égőáldozat oltárát pedig tette a gyülekezés sátora hajlékának bejáratához, bemutatott rajta égőáldozatot és ételáldozatot, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **30.** Elhelyezte a medencét a gyülekezés sátora és az oltár közé, és tett oda vizet mosdásra, **31.** hogy megmossák abból Mózes és Áron meg fiai kezeit és lábait; **32.** midőn bemennek a gyülekezés sátorába és midőn odalépnek az oltárhoz, mosdjanak meg, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **33.** És fölállította az

udvart a hajlék és az oltár körül és feltette az udvar kapujának takaróját. Így elvégezte Mózes a munkát.

A felhő a találkozás sátra felett

34. Akkor befödte a felhő a gyülekezés sátorát és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajlékot; **35.** és Mózes nem bírt bemenni a gyülekezés sátorába, mert nyugodott rajta a felhő és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajlékot. **36.** Midőn fölemelkedik a felhő a hajlékról, elvonulnak Izrael fiai mind az ő vonulásaik szerint; **37.** ha pedig nem emelkedik fel a felhő, akkor nem vonulnak el, amely napig fel nem emelkedik. **38.** Mert az Örökkévaló felhője volt a hajlékon nappal és tűz volt rajta éjjel, Izrael egész házának szeme láttára, mind az ő vonulásaiban.

Vájkra (3Mózes 1–5.)

Az áldozati törvények (1–7. fejezet)

1. fejezet

1. Szólította Mózeset és szólt hozzá az Örökkévaló a gyülekezés sátorából, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha valamelyik ember közületek áldozni akar áldozatot az Örökkévalónak, a baromból, a marhából és a juhokból áldozzatok a ti áldozatokat.

Az égőáldozatok: A tulokféléből

3. Ha égőáldozat az ő áldozata, a marhából, hímet, épet áldozzon; a gyülekezés sátorának bejáratához vigye azt, kedves fogadtatásul az örökkévaló színe előtt. **4.** És tegye rá kezét az égőáldozat fejére és kedvesen fogadtatik tőle, hogy engesztelést szerezzen érte. **5.** És vágja le a fiatal marhát az Örökkévaló színe előtt; és vigyék be Áron fiai, a papok a vért és hintsék a vért köröskörül az oltárra, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. **6.** És húzza le az égőáldozatnak bőrét, és darabolja föl azt az ő darabjaira. **7.** És tegyenek Áronnak, a papnak fiai tűzet az oltárra és rendezzenek el fát a tűzre. **8.** Rendezzék el Áron fiai, a papok, a darabokat, a fejet és a hájat a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. **9.** És a beleit meg a lábszárait mossa meg vízben, és füstölgesse el a pap az egészet az oltáron; égőáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak.

A juhféléből

10. Ha pedig juhokból való az ő áldozata a juhokból vagy a kecskékből égőáldozatul, hímet, épet áldozzon. **11.** És vágja le azt az oltár oldalán észak felé, az Örökkévaló színe előtt és hintsék Áron fiai; a papok a vérét az oltárra, köröskörül. **12.** És darabolja föl azt az ő darabjaira, a fejével és hájával, és rendezze el a pap azokat a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. **13.** A beleket pedig, meg a lábszárait mossa meg vízben; és áldozza föl a pap mindezt és füstölögtesse el az oltáron, égőáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak.

A madárféléből

14. Ha pedig madárból való az ő áldozata, égőáldozat gyanánt az Örökkévalónak; akkor áldozza gerlicékből vagy galambfiakból az ő áldozatát. **15.** És vigye azt a pap az oltárhoz, csípje le a fejét és füstölgesse el az oltáron, miután kinyomták a vérét az oltár falára. **16.** Távolítsa el a begyét tollastól és vesse azt az oltár mellé kelet felől, a hamu helyére. **17.** És szakítsa szét szárnyainál fogva, de ne válassza szét, és füstölögtesse el azt a pap az oltáron, a fán, mely a tűzön van; égőáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak.

A lisztáldozatok

2. fejezet:

Lánglisztből készült áldozatok

1. Ha valamely személy áldoz ételáldozatot az Örökkévalónak, lángliszt legyen az ő áldozata; öntsön rá olajat és tegyen rá tömjént. **2.** És vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz; és ez markoljon abból tele markával, lánglisztjéből és olajából, minden tömjénével együtt, és füstölögtesse el a pap annak illatrészét az oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. **3.** Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié; szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból.

Főtt lisztből

4. És ha áldozol ételáldozatot, kemencében sültet, lánglisztből, kovásztalan kalácsok legyenek, olajjal elegyítve és kovásztalan lepények, olajjal megkenve. **5.** Ha pedig tepsiben készült ételáldozat a te áldozatod, lánglisztből, olajjal elegyítve, kovásztalan legyen az. **6.** Darabold el azt darabokra és önts rá olajat; ételáldozat az. **7.** Ha pedig serpenyőben készült ételáldozat a te áldozatod, lánglisztből, olajjal készíttessék. **8.** Így vidd az ételáldozatot, mely ezek közül elkészítettet, az Örökkévalónak; vigye azt a paphoz és ez vigye oda az oltárhoz. **9.** És vegye le a pap az ételáldozatból annak illatrészét és füstölögtesse el az oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. **10.** Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié; szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból.

Kovász, méz és só

11. Bármely ételáldozat, melyet áldoztok az Örökkévalónak, ne készíttessék kovászosan; mert minden, ami kovász és minden, ami méz, ne füstölögtessek el abból tűzáldozatot az Örökkévalónak. **12.** Első termés áldozatának áldozhatjátok azokat az Örökkévalónak, de az oltárra ne kerüljenek kellemes illatú. **13.** És minden ételáldozatodat sóval sózd meg és ne hagyd el a sót, Istened szövetségjelét ételáldozatodról; minden áldozatodon áldozz sót.

A termés zsengejéből

14. És ha áldozod a zsengek ételáldozatát az Örökkévalónak, érett kalászból megpörköltve tűzben, megdarált gabonaszemekből áldozd zsengeid ételáldozatát. **15.** Adj hozzá olajat és tégy, rá tömjént, ételáldozat az. **16.** És füstölögtesse el a pap az illatrészét darájából és olajból, minden tömjénével együtt; tűzáldozat az az Örökkévalónak.

A békeáldozat

3. fejezet

A szarvasmarhából

1. Ha békeáldozat az ő áldozata, ha a marhából áldozza, akár hímet, akár nőtényt, épet áldozzon az Örökkévaló színe előtt. **2.** És tegye rá kezét az áldozatnak fejére és vágja le azt a gyülekezés sátorának bejáratánál; és hintsék Áron fiai, a papok a vért az oltárra, köröskörül. **3.** És áldozza a békeáldozatból tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; **4.** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; a hártyát, mely a májon van, a vesékkal együtt távolítsa el. **5.** És füstölögtesse el azt Áron fiai az oltáron az égőáldozattal, mely a fán van, mely a tűzön van; kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak.

A juhféléből

6. Ha pedig a juhokból való az ő áldozata, békeáldozatul az Örökkévalónak, hímet vagy nőtényt, épet áldozzon. **7.** Ha juhot áldoz az ő áldozata gyanánt, vigye el azt az Örökkévaló színe elé. **8.** És tegye rá kezét áldozatának fejére és vágja le azt a gyülekezés sátora előtt; Áron fiai pedig öntsék a vérét az oltárra köröskörül. **9.** És áldozza a békeáldozatból tűzáldozatul az Örökkévalónak: zsiradékát, a farkát egészen, a hátgerinc táján távolítsa el; és a zsiradékot, mely befedi a beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; **10.** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártyát, mely a májon van, a vesékkal együtt távolítsa el. **11.** És füstölögtesse el a pap az oltáron; tűzáldozat kenye az az Örökkévalónak.

12. Ha pedig kecske az ő áldozata, vigye azt az Örökkévaló színe elé. **13.** És tegye rá kezét a fejére és vágja le azt a gyülekezés sátora előtt, és hintsék Áron fiai a vérét az oltárra, köröskörül. **14.** És áldozza abból áldozatát tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; **15.** és a két vesét meg a

zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártyát, mely a májon van, a vesékkal együtt távolítsa el. **16.** És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat kenyere az, kellemes illatul; mind a zsiradék az Örökkévalóé.

17. Örök törvény ez nemzedékeiteken át, minden lakóhelyeiteken: Semmiféle zsiradékot és semmiféle vért ne egyetek.

4. fejezet

A vétekáldozatok

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Ha valamely személy vétkezik tévedésből az Örökkévaló bármely parancsolata ellen, amiket nem szabad megtenni, és ő megteszi az egyiket azok közül:

A főpap áldozata

3. Ha a főként pap vétkezik a nép bűnösségére, akkor áldozzon vétkéért, amellyel vétkezett, egy fiatal tulkot, épet, az Örökkévalónak vétekáldozatul. **4.** És vigye a tulkot a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló színe elé és tegye rá kezét a tulok fejére, azután vágja le a tulkot az Örökkévaló színe előtt. **5.** És vegyen a főként pap a tulok véreből és vigye be azt a gyülekezés sátorába. **6.** És mártsa a pap az ujját a vérbe és fecskendjen a vérből hétszer az Örökkévaló színe előtt, a szentély függönye felé. **7.** És tegyen a pap a vérből sarkaira a fűszeres füstölőszerek oltárának az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van; és a tulok minden vérét öntse az égőáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. **8.** És a vétekáldozatra való tuloknak minden zsiradékát vegye le róla; a zsiradékot, mely befedi a beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; **9.** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártyát, mely a májon van, a vesékkal együtt távolítsa el, **10.** amint leveszik a békeáldozatra való ökörből, és füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozat oltárán. **11.** És a tulok bőrét, meg minden húsát fejével és lábszáraival együtt, meg a beleit és ganaját **12.** vigye ki az egész tulkot a táboron kívülre, tiszta helyre, ahová a hamut öntik, és égesse el azt a fán a tűzben; ahová a hamut öntik, ott égessék el.

A község áldozata

13. Ha pedig Izrael egész községe téved, azáltal, hogy el volt rejtve valami a gyülekezet szemei előtt, és tesznek egyik ellen az Örökkévaló minden parancsolatai közül és bűnbe esnek; **14.** de kitudódik a vétek, amellyel vétkeztek, akkor áldozzon a gyülekezet egy fiatal tulkot vétekáldozatul és vigyék azt a gyülekezés sátora elé. **15.** És tegyék rá a község vénei kezeiket a tulok fejére az Örökkévaló színe előtt, és vágják le a tulkot az Örökkévaló színe előtt. **16.** És vigyen be a főként pap a tulok véreből a gyülekezés sátorába. **17.** És mártsa a pap az ujját a vérbe és fecskendjen hétszer az Örökkévaló színe előtt a függöny felé. **18.** A vérből pedig tegyen az oltár sarkaira, mely az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van; és mind a vért öntse az égőáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. **19.** És mind a zsiradékát vegye le belőle és füstölögtesse el az oltáron. **20.** És úgy tegyen a tulokkal, amint tett a vétekáldozatra való tulokkal, úgy tegyen vele; és engesztelést szerez értük a pap és bocsánatot nyernek. **21.** Azután vigye ki a tulkot a táboron kívülre és égesse el azt, amint elégette az előbbi tulkot; a gyülekezet vétekáldozata az.

A fejedelem áldozata

22. Amidőn a fejedelem vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló, az ő Istene minden parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni, tévedésből és bűnbe esik, **23.** vagy ha tudatják vele vétkét, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskebakot, hímet, épet. **24.** És tegye rá kezét a bak fejére és vágja le azt azon a helyen, ahol levágják az égőáldozatot, az Örökkévaló színe előtt; vétekáldozat az. **25.** És vegyen a pap a vétekáldozat véreből az ujjával és tegyen az égőáldozat oltárának sarkaira; vérét pedig öntse az égőáldozat

oltárának alapjára. **26.** Mind a zsiradékát pedig füstölögtesse el az oltáron, mint a békeáldozat zsiradékát; és engesztelést szerez érte a pap az ő vétke miatt és az bocsánatot nyer.

Az egyszerű ember áldozata

27. Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből az ország népéből, midőn tesz egyik ellen az Örökkévaló parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni és bűnbe esik, **28.** vagy ha tudatják vele vétkét, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskét, épet, nőtényt, vétke miatt, mellyel vétkezett. **29.** És tegye rá kezét a vétekáldozat fejére és vágják le a vétekáldozatot az égőáldozat helyén. **30.** És vegyen a pap annak véréből az ujjával és tegye az égőáldozat oltárának sarkaira; mind a vérét pedig öntse az oltár alapjára. **31.** És mind a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a zsiradékot a békeáldozataiból és füstölögtesse el a pap az oltáron, kellemes illatul az Örökkévalónak; így engesztelést szerez érte a pap és az bocsánatot nyer.

32. Ha pedig juhot hoz áldozata gyanánt vétekáldozatul, nőtényt, épet hozzon. **33.** És tegye rá kezét a vétekáldozat fejére és vágja le azt vétekáldozatul azon a helyen, amelyen levágják az égőáldozatot. **34.** Vegyen a pap a vétekáldozat véréből az ujjával és tegyen az égőáldozat oltárának sarkaira; mind a vérét pedig öntse az oltár alapjára. **35.** És mind a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a juhnak zsiradékát a békeáldozatból és füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; és engesztelést szerez érte a pap az ő vétke miatt; amellyel vétkezett és az bocsánatot nyer.

5. fejezet

Más vétkekért bemutatandó vétekáldozatok

1. Ha valamely személy vétkezik – hallotta ugyanis az eskü szavát, ő pedig tanu, vagy látott, vagy megtudott valamit, ha ki nem jelenti, viseli a bűnét; **2.** vagy valamely személy, aki érint bármely tisztátalan dolgot, vagy tisztátalan vad dögét, vagy tisztátalan barom dögét, vagy tisztátalan féreg dögét, de rejtve volt előtte, ő pedig tisztátalan és bűnbe esett; **3.** vagy ha érinti embernek tisztátalanságát, bármely tisztátalanságát, ami által tisztátalanná lesz, de rejtve volt előtte és megtudja, hogy bűnbe esett; **4.** vagy ha valamely személy esküszik, kiejtvén ajkain, hogy rosszat vagy jót fog cselekedni, mindenben, amit kiejt az ember esküvel, de rejtve volt előtte és megtudja, hogy bűnbe esett egyik által ezek közül; **5.** és lesz, mikor bűnbe esett egyik által ezek közül, akkor vallja be, amivel vétkezett, **6.** és vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak az ő vétkéért, amellyel vétkezett, egy nőtényt a juhokból, juhot vagy kecskét vétekáldozat gyanánt; és engesztelést szerez érte a pap az ő vétke miatt.

7. Ha azonban nem jut vagyonából, amennyi elég egy juhra, akkor vigye bűnáldozatát, mivelhogy vétkezett, két gerlicét vagy két galambfiát az Örökkévalónak; egyet vétekáldozatul, egyet pedig égőáldozatul. **8.** És vigye el azokat a paphoz és ez áldozza fel azt, amely a vétekáldozatra való, először; csípje le a fejét nyakszirtje felől, de ne válassza el. **9.** És fecskendezzen a vétekáldozat véréből az oltár falára; ami pedig megmarad a vérből, azt nyomják ki az oltár alapjára, vétekáldozat az. **10.** A másodikat pedig készítse el égőáldozatnak, a rendelet szerint; és szerezzen engesztelést érte a pap az ő vétke miatt, amellyel vétkezett, és az bocsánatot nyer.

11. Ha azonban nem jut vagyonából két gerlicére vagy két galambfira, akkor vigye áldozatát, mivelhogy vétkezett, egy tized éfo lánglisztet vétekáldozat gyanánt; ne tegyen rá olajat és ne vessen rá tömjént, mert vétekáldozat az. **12.** És vigye el azt a paphoz, és markolja le abból a pap, tele markával, illatrészét és füstölögtesse el az oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; vétekáldozat az. **13.** És szerezzen engesztelést érte a pap, vétke miatt, amellyel vétkezett egyik által ezek közül, és az bocsánatot nyer; (az áldozat) legyen a papé, mint az ételáldozat.

A bűnáldozat

14. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **15.** Ha valamely személy hűtlenséget követ el és vétkezik tévedésből az Örökkévaló szentségei ellen, akkor vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak, egy ép kost a juhokból, becslésed szerint ezüst sékelek értékében, a szentség sékele szerint, bűnáldozatul. **16.** És amit vétkezen elvett a szentségből, azt fizesse meg és ötödrészét toldja hozzá és adja annak a papnak; a pap pedig engesztelést szerez érte a bűnáldozat kosával, és az bocsánatot nyer.

17. Ha pedig valamely személy vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló parancsolatai közül, amelyeket nem szabad megtenni, de ő nem tudja, hogy bűnbe esett és viseli a bűnét, **18.** akkor vigyen egy ép kost a juhokból, becslésed szerint, bűnáldozatul a paphoz, és a pap szerezzen engesztelést érte tévedése miatt, amellyel tévedett, de ő nem tudta, és bocsánatot nyer. **19.** Bűnáldozat az, bűnt követett el az Örökkévaló ellen.

Bűnáldozat bizalommal történt visszaélés miatt

20. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **21.** Ha valamely személy vétkezik és hűtlenséget követ el az Örökkévaló ellen, ugyanis letagadja felebarátjának az ő őrizetére bízott tárgyat vagy a kezébe adottat vagy a rablottat, vagy zsarolta felebarátját; **22.** vagy talált elveszett dolgot és letagadja azt, megesküszik hamisan, egyre mind a közül, amit tesz az ember, vétkezvén velük: **23.** És lesz, ha vétkezik és bűnbe esett, akkor térítse meg a rablottat, amit elrabolt, vagy a zsaroltat, amit zsarolt vagy az őrizetére bízottat, amit őrizetére bízta, vagy az elveszett dolgot, amit talált; **24.** vagy bármit, amire hamisan esküdött, fizesse meg azt a maga összegében és ötödrészét toldja hozzá; annak, akié, adja vissza, bűnvallomása napján. **25.** Bűnáldozatául pedig vigyen az Örökkévalónak egy ép kost a juhokból, becslésed szerint, bűnáldozatul a paphoz. **26.** És szerezzen engesztelést érte a pap az Örökkévaló színe előtt és bocsánatot nyer, egyikért mindazok közül, amit tesz, bűnbe esvén általa.

Cáv (3Mózes 6–8.)

Utasítások a papoknak

6. fejezet

Tűz a mindennapi áldozathoz

1. És szólt az Örökkévaló: Mózeshez, mondván: **2.** Parancsold meg Áronnak és fiainak, mondván: Ez az égőáldozat tana; ez az égőáldozat legyen a tűzhelyen, az oltáron, egész éjjel reggelig; az oltár tüze pedig égjen rajta. **3.** És öltse föl a pap lenruháját, lennadrágot öltson a testére és vegye le a hamut, amivé megemészti a tűz az égőáldozatot az oltáron, és tegye azt az oltár mellé. **4.** Azután vesse le ruháit és öltson más ruhákat; és vigye ki a hamut a táboron kívülre, tiszta helyre. **5.** Az oltáron levő tűz pedig égjen azon, el ne aludjék; gyújtson meg rajta a pap fát reggelenként és rendezze el rajta az égőáldozatot és füstölögtesse el rajta a békeáldozat zsiradékát: **6.** Állandó tűz égjen az oltáron, el ne aludjék.

További utasítások a lisztáldozatról

7. Ez pedig az ételáldozat tana: Vigyék azt Áron fiai az Örökkévaló színe előtt az oltár elé. **8.** És vegyen le abból markával, az ételáldozat lánglisztjéből, meg olajából és minden tömjént, ami az ételáldozaton van és füstölögtesse el az oltáron kellemes illatul; illatrésze az az Örökkévalónak. **9.** Ami pedig megmarad belőle, azt egyék meg Áron és fiai; kovásztalanul egyék meg, szent helyen, a gyülekezés sátorának udvarában egyék meg azt. **10.** Ne süssék kovászosan; osztályrészük gyanánt adtam azt tűzáldozataimból, szentek szentje az, mint a vétékáldozat és mint a bűnáldozat. **11.** Minden férfiszemély Áron gyermekei közül ehetik belőle; örök törvény az nemzedékeiteken át az Örökkévaló tűzáldozataiból; minden, ami azokat érinti, szent legyen.

A főpap mindennapi lisztáldozata

12. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **13.** Ez Áronnak és fiainak áldozata, amelyet áldozzanak az Örökkévalónak, amely napon fölkenik őt: egy tized éfo lángliszt ételáldozatul; állandóan, felét reggel és felét este. **14.** Tepsiben, olajjal készíttessék el, lágyra főzve vidd azt; a földarabolt ételáldozatnak süteményét áldozd kellemes illatul az Örökkévalónak. **15.** Az a pap, akit fölkennek helyette fiai közül, készítse el azt; örök törvény az az Örökkévalónak, mindenestől füstölögtessék el. **16.** És a papnak minden ételáldozata mindenestől égjen el, ne egyenek belőle.

A vétekáldozat szentsége

17. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18.** Szólj Áronhoz és fiaihoz, mondván: Ez a vétekáldozat tana, amely helyen levágják az égőáldozatot, ott vágják le a vétekáldozatot, az Örökkévaló színe előtt, szentek szentje az. **19.** A pap, aki vétekáldozatnak áldozza, egye meg azt; szent helyen egyék meg, a gyülekezés sátorának udvarában. **20.** Minden, ami érinti húsát, szent legyen: és ha fröccsen véréből valamely ruhára, amire fröccsent, azt mosd meg szent helyen. **21.** A cserépedény pedig, melyben főzték, töressék össze; ha azonban rézedényben főzték, akkor súrolják meg és öblítsék ki vízzel. **22.** Minden férfiszemély a papok közül eheti azt; szentek szentje az. **23.** És minden vétekáldozat, melynek véréből bevisznek a gyülekezés satorába, hogy engesztelést szerezzenek a szentélyben, ne egyenek abból, tűzben égessék el.

7. fejezet

A bűnáldozat

1. Ez pedig a bűnáldozat tana, szentek szentje, az. **2.** Azon a helyen, ahol levágják az égőáldozatot, vágják le a bűnáldozatot; vérét pedig hintse az oltárra, köröskörül. **3.** És minden zsiradékát áldozza fel abból; a farkát és a zsiradékot, mely befedi a beleket; **4.** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártyát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. **5.** És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak, bűnáldozat az. **6.** Minden férfiszemély a papok között eheti azt; szent helyen egyék meg, szentek szentje az. **7.** Mint a vétekáldozatnak, úgy a bűnáldozatnak, egy tanuk van; a papé, aki engesztelést szerez vele, azé legyen az.

8. És a pap, aki föláldozza valakinek égőáldozatát, az égőáldozat bőre, melyet föláldozott, azé a papé legyen. **9.** És minden ételáldozat, mely kemencében sül, és mind, amely készül serpenyőben vagy tepsiben, a papé legyen, aki azt föláldozza, azé legyen. **10.** És minden ételáldozat, olajjal elegyített vagy száraz, Áron minden fiaié legyen, egyiké úgy, mint a másiké.

Békeáldozat és hálaáldozat

11. Ez pedig a békeáldozat tana, melyet áldoz valaki az Örökkévalónak. **12.** Ha hálaadásul áldozza, akkor áldozzon a hálaáldozattal kovásztalan kalácsokat, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal megkenve és lánglisztet, lágyra főzve kalácsokként, olajjal elegyítve. **13.** Kovászos kenyérből való kalácsokkal együtt áldozza az ő áldozatát, hálaadó békeáldozatával együtt. **14.** És áldozzon azokból egyet, mindegyik áldozatból, ajándécul az Örökkévalónak; a papé, aki hinti a békeáldozat vérét, azé legyen. **15.** És a hálaadó békeáldozatnak húsát áldozásának napján egyék meg; ne hagyjon belőle reggelre. **16.** És ha fogadalom, vagy önkéntes ajándék az ő vágóáldozata, amely napon áldozza áldozatát, azon egyék meg; és másnap, ami megmarad belőle, egyék meg. **17.** Ami még megmarad a vágóáldozat húsából, harmadnap tűzben égessék el. **18.** Ha pedig ennének békeáldozatának húsából harmadnap, nem fogadtatik az kedvesen; aki áldozza, nem számíttatik be annak, megvetett az, a személy pedig, aki eszik belőle, bűnét viseli. **19.** És a húst, amely érint bármi tisztátalant, ne egyék meg, tűzben égessék el; és ami a húst illeti, minden tiszta ehetik húst. **20.** És a személy, aki húst eszik a békeáldozatból, mely az Örökkévalóé, amíg tisztátalansága

rajta van, irtassék ki az a személy az, ő népéből. **21.** És ha valamely személy érint bármi tisztátalant, ember tisztátalanságát, vagy tisztátalan barmot, vagy bármi tisztátalan undok állatot és eszik a békeáldozat húsból, mely az Örökkévalóé, irtassék ki az a személy az ő népéből.

A zsír és a vér tilalma

22. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **23.** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Semmiféle zsiradékát az ökörnek, a juhnak és a kecskének ne egyétek meg. **24.** Elhullott állat zsiradéka és szétszagott állat zsiradéka feldolgozható bármi munkára, de enni, ne egyétek azt. **25.** Mert bárki zsiradékot eszik a baromból, melyből áldoz tűzáldozatot az Örökkévalónak, irtassék ki az a személy, aki eszi, az ő népéből. **26.** Semmi vért se egyétek minden lakóhelyeiteken, sem madárét, sem baromét. **27.** Bármely személy valami vért eszik, irtassék ki az a személy az ő népéből.

A papok része a békeáldozatból

28. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **29.** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Aki áldozza békeáldozatát az Örökkévalónak, vigye el áldozatát az Örökkévalónak békeáldozataiból. **30.** Kezei vigyék az Örökkévaló tűzáldozatait, a zsiradékot a szeggyel együtt vigye el; a szegyet, hogy lengesse azt lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. **31.** És füstölögtesse el a pap a zsiradékot az oltáron; a szegy pedig legyen Ároné és fiaié. **32.** És a jobb combot adjátok ajándécul a papnak békeáldozataitokból. **33.** Aki áldozza a békeáldozat vérét és a zsiradékot Áron fiai közül, azé legyen a jobb comb osztályrészül. **34.** Mert a lengetés szegyet és az ajándék combját vettem el Izrael fiaitól békeáldozataikból és adtam azokat Áronnak, a papnak és fiainak, örök törvényül Izrael fiaitól.

Befejező rész az áldozatokról

35. Ez Áronnak fölavatási illetménye és fiainak fölavatási illetménye az Örökkévaló tűzáldozataiból, amely napon közel viszik őket, hogy papjaivá legyenek az Örökkévalónak, **36.** amit megparancsolt az Örökkévaló, hogy adják nekik, amely napon fölkenték őket, Izrael fiai részéről; örök törvény ez, nemzedékeiken át. **37.** Ez a tana az égőáldozatnak, az ételáldozatnak, a bűnáldozatnak, a fölavatási áldozatnak és a békeáldozatnak, **38.** melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Szináj hegyén, amely napon megparancsolta Izrael fiainak, hogy áldozzák áldozataikat az Örökkévalónak Szináj pusztájában.

A szentély szolgálatának bevezetése (8–10. fejezet)

8. fejezet

Áron és fiainak felszentelése

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Vedd Áront és fiait vele, meg a ruhákat és a kenetolajat, meg a vétekáldozatra való tulkot és a két kost, meg a kosarat a kovásztalan kenyérrel. **3.** És az egész községet gyűjtsd egybe a gyülekezés sátorának bejáratához. **4.** És Mózes cselekedett, amint parancsolta neki az Örökkévaló; és a község egybegyűjtetett a gyülekezés sátorának bejáratához. **5.** És mondta Mózes a községnek: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, hogy megtegyétek. **6.** És közeledni hagyta Mózes Áront és fiait, és megmosta őket vízben. **7.** Ráadta a köntöst, körülövezte őt az övvel, felöltöztette a köpenybe, rátette az éfodot, körülövezte azt az éfod szorítójával és megerősítette vele az éfodot. **8.** Rátette a melldísz és belehelyezte a melldíszbe az urimot és tummimot. **9.** Föltette a süveget a fejére és rátette a süvegre, előrsze felől, az arany lemezt, a szentség koronáját, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **10.** És vette Mózes a kenetolajat és fölkenste a hajlékot és mindazt, ami benne volt és megszentelte azokat. **11.** Azután fecskendett belőle az oltárra hétszer; fölkenste az oltárt és minden edényét, a medencét és talapzatát, hogy megszentelje azokat. **12.** És öntött a kenetolajból Áron fejére és fölkenste őt, hogy megszentelje. **13.** Azután

közeledni hagyta Mózes Áron fiait, felöltöztette őket köntösökbe, körülövezte őket övvel, föltette nekik a magas süvegeket, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek.

14. És odavezette a vétekáldozatra való tulkot és Áron meg fiai rátették kezeiket a vétekáldozatra való tuloknak fejére. **15.** Levágta és vette Mózes a vért és tett az oltár sarkaira, köröskörül, az ujjaival és megtisztította az oltárt; a vért pedig az oltár alapjára öntötte és megszentelte azt; hogy engesztelést szerezzen érette. **16.** És vette mind a zsiradékot, mely a beleken van, meg a májnak hártáját, a két vesét meg zsiradékukat; és elfüstölgöttette Mózes az oltáron. **17.** A tulkot pedig, meg a bőrét, húsát és ganaját elégette tűzben a táboron kívül, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

18. Azután odavezette az égőáldozatra való kost, és rátették Áron és fiai kezeiket a kos fejére. **19.** Levágta és hintette Mózes a vért az oltárra, köröskörül. **20.** A kost pedig földarabolta az ő darabjaira és elfüstölgöttette Mózes a fejet, meg a darabokat és a hájat. **21.** A beleket pedig és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölgöttette Mózes az egész kost az oltáron; égőáldozat az, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

22. Azután odavezette a második kost, a fölavatás kosát és rátették Áron és fiai kezeiket a kos fejére. **23.** Levágta és vett Mózes annak véreből és tett Áron jobb fülének porcogójára, jobb kezének hüvelykujjára és jobb lábának hüvelykujjára. **24.** Azután közeledni hagyta Áron fiait és tett Mózes a vérből jobb fülük porcogójára, jobb kezük hüvelykujjára, meg jobb lábuk hüvelykujjára; és Mózes hintette a vért az oltárra, köröskörül. **25.** És vette a zsiradékot, meg a farkot és mind a zsiradékot, mely a beleken van, meg a májnak hártáját és a két vesét, meg zsiradékukat és a jobb combot.

26. A kovásztalan kenyerek kosarából pedig, mely az Örökkévaló színe előtt volt, vett egy kovásztalan kalácsot és egy olajos kenyérből való kalácsot és egy lepényt, és rátette a zsiradékokra, meg a jobb combra. **27.** És rátette mindezt Áron tenyereire és fiainak tenyereire, és lengette azokat lengetéssel, az Örökkévaló színe előtt. **28.** Azután levette azokat Mózes az ő tenyereikről és elfüstölgöttette az oltáron az égőáldozattal együtt; fölavatási áldozatok azok, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **29.** És vette Mózes a szegyet és lengette lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; a fölavatás kosából Mózesé volt az részül, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

30. És vett Mózes a kenetolajból és a vérből, mely az oltáron volt és hintett Áronra, ruháira és fiaira meg fiainak ruháira, vele együtt; így fölszentelte Áront és ruháit, fiait meg fiainak ruháit vele együtt.

31. És mondta Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a gyülekezés sátorának bejáratánál és ott egyétek meg azt, meg a kenyeret, mely a fölavatás kosarában van, amint parancsoltam, mondván Áron és fiai egyék még azt. **32.** Ami pedig megmarad a húsból és a kenyérből, tűzben égessétek el. **33.** A gyülekezés sátorának bejáratából pedig ne menjetek ki hét napig, amely napig betelnek fölavatástok napjai, mert hét nap alatt avatnak föl benneteket. **34.** Amint tett ezen a napon, úgy parancsolta az Örökkévaló, hogy tegyék, hogy engesztelést szerezzenek értetek. **35.** És a gyülekezés sátorának bejáratánál maradjatok nappal és éjjel, hét napig és őrizzétek az Örökkévaló őrizetét, hogy meg ne haljatok; mert így parancsoltatott ez nekem. **36.** És megtette Áron, meg fiai mindazokat a dolgokat, amiket parancsolt az Örökkévaló Mózes által.

Smini (3Mózes 9–11.)

9. fejezet

A papok átveszik hivatalukat

1. És történt a nyolcadik napon, szólította Mózes Áront és fiait, meg Izrael véneit. **2.** És mondta Áronnak: Végy magadnak egy fiatal borjút vétekáldozatnak és egy kost

égőáldozatnak, épeket, és áldozd az Örökkévaló színe előtt. **3.** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Vegyetek egy kecskebakot vétekáldozatnak és egy borjút meg egy juhot, egyéveseket, épeket, égőáldozatnak; **4.** meg egy ökröt és egy kost békeáldozatnak; hogy áldozatok az Örökkévaló színe előtt, és ételáldozatot, olajjal elegyítve, mert ma jelenik meg az Örökkévaló nektek. **5.** És elvitték, amit parancsolt Mózes, a gyülekezés sátora elé; és közeledett az egész község, és megállottak az Örökkévaló színe előtt. **6.** És Mózes mondta: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, tegyétek meg, hogy megjelenjen nektek az Örökkévaló dicsősége. **7.** És mondta Mózes Áronnak: Közeledjél az oltárhoz és készítsd el vétekáldozatodat és égőáldozatodat, hogy engesztelést szerezzen magadért és a népért; azután készítsd el a nép áldozatát, hogy engesztelést szerezzen értük, amint parancsolta az Örökkévaló. **8.** Erre közeledett Áron az oltárhoz, levágta a vétekáldozatra való borjút, mely az övé volt. **9.** Áron fiai pedig odavitték a vért neki és ő bemártotta az ujját a vérbe és tett az oltár sarkaira; a vért pedig kiöntötte az oltár alapjára. **10.** A zsiradékot, a veséket, a hártját a májról, a vétekáldozatból, elfüstölgöttette az oltáron, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **11.** És a húst meg a bőrt elégette tűzben a táboron kívül. **12.** Azután levágta az égőáldozatot; és odanyújtották neki Áron fiai a vért és ő hintette azt az oltárra, köröskörül. **13.** És az égőáldozatot odanyújtották neki darabjai szerint, meg a fejet és elfüstölgöttette az oltáron. **14.** És megmosta a beleket, meg a lábszárait és elfüstölgöttette az égőáldozattal az oltáron. **15.** Azután áldozta a nép áldozatát; vette ugyanis a vétekáldozatra való bakot, mely a népé volt, levágta azt és elkészítette vétekáldozatnak, mint az elsőt. **16.** És áldozta az égőáldozatot és elkészítette azt a rendelet szerint. **17.** Azután áldozta az égőáldozatot, megtöltötte abból az ő tenyerét és elfüstölgöttette az oltáron, a reggeli égőáldozaton kívül. **18.** Azután levágta az ökröt, meg a kost békeáldozatul, mely a népé volt; és odanyújtották Áron fiai a vért neki és ő hintette az oltárra köröskörül; **19.** meg a zsiradékokat az ököből és a kosból, a farkot és a befődő (zsiradékot), a veséket és a májnak hártóját. **20.** És rátették a zsiradékokat a szegyekre, és elfüstölgöttették a zsiradékokat az oltáron. **21.** A szegyeket pedig és a jobb combot lengette Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, amint parancsolta Mózes. **22.** Akkor fölemelte Áron a kezeit a nép felé és megáldotta azt; azután leszállt, elkészítvén a vétekáldozatot, az égőáldozatait és a békeáldozatot: **23.** És bement Mózes meg Áron a gyülekezés sátorába és midőn kijöttek, megáldották a népet; és megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész népnek. **24.** Kijött ugyanis tűz az Örökkévaló színe elől és fölemésztette az oltáron az égőáldozatot és a zsiradékokat; az egész nép látta és ujjongtak és leborultak arcukra.

10. fejezet

Nádáb és ÁbiHu halála

1. És vették Áron fiai, Nádáb és ÁbiHu, kiki az ő serpenyőjét és tettek azokba tüzet és tettek rá füstölőszert és bevitték az Örökkévaló színe elé idegen tüzet, amit nem parancsolt nekik. **2.** Ekkor tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és megemésztette őket; és meghaltak az Örökkévaló színe előtt. **3.** Ekkor mondta Mózes Áronnak: Ez az, amit szólt az Örökkévaló, mondván: A hozzám közelállók által fogok megszenteltetni és az egész nép előtt fogok megdicsőíttetni. És Áron hallgatott. **4.** Mózes pedig szólította Misáélt és Elcsofont, Úzzielnek, Áron nagybátyjának fiait és mondta nekik: Közeledjete ide, vigyétek el testvéreiteket a szentség színe elől, a táboron kívülre. **5.** Ezek közeledtek és elvitték őket köntöseikben a táboron kívülre, amint szólt Mózes.

A papok ne gyászoljanak

6. És mondta Mózes Áronnak és Eleázárnak meg Itámárnak, az ő fiainak: Hajatokat ne hagyjátok vadul nőni, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok és az egész községre haragudjék (Isten); de testvéreitek, Izrael egész háza, sirassák meg: tüzet, melyet kigyújtott az Örökkévaló. **7.** A gyülekezés sátorának bejáratából ki ne menjete, hogy meg ne haljatok, mert az Örökkévaló kenetolaja van rajtatok. És ők cselekedtek. Mózes szava szerint.

Intés a papoknak a részegítő ital élvezése ellen

8. És szólt az Örökkévaló Áronhoz, mondván: **9.** Bort és részegítő italt ne igyál, te és fiaid veled együtt, midőn bementek a gyülekezés sátorába, hogy meg ne haljatok; örök törvény ez nemzedékeiteken át. **10.** És hogy különbséget tegyetek a szent és nem-szent között, a tisztátalan és tiszta között; **11.** és hogy tanítsátok Izrael fiait mindama törvényekre, melyeket kijelentett az Örökkévaló nekik Mózes által.

Intézkedés a bevezető áldozatokról

12. És szólt Mózes Áronhoz és Eleázárhoz meg Itámárhoz, az ő megmaradt fiaihoz: Vegyétek az ételáldozatot; mely megmaradt az Örökkévaló tűzáldozataiból és egyétek meg azt kovásztalanul, az oltár mellett, mert szentek szentje az. **13.** Egyétek meg azt szent helyen, mert a te törvényes részed és fiaid törvényes része az az Örökkévaló tűzáldozataiból, mert így parancsoltatott nekem. **14.** A lengetés szegjét pedig és az ajándék combot egyétek meg tiszta helyen; te, fiaid és leányaid veled együtt, mert a te törvényes részedül és fiaid törvényes részéül adattak Izrael fiainak békeáldozataiból. **15.** Az ajándékcomb és a lengetés szegjét, a zsiradékok tűzáldozataival együtt hozzák, hogy lengessék lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és legyen neked és fiaidnak veled örök törvényes részül, amint parancsolta az Örökkévaló.

16. A vétekáldozatra való bakot pedig számon kérte Mózes, és íme, elégették; azért haragudott Eleázárra és Itámárra, Áron megmaradt fiaira, mondván: **17.** Miért nem ettétek meg a vétekáldozatot szent helyen, hisz szentek szentje az és azt adta nektek, hogy viseljétek a község bűnét, hogy engesztelést szerezsetek értük az Örökkévaló színe előtt. **18.** Íme, nem vitték be a vérét a szentély belsejébe, meg kellett volna azt ennetek a szentélyben, amint parancsoltam. **19.** Erre szólt Áron Mózeshez: Íme, ma áldozták vétekáldozatukat és égőáldozatukat az Örökkévaló színe előtt és engem ilyesmi ért; ha én ettem volna ma a vétekáldozatból, vajon jónak tetszett volna-e az Örökkévaló szemeiben? **20.** Midőn Mózes ezt hallotta, jónak tetszett az ő szemeiben.

A tisztaság törvénye (11–16. fejezet)

Étkezési törvények

11. fejezet

A tiszta és tisztátalan négy lábúak

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván nekik: **2.** Szóljatok Izrael fiaihoz, mondván: Ezek az állatok, melyeket ehettek minden barom közül, mely a földön van. **3.** Mindazt, aminek hasadt patája van és pedig kettéhasadt patája, meg kérődző a barmok között azt ehetitek. **4.** De ezeket ne egyétek a kérődzők közül és a hasadt patájúak közül: a tevét, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztátalan az nektek. **5.** És a tengeri nyulat, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztátalan az nektek. **6.** És a nyulat, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztátalan az nektek. **7.** És a sertést; mert hasadt patájú az és ketté hasadt a patája, de kérődzni nem kérődzik, tisztátalan az nektek. **8.** Húsukból ne egyetek és dögüket ne érintsetek; tisztátalanok azok nektek.

Tiszta és tisztátalan halak

9. Ezt ehetitek mindazok közül, ami a vízben van: mindazt, aminek úszószárnya van és pikkelye, a vízben: a tengerekben és folyókban, azokat ehetitek. **10.** De mindaz, aminek nincsen úszószárnya és pikkelye, a tengerekben és a folyókban, a vizek minden csúszó-mászója közül és minden élőlény közül, mely a vízben van, utálat az nektek. **11.** Utálat legyenek azok nektek, húsukból ne egyetek és dögüket utáljátok. **12.** Mindaz, aminek nincs úszószárnya és pikkelye a vízben, utálat az nektek.

Tisztátalan madarak

13. És ezeket utáljátok a madarak közül, ne egyétek meg, utálatosak azok: a sast, a csonttörő sast és a fekete sast; **14.** a keselyűt és az ölyvet maga neve szerint; **15.** minden hollót a maga neve szerint; **16.** a struccot, a fecskét, a sirályt, a karvalyt a maga neve szerint; **17.** a kuvikot, a bűvárt és a baglyot; **18.** a suholyt, a gödényt és a héját; **19.** a gólyát, a gémet a maga neve szerint, a bankát és a denevért.

A szárnyas csúszó-mászók

20. Minden szárnyas csúszó-mászó, mely négy lábon jár, utálat legyen nektek. **21.** De azt ehetitek minden szárnyas csúszó-mászó közül, mely négy lábon jár, amelynek szárai vannak a lábai fölött, hogy szökdécseljen velük a földön. **22.** Ezeket ehetitek közülük: a sáskát a maga neve szerint, a szoleomt a maga neve szerint, a chárgólt a maga neve szerint, a chogovot a maga neve szerint. **23.** De minden szárnyas csúszó-mászó, melynek négy lába van, utálat az nektek.

Az érintés által származó tisztátalanság

24. És ezek által lesztek tisztátalanokká, mindenki, aki dögüket érinti, tisztátalan legyen estig; **25.** és mindenki, aki visz dögükből, mossa meg ruháit és tisztátalan legyen estig; **26.** minden barom által, melynek hasadt patája van, de ketté nincs hasadva, és nem kérődző; tisztátalanok azok nektek, mindenki, aki érinti azt, tisztátalan legyen. **27.** És mindaz, ami talpán jár, minden állat közül, mely négy lábon jár, tisztátalanok azok nektek; mindenki, aki dögüket érinti, tisztátalan legyen estig; **28.** aki pedig viszi dögüket, mossa meg a ruháit és tisztátalan legyen estig. Tisztátalanok azok nektek.

Tisztátalan csúszó-mászók

29. És ez legyen nektek tisztátalan a csúszó-mászók között, amelyek másznak a földön: a menyét, az egér és a gyík a maga neve szerint; **30.** a sün, a tűzgyík és a csillaggyík, a csiga és a kaméleon. **31.** Ezek a tisztátalanok nektek minden csúszó-mászók között mindenki aki érinti azokat holtuk után, tisztátalan legyen estig. **32.** És minden, amire hull belőlük holtuk után, tisztátalan; minden faedény, vagy ruha, vagy bőr, vagy zsák, bármely edény, mellyel munkát végeznek, vízbe tétessék és tisztátalan legyen estig, azután tiszta lesz. **33.** És minden cserépedény, amelybe ezekből beleesik, minden, ami benne van, tisztátalan; azt (az edényt) pedig törjétek össze. **34.** Minden étel pedig, mely enni való, amelyre víz jutott, tisztátalan legyen; és minden ital, mely inni való, bármely edényben, tisztátalan legyen; **35.** És minden, amire hull dögükből, tisztátalan legyen; kemencét és tűzhelyet döntsetek össze, tisztátalanok azok és tisztátalanok legyenek nektek. **36.** De forrás és kút, a vízgyűlemény tiszta marad; de aki érinti dögüket, tisztátalan legyen. **37.** És ha hull dögükből bármely vetőmagra, mely vetni való, tiszta az. **38.** De ha vizet tesznek a magra és akkor hull dögükből rá, tisztátalan legyen az nektek.

39. És ha elhull valamely barom, mely nektek eledelre való, aki érinti a dögét, tisztátalan legyen estig; **40.** aki pedig eszik dögükből, mossa meg ruháit és tisztátalan legyen estig; aki viszi dögét, mossa meg a ruháit és tisztátalan legyen estig.

41. És minden csúszó-mászó, mely mászik a földön, utálat az, ne egyétek meg. **42.** Minden, ami a hasán jár és minden, ami négy lábon jár, mind a soklábúakig, minden csúszó-mászóból, mely mászik a földön, ne egyétek meg azokat, mert utálatosak azok. **43.** Ne tegyétek utálattá lelkeiteket mindenféle csúszó-mászó által, mely mászik és meg ne tisztátalanítsátok magatokat általuk, hogy tisztátalanná legyetek.

A törvények erkölcsi jelentősége

44. Mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek, mert, szent vagyok én! Meg ne tisztátalanítsátok lelkeiteket minden csúszó-

mászó által, mely mászik a földön; **45.** mert én vagyok az Örökkévaló, aki felhozott benneteket Egyiptom országából, hogy legyek a ti Istenetek: azért szentek legyetek, mert szent vagyok én. **46.** Ez a tan a baromról, a madárról és minden élőlényről mely mozog a vízben és minden élőlényről, mely mászik a földön; **47.** hogy különbséget tegyetek a tisztátalan és tiszta között, az állat között, melyet szabad enni és az állat között, melyet nem szabad megenni.

Tázriá (3Mózes 12–13.)

12. fejezet

Tisztulás a szülés után

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: midőn egy nő magzatot hoz világra és szül fiúgyermeket, tisztátalan legyen hét napig, tisztulása szenvedésének napjai szerint legyen tisztátalan. **3.** A nyolcadik napon pedig metéltessék körül előbőrének húsa. **4.** S harminchárom napig maradjon meg tisztulásának vérében; semmi szenthez ne nyúljon és a szentélybe be ne menjen, míg le nem teltek megtisztulásának napjai. **5.** Ha pedig leánygyermeket szül, tisztátalan legyen két hétig mint tisztulásakor; hatvan napig pedig maradjon megtisztulásának vérében. **6.** S midőn leteltek megtisztulásának napjai fiúnál vagy leánynál, hozzon egyéves juhot égőáldozatnak és galambfiat vagy gerlicét vétekáldozatnak a találkozás sátorának bejáratához, a paphoz. **7.** És mutassa be az Örökkévaló színe előtt és szerezzen engesztelést számára, és megtisztul vére folyásától. Ez a tan a szülő nőről, fiúgyermeknél és leánygyermeknél. **8.** Ha pedig nem jut vagyonából amennyi elég a báránynya, akkor vegyen két gerlicét vagy két galambfiat, egyet égőáldozatnak és egyet vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen számára a pap, és tiszta lesz.

A poklosságról szóló törvény (13–14. fejezet)

13. fejezet

A poklosság első jelei

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz mondván: **2.** Ha lesz valamely ember testének bőrén daganat, vagy var, vagy világos folt és lehet testének bőrén poklos sérelemmé, akkor vitessék Áronhoz, a paphoz vagy fiai egyikéhez a papok közül. **3.** És nézze meg a pap a sérelmét a test bőrén, ha a szőr a sérelemben átváltozott fehérré, a sérelem színe pedig mélyebb a test bőrénél, poklos sérelem az; amint megnézi a pap, tisztátalannak jelentse ki azt. **4.** Ha pedig fehér volt az testének bőrén és színe nem mélyebb a bőrnél és szőre sem változott át fehérré, akkor zárja el a pap a sérelmet hét napra. **5.** És nézze meg a pap a hetedik napon és íme a sérelem megmaradt a maga színében, nem terjedt a sérelem a bőrön, akkor zárja el a pap hét napra másodszor. **6.** És megnézi azt a pap a hetedik napon másodszor és íme homályosodott a sérelem, de nem terjedt a sérelem a bőrön, akkor tisztának jelentse ki a pap, var az; mossa meg a ruháit és tiszta lesz. **7.** Ha azonban terjed a var a bőrön, miután megmutatta magát a papnak tisztulás végett, akkor mutassa meg magát másodszor a papnak. **8.** És nézze meg a pap és íme, terjedt a var a bőrön, akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, poklosság az.

A poklosság diagnózisa

9. Poklos sérelem, ha lesz valamely emberen, vitessék el a paphoz; **10.** nézze meg a pap és íme, fehér daganat van a bőrön és ez átváltoztatta a szőrt fehérré, és vad hús növése van a daganatban, **11.** idült poklosság az testének bőrén, tisztátalannak jelentse ki a pap; ne zárja el, mert tisztátalan ő. **12.** Ha pedig fölfakad a poklosság a bőrön és elfedi a poklosság a sérelemnek egész bőrét, tetőtől talpig, amennyire látnak a pap szemei, **13.** megnézi a pap és íme, elfödte a poklosság egész testét, akkor tisztának jelentse ki a sérelmet, az egész átváltozott fehérré, tiszta az. **14.** De amely napon mutatkozik rajta vad hús, tisztátalan az. **15.** És megnézi a pap a vad húst és tisztátalannak jelenti ki a vad hús tisztátalan, poklosság az.

16. Vagy ha a vad hús újra fehérré változik, akkor menjen el a paphoz; **17.** és megnézi őt a pap és íme, átváltozott a sérelem fehérré, akkor tisztának jelentse ki a pap a sérelmet, tiszta az.

A poklosság különös szimptomái

18. A test, melynek bőrén fekély van és meggyógyul, **19.** de a fekély helyén fehér daganat támad vagy fehérvöröses folt akkor mutassa meg magát a papnak. **20.** És megnézi a pap és íme, színe alacsonyabb a bőrnél és szőre átváltozott fehérré, akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az, a fekélyben fakadt. **21.** Ha pedig megnézi a pap és íme, nincs benne fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos az, akkor zárja el a pap hét napra. **22.** Ha azonban terjed a bőron, akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, sérelem az. **23.** Ha pedig helyén marad a folt, nem terjedt, a fekély hegedése az; tisztának jelentse ki a pap.

Poklosság a fejen és az állon

24. Vagy ha valamely test bőrén tűzégési seb lesz és támad az égés hegedésében vörösesfehér folt vagy fehér; **25.** és megnézi azt a pap és íme, elváltozott a fehér szőr a folton és színe mélyebb a bőrnél, poklosság az, az égésben fakadt; tisztátalannak jelentse ki őt a pap, poklos sérelem az. **26.** Ha azonban megnézi a pap és íme nincs a foltna fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos az, akkor zárja el őt a pap hét napra. **27.** Azután megnézi a pap a hetedik napon, ha terjedt a bőron, tisztátalannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az. **28.** Ha pedig megmarad a helyén a folt, nem terjedt a bőron és homályos, az égési seb daganata az, tisztának jelentse ki a pap, mert az égési seb forradása az.

29. Férfi vagy nő, ha lesz rajta sérelem, a fejen vagy a szakállon, **30.** és megnézi a pap a sérelmet és íme, színe mélyebb a bőrnél és benne aransárga apró szőr akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, ótvar az, poklossága az a fejnek vagy a szakállnak. **31.** De ha megnézi a pap az ótvar sérelmét és íme, színe nem mélyebb a bőrnél és fekete szőr sincs benne, akkor zárja el a pap az ótvar sérelmét hét napra. **32.** Megnézi a pap a sérelmet a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvar és nem lett benne aransárga szőr és az ótvárnak színe nem mélyebb a bőrnél, **33.** akkor nyíratkozzék meg, de az ótvart ne nyírja le; hanem zárja el a pap az ótvart hét napra, másodszor. **34.** És megnézi a pap az ótvart a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvar a bőron és színe sem mélyebb a bőrnél, akkor tisztának jelentse ki, a pap; mossa meg az a ruháit és tiszta lesz. **35.** De ha terjed az ótvar a bőron, megtisztulása után, **36.** és megnézi a pap és íme, terjedt az ótvar a bőron, akkor ne kutassa a pap az aransárga szőrt, tisztátalan az. **37.** De ha megmarad az ő színében az ótvar és fekete szőr nőtt benne, akkor meggyógyult az ótvar, tiszta az, tisztának jelentse ki a pap.

38. És férfi vagy nő, ha lesznek testük bőrén foltok, fehér foltok, **39.** megnézi a pap és íme, testük bőrén homályos, fehér foltok vannak, fehér var az, a bőron fakadt, tiszta az.

40. És férfiú, ha kihull fejének haja, kopasz az tiszta az. **41.** Ha pedig arca felől hull ki a haja, elől kopasz az, tiszta az. **42.** Ha azonban a kopaszságon vagy elől kopasz fején vörösesfehér sérelem támad, felfakadó poklosság az kopaszságán vagy elől kopasz fején. **43.** Megnézi azt a pap és íme, a sérelem daganata vörösesfehér, kopaszságán vagy elől kopasz fején, mint a poklosság színe a test bőrén, **44.** poklos férfiú ő, tisztátalan ő; tisztátalannak jelentse ki őt a pap, fején van a sérelme.

A poklos kezelése

45. És a poklos, akin a sérelem van, ruhái legyenek megszaggatva és feje vadul benőve és bajuszáig burkolózzék be és kiáltsa: tisztátalan, tisztátalan. **46.** Mindama napokban, míg a sérelem rajta van, legyen tisztátalan; tisztátalan ő, egyedül lakjék, a táboron kívül legyen lakhelye.

A ruházat poklossága

47. És ha valamely ruhán lesz poklos sérelem, gyapjúruhán vagy lenruhán, **48.** akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, lenből vagy gyapjúból, vagy bőron vagy bármi bőrmunkán, **49.** és lesz a sérelem zöldes vagy vöröses a ruhán vagy a bőron, akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, vagy bármi bőreszközön, poklos sérelem az, mutassák meg a papnak. **50.** Nézze meg a pap a sérelmet és zárja el a sérelmet hét napra. **51.** És nézze meg a sérelmet a hetedik napon, ha terjedt a sérelem a ruhán, akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, vagy a bőron, bármely munkán, amivé a bőr feldolgozható, emésztő poklosság a sérelem, tisztátalan az. **52.** És égesse el a ruhát, akár a mellékfonalat, akár a belfonatot a gyapjúból vagy a lenből, vagy mind a bőreszközt, amelyen lesz a sérelem, mert emésztő poklosság az, tűzben égettessék el. **53.** Ha pedig megnézi a pap és íme, nem terjedt a sérelem a ruhán, sem a mellékfonálon, sem a belfonálon, vagy bármely bőreszközön, **54.** akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, amin a sérelem van és zárja el hét napra, másodszor. **55.** És megnézi a pap, miután megmosták a sérelmet és íme, nem változtatta el a sérelem a színét és nem terjedt a sérelem, tisztátalan az, tűzben égessék el azt; romlás az, visszáján vagy színén. **56.** Ha pedig megnézte a pap és íme, homályos a sérelem, miután megmosták azt, akkor tépje ki a ruhából vagy a bőrből, akár a mellékfonálból, akár a belfonálból. **57.** És ha ismét meglátszik a ruhán, akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, vagy bármi bőreszközön, újrakad az; tűzben égessék el azt, amin a sérelem van. **58.** És a ruhát, akár a mellékfonatot, akár a belfonatot, vagy bármely bőreszközt, melyet megmoshatsz és távozik belőlük a sérelem, mossák meg másodszor és tiszta lesz. **59.** Ez a tana, a poklos sérelemnek a gyapjú vagy lenruhán, akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, vagy bármi bőreszközön, hogy tisztának vagy tisztátalannak jelentsék ki azt.

Möcorá (3Mózes 14–15.)

14. fejezet

A poklos tisztulása

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Ez legyen a poklosnak tana tisztulása napján, vitessék el a paphoz. **3.** És menjen ki a pap a táboron kívülre és nézze meg a pap és íme, meggyógyult a poklos sérelem a pokloson, **4.** akkor parancsolja meg a pap, hogy vegyenek a tisztulandó számára két élő, tiszta madarat és cédrusfát, meg karmazsint és izsópot. **5.** Azután parancsolja meg a pap, hogy vágják le az egyik madarat cserépedénybe, élő víz fölé. **6.** Az élőmadarat pedig vegye és a cédrusfát, a karmazsint meg az izsópot és mártsa azokat, meg az élő madarat a levágott madárnak a vérébe, az élő víz fölött. **7.** És hintsen a poklosságtól tisztulandóra hétszer, jelentse ki tisztának és bocsássa el az élő madarat a mezőre. **8.** És mossa meg a tisztulandó a ruháit, nyírja le minden szőrét és mosakodjék meg vízben, akkor tiszta lesz, azután bemehet a táborba; de maradjon sátrán kívül még hét napig. **9.** És lesz a hetedik napon, nyírja le minden szőrét: haját, szakállát, szemöldökeit, minden szőrét nyírja le; mossa meg ruháit és fürössze testét vízben és tiszta lesz. **10.** A nyolcadik napon pedig vegyen két ép juhot és egy nőstény juhot, egyévest, épet, meg háromtized lánglisztet ételáldozatul, olajjal elegyítve és egy lóg olajat. **11.** És állítsa a tisztító pap a tisztulandó férfit és azokat az Örökkévaló színe elé, a gyülekezés sátorának bejáratához. **12.** Azután vegye a pap az egyik juhot és áldozza föl bűnáldozat gyanánt, meg a lóg olajat, és lengesse azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. **13.** És vágja le a juhot ama helyen, ahol levágják a vétekáldozatot és az égőáldozatot szent helyen; mert mint a vétekáldozat, úgy a bűnáldozat a papé, szentek szentje az. **14.** És vegyen a pap a bűnáldozat véreből és tegyen a pap a tisztulandónak jobb füle porcogójára és jobb keze hüvelykujjára. **15.** És vegyen a pap a lóg olajból és öntsön a papnak bal tenyerére. **16.** Azután mártsa a pap jobb ujját az olajba, mely bal tenyerén van, és hintsen az olajból ujjával hétszer az Örökkévaló színe előtt. **17.** Az olaj maradékából pedig, mely tenyerén van, tegyen a pap a tisztulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára, a bűnáldozat vére fölé. **18.** Ami pedig megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztulandónak fejére, hogy engesztelést szerezzen érette a pap az Örökkévaló színe előtt. **19.** Azután készítse el a pap a vétekáldozatot és szerezzen engesztelést a tisztulandóért tisztatlansága

miatt; és azután vágja le az égőáldozatot. **20.** És tegye föl a pap az égőáldozatot, meg az ételáldozatot az oltárra és szerezzon engesztelést érte a pap és tiszta lesz.

21. Ha azonban szegény az és nem jut vagyonából, akkor vegyen egy juhot bűnáldozatul lengetésre, hogy engesztelést szerezzon érte, és egytized lánglisztet, olajjal elegyítve, ételáldozatul és egy lóg olajat; **22.** és két gerlicét vagy két galambfiát, amennyi jut vagyonából; és legyen az egyik vétekáldozat és az egyik égőáldozat. **23.** És vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló színe elé. **24.** És vegye a pap a bűnáldozatra való juhot meg a lóg olajat, és lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. **25.** Azután vágja le a bűnáldozatra való juhot és vegyen a pap a bűnáldozat véréből és tegyen a tisztulandónak jobb füle porcogójára; jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára. **26.** Az olajból pedig öntsön a pap a papnak bal tenyerére; **27.** és hintsen a pap jobb ujjával az olajból, mely bal tenyerén van, hétszer az Örökkévaló színe előtt. **28.** És tegyen a pap az olajból, mely tenyerén van, a tisztulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára a bűnáldozat vérenek helyére. **29.** Ami pedig megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztulandónak fejére, hogy engesztelést szerezzon érte az Örökkévaló színe előtt. **30.** Azután készítse el az egyiket a gerlicék közül vagy a galambfiak közül, amelyekre jutott annak vagyonából, **31.** azt, amire jutott vagyonából; az egyiket vétekáldozatnak, és az egyiket égőáldozatnak az ételáldozattal együtt; és engesztelést szerez a pap a tisztulandóért az Örökkévaló színe előtt. **32.** Ez a tana annak, akin van poklos sérelem, akinek nem jut vagyonából tisztulásakor.

A házon lévő poklosság

33. És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **34.** Ha bementek Kánaán országába, melyet én nektek adok örökségül és én támasztok poklos sérelmet örökségtek országának házában, **35.** akkor menjen el az, akié a ház és jelentse a papnak, mondván: Mintegy sérelem mutatkozik nálam a házban. **36.** És parancsolja meg a pap, hogy ürítsék ki a házat, mielőtt odajön a pap, hogy megnézze a sérelmet, hogy tisztátalan ne legyen minden, ami a házban van; azután menjen oda a pap, hogy megnézze a házat. **37.** Megnézi a sérelmet és íme, a sérelem a háznak falaiban zöldes vagy vöröses mélyedések, és színük alacsonyabb a falénál, **38.** akkor menjen ki a pap a házból, a ház bejáratába és zárja el a házat hét napra. **39.** És térjen vissza a pap a hetedik napon, megnézi és íme, terjedt a sérelem a háznak falain, **40.** akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, melyeken a sérelem van és vessék azokat a városon kívülre, tisztátalan helyre. **41.** A házat pedig vakarják le belül, köröskörül és öntsék a port, amit levakartak, a városon kívül, tisztátalan helyre. **42.** És vegyenek más köveket és rakják a kövek helyébe, és más port vegyenek és vakolják be a házat. **43.** Ha pedig újra fölfakad a sérelem a házon, miután kiszedték a köveket és levakarták a házat és miután bevakolták, **44.** akkor menjen el a pap és nézze meg, és íme, terjedt a sérelem a házon, emésztő poklosság az a házon, tisztátalan az. **45.** Döntsék össze a házat, köveit és fáit, meg a ház minden porát, és vigyék ki a városon kívülre, tisztátalan helyre. **46.** Aki pedig bemegy a házba mindama napokban, amíg elzárták, tisztátalan legyen az estig. **47.** Aki pedig meghál a házban, mossza meg a ruháit, és aki eszik a házban, mossza meg a ruháit. **48.** Ha azonban bemegy a pap és megnézi, és íme, nem terjedt a sérelem a házban, miután bevakolták a házat, akkor tisztának jelentse ki a pap a házat, mert meggyógyult a sérelem. **49.** És vegyen a ház megtisztázásához két madarat, cédrusfát, karmazsint és izsópot. **50.** És vágja le az egyik madarat cserépedénybe, élő víz fölé. **51.** Azután vegye a cédrusfát; az izsópot és a karmazsint, meg az élő madarat, mártsa azokat a levágott madárnak a vérebe és az élő vízbe, és hintsen a házra hétszer. **52.** És tisztítsa meg a házat a madár vérével és az élő vízzel, meg az élő madárral, a cédrusfával, az izsóppal és a karmazsinnal. **53.** Azután bocsássa szabadon az élő madarat a városon kívül a mezőre; és engesztelést szerez a házért és tiszta lesz az.

54. Ez a tana minden poklos sérelemnek és ótvárnak, **55.** meg a ruha és ház poklosságának, **56.** a daganatnak, a varnak és a fehér foltnak, **57.** hogy tanítsák e szerint, mely napon tisztátalan és mely napon tiszta; ez a poklosság tana.

15. fejezet

A folyás tisztátalansága

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: **2.** Szóljatok Izrael fiaihoz és mondjátok nekik: bármely férfi, midőn testéből lesz folyós, folyása tisztátalan. **3.** És ez legyen tisztátalansága a folyása alatt: akár nyálkásan választja ki teste a folyását, akár elzárult teste a folyástól, tisztátalansága az. **4.** Minden fekvőhely, amelyre fekszik a folyós, tisztátalan legyen, és minden tárgy, amelyen ül, tisztátalan legyen. **5.** Amely ember megérinti a fekvőhelyet, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **6.** Aki pedig ráült a tárgyra, amelyen a folyós ül, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **7.** S aki megérinti a folyósnak testét, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **8.** S midőn köp a folyós a tisztára, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **9.** S minden ülés, amelyen rajta ül a folyós, tisztátalan legyen. **10.** És bárki megérint bármit, ami alatta van, tisztátalan legyen estig; ki pedig viszi azokat, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **11.** És mindenki, akit megérint a folyós, anélkül, hogy kezeit leöblítsen vízben, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **12.** Cserépedényt, melyet megérint a folyós, törjenek el, minden faedényt pedig öblítsenek ki vízzel. **13.** Midőn pedig megtisztul a folyós a folyásától, akkor számláljon magának hét napot megtisztulása számára, mossa meg ruháit és fürössze meg testét élő vízben s így tiszta lesz. **14.** A nyolcadik napon pedig vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és menjen az Örökkévaló színe elé, a találkozás sátrának bejáratához, s adja azokat a papnak. **15.** És készítse el azokat a pap; az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égőáldozatnak, és szerezzen engesztelést számára a pap az Örökkévaló színe előtt folyása miatt.

16. Midőn kijön valamelyik férfiből magömlés, fürössze meg vízben egész testét s tisztátalan lesz egész estig. **17.** Minden ruhát és minden bőrt, amelyen van magömlés, mossanak meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **18.** És asszony kívül hál egy férfi magömléssel – fürödjenek meg vízben és tisztátalanok legyenek estig.

19. Midőn egy asszony folyós lesz, mégpedig vér a folyása a testén: hét napig legyen tisztulásában és bárki megérinti, tisztátalan legyen estig. **20.** Minden, amin fekszik tisztulásában, tisztátalan legyen, s minden amin ül, tisztátalan legyen. **21.** És bárki megérinti fekvőhelyét, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben és tisztátalan lesz estig. **22.** És bárki megérint bármely tárgyat, amelyen ül, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **23.** Ha pedig a fekvőhelyen van, vagy a tárgyon, amelyen a nő ül, midőn megérinti, tisztátalan legyen estig. **24.** És ha hál vele egy férfi és tisztulása reá száll, akkor tisztátalan legyen hét napig, és minden fekvőhely, amelyen fekszik, tisztátalan legyen.

25. Midőn egy asszonynak folyik a vére folyása több napon át, tisztulásának idején kívül, vagy ha folyós lesz, tisztulásán túl, tisztátalanságának folyásában minden napjaiban, mint tisztulásának napjaiban legyen: tisztátalan ő. **26.** Minden fekvőhely, amelyen fekszik folyásának minden napjaiban, mint tisztulása fekvőhelye legyen számára, s minden tárgy, amelyen ül, tisztátalan legyen, tisztulásának tisztátalansága szerint. **27.** És bárki megérinti azokat, tisztátalan legyen; mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **28.** S ha megtisztult folyásától, számláljon magának hét napot, és azután tiszta lesz. **29.** A nyolcadik napon pedig vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a paphoz a találkozás sátorának bejáratához. **30.** És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égőáldozatnak és szerezzen engesztelést számára a pap az Örökkévaló színe előtt tisztátalanságának folyása miatt.

Befejező intelem

31. És óvjatok Izrael fiait tisztátalanságuktól, hogy meg ne haljanak tisztátalanságukban, amidőn megtisztátalanítják hajlékomat, mely közöttük van. **32.** Ez a tan a folyósról és arról, akiből kijön a magömlés, hogy tisztátalan lesz általa; **33.** és a tisztulásában szenvedő nőről, és arról, akinek folyik folyása, akár férfi, akár nő, és a férfiről, aki hál tisztátalan nővel.

Az engesztelés napja

16. fejezet

A szentély jom-kipuri szertartásai

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, Áron két fiának halála után, mikor közeledtek az Örökkévaló színe elé és meghaltak. **2.** És mondta, az Örökkévaló Mózesnek: Szólj Áronhoz, a te testvéredhez, hogy ne menjen be minden időben a szentélybe, a kárpiton belül, a földél elé, mely a ládán van, hogy meg ne haljon, mert a felhőben jelenek meg a földél fölött. **3.** Ezzel menjen be Áron a szentélybe; egy fiatal tulokkal vétekáldozat gyanánt, meg egy kossal égőáldozat gyanánt. **4.** Szent lenköntöst öltson föl, lennadrág legyen testén: lenövvel övezkedjék, lensüveget tegyen föl, szent ruhák ezek, fürössze meg testét vízben és öltse fel azokat. **5.** Izrael fiainak községétől pedig vegyen két kecskebakot vétekáldozat gyanánt és egy kost égőáldozat gyanánt. **6.** És áldozza föl Áron a vétekáldozatra való tulkot, mely az övé és szerezzen engesztelést önmagáért és házáért. **7.** Azután vegye a két bakot, állítsa azokat oda az Örökkévaló színe elé, a gyülekezés sátorának bejáratához. **8.** És vessen Áron a két bakra sorsot, egyik sors legyen; az Örökkévalóé, a másik sors; Azázelé. **9.** És áldozza föl Áron a bakot, melyre a sors esett: az Örökkévalóé és készítse el vétekáldozatnak. **10.** Az a bak pedig, melyre a sors esett: Azázelé, állíttassék oda élve az Örökkévaló színe elé, hogy engesztelést szerezzenek vele, elküldvén azt Azázelnek a pusztába.

A szertartásának részletes leírása

11. Azután áldozza fel Áron a vétekáldozatra való tulkot, mely az övé és szerezzen engesztelést önmagáért és házáért; vágja le a vétekáldozatra való tulkot, mely az övé. **12.** Vegyen teli serpenyővel izzó parazsat az oltárról, az Örökkévaló színe előtt, és teli markával finom fűszeres füstölőszert és vigye be a kárpiton belül; **13.** tegye a füstölőszert a tűzre az Örökkévaló színe előtt, hogy befedje a füstölőszer felhője a födelet, mely a bizonyoságon van, hogy meg ne haljon. **14.** És vegyen a tulok véreből és fecskendjen ujjával a földélre kelet felé, és a földél elé fecskendjen hétszer a vérből az ujjával. **15.** Azután vágja le a vétekáldozatra való bakot, mely a népé, vigye be vérét a kárpiton belül és cselekedjék vérével, amint cselekedett a tulok vérével, fecskendje azt a földélre és a földél elé. **16.** Szerezzen engesztelést a szentélyért, Izrael fiainak tisztátlansága miatt és elpártolásuk miatt, minden vétkeik szerint; így cselekedjék a gyülekezés sátorával, mely náluk van, tisztátlanságuk közepette. **17.** De senki se legyen a gyülekezés sátorában, mikor bemegy, hogy engesztelést szerezzen a szentélyben, egészen a kijöveteléig; és szerezzen engesztelést önmagáért, házáért és Izrael egész községéért. **18.** Azután menjen ki az oltárhoz, mely az Örökkévaló színe előtt van és szerezzen engesztelést érte; vegyen ugyanis a tulok véreből, meg a bak véreből és tegyen az oltár sarkaira köröskörül; **19.** fecskendjen rá a vérből az ujjával hétszer, tisztítsa meg és szentelje meg Izrael fiainak tisztátalanságaitól.

20. Midőn pedig végzett azzal, hogy engesztelést szerezzen a szentélyért, a gyülekezés sátoráért és az oltárért, akkor vezesse oda az élő bakot. **21.** Tegye rá Áron a két kezét az élő bak fejére és vallja meg rajta Izrael fiainak minden bűnét és minden elpártolásukat minden vétkeik szerint, tegye azokat a bak fejére és küldje el egy kirendelt férfiú által a pusztába. **22.** És vigye a bak magán minden bűneiket sívár földre; így küldje el a bakot a pusztába. **23.** Azután menjen be Áron a gyülekezés sátorába, vesse le a lenruhákat melyeket felöltött, midőn bement a szentélybe és hagyja azokat ott. **24.** Fürössze meg testét vízben szent helyen, öltse fel ruháit, menjen ki és készítse el égőáldozatát és a nép égőáldozatát, hogy engesztelést szerezzen önmagáért és a népért. **25.** A vétekáldozat zsiradékát pedig füstölögtesse el az oltáron. **26.** Aki pedig elbocsátja a bakot Azázelnek, mossza meg a ruháit, fürössze meg testét vízben és azután bemehet a táborba. **27.** A vétekáldozatra való tulkot és a vétekáldozatra való bakot, amelyeknek vérét bevitték, hogy engesztelést szerezzen a szentélyben, vigyék ki a táboron kívülre, és égessék el tűzben, bőruket, húsukat és ganajukat. **28.** Aki pedig elégeti azokat, mossza meg ruháit, fürössze meg testét vízben és azután bemehet a táborba.

Az Engesztelés napjának intézménye

29. És legyen nektek örök törvényül: a hetedik hónapban, a hónap tizedikén sanyargassátok magatokat, semmi munkát se végezzetek, a bennszülött és az idegen, aki tartózkodik köztetek. **30.** Mert ezen a napon szerezt engesztelést értetek, hogy megtisztítson benneteket; minden vétkeitektől megtisztultok az Örökkévaló színe előtt. **31.** Szombatok szombatja legyen az nektek, sanyargassátok magatokat; örök törvény ez. **32.** És szerezz engesztelést a pap, akit fölkennek és akit fölavatnak, hogy pappá legyen atyja helyett; és öltse fel a lenruhákat, a szent ruhákat. **33.** És szerezz engesztelést a szentély szentségéért, a gyülekezés sátráért és az oltárért szerezz engesztelést; meg a papokért és a gyülekezet egész népéért szerezz engesztelést. **34.** Legyen ez nektek örök törvényül, hogy engesztelést szerezzenek Izrael fiaiért, minden vétkeik miatt, egyszer az évben. És úgy cselekedett, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

17. fejezet

Áldozatnak szánt állat levágása

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondd nekik: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, mondván: **3.** Bárki Izrael házából, aki levág ökröt vagy juhot vagy kecskét a táborban, vagy aki levágja a táboron kívül, **4.** és a gyülekezés sátorának bejáratához nem vitte el, hogy áldozza áldozatul az Örökkévalónak, az Örökkévaló hajléka előtt, vérontásul számíttatik be annak a férfiúnak; vért ontott, irtassék ki az a férfiú az ő népe köréből. **5.** Azért, hogy elvigyék Izrael fiai vágóáldozataikat, melyeket áldoznak a mezőn, vigyék el azokat az Örökkévalónak, a gyülekezés sátorának bejáratához, a paphoz és áldozzák azokat békeáldozatok gyanánt az Örökkévalónak. **6.** És a pap hintse a vért az Örökkévaló oltárára, a gyülekezés sátorának bejáratánál, és füstölögtesse el a zsiradékot, kellemes illatul az Örökkévalónak. **7.** Hogy ne áldozzák többé áldozataikat a bakoknak, melyek után paráználkodva járnak; örök törvény legyen ez nekik, nemzedékeiken át. **8.** És mondd nekik: Bárki Izrael házából és az idegen közül; aki tartózkodik közöttük, aki áldoz égőáldozatot, vagy vágóáldozatot, **9.** és a gyülekezés sátorának bejáratához nem viszi el, hogy elkészítse azt az Örökkévalónak, irtassék ki az a férfiú az ő népéből.

Vért nem szabad enni

10. És bárki Izrael házából és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki eszik bármi vért – haragomat fordítom a személy ellen, aki eszi a vért és kiirtom azt az ő népe köréből. **11.** Mert a test lelke a vérben van és én az oltárra rendeltem azt nektek, hogy engesztelést szerezz lelkeitekért, mert a vér az, mely a lélekért engesztelést szerez. **12.** Azért mondtam Izrael fiainak: Bármely személy közületek ne egyék vért; az idegen, aki tartózkodik közöttetek, se egyék vért. **13.** Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki vadász vadat vagy madarat, melyet enni szabad, ontsa ki a vérét és födje be azt porral. **14.** Mert minden testnek lelke a vére; a lelkével együtt, azért mondtam Izrael fiainak, semmi húsnak vérét ne egyétek, mert minden testnek lelke a vére; bárki azt eszi, irtassék ki.

Elhullott állat, amely tisztátlanságot okoz

15. És minden személy, aki eszik elhullott és szétszaggatott állatot, akár bennszülött, akár idegen, mossa meg a ruháit, fürödjék meg vízben és tisztátalan legyen estig, azután tiszta lesz. **16.** De ha nem mossa meg a ruháit és testét nem fürösztö meg, akkor viseli bűnét.

Tiltott házasságok, nemi erkölcstelenség és a Molok-kultusz tilalma

18. fejezet

Bevezető intelem

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek. **3.** Egyiptom országának cselekedete szerint, amelyben laktatok, ne cselekedjete és Kánaán országának cselekedete szerint, ahová én vislek benneteket, ne cselekedjete, törvényeik szerint ne járjatok; **4.** rendeleteimet tegyétek meg és törvényeimet őrizzétek meg, hogy járjatok szerintük; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **5.** Őrizzétek meg törvényeimet és rendeleteimet, melyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk; én vagyok az Örökkévaló.

Tiltott házasságok

6. Senki közületek bármely vérrokonához ne közeledjék, hogy fölfedje szemérmét; én vagyok az Örökkévaló. **7.** Atyád szemérmét és anyád szemérmét föl ne fedd; anyád ő, föl ne fedd szemérmét. **8.** Atyád feleségének szemérmét föl ne fedd; atyád szemérme az. **9.** Nővérednek, atyád leányának, vagy anyád leányának szemérmét – a háznak szülöttje, vagy kint született legyen – ne fedd föl szemérmüket. **10.** Fiad leányának vagy leányod leányának szemérmét – föl ne fedd szemérmüket, mert a te szemérmed azok. **11.** Atyád felesége leányának szemérmét – atyád szülöttje, nővéred ő – föl ne fedd szemérmét. **12.** Atyád nővérenek szemérmét föl ne fedd, mert atyád vérrokona ő. **13.** Anyád nővérenek szemérmét föl ne fedd, mert anyád vérrokona ő. **14.** Atyád fivérének a szemérmét föl ne fedd, feleségéhez ne közeledj, nagynénéd ő. **15.** Menyed szemérmét föl ne fedd, fiad felesége ő, föl ne fedd szemérmét. **16.** Fivéred feleségének szemérmét föl ne fedd, fivéred szemérme ő. **17.** Nőnek és leányának szemérmét föl ne fedd, fiának leányát vagy leányának leányát el ne vedd, hogy fölfedj szemérmét, vérrokonok ők, fajtalanság az. **18.** Nőt a nővéréhez hozzá el ne végy, vetélkedést gerjesztve, fölfedvén szemérmét ő mellette az életében.

Erkölcstelen tettek tilalma

19. Nőhöz tisztulásának tisztátalanságában ne közeledj, hogy fölfedj szemérmét. **20.** Felebarátod feleségével ne közösj meg tisztátalanodván vele. **21.** És magzatodból ne adj, hogy tűzön átvezessék a Molokhnak, és ne szentségtelenítsd meg Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. **22.** Férfiúval ne hálj, amint hálj, amint hálnak nővel; utálat az. **23.** Semmi barommal ne közösj meg tisztátalanodván vele; és nő ne álljon a barom elé, hogy egyesüljön vele – keveredés az.

24. Ne tisztátalanítsátok meg magatokat mindezek által, mert mindezek által lettek tisztátalanná s nemzetek, amelyeket én elűzők előletek; **25.** és tisztátalanná vált az ország és megbüntettem azon az ő bűnét, és kivetette az ország az ő lakóit. **26.** Ti pedig őrizzétek meg törvényeimet és rendeleteimet, hogy ne tegyetek semmit mindez utálatosságok közül, a bennszülött és az idegen, aki köztetek tartózkodik. **27.** Mert mindez utálatosságokat tették meg az ország lakói, kik előttetek voltak, úgy hogy tisztátalanná vált az ország. **28.** Hogy ne vessen ki benneteket az ország, midőn megtisztátalaníttátok azt, amint kivetette a nemzetet; mely előttetek volt. **29.** Mert mindaz, aki megtesz valamit ez utálatosságok közül – irtassanak ki a személyek, akik megteszik, az ő népük köréből. **30.** Őrizzétek meg az én őrizetemet, hogy ne tegyetek semmit amaz utálatos törvények közül, amelyeket megtettek előttetek, hogy meg ne tisztátalanítsátok magatokat általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

Az erkölcsstan kézikönyve

19. fejezet

A szentség

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiai egész községéhez és, mondd nekik: Szentek legyetek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló, a ti Isteneitek.

Alapvető erkölcsi törvények

3. Kiki az ő anyját és atyját félve tisztelje és szombataimat őrizzék meg; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneitek. **4.** Ne forduljatok a bálványokhoz és öntött isteneket ne készítsetek magatoknak; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneitek.

Rituális törvények

5. Ha pedig áldoztok békeáldozatot az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. **6.** Áldozástok napján egyék és másnap; ami pedig megmarad harmadnapra, tűzben égettessék el. **7.** Ha azonban ennék a harmadik napon, megvetett az, nem fogadtatik kedvesen. **8.** Aki eszi, viselje bűnét, mert az Örökkévaló szentségét megszenteltségtelenítette, irtassék ki az a személy az ő népéből.

Gondoskodás a szegényekről

9. És ha learatjátok országtok termését, ne arasd le földed szélét teljesen; és aratásod hulladékát ne szedegesd össze: **10.** Szőlődben ne böngéssz és szőlődnek elhullott szemeit ne szedegesd föl, a szegénynek és az idegennek hagyd azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneitek.

Kötelességeink embertársainkkal szemben

11. Ne lopjatok; ne tagadjatok le és ne hazudjatok egyik a másik ellen. **12.** Ne esküdjetez nevémet hamisan, hogy megszenteltségtelenítsd Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. **13.** Ne zsarold felebarátodat és ne rabolj, ne tartsd éjjelen át a bérmunkás munkadíját magadnál reggelig. **14.** Ne átkozz süketet és vak elé ne vess gáncsot, hanem félj Istenedtől; én vagyok az Örökkévaló. **15.** Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, ne tekintsd a szegényt és ne tiszteld a nagynak színét, hanem igazság szerint ítéld embertársad fölött: **16.** Ne járd rágalmozóként néped között; ne állj veszteg felebarátod vérénél; én vagyok az Örökkévaló.

A gyűlölködés és bosszú tilalma, a felebaráti szeretet

17. Ne gyűlöld testvéredet szívedben, intve intsed embertársadat, hogy ne viselj miatta bűnt. **18.** Ne állj bosszút és ne tarts haragot néped fiai ellen, szeresd felebarátodat, mint tenmagadat; én vagyok az Örökkévaló.

Különféle törvények

19. Törvényeimet őrizzék meg, barmodat ne egyesítsd kétféle fajban, meződet ne vedd be kétféle maggal, és kétféléből való ruha, vegyes szövés ne jöjjön testedre.

20. Midőn férfi hál nővel, közösülve vele, és az rabszolganő, odaszánva egy férfinak, de ki nem váltatott, vagy szabadság nem adatott neki, büntetés érje, ne ölessenek meg, mert nem volt fölszabadítva. **21.** Vigye el bűnáldozatát az Örökkévalónak a találkozás sátorának

bejáratához: bűnázdozati kost. **22.** És szerezzon számára engesztelést a pap a bűnázdozat kosával az Örökkévaló színe előtt, vétke miatt, melyet vétkezett, és megbocsáttatik neki a vétke, melyet vétkezett.

23. És ha bementek az országba és ültettek bármely gyümölcsfát, érintetlenül hagyjátok gyümölcsét; három évig legyen nektek érintetlen, ne egyék meg. **24.** A negyedik évben pedig legyen minden gyümölcs szent, hálaadásul az Örökkévalónak. **25.** Az ötödik évben azonban ehettek gyümölcsét, hogy szaporítsa nektek termését; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

Kanaánita szokások tilalma

26. Ne egyetek a vér mellett; ne jósoljatok és ne jövendöljete. **27.** Ne nyírjátok kerekre hajatok szélét és ne rontsd el szakállad szélét. **28.** Bevágást halott miatt ne csináljatok testeteken és bélyegírást ne csináljatok magatokon; én vagyok az Örökkévaló. **29.** Ne szentségtelenítsd meg leányodat, hogy paráznaságra engedd, hogy ne paráználkodjék az ország és megteljen az ország fajtalansággal. **30.** Szombatjaimat őrizzétek meg és szentélyemet féljétek; én vagyok az Örökkévaló. **31.** Ne forduljatok a szellemidézőkhöz, se a jóslókhoz, ne törekedjete tisztátalanná válni általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

Erkölcsei parancsolatok

32. Ősz ember előtt állj föl és tiszteld az öreg színét; félj Istenedtől, én vagyok az Örökkévaló.

33. És ha tartózkodik nálad idegen, országokban, ne sanyargassátok őt. **34.** Mint a bennszülött közületek, legyen nektek az idegen, aki tartózkodik nálatok és szeresd őt, mint tenmagadat, mert idegenek voltatok Egyiptom országában; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

35. Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, se mértékben, se súlyban, se úrmértékben. **36.** Igaz mérleg, igaz súlykő, igaz éfo, igaz hín legyen nálatok; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából. **37.** Őrizzétek meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet, hogy megtegyétek azokat; én vagyok az Örökkévaló.

Büntetések tiltott házasságok, Molok-kultusz és halottidézés miatt

20. fejezet

Büntetés Molok tisztelete miatt

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Mondd Izrael fiainak: Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik Izraelben, aki ad magzatából a Molochnak, ölessék meg; az ország népe kövesse meg követ. **3.** Én pedig haragomat fordítom ama férfiú ellen és kiirtom őt népe köréből, mert megzatából adott a Molochnak, hogy megtisztátalanítsa szentélyemet és megszenségtelenítse szentélyemet. **4.** Ha pedig behunyja az ország népe szemét ama férfi előtt, midőn ad magzatából a Molochnak, hogy nem öli meg őt, **5.** akkor én fordítom haragomat ama férfiú ellen és családja ellen, kiirtom őt és mindazokat, kik paráználkodva járnak utána, hogy paráználkodva járjanak a Moloch után, az ő népük köréből. **6.** És az a személy, aki fordul a szellemidézőkhöz és a jóslókhoz, hogy paráználkodva járjon utánuk, haragomat fordítom ama személy ellen és kiirtom őt népe köréből.

Az erkölcstelenségről szóló törvények

7. Szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **8.** Őrizzétek meg törvényeimet, hogy megtegyétek azokat: én vagyok az

Örökkévaló, aki megszentel benneteket. **9.** Azért mindenki, aki átkozza az atyját vagy az anyját, ölessék meg; atyját vagy anyját átkozta, vérbűne van rajta.

10. A mely férfi házasságot tör valakinek feleségével – ki házasságot tör felebarátja feleségével, ölessék meg a házasságtörő férfi és a házasságtörő nő. **11.** A mely férfi hál az atyja feleségével, atyja szemérmét fedte föl; ölessenek meg mindketten, vérbűnük van rajtuk. **12.** A mely férfi hál menyével, ölessenek meg mindketten, keveredést követtek el, vérbűnük van rajtuk. **13.** A mely férfi hál férfival, a mint hálnak nővel, utálatot követtek el mindketten, ölessenek meg, vérbűnük van rajtuk. **14.** A mely férfi elvesz egy nőt és annak anyját, fajtalanság az; tűzben égessék el őt és azokat, hogy ne legyen fajtalanság köztetek. **15.** A mely férfi közösül barommal, ölessék meg; a barmot pedig üssétek agyon. **16.** A mely nő közeledik bármely baromhoz, hogy az egyesüljön vele, öld meg a nőt és a barmot, ölessenek meg; vérbűnük van rajtuk. **17.** A mely férfi elveszi nővérét, atyja leányát vagy anyja leányát, és látja szemérmét s a nő látja az ő szemérmét, gyalázat az, irtassanak ki népük fiainak szemei előtt; nővére szemérmét fedte föl, bűnét viselje. **18.** A mely férfi hál tisztulásában szenvedő nővel és felfödi szemérmét, forrását meztelenítette meg, a nő pedig fölfedte vérének forrását; irtassanak ki mindketten népük közül. **19.** Anyád nővérének és atyád nővérének szemérmét föl ne fedd, mert vérrokonát meztelenítette meg, bűnüket viseljék. **20.** A mely férfi hál nagynénjével, nagybátyjának szemérmét fedte föl; vétküket viseljék, gyermektelenül haljanak el. **21.** A mely férfi elveszi fivérének feleségét, fertőzet az; fivérének szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek.

Intés

22. Őrizzétek meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet és tegyétek meg azokat, hogy ki ne vessen benneteket az ország; amelybe viszlek benneteket, hogy lakjatok benne. **23.** Ne járjatok ama nemzet törvényei szerint, melyet elűzők előletek, mert mindezt tették ők és megutáltam őket. **24.** Azért mondtam nektek: Ti elfoglaljátok az ő földjüket és én adom nektek, hogy elfoglaljátok azt a tejjel-mézzel folyó országot; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki elkülönítettelek benneteket a népektől. **25.** Azért tegyetek különbséget a tiszta és tisztátalan barom között, a tisztátalan és tiszta madár között, hogy ne tegyétek utálattá lelketeket a barom és a madár által és minden által, ami mászik a földön, amit elkülönítettem számotokra, hogy tisztátalannak tartsátok. **26.** Legyetek tehát nekem szentek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló és elkülönítettelek benneteket a népektől, hogy az enyéim legyetek.

27. És a férfi vagy nő, ha lesz közöttük szellemidéző vagy jós, ölessenek meg, kövekkel kövezzék, meg őket, vérbűnük van rajtuk.

Emor (3Mózes 21–24.)

Rendelkezés a papokról és a szentélyről

21. fejezet

Az egyszerű pap

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez: Szólj a papokhoz, Áron fiaihoz és mondd nekik: Holttesttel ne tisztátalanítsa meg magát népe között. **2.** Hanem csak vérrokonával, aki közelálló hozzá, anyjával, atyjával, fiával, leányával és fivérével, **3.** és hajadon nővérével, aki közelálló hozzá és aki nem volt férfié, azzal megtisztátalaníthatja magát. **4.** Ne tisztátalanítsa meg magát a nép ura, hogy megszenteltetésen ne legyen. **5.** Ne csináljanak kopaszságot fejükön és szakálluk szélét ne nyírják le, és testükön ne csináljanak bevágást. **6.** Szentek legyenek Istenüknek és meg ne szentségtelenítsék Istenük nevét, mert az Örökkévaló tűzáldozatait, Istenük kenyerét áldozzák ők, azért szentek legyenek. **7.** Parázna nőt vagy meggyalázottat el ne vegyenek, és nőt, aki elvált férjétől, ne vegyenek el; mert szent (a pap) az ő Istenének. **8.** Szenteld meg őt, mert Istened kenyerét áldozza ő; szent legyen nálad, mert

szent vagyok én, az Örökkévaló, aki megszentel benneteket. **9.** Papi férfiúnak a leánya, ha paráznságra vetemedik, atyját szentségteleníti meg, tűzben égettessék el.

A főpap számára rendelt további korlátozások

10. És az a pap, aki nagyobb testvéreinél, akinek fejére öntötték a kenetolajat és fölavatták, hogy felöltse a ruhákat, haját ne hagyja vadul nőni és ruháit meg ne szaggassa. **11.** Semmiféle holttesthez ne menjen, atyjával és anyjával se tisztátalanítsa meg magát. **12.** A szentélyből ki ne menjen, hogy meg ne szentségtelenítse Istenének szentélyét, mert Isten kenetolajának koronája van rajta; én vagyok az. Örökkévaló. **13.** Ő csak hajadon nőt vegyen el; **14.** özvegyet, elváltat és meggyalázottat, paráznát, ezeket el ne vegye, hanem hajadont az ő népéből vegyen nőül, **15.** hogy meg ne szentségtelenítse magzatát népe között, mert én vagyok az Örökkévaló, a ki őt megszenteli.

A papon előforduló testi hibákról

16. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17.** Szólj Áronhoz, mondván: Bárki magzatodból nemzedékeiken át, akin hiba lesz, ne közeledjék, hogy áldozza Istenének kenyerét. **18.** Mert mindaz, akin hiba van, ne közeledjék; az, aki vak vagy sánta vagy nyomott orrú vagy hosszú tagú; **19.** vagy az, kinek törött lába vagy törött keze van; **20.** vagy púpos vagy törpe, vagy; fehér folt van a szemében, vagy akin rüh vagy var van, vagy aki megszakadt. **21.** Senki, akin hiba van Áronnak, a papnak magzata közül ne lépjen oda, hogy áldozza az Örökkévaló tűzáldozatait; hiba van rajta, ne lépjen oda Istenének kenyerével, hogy áldozza. **22.** Istenének kenyerét a szentek szentjéből és a szentségekből eheti, **23.** csak a kárpit elé ne menjen és az oltárhoz ne lépjen, mert hiba van rajta; meg ne szentségtelenítse szentélyeimet, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli, őket. **24.** Így szólt Mózes Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz.

A szentély szentsége

22. fejezet

Papokra vonatkozó szabályok, akik áldozati ünnepen vesznek részt

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Áronhoz és fiaihoz, hogy tartózkodjanak Izrael fiainak szentségeitől, – hogy meg ne szentségtelenítsék szent nevemet – amelyeket ők szentelnek nekem; én vagyok az Örökkévaló. **3.** Mondd nekik: Nemzedékeiteken át mindenki, aki közeledik magzatotok közül a szentségekhez, melyeket szentelnek Izrael fiai az Örökkévalónak, mikor tisztátalansága rajta van, irtassék ki az a személy szíнем elől; én vagyok az Örökkévaló. **4.** Bárki Áron magzatából, aki poklos vagy folyós, a szentségekből ne egyék, amíg meg nem tisztul, és aki érint bármely halott által tisztátalant, vagy az, akinek ömlése van; **5.** vagy az, aki érint bármely csuszó-mászót, mely által tisztátalan lesz, vagy embert, aki által tisztátalan lesz mindenféle tisztátalansága szerint; **6.** a személy, aki őt érinti, tisztátalan legyen estig; ne egyék a szentségekből, hacsak meg nem fürösztötte testét vízben. **7.** Mikor lenyugodott a nap, akkor tiszta lesz; azután ehetik a szentségekből, mert kenyere az. **8.** Elhullott és szétszagotott állatból ne egyék, hogy tisztátalan legyen általa; én vagyok az Örökkévaló. **9.** És őrizték meg őrizetemet, hogy ne viseljenek miatta vétket és meghaljanak általa, midőn megszenségtelenítik azt; én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket.

10. Senki idegen ne egyék a szentségből, a papnak lakója és bér munkása ne egyék a szentségből. **11.** És ha a pap vesz valamely személyt, pénzén vett szolgájául, az ehetik belőle, és házának szülötte, ők ehetnek kenyeréből. **12.** És a papnak a leánya, ha idegen férfié lesz, ő a szentségek ajándékából nem ehetik. **13.** És a papnak leánya, ha özvegy lesz vagy elvált, magzata azonban nincs és visszatér az atyja házába, mint leány korában, atyja kenyeréből ehetik, de senki idegen ne egyék abból.

14. És ha valaki eszik a szentségből tévedésből, akkor toldja ötödrészt hozzá és adja a papnak a szentséget. **15.** Meg ne szentségtelenítsék Izrael fiainak szentségeit, amit

ajándékoznak az Örökkévalónak; **16.** hogy ne vegyenek magukra súlyos bűnt, midőn esznek szentségeiből, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket.

Az áldozatok minősége

17. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18.** Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondd nekik: Bárki Izrael házából és az idegen közül Izraelben, aki áldozza áldozatát, bármely fogadalmak szerint vagy bármely önkéntes adományaiak szerint, amit áldoznak az Örökkévalónak égőáldozatul, **19.** kedves fogadtatásra legyen nektek; ép legyen, hím a marhából, juhokból és a kecskékből. **20.** Minden, amin hiba van, azt ne áldozzátok, mert nem lesz kedves fogadtatásul nektek. **21.** És ha valaki áldoz békeáldozatot az Örökkévalónak kiváló fogadalmul, vagy önkéntes adományul a marhákból vagy a juhokból, ép legyen, kedves fogadtatásra; semmi hiba se legyen rajta. **22.** Vakot vagy sérültet vagy bénultat vagy fekélyest vagy rühest vagy varast ne áldozzátok azokat az Örökkévalónak és tűzáldozatot ne adjatok belőlük az oltárra az Örökkévalónak. **23.** Ökröt vagy juhot, mely hosszú tagú vagy rövid tagú, önkéntes adományul adhatod azt, de fogadalom gyanánt nem fogadtatik kedvesen. **24.** Amelynek tagja összenyomott vagy összezúzott vagy megszakadt vagy kiirtott, azt ne áldozzátok az Örökkévalónak és országokban ne tegyetek ilyent. **25.** Idegen kezéből ne áldozzátok Istenetek kenyerét mindezekből, mert romlásuk bennük van, hiba van rajtuk, nem fogadtatnak kedvesen tőletek.

Az áldozati állatokra vonatkozó további utasítások

26. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **27.** Ökör vagy juh vagy kecske, ha születik legyen hét napig anyja alatt és a nyolcadik naptól kezdve és azon túl kedvesen fogadtatik tűzáldozatul az Örökkévalónak. **28.** Ökröt vagy juhot, azt meg fiát ne vágjátok le egy napon. **29.** Ha pedig áldoztok hálaáldozatot az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. **30.** Azon napon egyék meg, ne hagyjatok belőle reggelre; én vagyok az Örökkévaló. **31.** Őrizzétek meg parancsolataimat és tegyétek meg azokat; én vagyok az Örökkévaló. **32.** És meg ne szentségtelenítsétek szent nevemet, hogy megszenteltessem Izrael fiai között; én vagyok az Örökkévaló, aki megszentel benneteket, **33.** aki kivezetett benneteket Egyiptom országából, hogy legyen a ti Istenetek; én vagyok az Örökkévaló.

Az ünnepek

23. fejezet

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: az Örökkévaló ünnepei, amelyeket hirdessetek szent gyülekezések gyanánt – ezek az én ünnepeim.

A szombat

3. Hat napon át végeztessék munka, de a hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent gyülekezés, semmi munkát se végezzetek; szombat az az Örökkévalónak minden lakóhelyeiteken. **4.** Ezek az Örökkévaló ünnepei, a szent gyülekezések, melyeket hirdessetek az ő idejükben.

Peszách

5. Az első hónapban, a hónap tizennegyedikén, estefelé peszách van az Örökkévalónak. **6.** És tizenötödik napján a hónapnak a kovásztalan kenyér ünnepe van az Örökkévalónak; hét napig kovásztalant egyetek. **7.** Az első napon szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **8.** Áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak hét napon át; a hetedik napon szent gyülekezés legyen; semmi szolgai munkát ne végezzetek.

Az ómer

9. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek az országba, amelyet nektek adok, és learatjátok termését, akkor vigyétek el az ómert, aratástok elsejét, a paphoz. **11.** És lengesse az ómert az, Örökkévaló színe előtt, kedves fogadtatásul számotokra; az ünnep másnapján lengesse azt a pap. **12.** És készítsetek, amely napon lengetitek az ómert, egy ép juhot; egyévest; égőáldozatul az Örökkévalónak. **13.** És ételáldozatát, két tized lánglisztet, olajjal elegyítve, tűzáldozatul az Örökkévalónak, kellemes illatú: és italáldozatául bort, egy negyed hint. **14.** És kenyeret, meg pörkölt gabonaszemeket és nyers gabonaszemeket ne egyetek ugyan e napig, amíg nem hoztátok Istenetek áldozatát; örök törvény ez nemzedékeiteknek, minden lakóhelyeiteken.

Hetek ünnepe – Sávuo

15. És számláljátok magatoknak az ünnep másnapjától, ama naptól, midőn hozzátok a lengetésómerjét, hét teljes hét legyen. **16.** A hetedik hét után való napig számláljátok ötven napot; azután áldozatok új ételáldozatot az Örökkévalónak. **17.** Lakóhelyeitekből hozzátok a lengetés kenyerét, kettőt, két tized lánglisztből legyenek, kovászosan süssék, zsengék áldozata gyanánt az Örökkévalónak. **18.** És áldozatok a kenyérrel hét ép juhot, egyévest és egy fiatal tulkot, meg két kost; égőáldozatul legyenek az Örökkévalónak, meg ételáldozatuk és italáldozatuk kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak. **19.** És készítsetek egy kecskebakot vétekáldozatul, meg két egyéves juhot békeáldozatul. **20.** A pap lengesse azokat a zsengék áldozatának kenyerével együtt, lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, a két juhval; szentek legyenek az Örökkévalónak, a pap számára. **21.** És hirdessetek ugyanazon a napon (szent gyülekezést); szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek; örök törvény ez minden lakóhelyeiteken, nemzedékeiteken át.

22. És midőn learatjátok országotok termését, ne arasd le meződ szélét teljesen és aratásod hulladékát föl ne szedeged, a szegénynek és idegennek hagyd azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket.

Az emlékeztető nap – Ros Hásáná

23. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24.** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap elsején legyen számotokra szombati nyugalom, a harsonariadás emléke, szent gyülekezés. **25.** Semmi szolgai munkát ne végezzetek és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak.

Az engesztelés napja – Jom kipur

26. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **27.** Bizony, e hetedik hónap tizedikén engesztelés napja van, szent gyülekezés legyen nálatok, sanyargassátok magatokat és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak. **28.** Semmiféle munkát ne végezzetek ugyanezen a napon, mert engesztelés napja az, hogy engesztelést szerezzen értetek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt. **29.** Mert minden személy, aki nem sanyargatja magát ugyanezen a napon, irtassék ki az ő népéből. **30.** És minden személy, aki bármely munkát végez ugyanezen a napon, ki fogom irtani azt a személyt népe köréből. **31.** Semmiféle munkát ne végezzetek, örök törvény az nemzedékeiteken át minden lakóhelyeiteken. **32.** Szombatok szombatja az nektek, sanyargassátok magatokat; a hónap kilencedikén este, estétől estig üljétek meg ünnepeteket.

A Sátrak ünnepe – Szukkot

33. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **34.** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Tizenötödik napján a hetedik hónapnak sátrak ünnepe legyen hét napig az Örökkévalónak. **35.** Az első napon szent gyülekezés, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **36.** Hét napig áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak, a nyolcadik. napon szent gyülekezés legyen nálatok és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak; záró ünnep az, semmi szolgai munkát ne

végezzetek. **37.** Ezek az Örökkévaló ünnepei, amelyeken hirdessetek szent gyülekezéseket, áldozván tűzáldozatot, vágóáldozatot és italáldozatot; minden napét a maga napján. **38.** Az Örökkévaló szombatjain kívül és adományaitokon kívül, meg minden fogadalmaitokon kívül és minden önkéntes adományaitokon kívül, melyeket adtok az Örökkévalónak. **39.** Bizony, tizenötödik napján a hetedik hónapnak, midőn betakarítjátok az országnak termését, ünnepeljétek az Örökkévaló ünnepét hét napig; az első napon nyugalom és a nyolcadik napon nyugalom. **40.** Vegyétek magatoknak az első napon díszes fa gyümölcsét, pálmaágakat, sűrű lombú fának ágát és pataktenti fűzfaágakat, és örvendeztetek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt hét napig. **41.** Ünnepeljétek azt ünnepül az Örökkévalónak hét napig az évben; örök törvény az nemzedékeiteken át, a hetedik hónapban ünnepeljétek azt. **42.** Sátorokban lakjatok hét napig, minden bennszülött Izraelben lakjék sátorokban. **43.** Hogy megtudják nemzedékeitek, hogy sátorokban lakattam Izrael fiait, midőn kivezettem őket Egyiptom országából; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **44.** És elmondta Mózes az Örökkévaló ünnepeit Izrael fiainak.

24. fejezet

A menóra

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törött faolajat a világításra, hogy felgyújtsatok örökmécset. **3.** A bizonyoságon levő kárpiton kívül, a gyülekezés sátorában rendezze el azt Áron estétől reggelig az Örökkévaló színe előtt, állandóan; örök törvény ez nemzedékeiteken át. **4.** A tiszta lámpán rendezze el a mécseket, az Örökkévaló színe előtt állandóan.

A szíkenyerek

5. És végy lánglisztet, süss abból tizenkét kalácsot; két tized legyen egy kalács. **6.** És rakd azokat két rendbe, hatot egy rendbe, a tiszta asztalra, az Örökkévaló színe előtt. **7.** Azután tégy a rendre tiszta tömjént és az legyen a kenyérnek illatrészül, tűzáldozat az Örökkévalónak. **8.** Minden szombat napján rendezze azt az Örökkévaló színe előtt, állandóan, Izrael fiai részéről örök szövetség ez. **9.** Legyen pedig Ároné és fiaié, hogy egyék azt szent helyen, mert szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból, örök törvényes részül.

Az Istenkáromlás büntetése

10. Ekkor kiment egy izraelita nő fia, de ő egyiptomi férfiúnak fia volt Izrael fiai között, és civakodtak a táborban az izraelita nő fia és egy izraelita férfi. **11.** És kiejtette az izraelita nő a Nevet és "káromolta; és elvitték őt -Mózeshez; – anyjának neve pedig Selómisz, Divri leánya, Dán törzséből – **12.** és őrizet alá helyezték, hogy döntsön számukra az Örökkévaló ígéje szerint.

13. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **14.** Vezesd ki a káromlót a táboron kívülre és tegyék rá mindazok, akik hallották, kezüket a fejére, és kövezzék meg őt az egész község. **15.** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Bárki, aki káromolja Istenét, az viselje az ő vétjét; **16.** aki pedig kiejti az Örökkévaló nevét, ölessék meg, kövezzék meg őt az egész község; úgy az idegen, mint a bennszülött, ha kiejti a Nevet, ölessék meg.

17. És ha valaki agyonüt bármely emberi lényt, ölessék meg. **18.** És aki agyonüt állati lényt, fizesse azt meg, lelket lélekért. **19.** És ha valaki sérülést ejt embertársán, amint ő tett, úgy tegyenek vele. **20.** Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; amint sérülést ejt az emberen, úgy ejtessék rajta. **21.** Aki agyonüt barmot, fizesse meg; és aki agyonüt embert, ölessék meg. **22.** Egy törvény legyen számotokra, az idegen olyan legyen, mint a bennszülött, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **23.** És szólt Mózes Izrael fiaihoz és kivezették a káromlót a táboron kívülre és megkövezték őt kővel; Izrael fiai pedig cselekedtek, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

25. fejezet

A szombati-év – A smitá

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj hegyén, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek az országba, melyet én nektek adok, akkor tartson a föld szombatot az Örökkévalónak. **3.** Hat éven át vesd be meződet és hat éven át messd meg szőlődet és takarítsd be termését. **4.** A hetedik évben azonban szombati nyugalom legyen a föld számára, szombat az Örökkévalónak; meződet ne vesd be és szőlődet ne messd meg. **5.** Aratásod utónövését ne arasd le és metszetlen szőlődnék bogyóit ne szüreteld le; szombati nyugalom éve legyen a föld számára. **6.** És legyen a föld szombatjának termése nektek eledelül; neked, szolgálódnak szolgálódnak, béresednek és lakódnak, kik nálad tartózkodnak; **7.** meg barmodnak és a vadnak, mely országodban van, legyen minden termése eledelül.

A jóbél-év

8. És számlálj magadnak hét évhetet, hét évet hétszer, hogy legyenek neked a hét évhet napjai: negyvenkilenc év. **9.** Akkor szólaltasd meg a riadás harsonáját a hetedik hónapban, a hónap tizedikén; az engesztelés napján szólaltassátok meg a harsonát egész országotokban. **10.** És szenteljétek meg az ötvenedik évet, hirdessetek szabadságot az országban minden lakójának; jóbél az, az legyen nektek és térjete vissza, kiki az örökségéhez és kiki az ő családjához térjete vissza. **11.** Jóbél az, az ötvenedik év legyen nektek, ne vessetek és ne arassátok le utónövéseit és ne szüreteljétek le metszetlen szőlőjét. **12.** Mert jóbél az, szent legyen nektek; a mezőről, egyétek termését. **13.** A jóbél ez évében térjete vissza, kiki az ő örökségéhez. **14.** Ha pedig eladsz valami eladni valót embertársadnak, vagy veszel embertársadtól, meg ne csaljátok egymást. **15.** Az évek száma szerint a jóbél után, vedd meg embertársadtól, a termés éveinek száma szerint adja el neked. **16.** Az évek sokasága szerint sokasítsd vételárát és az évek kisebb száma szerint kevesbítsd vételárát, mert a termések számát adja ő el neked. **17.** Meg ne csaljátok egymást, hanem félj Istenedtől, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

Intelem

18. Tegyétek meg törvényeimet és rendeleteimet őrizzétek meg, hogy megtegyétek azokat és lakjatok biztonságban az országban. **19.** Hogy megadja a föld gyümölcsét és ti egyetek jóllakásig, és lakjatok biztonságban rajta. **20.** Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk majd a hetedik évben, íme, nem vetünk és nem takarítjuk le termésünket? **21.** Én rendelem áldásomat számotokra a hatodik évben és meghozza a termést három évre; **22.** vetni fogtok a nyolcadik évben és esztek még a régi termésből; egész a kilencedik évig, míg bejut ennek termése, fogtok enni régít.

23. És a föld ne adassék el véglegesen, mert enyém a föld, mert idegenek és lakók vagytok ti nálam. **24.** Örökségetek egész országában kiválást engedjete a föld számára.

A föld visszavásárlása

25. Ha elszegényedik testvéred és elad örökségéből, akkor jöjjön kiváltója, aki közelálló hozzá és váltsa ki testvérenek eladott birtokát. **26.** Ha pedig valakinek nincs kiváltója, de vagyonhoz jut és szerez annyit, amennyi elég kiváltására, **27.** akkor számítsa eladásának éveit és térítse vissza a maradékot ama férfiúnak, akinek eladta és ő térjen vissza az örökségéhez. **28.** Ha pedig nem kerül vagyonából, hogy visszatéríthesse neki, akkor marad eladott birtoka vevőjének kezében a jóbél-évig; a jóbélben fölszabadul az, ő pedig visszatér az örökségéhez.

Házak visszaváltása

29. Ha pedig elad valaki lakóházat fallal kerített városban, akkor legyen kiváltása, míg elmúlik eladásának éve; egy évig legyen kiváltása. **30.** Ha pedig nem váltják ki, míg eltelt egy teljes év, akkor marad a ház, mely a városban van, melynek fala van, véglegesen a vevőjéé, nemzedékein át; nem szabadul föl a jóbélben. **31.** Oly falvak házai pedig, melyeknek nincs faluk köröskörül, az ország mezősége gyanánt számíttassanak; kiváltás legyen számára és a jóbélben fölszabadul. **32.** A leviták városai pedig, örökségük városainak házai – örök kiváltás legyen a leviták számára. **33.** És amit kivált a levitáktól – fölszabadul a ház eladása és örökségének városa a jóbélben, mert a leviták városainak házai az ő örökségük Izrael fiai közepette. **34.** És a városaik legelőjének mezeje ne adassék el, mert örök birtok az számukra.

Felebaráti szeretet a gyakorlatban

35. Ha elszegényedik testvéred és lehanyatlík keze melletted, támogasd őt, akár idegen, akár lakó, hogy élhessen melletted. **36.** Ne végy tőle kamatot és többletet, hanem félj Istenedtől, hogy élhessen testvéred melletted. **37.** Pénzedet ne add neki kamatra és többletre ne add eledeledet. **38.** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy adjam nektek Kanaán országát, hogy legyek a ti Istenetek.

Nincs örökös Izraelita szolgaság

39. Ha elszegényedik testvéred melletted és eladja magát neked, ne dolgoztass vele rabszolgai munkát. **40.** Mint béres, mint lakó legyen nálad, a jóbél évig szolgáljon nálad. **41.** Akkor pedig menjen el tőled, ő és gyermekei vele, hogy visszatérjen családjához és ősei örökségéhez visszatérjen. **42.** Mert az én szolgálaim ők, akiket kivezettem Egyiptom országából, ne adassanak el rabszolga eladatása szerint. **43.** Ne uralkodjál rajta szigorúsággal, hanem félj Istenedtől. **44.** Szolgád és szolgálód, akik lesznek nálad a népek közül, melyek körülöttetek vannak, azok közül vehettek rabszolgát és rabszolgálót. **45.** És a lakók gyermekei közül is, akik tartózkodnak nálatok, azok közül vehettek és családjukból, mely nálatok van, akiket nemzettek országotokban, azok legyenek nektek örökségül. **46.** Birtokba vehetitek azokat magatoknak, gyermekeiteknek utánatok, hogy örököljék örökség gyanánt, örökre tarthatjátok azokat szolgaságban; testvéreiteken azonban, Izrael fiain, egymáson – ne uralkodjál azon szigorúsággal.

Izraeliták, akik idegenek rabszolgái voltak

47. Ha pedig vagyonhoz jut az idegen és lakó nálad, testvéred pedig elszegényedik melletted és eladja magát az idegennek vagy a lakónak nálad vagy az idegennek családjából származottnak; **48.** miután eladta magát, kiváltás legyen számára, testvéreinek egyike váltsa ki őt; **49.** vagy nagybátyja vagy nagybátyjának fia váltsa ki őt, vagy valaki vérrokonai közül az ő családjából váltsa ki őt, vagy ha vagyonhoz jut, maga váltsa ki magát. **50.** És számoljon vevőjével azon évtől, hogy, eladta magát annak, a jóbélévig; és legyen eladásának ára az évek száma szerint, a béres napjai szerint legyen nála. **51.** Ha még sok év van hátra; azok szerint térítse vissza kiváltását vételének árából. **52.** Ha pedig csak kevés év marad az évekből a jóbél-évig, akkor számoljon vele; évei szerint térítse vissza kiváltását. **53.** Mint az évről-évre fogadott béres legyen nála, ne uralkodjék rajta szigorúsággal szemeid láttára. **54.** De ha azok nem váltják ki, akkor szabaduljon föl a jóbélben, ő és gyermekei vele. **55.** Mert az én szolgálaim Izrael fiai, az én szolgálaim ők, aki kivezettem őket Egyiptom országából én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

26. fejezet

A bálványimádás tilalma

1. Ne készítsetek magatoknak bálványokat, faragott képet és oszlopot ne állítsatok fel magatoknak, és követ képpel ne helyeztetek el országotokban, hogy leboruljatok rája, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

A szombat megőrzése

2. Szombatjaimat őrizzétek meg és szentélyemet féljétek; én vagyok az Örökkévaló.

Bechukotáj (3Mózes 26:3–27:34.)

Befejező intelem

26. fejezet

Az engedelmességből eredő áldás

3. Ha a törvényeim szerint jártok és parancsolataimat megőrzitek és megteszitek azokat, **4.** akkor megadom esőiteket az ő idejükben és a föld megadja termését, a mező fája megadja gyümölcsét. **5.** És eléri nálatok a cséplés a szüretet és a szüret eléri a vetést, enni fogjátok kenyereteket jóllakásig és biztonságban laktok országotokban. **6.** Én pedig adok békét az országban, lefeküsztek és senki sem ijeszt fel; elpusztítom a fenevadat az országból és kard nem vonul át országotokon. **7.** Üldözni fogjátok ellenségeiteket és elesnek előttetek kard által. **8.** És üldöznek öten közületek százát és százan közületek tíezret fognak üldözni, és elesnek ellenségeitek előttetek kard által. **9.** Én pedig felétek fordulok, megsaporítlak benneteket, megsokasítlak benneteket és fenntartom szövetségemet veletek. **10.** És enni fogtok réges-régit és a régít kitakaríttjátok az új elől. **11.** És helyezem hajlékomat közétek és meg nem utál lelکم benneteket. **12.** És járok közepettetek, leszek a ti Istenetek, ti pedig lesztek az én népem. **13.** Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy ne legyetek az ő szolgálai; összetörtem jármotok rúdrait és engedtelek benneteket főlegyenesedve járni.

Az engedetlenség következményei

14. De ha nem hallgattok reám és nem teszitek meg mind a parancsolatokat; **15.** ha törvényeimet megvetitek, ha rendeleteimet megutálja lelketek, hogy meg ne tegyétek mind a parancsolataimat, hogy megbontsátok szövetségemet.

Betegség és vereség

16. Én is ezt teszem veletek és rendelem reátok rettegésül a sorvadást és a lázat, melyek elepesztik a szemeket és elsorvasztják a lelket; és hiába vetitek magatokat, fölemésztik azt ellenségeitek. **17.** És haragomat fordítom ellenetek és vereséget szenvedtek ellenségeitek előtt; és uralkodnak majd rajtatok gyűlölöitek és ti menekültök, bár senki sem üldöz benneteket.

Éhínség és vadállatok

18. És ha még erre sem hallgattok reám, akkor tovább fenýítelek benneteket, hétszeresen vétkeitekért. **19.** Megtöröm hatalmatok gőgjét, teszem egeteket vassá, földeteket érccé. **20.** És hiába vész el erőtök, földetek nem adja meg termését és a föld fája nem adja meg gyümölcsét. **21.** És ha ellenemre jártok és nem akartok reám hallgatni, akkor tovább hozok reátok csapást, hétszeresen vétkeitek szerint. **22.** Reátok bocsátom a mező vadját és megfoszt benneteket gyermekeitektől, kiirtja barmotokat, megkevesbít bennetek és puszták lesznek utatok.

Az ostrom rémségei

23. Ha ezek által sem hajtotok fenýitésemre, hanem ellenemre jártok, **24.** akkor én is járok ellenetekre és megverlek, benneteket vétkeitekért. **25.** És hozok reátok kardot, mely bosszút áll a szövetségért, és ti egybegyűltök városaitokba és akkor halálvész bocsátok közétek és az ellenség kezébe adattok, **26.** midőn eltöröm nálatok a kenyér botját és süti majd

tíz asszony a ti kenyereketek egy kemencében, és visszaszolgáltatják kenyereteket a súly szerint, esztek, de nem laktok jól.

Az összeomlás és száműzetés

27. Ha ezáltal sem hallgattok rám és ellenemre jártok, **28.** akkor járok ellenetekre haraggal és megfenyítelek benneteket én is hétszeresen vétkeitekért. **29.** Eszitek majd fiaitok húsát, és leányaitok húsát eszitek. **30.** Akkor lerontom magaslataitokat, kiirtom naposzlopaitokat, és teszem holttesteiteket bálványaitok holttesteire és megutál lelkem benneteket. **31.** Városaitokat rommá teszem és elpusztítom szentélyeiteket és nem szagolom áldozataitok kellemes illatát. **32.** És elpusztítom én az országot, hogy eliszonyodnak rajta ellenségeitek, akik laknak benne. **33.** Benneteket pedig elszórlak a népek közé és kardot rántok mögöttetek; így lesz országotok pusztta, városaitok pedig romokká lesznek. **34.** Akkor lerója a föld szombatjait pusztasága egész ideje alatt, ti pedig lesztek ellenségeitek országában; akkor nyugszik a föld és lerója szombatjait. **35.** Pusztasága egész ideje alatt nyugszik, amiért hogy nem nyugodott szombatjaitokon, midőn laktatok rajta. **36.** És akik megmaradnak közületek, félénkséget hozok azoknak a szívébe az ő ellenségeik országában, hogy üldözi őket a szélhajtott falevél zöreje és menekülnek, amint a kard elől menekülnek és elesnek, bár nincs üldöző. **37.** Elbotlanak egymásban, mint a kard előtt, bár nincs üldöző; és nem lesz megállástok ellenségeitek előtt. **38.** Elvesztek a népek között és fölemészt benneteket ellenségeitek országa. **39.** Akik pedig megmaradnak közületek, azok elenyésznek bűneik miatt ellenségeitek országaiban, meg őseik bűnei miatt is, mint a magukéi miatt, elenyésznek.

A bűnbánat az ország újjáéledésére vezet

40. Akkor bevallják bűnüket és őseik bűnét az ő hűtlenségükben, amellyel hűtlenséget követtek el ellenem, és hogy ellenemre jártak, **41.** meg én is jártam ellenükre és vittem őket ellenségeik országába; bizony akkor megalázkodik megátalkodott szívük és akkor leróják bűnüket. **42.** És én megemlékezem Jákobbal való szövetségemről, meg Izsákkal való szövetségemről is és Ábrahámval való szövetségemről is megemlékezem, meg az országról is megemlékezem. **43.** Az ország pedig el lesz hagyatva tőlük és lerója szombatjait, míg pusztta lesz nélkülük és ők leróják bűnüket, azért, mert rendeleteimet megvetették és törvényeimet megutálta lelkük. **44.** De még akkor is, mikor lesznek ellenségeik országában, nem vetem és nem utálok meg őket, hogy végkép megsemmisítsem őket, hogy megbontsam velük való szövetségemet, mert én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük. **45.** Megemlékezem értük az elődökkel való szövetségről, akiket kivezettem Egyiptom országából a népek szeme láttára, hogy legyek az ő Istenük, én az Örökkévaló. **46.** Ezek a törvények és rendeletek, meg a tanok, melyeket adott az Örökkévaló önmaga közé és Izrael fiai közé a Szináj hegyén Mózes által.

Fogadalmak és tizedek megváltása

27. fejezet

Egyes személyek fogadalmi és becslései

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha valaki kiváló fogadalmat tesz, becslésed szerint való személyeket az Örökkévalónak. **3.** akkor legyen becslésed férfiszemélyre nézve, húszévestől hatvanévesig legyen becslésed ötven sékel ezüst, a szentség sékelje szerint. **4.** Ha pedig nőszemély az, legyen becslésed harminc sékel. **5.** Ha pedig ötévestől húszévesig levő, akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve húsz sékel, a nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. **6.** Ha pedig egyhónapostól ötévesig levő, akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve öt sékel ezüst, a nőszemélyre nézve pedig becslésed három sékel ezüst. **7.** Ha pedig hatvanévestől fölfelé levő, ha férfiszemély, akkor legyen becslésed tizenöt sékel, nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. **8.** De ha szegényebb becslésednél, akkor állítsa őt a pap elé és becsülje meg a pap; aszerint, amint jut a fogadalmat tevőnek, vagyonából, becsülje meg a pap.

Az állat kiváltása

9. És ha barom az, amelyből áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, minden, amit ad abból az Örökkévalónak, szent legyen. **10.** Ne változtassa el és ne cserélje ki, jót rosszal vagy rosszat jóval; és ha kicserélne barmot barommal, akkor legyen az és amellyel kicserélte, szent. **11.** Ha azonban bármely tisztátalan barom az, melyből nem áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, akkor állítsa a barmot a pap elé. **12.** És becsülje meg azt a pap akár jó, akár rossz; amint a pap becsüli azt, úgy maradjon. **13.** Ha pedig kiváltja azt, akkor toldja hozzá ötödrészét becslésedhez.

A ház kiváltása

14. Ha valaki szenteli a házát szentségül az Örökkévalónak, becsülje meg a pap, akár jó, akár rossz; amint a pap becsüli azt, úgy maradjon. **15.** És ha a szentelő kiváltja a házát, toldja hozzá becslésed pénzének ötödrészét és az övé legyen.

Föld kiváltása

16. Ha pedig örökségének földjéből szentel valaki az Örökkévalónak, akkor legyen becslésed az ő vetése szerint, egy chómer árpának vetése ötven sékel ezüstbe számítva. **17.** Ha a jóbélévtől kezdve, szenteli mezejét, becslésed szerint maradjon az. **18.** Ha pedig a jóbél után szenteli mezejét akkor számítsa neki a pap a pénzt az évek száma szerint, melyek hátra vannak a jóbélévig és az vonassék le becslésedből. **19.** És ha kiváltja a mezőt, aki azt szenteli akkor toldja hozzá becslésed pénzének ötödrészét és az övé marad. **20.** De ha nem váltja ki a mezőt, vagy ha eladta a mezőt másnak, nem váltható többé ki. **21.** És legyen a mező, mikor fölszabadul a jóbélben, szent az Örökkévalónak, mint a szentelt mező a papé legyen örökségül. **22.** Ha pedig vett mezejét, mely nem örökségéből való, szenteli az Örökkévalónak, **23.** akkor számítsa neki a pap becslésed összegét a jóbélévig, és ő adja meg becslésedet azon a napon szentségül az Örökkévalónak. **24.** A jóbélévben visszaszármazik a mező ahhoz, akitől vette, akinek az öröksége az országban. **25.** Minden becslésed a szentség sékele szerint legyen; húsz géra legyen a sékel.

Az elsőszülött kiváltása

26. Csak az elsőszülöttet, mely mint elsőszülött az Örökkévalóé a baromból, azt nem szentelheti senki, akár ökör, akár bárány, az Örökkévalóé az. **27.** Ha pedig tisztátalan baromból való, akkor váltsa ki becslésed szerint és toldja hozzá ötödrészét; ha pedig nem váltja ki, akkor adassék el becslésed szerint.

A "chérem" törvénye

28. De minden átokszentség, amit szentel valaki az Örökkévalónak, mindenből, ami az övé, emberből, baromból vagy öröksége mezejéből, az ne adassék el és ne váltassék ki; minden átokszentség szentek szentje az Örökkévalónak. **29.** Minden átokszentség, amit szentelnek emberből, nem váltható ki, ölessék meg.

A tized beváltása

30. A földnek minden tizede, a föld vetéséből a fának gyümölcséből az Örökkévalóé; szent az az Örökkévalónak. **31.** Ha pedig ki akar váltani valaki a tizedéből, ötödét toldja hozzá. **32.** Marhának és apró jószágának minden tizede, mindaz, ami átmegy a vessző alatt – a tizedik szent legyen az Örökkévalónak. **33.** Ne válogassa meg, jó-e rossz-e, és ne cserélje el; ha pedig elcserélné, legyen az és cseréje – szent legyen, nem váltható ki. **34.** Ezek a parancsolatok, melyeket parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Izráel fiai részére a Színáj hegyen.

A. A Szinájnál (1–10:10. fejezet)

1. fejezet

A hadköteles férfiak összeszámlálása

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában; a gyülekezés sátorában, a második hónap elsején, a második évben, hogy kivonultak Egyiptom országából, mondván: **2.** Vegyétek föl Izrael fiai egész községének összegét családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, minden férfiszemélyt, fejenként. **3.** Húsz évestől fogva fölfelé, mindazt, aki hadba vonul Izraelben, számláljátok meg őket seregeik szerint, te és Áron. **4.** És veletek legyen egy-egy férfiú törzsenként, mindegyik az ő atyái házának feje legyen. **5.** Ezek pedig a férfiak nevei, kik mellettetek álljanak: Rúbentől Elicúr, Sedéur fia; **6.** Simontól Selúmiél, Cúrisáddoj fia; **7.** Júdától Náchsón, Ámminodov fia; **8.** Isszáchártól Neszánél, Cúor fia; **9.** Zebúluntól Eliov, Chélón fia; **10.** József fiai közül: Efráimtól Elisomo, Ámmihúd fia, Menássétől Gámliél, Pedocúr fia; **11.** Benjámintól Ávidon, Gideóni fia; **12.** Dántól Áchiezer, Ámmisáddoj fia; **13.** Ásértől Págiél, Ochron fia; **14.** Gádtól Eljoszof, Deúél fia; **15.** Náftálitól Áchirá, Énon fia. **16.** Ezek a község hivatottjai, atyáik törzseinek fejedelmei, Izrael ezreinek fejei ők. **17.** És vette Mózes meg Áron ezeket a férfiakat, akik megnevezettek név szerint. **18.** Az egész községet pedig összegyűjtötték a második hónap elsején, és bejelentették születéseiket családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, fejenként. **19.** Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy számlálta meg őket Szináj pusztájában.

A népszámlálás részletei

20. És voltak Rúbénnek, Izrael első szülöttének fiai, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, fejenként, minden férfiszemély, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **21.** megszámláltjaik Rúbén törzséből: negyvenhatezer és ötszáz.

22. Simon fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, megszámláltjai a nevek száma szerint, fejenként, minden férfiszemély húsz évestől fölfelé; mindaz, aki hadba vonul, **23.** megszámláltjaik Simon törzséből: ötven-kilencezer és háromszáz.

24. Gád fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **25.** megszámláltjaik Gád törzséből: negyvenötezer és hatszázötven.

26. Júda fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **27.** megszámláltjaik Júda törzséből: hetvennégyezer és hatszáz.

28. Isszáchár fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **29.** megszámláltjaik Isszáchár törzséből: ötvennégyezer és négyszáz.

30. Zebúlun fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **31.** megszámláltjaik Zebúlun törzséből: ötvenhétezer és négyszáz.

32. József fiai közül: Efráim fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **33.** megszámláltjaik Efráim törzséből: negyvenezer és ötszáz.

34. Menásse fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé mindaz, aki hadba vonul. **35.** megszámláltjaik Menásse törzséből: harminckétezer és kétszáz.

36. Benjámin fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **37.** megszámláltjaik Benjámin törzséből: harmincötezer és négyszáz.

38. Dán fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **39.** megszámláltjaik Dán törzséből: hatvankétezer és hétszáz.

40. Ásér fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **41.** megszámláltjaik Ásér fiaiból: negyvenegyezer és ötszáz.

42. Náftáli fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **43.** megszámláltjaik Náftáli törzséből: ötvenháromezer és négyszáz.

44. Ezek a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes meg Áron és Izrael fejedelmei, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú volt atyáik háza szerint. **45.** És voltak Izrael fiainak minden megszámláltjai atyáik háza szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul Izraelben, **46.** és voltak mind a megszámláltak: hatszázháromezer és ötszázötven. **47.** De a leviták, atyáik törzse szerint, nem számláltattak meg közöttük.

48. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **49.** Csak a Lévi törzsét ne számláld meg és összegüket ne vedd föl Izrael fiai között. **50.** Hanem rendeld te a levitákat a bizonyosság hajlékához és minden edényeihez és mind ahhoz, ami hozzávaló; ők vigyék a hajlékot és minden edényeit és ők szolgáljanak benne, és a hajlék körül táborozzanak. **51.** És mikor a hajlék elvonul, bontsák le azt, a leviták, mikor pedig táborozik a hajlék, állítsák föl azt a leviták; az idegen pedig, aki odalép, ölessék meg. **52.** És táborozzanak Izrael fiai, kiki az ő táboránál, és kiki az ő zászlajánál, seregeik szerint. **53.** A leviták pedig táborozzanak a bizonyosság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izrael fiainak községére; őrizzék meg a leviták a bizonyosság hajlékának őrizetét. **54.** És cselekedtek Izrael fiai mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek.

2. fejezet

A tábor elhelyezése és a vonulás rendje

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez. meg Áronhoz, mondván: **2.** Kiki zászlajánál, atyáik háza jelvényeivel táborozzanak Izrael fiai; távolról, a gyülekezés sátora körül táborozzanak. **3.** Akik elől táboroznak, kelet felől: Júda táborának zászlaja, seregeik szerint; Júda fiainak fejedelme pedig: Náchsón, Amminodov fia. **4.** Serege és megszámláltjaik: hetvennégyezer és hatszáz. **5.** Akik mellette táboroznak: Isszáchár törzse; Isszáchár fiainak fejedelme pedig: Neszánél, Cúor fiai: **6.** Serege és megszámláltjaik: ötvennégyezer és négyszáz. **7.** Zebulun törzse; Zebulun fiainak fejedelme pedig: Eliov, Chélón fia. **8.** Serege és megszámláltjaik: ötvenhétezer és négyszáz. **9.** Mind a megszámláltak Júda táborában száznolcvanhatezer és négyszáz; seregeik szerint; elsőnek vonuljanak.

10. Rúbén táborának zászlaja délre, seregeik szerint; Rúbén fiainak fejedelme pedig: Elicúr, Sedéúr fia. **11.** Serege és megszámláltjaik: negyvenhatezer és ötszáz. **12.** Akik mellette táboroznak: Simon törzse; Simon fiainak fejedelme pedig: Selúmiél, Cúrisáddoj fia. **13.** Serege és megszámláltjaik: ötvenkilencezer és háromszáz. **14.** És Gád törzse; Gád fiainak fejedelme pedig: Eljoszof, Reúél fia. **15.** Serege és megszámláltjaik: negyvenötezer és hatszázötven. **16.** Mind a megszámláltak Rúbén táborában százötvenezer meg négyszázötven, seregeik szerint; másodiknak vonuljanak.

17. Azután vonuljon a gyülekezés sátora, a leviták tábora a táborok között; amint táboroznak, úgy vonuljanak, kiki a helyén, zászlaiknál.

18. Efráim táborának zászlaja, seregeik szerint, nyugatra; Efráim fiainak fejedelme pedig: Elisomo, Ámmihúd fia. **19.** Serege és megszámláltjai: negyvenezer és ötszáz. **20.** Mellette Menásse törzse; Menásse fiainak fejedelme pedig: Gámliel, Pedocúr fia. **21.** Serege és megszámláltjai: harminckétezer és kétszáz. **22.** És Benjámin törzse; Benjámin fiainak fejedelme pedig: Ávidon, Gideóni fia. **23.** Serege és megszámláltjai: harmincötezer és négyszáz. **24.** Mind a megszámláltak Efráim táborában száznyolcezer és száz, seregeik szerint; harmadiknak vonuljanak.

25. Dán táborának zászlaja északra, seregeik szerint; Dán fiainak fejedelme pedig: Áchiezer, Ámmisáddoj fia. **26.** Serege és megszámláltjai: hatvankétezer és hétszáz. **27.** Akik mellette táboroznak: Ásér törzse; Ásér fiainak fejedelme pedig: Págiél, Ochron fia. **28.** Serege és megszámláltjai: negyvenezer és ötszáz. **29.** És Náftáli törzse: Náftáli fiainak fejedelme pedig: Áchirá, Énon fia. **30.** Serege és megszámláltjai: ötvenháromezer és négyszáz. **31.** Mind a megszámláltak Dán táborában százötvenhétezer és hatszáz; utolsónak vonuljanak zászlaik szerint.

32. Ezek Izrael fiainak megszámláltjai, atyáik háza szerint; a táborok minden megszámláltjai, seregeik szerint: hatszázháromezer és ötszázötven. **33.** A leviták pedig nem számláltattak meg Izrael fiai között, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **34.** Izrael fiai cselekedtek mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy táboroztak zászlaik szerint és úgy vonultak, mindegyik családjával, atyáik háza szerint.

3. fejezet

A leviták és kötelességeik

1. Ezek pedig Áron és Mózes nemzetségei, amely napon szólt az Örökkévaló Mózeshez, a Szináj hegyén. **2.** Ezek Áron fiainak nevei: az elsőszülött Nádáb, azután Ábihú, Eleázár és Itámár. **3.** Ezek Áron fiainak nevei, a fölként papoknak, akiket fölavattak papi szolgálatra. **4.** És meghalt Nádáb meg Ábihú az Örökkévaló színe előtt, mikor odavittek idegen tüzet az Örökkévaló elé, Szináj pusztájában, fiaik pedig nem voltak; és szolgált mint pap Eleázár és Itámár, atyjuk, Áron előtt.

5. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6.** Vezesd elő Lévi törzsét és állítsd Áron, a pap elé, hogy szolgálják őt. **7.** Őrizzék meg őrizetét és az egész község őrizetét, a gyülekezés sátra előtt, hogy végezzék a hajlék szolgálatát. **8.** Őrizzék meg a gyülekezés sátorának minden edényeit és Izrael fiainak őrizetét, hogy végezzék a hajlék szolgálatát. **9.** Add a levitákat Áronnak és fiainak, neki adattak ők Izrael fiai részéről. **10.** Áront és fiait pedig rendeld, hogy őrizzék meg papságukat; az idegen pedig; aki odalép, ölessék meg.

11. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12.** Én pedig, íme elvettem a levitákat Izrael fiai közül, minden elsőszülöttért, mely megnyitja az anyaméhet Izrael fiai között hogy az enyéim legyenek a leviták. **13.** Mert enyém minden elsőszülött; a mely napon megvertem minden elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem magamnak minden elsőszülöttet Izraelben, embertől baromig; enyéim legyenek, én vagyok az Örökkévaló.

14. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, Szináj pusztájában, mondván: **15.** Számláld meg Lévi fiait, atyáik háza szerint, családjaik szerint, minden férfiszemélyt, egy hónapostól fölfelé számláld meg őket. **16.** És megszámlálta őket Mózes az Örökkévaló szavára, amint parancsoltatott neki. **17.** Ezek voltak Lévi fiai, neveik szerint: Gérsón, Kehosz és Merori. **18.** Ezek Gérsón fiainak nevei családjaik szerint: Livni és Símei. **19.** Kehosz fiai, családjaik szerint: Ámrom és Jichor, Chevrón és Uzziel. **20.** Merori fiai családjai; szerint: Máchli és Músi; ezek Lévi családjai, atyáik háza szerint. **21.** Gérsóntól a Livni család és a Símei család, ezek a gérsuniták családjai. **22.** Megszámláltjai, minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölfelé, megszámláltjai: hétezer és ötszáz. **23.** A gérsuniták családjai a hajlék mögött tá-

borozzanak nyugatra. **24.** A gersuniták atyai házának fejedelme pedig: Eljoszof, Loél fia. **25.** Gérsón fiainak őrizete a gyülekezés sátorában: a hajlék és a sátor, ennek takarója és a gyülekezés sátora bejáratának takarója; **26.** az udvar függönyei, meg az udvar bejáratának takarója, mely a hajlék és az oltár körül van, és kötelei, minden szolgálata számára.

27. Kehosztól az Ámromi család, a Jichori család, a Chevróni család és az Uzziéli család; ezek a kehoszíták családjai. **28.** Minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölfelé: nyolcezer és hatszáz, a szentség őrizetének őrzői. **29.** Kehosz fiainak családjai táborozzanak a hajlék oldalain délre. **30.** A kehoszíták családjai atyjuk házának fejedelme pedig: Elicofon, Uzziél fia. **31.** Őrizetük pedig: a láda, az asztal, a lámpa, az oltárok és a szent edények, amelyekkel szolgálnak, a takaró és minden szolgálata. **32.** A Lévi fejedelmeinek fejedelme pedig, Eleázár, Áron, a papnak fia, a szentély őrizete fölött őrkdőknek felügyeletére. **33.** A Meroritól a Máchli család és a Músi család; ezek a Merori családjai. **34.** Megszámláltjaik, minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölfelé: hatezer és kétszáz. **35.** A Merori családjai atyjuk házának fejedelme pedig: Cúriél, Ávicháil fia; a hajlék oldalán táborozzanak északra. **36.** A Merori fiainak őrizeti felügyelete: a hajlék deszkái, tolózárjai, oszlopai és lábai, minden edényei és egész szolgálata; **37.** az udvar oszlopai köröskörül és azok lábai, szögeik és köteleik. **38.** Akik pedig a hajlék előtt, keletre táboroznak, a gyülekezés sátra előtt keletre, azok: Mózes meg Áron és fiai, akik őrzik a szentély őrizetét, Izrael fiainak őrizete gyanánt; az idegen pedig, aki odalép, ölessék meg. **39.** A leviták minden megszámláltjai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára, családjaik szerint, minden férfiszemély, egy hónapostól fölfelé: huszonkétezer.

40. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Számlálj meg minden elsőszülött férfiszemélyt Izrael fiai közül, egy hónapostól fölfelé és vedd föl neveik számát. **41.** És vedd el a levitákat nekem – én vagyok az Örökkévaló – minden elsőszülött helyett Izrael fiai között: a leviták barmát pedig minden elsőszülött helyett Izrael fiainak barma között. **42.** És megszámlált Mózes amint parancsolta neki az Örökkévaló, minden elsőszülöttet Izrael fiai között. **43.** És volt mind az elsőszülött férfiszemély a nevek száma szerint, egy hónapostól fölfelé, megszámláltjaik szerint: huszonkétezer és kétszázhetvenhárom.

44. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **45.** Vedd a levitákat minden elsőszülött helyett Izrael fiai között, és a leviták barmát az ő barmuk helyett, hogy az enyéim legyenek a leviták; én vagyok az Örökkévaló. **46.** És megváltásáért a kétszázhetvenháromnak, akik fölös számmal vannak a leviták fölött Izrael fiainak elsőszülöttei között, **47.** vegyél öt-öt sékelt fejenként, a szentség sékelével vedd; húsz géra a sékel. **48.** És add a pénzt Áronnak és fiainak, megváltaisáért azoknak, kik fölös számmal vannak közöttük. **49.** És elvette Mózes a megváltás pénzét azoktól, akik fölös számmal voltak a leviták által megváltottak fölött. **50.** Izrael fiainak elsőszülötteitől vette a pénzt; háromszázhatvanöt meg ezer (sékelt) a szentség sékelje szerint. **51.** És odaadta Mózes a megváltottak pénzét Áronnak és fiainak, az Örökkévaló parancsa szerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

A szolgálatra alkalmas leviták számbavetése és a szolgálat szabályai

4. fejezet

A kehátiak és kötelelességeik

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván; **2.** Vedd föl Kehosz fiainak összegét Lévi fiai közül, családjaik szerint, atyáik háza szerint, **3.** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindazt, aki hadba jön, hogy végezzen munkát a gyülekezés sátorában. **4.** Ez Kehosz fiainak szolgálata a gyülekezés sátorában: A szentek szentje. **5.** Jöjjön pedig Áron és fiai, midőn indul a tábor, és vegyék le a takaró függönyt és takarják be vele a biztonság ládáját. **6.** Tegyenek rá táchásbörtakarót és terítsenek rá egészen kék bíbor ruhát felülről és tegyék bele rúdjaikat. **7.** És az asztalra, melyen az Isten színe elé való kenyér van, terítsenek kék bíbor ruhát és tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kancsókat és az italáldozathoz való kannákat; az örök kenyér pedig rajta legyen. **8.** És terítsenek azokra karmazsin ruhát, takarják be azt táchásbörtakaróval és tegyék bele rúdjaikat. **9.** Azután vegyenek kék bíbor ruhát és

takarják be a világításra való lámpát, mécseit, hamvvevőit és serpenyőit, meg minden olajos edényeit, amelyekkel szolgálatát végzik. **10.** Tegyék azt és minden edényeit a táchásbőrtakaróba és tegyék a póznára. **11.** És az arany oltárra terítselek kék bíbor ruhát és földjék be táchásbőrtakaróval, azután tegyék bele rúdjaikat. **12.** Vegyék mind a szolgálati edényeket, melyekkel szolgálatot végeznek a szentélyben, tegyék kék bíbor ruhába és takarják be azokat táchásbőrtakaróval, azután tegyék a póznára. **13.** Tisztítsák meg az oltárt a hamutól és terítsenek rá piros bíbor ruhát. **14.** És tegyék rá minden edényeit, a melyekkel szolgálatot végeznek rajta: a serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medencéket, az oltár minden edényeit, és terítsenek rá táchásbőrtakarót, azután tegyék bele rúdjaikat. **15.** Midőn végzett Áron és fiai azzal, hogy betakarják a szentélyt és a szentély minden edényeit a tábor indulásakor, akkor azután jöjjenek Kehosz fiai, hogy vigyék, de ne nyúljanak a szentélyhez, hogy meg ne haljanak. Ez Kehosz fiainak vinnivalója a gyülekezés sátorában. **16.** Eleázárnak, Áron fiának felügyelete pedig, a világító olaj, a fűszeres füstölőszer, az állandó ételáldozat és a kenetolaj; az egész hajlék felügyelete és mindené, ami benne van, mind a szentély, mind az edényei.

17. És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **18.** Ne engedjétek kipusztulni Kehosz családjainak törzsét a leviták közül. **19.** Ezt tegyétek velük, hogy életben maradjanak és meg ne haljanak, midőn odalépnek a szentek szentjéhez: Áron és fiai menjenek be és helyezték el őket, mindegyiket a maga szolgálatához és vinnivalójához. **20.** De be ne menjenek, hogy lássák, mikor befedik a szentélyt és meghalnának.

Nászo (4Mózes 4:21–7:89.)

4. fejezet

A szolgálatra alkalmas leviták számbavetés folytatása és a szolgálat szabályai

21. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **22.** Vedd föl Gércsón fiainak összegét, az övékét is atyáik háza szerint, családjaik szerint. **23.** Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket; mindazt, aki jön a hadban szolgálni, hogy végezzen szolgálatot a gyülekezés sátorában. **24.** Ez a gércsuniták családjaik szolgálat, szolgálat és vinnivaló. **25.** Vigyék pedig a hajlék szőnyegeit, a gyülekezés sátorát, takaróját és a táchásbőrtakarót, mely rajta van felülről, meg a gyülekezés sátora bejáratának takaróját; **26.** az udvar függőnyeit, az udvar kapu bejáratának takaróját, mely a hajlék és az oltár körül van, és köteleiket, minden szolgálati edényeiket, és mindazt, amit velük tenni kell, végezzék el. **27.** Áron és fiainak parancsa szerint legyen a gércsuniták fiainak minden szolgálat, minden vinnivalójuk és minden, szolgálatuk szerint; és bízátok rájuk őrizet gyanánt minden vinnivalójukat. **28.** Ez a gércsuniták fiai családjaik szolgálat a gyülekezés sátorában; őrizetük pedig Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt van.

29. Merori fiait, családjaik szerint, atyáik háza szerint számláld meg őket. **30.** Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket, mindazt, aki hadba jön, hogy végezze a gyülekezés sátorának szolgálatát. **31.** Ez az ő vinnivalójuk őrizete, minden szolgálatuk szerint, a gyülekezés sátorában: a hajlék deszkái, tolózárai, oszlopai és talpai; **32.** az udvar oszlopai körös-körül, talpaik, szögeik és köteleik, minden edényeik és minden szolgálatukhoz tartozó; név szerint számláljátok meg az ő vinnivalójuk őrizetének edényeit. **33.** Ez a Merori fiai családjaik szolgálat, minden szolgálatuk szerint a gyülekezés sátorában; Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt. **34.** És megszámlálta Mózes és Áron, meg a község fejedelmei Kehosz fiait, családjaik szerint és atyáik háza szerint, **35.** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindazt, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában. **36.** És voltak megszámláltjaik családjaik szerint kétezer és hétszázötven. **37.** Ezek a kehositák családjaik megszámláltjai; mindaz, aki szolgál a gyülekezés sátorában akiket megszámlált Mózes és Áron, az Örökkévaló parancsára Mózes által.

38. Gércsón fiainak megszámláltjai pedig, családjaik szerint és atyáik háza szerint, **39.** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában. **40.** és voltak megszámláltjaik családjaik szerint, atyáik háza szerint: kétezer és

hatszázharminc. **41.** Ezek Górsón fiai családjainak megszámláltjai, mindaz, aki szolgál a gyülekezés sátorában, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára. **42.** Merori fiai családjainak megszámláltjai családjaik szerint, atyáik háza szerint, **43.** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában, **44.** és voltak megszámláltjaik családjaik szerint: háromezer és kétszáz. **45.** Ezek Merori fiai családjainak megszámláltjai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára Mózes által.

46. Mind a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes és Áron, meg Izrael fejedelmei, a leviták, családjaik szerint, atyáik háza szerint, **47.** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki jön, hogy végezze a szolgálat dolgát és a tehervívés dolgát a gyülekezés sátorában – **48.** az ő megszámláltjaik voltak: nyolcezer és ötszáznyolcvan. **49.** Az Örökkévaló parancsára rendelte őket Mózes által, mindegyiket a maga szolgálatára és vinnivalójára, és pedig megszámláltjait, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

5. fejezet

A tisztátalanok eltávolítása a táborból

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Parancsold meg Izrael fiainak, hogy küldjenek ki a táborból minden poklost és minden folyóst és mindenkit, aki tisztátalan halott által. **3.** Mind férfiszemélyt, mind nőszemélyt küldjétek ki, a táboron kívülre küldjétek őket, hogy meg ne tisztátalanítsák táborukat, amelyben én lakozom közöttük. **4.** És így cselekedtek Izrael fiai, kiküldték azokat a táboron kívülre; amint szólt az Örökkévaló Mózeshez, úgy cselekedtek Izrael fiai.

5. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6.** Szólj Izrael fiaihoz, férfi vagy nő, ha elkövetnek valamit az ember minden vétkei közül, hűtlenséget követve el az Örökkévaló ellen, és így bűnbe esik az a személy: **7.** Akkor vallják be vétküket, amelyet elkövettek, térítse meg bűnének tárgyát a maga összegében és ennek ötödrészét toldja hozzá és adja annak, aki ellen bűnt követett el. **8.** Ha azonban nincs rokona a férfinak, hogy megtérítse annak az ő bűne tárgyát, akkor a bűn tárgya, mely megtérítettik, az Örökkévalóé, a papé legyen, az engesztelési koson kívül, mellyel engesztelést szerez érte. **9.** Minden ajándék, Izrael fiai minden szentségeiből, amit odavisznek a papnak, azé legyen. **10.** Mindenkinék szentségei az övéi legyenek; amit kiki a papnak ad, azé legyen.

Istenítélet féltékenységi ügyekben

11. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12.** Szólj Izrael fiaihoz és mond meg nekik: midőn valamely férfiúnak hűtlenné válik a felesége és elkövet ellene hűtlenséget, **13.** hál vele valaki közössel, de rejtve marad férje szemei előtt, elrejtőzött ugyanis és tisztátalanná vált, tanú azonban nincs ellene és rajta sem kapták, **14.** de megszállja őt (a férjet) a féltékenység szelleme, hogy féltékenykedik feleségére, ez pedig tisztátalanná lett, vagy megszállja a féltékenység szelleme, hogy féltékenykedik feleségére és ez nem lett tisztátalanná, **15.** akkor vigye el a férfi az ő feleségét a paphoz és vigye el áldozatát érte, egy tízed éfo árpalisztet; ne öntsön rá olajat és ne tegyen rá tömjént, mert a féltékenység ételáldozata az, az emlékeztetés ételáldozata, mely a bűnre emlékeztet. **16.** A pap engedje őt közeledni és állítsa az Örökkévaló színe elé; **17.** és vegyen a pap szent vizet cserépedényben, és a porból, mely a hajlék talaján van, vegyen a pap és tegye a vízbe. **18.** És állítsa a pap az asszonyt az Örökkévaló színe elé, meztelenítse meg az asszony fejét, tegye tenyereire az emlékeztetés ételáldozatát, féltékenység ételáldozata az; a pap kezében pedig legyen a keserűség átokhozó vize. **19.** És eskesse meg őt a pap és mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki és nem voltál kicsapongó tisztatlansággal férjed mellett, akkor légy ment a keserűség ez átokhozó vízétől; **20.** ha azonban kicsapongtál férjed mellett és ha tisztátalanná lettél, hogy hált veled más férfi férjeden kívül – **21.** eskesse meg a pap az asszonyt az átok esküjével és mondja a pap az asszonynak: Tegyen téged az Örökkévaló átokká és eskü példájává néped között, amidőn teszi az Örökkévaló ágyékkodot beesetté és hasadat dagadtá; **22.** jöjjön ugyanis ez átokhozó víz beleidbe, hasad földagadására és ágyékkod beesésére! Ámen

mondja az asszony: Ámen, Ámen! **23.** Írja föl ezeket átkokat a pap levélre és törölje le a keserű vízzel; **24.** és itassa meg az asszonyt a keserűség átokhozó vízával, hogy belemenjen az átokhozó víz keserűségnek. **25.** És vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenységi ételáldozatát, és lengesse az ételáldozatot az Örökkévaló színe előtt és vigye oda az oltárhoz; **26.** markolja le a pap az ételáldozatból annak illatrészét és füstölögtesse el az oltáron, azután itassa meg az asszonyt a vízzel. **27.** És midőn megitta a vízzel, lesz, ha tisztátlan lesz és hűtlenséget követett el férje ellen, akkor belemegy az átokhozó víz keserűségbe, földagad a hasa, és beesik az ágyéka és lesz az asszony átokká népe között. **28.** Ha pedig nem lett tisztátalan az asszony, hanem tiszta ő, akkor ment marad és nyer magzatot. **29.** Ez a féltékenység tana, midőn kicsapong asszony az ő férje mellett és tisztátalanná lesz. **30.** Vagy pedig ha megszáll férfit a féltékenység szelleme és féltékenykedik feleségére, akkor állítsa oda az asszonyt az Örökkévaló színe elé és cselekedjék vele a pap ez egész tan szerint. **31.** És akkor ment lesz a férfi a bűntől, az asszony pedig viseli az ő bűnét.

6. fejezet

A názir törvénye

1. Es szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Férfi vagy nő, ha kiválik fogadalmat téve, tartózkodási fogadalmat, hogy tartózkodjék az Örökkévalónak, **3.** bortól és részegítő italtól tartózkodjék, borecetet és részegítő italból való ecetet ne igyék; bármi szőlőlevet ne igyék és friss szőlőt vagy szárazat ne egyék. **4.** Tartózkodásának egész ideje alatt mindabból, ami a szőlőből készül, a szőlőmagtól a szőlőhéjig, ne egyék. **5.** Tartózkodási fogadalmának egész ideje alatt borotva ne jöjjön a fejére; amíg betelnek a napok, melyekre tartózkodást fogad az Örökkévalónak, szent legyen, vadul növecsse fejének a haját. **6.** Mindazon a napokon, melyekre tartózkodást fogad az Örökkévalónak, holttesthez ne menjen be; **7.** atyjával, anyjával, fivérével és nővérével meg ne tisztátalanítsa magát; ha meghaltak, mert Istenének názirsága van a fején. **8.** Tartózkodásának egész ideje alatt szent ő az Örökkévalónak.

Akaratlan tisztátalanság

9. Ha valaki meghal mellette hirtelen és tisztátalanná tette názirfejét, akkor nyírja le haját tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja le azt. **10.** A nyolcadik napon pedig vigyen két gerlicét vagy két galambfiát a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához. **11.** És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak és a másikat égőáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen érte, amiért vétkezett a holttest által; és szentelje meg fejét azon a napon. **12.** És tartózkodjék az Örökkévalónak tartózkodása napjain át, vigyen egy egyéves juhot bűn-áldozatul, az előbbi napok pedig elesnek, mert tisztátalanná lett tartózkodása.

Szertartások a fogadalom teljesítése után

13. És ez a názir tana: Amely napon betelnek tartózkodásának napjai, vigyék el őt a gyülekezés sátorának bejáratához; **14.** és mutassa be áldozatát az Örökkévalónak egy egyéves ép juhot égőáldozatul és egy egyéves nőtény juhot, épet, vétekáldozatul, és egy kost, épet, békeáldozatul; **15.** meg egy kosár kovásztalan kenyeret lánglisztből, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal megkenve, meg ételáldozatukat és italáldozatukat. **16.** Vigye oda a pap az Örökkévaló színe elé és készítse el vétekáldozatát és égőáldozatát. **17.** A kost pedig készítse el békeáldozatul az Örökkévalónak a kovásztalan kenyerek kosarával, és készítse el a pap ételáldozatát és italáldozatát: **18.** És nyírja le a názir a gyülekezés sátorának bejáratánál názirfejét, vegye názirfejének haját és tegye a tűzre, mely a békeáldozat alatt van. **19.** És vegye a pap a lapockát, megfőzve, a kosból, meg egy kovásztalan kalácsot a kosárból és egy kovásztalan lepényt, tegye a názir tenyereire, miután megnyírta názir fejének a haját. **20.** Lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; szent az a pap számára a lengetés szegyével és az ajándék combjával együtt; azután pedig ihat a názir bort. **21.** Ez a názir tana, aki fogadást tesz; áldozata az Örökkévalónak tartózkodása miatt, azonkívül, amire vagyonából kerül: fogadalma szerint, amit fogad, úgy cselekedjék tartózkodásának tana szerint.

A papi áldás

22. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **23.** Szólj Áronhoz és fiaihoz, mondván: Így áldjátok meg Izrael fiait, mondván: nekik:

Isten oltalma

24. Áldjon meg téged az Örökkévaló és őrizzen meg téged

Isten kegyessége

25. világíttassa az Örökkévaló; neked az ő színét: és könyörüljön rajtad

Isten békéje

26. fordítsa feléd az Örökkévaló az ő színét és adjon neked békét. **27.** Tegyék nevemet Izrael fiaira és én megáldom őket.

7. fejezet

A fejedelmek áldozatai

1. És történt, amely napon elvégezte Mózes a hajlék fölállítását és fölkenete azt, megszentelte azt, és minden edényeit, meg az oltárt és minden edényeit, fölkenete és megszentelte azokat: **2.** Akkor odavitték Izrael fejedelmei, atyáik házának fejei, ők a törzsek fejedelmei, ők, akik álltak a számlálás mellett, **3.** elhozták áldozatukat az Örökkévaló színe elé, hat fedett szekeret és tizenkét marhát; egy szekér (jutott) két fejedelemre és egy ökör egyre; és odavitték azokat a hajlék elé. **4.** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **5.** Vedd el tőlük és, legyenek, hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát; és add azokat a levitáknak, mindeniknek az ő szolgálata szerint. **6.** És elvette Mózes a szekereket és a marhát, és átadta azokat a levitáknak. **7.** Két szekeret és négy marhát adott Géroson fiainak, szolgálatuk szerint; **8.** négy szekeret és nyolc marhát adott Merori fiainak, szolgálatuk szerint, Itámárnak, Áron, a pap fiának felügyelete alatt. **9.** Kehosz fiainak azonban nem adott, mert a szentély szolgálata volt rajtuk, vállon kellett vinniük.

10. És odavitték a fejedelmek az oltár felavatására valót, amely napon fölkenették azt; és odavitték a fejedelmek áldozatukat az oltár elé. **11.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Egy fejedelem naponként, egy fejedelem naponként, mutassák be áldozatukat az oltár felavatására.

12. És volt, aki bemutatta az első napon az ő áldozatát, Náchsón, Ámminodov fia, Júda törzséből. **13.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **14.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerezrel. **15.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, égőáldozatnak. **16.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **17.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Náchsón, Ámminodov fiának áldozata.

18. A második napon bemutatta Neszánél, Cúor fia, Isszácnár fejedelme – **19.** bemutatja áldozatát: Egy ezüst tál, százharminc, sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **20.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerezrel. **21.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, égőáldozatnak. **22.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **23.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh; ez Neszánél, Cúor fiának áldozata.

24. A harmadik napon Zebúlun fiainak fejedelme, Eliov, Chélón fia. **25.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel; a szentség sékelje

szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **26.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **27.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **28.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **29.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elióv, Chélón fiának áldozata.

30. A negyedik napon Rúbén fiainak fejedelme, Elicúr, Sedéúr fia. **31.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, – a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **32.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **33.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **34.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **35.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elicúr, Sedéúr fiának áldozata.

36. Az ötödik napon Simon fiainak fejedelme, Selúmiél, Cúrisáddoj fia. **37.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **38.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **39.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **40.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **41.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Selumiél, Cúrisáddoj fiának áldozata.

42. A hatodik napon Gád fiainak fejedelme, Eljoszof, Deúél fia. **43.** Áldozata pedig: egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **44.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **45.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **46.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **47.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Eljoszof, Deúél fiának áldozata.

48. A hetedik napon Efraím fiainak fejedelme, Elisomo, Ammihúd fia. **49.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **50.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **51.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **52.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **53.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elisomo, Ámmihúd fiának áldozata.

54. A nyolcadik napon Menásse fiainak fejedelme, Gámliél, Pedocúr fia. **55.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **56.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **57.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **58.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **59.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh, ez Gámliél, Pedocúr fiának áldozata.

60. A kilencedik napon Benjámin fiainak fejedelme, Ávidon, Gideóni fia. **61.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **62.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **63.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **64.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **65.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Ávidon, Gideóni fiának áldozata.

66. A tizedik napon Dán fiainak fejedelme, Áchiezer, Ámmisáddoj fia. **67.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **68.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **69.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **70.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **71.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh, ez Áchiezer Ámmisáddoj fiának áldozata.

72. A tizenegyedik napon Ásér fiainak fejedelme, Págiél, Ochron fia. **73.** Áldozata pedig: egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **74.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerral. **75.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak.

76. Egy kecskebak vétekáldozatnak. **77.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Págiél, Ochron fiának áldozata.

78. A tizenhetedik napon Náftáli fiainak fejedelme, Áchirá, Énon fia. **79.** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **80.** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. **81.** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **82.** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **83.** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Áchirá, Énon fiának áldozata.

84. Ez az oltár fölavatása, amely napon fölkenték azt, Izrael fejedelmei részéről: Ezüst tál tizenkettő, ezüst medence tizenkettő, arany kanál tizenkettő. **85.** Százharminc sékel ezüst az egyik tál és hetven az egyik medence; az edények minden ezüstje kétezer és négyszáz, a szentség sékelje szerint. **86.** Arany kanál tizenkettő, telve füstölőszerrel, tíz-tíz az egyik kanál, a szentség sékelje szerint; a kanalak minden aranya százhusz (sékel). **87.** Az égőáldozatnak való minden marha tizenkét tulok; kos tizenkettő, egyéves juh tizenkettő és ételáldozatuk, meg kecskebak tizenkettő, vétekáldozatnak. **88.** És a békeáldozatnak való minden marha huszonnégy tulok; kos hatvan, bak hatvan, egyéves juh hatvan. Ez az oltár fölavatása, miután fölkenték azt.

89. És mikor Mózes bement a gyülekezés sátorába, hogy beszéljen vele (Isten), akkor hallotta a hangot, mely szólt hozzá a föld felől, mely a bizonyág ládáján volt, a két kerub közül; így beszélt vele.

***Beháálotchá* (4Mózes 8–12.)**

8. fejezet

A menóra

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Áronhoz és mondd neki: Midőn fölteszed a mécseket, a lámpa előrésze felé világítson a hét mécs. **3.** És Áron így cselekedett, a lámpa előrésze felé tette föl annak mécseit, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **4.** Ez pedig a lámpa munkája: Vert arany a szára, mint a virágja, vert munka az; azok a minta szerint, melyet mutatott az Örökkévaló Mózesnek, aszerint csinálta a lámpát.

A leviták felszentelése

5. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6.** Vedd a levitákat Izrael fiai közül és tisztítsd meg őket. **7.** Így cselekedjél velük, hogy megtisztítsd őket: hints rájuk tisztító vizet; borotválják meg testüket és mossák meg ruháikat, akkor megtisztulnak. **8.** És vegyenek egy fiatal tulkot, meg ételáldozatát a lánglisztet olajjal elegyítve, egy másik fiatal tulkot pedig vegyél vétekáldozatnak. **9.** Vezesd oda a levitákat a gyülekezés sátora elé, és gyűjtsd egybe Izrael fiainak egész községét. **10.** Azután vezesd a levitákat az Örökkévaló színe elé, és tegyék Izrael fiai kezeiket a levitákra. **11.** És lengesse Áron a levitákat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt Izrael fiai részéről és legyenek, hogy végezzék az Örökkévaló szolgálatát. **12.** A leviták pedig tegyék kezeiket a tulkok fejére; azután készítsd el az egyiket vétekáldozatnak, a másikat pedig égőáldozatnak az Örökkévalónak, hogy engesztelést szerezzen a levitákért. **13.** És állítsd a levitákat Áron elé, meg fiai elé és lengesd őket lengetéssel az Örökkévalónak. **14.** És válaszd külön a levitákat Izrael fiai közül, és legyenek az enyéim a leviták. **15.** Azután menjenek be a leviták, hogy szolgálják a gyülekezés sátorát; tisztítsd meg őket és lengesd őket lengetéssel. **16.** Mert átadattak, átadattak ők nekem Izrael fiai közül; minden anyaméh megnyitójáért, minden elsőszülöttért Izrael fiai közül vettem őket magamnak. **17.** Mert enyém minden elsőszülött, Izrael, fiai között, emberből és baromból; amely napon megvertem minden elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem azokat magamnak. **18.** És vettem a levitákat minden elsőszülöttért Izrael fiai között. **19.** És adtam a levitákat, átadva Áronnak és fiainak Izrael fiai közül, hogy végezzék Izrael fiainak szolgálatát a gyülekezés sátorában és engesztelést szerezzenek Izrael fiaiért, hogy ne legyen Izrael fia között csapás, midőn

odalépnek Izrael fiai a szentélyhez. **20.** És cselekedett Mózes meg Áron és Izrael fiainak egész községe a levitákkal, mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levitákra nézve, úgy cselekedtek velük Izrael fiai. **21.** Megtisztították magukat a leviták, megmosták ruháikat, és lengette őket Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és engesztelést szerzett értük Áron, hogy megtisztítsa őket. **22.** Azután bementek a leviták, hogy végezzék szolgálatukat a gyülekezés sátorában Áron előtt és fiai előtt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levitákra nézve, úgy cselekedtek velük.

23. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24.** Ez az, ami a levitákat illeti: huszonöt évestől fölfelé jöjjön a hadban szolgálni, a gyülekezés sátorának szolgálatára. **25.** Ötven évestől kezdve pedig térjen vissza a szolgálat hadából és ne szolgáljon többé. **26.** De szolgálatot tehet testvéreinek a gyülekezés sátorának szolgálatában, hogy őrizték az őризetet, de szolgálatot ne végezzen; így cselekedjél a levitákkal őrizetükben.

9. fejezet

A "második peszách"

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában, a második évben, miután kivonultak Egyiptom országából, az első hónapban, mondván: **2.** Készítsék el Izrael fiai a peszách áldozatot a maga idejében. **3.** A tizennegyedik napon e hónapban, estefelé készítsétek el azt a maga idejében, minden rendeletei szerint készítsétek el azt **4.** És szólt Mózes Izrael fiaihoz, hogy készítsék el a peszácháldozatot. **5.** És elkészítették a peszácháldozatot az első hónapban, tizennegyedik napján a hónapnak, estefelé, Szináj pusztájában; mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai. **6.** De voltak férfiak, kik tisztátalanok voltak emberi holttest által és nem készíthették el a peszácháldozatot azon a napon; azért odaléptek Mózes elé és Áron elé azon a napon, **7.** és mondták neki azok a férfiak: Mi tisztátalanok vagyunk emberi holttest által, miért vonassék meg tőlünk, hogy bemutassuk az Örökkévaló áldozatát a maga idejében, Izrael fiai között? **8.** És mondta nekik Mózes: Álljatok itt, hadd halljam, mit parancsol az Örökkévaló felőletek.

9. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10.** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bárki, ha tisztátalan lesz holttest által, vagy messze úton lesz, nálatok vagy nemzedékeiteknél, és készítené peszácháldozatot az Örökkévalónak, **11.** a második hónapban, a tizennegyedik napon, estefelé készítsék el azt; kovásztalan kenyérral és keserű füvekkel egyék azt meg; **12.** ne hagyjanak belőle reggelig és csontot ne törjenek össze benne, a peszácháldozat minden törvénye szerint készítsék el azt. **13.** A férfiú pedig, aki tiszta és úton nem volt és elmulasztja elkészíteni a peszácháldozatot, irtassék ki az a személy az ő népe közül; mert az Örökkévaló áldozatát nem mutatta be a maga idejében, vétkét viselje az a férfiú. **14.** Ha pedig tartózkodik nálad idegen és készít peszácháldozatot az Örökkévalónak, amilyen a peszácháldozat törvénye és rendelete, aszerint készítse el; egy törvény legyen számotokra, meg az idegen és az ország szülötte számára.

A tüzes felhő a frigysátoron

15. Amely napon fölállították a hajlékot, befedte a felhő a biztonság sátorának hajlékát; este pedig volt a hajlékon tűzlátvány reggelig. **16.** Így volt mindig, a felhő befedi és tűzlátvány éjjel. **17.** És aszerint, amint felszállt a felhő a sátorról, akkor azután elvonultak Izrael fiai; és azon a helyen, ahol maradt a felhő, ott táboroztak Izrael fiai. **18.** Az Örökkévaló parancsára vonultak Izrael fiai és az Örökkévaló parancsára táboroztak; mindaz idő alatt, amíg maradt a felhő a hajlékon, táboroztak. **19.** Midőn pedig időzött a felhő a hajlékon, hosszú ideig megőrizték Izrael fiai az Örökkévaló őrizetét és nem vonultak el. **20.** És megtörtént, hogy a felhő néhány napig volt a hajlékon, az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az Örökkévaló parancsa szerint vonultak. **21.** És megtörtént, hogy a felhő estétől reggelig volt ott, mikor reggel felszállt a felhő, akkor elvonultak; vagy egy nap és egy éjjel, mikor felszállt a felhő, akkor elvonultak; **22.** vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy egy évig, mikor időzött a felhő a hajlékon, hogy maradjon felette, táboroztak Izrael fiai és nem vonultak, mikor pedig

felszállt, elvonultak. **23.** Az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az Örökkévaló parancsa szerint vonultak; az Örökkévaló őrizetét megőrizték, az Örökkévaló parancsára Mózes által.

10. fejezet

Az ezüst harsonák

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Készíts magadnak két ezüst trombitát, vert munkával készítsd azokat, hogy legyenek neked a község egybehívására és a táborok elindítására. **3.** Ha megfújják azokat, akkor gyülekezzenek hozzád az egész község, a gyülekezés sátrának bejáratához. **4.** Ha pedig csak egyet fújnak meg, akkor gyülekezzenek hozzád a fejedelmek, Izrael ezreinek fejei. **5.** Ha pedig riadót fújtok, akkor induljanak a táborok, melyek keletre táboroznak; riadót fújjanak indulásukra. **6.** Ha másodszor fújtok riadót, akkor induljanak a táborok, melyek délre táboroznak; riadót fújjanak indulásukra. **7.** Midőn pedig egybegyűjtitek a gyülekezetet, akkor egyhuzamban fújjátok, de ne fújjatok riadót. **8.** Áron fiai a papok fújják a trombitákat; ez legyen számotokra örök törvény nemzedékeiteken át. **9.** És, ha háborúba mentek országotokban, az ellenség ellen, aki szorongat benneteket, akkor fújjatok riadót a trombitákkal, és emlékezetben lesztek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt és megszabadultok ellenségeitektől. **10.** Örömnapjaitokon, ünnepeiteken és újholdjaitokon fújjátok meg a trombitákat égőáldozataitok és békeáldozataitok mellett, hogy legyenek emlékeztetőül a ti Istenetek színe előtt; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

B. A Szinajtól Móábig (10:11–21:35. fejezet)

Elindulás a Szinajtól

11. És volt a második évben: a második hónapban, a hónap húszadikán, felszállt a felhő a bizonyosság hajlékáról. **12.** És elvonultak Izrael fiai vonulásaik szerint, Szináj pusztájából; és leszállott a felhő Poron pusztájában. **13.** És elvonultak elsőízben az Örökkévaló parancsa szerint Mózes által. **14.** És vonult Júda fiai táborának zászlaja elsőnek, seregeik szerint; serege élén: Náchsón, Ámmínodov fia. **15.** Isszáchár fiai törzsének serege élén: Neszánél, Cúor fia. **16.** Zebúlun fiai törzsének serege élén: Eliov, Chélon fia. **17.** Azután lebontották a hajlékot és vonultak Gerson fiai és Merori fiai, a hajlék vivői. **18.** Azután vonult Rúbén táborának zászlaja, seregeik szerint; seregei élén: Eliccúr, Sedéur fia. **19.** Simon fiai törzsének serege élén: Selúmiél, Cúrisáddoj fia. **20.** Gád fiai törzsének serege élén: Eljoszof, Deúél fia. **21.** Azután vonultak a Kehoszíták, a szentély vivői és fölállították a hajlékot, míg azok odaértek. **22.** Azután vonult Efráim fiai táborának zászlaja, seregeik szerint; serege élén: Elisomo, Ámmihúd fia. **23.** Menásse fiai törzsének serege élén: Gámliél, Pedocúr fia. **24.** Benjámin fiai törzsének serege élén: Ávidon, Gideóni fiai. **25.** Azután vonult Dán fiai táborának zászlaja, bezárója mind a táboroknak, seregeik szerint; serege élén: Áchiezer, Ámmisáddoj fia. **26.** Ásér fia törzsének serege élén: Págiél, Ochron fia. **27.** Náftáli fiai törzsének serege élén: Áchirá, Énon fia. **28.** Ezek Izrael fiainak vonulásai seregeik szerint; így vonultak.

Hóbáb

29. És szólt Mózes Chóvához, Reúél fiához, a midjánitához, aki Mózes apja volt: Mi vonulunk azok a hely felé, melyről az Örökkévaló mondta: Azt fogom nektek adni; jöjj velünk és mi jót teszünk veled, mert az Örökkévaló jót ígér Izraelnek. **30.** És az mondta neki: Nem megyek; hanem országomba megyek. **31.** De ő mondta: Ne hagyj el kérlek, bennünket, mert te ismered táborozásunkat a pusztában, azért légy nekünk szemekül. **32.** És lesz, ha velünk jössz, akkor abból a jóból, amit az Örökkévaló tesz velünk, jót teszünk veled.

A vándorúton

33. És vonultak az Örökkévaló hegyétől három napi útra; az Örökkévaló szövetségének ládája pedig vonult előttük három: napi útra, hogy kikémleljen számukra nyugvóhelyet. **34.** Az Örökkévaló felhője pedig fölöttük volt nappal, mikor elvonultak a táborból.

Könyörgő imák

35. És volt, mikor elindult a láda, így szólt Mózes: Fel, ó Örökkévaló, hogy elszéledjenek ellened és elmeneküljenek gyűlölőid előled. **36.** Mikor pedig megnyugodott, mondta: Térj vissza Örökkévaló, Izrael ezreinek tízezrei közé.

Zúgolódás és lázongás

11. fejezet

Tabaréában

1. És a nép panaszkodott, visszatetszően az Örökkévaló fülei hallatára; meghallotta az Örökkévaló, fölgerjedt a haragja és égett köztük az Örökkévaló tüze és megemésztette a tábor szélét. **2.** Akkor kiáltott a nép Mózeshez; Mózes pedig imádkozott az Örökkévalóhoz és lelohadt a tűz. **3.** És elnevezte azt a helyet Távérónak, mert ott égett közöttük az Örökkévaló tüze.

A vágyakozás sírjai

4. És a gyülevész nép, mely közepette volt, vágyakozott; és újra sírtak Izrael fiai is és mondták: Ki ad nekünk húst enni? **5.** Emlékezzünk a halra, melyet Egyiptomban ettünk ingyen, az uborkára, a dinnyére, a póréhagymára, a vöröshagymára és a fokhagymára; **6.** most pedig lelkünk kiszárad, nincs semmi, egyedül a mannára van szemünk irányítva. **7.** A manna pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, és színe, mint a bedóllách színe. **8.** Elszéledt a nép, szedte és megőrölte a malomban, vagy megtörte a mozsárban, megfőzte a fazékban, vagy készített belőle pogácsákat; íze pedig olyan volt, mint az olajlepény íze. **9.** Midőn hullott a harmat a táborra éjjel, lehullott a manna rá.

Mózes elbátortalanodása és panasza

10. És Mózes hallotta, amint a nép sír családjai szerint, kiki sátra bejáratánál; és fölgerjedt nagyon az Örökkévaló haragja és Mózes szemeiben is visszatetszett. **11.** És mondta Mózes az Örökkévalónak: Miért bánasz rosszul szolgálóddal és miért nem találtam kegyet szemeidben, hogy rám vetted az egész nép terhét? **12.** Vajon én fogantam-e az egész népet, vagy én szültem-e, hogy azt mondod nekem: Vidd azt öledben, amint viszi a nevelő a csecsemőt, a földre, melyről megesküdtél őseinek. **13.** Honnan vegyek: húst, hogy adjak ez egész népnek? Mert siránkoznak rajtam, mondván: Add nekünk húst, hogy ehessünk. **14.** Nem bírom én egyedül vinni ez egész népet, mert nehéz az nekem. **15.** Ha pedig így bánasz velem, ölj meg inkább, ha kegyet találtam szemeidben, hogy ne lássam szerencsétlenségemet.

A hetven vén

16. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Gyűjts egybe nekem hetven férfiút Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy ők a nép vénei és felügyelői; vidd őket a gyülekezés sátorához, hogy ott álljanak veled együtt. **17.** Én pedig leszálok és beszélek veled ott, elveszek a szellemből, mely rajtad van és rájuk teszem, hogy viseljék veled együtt a nép terhét és ne viseld te magad. **18.** A népnek pedig mondd: Szenteljétek meg magatokat holnapra és enni fogtok húst, mivelhogy sírtatok az Örökkévaló fülei hallatára, mondván: Ki ad nekünk húst ennünk? Bizony jobb volt nekünk Egyiptomban! És az Örökkévaló ad nektek húst, hogy egyetek. **19.** Nem egy napig fogtok enni és nem két napig, nem öt napig, sem tíz napig, sem húsz napig; **20.** egy teljes hónapig, míg kijön orrotokon át és undorrá válik nektek; mivelhogy megvetettétek az Örökkévalót, ki közepettetek van és sírtatok előtte, mondván: Minek is mentünk ki Egyiptomból? **21.** És mondta Mózes: Hatszázezer gyalogos a nép, mely között én vagyok, és Te azt mondod, húst adok nekik, hogy egyenek egy teljes hónapon át! **22.** Vajon juh és marha vágassék-e le számukra, hogy elég legyen nekik, vagy a tenger minden hala gyűjtessék-e össze számukra, hogy elég legyen nekik? **23.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vajon rövid-e az Örökkévaló keze? Most látni fogod, vajon bekövetkezik-e nálad

szavam, vagy nem? **24.** Mózes kiment és elmondta a népnek az Örökkévaló szavait; egybegyűjtött hetven férfiút a nép véneiből és odaállította őket a sátor köré. **25.** És leszállt az Örökkévaló a felhőben és beszélt vele; elvett a szellemből, mely rajta volt és adta a hetven férfiúra, a vénekre. És történt, mikor a szellem rajtuk nyugodott, akkor prófétáltak de nem többé.

26. És visszamaradt két férfiú a táborban; az egyiknek neve: Eldod, a másiknak neve Médod, és midőn a szellem rajtuk nyugodott, – ők is a följegyzettek között voltak, de nem mentek ki a sátorhoz, – prófétáltak a táborban. **27.** És futott az ifjú, tudtára adta Mózesnek, mondván: Eldod és Médod prófétálnak a táborban. **28.** És felszólalt Józua, Nún fia, Mózes szolgálja ifjúságától fogva, és mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik. **29.** És mondta neki Mózes: Vajon te buzgólkodol-e értem? Vajha az Örökkévaló egész népe próféták volnának, hogy adná rájuk az Örökkévaló az ő szellemét! **30.** És betért Mózes a táborba, ő és Izrael vénei.

Az isteni ígélet teljesülése

31. És szél indult meg az Örökkévalótól és fölhajtott fűrjeket a tenger felől és elszórta a táborban, egy napi útra erre és egy napi útra azok arra a tábor körül és mintegy két könyöknyire a föld színe fölött. **32.** Fölkerekedett a nép azon egész nap és egész éjjel, meg egész másnap és gyűjtötte a fűrjeket, aki keveset gyűjtött, gyűjtött tíz chómert; és kiterítették magukat a tábor körül. **33.** A hús még fogaik között volt, még nem volt fölemészelve, és az Örökkévaló haragja fölgerjedt a nép ellen és megverte az Örökkévaló a népet igen nagy csapással. **34.** És elnevezték azt a helyet Kivrosz-hattaávónak (a vágyakozás sírjai), mert ott temették el a vágyakozó népet. **35.** Kivrosz-hattaávótól vonult a nép Chácéroszba; és maradtak Chácéroszban.

12. fejezet

Mózes igazolása

1. És beszélt Mirjám és Áron Mózes ellen, a kusita asszony miatt, akit elvett; mert kusita asszonyt vett el. **2.** És mondták: Vajon csak Mózesrel beszélt-e az Örökkévaló, vajon nem beszélt-e velünk is? És az Örökkévaló meghallotta. **3.** A férfiú Mózes pedig szerényebb volt mind az embereknél, kik a föld színén vannak. **4.** És mondta az Örökkévaló hirtelen Mózesnek, Áronnak és Mirjámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezés sátorába; és kimentek mindhárman. **5.** És leszállt az Örökkévaló felhőoszlopban és megállt a sátor bejáratánál, szólította Áront és Mirjámot, és kimentek ketten. **6.** És mondta: Halljátok csak szavaimat! Ha lesz prófétátok, én az Örökkévaló, látomásban fogok neki megjelenni, álomban fogok vele beszélni. **7.** Nem így az én szolgám, Mózes; egész házamban meghitt ő. **8.** Színről-színre beszélek vele, világosan és nem rejtélyekben, az Örökkévaló jelenését látja ő. Miért nem féltetek, hát beszélni szolgám, Mózes ellen? **9.** És felgerjedt az Örökkévaló haragja ellenük és elment. **10.** A felhő pedig eltávozott a sátor felől és íme Mirjám poklos, olyan mint a hó; odafordult Áron Mirjámhoz és íme, poklos volt. **11.** És mondta Áron Mózesnek: Kérlek, uram ne ródd fel nekünk vétkeinket, amit oktanul cselekedtünk és amit vétkeztünk! **12.** Ne legyen kérlek olyan, mint a halott, mely midőn kijön anyja méhéből, már elenyészett fele húsa. **13.** És Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz, mondván: Isten, kérlek, ó gyógyítsd meg őt! **14.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ha az atyja köpött volna az arcába, nem-e szégyenlené magát hét napig? Zárassék el hét napra a táboron kívül, és azután vétessék föl. **15.** És elzáratott Mirjám a táboron kívül hét napra, a nép pedig nem indult el, míg nem fölvetették Mirjámot. **16.** Azután elindult a nép Chácéroszból és táborozott Poron pusztájában.

13. fejezet

A kémek kiküldése

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Küldj el férfiakat, hogy kikémleljék Kánaán országát, amelyet én adok Izrael fiainak; egy-egy férfiút atyái törzse szerint küldjete, mindegyik fejedelem közülük. **3.** Mózes pedig elküldte őket Poron pusztájából az Örökkévaló parancsára: mindnyájan férfiak, Izrael fiainak fejei ők. **4.** És ezek a neveik: Rúbén törzséből: Sámúá, Zakkúr fia. **5.** Simon törzséből: Sofot, Chóri fia. **6.** Júda törzséből: Káleb, Jefune fia. **7.** Isszáchár törzséből: Jigol, József fia. **8.** Efraim törzséből: Hósea, Nún fia. **9.** Benjámín törzséből: Pálti, Rofu fia. **10.** Zebulun törzséből: Gádiél, Szódi fia. **11.** József törzséből, Menasse törzséből: Gáddi, Szúsi fia. **12.** Dán törzséből: Ámmiél, Gemáli fia. **13.** Ásér törzséből: Szeszúr, Michoél fia. **14.** Náftáli törzséből: Náchbi, Vofszi fia. **15.** Gád törzséből: Geuél, Mochi fia. **16.** Ezek a férfiak nevei, akiket elküldött Mózes, hogy kikémleljék az országot; és elnevezte Mózes Hóseát, Nún fiát, Józsuának. **17.** Elküldte őket Mózes, hogy kémleljék ki Kánaán országát; és mondta nekik: Menjetek fel erre délnek és menjetek fel a hegyre. **18.** Nézzétek meg az országot, milyen az, és a népet, mely rajta lakik, vajon erős-e vagy gyenge, kevés-e vagy sok? **19.** És milyen az ország, melyben az lakik, vajon jó-e vagy rossz? És milyenek a városok, amelyekben az lakik, vajon táborokban-e vagy várakban? **20.** És milyen a föld, vajon kövér-e vagy sovány, van-e rajta fa vagy nincs? Ti legyetek erősek és vegyetek az ország gyümölcséből. Az idő pedig a szőlőérés ideje volt.

21. És fölmentek és kikémlelték az országot Cin pusztájától Rechóvig, Chámosz mentén. **22.** Fölmentek délnek és elértek Hebrónig; ott voltak pedig Áchimon, Sésáj és Tálmáj, Ánok szülöttei; Hebrón pedig hét évvel előbb épült, mint az egyiptomi Cóán. **23.** Elértek Eskól völgyéig és ott levágtak egy szőlővenyigét és egy szőlőfürtöt, és vitték azt ketten a póznán; meg a gránátalmákból és a fügékből. **24.** Azt a helyet elnevezték Eskól völgyének, a szőlőfürt miatt, melyet Izrael fiai onnan levágtak.

A kémek jelentése

25. És visszatértek az ország kikémleléséből negyven nap múltán. **26.** Elmentek és elértek Mózeshez és Áronhoz, meg Izrael fiai egész községéhez, Poron pusztájába, Kádesig; és feleletet hoztak nekik, meg az egész községnek, és megmutatták nekik az ország gyümölcsét. **27.** Elbeszélték neki és mondták: Bementünk az országba, ahova küldtél bennünket; és valóban tejjel-mézzel folyó az, ez meg a gyümölcse. **28.** Csakhogy hatalmas a nép, mely az országban lakik, a városok erősítettek, igen nagyok és Ánok szülötteit is láttuk ott. **29.** Amálék lakik a déli földön, a Chitti, Jevúsi és Emóri a hegységen lakik a Kánaáni pedig lakik a tengernél és a Jordán partján. **30.** És Káleb csitította a Mózes ellen (háborgó) népet és mondta: Fölmegyünk bizony és elfoglaljuk azt, mert bírni fogunk vele. **31.** De a férfiak, kik vele együtt fölmentek, mondták: Mi nem mehetünk fel azok a nép ellen, mert erősebb az nálunk. **32.** Így terjesztették rossz hírét az országnak, melyet kikémleltek, Izrael fiai előtt mondván: Az ország, melyen átvonultunk, hogy kikémleljük, olyan ország, mely fölemészti lakóit és az egész nép, melyet benne láttunk, szálás emberek. **33.** Ott láttuk az óriásokat, Ánok fiait az óriások közül; olyanok voltunk szemeinkben, mint a sáskák és olyanok voltunk az ő szemeikben is.

14. fejezet

Vakrémület, siránkozás és lázadás

1. Erre az egész község fölemelte és hallatta szavát, és sírt a nép azon az éjjelen. **2.** És zúgolódtak Mózes és Áron ellen Izrael minden fiai, és szólt hozzájuk az egész község: Vajha meghaltunk volna Egyiptom országában, vagy-e pusztában haltunk volna már meg! **3.** Miért is visz bennünket az Örökkévaló ebbe az országba, hogy elessünk kard által? Feleségeink és gyermekeink martalékká lesznek; nemde jobb számunkra, visszatérünk Egyiptomba. **4.** És

mondták egymásnak: Szerezzünk vezért és térjünk vissza Egyiptomba! **5.** És Mózes meg Áron arcra borultak Izrael fiai községének egész gyülekezete előtt. **6.** Józsuá, Nún fia pedig és Káleb, Jefune fia azok közül, akik kikémlelték az országot, megszaggatták ruháikat. **7.** És szóltak Izrael fiai egész községéhez, mondván: Az ország, melyen átvonultunk, hogy kikémleljük azt, az – az ország nagyon, nagyon jó. **8.** Ha kedvet lel az Örökkévaló bennünk, akkor elvisz bennünket ebbe az országba és nekünk adja azt; oly országot, mely tejfel-mézzel folyó. **9.** Csak az Örökkévaló ellen ne lázadjatok fel, és ne féljete az ország népétől, mert a mi kenyérünk; ők eltávozott az árnyékuk tőlük, velünk pedig van az Örökkévaló, ne féljete tőlük! **10.** De az egész község mondta, hogy megkövezik őket kövekkel; az Örökkévaló dicsősége pedig megjelent a gyülekezés sátorában Izrael minden fiainak.

Isten haragja és Mózes könyörgő imája

11. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Meddig fog engem megvetni ez a nép, és meddig nem hisznek még bennem mindazok a jelek mellett, melyeket közepette műveltem? **12.** Megverem halálvésszel és elpusztítom; téged pedig teszek nagyobb és hatalmasabb nemzetté nálánál. **13.** Mózes pedig mondta az Örökkévalónak. De meghallják az egyiptomiak, – mert erőddel hoztad fel ezt a népet az ő közepükből- **14.** és azt mondják ez ország lakóinak, akik hallották, hogy 'Te az Örökkévaló vagy a nép közepette, aki szemtől szembe jelentél meg, Te Örökkévaló és felhőd áll fölöttük és felhőoszlopban jársz előttük nappal és tűzoszlopban éjjel; **15.** ha megölöd a népet, mint egy embert, akkor szólnak a nemzetek, melyek hallották híredet, mondván: **16.** Mert nem bírta az Örökkévaló elvinni ezt a népet az országba, melyről megesküdött nekik, azért mérszárolta le őket a pusztában. **17.** És most hadd nyilvánuljon nagyak az Úr hatalma, amint szóltál, mondván: **18.** Az Örökkévaló hosszantűró, bőkegyelmű, megbocsát bűnt és elpártolást, de büntetlenül nem hagy; megbünteti az atyák bűnét a gyermekekben, harmadízigen és negyedízigen. **19.** Bocsásd meg, kérlek, e nép bűnét, szereteted nagysága szerint, amint megbocsátottál e népnek Egyiptomból egész eddig. **20.** És mondta az Örökkévaló: Megbocsátottam szavad szerint! **21.** Ámde, amilyen igaz, hogy élek és tele van az Örökkévaló dicsőségével az egész föld. **22.** bizony, mind a férfiak, akik látták dicsőségemet és jeleimet, melyeket műveltem Egyiptomban és a pusztában, de megkísértettek immár tízszer és nem hallgattak szavamra, **23.** nem fogják látni az országot, melyről megesküdtem őseiknek; mindazok, kik engem megvetnek, nem fogják azt látni. **24.** Szolgámat Kálebet azonban, jutalmául annak, hogy más szellem volt vele és teljesen járt utánam, őt elviszem az országba, ahova elérkezett és magzata vegye birtokba azt. **25.** Az Amáléki és Kanaáni a völgyben lakik. Holnap fordulatok és vonulatok a pusztába, a nádastenger felé.

A nép megbüntetése

26. És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: **27.** Meddig tűrjem e gonosz községnek, hogy zúgolódnak ellenem? Izrael fiainak zúgolódását, mellyel zúgolódnak ellenem, hallottam. **28.** Mondd nekik: Amilyen igaz, hogy élek, úgymond az Örökkévaló, bizony, amint szóltatok füleim hallatára, így cselekszem veletek! **29.** Ebben a pusztában hulljanak el hulláitok, és pedig mind a megszámláltjaitok, teljes számotok szerint, húsz évestől fölfelé, akik zúgolódtatok ellenem. **30.** Bizony nem mentek be az országba, amelyre nézve fölemeltem kezemet, hogy ott lakoztatlak benneteket csak Káleb, Jefune fia és Józsuá, Nún fia. **31.** Gyermekeiteket azonban, akikről azt mondtátok, martalékká lesznek, azokat beviszem, hogy megismerjék az országot; melyet ti megvetettetek. **32.** A ti hulláitok pedig elhullanak ebben a pusztában. **33.** Fiaitok pedig barangoljanak a pusztában negyven évig és viseljék paráznaságtok (büntetését), míg végük lesz hulláitoknak a pusztában. **34.** A napok száma szerint, amíg kikémleltétek az országot negyven nap, egy-egy napért egy-egy évre, viseljétek bűneiteket negyven évig, hogy megismerjétek az én elfordulásomat. **35.** Én az Örökkévaló szóltam, valóban azt cselekszem ez egész gonosz községgel, mely összegyűlik ellenem; ebben a pusztában legyen végük és itt haljanak meg. **36.** A férfiak pedig, akiket Mózes elküldött, hogy kikémleljék az országot és akik visszatérve zúgolódásra keltették az egész községet, rossz hírt terjesztvén az országról, **37.** meghaltak azon a férfiak, az ország rossz hírének terjesztői, a csapás által az Örökkévaló színe előtt. **38.** Józsuá azonban, Nún fia és Káleb, Jefune fia életben maradtak azok a férfiak közül, akik elmentek, hogy kikémleljék az országot. **39.** És Mózes elmondta a szavakat Izrael minden fiainak, és a nép nagyon gyászolt. **40.**

Fölkeltek kora reggel és fölmentek a hegy tetejére, mondván: Íme, itt vagyunk, hogy fölmenjünk arra a helyre, melyet az Örökkévaló mondott, mert vétkeztünk. **41.** Mózes pedig mondta: Miért hágjátok át az Örökkévaló parancsát? Az bizony nem fog sikerülni. **42.** Ne menjetek fel, mert az Örökkévaló nincs köztetek, hogy vereséget ne szenvedjete ellenségeitek előtt. **43.** Mert az Amáléki és a Kanaáni vannak ott előttetek és elestek kard által; mivelhogy eltértetek az Örökkévalótól, nem is lesz az Örökkévaló veletek. **44.** De ők merészkedtek felmenni a hegy tetejére, az Örökkévaló szövetségének ládája azonban, meg Mózes nem mozdultak a táborból. **45.** Erre lejött az Amáléki és a Kanaáni, aki azon a hegyen lakott, megverték és szétverték őket Chormoig.

15. fejezet

Étel- és italáldozatok

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek lakóhelyeitek országába, melyet én nektek adok, **3.** és készítetek tűzáldozatot az Örökkévalónak, égőáldozatot vagy vágóáldozatot, elkülönítve fogadalom vagy önkéntes adomány gyanánt vagy ünnepeiteken, hogy készítsetek kellemes illatot az Örökkévalónak, a marhából vagy a juhokból: **4.** Akkor hozzon, aki hozza az ő áldozatát az Örökkévalónak, ételáldozat gyanánt egy tized lánglisztet, elegyítve egy negyed hin olajjal; **5.** és bort italáldozatul, egy negyed hint mutass be az égőáldozatnál, vagy a vágóáldozatnál, egy juhhoz. **6.** Vagy a koshoz készíts ételáldozat gyanánt két tized lánglisztet, elegyítve egy harmad hin olajjal; **7.** És bort italáldozatul egy harmad hint; így hozzá kellemes illatul az Örökkévalónak.

8. És ha készítesz fiatal tulkot égőáldozatul vagy vágóáldozatul, elkülönítve fogadalom gyanánt, vagy békeáldozatot az Örökkévalónak: **9.** Akkor hozzon a fiatal tulok mellett ételáldozat gyanánt háromtized lánglisztet, elegyítve egy fél hin olajjal; **10.** és bort hozzá italáldozatul egy fél hint, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **11.** Így készítsenek egy ökörhöz vagy egy koshoz vagy egy bárányhoz, a juhokból vagy a kecskékből. **12.** A szám szerint, amit készítetek, aszerint készítsetek mindegyikhez, számuk szerint. **13.** Minden bennszülött így készítse el ezeket, hogy hozzon kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak. **14.** És ha tartózkodik nálatok idegen, vagy aki közöttetek van nemzedékeiteknél és hoz kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak, amint ti teszitek, úgy tegyen ő is. **15.** Gyülekezet! egy törvény legyen nektek és az idegennek, ki tartózkodik (nálatok); örök törvény nemzedékeiteknek: mint ti, olyan legyen az idegen az Örökkévaló színe előtt. **16.** Egy tan és egy rendelet legyen nektek és az idegennek, aki nálatok tartózkodik.

A chálá

17. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Mikor bementek az országba, melybe én viszlek benneteket, **19.** akkor legyen, ha esztek a föld kenyeréből, adjatok ajándékot az Örökkévalónak. **20.** Tésztátok elsejéből pogácsát adjatok ajándécul; mint a szérú ajándékát, úgy adjátok azt. **21.** Tésztátok elsejéből adjatok ajándékot az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át.

Vétekáldozat nemszándékos vétekért

22. Ha pedig tévedtek és nem teszik meg mind ezeket a parancsolatokat, melyeket kijelentett az Örökkévaló Mózesnek, **23.** mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló nektek Mózes által, ama naptól kezdve, midőn parancsolta az Örökkévaló és azontúl nemzedékeiteken át; **24.** és lesz, ha a község szemei elől (rejtve lévén) történt tévedésből, akkor hozzon az egész község egy fiatal tulkot égőáldozat gyanánt kellemes illatul az Örökkévalónak és ételáldozatát meg italáldozatát a rendelet szerint; és egy kecskebakot vétekáldozatnak. **25.** És szerezzon engesztelést a pap Izrael fiai egész községéért és bocsánatot nyernek; mert tévedés az, ők pedig elhozták áldozatukat, tűzáldozatul az Örökkévalónak és vétekáldozatukat az Örökkévaló színe elé tévedésük miatt. **26.** És bocsánatot nyer Izrael fiainak egész községe és az idegen, aki közöttük tartózkodik, mert az egész népnél tévedésből történt.

27. Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből, akkor hozzon egy egyéves kecskét vétekáldozatnak. **28.** És szerezzon engesztelést a pap a megtévedt személyért, minthogy tévedésből vétkezett az Örökkévaló színe előtt; engesztelést szerezzon érte és bocsánatot nyer az. **29.** A bennszülöttek Izrael fiai közül és az idegennek, aki közöttük tartózkodik, egy törvény legyen nálatok a tévedésből cselekvőnek. **30.** Az a személy azonban, aki fölemelt kézzel cselekszik a bennszülött és az idegen közül, az Örökkévalót káromolja, irtassék ki az a személy népe köréből. **31.** Mert Örökkévaló szavát megvette és parancsolatát megszegte, irtassék ki az a személy; bűne van rajta.

32. Midőn Izrael fiai a pusztában voltak, találtak egy férfiút, aki fát szedegetett szombat napján. **33.** És elvitték őt, akik találták fát szedegetni, Mózeshez és Áronhoz és az egész községhez. **34.** És őrizet alá helyezték, mert nem volt eldöntve, mi történjék vele. **35.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ölessék meg a férfiú; kövezzék meg az egész község kövekkkel a táboron kívül. **36.** És kivezette őt az egész község a táboron kívülre, megkövezték kövekkel, és meghalt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

Cicisz

37. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **38.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak rojtot ruháik szögleiteire nemzedékeiken át; és tegyenek a szöglet rojtjára kék bíbor zsinórt. **39.** És legyen nektek rojt gyanánt, hogy lássátok azt és megemlékezzetek az Örökkévaló minden parancsairól és megtegyétek azokat, hogy el ne térjetelek szívetek és szemeitek után melyek után paráználkodva járnátok; **40.** hogy megemlékezzetek és megtegyétek minden parancsolataimat és szentek legyetek a ti Isteneteknek. **41.** Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy legyenek nektek Istenetek; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

Korách (4Mózes 16–18.)

16. fejezet

Kórach, Dátán, Ábirám és Ón lázadása

1. Pártot ütött Kórach, Jíchor fiai, Kehosz fia, Lévi fia, meg Dátán és Ábirám, Eliov fia, meg Ón, Pelesz fia, Rúbénnek fiai, **2.** és odaálltak Mózes elé, meg férfiak Izrael fiai közül kétszázötvenen, a község fejedelmei, a gyülekezet hivatottjai, neves emberek. **3.** Összegyülekeztek Mózes és Áron ellen és mondták nekik: Sok ez tőletek! Hiszen az egész község mindnyájan szentek és közöttük van az Örökkévaló; miért emelkedtek hát az Örökkévaló gyülekezete felé? **4.** Mikor Mózes hallotta, leborult arcára. **5.** És szólt Kórachhoz, meg egész községéhez, mondván: Reggel majd tudtul adja az Örökkévaló, hogy ki az övé és ki a szent, hogy magához közeledni engedje; akit kiválaszt, azt engedi magához közeledni. **6.** Ezt tegyétek: Vegyetek magatoknak serpenyőket, Kórach és egész községe; **7.** tegyetek azokra tüzet és vessetek azokra füstölőszert az Örökkévaló színe előtt holnap, és lesz, a férfiú, akit kiválaszt az Örökkévaló, az a szent. Sok ez tőletek, Lévi fiai! **8.** És mondta Mózes Kórachnak: Halljátok csak Lévi fiai! **9.** Vajon kevés-e nektek, hogy elválasztott benneteket Izrael Istene Izrael községétől, hogy közeledni engedjen benneteket magához, hogy végezzétek az Örökkévaló hajlékának szolgálatát és álljatok a község színe előtt, hogy szolgálatukat végezzétek? **10.** Közeledni engedett magához téged és minden testvéreidet, Lévi fiait veled együtt, és a papságot is kívánjátok? **11.** Azért te és egész községed, kik összegyülekeztek, az Örökkévaló ellen (vagytok); Áron pedig mi ő, hogy zúgolódtok ellene? **12.** És elküldött Mózes, hogy hívják Dátánt és Ábirámot, Eliov fiait; de azt mondták: Nem megyünk föl. **13.** Vajon kevés-e, hogy fölhoztál bennünket tejjel-mézszel folyó országból, hogy megölj bennünket a pusztában, hanem uralkodni is akarsz rajtunk? **14.** Bizony nem tejjel-mézszel folyó országba vittél bennünket, hogy adtál volna nekünk mező és szőlőbirtokot; vajon azoknak a férfiaknak a szemeit akarod-e kiszúrni? Nem megyünk föl! **15.** Ez nagyon bosszantotta Mózeset és mondta az Örökkévalónak: Ne fordulj áldozatukhoz! Egynek a szamarát sem vettem el és nem bántottam egyet se közülük.

Korách és társai elfogadják Mózes kihívását

16. És mondta Mózes Kóráchnak: Te és egész községed legyetek az Örökkévaló színe előtt, te meg ők és Áron, holnap; **17.** és vegyétek kiki az ő serpenyőjét, tegyetek azokra füstölőszert és vigyétek az Örökkévaló színe elé, kiki az ő serpenyőjét, kétszázötven serpenyőt, meg te és Áron, kiki az ő serpenyőjét. **18.** És vette kiki az ő serpenyőjét, tettek rájuk tüzet, vetettek rájuk füstölőszert; és megálltak a gyülekezés sátorának bejáratánál, és Mózes meg Áron. **19.** Kórách pedig összegyűjtötte ellenük az egész községet a gyülekezés sátorának bejáratához; és megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész községnek.

Mózes fohásza

20. És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **21.** Válgatok meg e községtől, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt! **22.** De ők arcukra borultak és mondták: Isten, minden test szellemének Istene, egy férfiú vétkezik és az egész községre haragszol?

A lázadók pusztulása

23. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24.** Szólj a községhez, mondván: Menjetek el köröskörül Kórách, Dátán és Ábirám hajlékától. **25.** Fölkerekedett Mózes és elment Dátán és Ábirámhoz; és utána mentek Izrael vénei. **26.** És szólt a községhez, mondván: Távozzatok el, kérlek, e gonosz férfiak sátraitól és ne nyúljatok semmihez, ami az övék, hogy el ne vesszetek minden vétkeik miatt. **27.** És elmentek Kórách, Dátán és Ábirám hajlékától, köröskörül; Dátán és Ábirám pedig kimentek, megállván sátraik bejáratában, meg feleségeik, gyermekeik és kisdedeik.

28. És mondta Mózes: Ezáltal tudjátok meg, hogy az Örökkévaló küldött engem, hogy végezzem mind e cselekedeteket, hogy nem az én szívemből (eredtek): **29.** Ha mint minden ember meghal, úgy halnak meg ezek, és minden ember végzete végeztetik el rajtuk, akkor nem az Örökkévaló küldött engem. **30.** De ha valami újat teremtet az Örökkévaló, hogy felnyitja a föld száját és elnyeli őket és mindazt, ami az övék, és leszállnak elevenen a sírba, akkor megtudjátok, hogy ezek a férfiak megvetették az Örökkévalót. **31.** És történt, amint végzett azzal, hogy elmondja mind ezeket a szavakat, meghasadt a föld, mely alattuk volt; **32.** megnyitotta a föld a száját és elnyelte őket és házaikat, meg minden embert, ki Kóráchhoz tartozott és mind a vagyont. **33.** Leszálltak ők és mindaz, amijük volt, elevenen a sírba; és betakarta őket a föld és elvesztek a gyülekezet közepéből. **34.** Egész Izrael pedig, kik körülöttük voltak menekültek kiáltásukra, mert azt mondták: Nehogy elnyeljen bennünket a föld. **35.** És tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és fölemésztette a kétszázötven férfiút, kik odavitték a füstölőszert.

17. fejezet

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Mondd Eleázárnak, Áron, a pap fiának, hogy szedje föl a serpenyőket a tűz közül, a tüzet pedig vedd el messzire, mert megszenteltettek; **3.** serpenyőit ezeknek az életük ellen vétkezőknek, és készítsenek azokból vert lemezeket az oltár bevonására, mert odavitték az Örökkévaló színe elé és megszenteltettek; legyenek jelül Izrael fiainak. **4.** És vette Eleázár, a pap a rézserpenyőket, melyeket odavitték az elégettek, és kiverték azokat az oltár bevonására. **5.** Emlékezetül Izrael fiainak, azért, hogy ne lépjen oda idegen férfi, ki nem Áron magzatából való, hogy füstölögtessen füstölőszert az Örökkévaló színe előtt, hogy úgy ne járjon, mint Kórách és mint az ő községe, amint szólt hozzá az Örökkévaló Mózes által.

6. És zúgolódott Izrael fiainak egész községe másnap Mózes és Áron ellen, mondván: Ti ölitek meg az Örökkévaló népét! **7.** És történt, midőn a község összegyülekezett Mózes és Áron ellen, odafordultak a gyülekezés sátora felé és íme, befödte a felhő; és megjelent az Örökkévaló dicsősége. **8.** És Mózes meg Áron odament a gyülekezés sátora elé.

9. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10.** Távozzatok el a község közepéből, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt; de ők arcukra borultak. **11.** És mondta Mózes Áronnak: Vedd a serpenyőt, tegyél rá tüzet az oltárról, vess rá füstölőszert és vidd gyorsan a községhez, hogy engesztelést szerezz értük, mert kitört a harag az Örökkévaló színe elől? elkezdődött a csapás. **12.** És Áron vette, amint Mózes szólt, a gyülekezet közé futott és íme, elkezdődött a csapás a nép között; rátette a füstölőszert és engesztelést szerzett a népért. **13.** Megállott a holtak és az élők között, és megszűnt a csapás. **14.** És voltak, akik meghaltak a csapás által: tizennégyezer és hétszázan, azokon kívül, akik meghaltak Kórách miatt. **15.** Áron pedig visszatért Mózeshez, a gyülekezés sátorának bejáratához, miután a csapás megszűnt.

Áron igazolása

16. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17.** Szólj Izrael fiaihoz és vegyél tőlük egy-egy botot az atyai ház szerint, minden fejedelmeiktől, atyáik háza szerint, tizenkét botot; mindegyiknek nevét írd az ő botjára. **18.** Áron nevét pedig írd Lévi botjára, mert egy botja legyen az ő atyáik háza fejének. **19.** És tedd azokat a gyülekezés sátorába, a bizonyság elé, ahol találkozom veletek. **20.** És lesz, az a férfiú, akit én kiválasztok, annak botja fog kivirulni; így elhárítom magamról Izrael fiainak zúgolódását, mellyel ők ellenetek zúgolódnak. **21.** És Mózes szólt Izrael fiainak és adtak neki mind a fejedelmeik egy-egy botot egy-egy fejedelem részére, atyáik háza szerint, tizenkét botot; és Áron botja az ő botjaik között. **22.** Mózes pedig odatette a botokat az Örökkévaló színe elé, a bizonyság sátorába. **23.** És volt másnap, bement Mózes a bizonyság sátorába, íme kivirult Áron botja, Lévi háza számára; bimbót fakasztott, virágot hajtott és mandolát érlelt. **24.** És kivitte Mózes mind a botokat, az Örökkévaló színe elől Izrael minden fiaihoz; látták és elvitte kiki az ő botját. **25.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek; Tedd vissza Áron botját a bizonyság elé őrizet végett, jelül az ellenszegülés fiai számára, hogy megszüntesd zúgolódásukat ellenem, és meg ne haljanak. **26.** És Mózes megcselekedte; amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett.

27. És Izrael fiai szóltak Mózeshez, mondván: Íme, elpusztulunk, elveszünk, mindnyájan elveszünk! **28.** Mindenki, aki közel megy az Örökkévaló hajlékához, meghal; hát vajon teljesen elpusztulunk-e?

18. fejezet

A papok és a leviták kötelességei és jövedelmei

1. És mondta az Örökkévaló Áronnak: Te, fiad és atyád háza veled együtt, viseljétek a szentély bűnét; és te, meg fiad veled együtt viseljétek papságtok bűnét. **2.** De testvéreidet is, Lévi törzsét, atyád nemzetségét hadd közeledni veled, hogy csatlakozzanak hozzád és szolgáljanak neked; te pedig és fiad veled együtt a bizonyság sátra előtt legyetek. **3.** És őrizzék őrizeteket és az egész sátor őrizetét, de a szentség edényeihez és az oltárhoz ne közeledjenek, hogy meg ne haljanak ők is, ti is. **4.** Csatlakozzanak hozzád és őrizzék a gyülekezés sátorának őrizetét, a sátor minden szolgálata szerint; de az idegen ne közeledjék hozzátok. **5.** És őrizzék a szentély őrizetét és az oltár őrizetét, hogy ne legyen többé harag Izrael fiai ellen. **6.** Én pedig, íme elvettem testvéreiteket, a levitákat Izrael fiai közül, nektek adva adományul az Örökkévaló tiszteletére, hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát. **7.** Te pedig és fiad veled együtt, őrizzék meg papságotokat az oltár minden dolgában és a függönyön belül is végezzetek szolgálatot; szolgálati adományul adom nektek papságotokat, de az idegen ki odalép, ölessék meg.

8. És szólt az Örökkévaló Áronhoz: Én pedig, íme adtam neked ajándékaim őrizetét; Izrael fiainak minden szentségei szerint neked adtam fölkenetési ajándékul és fiaidnak, örök törvényképen. **9.** Ez legyen a tied a legszentebből, a tűzre valóból: minden áldozatuk, akár ételáldozatuk, akár vétekáldozatuk, akár bűnáldozatuk, amit nekem hoznak, legszentebb az, a tied és tiedé. **10.** A legszentebb helyen edd meg azt; minden férfiszemély ehetik belőle, szent legyen az neked. **11.** Ez legyen a tied, mint adományozott ajándék: Izrael fiainak minden lengetését neked adtam meg fiaidnak és leányaidnak veled együtt, örök törvényképen; minden tiszta a te házában ehetik belőle. **12.** Az olaj minden javát, a must és a gabona javát

azoknak elsejét amit adnak az Örökkévalónak, neked adtam. **13.** Mindennek zsengeje, ami országokban van, a tied legyen; minden tiszta a házában ehetik belőle. **14.** Minden átok alá vetett Izraelben a tied legyen.

Rendelkezés az elsőszülöttekről

15. Minden megnyitója az anyaméhnek, minden lényből, amelyet bemutatnak az Örökkévalónak, emberből és barommból, a tied legyen; csak hogy váltasd meg az ember elsőszülöttét, és a tisztátlan állat elsőszülöttét váltasd meg. **16.** Megváltandóit pedig egy hónapostól kezdve váltasd meg a becsértékben öt ember ezüst sékkel, a szentség sékelje szerint, húsz géra az. **17.** De a barom elsőszülöttét, vagy a juh elsőszülöttét, vagy a kecske elsőszülöttét ne váltasd meg, szentség azok; vérüket hintsd az oltárra, zsiradékukat pedig füstölögtesd el tűzáldozat gyanánt, kellemes illatul az Örökkévalónak. **18.** Húsuk pedig a tied legyen, úgy mint a lengetés szegye és a jobb comb legyen a tied. **19.** A szentségek mindama ajándékát, melyeket ajándékoznak Izrael fiai az Örökkévalónak, neked adtam és fiaidnak meg lányaidnak veled együtt örök törvényképen; örök szövetség az az Örökkévaló színe előtt neked és magzatodnak veled. **20.** És mondta az Örökkévaló Áronnak: országukban nem kapsz birtokot és osztályrészed ne legyen közöttük; én vagyok a te osztályrészed és birtokod Izrael fiai közepette.

A leviták bevételei

21. Lévi fiainak pedig, íme adtam minden tizedet Izraelben birtokul, szolgálatuk fejében, amellyel ők végzik a gyülekezés sátorának szolgálatát. **22.** Hogy ne lépjenek oda többé Izrael fiai a gyülekezés sátorához, hogy halálos vétket viselnének. **23.** Hanem végezze a levita maga a gyülekezés sátorának szolgálatát és ők viseljék az ő bűnüket; örök törvény nemzedékeiteken át. Izrael fiai között pedig ne kapjanak birtokot. **24.** Mert Izrael fiai tizedét, amelyet ajándékoznak az Örökkévalónak ajándéku, a levitáknak adtam birtokul; azért mondtam nekik: Izrael fiai között ne kapjanak birtokot.

A leviták adói a papok részére

25. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **26.** A levitákhoz szólj és mondd nekik: Ha elveszitek Izrael fiaitól a tizedet, a melyet nektek adtam az ő részükről birtokotok gyanánt, akkor vegyétek le belőle az Örökkévalónak ajándékát, tizedet a tizedből. **27.** És úgy számíttatik be nektek a ti ajándékok, mint a gabona a szérúról és mint a folyadék a sajtóból. **28.** Így vegyétek le ti is az Örökkévaló ajándékát minden tizedeitekből, amelyeket elvesztek Izrael fiaitól, hogy adjátok abból az Örökkévaló ajándékát Áronnak, a papnak. **29.** Minden adományaitokból vegyétek le az Örökkévaló minden ajándékát, mindennek javából annak szent részét. **30.** Azért mondd nekik: Mikor leveszitek a javát belőle, beszámíttatik a levitáknak, mint a szérú termése és a sajtó termése. **31.** Megehetitek azt minden helyen, ti és háznépetek, mert illetményetek nektek, szolgálatotok fejében a gyülekezés sátrában. **32.** Ne viseljetez miatta vétket, mikor leveszitek a javát belőle; és Izrael fiainak szentségeit meg ne szentségtelenítsétek, hogy meg ne haljatosk.

Chukát (4Mózes 19:1–22:1.)

19. fejezet

A vörös tehen

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **2.** Ez a tannak törvénye, melyet az Örökkévaló parancsolt, mondván: Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak hozzád egy vörös tehenet, épet, amelyen nincs hiba, amelyre még nem jött járom. **3.** És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és vezessék ki azt a táboron kívülre és vágják le előtte. **4.** Vegyen Eleázár, a pap, az ujjával annak véréből és fecskendjen a gyülekezés sátorának eleje felé annak véréből hétszer. **5.** Azután égessék el a tehenet az ő szemei előtt, bőrét, húsát ésvérét ganajával együtt égessék el. **6.** És vegyen a pap cédrusfát, izsópot, meg karmazsint, és vesse

a tehén tüze közé. **7.** És mossza meg a pap a ruháit, füröszse meg a testét vízben, azután bemehet a táborba; de tisztátalan a pap estig. **8.** És aki elégeti azt, mossza meg a ruháit vízben, füröszse meg a testét vízben; és tisztátalan estig. **9.** És gyűjtse össze egy tiszta férfiú a tehén hamuját és tegye a táboron kívül tiszta helyre; és legyen Izrael fiai közösségének őrizetül, tisztító víz számára, engesztelő áldozat az. **10.** És mossza meg az, aki összegyűjti a tehén hamuját, az ő ruháit és tisztátalan estig; és legyen ez Izrael fiainak és az idegennek, aki közöttük tartózkodik, örök törvény gyanánt.

A „tisztító víz” külön rendeltetése

11. Aki megérint halottat, bármely emberi személyét, tisztátalan az hét napig. **12.** Az tisztítsa magát azzal (a vízzel) a harmadik napon és a hetedik napon tiszta lesz; ha azonban nem tisztítja magát a harmadik napon; akkor a hetedik napon nem lesz tiszta. **13.** Bárki megérint halottat, emberi személyt, aki meghalt és nem tisztítja meg magát, az Örökkévaló hajlékát tisztátalanította meg, irtassék ki az a személy Izraelből; mert a tisztító vizet nem hintették rá, tisztátalan legyen, tisztátlansága még rajta van.

A tisztítás módja

14. Ez a tan, ha meghal ember a sátorban, bárki bemegy a sátorba és minden, ami a sátorban van, tisztátalan hét napig. **15.** Minden nyitott edény, melyen nincs szoros fődél, tisztátalan az. **16.** És mindenki, aki megérint a mezőn fegyver által megöltet, vagy halottat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztátalan legyen hét napig. **17.** És vegyenek a tisztátalan számára ez elégetett engesztelő áldozat hamujából és tegyenek rá élő vizet egy edénybe. **18.** És vegyen izsópot és mártsa a vízbe egy tiszta férfiú, fecskendezzen a sátorra és mind az edényekre és a személyekre, akik ott voltak, és arra, aki megérintett csontot, vagy megöltet, vagy holtat, vagy sírt. **19.** És fecskendezzen a tiszta a tisztátalanra, a harmadik napon, meg a hetedik napon és tisztítsa meg a hetedik napon; azután mossza meg ruháit, fürödjék meg vízben és este tiszta lesz. **20.** A férfiú pedig, aki tisztátalan lesz és nem tisztítja meg magát, irtassék ki az a személy a gyülekezet köréből, mert az Örökkévaló szentélyét megtisztátalanította, tisztító vizet nem hintettek rá, tisztátalan ő. **21.** És legyen nekik örök törvényül; és aki fecskendezi a tisztító vizet, mossza meg a ruháit és aki megérinti a tisztító vizet, tisztátalan legyen estig. **22.** És mindaz, amit a tisztátalan megérint, tisztátalan legyen; a személy pedig, aki őt megérinti, tisztátalan legyen estig.

20. fejezet

Mirjám halála

1. És elérkeztek Izrael fiai, az egész község Cin pusztájába az első hónapban és a nép maradt Kádesben. Ott meghalt Mirjám és eltemették ott.

Mózes a sziklára üt. Mózes és Áron bűne

2. És nem volt vize a községnek; és összegyülekeztek Mózes meg Áron ellen. **3.** És a nép pörlekedett Mózesrel és szólt, mondván: Bárcsak elpusztultunk volna, mikor elpusztultak testvéreink az Örökkévaló színe előtt! **4.** Miért is hoztátok az Örökkévaló gyülekezetét a pusztába, hogy meghaljunk itt, mi és barmaink? **5.** Miért is vezettetek fel bennünket Egyiptomból, hogy hozzatok bennünket erre a gonosz helyre? Nem oly hely ez, hol vetés, füge, szőlő, gránátalma van; és víz sincs inni. **6.** És bement Mózes, meg Áron a gyülekezet elől a gyülekezés sátorának bejáratába és leborultak arcukra; és megjelent nekik az Örökkévaló dicsősége.

7. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **8.** Vedd a botot és gyűjtsd egybe a községet, te meg testvéred Áron, és szóljatok a sziklához az ő szemeik előtt, hogy adja ki vizét; és kihozol nekik vizet a sziklából és megitatod a községet meg barmaikat. **9.** Mózes elvette a botot az Örökkévaló színe elől, amint parancsolta neki. **10.** És Mózes meg Áron egybegyűjtötték a gyülekezetet a szikla elé; és mondta nekik (Mózes): Halljátok csak, ti

ellenszegülők! Vajon ebből a sziklából hozzunk-e ki nektek vizet? **11.** És fölemelte Mózes a kezét és rávágott a sziklára botjával kétszer; erre kiömlött sok víz, és ivott a község, meg barmaik.

12. És mondta az Örökkévaló Mózesnek, meg Áronnak: Mivelhogy nem hittetek bennem, hogy megszenteljem engem Izrael fiainak szemei előtt, azért nem viszitek be a gyülekezetet az országba, melyet nekik adtam. **13.** Ez a pörlekedés vize, ahol pörlekedtek Izrael fiai az Örökkévalóval, és megszenteltetett általuk.

Edóm királya nem engedi meg az átvonulást országán keresztül

14. És küldött Mózes követeket Kádesből Edom királyához: Így szól testvéred Izrael, Te ismered mindazt a fáradságot, mely bennünket ért. **15.** Lementek őseink Egyiptomba és laktunk Egyiptomban sok ideig; és rosszul bántak velünk az egyiptomiak, a mi őseinkkel. **16.** Akkor kiáltottunk az Örökkévalóhoz, és ő meghallotta szavunkat, küldött angyalt és kivezetett bennünket Egyiptomból, és íme Kádesben vagyunk, a te határszéled városában. **17.** Hadd vonuljunk át kérlek országodon! Nem vonulunk át mezőn, sem szőlőn és nem iszunk a kút vizéből; az országúton fogunk menni, nem térünk le se jobbra, se balra, amíg át nem vonulunk a határodon. **18.** De Edom azt mondta neki: Nem fogsz átvonulni rajtam, különben fegyverrel megyek vissza ki ellened. **19.** És mondták neki Izrael fiai: Az egyengetett úton megyünk, ha pedig a vizedből iszunk, én meg barmom, megadom az árát; valóban mást semmit, csak gyalogosan hadd vonuljak át. **20.** De ő mondta: Nem fogsz átvonulni! És kiment ellene Edom hatalmas néppel és erős kézzel. **21.** Így vonakodott Edom megengedni Izraelnek, hogy átvonuljon az ő határán; és Izrael eltért tőle.

Áron halála

22. Elindultak Kádesből és elérkeztek Izrael fiai, az egész község, a Hór hegyéhez. **23.** És az Örökkévaló szólt Mózeshez, meg Áronhoz a Hór hegyén, Edom országának határán, mondván: **24.** Takaríttassék el Áron népéhez, mert nem fog bemenni az országba, melyet Izrael fiainak adtam, mivelhogy ellenszegültek parancsomnak a pörlekedés vizénél. **25.** Vedd Áront és fiát, Eleázárt, és vidd föl őket Hór hegyére. **26.** Vettesd le Áronnal az ő ruháit és öltöztess fel azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig takaríttassék el és ott meghal. **27.** Mózes cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta; fölmentek a Hór hegyére az egész község szemei láttára. **28.** Mózes levetette Áronnal a ruháit és felöltöztette azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig meghalt ott, a hegy tetején. Erre lement Mózes meg Eleázár a hegyről. **29.** Midőn látta az egész község, hogy Áron kimúlt, megsiratták Áront harminc napig, egész Izrael háza.

21. fejezet

Harc a kánaánitákkal

1. Meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki délen lakott, hogy eljött Izrael a kémek útján, és harcolt Izrael ellen és foglyokat ejtett közüle. **2.** Ekkor fogadalmat tett Izrael az Örökkévalónak és mondta: Ha kezembe adod ezt a népet, akkor átokként kiirtom az ő városaikat. **3.** Az Örökkévaló meghallgatta Izrael szavát és kezébe adta a Kánaánit és átokként kiirtotta azokat és városaikat és elnevezte a helyet Chormonak.

Az érc kígyó

4. És elvonultak Hór hegyétől a nádistenger felé, hogy megkerüljék Edom országát; és elcsüggedt a nép az úton. **5.** És beszélt a nép Isten ellen és Mózes ellen. Miért hoztatok ide fel bennünket Egyiptomból, hogy meghaljunk a pusztában, mert nincs kenyér és nincs víz; lelkünk pedig undorodik a nyomorult kenyértől. **6.** Erre rábocsátotta az Örökkévaló a népre mérges kígyókat és megmarták a népet; és elhalt sok nép Izraelből. **7.** És eljött a nép Mózeshez, és mondták: Vétkeztünk, mert beszéltünk az Örökkévaló ellen és ellened, imádkozz az Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el tőlünk a kígyókat. És Mózes imádkozott a népért. **8.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Készíts magadnak egy kígyót és tedd azt póznára; és lesz

minden megmart, ha arra néz, életben marad. **9.** Mózes készített egy rézkígyót és rátette a póznára; és volt, ha megmart a kígyó valakit és az tekintett a rézkígyóra, akkor életben maradt.

A táborozás helyei

10. És elvonultak Izrael fiai és táboroztak Óvószban. **11.** Elvonultak Óvószból és táboroztak Ijjéhaávorimban a pusztában, mely Móáb előtt van napkelet felől. **12.** Onnan elvonultak és táboroztak Zered völgyében. **13.** Onnan elvonultak és táboroztak az Árnónon túl, mely a pusztában van, mely jön az Emóri határából; mert az Árnón Móáb határa, Móáb és az Emóri között. **14.** Azért mondják az Örökkévaló harcainak könyvében: Váhebet Szúfoban és a patakokat, az Árnónt; **15.** és a patakok lejtőjét, amely hajlik Or helye felé és támaszkodik Móáb határára. **16.** Onnan a Kúthoz; ez a kút, melynél az Örökkévaló mondta Mózesnek: Gyűjtsd egybe a népet, hadd adjak nekik vizet.

17. Akkor énekelte Izrael ezt az éneket: Buzogj föl kút, énekeljetez neki! **18.** A kút, melyet fejedelmek ástak, a nép nemesei vájtak törvényhozó pálcájukkal! A pusztából (vonultak) Máttonoba; **19.** Máttonóból Nácháliélbe, Nácháliélből Bómószra; **20.** Bómószról a völgybe, mely Móáb mezején van, a Piszga csúcsánál és a sivatag felé tekint.

Az emórita királyságok elfoglalása

21. És Izrael követeket küldött Szichónhoz, Emóri királyához, mondván: **22.** Hadd vonuljak át országodon, nem térünk le a mezőre és szőlőbe, nem iszunk a kút vizéből, az országúton fogunk menni, amíg átvonulunk határodon. **23.** De Szichón nem engedte Izraelnek, hogy átvonuljon a határán; összegyűjtötte Szichón az ő egész népét és kiment Izrael ellen a pusztába, elérkezett Jóhcóig és harcolt Izrael ellen. **24.** De Izrael megverte őt a kard élével, és elfoglalta az országát az Árnóntól Jábbókig, Ámmón fiáig, mert erős volt Ámmón fiainak határa. **25.** És elvette Izrael mindezeket a városokat és lakott Izrael az Emóri minden városaiban, Chesbonban és mind a leányvárosaiban.

Egy történelmi feljegyzés és egy győzelmi dal

26. Mert Chesbón Szichónnak, Emóri királyának városa volt, ő harcolt Móáb első királya ellen és elvette az egész országát annak kezéből az Árnónig. **27.** Azért mondják a költők: Menjetek Chesbónba, építtessék föl és szilárdíttassék meg Szichón városa. **28.** Mert tűz ment ki Chesbónból, láng Szichón városából, megemésztette Ór-Móábot, az Árnón magaslatainak urait. **29.** Jaj neked, Móáb! Elvesztél Kemós népe! Odaengedte fiait menekülőkné, leányait fogságba Szichón, Emóri királyához. **30.** Leterítettük őket, elveszett Chesbón Divónig, elpusztítottuk azokat Nófáchig, mely Médvóig terjed. **31.** És Izrael lakott az Emóri országában. **32.** És elküldött Mózes, hogy kikémleljék Jázért, elfoglalták leányvárosaikat és elűzte az Emórit, aki ott volt.

Óg, Básán királyának legyőzése

33. Azután megfordultak és fölmentek Boson útján; Óg, Boson királya pedig kiment ellenük, ő és egész népe harcra, Edreibe. **34.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ne félj tőle, mert kezvedbe adom őt és egész népét, meg országát; tegyél vele úgy, amint tettél Szichónnal, Emóri királyával, aki Chesbónban lakott. **35.** És megverték őt, meg fiait és egész népét, hogy nem hagytak neki maradékot; országát pedig elfoglalták.

22. fejezet

1. És elvonultak Izrael fiai és táboroztak Móáb síkságán, a Jordán partján, Jerichón innen.

22. fejezet

Bálák, Móáb királya

2. Mikor látta Bálák, Cippór fia mindazt, amit Izrael tett az Emórival, **3.** akkor nagyon félt Móáb a néptől, mert sok volt, és irtózott Móáb Izrael fiaitól. **4.** És mondta Móáb Midján véneinek: most fölnyalja e gyülekezet egész környékünket, amint fölnyalja az ökör a mező fűvét; és Bálák, Cippór fia volt Móáb királya abban az időben.

Az első küldöttség Bileámhoz

5. És küldött követeket Bileámhoz, Beór fiához Peszórba, mely a folyam mellett van, az ő népe fiainak országába, hogy őt elhívják, mondván: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, íme ellepi a föld színét, és lakik velem szemben. **6.** Azért most jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet, mert hatalmasabb nálam, talán meg bírom őt verni, és elűzöm az országból: mert tudom, akit megáldasz, az áldott és akit elátkozol, az elátkozott. **7.** És elmentek Móáb vénei, meg Midján vénei és varázsszerek a kezükben; elérkeztek Bileámhoz és elmondták neki Bálák szavait. **8.** És ő mondta nekik: Háljatok itt az éjjel és majd feleletet adok nektek, amint az Örökkévaló szól hozzám. És ott maradtak Móáb fejedelmei Bileámnál. **9.** És eljött Isten Bileámhoz és mondta: Kik ezek a férfiak nálad? **10.** És mondta Bileám Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya küldött hozzám. **11.** Íme a nép, mely kijött Egyiptomból és ellepte a föld színét; most hát jöjj, átkozd el azt értem, talán bírok harcolni ellene és elűzöm. **12.** És mondta Isten Bileámnak: Ne menj velük; ne átkozd el a népet, mert áldott az. **13.** És fölkelt Bileám reggel és mondta Bálák fejedelmeinek: Menjetek országotokba, mert vonakodott az Örökkévaló megengedni nekem, hogy elmenjek veletek. **14.** Fölkerekedtek Móáb fejedelmei és elmentek Bálákhoz és mondták: Bileám vonakodott eljönni velünk.

A második küldöttség

15. Bálák meg újra küldött fejedelmeket, többet és előkelőbbeket amazoknál. **16.** És elérkeztek Bileámhoz és mondták neki Így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodjál, kérlek, eljönni hozzám; **17.** mert nagyon megtisztellek téged és mindent, amit nekem mondani fogsz, megteszek; csak jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet. **18.** És felelt Bileám és mondta Bálák szolgáinak: Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel, meg arannyal, sem hághatom át az Örökkévaló, az én Istenem parancsát, hogy tegyek kis dolgot vagy nagyot. **19.** És most maradjatok csak itt ti is az éjjel, hadd tudjam meg, mit fog az Örökkévaló újra hozzám szólani. **20.** És eljött Isten Bileámhoz éjjel és mondta neki: Ha téged meghívni jöttek a férfiak, kerekedjél föl, menj velük; de csak azt a dolgot, amit én neked mondani fogok, azt cselekedjed.

Bileám és a szamár

Az utazás

21. És fölkelt Bileám reggel, fölnyergelte szamarát és elment Móáb fejedelmeivel. **22.** De föllobbant Isten haragja, hogy ő menni akar, és odaállt az Örökkévaló angyala az útra akadályozóul neki; ő pedig nyargalt szamarán és két legénye vele. **23.** A szamár meglátta az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton és kivont kardja a kezében azért letért a szamár az útról és ment a mezőn; Bileám pedig megverte a szamarát, hogy ráterelje az útra. **24.** És megállt az Örökkévaló angyala a szőlők gyalogútaján, kerítés innen és kerítés amonnan. **25.** Mikor a szamár látta az Örökkévaló angyalát, akkor odaszorítkozott a falhoz és odaszorította Bileám lábát a falhoz; ő pedig újra megverte. **26.** Az Örökkévaló angyala pedig újra elvonult és megállt egy szoros helyen, ahol nem volt út kitérni, sem jobbra, sem balra. **27.** És meglátta a szamár az Örökkévaló angyalát és lehevert Bileám alatt; erre föllobbant Bileám haragja és

megverte a szamarat bottal. **28.** Ekkor megnyitotta az Örökkévaló a szamar száját és ez mondta Bileámnak: Mit tettem neked hogy megvertél engem immár három ízben? **29.** És Bileám mondta a szamárnak: Mert játékot űztél velem; ha kard volna a kezemben, bizony most megöltelek volna. **30.** És mondta a szamar Bileámnak: Nemde, én vagyok szamarad amelyen nyargaltál, mióta létezel e napig, vajon szoktam-e így tenni veled? És ő mondta: Nem. **31.** Ekkor megnyitotta az Örökkévaló Bileám szemeit és látta az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton, és kivont kardja a kezében; meghajolt és arcra borult. **32.** És mondta neki az Örökkévaló angyala: Miért verted meg szamaradat immár három ízben? **33.** A szamar pedig meglátott engem és kitért tőlem immár három ízben tért volna ki előlem, bizony most téged megöltelek volna, azt, pedig életben hagytam volna. **34.** És mondta Bileám az Örökkévaló angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz elém az úton; és most, ha visszatetsző szemeidben, vissza akarok térni. **35.** Az Örökkévaló angyala pedig mondta, Bileámnak: Menj a férfiakkal, de csak azt az ígét, melyet én mondok neked, azt mondd el; és elment Bileám Bálák fejedelmeivel.

Megérkezése és fogadtatása

36. Bálák meghallotta, hogy Bileám jön és kiment elé Móáb városába, mely az Árnón határán van mely a határ szélén van. **37.** És mondta Bálák Bileámnak: Nem küldtem-e már hozzád, hogy hívjalak, miért nem jöttél el hozzám? Vajon bizony nem bírlak-e megtisztelni? **38.** És mondta Bileám Báláknak: Íme most eljöttem hozzád, vajon szólhatok-e bármit? Az ígét, melyet Isten számba tesz, azt fogom elmondani. **39.** És Bileám ment Bálákkal és elérkeztek Kirjász-Chúcószba. **40.** És áldozott Bálák marhát meg juhót és küldött Bileámnak meg a fejedelmeknek, kik vele voltak.

Előkészületek a nagy varázslásra

41. És volt reggel, fogta Bálák Bileámot és fölvezette Baál magaslataira; onnan látta a nép egy részét.

23. fejezet

1. És mondta Bileám Báláknak: Építs nekem itt oltárt, és készíts nekem ide hét tulkot és hét kost. **2.** Bálák úgy cselekedett, amint Bileám mondta; és áldozott Bálák meg Bileám tulkot és kost az oltáron. **3.** És mondta Bileám Báláknak: Állj oda égőáldozatodhoz, én pedig hadd menjek el, talán elém jön az Örökkévaló; amit látnom enged, azt tudtadra adom. És elment a hegycsúcsra. **4.** És eléjött Isten Bileámnak és ez mondta neki: A hét oltárt elrendeztem és áldoztam tulkot és kost az oltáron. **5.** És az Örökkévaló tett ígét Bileám szájába és mondta: Térj vissza Bálákhoz és így szólj. **6.** Ő visszatért ahhoz és íme, az állt az ő égőáldozatánál, ő és Móáb minden fejedelmei.

Bileám első példázata

7. És elkezdte (Bileám) példázatát és mondta: Áramból hozatott engem Bálák, Móáb királya a kelet hegyeiről; jöjj átkozd el értem Jákobot, jöjj, szidalmazd Izraelt! **8.** Mit átkozzam én, kit Isten nem átkoz és mit szidalmazzam én, kit az Örökkévaló nem szidalmaz? **9.** Mert a szirt fokáról látom őt, a dombokról szemlélem; íme, olyan nép, mely egyedül lakik és a nemzetek közé nem számítja magát. **10.** Ki olvassa meg Jákob porát és szám szerint Izrael ivadékát? Haljon meg lelkem az igazak halálával és legyen a végem olyan, mint az övé!

Új előkészületek

11. És mondta Bálák Bileámnak: Mit tettél velem? Hogy elátkozd elleneimet, azért hoztalak, és íme, megáldottad. **12.** Ő pedig felelt és mondta: Nemde, amit az Örökkévaló tesz a számba, azt őrzöm meg, hogy elmondjam? **13.** És mondta neki Bálák: Jöjj csak velem egy másik helyre, ahonnan láthatod őt; csak egy részét fogod látni, de az egésztest nem látod, átkozd el értem onnan. **14.** És elvitte az örök mezejére, a Piszga tetejére; és épített hét oltárt és áldozott tulkot, meg kost az oltáron. **15.** És mondta Báláknak: Állj itt égőáldozatodnál, én

pedig a jelenés elébe megyek itt. **16.** És az Örökkévaló Bileám elé jött, és tett ígét a szájába és mondta: Térj vissza Bálákhoz és így szólj. **17.** Odament ahhoz és íme, az állt égőáldozata mellett, meg Móáb fejedelmei vele; és mondta neki Bálák: Mit szólt az Örökkévaló?

Bileám második jóvendölése

18. Ő pedig elkezdte példázatát és mondta: Föl Bálák és halljad, figyelj rám Cippór fia! **19.** Nem ember az Isten, hogy hazudjék, sem emberfia, hogy meggondolja magát; mond-e Ő valamit és nem teszi meg, szólt-e és nem teljesíti? **20.** Íme, áldó ígét vettem: ő áldott és én nem fordíthatom el. **21.** Nem szemlélt jogtalanságot Jákobban, nem látott bajt Izraelben; az Örökkévaló, az ő Istene vele van és királyi rivalgás közepette. **22.** Isten, ki kivezette őket Egyiptomból, mint a Reém hatalma ő neki. **23.** Mert nincs jóslás Jákobban és nincs varázslás Izraelben; idejében megmondják Jákobnak és Izraelnek, mit cselekedett Isten. **24.** Íme ez a nép, mint nőtény oroszlán kel fel, mint az oroszlán emelkedik; nem fekszik le, míg zsákmányt nem eszik és megöltek vérének nem issza.

Újabb sikertelen próbálkozások

25. És mondta Bálák Bileámnak: Se ne átkozd, se ne áldd őt. **26.** És felelt Bileám és mondta Báláknak: Nem-e szóltam hozzád, mondván: Mindent, amit az Örökkévaló mondani fog, azt cselekszem? **27.** És mondta Bálák Bileámnak: Jöjj csak, elviszlek egy másik helyre, talán helyesnek látszik Isten szemeiben, és átkozd el értem onnan. **28.** És elvitte Bálák Bileámot a Peór tetejére, mely letekint a sivatagra. **29.** És mondta Bileám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt és készíts nekem ide hét tulkot, meg hét kost. **30.** Bálák úgy cselekedett, amint Bileám mondta és áldozott tulkot, meg kost az oltáron.

24. fejezet

Bileám harmadik jóvendölése

1. Mikor Bileám látta, hogy jónak tetszik az Örökkévaló szemeiben, hogy megáldja Izraelt, nem járt mint egyszer-másszor jóslás után, hanem a pusztá felé fordította az arcát. **2.** Fölvette Bileám a szemeit és látta Izraelt, mint lakik törzsei szerint; akkor megszállta Isten szelleme, **3.** elkezdte példázatát és mondta: Bileám szól, Beór fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **4.** szól, aki hallja Isten szózatát, aki látja a Mindenható látomását, leborulva és nyitott szemekkel. **5.** Mily szépek a te sátraid Jákob, hajlékaid Izrael! **6.** Mint patakok terjeszkednek, mint kertek a folyó mellett, mint álóéfa, ültette az Örökkévaló, mint cédrusok a víz mentén. **7.** Ömlik a víz vedreiből és veteménye bő vizek között; hatalmasabb lesz Ágagnál az ő királya és emelkedik királysága. **8.** Isten, ki kivezette Egyiptomból, mint a Reém hatalma őneki, fölemészt népeket, az ő elleneit csontjaikat összetöri és nyilaival összezúzza. **9.** Letérdel, lehever, mint az oroszlán és mint nőtény oroszlán, ki kelti föl? Aki téged áld, az áldott, aki téged átkoz, az elátkozott!

Bálák haragja

10. Ekkor föllobbant Bálák haragja Bileám ellen, összecsapta kezeit és mondta Bálák Bileámnak: Hogy elátkozd ellenségemet hívtalak, és íme, megáldottad immár háromízben. **11.** Most tehát menekülj lakhelyedre! Azt mondtam, megtisztellek majd és íme, elvont téged az Örökkévaló tisztelettől. **12.** És mondta Bileám Báláknak: Nemde követeidhez is; kiket hozzám küldtél, szóltam, mondván: **13.** Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel és arannyal, nem hághatom át az Örökkévaló parancsát, hogy cselekedjem jót vagy rosszat szívem szerint; amit az Örökkévaló szól, azt mondom el. **14.** Most azonban, íme én elmegyek népemhez; gyere, hadd tanácsolok neked arra nézve, amit tesz ez a nép a te népeddel késő időkben. **15.** Elkezdte példázatát és mondta: Bileám szól, Beór fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **16.** szól, aki hallja Isten szózatát és ismeri a Legfelsőbb gondolatát, aki látja a Mindenható látomását, leborulva és nyílt szemekkel: **17.** Látom, de nem most, szemlélem, de nem a közelben: fölszáll csillag Jákobból és feltámad kormánypálca Izraelben, összezúzza Móáb széleit és átfúrja Sész minden fiait.

Jóslatok a többi nemzetekről

18. És Edom martalékká lesz, martalékává lesz, martalékává lesz Széir az ő ellenségeinek; Izrael pedig hatalmasat művel. **19.** És uralkodni fog a Jákobból való és elpusztítja a maradékot a városból. **20.** Láttá Ámálékot, elkezdte példázatát és mondta: Nemzetek elseje Ámálék, de végezete pusztulás. **21.** Láttá a Kénit, elkezdte példázatát és mondta: Szilárd a te lakod és sziklába rakva fészked, **22.** de mégis kiirtandó lesz Káin; meddig tart? Ássúr fogságba visz téged. **23.** Elkezdte példázatát és mondta: Jaj, ki élhet, ha Isten elítélte? **24.** Hajók Kittim partjáról, lealázzák Ássúrt és lealázzák Évert, de az is elpusztul! **25.** Erre fölkerekedett Bileám és elment, visszatért lakhelyére; Bálák is elment az útjára.

25. fejezet

Báal-Peór bűne

1. Mikor Izrael Sittimben lakott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival. **2.** És ezek meghívták a népet, az ő isteneik áldozataihoz, és a nép evett és leborult az ő isteneik előtt. **3.** Izrael csatlakozott Báal-Peórhoz és föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael ellen. **4.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vedd a nép minden főnökeit és akasztasd föl őket az Örökkévaló színe előtt fényes nappal, hogy elforduljon az Örökkévaló föllobbant haragja Izraeltől. **5.** És mondta Mózes Izrael bíráinak: Öljétek meg mindegyik a maga embereit, akik csatlakoztak Báal-Peórhoz.

6. És íme, egy férfiú Izrael fiai közül jött és vezette testvéreihez a midjánita nőt Mózes szeme láttára és Izrael fiai egész közösségének szeme láttára; ezek pedig sírtak a gyülekezés sátorának bejáratánál. **7.** Ezt látta Pinchosz, Eleázárnak a fia, Áron papnak a fia, fölkelt a község közepéből és dárdát vett a kezébe; **8.** bement az izraelita férfi után a kamrába és átfedte mindkettőjüket, az izraelita férfit és a nőt a hasán. Erre megszűnt a csapás Izrael fiai között. **9.** Voltak pedig, akik meghaltak a csapás alatt: huszonnégyezren.

Pinchász (4Mózes 25:10–30:1.)

25. fejezet

Pinchász megjutalmazása

10. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **11.** Pinchosz, Eleázár fia, Áron, a pap fia elfordította haragomat Izrael fiairól, midőn buzgólkodott értem közöttük, hogy nem pusztítottam ki Izrael fiait buzgalmamban. **12.** Azért mondd: Íme, adom neki békeszövetségemet! **13.** És legyen neki és magzatának utána az örökös papság szövetsége, azért, mert buzgólkodott Istenéért és engesztelést szerzett Izrael fiainak. **14.** A megölt izraelita férfiú neve pedig, aki megöletett a midjánita nővel, Zimri, Szolú fia, atyai házának fejedelme, Simon törzséből. **15.** A megölt midjánita nő neve pedig: Kozbi, Cúr lánya; nemzetségének, atyai házának feje Midjában.

Hadüzenet a midjánitáknak

16. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17.** Szorongassátok a midjánitákat, hogy megverjétek őket; **18.** mert szorongattak ők benneteket fondorlataikkal, melyekkel fondorkodtak ellenetek, a Peór dolga által és Kozbi, Midján fejedelmének lánya, az ő testvérük által, aki megöletett a csapás napján, a Peór dolga miatt. **19.** És volt a csapás után:

26. fejezet

A második népszámlálás

1. Szólt az Örökkévaló Mózeshez, meg Eleázárhoz, Áron, a pap fiához mondván: **2.** Vegyétek föl Izrael fiai egész közösségének összegét, húsz évestől felfelé atyáik háza szerint, mindazt, aki hadba vonul Izraelben. **3.** És szólt hozzájuk Mózes meg Eleázár, a pap, Móáb síkságain, a Jordán partján, Jerichónál, mondván: **4.** Húsz évestől fölfelé – amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek és Izrael fiainak, kik kijöttek Egyiptom országából.

5. Rúbén Izrael elsőszülöttje; Rúbén fiai, Chánóchtól a chánoki család; Pállultól a pálluli család; **6.** Checróntól a checróni család, Kármitól a kármí család. **7.** Ezek a Rúbéni családjai: és voltak megszámláltjaik: negyvenháromezer és hétszázharminc. **8.** Pállu fiai: Eliov. **9.** Eliov fiai: Nemúél, Dátán és Ábirám; az a Dátán és Ábirám, a község hivatottjai, kik civódást szítottak Mózes és Áron ellen Kórach közösségében, midőn civódást szítottak az Örökkévaló ellen. **10.** És megnyitotta a föld a száját és elnyelte őket, meg Kórachot a község halálával, midőn fölemésztette a tűz a kétszázötven férfiút, hogy intő példaul lettek. **11.** Kórach fiai azonban nem haltak meg.

12. Simon fiai családjaik szerint: Nemúéltól a nemúéli család, Jomintól a jomini család, Jochintól a jochini család; **13.** Zeráchtól a zárchi család, Soultól a souli család. **14.** Ezek a Simoni családjai; huszonkétezer és kétszáz.

15. Gád fiai családjaik szerint: Cefóntól a cefóni család, Chággitól a chággi család, Súnitól a súni család; **16.** Oznitól az ozni család, Éritől az éri család; **17.** Áródtól az áródi család, Áriéltől az áriéli család. **18.** Ezek Gád fiainak családjai, megszámláltjaik szerint: negyvenezer és ötszáz.

19. Júda fiai: Ér meg Ónon; és meghalt Ér meg Ónon Kánaán országában. **20.** És voltak Júda fiai családjaik szerint: Sélotól a séloni család, Perectől a párci család, Zeráchtól a zárchi család. **21.** És Perc fiai voltak: Checróntól a checróni család, Chomultól a chomuli család. **22.** Ezek Júda családjai megszámláltjaik szerint: hetvenhatezer és ötszáz.

23. Isszáchár fiai családjaik szerint: Tólatól a tólai család, Fuvvotól a funi család; **24.** Josúvtól a josúvi család, Simróntól a simróni család. **25.** Ezek Isszáchár családjai megszámláltjaik szerint: hatvannégyezer és háromszáz.

26. Zebúlun fiai családjaik szerint: Szeredtől a szárdi család, Élóntól az élóni család, Jáchleéltől a jachleéli család. **27.** Ezek a Zebúlun családjai megszámláltjaik szerint: hatvanezer és ötszáz.

28. József fiai családjaik szerint: Menásse és Efráim. **29.** Menásse fiai: Mochirtól a mochiri család, Mochir pedig nemzette Gileádot; Gileádtól a gileádi család. **30.** Ezek Gileád fiai: Jezertől az iezri család Chélektől a chelki család; **31.** Ászriéltől az ászriéli család, Sechemtől a sichmi család; **32.** Semidotól a semidoi család, Chéfertől a chefri család. **33.** Celofchod, Chéfer fiának pedig nem voltak fiai, hanem leányai; Celofchod leányainak nevei: Machlo, Nóo, Choglo, Milko és Tirco. **34.** Ezek Menásse családjai; és megszámláltjaik: ötvenkétezer és hétszáz.

35. Ezek Efráim fiai családjaik szerint: Súszeláchtól a súszálchi család, Bechertől a báchri család, Táchántól a tácháni család. **36.** Ezek pedig Súszelách fiai: Éróntól az éróni család. **37.** Ezek Efráim fiainak családjai megszámláltjaik szerint: harminckétezer és ötszáz; ezek József fiai családjaik szerint.

38. Benjámin fiai családjaik szerint: Belától a bálei család, Ásbéltől az ásbéli család, Áchiromtól, az áchiromi család; **39.** Sefúfomtól a súfomi család, Chúfomtól a chúfomi család. **40.** És Béla fiai voltak: Árd meg Naámon: az árdi család, Naámontól a naámi család. **41.** Ezek Benjámin fiai családjaik szerint; és megszámláltjaik: negyvenötezer és hatszáz.

42. Ezek Dán fiai családjaik szerint: Súchomtól a súchomi család; ezek Dán családjai, az ő családjaik szerint. **43.** A Súchomi minden családjai megszámláltjaik szerint: hatvannégyezer és négyszáz.

44. Ásér fiai családjaik szerint: Jimnotól a jimno család, Jisvitől a jisvi család, Beriotól a berii család. **45.** Berio fiaitól: Chévertől a chevri család, Máلكiélől a máلكiéli család. **46.** Ásér leányának neve: Szerách. **47.** Ezek Ásér fiainak családjai megszámláltjaik szerint: ötvenháromezer és négyszáz.

48. Náftáli fiai családjaik szerint: Jáchezeéltől a jáchceéli család, Gúnitól a gúni család; **49.** Jécértől a jicri család, Sillémtől a sillémi család. **50.** Ezek a Náftáli családjai, családjaik szerint; és megszámláltjaik: negyvenötezer és négyszáz.

51. Ezek Izrael fiainak megszámláltjai: hatszázezer és ezerhétyszázharminc.

Az ország felosztásáról

52. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **53.** Ezeknek osztassék el az ország birtokul, a nevek száma szerint. **54.** A nagyobb számúnak adj nagyobb birtokot, a kisebb számúnak pedig adj kevesebb birtokot mindegyiknek megszámláltjai szerint adassék a birtoka. **55.** Csakhogy sors útján osztassék el az ország; atyáik törzsének nevei szerint kapjanak birtokot. **56.** A sors útján osztassék neki birtoka, akár a nagyszámúnak, akár a kisszámúnak.

A leviták megszámlálása

57. Ezek pedig Lévi megszámláltjai szerint: Gérsóntól a gérsuni család, Kehosztól a kehoszi család, Meroritól a merori család. **58.** Ezek Lévi családjai: a Livni családja, a Chevróni családja, a Máchli családja, a Músi családja, a Korchi családja. Kehosz pedig nemzette Ámromt. **59.** Ámrom feleségének neve Jóchebed, Lévi leánya, aki született Lévinek Egyiptomban; ez pedig szülte Ámromnak Áront és Mózes, meg nővérüket Mirjámt. **60.** És született Áronnak: Nádáb és Ábihú, Eleázár és Itamár. **61.** Nádáb és Ábihú pedig meghalt, mikor bevittek idegen tüzet az Örökkévaló színe elé. **62.** És voltak megszámláltjaik: huszonháromezer, mind a férfiszemély, egy hónapostól fölfelé, mert nem számláltattak meg Izrael fiaival együtt, mert nekik nem adatott birtok Izrael fiai közepette. **63.** Ezek a megszámláltjai Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, akik megszámlálták Izrael fiait Móáb síkságain a Jordán partjánál, Jerichónál. **64.** Ezek között azonban nem volt senki a Mózes és Áron, a pap által megszámláltak közül, akik megszámlálták Izrael fiait Szináj pusztájában; **65.** mert azokról mondta az Örökkévaló, haljanak meg a pusztában; és nem maradt közülük senki, csak Káleb, Jefune fia és Józsua, Nún fia.

Örökösödési törvények

27. fejezet

Celofchod leányai

1. És odaléptek Celofchod leányai, aki Chéfer fia, Gileád fia, Mochir fia, Menásse fia, Menásse József fia családjából volt,-ezek pedig leányainak nevei: Máchlo, Nóo, Choglo, Milko és Tirco, **2.** és megálltak Mózes előtt és Eleázár, a pap előtt és a fejedelmek meg az egész község előtt, a gyülekezés sátorának bejáratánál, mondván: **3.** Atyánk meghalt a pusztában, ő azonban nem volt ama község között, mely összegyűlt az Örökkévaló ellen, Kórach községében, hanem saját vétke által halt meg, fiai pedig nem voltak. **4.** Miért vesszen ki atyánk neve családja köréből, mivelhogy nincs fia? Adj nekünk örökséget atyáink fivérei között. **5.** És Mózes odavitte ügyüket az Örökkévaló színe elé.

6. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **7.** Helyesen beszélnek Celofchod leányai; adj is nekik örök birtokot atyjuk fivérei között és származtasd át atyjuk birtokát rájuk. **8.** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Ha valaki meghal és fia nincs, akkor származtassátok át

birtokát leányára. **9.** Ha pedig leánya nincs, akkor adjátok birtokát fivéreinek. **10.** Ha pedig nincsenek fivérei, akkor adjátok birtokát atyja fivéreinek. **11.** Ha pedig atyjának nincsenek fivérei, akkor adjátok birtokát vérrokonának, aki a legközelebbi hozzá családjából és az örökölje azt. És legyen ez Izrael fiai számára a jognak törvénye gyanánt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

Mózes Józsuát jelöli ki utódául

12. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj föl erre az Ábárim hegyére és nézd meg az országot, melyet Izrael fiainak adtam. **13.** És miután megnézted, akkor el fogsz takaríttatni népedhez te is, amint eltakaríttatott Áron, a te testvéred; **14.** mivelhogy ellenszegültek parancsomnak Cin pusztájában a község pörlekedésénél, hogy megszenteltetek volna a víznél szemük láttára. Az a pörlekedés vize Kádesnél, Cin pusztájában.

15. És szólt Mózes az Örökkévalóhoz, mondván: **16.** Rendeljen az Örökkévaló, minden test szellemének Istene, férfiút a község fölé, **17.** aki kivonuljon előttük és aki bemenjen előttük, aki kivezesse őket és aki bevezesse őket, hogy ne legyen az Örökkévaló községe, mint juhok, melyeknek nincs pásztoruk. **18.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vedd Józsuát, Nún fiát, a férfiút, kiben szellem van és tedd kezedet órá; **19.** állítsd őt Eleázár, a pap elé és az egész község elé és adj neki parancsot az ő szemük láttára. **20.** Tégy a te fenségedből rá, hogy hallgasson rá Izrael fiainak egész községe. **21.** És Eleázár, a pap előtt álljon és az kérdezze meg számára az Urim ítéletét az Örökkévaló színe előtt; az ő parancsára vonuljanak ki, az ő parancsára menjenek be, ő és Izrael minden fiai vele, meg az egész község. **22.** Mózes pedig úgy cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta neki; vette Józsuát és odaállította őt Eleázár, a pap elé, meg az egész község elé; **23.** ő pedig rátette kezeit és parancsot adott neki, amint szólt az Örökkévaló Mózes által.

A hétköznapi és ünnepi nyilvános áldozatok

28. fejezet

A mindennapi áldozatok

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Parancsold meg Izrael fiainak és mondd nekik: Áldozatomat, kenyereket, tűzáldozataim szerint, kellemes illatul számomra, őrizzétek meg, hogy bemutassátok nekem a maga idejében. **3.** Mondd meg nekik: Ez a tűzáldozat, melyet az Örökkévalónak bemutassátok: egyéves juhokat, épeket, kettőt napjában égőáldozatul, állandóan. **4.** Az egyik juhot készítsd el reggel, a másik, juhot készítsd el estefelé. **5.** És egy tized éfo lánglisztet ételáldozatul, elegyítve egy negyed hin törött olajjal. **6.** Állandó égőáldozat, melyet elkészítettek a Szináj hegyén kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **7.** És italáldozata egy negyed hin egy juhhoz, a szentélyben öntsd ki a részegítő italt italáldozatul az Örökkévalónak. **8.** A második juhot pedig készítsd el estefelé; mint a reggelinek ételáldozatát és italáldozatát készítsd el kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak.

A szombat külön áldozatai

9. A szombat napján pedig két juhot, egyéveset, épeket, meg két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, és italáldozatát. **10.** A szombat égőáldozata ez szombatonként, az állandó égőáldozat és annak italáldozata mellett.

Áldozatok az újhold napján

11. Hónapjaitok elején pedig mutassatok be égőáldozatot az Örökkévalónak, két fiatal tulkot és egy kost, hét egyéves juhot, épeket. **12.** És három tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy tulokhoz és két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy koshoz. **13.** És egy-egy tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy juhhoz; égőáldozat az, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **14.** Italáldozataik pedig egy fél hin legyen a

tulokhoz, egyharmad hin a koshoz és egynegyed hin bor a juhhoz; ez az újhold égőáldozata újholdanként, az év hónapjai szerint. **15.** Meg egy kecskebak vétekáldozat gyanánt az Örökkévalónak; az állandó égőáldozaton kívül készíttessék el és italáldozata.

Peszáchi áldozatok

16. Az első hónapban, a hónap tizennegyedik napján, peszách van az Örökkévalónak. **17.** És tizenötödik napján ennek a hónapnak ünnep; hét napon át kovásztalant egyenek. **18.** Az első napon szent gyülekezés legyen, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **19.** És mutassatok be tűzáldozatul égőáldozatot az Örökkévalónak: két fiatal tulkot, meg egy kost és hét egyéves juhot, épek legyenek nálatok. **20.** Ételáldozatuk pedig lángliszt, elegyítve olajjal; három tizedet a tulokhoz és két tizedet készítsetek a koshoz; **21.** egy-egy tizedet készíts egy juhhoz, a hét juhhoz. **22.** És egy bakot vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. **23.** A reggeli égőáldozaton kívül, mely az állandó égőáldozatra való, készítsétek el ezeket. **24.** Ezek szerint készítsétek el naponta, hét napon át a kellemes illatú tűzáldozat kenyerét az Örökkévalónak; az állandó égőáldozat mellett készítsétek el, meg italáldozatát. **25.** És a hetedik napon szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek.

A Sávuoht ünnepének áldozatai

26. A zsengek napján, midőn bemutattok új ételáldozatot az Örökkévalónak, heteitek ünnepén szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **27.** Mutassatok be égőáldozatot kellemes illatú az Örökkévalónak: két fiatal tulkot, egy kost, hét juhot, egyéveset. **28.** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy koshoz; **29.** egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **30.** Egy kecskebakot, hogy engesztelést szerezzen értetek. **31.** Az állandó égőáldozaton és annak ételáldozatán kívül készítsétek el, épek legyenek nálatok, és azok ételáldozatát.

29. fejezet

Rós Hásáná napjának áldozatai

1. A hetedik hónapban, a hónap elsején szent gyülekezés legyen nálatok; semmi szolgai munkát ne végezzetek, a harsonariadás napja legyen az nektek. **2.** És készítsetek égőáldozatot kellemes illatú az Örökkévalónak: egy fiatal tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épeket. **3.** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet a tulokhoz, két tizedet a koshoz; **4.** és egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **5.** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. **6.** Az újhold égőáldozatán és annak ételáldozatán kívül, meg az állandó égőáldozaton és ételáldozatán kívül, és italáldozatukat rendeletük szerint, kellemes illatú, tűzáldozat az Örökkévalónak.

Az Engesztelés napjának áldozatai

7. És tizedikén ennek a hetedik hónapnak szent gyülekezés legyen nálatok, sanyargassátok magatokat, semmi munkát ne végezzetek. **8.** Mutassatok be égőáldozat gyanánt az Örökkévalónak kellemes illatú: egy fiatal tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épek legyenek nálatok. **9.** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, olajjal elegyítve, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy koshoz; **10.** egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **11.** Egy kecskebakot vétekáldozatnak; az engesztelés vétekáldozatán kívül és az állandó égőáldozaton és ételáldozatán, meg italáldozataikon kívül.

Szukkot ünnepének áldozatai

12. És tizenötödik napján a hetedik hónapnak, szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek, üljetek ünnepet az Örökkévalónak hét napig. **13.** És mutassatok be égőáldozatot kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak: tizenhárom fiatal tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épek legyenek. **14.** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, a tizenhárom tulokhoz, két tizedet

egy koshoz, a két koshoz; **15.** és egy tizedet egy juhhoz, a tizennégy juhhoz. **16.** Egy kecskebakot vétekáldozatnak az állandó égőáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül.

17. A második napon pedig tizenkét fiatal tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **18.** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz számukhoz képest, a rendelet szerint. **19.** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton és annak ételáldozatán, meg italáldozataikon kívül.

20. A harmadik napon pedig tizenegy tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **21.** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **22.** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül.

23. A negyedik napon pedig tíz tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **24.** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **25.** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül.

26. Az ötödik napon pedig kilenc tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **27.** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **28.** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül.

29. A hatodik napon pedig nyolc tulkot, két kost; tizennégy egyéves juhot, épeket; **30.** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **31.** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatain kívül.

32. A hetedik napon pedig hét tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **33.** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **34.** És egy bakot vétekáldozatnak az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül.

35. A nyolcadik napon pedig záró ünnep legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **36.** És mutassatok be égőáldozatul kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak: egy tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épeket; **37.** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **38.** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatain kívül. **39.** Ezeket készítsétek el az Örökkévalónak ünnepeiteken; fogadalmaitokon, önkéntes adományaitokon kívül, égőáldozataitok, ételáldozataitok, italáldozataitok és békeáldozataitok szerint.

30. fejezet

1. És elmondta Mózes Izrael fiainak mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

Mátot (4Mózes 30:2–32:42.)

30. fejezet

A fogadalmak szentsége

2. És szólt Mózes Izrael fiai törzseinek fejeihez, mondván: Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló: **3.** Ha valaki fogadalmat tesz az Örökkévalónak, vagy esküt tesz, hogy megkösse magát megszorítással, meg ne szegje szavát; mind aszerint amint kijön szájából, cselekedjék.

A hajadon fogadalmai

4. És ha nő tesz fogadalmat az Örökkévalónak vagy megköti magát megszorítással az atyja házában, hajadon korában, **5.** és meghallja az atyja az ő fogadalmát vagy megszorítását, amellyel megkötötte magát, és hallgat az atyja, akkor fönnállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát fenn fog állni. **6.** Ha azonban megtiltja az atyja neki, amely napon meghallja, minden fogadalmi és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, nem állnak fenn; az Örökkévaló pedig megbocsát neki, mert az atyja megtiltotta neki.

Férjes nő esete, aki férjhezmenetele előtt tett fogadalmat

7. Ha pedig férjhez megy és fogadalmi rajta vannak, vagy ajkainak kijelentése, amellyel megkötötte magát, **8.** és meghallja a férje, amely napon meghallja és hallgat, akkor fönnállnak fogadalmi, és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, fönn fognak állni. **9.** Ha azonban, amely napon meghallja a férje, megtiltja neki, akkor megsemmisíti fogadalmát, mely rajta van, vagy ajkai kijelentését, mellyel megkötötte magát, az Örökkévaló pedig megbocsát neki.

Özvegy, vagy elvált asszony fogadalmi

10. Az özvegy és elvált asszony fogadalmi, mindaz, amivel megkötötte magát, fönnáll ránézve. **11.** Ha pedig férje házában tett fogadalmat, vagy kötötte meg magát megszorítással eskü által, **12.** és meghallja a férje, de hallgat, nem tiltja meg neki, akkor fönnállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát, fenn fog állni. **13.** Ha azonban megsemmisíti azokat férje, amely napon meghallja, minden kijelentése ajkainak, akár fogadalmi, akár önmagának megszorításai, nem fog fönnállni; férje megsemmisítette azokat és az Örökkévaló megbocsát neki. **14.** Minden fogadalmat és minden megszorító esküt, mely önmaga sanyargatására való, férje erősít meg és férje semmisít meg. **15.** Ha pedig hallgat a férje napról-napra, akkor megerősítette minden fogadalmait, vagy minden megszorításait, melyek rajta vannak; megerősítette azokat, mert hallgatott, amely napon meghallotta. **16.** Ha pedig megsemmisíti azokat, miután hallotta, akkor viselje annak bűnét. **17.** Ezek a törvények, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózesnek férj és felesége között, atya és leánya között, hajadon korában, atyjának házában.

31. fejezet

Háború a midjániták ellen

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Állj bosszút Izrael fiaiért a midjánitákon, azután el fogsz takaríttatni népedhez. **3.** És Mózes szólt a néphez, mondván: Fegyvereztetek fel közületek férfiakat a had számára, hogy legyenek Midján ellen, hogy bosszút álljanak az Örökkévalóért Midjánon. **4.** Ezret egy törzsből, ezret egy törzsből, Izrael minden törzseiből, küldjétek a hadba.

A büntető hadjárat

5. És átszolgáltattak Izrael ezrei közül ezret törzsenként; tizenkét ezret fölfegyverkezve a had számára. **6.** És elküldte őket Mózes, ezret törzsenként a hadba, őket és Pinchoszt, Eleázár, a papnak fiát a hadba, és a szent edények, meg a riadásra való trombiták a kezében voltak. **7.** És hadba mentek Midján ellen, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, és megölték minden férfiszemélyt. **8.** Midján királyait is megölték, az ő megöltjeiken kívül: Evit, Rekemet, Cúrt és Revát, Midján öt királyát; és Bileámot, Beór fiát megölték karddal. **9.** És foglyul ejtették Izrael fiai Midján asszonyait, meg gyermekeiket; minden barmukat pedig és minden nyájukat és minden vagyonukat zsákmányul ejtették. **10.** Minden városaikat lakhelyeik szerint és minden váraikat elégették tűzzel. **11.** És elvitték mind a zsákmányt és mind a prédát emberből és baromból. **12.** Elvitték Mózeshez és Eleázárhoz, a paphoz, meg Izrael fiai egész

községéhez, a foglyokat, a prédát és a zsákmányt a táborba Móáb síkságaira, melyek a Jordán mellett vannak, Jerichónál.

13. És kimentek Mózes, Eleázár, a pap és a község minden fejedelmei eléjük a táboron kívülre. **14.** És haragudott Mózes a hadsereg vezéreire, az ezrek tisztjeire, a százak tisztjeire, akik megjöttek a hadjáratból, **15.** és mondta nekik Mózes: Életben hagyatok minden nőszemélyt? **16.** Íme, ők voltak (okai) Izrael fiainál Bileám szavára, hogy hűtlenséget kövessenek el az Örökkévaló ellen a Peór dorgában, és csapás volt az Örökkévaló községében. **17.** Azért most öljetek meg minden férfiszemélyt a gyermekek között és minden nőt, aki férfit megismert, öljetek meg. **18.** És minden gyermeket a nők között, aki nem ismert férfit, hagyjatok életben magatoknak.

A harcosok megtisztulása

19. Ti pedig táborozzatok a táboron kívül hét napig; mindaz, aki megöl valakit és mindaz, aki megérint megöltet, tisztítsátok meg magatoknak a harmadik napon és a hetedik napon, ti és foglyaitok. **20.** És minden ruhát, minden bőredényt és minden kecskeszőrből készítettet, meg minden faedényt tisztítsatok meg magatoknak.

21. És mondta Eleázár, a pap a hadsereg férfiaknak, akik elmentek a háborúba: Ez a tannak törvénye, melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek: **22.** Bizony aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, ónt és ólmot, **23.** minden tárgyat, mely tűzbe jöhet, vigyetek át a tűzön és tiszta lesz, csakhogy tisztító vízzel tisztíttassék meg; mindazt pedig, ami tűzbe nem jöhet, vigyétek át a vízben. **24.** És mossátok meg ruháitokat a hetedik napon és tiszták lesztek; azután bejöhettek a táborba.

A zsákmány elosztása

25. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **26.** Vedd fel az elfogott prédának összegét, emberből és állatból; te meg Eleázár, a pap és a község atyai házainak fejei; **27.** és felezd el a prédát a harcosok között, kik kivonultak a hadba és az egész község között; **28.** és vegyéél adó gyanánt az Örökkévalónak a harcosoktól, akik kivonultak a hadba, egy személyt ötszázból: az emberből, a marhából, a szamarakból és juhokból; **29.** fele részükből vegyétek, és add Eleázárnak a papnak az Örökkévaló ajándéka gyanánt. **30.** Izrael fiainak fele részéből pedig vegyéél egyet, kifogva ötvenből, az emberből, a marhából, a szamarakból és add azt a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét. **31.** És cselekedett Mózes, meg Eleázár, a pap, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **32.** És volt a préda a zsákmányon felül, melyet a had népe ejtett: juh: hatszázhetven-ötezer; **33.** marha: hetvenkétezer; **34.** szamar: hatvanegyezer; **35.** emberi lélek nőkből, akik nem ismertek férfit, mind a lélek harminchétezer. **36.** Volt pedig a fele, azok része, akik a hadba vonultak, a juhok száma: háromszázharminc-hétezer és ötszáz. **37.** És volt az adó az Örökkévalónak a juhokból: hatszázhetvenöt. **38.** A marha pedig volt harminchétezer, és adójuk az Örökkévalónak: hetvenkettő. **39.** A szamarak pedig: harmincezer és ötszáz; és adójuk az Örökkévalónak: hatvanegy. **40.** Emberi lélek: tizenhatezer, és adójuk az Örökkévalónak: harminckét lélek. **41.** És átadta Mózes az Örökkévaló ajándékának adóját Eleázárnak, a papnak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **42.** És Izrael fiainak fele részéből, melyet elvett Mózes a férfiaktól, kik a hadban voltak - **43.** volt pedig a községnek fele része a juhokból; háromszázharminc-hétezer és ötszáz; **44.** marha: harminchétezer; **45.** a szamarak pedig harmincezer és ötszáz; **46.** emberi lélek: tizenhatezer. **47.** És elvette Mózes Izrael fiainak a fele részéből, amit kifogtak, egyet ötvenből, emberből és baromból, és átadta azokat a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

48. Ekkor odaléptek Mózeshez a sereg ezreinek vezérei, az ezrek tisztjei és a százak tisztjei, **49.** és mondták Mózesnek: Szolgáid fölvelték a harcosok összegét, kik kezünk alatt voltak és nem hiányzik közülük senki sem; **50.** azért elhoztuk az Örökkévaló áldozatát, kiki amit talált: arany edényt, lábkötőt, karperecet, gyűrűt, fülbevalót és karikát, hogy engesztelést szerezzünk lelkeinkért az Örökkévaló színe előtt. **51.** És elvette Mózes, meg Eleázár, a pap az aranyat tőlük, mindenféle műtárgyat. **52.** Volt pedig az ajándék minden

aranya melyet följánlottak az Örökkévalónak: tizenhat-ezerhétszáz és ötven sékel, az ezrek tisztjeitől és a százak tisztjeitől. **53.** A sereg férfiai pedig, zsákmányolt kiki a maga számára. **54.** És elvette Mózes meg Eleázár, a pap az aranyat az ezrek és százak tisztjeitől és bevitték azt a gyülekezés sátorába, emlékül Izrael fiainak az Örökkévaló színe előtt.

32. fejezet

A törzsek amelyek Transjordániában maradtak

1. Sok nyája volt Rúbén és Gád fiainak, nagyon számos; és látták Jázér földjét, meg Gileád földjét, hogy íme, a hely nyájnak való hely. **2.** Elmentek tehát Gád fiai és Rúbén fiai és szóltak Mózeshez, meg Eleázárhoz, a paphoz és a község fejedelmeihez, mondván: **3.** Átorosz, Divón, Jázér, Nimró, Chesbón és Elolé, Szevom, Nevó és Beón, **4.** az ország, melyet levert az Örökkévaló Izrael községe előtt, nyájnak való föld, szolgálidnak pedig van nyája. **5.** És mondták: Ha kegyet találtunk szemeidben, adassék ez az ország szolgálidnak örökségül, ne vigyél át bennünket a Jordánon.

6. És mondta Mózes Gád fiainak és Rúbén fiainak: Vajon testvéreitek menjenek-e a háborúba, ti pedig itt maradjatok? **7.** És miért térítenétek el Izrael fiainak szívét, hogy át ne vonuljanak az országba, melyet nekik adott az Örökkévaló. **8.** Így cselekedtek atyáitok, mikor elküldtem őket Kádes-Bárneából, hogy megnézzék az országot. **9.** Fölmentek Eskól völgyéig, megnézték az országot és eltérítették Izrael fiai szívét, hogy ne menjenek be az országba, melyet nekik adott az Örökkévaló. **10.** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja azon a napon és megesküdt, mondván: **11.** Bizony nem fogják látni a férfiak, kik feljöttek Egyiptomból, húsz évestől fölfelé, azt a földet, melyről megesküdtém Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mert nem jártak teljesen utánam; **12.** kivéve Kálebet, Jefune fiát, a Kenizzit és Józsuát, Nún fiát, mert ők jártak teljesen az Örökkévaló után. **13.** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja Izrael ellen és vándoroltatta őket a pusztában negyven évig, míg kipusztult az egész nemzedék, mely cselekedte azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **14.** És íme föltámadtok ti atyáitok helyett, vétkes emberek fajzata, hogy növeljétek még az Örökkévaló haragjának fölgerjedését Izrael ellen; **15.** mert eltértek tőle, tovább otthagytá őket a pusztában, és így elveszítitek ezt az egész népet.

16. És odaléptek hozzá és mondták: Juhaklokat akarunk építeni nyájainknak és városokat gyermekeinknek. **17.** mi pedig fölfegyverkeztünk sietve Izrael fiai előtt, amíg el nem vittük őket helyükre; gyermekeink azonban maradjanak a megerősített városokban az ország lakosai miatt. **18.** Nem térünk vissza házainkba, míg ki nem vette Izrael fiai közül mindenki az ő birtokát. **19.** Mert mi nem kapunk birtokot velük a Jordánon túl, miután kijutott nekünk birtokunk a Jordánon innen, kelet felé.

20. És mondta nekik Mózes: Ha megteszitek ezt a dolgot, ha kivonultok fölfegyverkezve az Örökkévaló előtt háborúba, **21.** és átvonul közületek minden fegyveres a Jordánon az Örökkévaló előtt, amíg elűzi az ő ellenségeit maga elől. **22.** és meg lesz hódítva az ország az Örökkévaló előtt, és azután tértek vissza, akkor fel lesztek mentve az Örökkévaló és Izrael által; ez az ország pedig legyen nektek örökségetek az Örökkévaló színe előtt. **23.** Ha azonban nem tesztek így, íme vétkeztek az Örökkévaló ellen és ismerjétek meg vétkeiteket, mely utol fog érni benneteket. **24.** Építsetek magatoknak városokat gyermekeiteknek és aklokat juhaitoknak, de ami kijön szátokból azt tegyétek meg.

25. És szóltak Gád fiai, meg Rúben fiai Mózeshez, mondván: Szolgáid cselekedni fognak, amint uram parancsolja. **26.** Gyermekeink, feleségeink, nyájaink és minden barmunk maradjon ott Gileád városaiban; **27.** szolgáid pedig átvonulnak, minden hadba való fegyveres, az Örökkévaló előtt, a háborúba, amint uram szólt.

28. És Mózes parancsot adott rájuk nézve Eleázárnak, a papnak és Józsuának, Nún fiának, meg a törzsek atyai házai fejeinek Izrael fiai között. **29.** És mondta nekik Mózes: Ha átvonulnak Gád fiai és Rúbén fiai veletek a Jordánon, minden fegyveres a háborúba az Örökkévaló előtt, hogy meg lesz hódítva az ország előttetek, akkor adjátok nekik Gileád

országát örökségül; **30.** ha azonban nem vonulnak át fegyveresen veletek, akkor kapjanak örökséget köztetek Kánaán országában.

31. Erre feleltek Gád fiai és Rúbén fiai, mondván: Amint az Örökkévaló szolt szolgálidhoz úgy fogunk cselekedni. **32.** Mi átvonulunk fegyveresen az Örökkévaló előtt Kánaán országába, hogy legyen nekünk örök birtokunk a Jordánon innen.

33. És Mózes nekik adta, Gád fiainak, Rúbén fiainak és Menassé, József fia féltörzsének, Szichón, az Emóri király birodalmát; és Óg, Boson királya birodalmát; az országot városai szerint, a határokkal együtt, az ország városait köröskörül. **34.** És felépítették Gád fiai Divónt, Atorósz és Árórét; **35.** Átrósz-Sofont, Jázért és Jogbehót; **36.** Bész-Nimrot és Bész-Horont, megerősített városokat és juhlakokat. **37.** Rúbén fiai pedig felépítették Chesbónt és Elolét, meg Kirjoszimot; **38.** Nevót, Baál-Meónt, átváltoztatván a neveket és Szivmot; és elnevezték nevekké a városokat, melyeket építettek. **39.** És elmentek Mochir, Menassé fiának fiai Gileádba és elfoglalták azt; és elűzte az Emórit, aki benne volt. **40.** És Mózes adta Gileádot Mochirnak, Menasse fiának és az lakott benne. **41.** Joir, Menasse fia pedig elment és elfoglalta annak falvait és elnevezte azokat Joir falvainak. **42.** Novách elment és elfoglalta Kenaszót, meg leány-városait, és elnevezte Nováchnak az ő nevééről.

Mászé (4Mózes 33–36.)

33. fejezet

Az állomások Egyiptomból a Jordánig

1. Ezek Izrael fiainak vonulásai, akik kivonultak Egyiptom országából seregeik szerint, Mózes és Áron által. **2.** Mózes pedig felírta kiindulásaikat vonulásaik szerint az Örökkévaló parancsára; és ezek az ő vonulásaik kiindulásaik szerint. **3.** Elvonultak Rámszeszből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján; a peszách után való napon vonultak ki Izrael fiai fölemelt kézzel, egész Egyiptom szeme láttára. **4.** Az egyiptomiak pedig eltemették azokat, akiket sújtott az Örökkévaló közöttük, minden elsőszülöttet; és az ő isteneiken is végzett az Örökkévaló ítéletet. **5.** És elvonultak Izrael fiai Rémszeszből és táboroztak Szukkószban. **6.** Elvonultak Szukkószból és táboroztak Észomban, amely a pusztaszélén van. **7.** Elvonultak Észomból és visszatértek Piháchirosz felé, mely Baál-Cefón előtt van, és táboroztak Migdól előtt. **8.** Elvonultak Pi-háchirószból és átmentek a tengeren a pusztába; mentek pedig három napi úton Észom pusztájában és táboroztak Móroban. **9.** Elvonultak Móroból és elérkeztek Élimbe; Élimben pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma és táboroztak ott. **10.** Elvonultak Élimből és táboroztak a nádistengernél. **11.** Elvonultak a nádistengertől és táboroztak Szín pusztájában. **12.** Elvonultak Szín pusztájából és elérkeztek Dofkoba. **13.** Elvonultak Dofkóból és táboroztak Olúszban. **14.** Elvonultak Olúsból és táboroztak Refidimben; ott pedig nem volt vize a népnek, hogy igyék. **15.** Elvonultak Refidimből és táboroztak Szináj pusztájában. **16.** Elvonultak Szináj pusztájából és táboroztak Kiverósz-háttaárvóban. **17.** Elvonultak Kiverósz-háttaárvóból és táboroztak Chácéroszban. **18.** Elvonultak Chácéroszból és táboroztak Rizmóban. **19.** Elvonultak Rizmóból és táboroztak Rimmón-Perecben. **20.** Elvonultak Rimmón Perecből és táboroztak Livnoban. **21.** Elvonultak Livnoból és táboroztak Risszoban. **22.** Elvonultak Risszoból és táboroztak Kehéloszoban. **23.** Elvonultak Kehéloszoból és táboroztak Hár-Seferben. **24.** Elvonultak Hár-Seferből és táboroztak Chárodóban. **25.** Elvonultak Chárodóból és táboroztak Mákhélószban. **26.** Elvonultak Mákhélószból és táboroztak Táchászban. **27.** Elvonultak Táchászból és táboroztak Teráchban. **28.** Elvonultak Teráchból és táboroztak Miszkoban. **29.** Elvonultak Miszkoból és táboroztak Chásmóniában. **30.** Elvonultak Chásmóniából és táboroztak Mószerószban. **31.** Elvonultak Mószerószból és táboroztak Bené-Jaákonban. **32.** Elvonultak Bené-Jaákonból és táboroztak Chór-Hagidgodban. **33.** Elvonultak Chór-Hagidgodból és táboroztak Jotvoszóban. **34.** Elvonultak Jotvoszóból és táboroztak Ávróniában. **35.** Elvonultak Ávrónából és táboroztak Ecjón-Geverben. **36.** Elvonultak Ecjón-Geverből és táboroztak Cin pusztájában, az Kádes. **37.** Elvonultak Kádesből és táboroztak a Hór hegyén, Edóm országának szélén. **38.** És fölment Áron, a pap Hór hegyére az Örökkévaló parancsára és meghalt ott a negyvenedik évben, hogy kivonultak Izrael fiai Egyiptom országából, az ötödik hónapban, a hónap elsején. **39.** Áron pedig százhuszonhárom éves volt, amikor meghalt a Hór hegyén. **40.** És meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki

délfelől lakott Kánaán országában, hogy odaérkeztek Izrael fiai. **41.** És elvonultak Hór hegyétől és táboroztak Cálmoniában. **42.** Elvonultak Cálmoniából és táboroztak Púnónban. **43.** Elvonultak Púnónból és táboroztak Óvoszban. **44.** Elvonultak Óvoszból és táboroztak Ijjéhaávorimban, Móáb határán. **45.** Elvonultak Ijjimből és táboroztak Divón-Gádban. **46.** Elvonultak Divon-Gádból és táboroztak Álmón-Divloszojában. **47.** Elvonultak Álmón-Divloszojából és táboroztak az Ábárim hegységénél, Nebó előtt. **48.** Elvonultak az Ábárim hegységtől és táboroztak Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben. **49.** És táboroztak a Jordán mellett Bész-Hájsimóosztól Óvél-hasittimig, Móáb síkságain.

A kánaáni letelepedésre vonatkozó rendeletek

50. És szólt az Örökkévaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: **51.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha átvonultok a Jordánon Kánaán országába, **52.** üzzétek ki az ország minden lakóit magatok elől és pusztítsátok el mind a képeiket, minden öntött szobraikat pusztítsátok el, meg minden magaslataikat irtassátok ki. **53.** Foglaljátok el az országot és lakjatok benne, mert nektek adtam az országot, hogy elfoglaljátok. **54.** És vegyétek birtokba az országot sors útján családjaitok szerint, a nagyobbak adjatok nagyobb birtokot, a kisebbnek adjatok kevesebb birtokot, ahova kijut számára a sors, az legyen az övé; atyáitok törzsei szerint vegyétek birtokba. **55.** Ha pedig nem úzitek el az ország lakóit magatok elől, akkor lesznek, akiket meghagytok közülük, tüskékké szemeitekben és tövisékké oldalaitokban és szorongatni fognak benneteket az országban, amelyben ti laktok. **56.** És lesz, amiként gondoltam, hogy velük cselekszem, úgy fogok veletek cselekedni.

34. fejezet

A szentföld határai

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Parancsold meg Izrael fiainak és mondd nekik: Midőn bementek Kánaán országába, ez az ország, amely jut nektek birtokul, Kánaán országa határai szerint.

A déli határ

3. És legyen nektek a déli határszél: Cin pusztájától Edóm mellett, és legyen nektek a déli határ a Sóstenger szélétől kelet felé. **4.** Azután átkerül a határ Ákrábbim hágójától délre, átvonul Cinig és végei lesznek Kádes-Bárneától délre, továbbmegy Cháccár-Ádárig és átvonul Ácmónig. **5.** Azután átkerül a határ Ácmóntól Egyiptom patakjáig és végei lesznek a tengerél.

A nyugati határ

6. A nyugati határ pedig-legyen nektek a nagy tenger a határ; ez legyen nektek a nyugati határ.

Az északi határ

7. Ez pedig legyen nektek az északi határ: a nagy tengertől húzzatok vonalat magatoknak a Hór hegyéig. **8.** A Hór hegyétől húzzatok vonalat Chámosz mentén, és lesznek a határ végei Cedodnál. **9.** Azután továbbmegy a határ Zifrónig és vége van Chácár-Énonnál; ez legyen nektek az északi határ.

A keleti határ

10. És húzzatok magatoknak vonalat keleti határ gyanánt, Chácár-Énontól Sefomig. **11.** Azután lemegy a határ Sefomból Rivloig, Ájintól keletre, lemegy a határ és érinti a Kinneresz tó partját kelet felől. **12.** Azután lemegy a határ a Jordánig és végei lesznek a Sóstengernél; ez legyen számotokra az ország, határai szerint köröskörül. **13.** És megparancsolta Mózes

Izrael fiainak, mondván: Ez az ország, melyet birtokba vegyetek a sors útján, amelyről megparancsolta az Örökkévaló, hogy adjátok a kilenc törzsnek, meg a fél törzsnek. **14.** Mert elvették a Rúbénii fiainak törzse, atyáik háza szerint, meg Gádi fiainak törzse, atyáik háza szerint és a Menássének fél törzse elvették birtokukat; **15.** a két törzs és a fél törzs elvették birtokukat a Jordánon innen, Jerichóval szemben napkelet felé.

A fejedelmek

16. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17.** Ezek ama férfiak nevei, akik birtokba adják nektek az országot; Eleázár, a pap, Józua, Nún fia; **18.** meg egy-egy fejedelmet vegyetek törzsenként, hogy birtokba adják az országot. **19.** Ezek pedig a férfiak nevei: Júda törzséből Káleb, Jefune fia; **20.** Simon fiainak törzséből Sámuel, Ámmihúd fia; **21.** Benjámin törzséből: Elidod, Kiszlón fia; **22.** Dán fiainak törzséből a fejedelem Bukki, Jogli fia; **23.** József fiai közül, Menásse fiainak törzséből a fejedelem Chánniél, Éfód fia; **24.** Efraim fiainak törzséből pedig a fejedelem Kemúél, Sifton fia; **25.** Zebúlun fiainak törzséből a fejedelem Elicofon, Párnoch fia; **26.** Isszászár fiainak törzséből a fejedelem Páltiél, Ázzon fia; **27.** Ásér fiainak törzséből a fejedelem Áchidúd, Selómi fia; **28.** Náftáli fiainak törzséből a fejedelem Pedáhél, Ámmihúd fia. **29.** Ezek azok, akiknek megparancsolta az Örökkévaló, hogy birtokot adjanak Izrael fiainak Kánaán országában.

35. fejezet

Levita városok

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: **2.** Parancsold meg Izrael fiainak, hogy adjanak a levitáknak örökségük birtokából városokat lakásul és legelőt a városokhoz köröskörül adjatok a levitáknak. **3.** És legyenek a városok nekik lakásul, legelőik pedig legyenek barmuk, szerzeményük és minden állatuk számára. **4.** A városok legelői pedig, melyeket a levitáknak adjatok, legyenek a város falától kifelé ezer könyök köröskörül. **5.** És mérjétek le a városon kívül a keleti oldalon kétezer könyöknyit, meg a déli oldalon kétezer könyöknyit meg a nyugati oldalon kétezer könyöknyit és az északi oldalon kétezer könyöknyit, a város pedig a közepén; ez legyen nekik a városok legelője. **6.** A városok pedig, melyeket a levitáknak adtok: hat menedékváros, amelyet adtok, hogy oda meneküljön a gyilkos; azokon felül pedig adjatok negyvenkét várost. **7.** Mind a városok, melyeket adtok a levitáknak, negyvennyolc város, azokat és legelőiket. **8.** A városok pedig, melyeket adtok Izrael fiainak örökségéből, a nagyobból többet adjatok, a kisebből kevesebbet adjatok; mindenki birtoka szerint, melyet kap, adjon városaiból a levitáknak.

Menedékvárosok

9. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Midőn átvonultok a Jordánon Kánaán országába, **11.** akkor rendeljétek magatoknak városokat, menedékvárosok legyenek nektek, hogy oda meneküljön a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből; **12.** hogy legyenek nektek e városok menedékül a vérbosszú rokon elől, hogy meg ne haljon a gyilkos, míg nem áll a község előtt ítélet végett. **13.** És a városok, melyeket adnotok kell, hat menedékváros legyen az nektek. **14.** Három várost adjatok a Jordánon innen és három várost adjatok Kánaán országában, menedékvárosok legyenek. **15.** Izrael fiainak és az idegennek, meg a közöttük lakónak legyen ez a hat város menedékül, hogy oda meneküljön mindaz, aki agyonütött valakit tévedésből.

Megkülönböztetés gyilkosság és emberölés között

16. Ha azonban vaseszközzel ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **17.** Ha pedig kővel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg és meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **18.** Vagy pedig faeszközzel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **19.** A vérbosszú rokon ölje meg a gyilkost; ahol rátalál, megölheti őt. **20.** Vagy ha gyűlöletből taszítja vagy hajított rá leselkedve, és az meghalt; **21.** vagy ellenségeskedésből ütötte meg kezével és az meghalt,

öllessék meg az, aki agyonütötte, gyilkos az; a vérbosszuló rokon megölheti a gyilkost, ahol rátalál. **22.** Ha pedig történetesen, ellenségeskedés nélkül taszította, vagy hajított rá bármely eszközt leselkedés nélkül, **23.** vagy bármi követ, amely által meghalhat, nem látván őt, rávetett és az meghalt, de ő nem ellensége annak és nem kereste vesztét,

A törvényes eljárás akaratlan emberölés esetében

24. akkor tegyen törvényt a község az agyonütő és a vérbosszú között e rendeletek szerint. **25.** És mentse meg a község a gyilkost a vérbosszuló rokontól, vigye őt vissza a község menedékvárosába, ahova menekült és maradjon ott, míg meghal a főpap, akit fölkenetek a szentség olajával. **26.** Ha azonban kimegy a gyilkos menedékvárosának határából, ahova menekült, **27.** és rátalál a vérbosszú rokon menedékvárosának határán kívül és meggyilkolja a vérbosszuló rokon a gyilkost, nincs miatta vérbűne. **28.** Mert menedékvárosában maradjon, amíg meghal a főpap; és a főpap halála után visszatérhet a gyilkos örökségének földjére. **29.** És legyenek ezek nektek a jog törvényéül nemzedékeiteken át, minden lakóhelyeteken.

A gyilkosságról

30. Bárki, aki agyonüt valakit, tanuk vallomására öljk meg a gyilkost, de egy tanú ne valljon senki ellen, hogy az meghaljon. **31.** Ne fogadjatok el váltságdíjat a gyilkos lelkéért, aki halálraítélt, hanem öllessék meg. **32.** És ne fogadjatok el váltságdíjat azért, aki menekül menedékvárosába, hogy visszatérjen és lakjk az országban, mielőtt a főpap meghal. **33.** És meg ne fertőztessétek az országot, amelyben vagytok, mert a vér, az megfertőzheti az országot és az országnak nem szerezhető engesztelés a vérért, mely kiontatott benne, csak annak vére által, aki kiontotta. **34.** És meg ne tisztátlanítsd az országot, melyben laktok, amelyben én lakozom, mert én az Örökkévaló lakozom Izrael fiai között.

36. fejezet

A nő-örökösök joga

1. Odaléptek az atyai házak fejei Gileád fiainak családjából, aki Mochirnak, Menásse fiának volt, József fiainak családjából és szóltak Mózes előtt, kik Izrael fiai atyai házainak fejei voltak, **2.** és mondták: Uramnak megparancsolta az Örökkévaló, hogy adják az országot birtokul sors útján Izrael fiainak, és uram parancsot kapott az Örökkévalótól, hogy adja Celofchod testvérünk birtokát az ő leányainak. **3.** Ha most valakinek Izrael fiai törzseinek fiai közül lesznek feleségévé, akkor elvonatik birtokuk atyáink birtokából és hozzájárul ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami kisorsolt birtokunkból pedig elvonatik. **4.** És mikor a jóbél lesz Izrael fiainál, akkor hozzájárul birtokuk ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami atyáink törzsének birtokából pedig elvonatik az ő birtokuk.

5. És megparancsolta Mózes Izrael fiainak az Örökkévaló parancsára, mondván: Helyesen beszél József fiainak törzse. **6.** Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló Celofchod leányai felől, mondván: Aki szemeikben jónak tetszik, annak legyenek feleségévé; de csak atyjuk törzse családjából valónak legyenek feleségévé. **7.** Hogy el ne kerüljön Izrael fiainak birtoka egyik törzsből a másik törzsbe, hanem mindenki atyái törzseinek birtokához ragaszkodjk Izrael fiai közül. **8.** És minden leány, aki birtokot örököl Izrael fiainak törzsei közül, valakinek atyjuk törzse családjából legyen feleségévé, hogy Izrael fiai örököljék, kiki az ő atyjának birtokát; **9.** és el ne kerüljön a birtok egyik törzsből a másik törzsbe, hanem kiki ragaszkodjk birtokához, Izrael fiainak törzsei.

10. Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Celofchod leányai. **11.** És lettek Máchlo, Tirczo, Choglo, Milko és Nóo, Celofchod leányai, nagybátyjaik fiainak feleségeivé; **12.** Menásse, József fiának fiai családjából valóknak lettek feleségeivé, és megmaradt birtokuk atyjuk törzsében. **13.** Ezek a parancsolatok és rendeletek, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózes által Izrael fiainak, Móáb síkságain a Jordán mellett, Jerichóval szemben.

30. fejezet

A fogadalmak szentsége

2. És szólt Mózes Izrael fiai törzseinek fejeihez, mondván: Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló: **3.** Ha valaki fogadalmat tesz az Örökkévalónak, vagy esküt tesz, hogy megkösse magát megszorítással, meg ne szegje szavát; mind aszerint amint kijön szájából, cselekedjék.

A hajadon fogadalmai

4. És ha nő tesz fogadalmat az Örökkévalónak vagy megkötötte magát megszorítással az atyja házában, hajadon korában, **5.** és meghallja az atyja az ő fogadalmát vagy megszorítását, amellyel megkötötte magát, és hallgat az atyja, akkor fönnállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát fenn fog állni. **6.** Ha azonban megtiltja az atyja neki, amely napon meghallja, minden fogadalmi és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, nem állnak fenn; az Örökkévaló pedig megbocsát neki, mert az atyja megtiltotta neki.

Férjes nő esete, aki férjhezmenetele előtt tett fogadalmat

7. Ha pedig férjhez megy és fogadalmi rajta vannak, vagy ajkainak kijelentése, amellyel megkötötte magát, **8.** és meghallja a férje, amely napon meghallja és hallgat, akkor fennállnak fogadalmi, és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, fönn fognak állni. **9.** Ha azonban, amely napon meghallja a férje, megtiltja neki, akkor megsemmisíti fogadalmát, mely rajta van, vagy ajkai kijelentését, mellyel megkötötte magát, az Örökkévaló pedig megbocsát neki.

Özvegy, vagy elvált asszony fogadalmi

10. Az özvegy és elvált asszony fogadalmi, mindaz, amivel megkötötte magát, fönnáll ránézve. **11.** Ha pedig férje házában tett fogadalmat, vagy kötötte meg magát megszorítással eskü által, **12.** és meghallja a férje, de hallgat, nem tiltja meg neki, akkor fennállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát, fenn fog állni. **13.** Ha azonban megsemmisíti azokat férje, amely napon meghallja, minden kijelentése ajkainak, akár fogadalmi, akár önmagának megszorításai, nem fog fennállni; férje megsemmisítette azokat és az Örökkévaló megbocsát neki. **14.** Minden fogadalmat és minden megszorító esküt, mely önmaga sanyargatására való, férje erősít meg és férje semmisít meg. **15.** Ha pedig hallgat a férje napról-napra, akkor megerősítette minden fogadalmait, vagy minden megszorításait, melyek rajta vannak; megerősítette azokat, mert hallgatott, amely napon meghallotta. **16.** Ha pedig megsemmisíti azokat, miután hallotta, akkor viselje annak bűnét. **17.** Ezek a törvények, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózesnek férj és felesége között, atya és leánya között, hajadon korában, atyjának házában.

31. fejezet

Háború a midjániták ellen

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Állj bosszút Izrael fiaiért a midjánitákon, azután el fogsz takarítani népedhez. **3.** És Mózes szólt a néphez, mondván: Fegyvereztetek fel közületek férfiakat a had számára, hogy legyenek Midján ellen, hogy bosszút álljanak az Örökkévalóért Midjánon. **4.** Ezret egy törzsből, ezret egy törzsből, Izrael minden törzseiből, küldjétek a hadba.

A büntető hadjárat

5. És átszolgáltattak Izrael ezrei közül ezret törzsenként; tizenkét ezret fölfegyverkezve a had számára. **6.** És elküldte őket Mózes, ezret törzsenként a hadba, őket és Pinchoszt, Eleázár, a papnak fiát a hadba, és a szent edények, meg a riadásra való trombiták a kezében voltak. **7.** És hadba mentek Midján ellen, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, és megölték minden férfiszemélyt. **8.** Midján királyait is megölték, az ő megöltjeiken kívül: Evit, Rekemet, Cúrt és Revát, Midján öt királyát; és Bileámot, Beór fiát megölték karddal. **9.** És foglyul ejtették Izrael fiai Midján asszonyait, meg gyermekeiket; minden barmukat pedig és minden nyájukat és minden vagyonukat zsákmányul ejtették. **10.** Minden városaikat lakhelyeik szerint és minden váraikat elégették tűzzel. **11.** És elvitték mind a zsákmányt és mind a prédát emberből és baromból. **12.** Elvitték Mózeshez és Eleázárhoz, a paphoz, meg Izrael fiai egész községéhez, a foglyokat, a prédát és a zsákmányt a táborba Móáb síkságaira, melyek a Jordán mellett vannak, Jerichónál.

13. És kimentek Mózes, Eleázár, a pap és a község minden fejedelmei eléjük a táboron kívülre. **14.** És haragudott Mózes a hadsereg vezéreire, az ezrek tisztjeire, a százak tisztjeire, akik megjöttek a hadjáratból, **15.** és mondta nekik Mózes: Életben hagyatok minden nőszemélyt? **16.** Íme, ők voltak (okai) Izrael fiainál Bileám szavára, hogy hűtlenséget kövessenek el az Örökkévaló ellen a Peór dolgában, és csapás volt az Örökkévaló községében. **17.** Azért most öljetek meg minden férfiszemélyt a gyermekek között és minden nőt, aki férfit megismert, öljetek meg. **18.** És minden gyermeket a nők között, aki nem ismert férfit, hagyjatok életben magatoknak.

A harcosok megtisztulása

19. Ti pedig táborozzatok a táboron kívül hét napig; mindaz, aki megöl valakit és mindaz, aki megérint megöltet, tisztítsátok meg magatoknak a harmadik napon és a hetedik napon, ti és foglyaitok. **20.** És minden ruhát, minden bőredényt és minden kecskeszőrből készítettet, meg minden faedényt tisztítsátok meg magatoknak.

21. És mondta Eleázár, a pap a hadsereg férfiaknak, akik elmentek a háborúba: Ez a tannak törvénye, melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek: **22.** Bizony aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, ónt és ólmot, **23.** minden tárgyat, mely tűzbe jöhet, vigyetek át a tűzön és tiszta lesz, csakhogy tisztító vízzel tisztíttassék meg; mindazt pedig, ami tűzbe nem jöhet, vigyétek át a vízen. **24.** És mossátok meg ruháitokat a hetedik napon és tiszták lesztek; azután bejöhetnek a táborba.

A zsákmány elosztása

25. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **26.** Vedd fel az elfogott prédának összegét, emberből és állatból; te meg Eleázár, a pap és a község atyai házainak fejei; **27.** és felezd el a prédát a harcosok között, kik kivonultak a hadba és az egész község között; **28.** és vegyél adó gyanánt az Örökkévalónak a harcosoktól, akik kivonultak a hadba, egy személyt ötszázból: az emberből, a marhából, a szamarakból és juhokból; **29.** fele részükből vegyétek, és add Eleázárnak a papnak az Örökkévaló ajándéka gyanánt. **30.** Izrael fiainak fele részéből pedig vegyél egyet, kifogva ötvenből, az emberből, a marhából, a szamarakból és add azt a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét. **31.** És cselekedett Mózes, meg Eleázár, a pap, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **32.** És volt a préda a zsákmányon felül, melyet a had népe ejtett: juh: hatszázhetven-ötezer; **33.** marha: hetvenkétezer; **34.** szamár: hatvanegyezer; **35.** emberi lélek nőkből, akik nem ismertek férfit, mind a lélek harminchétezer. **36.** Volt pedig a fele, azok része, akik a hadba vonultak, a juhok száma: háromszázharminc-hétezer és ötszáz. **37.** És volt az adó az Örökkévalónak a juhokból: hatszázhetvenöt. **38.** A marha pedig volt harminchétezer, és adójuk az Örökkévalónak: hetvenkettő. **39.** A szamarak pedig: harmincezer és ötszáz; és adójuk az Örökkévalónak: hatvanegy. **40.** Emberi lélek: tizenhatezer, és adójuk az Örökkévalónak: harminckét lélek. **41.** És átadta Mózes az Örökkévaló ajándékának adóját Eleázárnak, a papnak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **42.** És Izrael fiainak fele részéből, melyet elvett Mózes a férfiaktól,

kik a hadban voltak- **43.** volt pedig a községnek fele része a juhokból; háromszázharminchétezer és ötszáz; **44.** marha: harminchétezer; **45.** a szamarak pedig harmincezer és ötszáz; **46.** emberi lélek: tizenhétezer. **47.** És elvette Mózes Izrael fiainak a fele részéből, amit kifogtak, egyet ötvenből, emberből és baromból, és átadta azokat a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

48. Ekkor odaléptek Mózeshez a sereg ezreinek vezérei, az ezrek tisztjei és a százak tisztjei, **49.** és mondták Mózesnek: Szolgáid fölvelték a harcosok összegét, kik kezünk alatt voltak és nem hiányzik közülük senki sem; **50.** azért elhoztuk az Örökkévaló áldozatát, kiki amit talált: arany edényt, lábkötőt, karperecet, gyűrűt, fülbevalót és karikát, hogy engesztelést szerezzünk lelkeinkért az Örökkévaló színe előtt. **51.** És elvette Mózes, meg Eleázár, a pap az aranyat tőlük, mindenféle műtárgyat. **52.** Volt pedig az ajándék minden aranya melyet följánlottak az Örökkévalónak: tizenhat-ezerhét száz és ötven sékel, az ezrek tisztjeitől és a százak tisztjeitől. **53.** A sereg férfiai pedig, zsákmányolt kiki a maga számára. **54.** És elvette Mózes meg Eleázár, a pap az aranyat az ezrek és százak tisztjeitől és bevitték azt a gyülekezés sátorába, emlékül Izrael fiainak az Örökkévaló színe előtt.

32. fejezet

A törzsek amelyek Transjordániában maradtak

1. Sok nyája volt Rúbén és Gád fiainak, nagyon számos; és látták Jázér földjét, meg Gileád földjét, hogy íme, a hely nyájnak való hely. **2.** Elmentek tehát Gád fiai és Rúbén fiai és szóltak Mózeshez, meg Eleázárhoz, a paphoz és a község fejedelmeihez, mondván: **3.** Átorosz, Divón, Jázér, Nimró, Chesbón és Elolé, Szevom, Nevó és Beón, **4.** az ország, melyet levett az Örökkévaló Izrael községe előtt, nyájnak való föld, szolgáidnak pedig van nyája. **5.** És mondták: Ha kegyet találtunk szemeidben, adassék ez az ország szolgáidnak örökségül, ne vigyél át bennünket a Jordánon.

6. És mondta Mózes Gád fiainak és Rúbén fiainak: Vajon testvéreitek menjenek-e a háborúba, ti pedig itt maradjatok? **7.** És miért térítenétek el Izrael fiainak szívét, hogy át ne vonuljanak az országba, melyet nekik adott az Örökkévaló. **8.** Így cselekedtek atyáitok, mikor elküldtem őket Kádes-Bárneából, hogy megnézzék az országot. **9.** Fölmentek Eskól völgyéig, megnézték az országot és eltérítették Izrael fiai szívét, hogy ne menjenek be az országba, melyet nekik adott az Örökkévaló. **10.** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja azon a napon és megesküdött, mondván: **11.** Bizony nem fogják látni a férfiak, kik feljöttek Egyiptomból, húsz évestől fölfelé, azt a földet, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mert nem jártak teljesen utánam; **12.** kivéve Kálebet, Jefune fiát, a Kenizzit és Józsuát, Nún fiát, mert ők jártak teljesen az Örökkévaló után. **13.** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja Izrael ellen és vándoroltatta őket a pusztában negyven évig, míg kipusztult az egész nemzedék, mely cselekedte azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **14.** És íme föltámadtok ti atyáitok helyett, vétkes emberek fajzata, hogy növeljétek még az Örökkévaló haragjának fölgerjedését Izrael ellen; **15.** mert eltértek tőle, tovább otthagyták őket a pusztában, és így elveszítitek ezt az egész népet.

16. És odaléptek hozzá és mondták: Juhaklokat akarunk építeni nyájainknak és városokat gyermekeinknek. **17.** mi pedig fölfegyverkeztünk sietve Izrael fiai előtt, amíg el nem vittük őket helyükre; gyermekeink azonban maradjanak a megerősített városokban az ország lakosai miatt. **18.** Nem térünk vissza házainkba, míg ki nem vette Izrael fiai közül mindenki az ő birtokát. **19.** Mert mi nem kapunk birtokot velük a Jordánon túl, miután kijutott nekünk birtokunk a Jordánon innen, kelet felé.

20. És mondta nekik Mózes: Ha megteszitek ezt a dolgot, ha kivonultok fölfegyverkezve az Örökkévaló előtt háborúba, **21.** és átvonul közületek minden fegyveres a Jordánon az Örökkévaló előtt, amíg elűzi az ő ellenségeit maga elől. **22.** és meg lesz hódítva az ország az Örökkévaló előtt, és azután tértek vissza, akkor fel lesztek mentve az Örökkévaló és Izrael által; ez az ország pedig legyen nektek örökségetek az Örökkévaló színe előtt. **23.** Ha azonban nem tesztek így, íme vétkeztek az Örökkévaló ellen és ismerjétek meg vétkeiteket, mely utol

fog érni benneteket. **24.** Építsetek magatoknak városokat gyermekeiteknek és aklokat juhaitoknak, de ami kijön szátokból azt tegyétek meg.

25. És szóltak Gád fiai, meg Rúben fiai Mózeshez, mondván: Szolgáid cselekedni fognak, amint uram parancsolja. **26.** Gyermekeink, feleségeink, nyájaink és minden barmunk maradjon ott Gileád városaiban; **27.** szolgáid pedig átvonulnak, minden hadba való fegyveres, az Örökkévaló előtt, a háborúba, amint uram szólt.

28. És Mózes parancsot adott rájuk nézve Eleázárnak, a papnak és Józsuának, Nún fiának, meg a törzsek atyai házai fejeinek Izrael fiai között. **29.** És mondta nekik Mózes: Ha átvonulnak Gád fiai és Rúben fiai veletek a Jordánon, minden fegyveres a háborúba az Örökkévaló előtt, hogy meg lesz hódítva az ország előttetek, akkor adjátok nekik Gileád országát örökségül; **30.** ha azonban nem vonulnak át fegyveresen veletek, akkor kapjanak örökséget köztetek Kánaán országában.

31. Erre feleltek Gád fiai és Rúben fiai, mondván: Amint az Örökkévaló szólt szolgáidhoz úgy fogunk cselekedni. **32.** Mi átvonulunk fegyveresen az Örökkévaló előtt Kánaán országába, hogy legyen nekünk örök birtokunk a Jordánon innen.

33. És Mózes nekik adta, Gád fiainak, Rúben fiainak és Menassé, József fia féltörzsének, Szichón, az Emóri király birodalmát; és Óg, Boson királya birodalmát; az országot városai szerint, a határokkal együtt, az ország városait köröskörül. **34.** És felépítették Gád fiai Divónt, Atorósz és Árórét; **35.** Átrósz-Sofont, Jázért és Jogbehót; **36.** Bész-Nimrot és Bész-Horont, megerősített városokat és juhlakokat. **37.** Rúben fiai pedig felépítették Chesbónt és Elolét, meg Kirjoszimot; **38.** Nevót, Baál-Meónt, átváltoztatván a neveket és Szivmot; és elnevezték nevekké a városokat, melyeket építettek. **39.** És elmentek Mochir, Menassé fiának fiai Gileádba és elfoglalták azt; és elűzte az Emórit, aki benne volt. **40.** És Mózes adta Gileádot Mochirnak, Menasse fiának és az lakott benne. **41.** Joir, Menasse fia pedig elment és elfoglalta annak falvait és elnevezte azokat Joir falvainak. **42.** Novách elment és elfoglalta Kenaszot, meg leány-városait, és elnevezte Nóváchnak az ő nevéül.

Mászé (4Mózes 33–36.)

33. fejezet

Az állomások Egyiptomból a Jordánig

1. Ezek Izrael fiainak vonulásai, akik kivonultak Egyiptom országából seregeik szerint, Mózes és Áron által. **2.** Mózes pedig felírta kiindulásaikat vonulásaik szerint az Örökkévaló parancsára; és ezek az ő vonulásaik kiindulásaik szerint. **3.** Elvonultak Rámszeszből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján; a peszách után való napon vonultak ki Izrael fiai fölemelt kézzel, egész Egyiptom szeme láttára. **4.** Az egyiptomiak pedig eltemették azokat, akiket sújtott az Örökkévaló közöttük, minden elsőszülöttet; és az ő isteneiken is végzett az Örökkévaló ítéletet. **5.** És elvonultak Izrael fiai Rémszeszből és táboroztak Szukkószban. **6.** Elvonultak Szukkószból és táboroztak Észomban, amely a puszta szélén van. **7.** Elvonultak Észomból és visszatértek Piháchirosz felé, mely Baál-Cefón előtt van, és táboroztak Migdól előtt. **8.** Elvonultak Pi-háchiroszból és átmentek a tengeren a pusztába; mentek pedig három napi úton Észom pusztájában és táboroztak Móroban. **9.** Elvonultak Móroból és elérkeztek Élimbe; Élimben pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma és táboroztak ott. **10.** Elvonultak Élimből és táboroztak a nádistengernél. **11.** Elvonultak a nádistengertől és táboroztak Szín pusztájában. **12.** Elvonultak Szín pusztájából és elérkeztek Dofkoba. **13.** Elvonultak Dofkóból és táboroztak Olúsbán. **14.** Elvonultak Olúsból és táboroztak Refidimben; ott pedig nem volt vize a népnek, hogy igyék. **15.** Elvonultak Refidimből és táboroztak Szináj pusztájában. **16.** Elvonultak Szináj pusztájából és táboroztak Kiverósz-háttaávvóban. **17.** Elvonultak Kiverósz-háttaávvóból és táboroztak Chácéroszban. **18.** Elvonultak Chácéroszból és táboroztak Rismóban. **19.** Elvonultak Rismóból és táboroztak Rimmón-Perecben. **20.** Elvonultak Rimmón Perecből és táboroztak Livnoban. **21.** Elvonultak Livnoból és táboroztak Risszoban. **22.** Elvonultak Risszoból és táboroztak Kehéloszban. **23.** Elvonultak Kehéloszoból

és táboroztak Hár-Seferben. **24.** Elvonultak Hár-Seferből és táboroztak Chárodóban. **25.** Elvonultak Chárodóból és táboroztak Mákhélószban. **26.** Elvonultak Mákhélószból és táboroztak Táchászbán. **27.** Elvonultak Táchászból és táboroztak Teráchban. **28.** Elvonultak Teráchból és táboroztak Miszkoban. **29.** Elvonultak Miszkoból és táboroztak Chásmóniában. **30.** Elvonultak Chásmóniából és táboroztak Mószerószban. **31.** Elvonultak Mószerószból és táboroztak Bené-Jaákonban. **32.** Elvonultak Bené-Jaákonból és táboroztak Chór-Hagidgodban. **33.** Elvonultak Chór-Hagidgodból és táboroztak Jotvoszóban. **34.** Elvonultak Jotvoszóból és táboroztak Ávróniában. **35.** Elvonultak Ávrónából és táboroztak Ecjón-Geverben. **36.** Elvonultak Ecjón-Geverből és táboroztak Cin pusztájában, az Kádes. **37.** Elvonultak Kádesből és táboroztak a Hór hegyén, Edóm országának szélén. **38.** És fölment Áron, a pap Hór hegyére az Örökkévaló parancsára és meghalt ott a negyvenedik évben, hogy kivonultak Izrael fiai Egyiptom országából, az ötödik hónapban, a hónap elsején. **39.** Áron pedig százhuszonhárom éves volt, amikor meghalt a Hór hegyén. **40.** És meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki délfelől lakott Kánaán országában, hogy odaérkeztek Izrael fiai. **41.** És elvonultak Hór hegyétől és táboroztak Cálmoniában. **42.** Elvonultak Cálmoniából és táboroztak Púnónban. **43.** Elvonultak Púnónból és táboroztak Óvoszban. **44.** Elvonultak Óvoszból és táboroztak Ijjéhaávorimban, Móáb határán. **45.** Elvonultak Ijjimből és táboroztak Divón-Gádban. **46.** Elvonultak Divon-Gádból és táboroztak Álmón-Divloszojmban. **47.** Elvonultak Álmón-Divloszojmból és táboroztak az Ábárim hegységénél, Nebó előtt. **48.** Elvonultak az Ábárim hegységtől és táboroztak Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben. **49.** És táboroztak a Jordán mellett Bész-Hájsimóosztól Óvél-hasittimig, Móáb síkságain.

A kánaáni letelepedésre vonatkozó rendeletek

50. És szólt az Örökkévaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: **51.** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha átvonultok a Jordánon Kánaán országába, **52.** Űzzétek ki az ország minden lakóit magatok elől és pusztítsátok el mind a képeiket, minden öntött szobraikat pusztítsátok el, meg minden magaslataikat irtassátok ki. **53.** Foglaljátok el az országot és lakjatok benne, mert nektek adtam az országot, hogy elfoglaljátok. **54.** És vegyétek birtokba az országot sors útján családjaitok szerint, a nagyobbak adjatok nagyobb birtokot, a kisebbnek adjatok kevesebb birtokot, ahova kijut számára a sors, az legyen az övé; atyáitok törzsei szerint vegyétek birtokba. **55.** Ha pedig nem űzitek el az ország lakóit magatok elől, akkor lesznek, akiket meghagytok közülük, tüskékké szemeitekben és tövisekké oldalaitokban és szorongatni fognak benneteket az országban, amelyben ti laktok. **56.** És lesz, amiként gondoltam, hogy velük cselekszem, úgy fogok veletek cselekedni.

34. fejezet

A szentföld határai

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2.** Parancsold meg Izrael fiainak és mondd nekik: Midőn bementek Kánaán országába, ez az ország, amely jut nektek birtokul, Kánaán országa határai szerint.

A déli határ

3. És legyen nektek a déli határszél: Cin pusztájától Edóm mellett, és legyen nektek a déli határ a Sóstenger szélétől kelet felé. **4.** Azután átkerül a határ Ákrábbim hágójától délre, átvonul Cinig és végei lesznek Kádes-Bárneától délre, továbbmegy Cháccár-Ádárig és átvonul Ácmónig. **5.** Azután átkerül a határ Ácmóntól Egyiptom patakjáiig és végei lesznek a tengernél.

A nyugati határ

6. A nyugati határ pedig-legyen nektek a nagy tenger a határ; ez legyen nektek a nyugati határ.

Az északi határ

7. Ez pedig legyen nektek az északi határ: a nagy tengertől húzzatok vonalat magatoknak a Hór hegyéig. **8.** A Hór hegyétől húzzatok vonalat Chámosz mentén, és lesznek a határ végei Cedodnál. **9.** Azután továbbmegy a határ Zifronig és vége van Chácár-Énonnál; ez legyen nektek az északi határ.

A keleti határ

10. És húzzatok magatoknak vonalat keleti határ gyanánt, Chácár-Énontól Sefomig. **11.** Azután lemegy a határ Sefomból Rivloig, Ájintól keletre, lemegy a határ és érinti a Kinneresz tó partját kelet felől. **12.** Azután lemegy a határ a Jordánig és végei lesznek a Sóstengernél; ez legyen számotokra az ország, határai szerint köröskörül. **13.** És megparancsolta Mózes Izrael fiainak, mondván: Ez az ország, melyet birtokba vegyetek a sors útján, amelyről megparancsolta az Örökkévaló, hogy adjátok a kilenc törzsnek, meg a fél törzsnek. **14.** Mert elvették a Rúbénii fiainak törzse, atyáik háza szerint, meg Gádi fiainak törzse, atyáik háza szerint és a Menássének fél törzse elvették birtokukat; **15.** a két törzs és a fél törzs elvették birtokukat a Jordánon innen, Jerichóval szemben napkelet felé.

A fejedelmek

16. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17.** Ezek ama férfiak nevei, akik birtokba adják nektek az országot; Eleázár, a pap, Józua, Nún fia; **18.** meg egy-egy fejedelmet vegyetek törzsenként, hogy birtokba adják az országot. **19.** Ezek pedig a férfiak nevei: Júda törzséből Káleb, Jefune fia; **20.** Simon fiainak törzséből Sámuel, Ámmihúd fia; **21.** Benjámin törzséből: Elidod, Kislón fia; **22.** Dán fiainak törzséből a fejedelem Bukki, Jogli fia; **23.** József fiai közül, Menásse fiainak törzséből a fejedelem Chánniél, Éfód fia; **24.** Efraim fiainak törzséből pedig a fejedelem Kemúél, Sifton fia; **25.** Zebúlun fiainak törzséből a fejedelem Elicofon, Párnóch fia; **26.** Isszászár fiainak törzséből a fejedelem Páltiél, Ázzon fia; **27.** Ásér fiainak törzséből a fejedelem Áchidúd, Selómi fia; **28.** Náftáli fiainak törzséből a fejedelem Pedáhél, Ámmihúd fia. **29.** Ezek azok, akiknek megparancsolta az Örökkévaló, hogy birtokot adjanak Izrael fiainak Kánaán országában.

35. fejezet

Levita városok

1. És szólt az Örökkévaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: **2.** Parancsold meg Izrael fiainak, hogy adjanak a levitáknak örökségük birtokából városokat lakásul és levegőt a városokhoz köröskörül adjatok a levitáknak. **3.** És legyenek a városok nekik lakásul, legelőik pedig legyenek barmuk, szerzeményük és minden állatuk számára. **4.** A városok legelői pedig, melyeket a levitáknak adjatok, legyenek a város falától kifelé ezer könyök köröskörül. **5.** És mérjete le a városon kívül a keleti oldalon kétezer könyöknyit, meg a déli oldalon kétezer könyöknyit meg a nyugati oldalon kétezer könyöknyit és az északi oldalon kétezer könyöknyit, a város pedig a középén; ez legyen nekik a városok legelője. **6.** A városok pedig, melyeket a levitáknak adtok: hat menedékváros, amelyet adtok, hogy oda meneküljön a gyilkos; azokon felül pedig adjatok negyvenkét várost. **7.** Mind a városok, melyeket adtok a levitáknak, negyvennyolc város, azokat és legelőiket. **8.** A városok pedig, melyeket adtok Izrael fiainak örökségéből, a nagyobból többet adjatok, a kisebből kevesebbet adjatok; mindenki birtoka szerint, melyet kap, adjon városaiból a levitáknak.

Menedékvárosok

9. És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10.** Szólj Izrael fiához és mondd nekik: Midőn átvonultok a Jordánon Kánaán országába, **11.** akkor rendeljete magatoknak városokat, menedékvárosok legyenek nektek, hogy oda meneküljön a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből; **12.** hogy legyenek nektek e városok menedékül a vérbosszú rokon elől, hogy meg ne haljon a gyilkos, míg nem áll a község előtt ítélet végett. **13.** És a városok, melyeket

adnotok kell, hat menedékváros legyen az nektek. **14.** Három várost adjatok a Jordánon innen és három várost adjatok Kánaán országában, menedékvárosok legyenek. **15.** Izrael fiainak és az idegennek, meg a közöttük lakónak legyen ez a hat város menedékül, hogy oda meneküljön mindaz, aki agyonütött valakit tévedésből.

Megkülönböztetés gyilkosság és emberölés között

16. Ha azonban vaseszközzel ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **17.** Ha pedig kővel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg és meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **18.** Vagy pedig faeszközzel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **19.** A vérbosszú rokon ölje meg a gyilkost; ahol rátalál, megölheti őt. **20.** Vagy ha gyűlöletből taszítja vagy hajított rá leselkedve, és az meghalt; **21.** vagy ellenségeskedésből ütötte meg kezével és az meghalt, ölessék meg az, aki agyonütötte, gyilkos az; a vérbosszuló rokon megölheti a gyilkost, ahol rátalál. **22.** Ha pedig történetesen, ellenségeskedés nélkül taszította, vagy hajított rá bármely eszközt leselkedés nélkül, **23.** vagy bármi követ, amely által meghalhat, nem látván őt, rávetett és az meghalt, de ő nem ellensége annak és nem kereste vesztét,

A törvényes eljárás akaratlan emberölés esetében

24. akkor tegyen törvényt a község az agyonütő és a vérbosszú között e rendeletek szerint. **25.** És mentse meg a község a gyilkost a vérbosszuló rokontól, vigye őt vissza a község menedékvárosába, ahova menekült és maradjon ott, míg meghal a főpap, akit fölkentek a szentség olajával. **26.** Ha azonban kimegy a gyilkos menedékvárosának határából, ahova menekült, **27.** és rátalál a vérbosszú rokon menedékvárosának határán kívül és meggyilkolja a vérbosszuló rokon a gyilkost, nincs miatta vérbűne. **28.** Mert menedékvárosában maradjon, amíg meghal a főpap; és a főpap halála után visszatérhet a gyilkos örökségének földjére. **29.** És legyenek ezek nektek a jog törvényéül nemzedékeiteken át, minden lakóhelyiteken.

A gyilkosságról

30. Bárki, aki agyonüt valakit, tanuk vallomására ölje meg a gyilkost, de egy tanú ne valljon senki ellen, hogy az meghaljon. **31.** Ne fogadjatok el váltságdíjat a gyilkos lelkéért, aki halálraítélt, hanem ölessék meg. **32.** És ne fogadjatok el váltságdíjat azért, aki menekül menedékvárosába, hogy visszatérjen és lakjék az országban, mielőtt a főpap meghal. **33.** És meg ne fertőztessétek az országot, amelyben vagytok, mert a vér, az megfertőzheti az országot és az országnak nem szerezhető engesztelés a vérért, mely kiontatott benne, csak annak vére által, aki kiontotta. **34.** És meg ne tisztátlanítsd az országot, melyben laktok, amelyben én lakozom, mert én az Örökkévaló lakozom Izrael fiai között.

36. fejezet

A nő-örökösök joga

1. Odaléptek az atyai házak fejei Gileád fiainak családjából, aki Mochirnak, Menásse fiának volt, József fiainak családjából és szóltak Mózes előtt, kik Izrael fiai atyai házainak fejei voltak, **2.** és mondták: Uramnak megparancsolta az Örökkévaló, hogy adják az országot birtokul sors útján Izrael fiainak, és uram parancsot kapott az Örökkévalótól, hogy adja Celofchod testvérünk birtokát az ő leányainak. **3.** Ha most valakinek Izrael fiai törzseinek fiai közül lesznek feleségévé, akkor elvonatik birtokuk atyáink birtokából és hozzájárul ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami kisorsolt birtokunkból pedig elvonatik. **4.** És mikor a jóbél lesz Izrael fiainál, akkor hozzájárul birtokuk ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami atyáink törzsének birtokából pedig elvonatik az ő birtokuk.

5. És megparancsolta Mózes Izrael fiainak az Örökkévaló parancsára, mondván: Helyesen beszél József fiainak törzse. **6.** Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló Celofchod leányai felől, mondván: Aki szemeikben jónak tetszik, annak legyenek feleségévé; de csak atyjuk törzse

családjából valónak legyenek feleségévé. **7.** Hogy el ne kerüljön Izrael fiainak birtoka egyik törzsből a másik törzsbe, hanem mindenki atyái törzseinek birtokához ragaszkodják Izrael fiai közül. **8.** És minden leány, aki birtokot örököl Izrael fiainak törzsei közül, valakinek atyjuk törzse családjából legyen feleségévé, hogy Izrael fiai örököljék, kiki az ő atyjának birtokát; **9.** és el ne kerüljön a birtok egyik törzsből a másik törzsbe, hanem kiki ragaszkodják birtokához, Izrael fiainak törzsei.

10. Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Celofchod leányai. **11.** És lettek Máchlo, Tirczo, Choglo, Milko és Nóo, Celofchod leányai, nagybátyjaik fiainak feleségeivé; **12.** Menásse, József fiának fiai családjából valóknak lettek feleségeivé, és megmaradt birtokuk atyjuk törzsében. **13.** Ezek a parancsolatok és rendeletek, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózes által Izrael fiainak, Móáb síkságain a Jordán mellett, Jerichóval szemben.

A hadköteles férfiak összeszámlálása

1. fejezet

Bevezetés

1. Ezek a szavak, amelyekkel szólott Mózes egész Izraelhez a Jordánon innen, a pusztában, a síkságon, a nádistengerrel szemben, Poron meg Tófel és Lovon meg Cháczerósz és Di-Zohov között. **2.** Tizenegy napi út a Chórebtől, a Széir hegye felé Kádes-Bárneáig. **3.** És volt a negyvenedik évben, a tizenegyedik hónapban, a hónap elsején, szólott Mózes Izrael fiaihoz mind aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki az ő számukra; **4.** miután megverte Szichónt, az Emóri királyát; aki Chesbónban lakott és Ógot, Boson királyát, aki lakott Ástorószban, Edreiben, **5.** A Jordánon innen; Móáb országában kezdte Mózes magyarázni ezt a tant, mondván:

A) Mózes első beszéde

A vándorlás áttekintése a Szinajtól Kádésig és buzdítás az engedelmességre (5Mózes 1:6–4:40.)

Parancs indulása Hórébtől

6. Az Örökkévaló, a mi Istenünk szólott hozzánk a Chóreben, mondván: Eleget laktatok már a hegy alatt. **7.** Forduljatok meg és vonuljatok és menjetek az Emóri hegyéhez és minden szomszédjaihoz a síkságon, a hegyen, az alföldön, a déli vidéken és a tenger partján, a Kanaáni országába, a Libánónra, a nagy folyamig, a Perosz folyamig. **8.** Lásd, elétek adtam az országot, menjetek be és foglaljátok el, az országot, melyről megesküdött őseiteknek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adja és magzatuknak utánuk.

Bírák kijelölése

9. És szóltam hozzátok abban az időben, mondván: Nem bírlak egymagam vinni benneteket. **10.** Az Örökkévaló, a ti Istenetek megsokasított benneteket, és íme ti ma annyian vagytok, mint az ég csillagai sokaságra nézve. **11.** Az Örökkévaló; őseitek Istene tegyen hozzátok ezerszer annyit, mint vagytok és áldjon meg benneteket, amint szólt felőletek. **12.** Hogy vigyem egymagam fáradságokat, terheteket és pörlekedéseket? **13.** Adjátok közületek bölcs férfiakat és értelmeseket és ismereteseiket törzseitek szerint, és én teszem azokat fölétek. **14.** Ti feleltetek nekem és mondtátok: Jó a dolog, amiről szóltál, hogy megteszed. **15.** Vettem tehát törzseitek fejeit, bölcs férfiakat és ismereteseiket és tettem őket fejékké fölétek, ezrek tisztjeivé, százak tisztjeivé, ötvenek tisztjeivé és tízek tisztjeivé, meg felügyelőkké törzseitek szerint. **16.** És megparancsoltam bírítóknak abban az időben, mondván: Hallgassátok meg testvéreiteket és ítéljetek igazsággal ember és társa közt, meg az ő idegené közt. **17.** Ne ismerjetez tekintélyt az ítéletben, a kicsinyt, mint a nagyot hallgassátok meg, ne féljetez senkitől, mert az ítélet Istené; amely dolog pedig nehéz nektek; azt hozzátok elé, hogy meghallgassam. **18.** És megparancsoltam nektek abban az időben mind a dolgokat, melyeket megtegyetek.

Hórébtől Kádés-Bárneáig

19. Mi elvonultunk a Chórebtől és végimentünk eme egész, nagy és félelmetes pusztán, melyet láttatok, az Emóri hegye felé, amint parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk és elérkeztünk Kádes-Barneáig. **20.** És mondtam nektek: Elérkeztetek az Emóri hegyéig, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **21.** Lásd, eléadta az Örökkévaló, a te Istened az országot, menj föl, foglald el, amint szólt az Örökkévaló, őseid Istene hozzád; ne félj és ne csüggedj!

A kémek kiküldése

22. Akkor odaléptetek hozzám mindnyájan és mondtátok: Hadd küldjünk férfiakat

magunk előtt, hogy kikémleljék nekünk az országot és hozzanak nekünk feleletet az út felől, amelyen fölme gyünk és a városok felől, amelyekhez elérkezünk. **23.** Jónak tetszett szemeimben a dolog, vettem közületek tizenkét férfiút, egy férfiút törzsenként. **24.** Ők megfordultak és fölmentek a hegyre, elérkeztek Eskól völgyéig és kikémlelték azt. **25.** Vettek kezükbe az ország gyümölcséből és lehozták nekünk; és hoztak nekünk feleletet és mondták: Jó az ország, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad.

26. De ti nem akartatok fölmen ni és ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsának. **27.** Zúgolódtatok sátraitokban és mondtátok: Mert gyűlölt bennünket az Örökkévaló, azért vezetett ki bennünket Egyiptom országából, hogy adjon minket az Emóri kezébe, hogy elpusztítson bennünket. **28.** Hová menjünk mi föl? Testvéreink elcsüggesztették szívünket, mondván: Nagyobb és hatalmasabb nép az nálunknál, a városok nagyok és az é gíg megerősítve, meg az ánokiták fiait is láttuk ott. **29.** És mondtam nektek: Ne ijedjete k meg és ne féljete k tőlük. **30.** Az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki jár előttetek, ő harcol majd értete k, mind aszerint, mint cselekedett velete k Egyiptomban szemeitek láttára, **31.** meg a pusztában, amelyet láttál, hogy vitt téged az Örökkévaló, a te Istened, amint viszi valaki az ő fiát, az egész úton, amelyen jártatok, míg elérkezte k erre a helyre. **32.** De ebben a dologban nem hittete k az Örökkévalóban, a ti Istenetekben, **33.** aki jár előttetek az úton, hogy kikémleljen nekte k helyet, ahol táboroztatok, tűzben éjjel, hogy mutassa nekte k az utat, amelyen menjete k, és felhőben nappal.

Isten haragja és ítéletei

34. És az Örökkévaló meghallotta szavaitok hangját, megharagudott és megesküdött, mondván: **35.** Nem fogja látni egy sem a férfiak közül, ez a gonosz nemzedék, a jó országot, melyről megesküdtém, hogy őseiteknek adom, **36.** kivéve Kálebet, Jefune fiát; ő fogja látni, neki adom a földet, ahol járt és fiának, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló után. **37.** Rám is megharagudott az Örökkévaló miattatok, mondván: Te sem fogsz oda, bemenni. **38.** Józsua, Nún fia, ki előtted áll, ő megy oda be, őt bátorítsd, mert ő fogja birtokba adni Izraelnek **39.** Gyermekeitek pedig, akiről mondtátok, martalékká lesznek és fiaitok, akik még nem ismerik ma a jót és a rosszat, ő k mennek oda be; nekik adom és ő k fogják azt elfoglalni. **40.** Ti pedig forduljatok meg és vonuljatok a pusztába a nádistenger felé.

41. De ti feleltete k és mondtátok nekem Vétkezte k az Örökkévaló ellen, mi föl akarunk men ni, ha gy harcoljunk mind aszerint, amint parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk; felkötöttéte k, kiki az ő harci eszközeit és készek voltatok fölmen ni a hegyre. **42.** De az Örökkévaló mondta nekem: Mondd nekik: Ne menjete k föl és ne harcoljatok, mert én nem vagyok közepette k, ha gy vereséget ne szenvedjete k ellenségeitek előtt. **43.** És szóltam hozzátok, de ti nem hallgattatok rám és ellenszegültete k az Örökkévaló parancsának, dacoltatok és fölmentete k a hegyre. **44.** Akkor kijött az Emóri, aki azon a hegyen lakott, eléte k és üldözte k bennete k, mint a méhek teszik, és szétverte k bennete k Széirben egész Chormoig. **45.** És visszatértete k és sírtatok az Örökkévaló színe előtt, de az Örökkévaló nem hallgatta meg szavate k és nem figyelt rátok. **46.** És maradtatok Kádesben sok ideig, amennyi ideig maradtatok.

2. fejezet

A Széir hegy körül

1. Mi megfordultunk és vonultunk a pusztába, a nádistenger felé, amint szólt hozzám az Örökkévaló és megkerültük a Széir hegyét sok ideig.

2. És szólt az Örökkévaló hozzám, mondván: **3.** Eleget kerülíte k már ezt a hegyet, forduljatok északra, **4.** A népnek pedig, parancsold meg, mondván: Ti átvonultok a ti testvéreitek, Ézsau fiainak határán; akik Széirben laknak, ő k félne k tőlete k, de ti őrizkedjete k nagyon; **5.** ne támadjátok meg ő ket, mert nem adok nekte k az országukból egy talpatatnyit sem, mert Ézsau nak adtam örökségül a Széir hegységet. **6.** Eledelt pénzen vegyete k tőlük, ha gy ehessete k és vize t is pénzen vegyete k tőlük, ha gy ihassatok. **7.** Mert az Örökkévaló, a te Istened megáldott téged kezed minden munkájában, ismerte jártadat a nagy pusztán át; a negyven éven át az Örökkévaló, a te Istened veled volt, nem hiányzott neked semmi sem.

Móáb határán

8. És mi elvonultunk testvéreinktől, Ézsau fiaitól, akik Széirben laknak; a síkság útja felől, Élásztól és Eczjón-Gevertől. Megfordultunk és vonultunk Móáb pusztája útján. **9.** És mondta az Örökkévaló nekem: Ne szorongasd Móábot és ne támadd meg háborúval, mert nem adok neked az ő országából örökséget, mert Lót fiainak adtam Őrt örökségül. **10.** Az émiták laktak előbb benne, egy nagy nép, számos és szálas, mint az ánokiták, **11.** Óriásoknak tartatnak ők is, mint az ánokiták, a moábiták pedig émitáknak nevezték őket. **12.** Széirben pedig előbb a chóriták laktak és Ézsau fiai elűzték őket, elpusztították őket maguk elöl és laktak az ő helyükben; úgy mint Izrael tett az ő öröksége országával, melyet az Örökkévaló adott nekik.

Átkelés a Zereden

13. Most kerekedjete föl, vonuljatok át a Zered patakján. És mi átvonultunk a Zered patakján. **14.** És az idő, mialatt mentünk Kádes-Bárneától, amíg átvonultunk a Zered patakján, harmincnegyz év volt; amíg nem kiveszett az egész nemzedék, a harcosok a tábor közepéből, amint megesküdött az Örökkévaló felőlük. **15.** És az Örökkévaló keze is volt rajtuk, hogy elveszítse őket a tábor közepéből, mígnem kivesztek.

Ammóniták és emóriták

16. És volt, midőn kiveszett mind a harcos, elhalván a nép közül, **17.** szólt hozzám az Örökkévaló, mondván: **18.** Te átvonulsz ma Móáb határán, Oron át, **19.** és közeledsz Ámmón fiai felé, ne szorongasd őket és ne támadd meg őket, mert nem adok Ámmón fiainak országából neked örökséget, mert Lót fiainak adtam azt örökségül.

Még egy archeológiai megjegyzés

20. Az óriások országának tartják azt is; óriások laktak benne előbb, és az ámmóniták nevezték őket zámzumitáknak. **21.** Nagy nép, számos és szálas, mint az ánokiták; de az Örökkévaló elpusztította őket előlük, és ők elűzték őket és laktak a helyükben. **22.** Amiképpen cselekedett Ézsau fiaival, akik Széirben laktak, hogy elpusztította a Chórit előlük és ők elűzték azt és laktak a helyükben mind e mai napig. **23.** És az ávviták, akik falvakban laktak Ázzóig – a káftóriták, akik kimentek Káftórból, elpusztították őket és laktak az ő helyükben. **24.** Kerekedjete föl, induljatok és vonuljatok át az Árnón patakján; lásd, én kezdedbe adtam Szichónt, Chesbón királyát, az Emórit és országát, kezd meg elfoglalni és támad meg háborúval. **25.** Ezen a napon kezdem én bocsátani a tőled való rettegést és félelmet a népekre az egész ég alatt; amint hallani fogják híredet, megremegnek és reszketnek előtted.

Szihón legyőzése

26. És küldtem követeket Kedémósz pusztájából Szichónhoz, Chesbón királyához, békés szavakkal, mondván: **27.** Hadd vonuljak át országodon; csak az országúton fogok menni, nem térek le sem jobbra, sem balra. **28.** Eledelt pénzért adj el nekem, hogy ehessem, vizet pénzért adj nekem, hogy ihassam, csak hadd vonuljak át gyalog, **29.** – amint tettek velem Ézsau fiai, akik Széirben laknak és a móábiták, akik Orban laknak, – amíg nem átvonulok a Jordánon abba az országba, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk ad nekünk. **30.** De nem akarta Szichón, Chesbón király, hogy átvonultasson minket, mert megkeményítette az Örökkévaló, a te Istened a lelkét és makacssá tette a szívét, hogy kezdedbe adja, mint a mai nap van.

31. És mondta az Örökkévaló nekem: Lásd, elkezdtem eléd adni Szichónt és az ő országát, kezd meg elfoglalni, hogy elfoglald az ő országát. **32.** És kivonult Szichón elénk, ő és egész népe háborúra Johaczba. **33.** De az Örökkévaló, a mi Istenünk elénk adta őt, mi megvertük őt és fiait, meg egész népét. **34.** És meghódítottuk mind a városait abban az időben és elpusztítottunk minden várost: férfiakat, nőket és gyermekeket, nem hagytunk meg maradékot. **35.** Csak a barmot vettük prédául magunknak és a városok zsákmányát, melyeket meghódítottunk. **36.** Áróértől, mely az Árnón-patak partján van és a várostól, mely a völgyben van egész Gileádig, nem volt város, mely erősebb lett volna nálunk; mindet elénk adta az

Örökkévaló, a mi Istenünk. **37.** Csak az Ámmón fiainak országához nem közeledtél, a Jábbók-patak egész partjához, meg a hegység városaihoz és mindahhoz, amit tiltott az Örökkévaló, a mi Istenünk.

3. fejezet

További győzelmek

1. Megfordultunk és fölmentünk Boson felé; és kijött Óg, Boson királya elénk, ő és egész népe háborúra Edreibe. **2.** És az Örökkévaló mondta nekem: Ne félj tőle, mert kezébe adtam őt és egész népét, meg országát; tégy vele, amint tettél Szichónnal, az Emóri királyával, aki Chesbónban lakik. **3.** És az Örökkévaló, a mi Istenünk kezünkbe adta Ógot is, Boson királyát és egész népét; mi megvertük őt úgy, hogy nem hagytunk belőle maradékot. **4.** Meghódítottuk mind a városait az időben, nem volt város, melyet el nem vettünk tőlük; hatvan várost, Árgóv egész vidékét, Óg birodalmát Bosonban. **5.** Mindezek erősített városok voltak, magas fallal, kapukkal és tolózárral, kivéve az igen sok nyílt várost. **6.** És kiírtottuk azokat, amint tettünk Szichónnal, Chesbón királyával, kiírva minden várost férfiakat, nőket és gyermekeket. **7.** Mind a barmot pedig és a városok zsákmányát magunknak vettük prédául.

A meghódított ország szétosztása

8. Elvettük abban az időben az országot az Emóri két királyának kezéből, mely a Jordánon innen van, az Árnón patakjától a Chermón hegyéig; **9.** – a czidóniták nevezik a Chermónt Szirjónnak, az Emóri pedig Szenirnek nevezi; **10.** a síkság minden városát, az egész Gileádot, egész Bosont, Szálchóig és Edreig, Óg birodalmának városait Bosonban. **11.** Mert csak Óg, Boson királya maradt az óriások maradékából; íme ágya vaságy, nemde Rábbász-Bené-Ámmónban van, hosszúsága kilenc könyök és négy könyök a szélessége, a férfi könyöke szerint. **12.** És ezt az országot elfoglaltuk abban az időben, Áróértől, mely az Árnón patakja mellett van, meg Gileád hegységének felét és városait adtam a Rúbéninak és Gádinak. **13.** Gileád többi részét pedig, meg az egész Bosom, Óg birodalmát adtam Menásse féltörzsének; az Árgóv egész vidékét, amaz egész Bosont nevezik az óriások országának. **14.** Joir, Menásse fia elvette Árgóv egész vidékét, a Gesúri és Maáchoszi határáig és elnevezte azokat az ő nevéről; Bosont Chávvósz-Joirnak mind e mai napig. **15.** Mochirnak pedig adtam Gileádot. **16.** A Rúbéninek és a Gádinak pedig adtam Gileádtól egész az Árnón patakjáig, a patak közepét határu, a Jábbók patakjáig, az Ámmón fiainak határára, **17.** és a síkságot, a Jordánt határu, Kinneresztől a síkság tengeréig, a Piszga lejtői alatt, keletre.

18. És megparancsoltam nektek abban az időben, mondván: Az Örökkévaló, a ti Istenetek adta nektek ezt az országot, hogy elfoglaljátok azt; fölfegyverkezve vonuljatok testvéreitek, Izrael fiai előtt, mind a hadba valók. **19.** Csak nejeitek, gyermekeitek és nyájaitok – tudom, hogy sok nyájatok van – maradjanak városaitokban, melyeket nektek adtam, **20.** mindaddig, míg nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek, úgy mint nektek és elfoglalják ők is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek ad nekik a Jordánon túl, azután visszatérhetnek, kiki az ő birtokához, melyet nektek adtam. **21.** Józsuának pedig megparancsoltam abban az időben, mondván: Szemeid látták mindazt, amit tett az Örökkévaló, a ti Istenetek a két királlyal; így fog tenni az Örökkévaló mindama birodalmakkal, ahová te átvonulsz. **22.** Ne féljetez tőlük, mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az, aki harcol értetek.

Váetchánán (5Mózes 3:23–7:11.)

Mózes első beszédének folytatása (3:23–4:40.)

Mózes könyörgése és a kérés megtagadása

23. És könyörögtem az Örökkévalónak abban az időben, mondván: **24.** Uram, Istenem te elkezdted megmutatni szolgálodnak nagyságodat és erős kezedet; hisz ki oly Isten az égben és a földön, aki cselekednék a te cselekedeteid és hatalmad szerint? **25.** Hadd vonuljak át, kérlek, hogy lássam azt a jó országot, mely a Jordánon túl van, azt a jó hegyet és a Libánont. **26.** De fölgerjedd az Örökkévaló ellenem miattatok és nem hallgatott rám; azt mondta az Örökkévaló nekem: Elég! ne szólj hozzám többé ebben a dologban. **27.** Menj föl a Piszga csúcsára, vesd föl szemeidet nyugatra, északra, délre és keletre és nézd meg szemeiddel, mert nem fogsz

átvonulni ezen a Jordánon. **28.** Adj parancsot Józsuának, erősítsd és bátorítsd őt, mert ő fog átvonulni a nép előtt és ő fogja birtokba adni nekik az országot, melyet látsz. **29.** Így maradtunk a völgyben, Bész-Peórral szemben.

4. fejezet

1. És most Izrael, halljad a törvényeket és rendeleteket, melyekre én tanítlak benneteket, hogy megtegyétek, hogy éljetez és bemenjetez és elfoglaljátok az országot, melyet az Örökkévaló, őseitek Istene ad nektek. **2.** Ne tegyetek hozzá az ígéhez, melyet én parancsolok nektek és ne vegyetek el belőle, hogy megőrizzétek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsait, melyeket én parancsolok nektek. **3.** Szemeitek látták, amit az Örökkévaló cselekedett Baál-Peór miatt, hogy mindenkit, aki járt Baál-Peór után, elpusztított az Örökkévaló, a te Istened közepedből. **4.** Ti pedig, kik ragaszkodtatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan éltek ma.

5. Lásd, tanítottalak benneteket törvényekre és rendeletekre, amint parancsolta nekem az Örökkévaló, az én Istenem, hogy cselekedjetez aszerint az országban, ahova bementek, hogy elfoglaljátok azt. **6.** Őrizzétek meg tehát és tegyétek meg, mert az a ti bölcseségetek és értelmetek a népek szemeiben, amelyek hallják mindezeket a törvényeket és mondják majd: Bizony bölcs és értelmes ez a nagy nemzet! **7.** Mert melyik az a nagy nemzet, melyhez Isten oly közel van, mint az Örökkévaló, a mi Istenünk, bárhol szólítjuk őt? **8.** És melyik az a nagy nemzet, melynek oly igazságos törvényei és rendeletei vannak, mint ez az egész tan, melyet én ma elétek teszek?

9. Csak őrizkedjél és őrizd nagyon a te lelketet, hogy el ne felejtse a dolgokat, melyeket szemeid láttak és hogy el ne távozzanak szívedből életed mindennapjain át, hanem ismertesse meg azokat fiaiddal és fiaid fiaival; **10.** azt a napot, melyen álltál az Örökkévaló, a te Istened előtt a Chóreben, amikor azt mondta nekem az Örökkévaló: Gyűjtsd egybe nekem a népet, hogy hallassam velük szavaimat, hogy megtanuljanak engem félni minden időben, amíg élnek a földön, és fiaikat is megtanítsák. **11.** És ti odaléptetek és megállottatok a hegy alatt, a hegy pedig égett tűzben az ég szívéig, sötétség, felhő és sűrű homály között. **12.** És az Örökkévaló szólt hozzátok a tűz közepéből, a szavak hangját hallottátok, de alakot nem láttatok a hangon kívül. **13.** Kijelentette nektek szövetségét, amelyet parancsolt nektek, hogy megtegyétek: a tíz ígét, és fölírta azokat két kőtáblára. **14.** Nekem pedig megparancsolta az Örökkévaló abban az időben, hogy megtanítsalak benneteket törvényekre és rendeletekre, hogy megtegyétek azokat az országban, amelybe ti átvonultok, hogy elfoglaljátok azt. **15.** De őrizkedjetez nagyon lelketek miatt, mert nem láttatok semmi alakot, amely napon szólt az Örökkévaló hozzátok a Chóreben, a tűz közül, **16.** hogy meg ne romoljatok és készítsetek magatoknak faragott képet, bármely bálvány alakját, képmását férfi személynek vagy nőnek; **17.** képmását bármely állatnak, mely a földön van, képmását bármely szárnyas madárnak, mely repül az ég felé; **18.** képmását bármely csúszó-mászónak a földön, képmását bármely hálnak, mely a vízben van, a föld alatt. **19.** Hogy föl ne vesd szemeidet az égre és látván a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden seregét, megbotlasz és leborulsz előttük és szolgálod ezeket, melyeket az Örökkévaló, a te Istened kiosztott mind a népek számára; az egész ég alatt; **20.** benneteket – pedig vett az Örökkévaló és kivezetett benneteket a vaskohóból, Egyiptomból, hogy legyetek neki öröksége népéül, mint a mai napon van.

21. Rám pedig haragudott az Örökkévaló miattatok és megesküdtök, hogy nem vonulok át a Jordánon, és hogy nem megyek be a jó országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul; **22.** hanem meghalok én ebben az országban, nem vonulok át a Jordánon, de ti átvonultok és elfoglaljátok azt a jó országot. **23.** Őrizkedjetez, hogy el ne felejtsetek az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségét, amelyet veletek kötött és készítsetek magatoknak faragott képet, bárminek alakját, amit eltiltott neked az Örökkévaló, a te Istened. **24.** Mert az Örökkévaló, a te Istened emésztő tűz, buzgó Isten.

Ismételt figyelmeztetés a bálványimádás ellen; fenyegetés számkivetéssel, kegyelem ígérete a megbánás jutalmául

25. Ha nemzesez majd fiaikat és unokákat és rég laktok már az országban és megromoltok

és csináltok faragott képet, bárminek alakját és teszitek azt, ami rossz az Örökkévaló, a te Istened szemeiben, hogy megharagítsátok; **26.** tanukul hívom ellenetek ma az eget és a földet, hogy el fogtok veszni hamar az országból, ahova átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok; nem fogtok rajta hosszú ideig élni, hanem el fogtok pusztulni. **27.** És elszór az Örökkévaló benneteket a népek közé és csekély számmal fogtok megmaradni a nemzetek között, ahova elvezet az Örökkévaló benneteket. **28.** Ott szolgálhattok majd isteneket, ember kezének művét, fát és követ, melyek nem látnak, nem hallanak, nem esznek és nem szagolnak. **29.** Onnan majd keresitek az Örökkévalót a te Istenedet és meg is találod, ha keresed egész szíveddel és egész lelkeddel. **30.** Szorultságodban, amikor majd érnek téged mind e dolgok a késő jövőben, akkor megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz a szavára. **31.** Mert irgalmas Isten az Örökkévaló a te Istened, nem enged ellankadnod és nem ront meg téged, nem felejt el őseid szövetségét, melyre megesküdött nekik.

Izrael Isteneinek egyetlensége

32. Mert kérdezz csak az előbbi időkről, melyek előtted voltak, ama naptól kezdve, mikor teremtett az Isten embert a földre, az ég egyik szélétől az ég másik széléig: vajon történt-e ilyen nagy dolog vagy hallatszott-e hozzá hasonló? **33.** Vajon hallotta-e a nép Isten hangját szólni a tűz közepéből, amint te hallottad, és életben maradt? **34.** Vagy megkísérlette-e Isten, hogy elmenjen és vegyen magának nemzetet másik nemzet közül kísértésekkel, jelekkel és csodákkal, háborúval, erős kézzel, kinyújtott karral és nagy félelmetességekkel, mind aszerint, amint tette veletek az Örökkévaló, a ti Istenedek Egyiptomban; a te szemeid láttára? **35.** Neked megmutattattott, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló az Isten és senki más kívüle. **36.** Az égből hallatta veled hangját, hogy oktasson téged és a földön mutatta neked nagy tűzét és szavait hallottad a tűz közepéből. **37.** Azért, mert szerette a te őseidet, kiválasztotta magzatukat utánuk és kivezetett téged ő maga a nagy erejével Egyiptomból, **38.** hogy elűzzön nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad előled, hogy elvigyen téged és adja neked az ő országukat birtokul, mint a mai napon van. **39.** Tudd meg ma és vedd szívedre, hogy az Örökkévaló az Isten az égben fönt és a földön alatt, és senki más! **40.** Órizz meg törvényeit és parancsolatait, melyeket én ma parancsolok neked, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, és hogy hosszú ideig élj ama földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked minden időre.

Mózes kijelöl három menedékvárost a Jordántól keletre

41. Akkor különített el Mózes három várost, a Jordánon innen napkeletre, **42.** hogy odameneküljön a gyilkos, aki megöli felebarátját szándék nélkül, és ő nem gyűlölje neki sem tegnaptól, sem tegnapelőttől, meneküljön eme városok egyikébe, hogy életben maradjon: **43.** Beczert a pusztában, a síkföldön Rúbénitől és Rámótot Gileádban a Gáditól és Gólint Bosonban a Menássetől.

B) Mózes második beszéde

A szövetség alapjai (5Mózes 4:44–9:29.)

A beszéd címe, ideje és helye

44. És ez a tan; melyet tett Mózes Izrael fiai elé. **45.** Ezek a bizonyságok, a törvények és rendeletek, melyeket elmondott Mózes Izrael fiainak, mikor kivonultak Egyiptomból; **46.** a Jordánon innen a völgyben, Bész-Peórral szemben, Szichón, az Emóri királyának országában, aki lakott Chesbónban, akit megvert Mózes és Izrael fiai, mikor kivonultak Egyiptomból. **47.** És elfoglalták az országát és Ógnak, Boson királyának országát, az Emóri két királyáét, amely a Jordánon innen napkeletre van **48.** Áróértől, mely az Árnón patakjának partján van; egész Szión hegyéig, az Chermón, **49.** és az egész síkságot a Jordánon innen, keletre egész a síkság tengeréig, a Piszga lejtői alatt.

5. fejezet

A kinyilatkoztatás a Hórében

1. Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Halljad Izrael a törvényeket és a rendeleteket, amelyeket én elmondok füleitek hallatára ma; tanuljátok meg azokat és őrizzétek meg, hogy megtegyétek. **2.** Az Örökkévaló, a mi Istenünk szövetséget kötött velünk Chóreben. **3.** Nem (csak) atyáinkkal kötötte az Örökkévaló ezt a szövetséget, hanem velünk (is), kik mi itt vagyunk ma, mindnyájan életben. **4.** Színről színre szólt az Örökkévaló veletek a hegyen, a tűz közül, **5.** – én álltam az Örökkévaló közt és ti köztetek abban az időben, hogy kijelentsem nektek az Örökkévaló szavát, mert ti féltetek a tűztől és nem mentetek föl a hegyre, – mondván:

Az első parancsolat

6. Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából.

A második parancsolat

7. Ne legyenek neked más isteneid az én színem előtt. **8.** Ne csinálj magadnak faragott képet, bármely alakját annak, ami az égben van fönt és ami a földön van alatt és ami a vízben van a föld alatt. **9.** Ne borulj le előttük és ne szolgálj azokat; mert én az Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a gyermekekben harmad- és negyedíziglen, akik engem gyűlölnék; **10.** de szeretetet gyakorlok ezeríziglen azokkal, akik engem szeretnek és megőrzik parancsolataimat.

A harmadik parancsolat

11. Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert nem hagyja büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejti az ő nevét hiába.

A negyedik parancsolat

12. Őrizd meg a szombat napját, hogy megszenteljed, amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. **13.** Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; **14.** de a hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se ökröd, se szamarad és semmiféle barmod, se az idegened, aki kapuidban van, hogy nyugodjék szolgád és szolgálód, mint tenmagad. **15.** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, de kivezetett téged onnan az Örökkévaló, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral; azért parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megtartsd a szombat napját.

Az ötödik parancsolat

16. Tiszteld atyádat és anyádat, amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy hosszú életű légy és hogy jó dolgod legyen a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked.

A hatodik, hetedik és nyolcadik parancsolat

17. Ne ölj! Ne törj házasságot! Ne lopj!

A kilencedik parancsolat

Ne vallj felebarátod ellen, mint hamis tanú!

A tizedik parancsolat

18. Ne kívánd meg felebarátod feleségét és ne vágyakozzál felebarátod házára, mezejére, szolgájára, szolgáltójára, ökrére, szamarára és semmire, ami felebarátodé!

19. Ez igéket mondta az Örökkévaló egész gyülekezeteknek a hegyen, a tűz, a felhő és a sűrű homály közül fennhangon, de nem többet; és fölírtá azokat két kőtáblára és átadta nekem.

20. És történt, mikor ti hallottátok a hangot a sötétség közül és a hegy égett a tűzben, akkor odaléptetek hozzám törzseitek minden fejei és véneitek, **21.** és mondtátok: Íme, megmutatta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk az ő dicsőségét és nagyságát, hangját pedig hallottuk a tűz közül; ezen a napon láttuk, hogy Isten szól az emberhez és ez életben marad. **22.** De most miért haljunk meg? Mert megemészt bennünket ez a nagy tűz; ha még tovább halljuk az Örökkévaló, a mi Istenünk hangját, akkor meghalunk. **23.** Mert ki az a halandó, aki hallotta az élő Isten hangját szólni a tűz közül, mint mi és életben maradt? **24.** Lépj te oda és halljad mindazt, amit mond az Örökkévaló, a mi Istenünk és te mondd el nekünk mindazt, amit szól az Örökkévaló, a mi Istenünk hozzád, hogy halljuk és megtegyük. **25.** És az Örökkévaló hallotta szavaitok hangját, midőn szóltatok hozzám; és az Örökkévaló mondta nekem; Hallottam a nép szavainak hangját, amellyel szóltak hozzád; jól mondták mindazt, amit szóltak. **26.** Vajha ez a szívük maradna nekik, hogy féljenek engem és megőrizték mind a parancsolataimat minden időben, hogy jó dolguk legyen nekik és fiaiknak örökké. **27.** Menj, mondd nekik: Térjete vissza sátraitokba! **28.** Te pedig állj itt nálam, hadd mondok el neked mind a parancsolatot, a törvényeket és a rendeleteket, amelyekre őket tanítsd, hogy megtegyék az országban, melyet én adok nekik, hogy elfoglalják. **29.** Azért őrizzétek meg, hogy úgy cselekedjete, amint parancsolta az Örökkévaló, a ti Istenetek nektek, ne térjete el se jobbra, se baba, **30.** Mindazon az úton, melyet parancsolt az Örökkévaló; a ti Istenetek nektek, járjatok, hogy éljete, jó dolgok legyen és hosszú ideig maradjatok az országban, melyet elfoglaltok.

6. fejezet

1. Ez a parancsolat, (ezek) a törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsolt, hogy tanítsalak benneteket azokra, hogy megtegyétek az országban, ahova átvonultok, hogy azt elfoglaljátok. **2.** Hogy féljed az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy megőrizd minden törvényeit és parancsolatait, amelyeket én parancsolok neked, te, fiad és fiadnak fia, életed minden napjain át, hogy hosszú életű légy. **3.** Halljad tehát Izrael és őrizd meg, hogy megtegyed, hogy jó dolgod legyen és hogy nagyon sokasodjatok, amint ígérte az Örökkévaló, őseid Istene neked, a tejjel-mézzel folyó országban.

A SömA

Isten egysége és Izrael megingathatatlan hűsége iránta

4. Halljad Izrael, az Örökkévaló, a mi Istenünk, az Örökkévaló egy! **5.** Szeresd tehát az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel, egész lelkeddel és egész erőddel. **6.** És legyenek ezek az igék, melyeket ma parancsolok neked, a szívedben. **7.** Véd be azokat gyermekeidnek és beszélj róluk, mikor ülsz házádban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkel. **8.** Kösd azokat jelül kezedre és legyenek homlokkötőül szemeid között. **9.** És írd azokat házád ajtófeleire és kapuidra.

Az elfelejtés veszedelme

10. És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyről megesküdött őseidnek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy neked adja, nagy és jó városokat, melyeket nem te építettél, **11.** és házakat telve minden jóval, melyeket nem te töltöttél meg és kivájt kutakat, melyeket nem te vájtál ki, szőlőket és olajfákat, melyeket nem te ültettél; és eszel és jóllaksz: **12.** Őrizkedjél, hogy el ne felejtsd az Örökkévalót, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. **13.** Az Örökkévalót, a te Istenedet féljed, őt szolgálj és nevére esküdjél! **14.** Ne járjatok más istenek után a népek istenei közül, amelyek körülöttetek vannak. **15.** Mert buzgó Isten az Örökkévaló, a te Istened

közepedben, hogy fel ne gerjedjen az Örökkévaló, a te Istened haragja ellened és elpusztítson a föld színéről.

16. Ne kísértsetek meg az Örökkévalót, a ti Isteneteket, amint megkísértettétek Másszóban. **17.** Őrizzétek meg az Örökkévaló; a ti Istenetek parancsait, bizonyságait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. **18.** Tedd azt, ami igaz és jó az Örökkévaló szemeiben, hogy jó dolgod legyen, bemenjél és elfoglaljad a jó országot, melyről megesküdött az Örökkévaló a te őseidnek, **19.** hogy elkergeti mind az ellenségeidet előled, amint szólt az Örökkévaló.

Az Exodus, Szemléltető oktatás

20. Ha kérdez fiad téged holnap, mondván: Mire valók a bizonyságok, törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a mi Istenednek nektek parancsolt? **21.** Akkor mondd fiadnak: Rabszolgái voltunk Fáraónak Egyiptomban, de az Örökkévaló kivezetett bennünket Egyiptomból erős kézzel; **22.** és tett az Örökkévaló jeleket és csodákat, nagyokat és veszedelmeseket, Egyiptomban Fáraón és egész házában szemünk láttára. **23.** Bennünket pedig kivezetett onnan, hogy elhozzon bennünket, hogy adja nekünk az országot, melyről megesküdött őseinknek. **24.** Azért parancsolta meg nekünk az Örökkévaló, hogy megtegyük mind a törvényeket, hogy féljük az Örökkévalót, a mi Istenedet, hogy jó dolgunk legyen minden időben, hogy életben tartson bennünket, mint e mai napon van. **25.** És igazságunk lesz az nekünk, ha megőrizzük, hogy megtegyük mind a parancsolatot az Örökkévaló, a mi Istenednek előtt, amint parancsolta nekünk.

7. fejezet

1. Ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, ahova te bemész, hogy elfoglaljad azt és kiűz sok népet előled, a Chittit, a Girgosit, az Emórit, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit, hét nemzetet, számosabbakat és hatalmasabbakat nálad, **2.** és elédadja őket az Örökkévaló, a te Istened és te megvered őket, akkor irtsd ki őket, ne köss velük szövetséget és ne könyörülj rajtuk. **3.** Ne házasodjál velük össze, leányodat ne add az ő fiának és leányát ne vedd el a te fiadnak, **4.** mert eltéríti fiadat tőlem, hogy szolgáljon más isteneket, és fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek és elpusztít téged hamarosan. **5.** Hanem így tegyetek velük: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, ligeteiket vágjátok ki és faragott képeiket égessétek el tűzben.

Az előző törvények megokolása

6. Mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek, téged választott ki az Örökkévaló, a te Istened, hogy légy az ő tulajdon népe mind a népek közül, melyek a föld színén vannak. **7.** Nem művel számosabbak vagytok mind a népeknél kedvelt meg az Örökkévaló benneteket és választott ki titeket, hisz ti vagytok a legkevesebben mind a népek között; **8.** hanem mert szeret az Örökkévaló benneteket és mert megőrzi az esküt, mellyel megesküdött őseiteknek, azért vezetett ki az Örökkévaló benneteket erős kézzel és váltott meg téged a rabszolgák házából, Fáraó, Egyiptom királyának kezéből. **9.** Tudd meg tehát, hogy az Örökkévaló, a te Istened, ő az Isten, a hűséges Isten, aki megőrzi a szövetséget és a szeretetet azoknak, kik őt szeretik és megőrzik parancsait ezer nemzedéken át; **10.** de megfizet azoknak, akik őt gyűlölik, mindegyiknek magának, hogy elveszítse; nem késik gyűlölőjével szemben, annak magának fizet meg. **11.** Azért őrizd meg a parancsolatot, a törvényeket és a rendeleteket, melyeket én neked ma parancsolok, hogy megtegyed azokat.

Ékev (5Mózes 7:12–11:25.)

7. fejezet

Az engedelmesség áldása

12. És lesz jutalmául annak, hogy hallgattok a rendeletekre, megőrzitek, hogy megtegyétek azokat, megőrzi neked az Örökkévaló, a te Istened a szövetséget és a szeretetet,

melyről megesküdött őseidnek. **13.** És szeret téged, megáld és megsokasít, megáldja méhed gyümölcsét és földed gyümölcsét, gabonádat, mustodat és olajodat, marháid fajzását és juhaid szaporodását a földön, melyről megesküdött őseidnek, hogy neked adja. **14.** Áldottabb leszel mind a népéknél, nem lesz közötted magtalan férfi és magtalan nő, sem barmod között (meddő). **15.** És távol tart az Örökkévaló tőled minden betegséget, és Egyiptomnak minden gonosz baját, melyeket ismersz, nem fogja rádvetni, hanem bocsátja minden gyűlölőidre. **16.** És megemészted mind a népeket, melyeket az Örökkévaló, a te Istened átad neked, ne sajnálkozzék szemed rajtuk, hogy ne szolgálj az ő Isteneiket, mert tör az neked.

Izrael harca a kánaánita népekkel

17. Ha majd azt mondd szívedben; Számosabbak a nemzetek nálam, hogy tudnám én őket elűzni? **18.** Ne félj tőlük; emlékezz meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened Fáraóval és egész Egyiptommal: **19.** A nagy kísértésekről, melyeket szemeid láttak és a jelekről meg a csodákról, az erős kézről és a kinyújtott karról, mellyel kivezetett téged az Örökkévaló, a te Istened; így fog tenni az Örökkévaló, a te Istened mind a népekkel, melyektől te félsz. **20.** És a darázst is bocsátja az Örökkévaló, a te Istened rájuk, amíg elvesznek, akik megmaradtak és akik elrejtöztek előled. **21.** Ne rettegj tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened közepetted van, nagy és félelmetes Isten. **22.** És elűzi az Örökkévaló, a te Istened a népeket előled lassan-lassan, nem pusztíthatod ki azokat hamarosan, hogy el ne sokasodjék ellened a mező vadja. **23.** És elédadja őket az Örökkévaló, a te Istened és megzavarja őket nagy zavarral, míg el nem pusztulnak; **24.** és királyait adja kezébe, hogy eltöröld nevüket az ég alól, nem állhat meg előtted senki, míg elpusztítod őket. **25.** Isteneik faragott képeit égessétek el tűzben, ne kívánd meg az ezüstöt és az aranyat, mely rajtuk van, hogy elvegyed, hogy törbe ne kerülj általa, mert utálata az az Örökkévalónak, a te Istenednek. **26.** És ne vigyél utálatot a te házádba, hogy átokká ne légy, mint az; undorodjál tőle és utáld azt, mert átok az.

8. fejezet

Isten atyai fegyelmezése; a sivatag tanulsága

1. Minden parancsolatot, melyet én ma parancsolok neked, őriztetek meg, hogy megtegyétek, hogy éljetez, sokasodjatok, bemenjetez és elfoglaljátok az országot, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek. **2.** Emlékezzél meg az egész útról, amelyen vezetett téged az Örökkévaló, a te Istened e negyven éven át a pusztában, hogy sanyargasson téged, megkísértsen téged, hogy megtudja, mi van a szívedben, vajon megőrzöd-e parancsolatait vagy nem? **3.** Sanyargatott téged és éheztetett téged, majd enned adta a mannát, melyet nem ismertél és nem ismertek őseid, hogy tudassa veled, hogy nem egyedül kenyérrel él az ember, hanem mindazzal, ami létrejön az Örökkévaló parancsára, él az ember. **4.** Ruhád nem kopott le rólad és lábad nem dagadt meg e negyven éven át. **5.** Tudd meg tehát szívedben, hogy amint oktatja az ember a fiát, úgy oktat téged az Örökkévaló, a te Istened.

6. Őrizd meg az Örökkévaló, a te Istened parancsait, hogy útjain jársz és féljed őt. **7.** Mert az Örökkévaló, a te Istened elvisz téged jó országba, hol vízpatakok vannak, források és mélységek, melyek erednek a völgyben és a hegyen, **8.** oly országba, hol búza, árpa, szőlő, füge és gránátalma (terem), oly országba, hol olajfa és méz van; **9.** oly országba, a hol nem szűkiben eszel kenyeret, ahol nem szenvedsz hiányt semmiben oly országba, melynek kövei vas és hegyeiből rezes vágysz. **10.** És midőn eszel és jóllaksz, áldd az Örökkévalót, a te Istenedet ama jó országért, melyet neked adott.

11. Őrizkedjél, hogy el ne felejtssz az Örökkévalót, a te Istenedet, meg nem őrizvén az ő parancsolatait, rendeleteit és törvényeit, melyeket én parancsolok neked ma; **12.** nehogy egyél és jóllakjál, jó házakat építs és bennük lakjál; **13.** marhád, juhod sokasodjék, ezüstöd és aranyod sokasodjék és mindened, a mi leszed, sokasodjék, **14.** és akkor fennhéjázó legyen szíved és elfelejtssz az Örökkévalót, a te Istenedet, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából; **15.** aki vezetett téged a nagy és félelmetes pusztán át, ahol mérges kígyó és skorpió, meg szárazság van, ahol nincs víz; aki előhozott neked vizet a sziklaszírtból; **16.** aki enned adta a mannát a pusztában, melyet nem ismertek őseid, hogy sanyargasson és hogy

megkísértsen téged, hogy jót tegyen veled jövődben, **17.** és te mondd szívedben: Erőm és kezem hatalma szerezte nekem ezt a vagyont. **18.** De emlékezzél meg az Örökkévalóról, a te Istenedről, mert ő az, aki neked erőt ad, hogy szerezzél vagyont, hogy fenntartsa szövetségét, melyre megesküdött őseidnek, mint e mai napon van. **19.** És lesz, ha elfelejted az Örökkévalót, a te Istenedet és jársz más istenek után, szolgálod azokat és leborulsz előttük, tanúságot teszek ma ellenetek, hogy el fogtok veszni; **20.** mint a nemzetek, melyeket elveszít az Örökkévaló előttetek, úgy fogtok elveszni, mivel nem hallgattatok az Örökkévaló, a ti Istenedek szavára.

Óvás attól, hogy maguknak tulajdonítsák a jövőendő sikereket

9. fejezet

Izrael győzelmét Istennek köszönheti

1. Halljad Izrael, te, átvonulsz ma a Jordánon, hogy bemenj elfoglalni nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad, nagy és az édig erősített városokat; **2.** nagy és százas népet, az ánokiták fiait, akikről magad tudod és magad hallottad: ki állhat meg az Ánok fiai előtt? **3.** Tudd meg tehát ma, hogy az Örökkévaló, a te Istened az, aki előtted vonul, emésztő tűz, ő fogja őket elpusztítani és ő fogja őket lealázni előtted, hogy elűzd őket és elveszítsd őket hamarosan, amint szólt hozzád az Örökkévaló. **4.** Ne szólj szívedben, amikor elkergeti az Örökkévaló, a te Istened őket előled, mondván: Igazságomért hozott engem az Örökkévaló, hogy elfoglaljam ezt az országot, és a népek gonoszságáért úzi el az Örökkévaló őket előled. **5.** Nem a te igazságodért és egyenes szívedért mész te be, hogy elfoglaljad az ő országukat, hanem e népek gonoszságáért úzi el az Örökkévaló, a te Istened őket előled és hogy megtartsa szavát, mellyel az Örökkévaló megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. **6.** Tudd meg, hogy nem a te igazságodért adja neked az Örökkévaló, a te Istened ezt a jó országot, hogy azt elfoglaljad, mert keménnyakú nép vagy te. **7.** Emlékezzél meg, el ne felejtse, hogy mint haragítottad meg az Örökkévalót, a te Istenedet a pusztában; ama naptól kezdve, amelyen kimentél Egyiptom országából, amíg elérkeztetek erre a helyre, ellenszegülők voltak az Örökkévalóval szemben.

Történelmi példa Izrael lázadásáról

8. A Chóreben is megharagítottatok az Örökkévalót, és megharagudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson benneteket. **9.** Mikor fölmentem a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, tábláit ama szövetségnek, melyet az Örökkévaló kötött veletek és a hegyen maradtam negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem vizet nem ittam. **10.** És átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, írva Isten ujjával, és rajtuk mindaz igék, melyeket mondott az Örökkévaló nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján. **11.** És volt negyven nap és negyven éjjel multán átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, a szövetség tábláit. **12.** És mondta nekem az Örökkévaló: kerekedj föl, menj le innen hamar, mert megromlott a te néped, melyet kivezettél Egyiptomból, letértek hamar az útról, melyet nekik parancsoltam, készítettek maguknak öntött képet. **13.** És szólt az Örökkévaló hozzám, mondván: Láttam ezt a népet és íme keménnyakú nép ez. **14.** Hagyj engem, hogy elpusztítsam őket és eltöröljem nevüket az ég alól; téged pedig teszlek hatalmasabb és számosabb néppé nála. **15.** És megfordultam és lementem a hegyről, a hegy pedig égett tűzben és a szövetség két táblája két kezemben volt. **16.** Mikor láttam, hogy íme vétkeztetek az Örökkévaló, a ti Istenedek ellen, készítettetek magatoknak öntött borjút, letértetek hamar az útról, melyet parancsolt nektek az Örökkévaló, **17.** akkor megragadtam a két lábát és ledobtam a két kezemből és összetörtem szemeitek láttára. **18.** És az Örökkévaló elé vetettem magamat, mint az elsőízben, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet nem ittam mind a ti vétkeitek miatt, mellyel vétkeztetek, azt cselekedvén, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy őt megharagítsátok; **19.** mert rettegtem a haragtól és fölgerjedéstől, mellyel haragudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson benneteket, és az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal is. **20.** Áronra is megharagudott az Örökkévaló nagyon, hogy elpusztítsa; és én imádkoztam Áronért is abban az időben. **21.** Vétkeitek tárgyát pedig, melyet készítettetek, a borjút, vettem és elégettem tűzben, összezúztam azt, jól megőrölvén, míg finom porrá lett, és beledobtam porát a patakba, mely lejön a hegyről. **22.** És Távéroban,

Másszoban a Kivrósz-hattaávoban megharagítottátok az Örökkévalót. **23.** És mikor elküldött az Örökkévaló benneteket Kádes-Bárneából, mondván: Menjete föl és foglaljátok el az országot, melyet nektek adok, akkor ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsának, nem hittetek neki és nem hallgattatok szavára. **24.** Ellenszegülők voltatok az Örökkévalóval szemben, amely naptól ismerlek benneteket. **25.** És az Örökkévaló elé vettem magamat ama negyven nap és negyven éjjel, amíg odavetve maradtam, mert azt mondta az Örökkévaló, hogy elpusztít benneteket. **26.** És imádkoztam az Örökkévalóhoz és mondtam: Uram, Istenem ne rontsd meg népedet és birtokodat, melyet megváltottál nagyságoddal, melyet kivezettél erős kézzel. **27.** Emlékezzél meg szolgálóidról, Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, ne fordulj a nép makacssága, gonoszsága és vétke felé. **28.** Hogy ne mondja az ország, amelyből kivezettél bennünket: Mert nem bírta az Örökkévaló őket elvinni az országba, melyről szólt nekik és mert gyűlölte őket, vezette ki őket, hogy megölje őket a pusztában. **29.** Ők pedig a te néped és birtokod, melyet kivezettél nagy erőddel és kinyújtott karoddal.

10. fejezet

Mózes közbenjárásának eredményei

1. Abban az időben mondta az Örökkévaló nekem: Faragj magadnak kőtáblát, amint az elsőek voltak, és jöjj föl hozzám a hegyre és készíts magadnak faládát. **2.** És fölírom a táblákra az ígéket, melyek az első táblákon voltak, melyeket összetörtél és tedd azokat a ládába. **3.** És készítettem ládát sittimfából, kifaragtam két kőtáblát, amint az elsőek voltak, fölmentem a hegyre és a két tábla a kezemben. **4.** És fölírtam a táblákra az első írás szerint a tíz ígét, melyet mondott az Örökkévaló nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján, és átadta azokat az Örökkévaló nekem. **5.** És megfordultam és lejöttem a hegyről, beletettem a táblákat a ládába, melyet készítettem, és ott voltak, amint parancsolta az Örökkévaló nekem.

6. Izrael fiai pedig vonultak Beérosz-Bné Jaákonból Mószeroba; ott halt meg Áron és ott temettetett el, és pappá lett helyette Eleázár, az ő fia. **7.** Onnan vonultak Gudgódba és Gudgódból Jotvoszoba, vízpatakok földjére.

8. Abban az időben választotta el az Örökkévaló a Lévi törzsét, hogy vigye az Örökkévaló szövetségének ládáját, hogy álljon az Örökkévaló színe előtt, hogy őt szolgálja és áldjon az ő nevében mind e mai napig. **9.** Azért nem volt a Lévinek része és birtoka az ő testvéreivel, az Örökkévaló az ő birtoka, amint szólt az Örökkévaló, a te Istened hozzá.

10. Én pedig álltam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel; az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal is, nem akart az Örökkévaló téged megrontani. **11.** És mondta az Örökkévaló nekem: Kerekedj föl, menj, hogy vonulj a nép előtt, hogy bemenjenek és elfoglalják az országot melyről megesküdtem őseiknek, hogy nekik adom.

Mózes második beszéde: összefoglalás (5Mózes 10:12–11:32.)

12. Most pedig Izrael, mit kíván az Örökkévaló, a te Istened tőled; minthogy féljed az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy járj minden útjain, szeresd őt és szolgálj az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel és egész lelkeddel; **13.** hogy megőrizd az Örökkévaló parancsait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok a te javadra. **14.** Íme az Örökkévalóé, a te Istenedé az ég, az egek ege, a föld és minden, ami rajta van. **15.** Csak őseidet kedvelte meg az Örökkévaló, hogy szeresse őket és kiválasztotta magzatukat utánuk, benneteket, mind a népek közül, mint a mai napon van. **16.** Metéljétek körül szívetek fitymáját és nyakatokat ne keményítsétek meg többé. **17.** Mert az Örökkévaló, a ti Istenetek, ő az istenek Istene és az urak Ura, a nagy, hatalmas és félelmetes Isten, aki nem ismer tekintélyt és nem fogad el megvesztegetést; **18.** aki jogot szerez az árvának és özvegynek, szereti az idegent, hogy adjon neki kenyeret és ruhát. **19.** Szeressétek az idegent, mert idegenek voltatok Egyiptom országában. **20.** Az Örökkévalót, a te Istenedet féljed, őt szolgálj, hozzá ragaszkodjál és nevére esküdjél. **21.** Ő a te dicsőséged és ő a te Istened, aki cselekedte veled eme nagy és rettenetes dolgokat, melyeket szemeid láttak. **22.** Hetven lélekkel mentek le őseid Egyiptomba és most tett téged az Örökkévaló, a te Istened, mint az ég csillagait sokaságra nézve.

11. fejezet

1. Szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, őrizd meg őrizetét, törvényeit, rendeleteit és parancsolatait minden időben. **2.** És tudjátok meg ma, hogy nem gyermekeitekhez (szólok), akik nem ismerik és akik nem látták az Örökkévaló, a ti Istenedek oktatását, az ő nagyságát, az ő erős kezét és kinyújtott karját, **3.** jeleit és tetteit, melyeket végzett Egyiptom közepette, Fáraón, Egyiptom királyán és egész országán; **4.** és amit tett Egyiptom seregével, lovaival és szekerekkel, hogy elárasztotta a nádastenger vizét rájuk, midőn üldöztek benneteket és elveszítette őket az Örökkévaló mind e mai napig; **5.** és amit tett veletek a pusztában, amíg elérkeztetek erre a helyre; **6.** és amit tett Dátánnal és Ábirámmal, Eliov, Rúbén fiának fiaival, hogy fölnyitotta a föld az ő száját és elnyelte őket, házaikat, sátraikat és minden lényt, mely hozzájuk tartozott, egész Izrael közepette; **7.** hanem szemeitek látták az Örökkévalónak minden nagy tettét, amelyet végzett. **8.** Azért őrizzétek meg mind a parancsolatot, melyet én neked ma parancsolok, hogy erősek legyetek, bemenjétek és elfoglaljátok az országot ahova ti mentek, hogy azt elfoglaljátok, **9.** és hogy hosszú életűek legyetek a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik adja és magzatuknak, a tejjel-mézzel folyó országot.

Kánaán és Egyiptom összehasonlítása

10. Mert az ország, ahova te bemész, hogy azt elfoglaljad, nem olyan, mint Egyiptom országa, ahonnan kijöttetek, ahol magodat elveted és megöntöződ lábaddal, mint a zöldséges kertet; **11.** hanem az ország, ahova ti átvonultok, hogy elfoglaljátok, hegyes-völgyes ország, az ég esőjéből iszik vizet; **12.** olyan ország, melynek az Örökkévaló, a te Istened viseli gondját, állandóan rajta vannak az Örökkévaló, te Istenednek szemei, az év elejétől az év végéig.

A Sómá: második rész

Jutalom és büntetés

13. És lesz, ha hallgattok parancsolataimra amelyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Istenedeket, hogy szolgáljátok őt egész szívetekkel és egész lelketekkel, **14.** akkor megadom országotok esőjét annak idejében, az őszi esőt és a tavaszi esőt, és betakarítod gabonádat, mustodat és olajadat. **15.** És adok füvet meződön barmodnak és te eszel és jóllaksz. **16.** Őrizkedjétek, hogy el ne csábíttassék szívetek, és ti eltértek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük; **17.** akkor fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek és elzárja az eget, hogy ne legyen eső és a föld ne adja meg termését; és ti elvesztek hamar a jó országból, melyet az Örökkévaló nektek ad. **18.** Vegyétek azért eme szavaimat szívetekre és lelketekre, és kössétek azokat jelül kezetekre és legyenek homlokkötőül szemeitek között. **19.** Tanítsátok meg azokra gyermekeiteket, beszélván azokról, mikor ülsz házádban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkel. **20.** És írd azokat házaid ajtófeleire és kapuidra. **21.** Hogy sokasodjanak napjaid és gyermekeitek napjai a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik adja, mint az ég napjai a föld fölött.

22. Mert ha megőrzitek mind a parancsolatot, melyet én nektek parancsolok, hogy megtegyétek, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Istenedeket, járjatok mind az ő útjain és ragaszkodjatok hozzá, **23.** akkor elűzi az Örökkévaló mindama népeket előletek és elfoglaltok nagyobb és hatalmasabb nemzeteket nálatoknál. **24.** Minden hely, ahova lábatok talpa lép, a tiétek lesz, a pusztától és a Libanontól, a folyamtól, a Perosz folyamától a nyugati tengerig legyen a ti határotok. **25.** Nem állhat meg senki előttetek, a tőletek való rettegést és félelmet adja majd az Örökkévaló, a ti Istenedek az egész föld színére; ahova ti léptek, amint szólt hozzátok.

11. fejezet

A két út

26. Lásd, én teszek ma elétek áldást és átkot. **27.** Az áldást, ha hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsaira, amelyeket én ma nektek parancsolok; **28.** és az átkot, ha nem hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsaira és eltértek az útról, melyet én nektek ma parancsolok, járván más istenek után, melyeket nem ismertek. **29.** És lesz, ha bevisz téged az Örökkévaló a te Istened az országba, ahova bemész, hogy azt elfoglaljad, akkor add az áldást a Gerizim hegyére az átkot pedig az Évol hegyére. **30.** Nemde azok a Jordánon túl vannak, a napnyugat felé vezető út mögött, a Kanaáni országában, aki a síkságon lakik, Gilgállal szemben, Móre tölgyei mellett. **31.** Mert ti átvonultok a Jordánon, hogy bemenjetekek elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek nektek ad; ha elfoglaljátok és laktok benne, **32.** akkor vigyázzatok, hogy megtegyétek mind a törvényeket és rendeleteket, melyeket én ma elétek teszek.

Mózes második beszédének folytatása

II. A törvénykönyv ismételése

Vallásos intézmények és istentisztelet

12. fejezet

a) Törvény a központi szentélyről

1. Ezek a törvények és rendeletek, melyeket megőriztetek, hogy megtegyétek az országban, melyet ad az Örökkévaló, őseid Istene neked, hogy azt elfoglaljad, minden időben, amíg éltek a földön. **2.** Irtsátok ki mind a helyeket, ahol szolgálták a népek, melyeket ti elűztök, az ő isteneiket, a magas hegyeken, a dombokon, meg minden zöldellő fa alatt. **3.** Rontsátok le oltáraikat, törjétek össze oszlopaikat, ligeteiket égessétek el tűzben és isteneik faragott képeit vágjátok össze, hogy kiirtsátok nevüket arról a helyről. **4.** Ne tegyetek így az Örökkévalóval, a ti Istenetekkel! **5.** Hanem azt a helyet, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a ti Istenetek minden törzsetek közül, hogy odahelyezze az ő nevét, az ő székhelyét kéressétek föl, és oda menj el. **6.** Vigyétek oda égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és kezetek ajándékát, fogadalmaitokat és önkéntes adományaitokat és előszülötteit marhátoknak és juhaitoknak. **7.** Egyetek ott az Örökkévaló, a ti Istenetek előtt és örüljetekek kezetek minden szerzeményének, ti és házaitek, amivel megáldott az Örökkévaló, a te Istened.

Magánoltárok eltiltása

8. Ne tegyetek mind aszerint, amint mi teszünk itt ma, mindenki azt, ami helyes az ő szemeiben. **9.** Mert nem jutottatok mostanáig ama nyugalomhoz és birtokhoz, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **10.** De majd átvonultok a Jordánon és laktok az országban, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek birtokul ad nektek és nyugalmat szerez nektek minden ellenségetektől köröskörül és bizton fogtok lakni; **11.** akkor lesz, arra a helyre, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek kiválaszt, hogy lakoztassa ott nevét, oda vigyétek mindazt, amit parancsolok nektek: égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és kezetek ajándékát, és minden válogatott fogadalmaitokat, melyet fogadtok az Örökkévalónak. **12.** És örüljetekek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt, ti, fiaitok és leányaitok, szolgálítok és szolgálítok és a levita, aki kapuitokban van, mert nincs neki része és birtoka veletek. **13.** Őrizkedjél, hogy ne ne mutasd égőáldozataidat bármely helyen, amelyet látsz, **14.** hanem csak ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló törzseitek egyikében, ott mutasd be égőáldozataidat és ott tedd meg mindazt, amit én neked parancsolok.

A magánszentély tilalmának kiterjesztése

15. De lelked minden vágya szerint vágatsz és ehetsz húst, az Örökkévaló, a te Istened áldása szerint, amit adott neked minden kapuidban; a tisztátalan és a tiszta eheti azt, mint a szarvast és az őzet. **16.** Csak a vért ne egyétek meg, a földre öntsd azt, mint a vizet. **17.** Nem szabad megenned kapuidban tizedét gabonádnak, mustodnak és olajodnak; elsőszülötteit marhádnak és juhaidnak, sem, bármi fogadalmadat, melyet fogadsz, sem önkéntes adományaidat és kezéd ajándékát, **18.** hanem az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd meg azt ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita, aki kapuidban van; és örvendj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt kezéd minden szerzeményének. **19.** Őrizkedjél, hogy el ne hagyd a levitát mindennapjaidban a te földeden.

Állatok levágása táplálkozás céljából

20. Ha majd kitágítja az Örökkévaló, a te Istened határodát, amint szólt hozzád és te azt mondd: Húst ehetnék, mert lelked vágyik húst enni, lelked minden vágya szerint ehetsz húst. **21.** Ha távol lesz tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét odahelyezze, akkor vágatsz marhádból és juhaidból, melyeket az Örökkévaló neked. ad, úgy amint én neked parancsoltam, és ehetsz kapuidban lelked minden vágya szerint. **22.** Csak amint eszik a szarvast és az őzet, úgy edd azt, a tisztátalan és a tiszta együtt eheti azt.

Óvás a vér élvezete ellen

23. Csak légy erős, hogy ne egyél vért, mert a vér a lélek, azért ne edd meg a lelket a hússal. **24.** Ne edd meg, a földre öntsd, mint a vizet. **25.** Ne edd meg azt, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, midőn azt teszed, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. **26.** Csak szentségeidet, melyek lesznek neked és fogadalmadat vidd és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló. **27.** És készítsd el égőáldozataidat, a húst és a vért, az Örökkévaló; a te Istened oltárára; áldozataid vére öntessék az Örökkévaló; a te Istened oltárára, a húst pedig megeheted. **28.** Őrizd meg és hallgasd meg mindezeket a szavakat, melyeket én neked parancsolok, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad mindörökké, midőn azt teszed, ami jó és helyes az Örökkévaló, a te Istened szemeiben.

b) Az istentisztelet jellemző vonásai

29. Ha kiírtja az Örökkévaló, a te Istened a népeket, ahova te mész, hogy elűzd azokat magad elől, elűzöd azokat és laksz az ő országukban, **30.** őrizkedjél, hogy törbe ne juss őket követvén, miután kipusztultak előled, hogy ne keresd az isteneiket, mondván: Hogyan szolgálták ezek a népek az ő isteneiket? Úgy fogok tenni én is. **31.** Ne tégy úgy az Örökkévalónak, a te Istenednek, mert az Örökkévaló minden utálatát, amit gyűlöl, azt tették ők az isteneknek; mert még fiaikat és leányaikat is elégették tűzben az ő isteneknek.

13. fejezet

c) Törvény azok ellen, akik pogányságra csábítanak

1. Mindazt, amit én parancsolok nektek, azt őrizzétek meg, hogy megtegyétek; ne tégy hozzá és ne vegyél el belőle.

A hamis próféta

2. Ha támad közepetted próféta vagy álomlátó, és ad neked jelt vagy csodát; **3.** és bekövetkezik a jel és a csoda, amelyről neked szólt, mondván: Menjünk más istenek után, amelyeket te nem ismersz, és szolgáljuk azokat. **4.** ne hallgass annak a prófétának a szavára, vagy arra az álomlátóra, mert megkísért benneteket az Örökkévaló, a ti Istenetek, hogy megtudja, vajon szeretitek-e az Örökkévalót, a ti Isteneteket egész szívetekkel és egész lelketekkel. **5.** Az Örökkévaló, a ti Istenetek után járjatok, őt féljétek, az ő parancsolatait őrizzétek meg, szavára hallgassatok, őt szolgáljátok és hozzá ragaszkodjatok. **6.** Az a próféta

pedig vagy az az álomlátó ölessék meg, mert felszólított elpártolásra az Örökkévalótól, a ti Istenetekről, aki kivezetett benneteket Egyiptom országából és aki megváltott téged a rabszolgák házából; hogy eltántorítson téged arról az útról, melyet parancsolt neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy azon járj. Így irtsd ki a rosszat közepedből.

Kísértés a saját családjában

7. Ha el akar csábítani testvéred, anyád fia, vagy fiad, vagy leányod, vagy kebleden levő feleséged, vagy felebarátod, ki olyan, mint a tenelked, titokban, mondván: Menjünk és szolgáljunk más isteneket, melyeket nem ismertél sem te, sem őseid; **8.** ama népek istenei közül, melyek körülöttek vannak, közel hozzád, vagy távol tőled, a föld egyik szélétől a másik széléig **9.** ne engedj neki és ne hallgass rá és ne könyörüljön szemed rajta, ne kíméljed és ne leplezgesd őt, **10.** hanem öld meg őt; a te kezéd legyen rajta először, hogy megöld és az egész nép keze azután. **11.** Kövezd meg kövekkel, hogy meghaljon, mert el akart téged tántorítani az Örökkévalótól, a te Istenedről, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. **12.** Egész Izrael pedig hallja és féljen, hogy ne tegyenek többé ilyen gonosz dolgot közepedben.

A bálványimádással beszennyezett város

13. Ha hallod városaid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy ott lakjál, mondván: **14.** Kijöttek alávaló emberek közepedből és eltántorították városuk lakóit, mondván: Menjünk és szolgáljunk más isteneket, melyeket ti nem ismertek; **15.** akkor keress, vizsgálj és kérdezz jól és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént ez az utálat közepetted, **16.** verd le ama város lakóit a kard élével, kiirtva azt és mindent, ami benne van, meg barmát, a kard élével. **17.** Egész zsákmányát pedig gyűjtsd össze piacára; égesd el tűzben, a várost meg egész zsákmányát teljesen az Örökkévalónak, a te Istenednek és maradjon örök rom, ne építsétek többé föl. **18.** És ne tapadjon kezédhez semmi az átokból, hogy megtérjen az Örökkévaló fölgerjedt haragjától és kegyelmet adjon neked és megsokasítson téged, amint megesküdött őseidnek, **19.** hogyha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd mind az ő parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, hogy azt tedd, ami helyes az Örökkévaló, a te Istened szemeiben.

d) A szentség törvényei

14. fejezet

Pogány szertartások ellen

1. Gyermekei vagytok ti az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek; ne vagdaljátok meg magatokat és ne csináljatok kopaszságot szemeitek között a halottért. **2.** Mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek és téged választott ki az Örökkévaló, hogy légy neki tulajdon népe mind a népek közül, melyek a föld színén vannak.

Tiszta és tisztátalan állatok, halak és madarak

3. Ne egyél semmi utálatot. **4.** Ez a barom, melyet megehetnek: ökör, juh és kecske; **5.** őz, szarvas és dämvad, a zerge, az antilop, a teó és a zemer. **6.** Minden barmot, melynek hasadt patája van és kettéhasadt patája van, ami kérődző a barmok között, azt megehetitek. **7.** De ezeket ne egyétek meg a kérődzők közül, és a hasadt patájúak közül: a tevét, a nyulat és tengeri nyulat, mert kérődzők azok, de patájuk nincs meghasadva, tisztátalanok azok nektek. **8.** És a sertést, mert hasadt patájú az, de nem kérődző, tisztátalan az nektek: húsból ne egyetek és dögükhöz ne nyúljatok.

9. Ezt ehetitek meg mindabból, ami a vízben van; mindazt; aminek úszószárnya van és pikkelye, megehetitek. **10.** Mindazt pedig, aminek nincs úszószárnya és pikkelye, ne egyétek meg; tisztátalan az nektek.

11. Minden tiszta madarat megehetnek. **12.** És ez az, amit ne egyetek meg közülük: A

sas, a csonttörő sas és a fekete sas; **13.** a keselyű, az ölyv és a saskeselyű a maga neme szerint; **14.** minden holló a maga neme szerint; **15.** a strucc, a fecske, a sirály és a karvaly a maga maga szerint; **16.** kuvik, a bagoly és a suholy; **17.** a gödény, a héja és a bűvár; **18.** a gólya és a gém a maga neme szerint; a banka és a denevér.

19. És minden szárnyas csúszó-mászó tisztátalan legyen nektek, ne egyétek meg azt. **20.** Minden tiszta szárnyast megehettek. **21.** Ne egyetek semmi elhullottat, az idegennek, ki kapuidban van, add azt, hogy megegye; vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek. Ne főzd meg a gödölyét anyja tejében.

Tizedek

22. Tizedet adj vetésednek minden terméséből, amely terem a mezőn évről évre. **23.** És add meg az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, hogy ott lakoztassa nevét: tizedét gabonádnak, mustodnak és olajadnak, meg elsőszülötteit marhádnak és juhaidnak, hogy megtanuld félni az Örökkévalót, a te Istenedet minden időben. **24.** Ha pedig hosszabb neked az út, hogysem elvihetnéd azt, mert távol van tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy odahelyezze nevét; mert megáld téged az Örökkévaló a te Istened, **25.** akkor add pénzben; kösd össze a pénzt kezeden és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened. **26.** És adjad a pénzt mindazért, amire vágyik lelked: marháért, juhért, borért és részegítő italért, mindenért, amit kér tőled lelked; és egyél ott az Örökkévaló, a te Istened színe előtt és örvendj te és házad. **27.** A levitát pedig, aki kapuidban van, ne hagyd el, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad.

A szegény tized

28. Három év végével vidd ki termésed minden tizedét, abban az évben és hagyd kapuidban, **29.** hogy jöjjön a levita, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad, meg az idegen, az árva és az özvegy, kik kapuidban vannak, hogy egyenek és jóllakjanak, hogy megáldjon az Örökkévaló, a te Istened kezeden minden munkájában, amit végzel.

Az elengedés éve

15. fejezet

Az adósságokról

1. Hét év végén tarts elengedést. **2.** Ez pedig az elengedés módja: Engedje el minden hitelező az adósságot, amit kölcsönzött felebarátjának. Ne szorítsa felebarátját és pedig az ő testvérét, mert elengedést hirdettek az Örökkévalónak. **3.** Az idegent szoríthatod, de amid lesz neked a testvérednél, azt engedje el kezeden. **4.** Csakhogy nem lesz közepetted szűkölködő, mert megáld téged az Örökkévaló az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy azt elfoglald, **5.** de csak ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megőrizd, hogy megtegyed mindazt a parancsot, melyet ma neked parancsolok. **6.** Mert az Örökkévaló, a te Istened megáld téged, amint szólt hozzád; és te kölcsönadsz sok népnek, de te nem fogsz kölcsönvenni, te uralkodsz sok népen, de rajtad nem fognak uralkodni.

7. Ha lesz közötted szűkölködő, testvéreid egyike, kapuid egyikében, a te országodban, amelyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne keményítsd meg szívedet és ne zárd be kezeden testvéred előtt, aki szűkölködő. **8.** De nyisd meg kezeden neki és adj kölcsön neki szükségéhez mértén, amennyire szüksége van. **9.** Őrizkedjél, hogy ne legyen valamely alávaló gondolat a te szívedben, mondván: Közeledik a hetedik év, az elengedés éve és irigy lenne szemed testvéredre, a szűkölködőre, hogy nem adná neki; és ő kiált ellened az Örökkévalóhoz és véték lesz rajtad. **10.** Adj bizony neki és ne irigykedjék szíved, midőn adsz neki, mert e dolog miatt áld meg téged az Örökkévaló, a te Istened minden munkádban és kezeden minden szerzeményében. **11.** Mert nem fog kifogyni a szűkölködő az országból, azért parancsolom én neked; mondván: Nyisd meg kezeden testvérednek, szegényednek és szűkölködőnek a te országodban.

A rabszolgák szabadonbocsátása

12. Ha eladja magát neked testvéred, a héber férfi vagy a héber nő, akkor szolgáljon neked hat évig és a hetedik évben bocsásd el szabadon magadtól. **13.** És mikor szabadon bocsátod őt magadtól, ne bocsásd el üresen. **14.** Ajándékozd meg őt juhaidból, szérűdből és sajtódból; amivel megáldott téged az Örökkévaló, a te Istened, abból adj neki. **15.** Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened, azért parancsoltam én neked ezt a dolgot ma. **16.** És lesz, ha azt mondja neked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és házadat, mert jó dolga van nálad, **17.** akkor vedd az árt és tedd fülére meg az ajtóra és legyen neked örök szolgád gyanánt; és szolgálódnak is így tégy. **18.** Ne essék nehezedre, midőn szabadon bocsátod őt magadtól, mert egy béres kétszeres bérét szolgálta meg nálad hat éven át; és megáld majd az Örökkévaló, a te Istened mindenben, amit teszel.

Az elsőszülöttekről

19. Minden elsőszülöttet, mely születik marhádnál és juhaidnál, a hímet szenteld az Örökkévalónak, a te Istenednek. Ne dolgozz ökröd elsőszülöttjén és ne nyírd meg juhodnak elsőszülöttét. **20.** Az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd meg azt évről évre ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, te és házad. **21.** Ha pedig hiba lesz rajta, sánta vagy vak, bármily rossz hiba, ne áldozd azt az Örökkévalónak, a te Istenednek. **22.** Kapuidban eheted meg, a tisztátalan és a tiszta együtt, mint a szarvast és az őzet. **23.** Csak vérét ne edd meg; a földre öntsd, mint a vizet.

e) A három zarándokünnep

16. fejezet

A peszach

1. Őrizd meg a kalászférés hónapját, hogy tarts peszáchot az Örökkévalónak, a te Istenednek, mert a kalászférés hónapjában vezetett ki téged az Örökkévaló, a te Istened Egyiptomból, éjjel. **2.** És áldozz peszácháldozatot az Örökkévalónak, a te Istenednek, juhot és marhát ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, hogy ott lakoztassa nevét. **3.** Ne egyél mellette kovászost, hét napig egyél mellette kovásztalant, a sanyarúság kenyerét, mert sietséggel mentél ki Egyiptom országából, hogy megemlékezzél ama napról, melyen kijöttél Egyiptom országából, életed minden napján át. **4.** És ne lássék nálad kovász egész határodban hét napig; és ne maradjon éjjelen át a húsból, melyet áldozni fogsz este az első napon, reggelig. **5.** Nem áldozhatod a peszácháldozatot kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked; **6.** hanem arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy ott lakoztassa nevét ott áldozd a peszácháldozatot este, mikor lenyugszik a nap, abban az időben, mikor kijöttél Egyiptomból. **7.** Főzd meg és edd meg ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened; reggel pedig megfordulsz és hazamész sátraidba. **8.** Hat napon át egyél kovásztalant és a hetedik napon záróünnep az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne végezz munkát.

A hetek ünnepe

9. Hét hetet számlálj magadnak; attól fogva, hogy kikezdi a sarló a lábán álló gabonát, kezdj el számlálni hét hetet. **10.** És tarts hetek ünnepét az Örökkévalónak, a te Istenednek, a te kezed önkéntes ajándékával, melyet adsz aszerint, amint megáld téged az Örökkévaló, a te Istened. **11.** És örülj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita, aki kapuidban van, meg az idegen, az árva és az özvegy, ki közepetted van, azon a helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét ott lakoztassa. **12.** Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptomban, és őrizd meg és tedd meg ezeket a törvényeket.

A sátrak ünnepe

13. Sátrak ünnepét tarts hét napig, midőn betakarítász szérúdról és sajtdódból. **14.** És örülj ünnepeden, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód, a levita, az idegen, az árva és az özvegy, akik kapuidban vannak. **15.** Hét napig ünnepelj az Örökkévalónak, a te Istenednek, azon a helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló; mert megáld téged az Örökkévaló, a te Istened minden termékedben és kezéd minden munkájában, hogy te csak vidám légy.

16. Háromszor az évben jelenjék meg minden férfi-személyed az Örökkévaló, a te Istened színe előtt ama helyen, melyet kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátrak ünnepén; és ne jelenjék meg senki az Örökkévaló színe előtt üresen. **17.** Kiki (adjon) az ő keze ajándéka szerint, az Örökkévaló, a te Istened áldása szerint, melyet adott neked.

Softim (5Mózes 16:18–21:9.)

2. A nép kormányzása

16. fejezet

a) Bírák és igazságszolgáltatás

18. Bírákat és felügyelőket rendelj magadnak minden kapuidban, melyeket az Örökkévaló, a te Istened ad neked, törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igazságos ítélettel.

19. Ne hajlítsd el az ítéletet, ne ismerj tekintélyt és ne fogadj el megvesztegetést, mert a megvesztegetés megvakítja a bölcsék szemeit és elferdíti az igazak szavait. **20.** Igazságot; csak igazságot kövess, hogy élj és elfoglald az országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked.

A bálványimádás ellen

21. Ne ültess magadnak ligetet, semmi fát az Örökkévaló, a te Istened oltára mellé, melyet készítesz magadnak. **22.** És ne állíts föl magadnak oszlopot, melyet gyűlöl az Örökkévaló, a te Istened.

17. fejezet

1. Ne áldozz az Örökkévalónak, a te Istenednek ökröt vagy juhot, amelyen hiba van, bármi rossz dolog, mert az Örökkévalónak, a te Istenednek utálata az.

A bálványimádás leleplezése és büntetése

2. Ha találkozik közepetted, kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, férfiú vagy nő, aki azt teszi, ami rossz az Örökkévalónak, a te Istenednek szemeiben, megszegvén szövetségét; **3.** és elmegy és szolgál más isteneket és leborul előttük és a nap előtt vagy a hold előtt, vagy az ég minden serege előtt, amit nem parancsoltam; **4.** és tudtadra adják és te hallod és jól kutatod, és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént ez az utálat Izraelben: **5.** Akkor vezesd ki azt a férfit vagy azt a nőt, akik megcselekedték a gonosz dolgot, a te kapuidba, a férfit vagy a nőt, és kövezd meg őket kövekkel, hogy meghaljanak. **6.** Két tanú vallomására, vagy három tanúéra ölessék meg a halálra való; ne ölessék meg egy tanú vallomására. **7.** A tanúk keze legyen rajta először, hogy megöljék őt és az egész nép keze azután, hogy kiírtsad a gonoszt közepedből.

Felsőbb bíróság

8. Ha nehéz lesz neked valami az ítélkezéshez, vér és vér között, jog és jog között, sérelem és sérelem között, bármely pörös ügy kapuidban, akkor kerekedj föl és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened. **9.** És menj el a levita papokhoz és a bíróhoz, aki lesz abban az időben és kérdezd meg, hogy tudtadra adják az ítélet igéjét. **10.** Te pedig cselekedjél amaz ige szerint, amelyet tudtadra adnak arról a helyről, melyet kiválaszt az Örökkévaló; és őrizd meg, hogy cselekedjél mind aszerint, amire téged tanítanak. **11.** A tan

szerint, melyre téged tanítanak és az ítélet szerint, melyet neked mondanak, cselekedjél; ne térj el az igétől, melyet tudtadra adnak, se jobbra, se balra. **12.** Az a férfiú pedig, aki gonosz szándékból teszi; hogy nem hallgat a papra, aki ott áll, hogy szolgálja ott az Örökkévalót, a te Istenedet, vagy bíróra, haljon meg az a férfiú. Így irtsd ki a gonoszt Izraelből. **13.** Az egész nép pedig hallja és féljen, hogy ne cselekedjenek többé gonosz szándékkal.

b) A király

14. Ha bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és elfoglalod azt és laksz benne és azt mondod: Hadd tegyek fölém királyt, mint mind a népek, melyek körülöttem vannak; **15.** tehetsz magad föléd királyt; akit kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened; testvéreid közül tégy magad föléd királyt, nem tehetsz magad föléd idegen férfiút, aki nem testvéred. **16.** Csakhogy ne szerezz magának sok lovat, és vissza ne vigye a népet Egyiptomba, azért, hogy szerezz sok lovat; mert az Örökkévaló azt mondta nektek: Ne térjetek többé vissza ezen az úton. **17.** És ne vegyen magának sok nőt, hogy el ne térjen szíve; és ezüstöt, aranyat ne szerezz magának nagyon sokat. **18.** És lesz, midőn majd ül királyi trónján, írja le magának a tannak másolatát egy könyvbe, abból, mely a levita papok előtt van. **19.** Legyen nála és olvassa azt életének mindennapjain át, hogy megtanulja félni az Örökkévalót, az ő Istent, hogy megőrizze a tannak minden szavát és a törvényeket, hogy megtegye azokat. **20.** Hogy föl ne emelkedjék szíve az ő testvérei fölé és hogy el ne térjen a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen királyságában, ő és fiai Izrael közepette.

18. fejezet

c) Papok és leviták

1. Ne legyen a levita papoknak, Lévi egész törzsének osztályrésze és birtoka Izraellel; az Örökkévalónak tűzáldozatait és birtokát élvezzék. **2.** De birtoka ne legyen neki testvérei közepette; az Örökkévaló az ő birtoka, amint szólt hozzá.

3. És ez legyen a papok joga a néptől, azoktól, kik áldozatot vágnak, akár ökröt, akár juhot, adja a papnak a lapockát, a két állkapcsot és a gyomrot. **4.** Elsejét gabonádnak, mustodnak és olajodnak, meg elsejét juhaid nyírásának add neki. **5.** Mert őt választotta ki az Örökkévaló, a te Istened mind a törzseid közül, hogy odaálljon szolgálatot végezni az Örökkévaló nevében, ő és fiai minden időben.

6. És ha eljön a levita kapuid egyikéből, egész Izraelből, ahol ő tartózkodik, és eljön lelke egész vágya szerint a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, **7.** akkor szolgálatot végezhet az Örökkévaló, az ő Istene nevében, mint mind a testvérei, a leviták, akik ott állnak az Örökkévaló színe előtt. **8.** Egyenlő részeket élvezzenek, azonkívül, amit elad az őseiéből.

d) A próféták

9. Ha te bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne tanulj cselekedni ama népek utálatai szerint. **10.** Ne találtassék benned, aki keresztülviszi fiát vagy leányát a tűzön, varázsló, időjós, kígyóigéző és kuruzsló; **11.** se bűvölő, se szellemidéző és jövőmondó és aki kérdez a halottaktól. **12.** Mert az Örökkévaló utálata mindaz, aki ezt teszi és emez utálatok miatt úzi el az Örökkévaló, a te Istened azokat te előled. **13.** Tökéletes légy az Örökkévalóval, a te Isteneddel. **14.** Mert ezek a népek, melyeket te elfoglalsz, időjósokra és varázslókra hallgatnak, de neked nem így rendelte az Örökkévaló, a te Istened. **15.** Prófétát közepedből, testvéreid közül, mint én vagyok, olyant támaszt majd neked az Örökkévaló, a te Istened, őrá hallgassatok. **16.** Egészen úgy, amint kérted az Örökkévalótól, a te Istenedtől Chóreben a gyülekezés napján, mondván: Ne halljam tovább az Örökkévaló, az én Istenem hangját és ezt a nagy tüzet ne lássam többé, hogy meg ne haljak. **17.** És az Örökkévaló mondta nekem: Jól mondták, amit mondtak. **18.** Prófétát támasztok majd nekik testvéreid közül, olyant, mint te, és adom szavaimat szájába, hogy elmondja nekik mindazt, amit parancsolok neki. **19.** És lesz, a férfiú, aki nem hallgat szavaimra, melyeket nevében fog elmondani, én fogom számon kérni attól. **20.** De a próféta, aki gonosz szándékkal szól

valamit nevemben, amit nem parancsoltam neki, hogy elmondja és aki szól más istenek nevében, haljon meg az a próféta. **21.** Ha pedig azt mondod szívedben: Miként ismerjük meg az ígét, melyet nem az Örökkévaló mondott? **22.** Amit szól a próféta az Örökkévaló nevében és nem történik meg a dolog és nem következik be, az az ige, melyet nem mondott az Örökkévaló; gonosz szándékból mondta azt a próféta ne félj tőle.

3. Büntető törvények és hadi szolgálat

a) Büntető törvények

19. fejezet

Menedékvárosok

1. Ha kiírtja majd az Örökkévaló, a te Istened a népeket, melyeknek országát neked adja az Örökkévaló, a te Istened és te elfoglalod azokat és laksz városaikban meg házaikban: **2.** Három várost különíts el magadnak országod közepette, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **3.** Készítsd el magadnak az utat és oszd három részre országod határát, melyet birtokul ad neked az Örökkévaló, a te Istened, és legyen arra, hogy oda meneküljön minden gyilkos. **4.** Ez pedig a gyilkos törvénye, aki oda menekül, hogy életben maradjon: Az, aki agyonüti felebarátját szándék nélkül és nem gyűlölője tegnapról, sem tegnapelőttről; **5.** és aki megy felebarátjával az erdőbe fát vágni és meglendül keze a fejszével, hogy levágja a fát és lecsúszik a vas a nyélről és úgy találja felebarátját, hogy meghal, az meneküljön a városok egyikébe, hogy életben maradjon. **6.** Nehogy üldözze a vérbosszuló a gyilkost, midőn fölhevül a szíve és elérje őt, mert hosszú az út, és agyonüsse; azt pedig nem illeti halál, mert nem volt neki gyűlölője sem tegnapról, sem tegnapelőttről. **7.** Azért parancsolom én neked; mondván: Három várost különíts el magadnak! **8.** Ha pedig kitágítja az Örökkévaló, a te Istened határodát, amint megesküdött őseidnek és neked adja az egész országot, amelyről szólt, hogy őseidnek adja, **9.** ha megőrzöd mind a parancsolatot, hogy megtegyed, amit én ma neked parancsolok, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet és járj az ő útjain minden időben, akkor tégy hozzá még három várost e háromhoz, **10.** hogy ne ontassék ártatlan vér országod közepette, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul és lenne vérbűn rajtad. **11.** Ha pedig valaki gyűlölője lesz felebarátjának és ráles, rátámad és agyonüti, hogy meghal és menekül e városok egyikébe, **12.** akkor küldjenek városának vénei és hozzák el onnan, adják át a vérbosszuló kezébe, hogy meghaljon. **13.** Ne könyörüljön szemed rajta, hanem irtsd ki az ártatlan vérontást Izraelből, hogy jó dolgod legyen.

14. El ne told felebarátod határát, amelyet meghatároztak az ősök a te birtokodban, melyet bírni fogsz az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad.

Hamis tanuk

15. Ne álljon elő egy tanú valaki ellen bármi bűnnél és bármi véteknél, bármely vétségnél, mellyel vétkezik; két tanú vallomására, vagy három tanú vallomására állapíttassék meg a dolog. **16.** Ha előáll erőszakos tanú valaki ellen, hogy valljon ellene elpártolást, **17.** akkor álljon a két férfiú, akiknek a pöre van, az Örökkévaló színe elé, a papok és a bírák elé, akik az időben lesznek; **18.** és a bírák jól kutassák és íme, hamis tanú a tanú, hazugságot vallott testvére ellen, **19.** akkor tegyetek vele, amint ő szándékozott tenni az ő testvérével; hogy kiirtsd a gonoszt közepedből. **20.** A többiek pedig hallják és féljenek, hogy ne cselekedjenek többé ilyen gonosz dolgot közepetted. **21.** És ne könyörüljön szemed, lelket lélekért szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért.

b) A háború törvényei

20. fejezet

Fölmentés a szolgálat alól

1. Ha kivonulsz háborúba ellenségeid ellen és látsz lovat és szekeret, számosabb népet nálad, ne félj tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened veled van, aki fölhozott téged Egyiptom országából. **2.** és lesz, midőn közeledtek a csatához, akkor lépjen oda a pap és szóljon a néphez, **3.** és mondja nekik: Halljad Izrael! ti közeledtek ma a csatához ellenségeitek ellen, ne csüggedjen szívetek, ne féljete, ne ijedjete meg és ne rettegjete tőlük. **4.** Mert az Örökkévaló, a ti Istened az; aki veletek megy, hogy harcoljon értetek ellenségeitekkel, hogy segítsen benneteket. **5.** És szóljanak a felügyelők a néphez, mondván: Ki az a férfiú, aki új házat épített és nem avatta föl? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú avassa azt föl. **6.** És ki az a férfiú, ki szőlőt ültetett és nem vette hasznát? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye hasznát. **7.** És ki az a férfiú, ki eljegyzett nőt és nem vette őt el? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye el. **8.** Továbbá szóljanak még a felügyelők a néphez és mondják: Ki az a férfiú, aki fél és csüggedtszívű? Menjen és térjen vissza házába, hogy el ne csüggedjen testvéreinek szíve, mint az ő szíve. **9.** És lesz, midőn végeztek a felügyelők azzal, hogy szóljanak a néphez, akkor rendeljenek csapattiszteket a nép elé.

Pogány városok elfoglalása

10. Ha közeledsz egy városhoz, hogy harcolj ellene, szólítsd föl azt békére. **11.** És lesz, ha békével felel neked és kaput nyit neked, akkor legyen mind a nép, mely találta benne – legyenek neked adófizetővé és szolgáljanak neked. **12.** De ha nem köt békét veled, hanem háborút visel veled, akkor ostromold azt. **13.** És midőn kezdedbe adja azt az Örökkévaló, a te Istened, akkor verd le minden férfiszemélyét a kard élével. **14.** Csak a nőket, a gyermekeket, a barmot és mindent, ami a városban lesz, minden zsákmányát prédáld magadnak és élvezd ellenségeid zsákmányát, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad. **15.** Így tégy mind a városokkal, melyek igen távol vannak tőled, melyek nem eme népek városai közül valók. **16.** De eme népek városaiból, melyeket az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul, ne hagyj életben egy lelket se; **17.** hanem pusztítsd el azokat, a Chittit, az Emórit, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit, amint parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. **18.** Hogy ne tanítsanak benneteket cselekedni mind az ő utálataik szerint, amit tettek ők isteneiknek és vétkeznétek az Örökkévaló, a ti Istenedek ellen.

Fák pusztítása

19. Ha ostromolsz egy várost hosszú időn át, harcolván ellene, hogy bevedd azt, ne pusztítsd el fáját, fejszét emelvén rá, mert ehetsz róla, de ki ne vágd azt, mert ember-e a mező fája, hogy ostrom alá jusson előtted? **20.** Csak azt a fát, melyről tudod, hogy nem gyümölcsfa, azt megronthatod és kivághatod, hogy építs ostromot a város ellen, amely háborút visel veled, amíg el nem esik.

21. fejezet

Egy felderítetlen gyilkosság kiengesztelése

1. Ha találunk megöltet a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy azt elfoglaljad, fekve a mezőn és nem tudják, hogy ki ütötte agyon: **2.** Akkor menjenek ki véneid és bíráid és mérjenek a városokig, melyek a megölt körül vannak. **3.** És lesz, a város, mely legközelebb van a megölthöz – vegyenek ama város vénei egy marhaüszőt, melyen még nem dolgoztak, amelyet még nem vont igát, **4.** és vezessék le ama város vénei az üszőt egy kopár völgybe, amelyet meg nem munkálnak és be nem vetnek, és ott szegjék nyakát az üszőnek, a völgyben. **5.** És lépjenek oda a papok, Lévi fiai, mert őket választotta ki az Örökkévaló, a te Istened, hogy szolgálják őt és hogy áldjanak az Örökkévaló nevében, és ítéletük szerint legyen

minden pör és minden sérelem. **6.** És mind a vénei annak a városnak, kik legközelebb vannak a megölthöz, mossák meg kezeiket a nyakaszegett üsző fölött a völgyben; **7.** szólaljanak meg és mondják: Kezeink nem ezt a vért és szemeink nem látták. **8.** Bocsásd meg népednek, Izraelnek, amelyet megváltottál, ó Örökkévaló! és ne engedj ártatlan vérbűnt Izrael néped közepette, Így megbocsáttatik nekik a vérbűn. **9.** Te pedig irtsd ki az ártatlan vérbűnt közepedből, midőn azt teszed, ami helyes az Örökkévaló szemeiben.

Ki técé (5Mózes 21:10–25:19.)

4. A családi életre és az emberszeretetre vonatkozó törvények

a) Családi törvények

21. fejezet

Házasság háborúban foglyul esett nővel

10. Ha kivonulsz háborúba ellenséged ellen és kezedbe adja őt az Örökkévaló, a te Istened és te foglyokat ejtesz közüle, **11.** és látsz a foglyok között szép termetű nőt, megkedveled őt és elveszed magadnak feleségül: **12.** Akkor vidd be házádba és nyírja le haját és igazítsa körmeit; **13.** vesse le fogsága ruháit magáról, maradjon házában és sirassa meg apját meg anyját egy teljes hónapig, azután menj be hozzá és légy férjévé, és ő legyen a te feleséged. **14.** És lesz, ha nem találsz majd kedvet benne, bocsásd el szabadon, de eladni ne add el pénzért; ne hatalmaskodjál fölötte, mivelhogyan megaláztad őt.

Az elsőszülött joga

15. Ha lesz egy férfiúnak két felesége, az egyik szeretett, a másik gyűlött, és szülnek neki fiúkat, a szeretett és a gyűlött; és lesz az elsőszülött fiú a gyűlötté: **16.** Akkor lesz, amely napon örökségül adja fiainak azt, amije lesz, nem teheti elsőszülöttné a szeretettnek fiát a gyűlöttné fia elé, aki az elsőszülött; **17.** hanem az elsőszülöttet, a gyűlöttné fiát, ismerje el, hogy adjon neki kétszeres részt mindenből ami nála taláztatik, mert az tehetségének zsengeje, övé az elsőszülöttség joga.

Az engedetlen fiú

18. Ha lesz valakinek makacskodó és ellenszegülő fia, nem hallgat atyja szavára, sem anyja szavára, megfenyítik őt, de nem hallgat rájuk: **19.** Akkor fogják meg őt atyja és anyja, és vigyék ki városának véneihez, helységének kapujába, **20.** és szóljanak városának véneihez: Eme fiúnk makacskodó és ellenszegülő, nem hallgat szavunkra, dőzsölő és iszákos, **21.** És kövezzék meg városának mind az emberei kövekkel, hogy meghaljon: Így irtsd ki a gonoszt közepedből; egész Izrael pedig hallja és féljen!

4. Az emberszeretet törvényei

Intézkedés a kivégzett ember holttestéről

22. Ha lesz valakin bűn, halálos ítélettel és megölik és fölakasztod őt egy fára, **23.** ne hagyd éjjelen át hulláját a fán, hanem temesd el aznap, mert Isten átka az akasztott, és meg ne fertőztesd földedet, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul.

22. fejezet

Elveszett tulajdon visszaadása

1. Ne lásd testvéred ökrét vagy bárányát eltévedve és elfordulnál tőlük; vidd azokat vissza testvérednek. **2.** Ha pedig nincs közel hozzád a te testvéred, vagy nem ismered őt, akkor vidd be házádba és maradjon nálad, míg keresi azt a te testvéred, és akkor ad vissza neki. **3.** Így tégy szamarával, így tégy ruhájával és így tégy testvéred minden elveszett dolgával, amely elveszik tőle és te megtalálod, nem szabad elfordulnod tőle.

Segítsen felemelni az elbukott állatot

4. Ne lásd testvéred szamarát vagy ökrét kidőlve az úton és elfordulnál tőlük; föl kell segítened vele együtt.

Vegyes Törvények – Első csoport

A két nem megkülönböztetése ruházattal

5. Ne legyen férfi ruhája asszonyon és ne öltön férfi asszonyruhát, mert az Örökkévaló, a te Istened utálata mindaz, aki ezeket teszi.

Az anyamadar megkímélése

6. Ha madárfészek kerül eléd az úton valamely fán vagy a földön, fiókák vagy tojások, és az anya ül a fiókákon vagy a tojásokon, ne vedd el az anyát a fiakkal együtt. **7.** Bocsásd el az anyát és a fiakat elveheted, hogy jó dolgod legyen és hosszú életű légy.

Korlát a háztetőn

8. Ha új házat építesz, csinálj korlátot tetődre, hogy ne hozz vérbűnt házádba, ha valaki leesik arról.

A magok keverése ellen

9. Ne vesd be szőlődet kétfélével, hogy szentséggé ne váljék az egész, a mag, melyet vetsz és a szőlő termése.

Szántás ökörrrel és számmal

10. Ne szánts ökrön és számmal együtt.

Kétféléből készült ruha

11. Ne ölt fel vegyes szövetet, gyapjút és lent együtt.

Cicisz

12. Bojtokat készíts ruhád négy szögletére, amellyel befödöd magadat.

9. A házasság szentsége

Menyasszony ellen emelt vádak

13. Ha valaki feleséget vesz magának, bemegy hozzá, azután meggyűlöli; **14.** és ráfog hamis vádakokat és kelt róla rossz hírt és azt mondja: Ezt a nőt elvettem, közeledtem hozzá és nem találtam szűziességét **15.** Akkor vegye a leány apja és anyja és vigye ki a leány szűziessége jeleit a város véneihez, a kapuba. **16.** És mondja a leány atyja a véneknek: Leányomat odaadtam ennek a férfiúnak feleségül, de ez gyűlöli őt. **17.** És íme ráfog hamis vádakokat, mondván: Nem találtam leányod szűziességét, és ezek leányom szűziességének jelei; és terjesszék ki a ruhát a város vénei előtt. **18.** És vegyék a város vénei a férfiút és fenyítsék meg; **19.** bírságot adják meg őt száz ezüstre és adják azt a leány atyjának, mert rossz hírt keltett Izrael szüzére, neki pedig legyen feleségül, nem bocsáthatja el egész életén át. **20.** Ha pedig igaz volt az a dolog és nem találtatott a leánynak szűziessége, **21.** akkor vezessék a leányt atyja házába bejáratához és kövezzék meg városának emberei kövekkel, hogy meghaljon, mert aljasságot követett el Izraelben, paráználkodván atyja házában. Így irtsd ki a gonoszt közepedből.

22. Ha rajta érnek valakit, hogy hál férjes nővel, haljanak meg mindketten; a férfi, aki hált a nővel, meg a nő. Így irtsd ki a gonoszt Izraelből.

Eljegyzett hajadon

23. Ha szűz leány eljegyeztetett egy férfiúnak és valaki éri őt a városban és vele hál, **24.** akkor vezessétek ki mindkettőt ama város kapujába és kövezzétek meg őket kővel, hogy megfialjanak; a leányt, mivelhogy nem kiabált a városban és a férfiút, mert meggyalázta felebarátja feleségét. Így irtsd ki a gonoszt közepedből. **25.** De ha a mezőn éri a férfiú az eljegyzett leányt, és megragadja őt a férfiú és hál vele; akkor haljon meg a férfi, aki vele hált, egyedül. **26.** A leánynak azonban ne tégy semmit, a leánynak nincs halálos vétke, mert mintha rátámad, valaki felebarátjára és megöli, olyan ez a dolog; **27.** mert a mezőn érte őt, kiálthatott az eljegyzett leány, nem volt semmi, aki segített neki.

El nem jegyzett hajadon

28. Ha valaki ér szűzleányt, aki nem eljegyzett, megragadja és hál vele és rajta érik őket, **29.** akkor adjon a férfiú, aki, vele hált, a leány atyjának ötven ezüstöt és az legyen az ő felesége, mivelhogy meggyalázta; nem bocsáthatja el egész életén át.

23. fejezet

Tilos a házasság a mostoha anyával

1. Ne vegye el senki az atya feleségét és ne fődje föl atya leplét.

A gyülekezetből kizártak

2. Ne jusson be zúzott heréjű vagy elvágott tagú az Örökkévaló gyülekezetébe. **3.** Ne jusson be vérfertőzésből származó az Örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az Örökkévaló gyülekezetébe. **4.** Ne jusson be ammónita és móabita az Örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az Örökkévaló gyülekezetébe, mindörökké. **5.** Azért, mert nem jöttek elétek kenyérrel és vízzel az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból és mivelhogy fölbérelte ellened Bileámot, Beór fiát, Peszorból, Áram-Náháráimban, hogy elátkozzon téged. **6.** De nem akart az Örökkévaló, a te Istened Bileámra hallgatni és átváltoztatta az Örökkévaló, a te Istened számodra az átkot áldássá, mert az Örökkévaló, a te Istened szeretett téged. **7.** Ne keresd az ő békességüket és az ő javukat mindennapjaidon át, örökké. **8.** Ne utáld az edómitát, mert testvéred ő; ne utáld az Egyiptomit, mert idegen voltál az ő országában. **9.** Gyermekük, akik születnek nekik, a harmadik nemzedék jusson be közülük az Örökkévaló gyülekezetébe.

Vegyes törvények – Második csoport

A tábor szentsége

10. Ha táborba vonulsz ellenségeid ellen, őrizkedjél minden gonosz dologtól. **11.** Ha lesz közötted valaki, aki nem lesz tiszta éjjeli véletlen folytán, menjen ki a táboron kívülre, ne menjen be a táborba. **12.** És lesz, estefelé fürödjék meg vízben és mikor lemegy a nap, menjen be a táborba. **13.** És hely legyen számodra a táboron kívül, hogy oda kimehess. **14.** És ásó legyen nálad fegyvereid mellett; és lesz, midőn kinn leülsz, áss vele és fedd be, ami elment tőled. **15.** Mert az Örökkévaló, a te Istened jár táborod közepette, hogy megmentsen téged és ellenségeidet elédadja; azért legyen a te táborod szent, hogy ne lásson benne szemérmetlen dolgot és elforduljon tőled.

Szökevény rabszolgák

16. Ne szolgáltatass ki szolgát az ő urának, ha menekül hozzád az ő ura elől. **17.** Nálad lakjék, közepetted, ama helyen, melyet választ kapuid egyikében, ahol jó neki; ne sanyargasd őt.

Erkölcstelenség

18. Ne legyen paráznaságra szentelt nő Izrael leányai közül és ne legyen paráznaságra szentelt férfi Izrael fiai közül. **19.** Ne vidd be a parázna nő bérét és az eb árát az Örökkévaló, a te Istened házába bármely fogadalom fejében; mert az Örökkévaló, a te Istened utálata mindkettő.

Kamatfizetés

20. Ne adj kamatot testvérednek, kamatot pénzre, kamatot eledelre, kamatot bármire, amire kamatot adnak. **21.** Az idegennek adj kamatot, de a testvérednek ne adj kamatot, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezéd minden szerzeményében, az országban, ahova bemész, hogy elfoglaljad.

Fogadalmak

22. Ha fogadalmat teszel az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne késsél azt teljesíteni, mert számon kéri azt az Örökkévaló, a te Istened tőled és vétek lesz rajtad. **23.** Ha pedig abbahagyod a fogadalomtevést nem lesz rajtad vétek. **24.** Ami ajkaidon kijön, őrizd meg és tedd meg, úgy, amint megfogadtad az Örökkévalónak, a te Istenednek önkéntes adományul, amit kimondtál száddal.

A szomszéd szőlője és földje

25. Ha bemész felebarátod szőlőjébe, ehetsz szőlőt kedved szerint jóllakásodig, de edényedbe ne tégy. **26.** Ha bemész felebarátod lábán álló gabonájába, leszakíthatsz kalászokat kezddel, de sarlót ne emelj felebarátod lábán álló gabonájára.

24. fejezet

Válás

1. Ha valaki feleséget vesz magának és férjévé lesz, akkor lesz, ha nem talál az kegyet szemeiben, mert talált rajta valami szemérmetlen dolgot és ír neki válólevelet, kezébe adja és elküldi házából – **2.** az elmegy házából és megy és más férfiúé lesz, **3.** de meggyűlöli őt az utóbbi férfi és ír neki válólevelet, kezébe adja és elküldi házából vagy ha meghal az utóbbi férfi, aki elvette feleségül: **4.** nem szabad az első férjének, aki elküldte, visszavennie, hogy felesége legyen neki, miután megfertőztetett, mert utálat az az Örökkévaló színe előtt; és ne vidd vétekre az országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked örökségül.

A méltányosság és emberszeretet törvényei

Mentesség

5. Ha valaki vesz új feleséget, ne vonuljon ki a sereggel és ne jusson rá semmi teher; szabad legyen háza számára egy évig, hogy örvendeztesse feleségét, akit elvett.

Malomkövet nem szabad zálogba venni

6. Ne vegyen senki zálogul malmot és felső malomkövet, mert életet venne zálogba.

Emberrablás

7. Ha rajtaérnek valakit, aki embert lop testvérei közül, Izrael fiai közül, hatalmaskodik fölötte és eladja őt, akkor haljon meg az a tolvaj, Így irtsd ki a gonoszt közepedből.

Poklosság

8. Őrizkedjél a poklosság sérelménél, hogy őrizkedjél nagyon és cselekedjél mind aszerint, amint tanítanak benneteket a levita papok, amint parancsoltam nekik, úgy őrizzétek meg, hogy megtegyétek. **9.** Emlékezzél meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened Mirjámmal az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból.

A zálog átvétele és visszaadása

10. Ha kölcsönzöl felebarátodnak bármely kölcsönt, ne menj be házába, hogy elvedd zálogát, **11.** kinn állj meg és az az ember, akinek kölcsönöztél, hozza ki neked a zálogot az utcára. **12.** Ha pedig szegény ember az, ne feküdjél le zálogával; **13.** add vissza neki a zálogot, mikor lemegy a nap, hogy lefeküdhessék az ő ruhájában és áldjon téged; neked pedig igazságul lesz az az Örökkévaló a te Istened színe előtt.

Bánásmód a munkásokkal

14. Ne nyomorgasd a bér munkást, a szegényt és szűkölködőt testvéreid közül vagy idegenek közül, aki országodban, kapuidban van. **15.** Aznap add meg bérét és ne menjen le fölötte a nap, mert szegény ő és azután vágyódik lelke, hogy ne kiáltson ellened az Örökkévalóhoz és vétek legyen rajtad.

Egyéni felelősség

16. Ne ölessenek meg atyák a gyermekek miatt és gyermekek ne ölessenek meg az atyák miatt; mindenki a maga vétkéért ölessék meg.

Igazságtalanság a jövevénnel, az árvával és az özvegygel szemben

17. Ne hajlítsd el az idegennek és az árvának a jogát, és ne vedd el zálogba az özvegy ruháját. **18.** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptomban és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened onnan; azért parancsolom neked, hogy tedd ezt a dolgot.

Nagylelkűség a földnélküliek iránt

19. Mikor learatod aratni valódat meződön, és elfelejtesz kévét a mezőn, ne térj vissza, hogy azt elvedd; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezed minden munkájában.

20. Mikor lerázod olajfádat, ne szedd le (a bogyókat) magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **21.** Ha leszüreteled szőlődet, ne böngéssz magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **22.** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, azért parancsolom meg neked, hogy tedd ezt a dolgot.

25. fejezet

A túlzott büntetés ellen

1. Ha pör lesz férfiak között és odalépnek a törvény elé, hogy ítéljenek fölöttük, és fölmentik az igazságot és elítélik a bűnöst **2.** Akkor lesz, ha verést érdemel a bűnös, fektesse le őt a bíró és veressen rá maga előtt bűnösségéhez mérten, szám szerint. **3.** Negyvenet veressen rá, ne többet; nehogy többet veressen rá, ezenfelül sok ütést, és lealáztatnék testvéred szemeid előtt. **4.** Ne kösd be az ökör száját, mikor nyomtat.

Sógorházasság

5. Ha együtt laknak testvérek és meghal az egyik közülük, és fia nincs neki, ne legyen a halottnak felesége (családon) kívül idegen férfié, sógora menjen be hozzá és vegye őt nőül, sógorsági házassággal vegye el. **6.** És legyen, az elsőszülött, akit szülni fog, maradjon meghalt testvére nevében, hogy ne töröltessék a neve Izraelből. **7.** De ha nem akarja a férfi elvenni

sógorasszonyát, akkor menjen ki sógorasszonya a kapuba, s vénekhez és mondja: Sógorom vonakodik fenntartani az ő testvérének nevét Izraelben, nem akar engem sógorsági házassággal elvenni. **8.** És hívják meg városának vénei és szóljanak hozzá; ő meg odaáll és azt mondja: Nem akarom elvenni, **9.** akkor lépjen oda sógorasszonya hozzá a vének szemei láttára, húzza le saruját a lábáról és köpjön ki előtte; szólaljon föl és mondja: Így történjék a férfiúval, aki nem építi föl testvérének a házat. **10.** És neveztessék el Izraelben: Saruja – lehúzottnek háza.

Megvetendő szemérmertlenség

11. Midőn férfiak egymás közt tusakodnak, valaki meg testvére, és közeledik az egyiknek felesége, hogy megmentse férjét annak kezéből, ki őt veri s kinyújtja kezét és megragadja a szemérmét: **12.** akkor vágd el kezefejét, ne sajnálja szemed.

Helyes súly és mérték

13. Ne legyen neked zacskódban kétféle súlykő, nagy és kicsiny. **14.** Ne legyen neked házadban kétféle éfő, nagy és kicsiny. **15.** Teljes és igazságos súlyköved legyen, teljes és igazságos éfőd legyen, hogy hosszú életű légy a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **16.** Mert az Örökkévaló, a te Istened utálata mindaz, aki ezeket teszi, mindaz, aki hamisságot követ el.

Emlékezzél Amálékra

17. Emlékezzél meg arról, amit tett neked Amalék az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból: **18.** Hogy rádtámadt az úton és megverte az utócsapatodat, mind az elgyöngültetek mögötted; te pedig bágyadt és fáradt voltál, és ő nem félt az Istentől. **19.** Azért lesz, midőn nyugalmat szerez neked az Örökkévaló, a te Istened mind az ellenségeidtől köröskörül, az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy elfogadjad, akkor töröld el Amalék emlékét az ég alól, el ne felejtse!

Ki távó (5Mózes 26:1–29:8.)

A törvénykönyv befejezése

26. fejezet

A zsengek bemutatása és az isteni gondviselés elismerése

1. És lesz, mikor bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul és elfoglald azt és laksz benne: **2.** Akkor végy zsengejéből a föld minden gyümölcsének, melyet betakarítasz földedről, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és tedd kosárba és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy lakoztassa ott nevét. **3.** Menj el a paphoz, ki abban az időben lesz, és mondd neki: Kijelentem ma az Örökkévaló, a te Istened előtt, hogy elérkeztem az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló őseinknek, hogy nekünk adja. **4.** A pap vegye el a kosarat kezedből és tegye az Örökkévaló, a te Istened oltára elé. **5.** Te pedig szólalj meg és mondd az Örökkévaló, a te Istened színe előtt: Bujdosó arameus volt az atyám, lement Egyiptomba, ott tartózkodott csekély számmal és lett ott nagy, hatalmas és számos néppé. **6.** De az Egyiptomiak rosszul bántak velünk és sanyargattak bennünket és vetettek ránk nehéz munkát. **7.** És mi kiáltottunk az Örökkévalóhoz, őseink Istenéhez és az Örökkévaló meghallotta hangunkat, meglátta nyomorúságunkat, vesződségünket és szorongatásunkat. **8.** És kivezetett bennünket az Örökkévaló Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy félelmetességgel, jelekkel és csodákkal. **9.** Elhozott bennünket erre a helyre és adta nekünk ezt az országot, a tejjel-mézszel folyó országot. **10.** És most, íme elhoztam zsengejét a föld gyümölcsének, melyet nekem adtál, ó Örökkévaló! Azután tedd le azt az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. **11.** És örvendj mindama jónak, amit az Örökkévaló, a te Istened adott neked és háznak, te, a levita és az idegen, aki közepetted van.

A tized háromévenkénti szétosztása és imádság

12. Ha teljesen megadtad termésed minden tizedét a harmadik évben, a tized évében, és adtad a levitának, az idegennek, az árvának és az özvegynek, hogy egyenek kapuidban és jóllakjanak, **13.** akkor mondd az Örökkévaló, a te Istened színe előtt: Eltakarítottam a szent részt a házból és oda is adtam a levitának, az idegennek, az árvának, az özvegynek, minden parancsolatod szerint, amelyet parancsoltál nekem, nem hágtam át egyet sem parancsolataid közül és nem felejtettem el; **14.** nem ettem belőle gyászomban és nem takarítottam el belőle tisztatlanságomban és nem adtam, belőle a halott számára; hallgattam az Örökkévaló, az én Istennem szavára, cselekedtem mind aszerint, amint parancsoltad nekem. **15.** Tekints le szent lakodból, az égből és áldd meg népedet Izraelt és a földet, melyet nekünk adtál, amint megesküdtél őseinknek, a tejjel-mézszel folyó országot.

A szövetség megállapítása Isten és Izrael között

16. E napon parancsolja neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megtegyed a törvényeket és rendeleteket; őrizd meg és tedd meg azokat egész szíveddel és egész lelkeddel. **17.** Az Örökkévalóval mondtad te ma, hogy lesz neked Istened és hogy jársz az ő útjain, hogy megőrzöd törvényeit, parancsolatait és rendeleteit és hallgatsz az ő szavára. **18.** És az Örökkévaló mondta ma veled, hogy leszel az ő tulajdon népe, amint szólt hozzád és hogy megőrzöd minden parancsolatait; **19.** hogy tegyen téged legmagasabbá mind a népek fölé, amelyeket alkotott dicséretre, hírnévre és dicsőségre, és hogy légy szent népe az Örökkévalónak, a te Istenednek, amint szólt.

D) Mózes harmadik beszéde

A törvény megerősítése (5Mózes 27:1–30.)

27. fejezet

Szertartás a Jordán átlépésekor

1. És megparancsolta Mózes, meg Izrael vénei a népnek, mondván: Őrizzétek meg mind a parancsolatot, melyet én ma nektek parancsolok. **2.** És lesz, ama napon, melyen átvonultok a Jordánon az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, állíts föl magadnak nagy köveket és meszeld be azokat mésszel, **3.** és írd rájuk a tannak minden szavait, mihelyt átvonultál; azért, hogy bemehess az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, a tejjel-mézszel folyó országba, amint szólt hozzád az Örökkévaló, őseid Istene. **4.** És lesz, mihelyt átvonultatok a Jordánon, állítsátok föl a köveket, amit én ma nektek parancsolok, az Évol hegyén és meszeld be azokat mésszel.

Oltár építése

5. És építs ott oltárt az Örökkévalónak, a te Istenednek, kövekből való oltárt, ne emelj azokra vasat. **6.** Egész kövekből építsd az Örökkévaló, a te Istened oltárát és mutass be azon égőáldozatokat az Örökkévalónak, a te Istenednek; **7.** vágj vágóáldozatokat és edd meg ott; és örvendj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. **8.** És írd a kövekre a tannak minden szavait egész értelmesen.

„Noblesse oblige”

9. És szólt Mózes és a levita papok egész Izraelhez, mondván: Figyelj és halljad Izrael! E napon lettél az Örökkévaló, a te Istened népévé! **10.** Hallgass tehát az Örökkévaló, a te Istened szavára és tedd meg parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok.

Az ünnepélyes áldás és átok módja

11. És megparancsolta Mózes a népnek ama napon, mondván: **12.** Ezek álljanak, hogy megáldják a népet a Gerizim hegyén, mihelyt átvonultatok a Jordánon Simon, Lévi, Júda,

Isszáchár, József és Benjámín. **13.** Ezek pedig álljanak az átoknál az Évol hegyén: Rúben, Gád, Ásér, Zebúlun, Dán és Náftáli. **14.** És szólaljanak meg a leviták és mondják Izrael minden férfiának fennhangon:

Az ünnepélyes átok

15. Átkozott a férfi, aki készít faragott képet vagy öntött bálványt, utálatára az Örökkévalónak, mester kezeművét és titokban fölállítja! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen! **16.** Átkozott, aki megveti atyját és anyját! És mondja az egész nép: Ámen! **17.** Átkozott, aki eltolja felebarátja határát! És mondja az egész nép: Ámen! **18.** Átkozott, aki félrevezet vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen! **19.** Átkozott, aki elhajlítja jogát az idegenek, árvának és özvegynek! És mondja az egész nép: Ámen! **20.** Átkozott, ki hál atyja feleségével, mert felfedte atyjának leplét! És mondja az egész nép: Ámen. **21.** Átkozott, ki hál bármely barommal! És mondja az egész nép: Ámen. **22.** Átkozott ki hál nővérével, atyjának leányával vagy anyjának leányával! És mondja az egész nép: Ámen. **23.** Átkozott, ki hál napával! És mondja az egész nép: Ámen. **24.** Átkozott, aki agyonveri felebarátját titokban! És mondja az egész nép: Ámen! **25.** Átkozott, aki vesztegetést elfogad; hogy megöljön valakit, ártatlannak vérént ontva! És mondja az egész nép: Ámen! **26.** Átkozott, aki nem tartja fenn a tannak szavait, hogy megtegye azokat! És mondja az egész nép: Ámen!

28. fejezet

Az áldások

1. És lesz, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megtedd mind a parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, akkor tesz téged az Örökkévaló, a te Istened legmagasabbá mind a népek fölé. **2.** És rádszállnak mindeme áldások és elérnek téged, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára. **3.** Áldott lesz a városban és áldott lesz a mezőn. **4.** Áldott lesz méhed gyümölcse, földed gyümölcse és barmod gyümölcse: marháid fajzása és juhaid szaporodása. **5.** Áldott lesz kosarad és teknőd. **6.** Áldott lesz jöttödben és áldott lesz mentedben. **7.** Az Örökkévaló teszi majd, hogy ellenségeid, kik ellened támadnak, vereséget szenvedjenek előtted; egy úton vonulnak ki ellened, de hét úton menekülnek majd előled. **8.** És az Örökkévaló hozzád parancsolja az áldást, éléstáraidba és kezéd minden szerzeményébe, és megáld téged az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **9.** Föltámaszt téged az Örökkévaló magának szent népévé, amint megesküdött neked, ha megőrzöd az Örökkévaló, a te Istened parancsolatait és jársz az ő útjain. **10.** És látják a föld minden népei, hogy az Örökkévaló nevével nevezted és félnek majd tőled. **11.** És bővelkedővé tesz téged az Örökkévaló javadra, méhed gyümölcsében, barmod gyümölcsében és földed gyümölcsében, a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseidnek, hogy neked adja. **12.** Megnyitja az Örökkévaló számodra jó kincstárát, az eget, hogy megadja országod esőjét a maga idejében és megáldja kezéd minden munkáját; és te kölcsönzöl majd sok népnek, de te nem veszel kölcsön. **13.** És tesz téged az Örökkévaló fejnek és nem faroknak, és mindig felül fogsz lenni és nem leszel alatt, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened parancsaira, melyeket én ma neked parancsolok, hogy megőrizd és megtedd. **14.** De el ne térj mindamaz ígéktől, melyeket én ma nektek parancsolok, se jobbra, se balra, hogy járnál más istenek után, azokat szolgálván.

Az intelmek

15. És lesz, ha nem hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megtedd mind a parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok, akkor rádjönnek mind ez átkok és elérnek téged. **16.** Átkozott lesz a városban és átkozott lesz a mezőn. **17.** Átkozott lesz kosarad és teknőd. **18.** Átkozott lesz méhed gyümölcse és földed gyümölcse, barmaid fajzása és juhaid szaporodása. **19.** Átkozott lesz jöttödben és átkozott lesz mentedben. **20.** Az Örökkévaló rád bocsátja az átkot, a zavart és a romlást kezéd minden szerzeményében, amit teszel míg el nem pusztulsz és míg el nem veszel gyorsan, cselekedeteid gonoszsága miatt; mivelhogy elhagytál engem. **21.** Hozzád tapasztja az Örökkévaló a halálvést, mígnem kipusztít téged a földről, ahova te bemész, hogy elfoglaljad. **22.** Megver téged az Örökkévaló sorvadással, lázzal, gyulladással, forrósággal, szárazsággal,

aszállyal és sárgasággal; és üldöznek téged, míg el nem veszel. **23.** És lesz eged, mely fejed fölött van, ércce és a föld, mely alattad van, vassá. **24.** Adni fog az Örökkévaló országod esője gyanánt fővényt és port; az égből száll le rád, amíg el nem pusztulsz. **25.** Teszi majd az Örökkévaló, hogy vereséget szenvedsz ellenségeid előtt, egy úton vonulsz ki ellene, de hét úton menekülsz előre; és iszonyatul leszel a föld minden birodalmainak. **26.** És lesz a te hullád eledele az ég minden madarának és a föld vadjának; és senki sem riasztja el. **27.** Megver téged az Örökkévaló egyiptomi fekélyvel, kelésekkel; varral és rühvel, hogy nem gyógyulhatsz meg. **28.** Megver téged az Örökkévaló örültséggel, vaksággal és a szív bódultságával. **29.** És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a sötétben és nem leszel szerencsés utaidon, hanem csak elnyomatott és kirabolt leszel minden időben és senki sem segít. **30.** Nőt eljegyzel magadnak és más férfi veszi el, házat építesz és nem laksz benne; szőlőt ültetsz és nem veszed hasznát. **31.** Ökrödet levágják szemeid előtt és te nem eszel belőle, szamaradat elrabolják előled és nem kerül vissza hozzád; juhaid átadatnak ellenségeidnek és nem lesz számodra segítő. **32.** Fiaid és leányaid átadatnak más népnek, szemeid látják és epednek utánuk egésznap, de nem lesz hatalom kezeden. **33.** Földed gyümölcsét és minden fáradozásodat megemésztí oly nép, melyet nem ismertél és te csak nyomorgatott és eltiport leszel minden időben. **34.** És megörülsz szemeid látványától, amit látsz. **35.** Megver téged az Örökkévaló gonosz fekélyvel a térdeken és a combokon, hogy nem gyógyulhatsz meg, lábad talpától egész fejed tetejéig. **36.** Elvezet az Örökkévaló téged és királyodat, akit magad fölé teszel, oly néphez, melyet nem ismertél, sem te, sem őseid; és ott szolgálsz majd más isteneket, fából és kőből. **37.** És leszel réműletté, példázattá és gúnnyá mind a népek között, ahova elvezet téged az Örökkévaló. **38.** Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset-takarítasz be, mert fölfalja a sáska. **39.** Szőlőket ültetsz és megmunkálsz, de bort nem iszol és nem gyűjtsz be, mert megeszi a féreg. **40.** Olajfáid lesznek minden határodban, de olajjal nem kenéd magadat, mert lehull olajbogyód. **41.** Fiúkat és leányokat nemzesz, de nem lesznek a tieid, mert elmennek a fogságba. **42.** Minden fádat és földed gyümölcsét elpusztítja a bogár. **43.** Az idegen, ki közepetted lesz, föléd kerül, följobb, följobb, te pedig leszállsz, alábbra, alábbra. **44.** Ő fog neked kölcsönözni, de te nem fogsz neki kölcsönözni; ő lesz fejjé, te pedig leszel farokká. **45.** És rádjönnek mindez átkok, üldöznek téged és elérnek, míg el nem pusztulsz, mert nem hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. **46.** És rajtad lesznek jelül és csodául, meg magzatodon mindörökké. **47.** Azért, mert nem szolgáltad az Örökkévalót, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindenben; bővelkedve, **48.** szolgálsz majd ellenségeidnek, akiket az Örökkévaló rád fog küldeni, éhségben, szomjúságban, mezítelenségben és mindennek hiányában; vasjármot tesz nyakadra, míg el nem pusztít téged. **49.** Az Örökkévaló hoz rád egy népet a távolból, a föld végéről, mint mikor repül a sas, egy népet, melynek nem érted a nyelvét; **50.** egy kemény tekintetű népet; mely nem veszi tekintetbe az aggot és az ifjúnak nem kegyelmez. **51.** Fölemésztí barmod gyümölcsét és földed gyümölcsét, míg el nem pusztulsz, úgy, hogy nem hagy neked gabonát, mustot, olajat, sem barmod fajzásából és juhaid szaporodásából, míg el nem veszít téged. **52.** És szorongat téged minden kapuidban, míg lesüllyednek magas és erős falaid, amelyekben te bízol, egész országodban; és szorongat téged minden kapuidban, egész országodban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **53.** És megeszed méhed gyümölcsét, fiaid és leányaid húsát, akiket ad neked az Örökkévaló, a te Istened, a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged. **54.** A leggyöngédebb férfi közötted és a nagyon kényes irigy szemmel néz az ő testvére és feleségére, ki keblén van és gyermekei maradékára, mely megmarad neki, **55.** hogy ne adjon egyiknek sem közülük gyermekei húsából, melyet eszik; mivelhogy nem hagytak meg neki semmit a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged minden kapuidban.

Befejező intelmek

56. A leggyöngédebb nő közötted és a legkényesebb, aki nem kísérelte meg talpát a földre bocsátani kényeskedés és elpuhulásból, irigy szemmel néz férjére, ki keblén van, fiára és leányára, **57.** és kisdéjére, mely tőle származik és gyermekeire, kiket szül, mert megeszi őket, mindennek hiányában, titokban, a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged kapuidban. **58.** Ha nem őrzöd meg, hogy megtedd a tannak minden ígeit, melyek a könyvben meg vannak írva, hogy féljed ezt a dicső és félelmetes Nevet: az Örökkévalót, a te Istenedet: **59.** Akkor csodálatossá teszi az Örökkévaló a te csapásaidat és

magzatod csapásait, nagy és tartós csapásokká, gonosz és tartós betegségekké. **60.** És rádhozza Egyiptom minden betegségét, amelyektől féltél és hozzád tapadnak; **61.** minden betegség is és minden csapás, mely nincs megírva a tan könyvében – rád hozza azokat az Örökkévaló, míg el nem pusztulsz. **62.** És csekély számmal maradtok meg, ahelyett, hogy voltatok, mint az ég csillagai sokaságra nézve; mivelhogy nem hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára. **63.** És lesz, amint örült az Örökkévaló rajtatok, hogy jót tegyen veletek és megsokasítson benneteket, úgy fog örövendezni az Örökkévaló rajtatok, hogy elveszítsen benneteket és elpusztítson benneteket; és ki fogtok tépetni a földről, ahova te bemész, hogy elfoglaljad. **64.** És elszór téged az Örökkévaló mind a népek közé a föld egyik szélétől a föld másik széléig és ott szolgálsz majd más isteneket, melyeket nem ismertél, sem te, sem őseid, fából és kőből. **65.** De ama népek között sem fogsz megpihenni és nem lesz nyugvóhelye lábad talpának, mert ad neked ott az Örökkévaló rettegő szívet, epedő szemeket és csüggedő lelket. **66.** És életed függőben lesz előtted, rettegni fogsz éjjel-nappal és nem fogsz bízni életedben. **67.** Reggel azt mondog: Bárcsak este volna és este azt mondog: Bárcsak reggel volna! szíved rettegése miatt, amellyel rettegsz és szemeid látványa miatt, amit látsz. **68.** És visszavisz téged az Örökkévaló hajókon Egyiptomba, azon az úton, melyről azt mondtam neked: nem fogod azt többé látni. És áruljátok magatokat ott ellenségeidnek szolgálóul és szolgálóul, de nem lesz vevő.

Zárszó

69. Ezek. a szövetség szavai, melyről megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, hogy kösse meg Izrael fiaival Móáb országában, ama szövetségen kívül, melyet kötött velük Chóreben.

29. fejezet

1. És Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Ti láttátok mindazt, amit tett az Örökkévaló szemeitek láttára Egyiptom országában, Fáraóval és minden szolgálóival, meg egész országával; **2.** a nagy kísértéseket, melyeket szemeid láttak, a jeleket és ama nagy csodákat. **3.** De nem adott nektek az Örökkévaló szívet a megismerésre és szemeket a látásra, meg füleket a hallásra e mai napig. **4.** És én vezettelek benneteket negyven évig a pusztában, ruháitok nem koptak le rólatok és sarud nem kopott le lábadról; **5.** kenyeret nem ettetek, bort és részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenedek. **6.** És elérkeztetek arra a helyre, de kivonult Szichón, Chesbón királya és Óg, Boson királya ellenünk harcra és mi megvertük őket; **7.** elvettük országukat és odaadtuk birtokul Rúbénnek, Gádnak és Menásse fél törzsének. **8.** Őrizzétek meg tehát a szövetség szavait és tegyétek meg, hogy boldoguljalok mindenben, amit tesztek.

Nicávim (5Mózes 29:9–30:20.)

29. fejezet

Mózes harmadik beszéde, Folytatás

9. Ti álltok ma mindnyájan az Örökkévaló, az Istenedek színe előtt, fejeitek, törzseitek, véneitek, és felügyelőitek, Izrael minden férfiai; **10.** gyermekeitek, feleségeitek és idegened, aki táborod közepette van, favágódtól vízmerítődig **11.** Hogy belépj az Örökkévaló, a te Istened szövetségébe esküjébe, melyet az Örökkévaló, a te Istened veled van ma **12.** hogy tegyen téged ma az ő népévé és ő legyen neked Isten amint szólt hozzád, amint megesküdött őseidnek. Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak.

Izrael egység ma és a jövőben

13. De nem egyedül veletek kötöm én ezt a szövetséget és ezt az esküt, **14.** hanem avval, aki itt van velünk állva ma az Örökkévaló, a mi Istened színe előtt és avval, aki nincs itt velünk ma. **15.** Mert ti tudjátok, hogy miként jártunk Egyiptom országában és miként vonultunk át a népek között, amelyeken átvonultatok. **16.** Láttátok az ő utálataikat és bálványaikat, fából és kőből, ezüstből és aranyból, melyek náluk voltak. **17.** Nehogy legyen

közöttetek férfi vagy nő, vagy család, vagy törzs, melynek szíve elfordul ma az Örökkévalótól, a mi Istenünktől, hogy menjen és szolgálja ama népek isteneit, nehogy legyen közöttetek gyökér, mely mérget és ürmöt hajt. **18.** És lenne, midőn hallja ez eskü szavait, akkor áldani fogja magát a szívében; mondván: Béke lesz velem, ha járok szívem állhatatosságában; hogy fokozza a jóllakással a szomját. **19.** Nem akar majd az Örökkévaló annak megbocsátani, mert akkor füstölög az Örökkévaló haragja és buzgalma ama férfiú ellen és rászáll mindaz átok, mely meg van írva ebben a könyvben és eltörli az Örökkévaló annak nevét az ég alól. **20.** És kiválasztja azt az Örökkévaló rosszra Izrael minden törzsei közül, a szövetség minden átkai szerint, mely meg van írva a tannak könyvében. **21.** És mondani fogja a későbbi nemzedék, fiaitok, kik támadnak utánatok és az idegen, aki távol országból jön, és látják ez ország csapásait, meg betegségeit, melyekkel sújtotta az Örökkévaló. **22.** Kéntől és sótól kiégve egész földje, be nem vetik és nem sarjaszt semmit, nem nő rajta semmi fű, mint Szodoma, Gomorrha, Adma és Czeboím fölforgatása, melyeket fölforgatott az Örökkévaló haragjában és fölgerjedésében. **23.** És mondják majd mind a népek: Miért tett így az Örökkévaló ezzel az országgal? Miért e nagy harag; fölgerjedése? **24.** És azt mondják majd: Mivelhog elhagyták az Örökkévaló, őseik Istenének szövetségét, amelyet kötött velük, midőn kivezette őket Egyiptom országából. **25.** Elmentek és szolgáltak más isteneket és leborultak előttük; istenek előtt, melyeket nem ismertek és melyeket nem osztott ki nekik. **26.** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja az ország ellen, hogy ráhossa mind az átkot, mely meg van írva e könyvben. **27.** És kitepte őket az Örökkévaló földjükből haraggal és fölgerjedéssel és nagy fölháborodással, és vetette őket más országba, mint e mai napon van. **28.** A rejtett dolgok az Örökkévalóé, a mi Istenünké, de a nyilvánvalók a mieink és gyermekeinké mindörökké, hogy megtegyük a tannak minden szavát.

Mózes harmadik beszéde, Befejezés

30. fejezet

A megbánás mindenható ereje: visszatérés a számkivetésből

1. És lesz, ha rádjönnek mindezek a dolgok, az áldás és az átok, melyet eléd tettem, és szívedre veszed mind a népek között, ahova kivetett téged az Örökkévaló, a te Istened, **2.** és megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz az ő szavára mind aszerint, amint és parancsoltam neked ma, te és gyermekeid, egész szíveddel és egész lelkeddel, **3.** akkor visszahozza az Örökkévaló, a te Istened foglyaidat és irgalmaz neked, újra összegyűjt téged mind a népek közül, ahova elszórt téged az Örökkévaló, a te Istened. **4.** Ha lesznek a te kivetettjeid az ég végén onnan is összegyűjt téged az Örökkévaló, a te Istened és onnan is elvesz; **5.** és bevisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyet elfoglaltak őseid, hogy (ismét) elfoglaljad; jót tesz veled és megsokasít jobban, mint őseidet. **6.** És körülmetéli az Örökkévaló, a te Istened szívedet és magzatod szívét, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel és egész lelkeddel, a te életed kedvéért. **7.** És adja majd az Örökkévaló mindez átkot ellenségeidre és gyűlölőidre, akik üldöztek téged. **8.** Te pedig megtérsz és hallgatsz az Örökkévaló szavára, és megteszed minden parancsolatait, melyeket én neked ma parancsolok; **9.** és bővelkedővé tesz téged az Örökkévaló, a te Istened kezéd minden munkájában, méhed gyümölcsében, barmod gyümölcsében és földed gyümölcsében javadra, mert újra fog rajtad örülni az Örökkévaló javadra, amint örült őseiden, **10.** ha hallgatni fogsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyek meg vannak írva a tannak könyvében, midőn megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez egész szíveddel és egész lelkeddel.

Isten parancsának természete

11. Mert ez a parancsolat, melyet én neked parancsolok, nem elérhetetlen számodra és nincs távol az; **12.** nem az égben van az, hogy mondanád: Ki száll föl érte számunkra az égbe, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy megtegyük; **13.** nem a tengeren túl van az, hogy mondanád: Ki megy át számunkra a tengeren túlra, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy megtegyük; **14.** hanem nagyon közel van hozzád az ige, szádban és szívedben, hogy megtegyed azt.

A beszédek befejezése

15. Lásd, eléd tettem ma az életet és a jót, a halált és a rosszat, **16.** amint hogy megparancsolom ma neked, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy járj az ő útjain, hogy megőrizd parancsolatait, törvényeit és rendeleteit, hogy élj, sokasodjál és megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened az országban, ahová bemész, hogy azt elfoglaljad. **17.** Ha pedig elfordul szíved és nem engedelmeskedsz, megtántorodsz és leborulsz más istenek előtt és szolgálod őket **18.** Kijelentem nektek ma, hogy el fogtok pusztulni, nem lesztek hosszú életűek azon a földön, ahová te átvonulsz a Jordánon át, hogy bemenj oda és elfoglaljad azt. **19.** Tanúkul hívom ellenetek ma az eget és a földet: az életet és a halált tettem eléd, az áldást és az átkot! Válaszd tehát az életet, hogy életben maradj te és magzatod; **20.** hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hallgass az ő szavára és ragaszkodjál hozzá, mert Ő a te életed és napjaid hosszúsága, hogy lakjál a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseidnek, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adja.

Vájélech (5Mózes 31:1–30.)

E) Mózes utolsó napjai (31:1–33:29.)

A törvény átadása a papoknak megőrzésre

31. fejezet

Józsua megbízása

1. Mózes ment és elmondta ezeket a szavakat egész Izraelnek. **2.** És mondta nekik: Százhusz éves vagyok én ma, nem bírok többé kivonulni, meg bevonulni; az Örökkévaló pedig azt mondta nekem, nem fogsz átvonulni ezen a Jordánon. **3.** Az Örökkévaló, a te Istened, ő vonul át előtted, ő fogja elpusztítani ezeket a népeket előled, hogy elfoglaljad azokat; Józsua, ő vonul át előtted, amint szólt az Örökkévaló. **4.** És úgy tesz velük az Örökkévaló, amint tett Szichónnal és Óggal, az Emóri királyaival, meg országukkal, hogy elpusztította azokat. **5.** Az Örökkévaló elétek fogja azokat adni és tegyetek velük mind a parancsolat szerint, melyet parancsoltam nektek. **6.** Legyetek erősek és bátrak, ne féljete és ne rettegjete tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened, ő jár veled, nem enged lankadnod és nem hagy el téged. **7.** Akkor szólította Mózes Józsuaát, és mondta neki egész Izrael szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mész be a néppel az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiknek, hogy nekik adja, és te adod azt birtokukba. **8.** És az Örökkévaló, ő jár előtted, ő lesz veled, nem enged lankadnod és nem hagy el téged; ne félj és ne csüggedj.

A Tóra nyilvános felolvasása

9. Es Mózes fölírtá ezt a tant és átadta a papoknak, Lévi fiainak, akik viszik az Örökkévaló szövetségének ládáját, meg Izrael minden véneinek. **10.** És megparancsolta nekik Mózes, mondván: Hét év végével, az elengedés évének idején, a sátrak ünnepén, **11.** midőn eljön egész Izrael, hogy megjelenjék az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, olvasd föl ezt a tant egész Izrael előtt, füleik hallatára. **12.** Gyűjtsd egybe a népet: a férfiakat, a nőket, a gyermekeket és idegenedet, aki kapuidban van, hogy hallják és hogy megtanulják, és féljék az Örökkévalót, a ti Isteneteket és őrizzék meg, hogy megtegyék a tannak minden szavait. **13.** És gyermekeik, akik nem tudják, hallják és tanulják meg, félni az Örökkévalót, a ti Isteneteket minden időben, amíg éltek a földön, ahova átvonultok a Jordánon, hogy azt elfoglaljátok.

Bevezetés Mózes Énekéhez

14. És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, közelednek napjaid, hogy meghalj; szólítsd Józsuaát és álljatok a gyülekezés sátorába, hogy parancsot adjak neki. És elment Mózes meg Józsua, és odaálltak a gyülekezés sátorába. **15.** És megjelent az Örökkévaló a sátorban, felhőoszlopban és megállt a felhőoszlop a sátor bejáratánál. **16.** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, te nyugszol majd őseidnél, és föltámad ez a nép és paráználkodva jár az

ország idegen istenei után, ahova eljut majd, annak közepében, engem pedig elhagy és megszegi szövetségemet, melyet vele kötöttem. **17.** És akkor fölgerjed haragom ellene azon a napon, elhagyom őket; elrejttem színemet előlük, hogy megemésztessék; és éri őt sok baj és szorongatás és mondani fogja azon a napon: Nemde, mivelhogy Istenem nincs közepettem, érnek engem ezek a bajok? **18.** Én pedig teljesen elrejttem színemet azon a napon mindama gonoszság miatt, melyet elkövetett, hogy más istenekhez fordult. **19.** És most írátok föl magatoknak ezt az éneket és tanítsd meg rá Izrael fiait, tedd azt a szájukba, hogy legyen számomra ez ének tanúnak Izrael fiai ellen. **20.** Mert elviszem őt arra a földre, melyről megesküdtem őseinek, a tejjel-mézzel folyóra és eszik, jóllakik, kövér lesz és elfordul más istenekhez, szolgálja azokat, engem pedig megvet és megszegi szövetségemet. **21.** És lesz, ha majd elérí őt sok baj és szorongatás, akkor valljon ez ének előtte tanú gyanánt, – mert nem fog elfelejtetni magzata szájából – mert ismerem az ő indulatát, amellyel ő ma cselekszik, mielőtt beviszem őt az országba, melyről megesküdtem.

22. És Mózes felírta ez éneket az nap és megtanította rá Izrael fiait. **23.** És (Isten) parancsot adott Józsuának, Nún fiának és mondta: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izrael fiait az országba, melyről megesküdtem nekik, én pedig veled leszek. **24.** És volt, midőn végzett Mózes azzal, hogy fölírja e tannak szavait könyvbe, mindvégig, **25.** akkor megparancsolta Mózes a levitáknak, akik viszik az Örökkévaló szövetségének ládáját, mondván: **26.** Vegyétek a tannak könyvét és tegyétek azt az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségének ládája mellé, hogy ott legyen tanúnak ellened. **27.** Mert én ismerem ellenszegüléseteket és kemény nyakat; íme, amíg én élek veletek ma, ellenszegültetek az Örökkévalónak, hát még halálom után. **28.** Gyűjtsétek egybe hozzám törzseitek minden véneit és felügyelőiteket, hadd mondok el füleik hallatára e szavakat, és hadd hívom föl tanúnak ellenük az eget és a földet. **29.** Mert tudom, hogy halálom után megromoltok és letértek majd az útról, melyet parancsoltam nektek, és elér benneteket a baj késő időben, midőn azt teszitek, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy megharagítsátok őt kezetek műve által. **30.** Mózes elmondta Izrael egész gyülekezetének fülei hallatára az ének szavait, mindvégig.

Háázinu (5Mózes 32.)

Mózes éneke (32:1–44.)

32. fejezet

Felhívás a világegyetemhez, hogy figyeljen

1. Figyeljete egek, hadd szóljak és hallja meg a föld szám szózatát. **2.** Permetezzék, mint az eső tanításom, hulljon, mint a harmat szózatom, mint permetezés a sarjadékra és zápor a fűre. **3.** Mert az Örökkévaló nevét szólítom, adjatok dicsőséget Istenünknek!

Isten hűsége és Izrael balgasága

4. A szirt, tökéletes az Ő műve, mert minden útja jog; a hűség Istene hamisság nélkül, igazságos és egyenes Ő. **5.** Elromlott számára – nem is gyermekei, saját gyalázatukra – a ferde és fonák nemzedék. **6.** Az Örökkévalónak így fizettek, alávaló, oktalan nép? Nem-e Ő a te atyád, aki téged szerzett, Ő alkotott és szilárdított meg téged?

A történelem tanítása

7. Emlékezzél ősidőkről, vizsgáljátok nemzedékek és nemzedékek éveit! Kérdezd meg atyádat és tudtadra adja, véneidet és elmondják neked.

Az atyák és a vének feleletei

8. Midőn birtokot adott a Legfelsőbb a nemzeteknek, midőn elválasztotta az ember fiait: megállapította a népek határait Izrael fiainak száma szerint. **9.** Mert az Örökkévaló osztályrésze az ő népe, Jákob az ő kimért öröksége. **10.** A pusztta földjén találja őt, a sivatágban, a sivatag ordítása közt; körülveszi, vigyáz rá, megóvja, mint a szeme fényét. **11.**

Mint a sas, mely fölkelti fészket, fiókái fölött lebeg, kiterjeszti szárnyait, fölveszi és viszi tollain; **12.** úgy az Örökkévaló egyedül vezeti őt és nincs vele idegen isten. **13.** Járatja őt a föld magaslatain és eszi az a mező gyümölcsét, mézet szívat vele a sziklából és olajat a kőszirtből; **14.** a marha vaját és juhok tejét a bárányok zsiradékával, Básán nevelte kosokat és a bakokat, a búza veséinek zsiradékával, és a szőlővért iszod bor gyanánt.

Izrael hálátlansága

15. És Jesúrun meghájasodott és kirúgott, meghájasodtál, meghíztál, megkövéredtél – és elvetette Istenét, aki alkotta és meggyalázta üdvének szirtjét. **16.** Ingerlik őt idegenekkel és utálatokkal bosszantják őt; **17.** áldoznak a rossz szellemeknek, nem-isteneknek; isteneknek, melyeket nem ismertek, újaknak, melyek az imént jöttek, melyektől atyáitok nem borzadtak. **18.** A szirtet, ki téged szült, elhagyta és elfelejtette Istent, ki létrehozott.

A megérdemelt büntetés

19. És látta az Örökkévaló és megvetette, és leányai fölött való bosszúságból. **20.** És mondta: Hadd rejtem el színemet előlük, majd meglátom, mi lesz a végük? Mert fonák nemzedék ez, gyermekek, kikben, nincs hűség. **21.** Ők ingereltek engem nem-istennel, bosszantottak hiábavalóságaikkal, én pedig ingerlem őket nem-néppel, alávaló nemzettel bosszantom őket. **22.** Mert tűz gyulladt ki haragomban és égett a sír mélyéig, megemésztí a földet és termését, és lángba borítja a hegyek alapjait. **23.** Halmozok rájuk bajokat, nyilaimat elfogyasztom ellenük. **24.** Az éhségtől kiaszottak, a forroláztól és keserű halálvéstől fölemésztettek lesznek; fenevadak fogát bocsátom rájuk, a porban kúszók mérgével együtt. **25.** Kinn pusztít a kard és a szobákban a félelem, mind ifjat, mind hajadont, csecsemőt az ősz emberrel együtt.

Az isteni büntetés szüneteltetése

26. Mondtam: Elpusztítom őket, kiirtom emléküket a halandók közül. **27.** Ha nem félnék az ellenség bosszantásától, hogy félre ne ismerjék elleneik, nehogy azt mondják: Kezünk a hatalmas, nem az Örökkévaló cselekedte mindezt. **28.** Mert tanácsvesztette nép ez, nincs bennük értelem. **29.** Ha bölcsök volnának, megértenék ezt, gondolnának végükre! **30.** Miként üldözhet egy ezret és ketten hogy futamíthatnak meg tízezret? Ha nem, hogy szirtjük eladta őket és az Örökkévaló kiszolgáltatta őket. **31.** Mert nem olyan, mint szirtünk az ő szirtjük, maguk ellenségeink bírák ebben. **32.** Mert Szodoma szőlőjéből való az ő szőlőjük és Gomorra mezőseiről; bogyoik méregbogyók, keserűek a fürtjeik. **33.** Sárkányok dühe az ő boruk és viperák kegyetlen mérge. **34.** Nemde el van az rejtve nálam, bepecsételve kincstárimban? **35.** Enyém a bosszú és a megtorlás az időre, midőn ingadozik lábuk, mert közel van szerencsétlenségük napja és sietve jön az ő jövőjük. **36.** Mert igazságot szolgáltat az Örökkévaló az ő népének és megszánja szolgálait, midőn látja, hogy eltűnt a hatalom és odavan az elzárt és meghagyott. **37.** És azt mondja: Hol vannak isteneik, a szirt, melyben bíztak, **38.** melyek az ő áldozataik zsiradékát eszik, italáldozatuk borát isszák? Keljenek föl, segítsenek benneteket, hogy oltalom legyen számotokra! **39.** Lássátok most, hogy én, én vagyok az és nincs Isten mellettem, én osztok halált és adok életet, sebet verek és meggyógyítom én, és nincs, aki kezemből megmenthet!

Isteni megtorlás Izrael ellenségein

40. Mert az égre emelem föl kezemet és mondom: Amint hogy örökké élek – **41.** ha megélesítem villogó kardomat és kezem az ítélethez fog, bosszút állok elleneimen és gyűlölőimnek megfizetek. **42.** Megrészegítem nyilaimat vérrel és kardom húst eszik: az elesettnek és fogolynak vérével, az ellenség szétfúzott fejéből.

Az Ének befejezése

43. Ujjongjatok nemzetek az ő népének, mert ő megbosszulja szolgálainak vérét és bosszút áll ellenein, engesztelést szerez földjének, népének. **44.** Mózes elment és elmondta ez ének minden szavait a nép füleinek hallatára, ő és Hósea, Nun fia. **45.** Midőn végzett Mózes azzal;

hogyan elmondja mind e szavakat egész Izraelnek,

A törvény Izrael élete

46. akkor mondta nekik: Fordítsátok szíveteket mind a szavakra, melyekkel én tanúságot teszek ellenetek ma, hogy megparancsoljátok azokat gyermekeiteknek, hogy megőrizték és megtegyék e tannak minden szavait. **47.** Mert nem üres szó az számotokra, hanem az a ti életetek és ez ige által lesztek hosszú életűek a földön, ahova ti átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok.

Mózes felmegy a Nebó hegyre

48. És szólt az Örökkévaló Mózeshez ugyanezen a napon, mondván: **49.** Menj fel az Ábárim e hegyére, a Nebó hegyre, mely Móáb országában van, mely Jerichó előtt van, és nézd meg Kanaán országát, melyet és Izrael fiainak adok örök birtokul. **50.** És halj meg a hegyen, ahova te fölmész takarítottassál el népedhez, amint meghalt Áron testvéred a Hór hegyén és eltakarítottott népéhez; **51.** mivelhogy hűtlenül cselekedtetek ellenem Izrael fiai közepette a pörlekedés vizeinél Kádesben, Cin pusztájában, mivelhogy nem szenteltetek meg engem Izrael fiai közepette. **52.** Csak távolról láthatod az országot, de be nem mész oda, az országba, melyet én Izrael fiainak adok.

Vözt háböráchá (5Mózes 33–34.)

33. fejezet

Mózes áldása

1. Ez pedig az áldás, mellyel megáldotta Mózes, Isten embere, Izrael fiait az ő halála előtt.

Bevezetés

2. És mondta: Az Örökkévaló Szinájra jött és sugárzott neki Széirről, fénylett Párán hegyéről és eljött a szentség tízezrei közül, jobbra felől a törvény tüze számukra. **3.** És szerette is a népet, minden szentjei a te kezében vannak és ők lábaidnál elterülve fogadják szavataidat. **4.** A tan, melyet parancsolt nekünk Mózes, öröksége Jákob gyülekezetének. **5.** Így lett királlyá Jesurunban, midőn összegyűltek a nép fejei, együvé Izrael törzsei.

A törzsek megáldása

Reuvén

6. Éljen Rúben és meg ne haljon, hogy ne legyenek emberei csekély számmal.

Jehudá

7. Ezt pedig Júdáról; és mondta: Hallgasd meg, Örökkévaló, Júda szavát és népéhez vidd őt; hatalmával harcoljon magáért és segítsége elleneivel szemben te légy!

Lévi

8. Léviről mondta: Tummimod és Urimod jámbor férfiúddé, kit megkísértettél Másszóban, kivel pörlekedtél Merivó vizeinél; **9.** aki mondta atyjáról és anyjáról: Nem láttam, testvéreit nem ismert és gyermekeiről nem tudott, mert szavataidat őrizték meg és szövetségedet tartották meg. **10.** Tanítják rendeleteidre Jákobot és tanodra Izraelt, tesznek füstölőszert színed elé és égőáldozatot oltárodra. **11.** Áldd meg, Örökkévaló, az ő erejét és keze munkája legyen kedves előtted; zúzd össze ellenei ágyékát és gyűlölőit, hogy föl ne támadjanak!

Benjámin

12. Benjáminról mondta: Az Örökkévaló kedveltje, bizton lakik mellette; védelmezi őt minden időben és vállai között lakozik.

József

13. Józsefről mondta: Isten áldotta az ő országa, az ég drágaságával, harmattal és az alant heverő mélység vizével; **14.** a nap érlelte termésének drágaságával, mint a hónapok hajtásának drágaságával; **15.** az ő hegyek javával és az örök halmok drágaságával; **16.** az ország drágaságával és bőségével, mint a csipkebokorban lakozónak kegyével! Szálljon ez József fejére, feje tetejére testvérei koszorúzottjának! **17.** Első fajzású tulka díszé ő neki és Reém szarvai az ő szarvai, azokkal dőf le népeket, egyetemben a föld végéig; ezek pedig Efráim tízezrei és Menásse ezrei.

Zebúlon

18. Zebúlunnak mondta: Örvendj Zebúlun mentedben,

Jiszáchár

Isszáchár pedig sátraidban. **19.** Népeket hívnak a hegyre, ott áldoznak igazságos áldozatokat, mert a tengerek bőségét szívják és a fővény rejtette kincseket.

Gád

20. Gádról mondta: Áldott, aki kiterjeszti Gád határát! Mint oroszlán tanyázik és szétszaggat kart; meg koponyát. **21.** És kiszemelte magának a legelejét, mert ott van a törvényhozó része elrejtve; és járt a nép élén, végezte az Örökkévaló igazát és ítéleteit Izraellel.

Dán

22. Dánról mondta: Dán fiatal oroszlán, előront Básánból.

Náftáli

23. Náftáliról mondta: Náftáli jóllakva kegygel és telve az Örökkévaló áldásával, nyugatra és délre végy birtokot.

Áser

24. Áserről mondta: Áldott a fiúk közül Áser; legyen ő kedveltje testvéreinek és mártsa olajba lábát. **25.** Vas és érc a te záraid és napjaiddal növekedik erőd is.

Befejezés: Isten kiapadhatatlan forrása Izrael biztonságának, gyarapodásának és győzelmének

26. Nincs olyan, mint az Isten, ó Jesurun! Bejárja az eget segítségedre és fönségében a fellegeket. **27.** Menedék az ősidők Istene és alant örök hatalom, elűzte előled az ellenséget és mondta Pusztítsd el! **28.** Így lakott Izrael biztonságban, egymaga Jákob forrása, gabona és must országában, még ege is permetez harmatot. **29.** Boldog vagy te Izrael ki olyan, mint te? nép, segítve az Örökkévalótól, ki segítséged pajzsa és fenséged kardja! Ellenségeid hízelegnek neked, te pedig az ő magaslataikat taposod.

34. fejezet

Mózes halála

1. És Mózes fölment Móáb síkságáról Nebó hegyére, Piszga csúcsára, mely Jerichó előtt

van, és az Örökkévaló megmutatta neki az egész országot, Gileádtól Dánig, **2.** meg az egész Náftálit és Efraím meg Menásse országát, egész Júda országát a nyugati tengerig; **3.** a déli részt, a környéket, Jerichó, a pálmák városának völgyét, egész Czóárig. **4.** És mondta neki az Örökkévaló: Ez az ország, melyről megesküdttem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván: Magzatodnak fogom adni: engedtem látnod saját szemeiddel, de át nem vonulhatsz oda. **5.** És meghalt ott Mózes, Isten szolgája, Móáb országában, az Örökkévaló parancsára. **6.** Eltemette ott a völgyben, Móáb földjén, Bész-Peór átellenében, de nem tudja sírját senki, egész a mai napig. **7.** Mózes pedig százhusz éves volt, mikor meghalt; nem homályosodott el a szeme és nem fogyott meg az ereje. **8.** Megsiratták Izrael fiai Mózes síkságain harminc napig, és beteltek Mózes siratásának, gyászolásának napjai. **9.** Józua pedig; Nún fia eltelt a bölcsesség szellemével, mert rátette Mózes a kezeit és Izrael fiai hallgattak rá és úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **10.** És nem támadt többé oly próféta Izraelben, mint Mózes, akit ismert az Örökkévaló színről színre; **11.** mindama jelek és csodák tekintetében, amelyekkel küldte őt az Örökkévaló, hogy végezze Egyiptom országában Fáraón, minden szolgálín és egész országán, **12.** és mindama nagy hatalom és mindama nagy félelmetesség tekintetében, amit végzett Mózes egész Izrael szeme láttára.